Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Braşov
Serviciul de Coordonare si Monitorizare a Colectarii Veniturilor Bugetare

CODUL DE PROCEDURĂ FISCALĂ şi Ordine M.F.P. Şi A.N.A.F. necesare aplicarii unitare

TABEL COMPARATIV O.G. nr. 92/2003, republicată, în vigoare până la 31.12.2015 / Lege nr. 207/2015, în vigoare din 01.01.2016

ORDONANTA GUVERNULUI Nr. 92 / 2003 Republicata privind Codul de procedura fiscala, cu modificarile si completarile ulterioare	**LEGE Nr. 207 din 20 iulie 2015 privind Codul de procedura fiscala (publicata in MO nr. 547 din 23 iulie 2015)**
TITLUL I **Dispozitii generale**	TITLUL I **Dispoziții generale**
	ART. 1 **Definiții** În înțelesul prezentului cod, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificații: 1. actul administrativ fiscal - actul emis de organul fiscal în exercitarea atribuțiilor de administrare a impozitelor, taxelor şi contribuțiilor sociale, pentru stabilirea unei situații individuale şi în scopul de a produce efecte juridice față de cel căruia îi este adresat; 2. administrarea creanțelor fiscale - oricare din activitățile desfăşurate de organele fiscale în legătură cu: a) înregistrarea fiscală a contribuabililor/plătitorilor şi a altor subiecte ale raporturilor juridice fiscale; b) declararea, stabilirea, controlul şi colectarea creanțelor fiscale; c) soluționarea contestațiilor împotriva actelor administrative fiscale; d) asistența/îndrumarea contribuabililor/plătitorilor, la cerere sau din oficiu; e) aplicarea sancțiunilor în condițiile legii; 3. analiza de risc - activitatea efectuată de organul fiscal în scopul identificării riscurilor de neconformare în ceea ce priveşte îndeplinirea de către contribuabil/plătitor a obligațiilor prevăzute de legislația fiscală, de a le evalua, de a le gestiona, precum şi de a le utiliza în scopul efectuării activităților de administrare fiscală;

	4. contribuabil - orice persoană fizică, juridică sau orice altă entitate fără personalitate juridică ce datorează, conform legii, impozite, taxe şi contribuții sociale; 5. contribuție socială - prelevare obligatorie realizată în baza legii, care are ca scop protecția persoanelor fizice obligate a se asigura împotriva anumitor riscuri sociale, în schimbul căreia aceste persoane beneficiază de drepturile acoperite de respectiva prelevare; 6. control fiscal - totalitatea activităților efectuate de organele fiscale pentru verificarea modului de îndeplinire de către contribuabil/plătitor a obligațiilor prevăzute de legislația fiscală şi contabilă; 7. creanță bugetară - dreptul la încasarea oricărei sume care se cuvine bugetului general consolidat, reprezentând creanța bugetară principală şi creanța bugetară accesorie; 8. creanță bugetară principală - dreptul la încasarea oricărei sume care se cuvine bugetului general consolidat, altele decât creanțele bugetare accesorii; 9. creanță bugetară accesorie - dreptul la încasarea dobânzilor, penalităților sau a altor asemenea sume, în baza legii, aferente unor creanțe bugetare principale; 10. creanță fiscală - dreptul la încasarea oricărei sume care se cuvine bugetului general consolidat, reprezentând creanța fiscală principală şi creanța fiscală accesorie; 11. creanță fiscală principală - dreptul la perceperea impozitelor, taxelor şi contribuțiilor sociale, precum şi dreptul contribuabilului la restituirea sumelor plătite fără a fi datorate şi la rambursarea sumelor cuvenite, în situațiile şi condițiile prevăzute de lege; 12. creanță fiscală accesorie - dreptul la perceperea dobânzilor, penalităților sau majorărilor aferente unor creanțe fiscale principale, precum şi dreptul contribuabilului de a primi dobânzi, în condițiile legii; 13. creditor fiscal - titularul unui drept de creanță fiscală; 14. creditor bugetar - titularul unui drept de creanță bugetară; 15. debitor fiscal - titularul unei obligații de plată corelativă unui drept de creanță fiscală; 16. debitor bugetar - titularul unei obligații de plată corelativă unui drept de creanță bugetară; 17. declarație fiscală - act întocmit de contribuabil/plătitor, în condițiile şi

	situațiile prevăzute de lege, reprezentând declarația de impunere şi declarația informativă; 18. declarație de impunere - actul întocmit de contribuabil/plătitor care se referă la: a) impozitele, taxele şi contribuțiile sociale datorate, în cazul în care, potrivit legii, obligația calculării acestora revine contribuabilului/plătitorului; b) impozitele, taxele şi contribuțiile sociale colectate, în cazul în care plătitorul are obligația de a calcula, de a reține şi de a plăti sau, după caz, de a colecta şi de a plăti impozitele, taxele şi contribuțiile sociale; c) bunurile şi veniturile impozabile, precum şi alte elemente ale bazei de impozitare, dacă legea prevede declararea acestora; 19. declarație informativă - actul întocmit de contribuabil/plătitor referitor la orice informații în legătură cu impozitele, taxele şi contribuțiile sociale, bunurile şi veniturile impozabile, dacă legea prevede declararea acestora, altele decât cele prevăzute la pct. 18; 20. dobândă - obligația fiscală accesorie reprezentând echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale principale ca urmare a neachitării la scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale; 21. drepturi vamale - drepturi de import şi drepturi de export, astfel cum sunt definite de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările şi completările ulterioare; 22. executor fiscal - persoana din cadrul organului de executare cu atribuții de efectuare a executării silite; 23. impozit - prelevare obligatorie, indiferent de denumire, realizată în baza legii, fără contraprestație, în scopul satisfacerii necesităților de interes general; 24. legislație fiscală - totalitatea normelor prevăzute în actele normative referitoare la impozite, taxe, contribuții sociale, precum şi la proceduri de administrare a acestora; 25. legislație contabilă - totalitatea normelor prevăzute în actele normative referitoare la organizarea şi conducerea contabilității; 26. majorare de întârziere - obligația fiscală accesorie reprezentând echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale principale, precum şi sancțiunea, ca urmare a neachitării la scadență, de către debitor, a obligațiilor fiscale principale; 27. obligație fiscală - obligația de plată a oricărei sume care se cuvine

	bugetului general consolidat, reprezentând obligația fiscală principală şi obligația fiscală accesorie; 28. obligație fiscală principală - obligația de plată a impozitelor, taxelor şi contribuțiilor sociale, precum şi obligația organului fiscal de a restitui sumele încasate fără a fi datorate şi de a rambursa sumele cuvenite, în situațiile şi condițiile prevăzute de lege; 29. obligație fiscală accesorie - obligația de plată sau de restituire a dobânzilor, penalităților sau a majorărilor, aferente unor obligații fiscale principale; 30. organ fiscal - organul fiscal central, organul fiscal local, precum şi alte instituții publice care administrează creanțe fiscale; 31. organ fiscal central - Agenția Națională de Administrare Fiscală, denumită în continuare A.N.A.F., prin structurile de specialitate cu atribuții de administrare a creanțelor fiscale, inclusiv unitățile subordonate A.N.A.F.; 32. organ fiscal local - structurile de specialitate din cadrul autorităților administrației publice locale cu atribuții de administrare a creanțelor fiscale; 33. penalitate de întârziere - obligația fiscală accesorie reprezentând sancțiunea pentru neachitarea la scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale; 34. penalitate de nedeclarare - obligația fiscală accesorie reprezentând sancțiunea pentru nedeclararea sau declararea incorectă, în declarații de impunere, a impozitelor, taxelor şi contribuțiilor sociale; 35. plătitor - persoana care, în numele contribuabilului, conform legii, are obligația de a plăti sau de a reține şi de a plăti ori de a colecta şi plăti, după caz, impozite, taxe şi contribuții sociale. Este plătitor şi sediul secundar obligat, potrivit legii, să se înregistreze fiscal ca plătitor de salarii şi de venituri asimilate salariilor; 36. taxă - prelevarea obligatorie, indiferent de denumire, realizată în baza legii, cu ocazia prestării unor servicii de către instituții sau autorități publice, fără existența unui echivalent între cuantumul taxei şi valoarea serviciului; 37. titlu de creanță fiscală - actul prin care, potrivit legii, se stabileşte şi se individualizează creanța fiscală; 38. titlu de creanță bugetară - actul prin care, potrivit legii, se stabileşte

	şi se individualizează creanța bugetară; 39. vector fiscal - totalitatea tipurilor de obligații fiscale pentru care există obligații de declarare cu caracter permanent; 40. date de identificare - numele şi prenumele în cazul persoanelor fizice sau denumirea în cazul persoanelor juridice şi entităților fără personalitate juridică, domiciliul fiscal şi codul de identificare fiscală.
CAPITOLUL I **Domeniul de aplicare a Codului de procedură fiscală**	CAPITOLUL I **Domeniul de aplicare a Codului de procedură fiscal**
ART. 1 **Sfera de aplicare a Codului de procedură fiscală** (1) Prezentul cod reglementează drepturile şi obligațiile părților din raporturile juridice fiscale privind administrarea impozitelor şi taxelor datorate bugetului de stat şi bugetelor locale, prevăzute de Codul fiscal**). (2) Prezentul cod se aplică şi pentru administrarea drepturilor vamale, precum şi pentru administrarea creanțelor provenind din contribuții, amenzi şi alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, în măsura în care prin lege nu se prevede altfel. (3) Prin administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor şi a altor sume datorate bugetului general consolidat se înțelege ansamblul activităților desfăşurate de organele fiscale în legătură cu: a) înregistrarea fiscală; b) declararea, stabilirea, verificarea şi colectarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor şi a altor sume datorate bugetului general consolidat; c) soluționarea contestațiilor împotriva actelor administrative fiscale. *(4) Prezentul cod nu se aplică pentru administrarea creanțelor datorate bugetului general consolidat rezultate din raporturi juridice*	ART. 2 **Obiectul şi sfera de aplicare a Codului de procedură fiscală** (1) Codul de procedură fiscală reglementează drepturile şi obligațiile părților din raporturile juridice fiscale privind administrarea creanțelor fiscale datorate bugetului general consolidat, indiferent de autoritatea care le administrează, cu excepția cazului când prin lege se prevede altfel. (2) În măsura în care prin lege specială nu se prevede altfel, prezentul cod se aplică şi pentru: a) administrarea drepturilor vamale; b) administrarea redevențelor miniere, a redevențelor petroliere şi a redevențelor rezultate din contracte de concesiune, arendă şi alte contracte de exploatare eficientă a terenurilor cu destinație agricolă, încheiate de Agenția Domeniilor Statului; c) alte creanțe bugetare care, potrivit legii, sunt asimilate creanțelor fiscale. (3) În scopul aplicării alin. (2), drepturile vamale şi redevențele sunt asimilate creanțelor fiscale. (4) Prezentul cod nu se aplică pentru administrarea creanțelor bugetare rezultate din raporturile juridice contractuale, cu excepția celor prevăzute

contractuale, cu excepția redevențelor miniere, a redevențelor petroliere şi a redevențelor rezultate din contracte de concesiune, arendă şi alte contracte de exploatare eficientă a terenurilor cu destinație agricolă, încheiate de Agenția Domeniilor Statului. **) Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003.	la alin. (2) lit. b).
ART. 2 **Raportul Codului de procedură fiscală cu alte acte normative** (1) Administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor şi a altor sume datorate bugetului general consolidat, prevăzute la art. 1, se îndeplineşte potrivit dispozițiilor Codului de procedură fiscală, ale Codului fiscal, precum şi ale altor reglementări date în aplicarea acestora. (2) Prezentul cod constituie procedura de drept comun pentru administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor şi a altor sume datorate bugetului general consolidat. (3) Unde prezentul cod nu dispune se aplică prevederile Codului de procedură civilă.	ART. 3 **Raportul Codului de procedură fiscală cu alte acte normative** (1) Prezentul cod constituie procedura de drept comun pentru administrarea creanțelor prevăzute la art. 2. (2) Unde prezentul cod nu dispune, se aplică prevederile Codului civil şi ale Codului de procedură civilă, republicat, în măsura în care acestea pot fi aplicabile raporturilor dintre autorități publice şi contribuabili/plătitori.
ART. 3 **Modificarea şi completarea Codului de procedură fiscală** (1) Prezentul cod se modifică şi se completează numai prin lege, promovată, de regulă, cu 6 luni înainte de data intrării în vigoare a acesteia. (2) Orice modificare sau completare la prezentul cod intră în vigoare cu începere din prima zi a anului următor celui în care a fost adoptată prin lege.	
CAPITOLUL II **Principii generale de conduită în administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor şi a altor sume datorate bugetului general consolidat**	CAPITOLUL II **Principii generale de conduită în administrarea creanțelor fiscale**

*ART. 4 *** Abrogat*	ART. 4 **Principiul legalității** (1) Creanțele fiscale şi obligațiile corespunzătoare ale contribuabilului/plătitorului sunt cele prevăzute de lege. (2) Procedura de administrare a creanțelor fiscale se desfăşoară în conformitate cu dispozițiile legii. Organul fiscal are obligația de a asigura respectarea dispozițiilor legale privind realizarea drepturilor şi obligațiilor contribuabilului/plătitorului sau ale altor persoane implicate în procedură
ART. 5 **Aplicarea unitară a legislației** (1) Organul fiscal este obligat să aplice unitar prevederile legislației fiscale pe teritoriul României, urmărind stabilirea corectă a impozitelor, taxelor, contribuțiilor şi a altor sume datorate bugetului general consolidat. *(2) Comisia fiscală centrală constituită potrivit art. 6 din Codul fiscal are responsabilități de elaborare a deciziilor cu privire la aplicarea unitară a prezentului cod, a legislației subsecvente acestuia, precum şi a legislației care intră în sfera de aplicare a Agenției Naționale de Administrare Fiscală. (A se vedea: O.M.F.P. nr. 688/2013 privind componența şi funcționarea Comisiei fiscale centrale, O.M.F.P. nr. 550/2014 privind aprobarea Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 2/2014, O.M.F.P. nr. 550/2014 privind aprobarea Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 2/2014)*	ART. 5 **Aplicarea unitară a legislației** (1) Organul fiscal este obligat să aplice unitar prevederile legislației fiscale pe teritoriul României, urmărind stabilirea corectă a creanțelor fiscale. (2) Ministerul Finanțelor Publice, în calitate de organ de specialitate al administrației publice centrale, are rolul de a coordona aplicarea unitară a prevederilor legislației fiscale. (3) În cadrul Ministerului Finanțelor Publice funcționează Comisia fiscală centrală, care are responsabilități de elaborare a deciziilor cu privire la aplicarea unitară a Codului fiscal, a prezentului cod, a legislației subsecvente acestora, precum şi a legislației a cărei aplicare intră în sfera de competență a A.N.A.F. (4) Componența şi regulamentul de organizare şi funcționare a Comisiei fiscale centrale se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3735/2015 pentru aprobarea procedurii privind emiterea şi modificarea acordului de preț în avans, precum şi conținutul cererii de emitere şi modificare a acordului de preț în avans)* (5) Comisia fiscală centrală este coordonată de secretarul de stat din Ministerul Finanțelor Publice care răspunde de politicile şi legislația fiscală. (6) În cazul în care Comisia fiscală centrală este învestită cu soluționarea unei probleme care vizează impozitele şi taxele locale

	prevăzute de Codul fiscal, comisia se completează cu 2 reprezentanți ai Ministerului Dezvoltării Regionale şi Administrației Publice, precum şi cu câte un reprezentant al fiecărei structuri asociative a autorităților administrației publice locale. (7) Deciziile Comisiei fiscale centrale se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice şi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.
ART. 6 **Exercitarea dreptului de apreciere** Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor şi competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale şi să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.	ART. 6 **Exercitarea dreptului de apreciere** (1) Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor şi competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege şi să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum şi pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii. În exercitarea dreptului său de apreciere, organul fiscal trebuie să ia în considerare opinia emisă în scris de organul fiscal competent respectivului contribuabil/plătitor în cadrul activității de asistență şi îndrumare a contribuabililor/plătitorilor, precum şi soluția adoptată de organul fiscal în cadrul unui act administrativ fiscal sau de instanța judecătorească, printr-o hotărâre definitivă, emisă anterior, pentru situații de fapt similare la acelaşi contribuabil/plătitor. În situația în care organul fiscal constată că există diferențe între starea de fapt fiscală a contribuabilului/plătitorului şi informațiile avute în vedere la emiterea unei opinii scrise sau a unui act administrativ fiscal la acelaşi contribuabil/plătitor, organul fiscal are dreptul să consemneze constatările în conformitate cu situația fiscală reală şi cu legislația fiscală şi are obligația să menționeze în scris motivele pentru care nu ia în considerare opinia prealabilă. (2) Organul fiscal îşi exercită dreptul de apreciere în limitele rezonabilității şi echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit şi mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia. (3) Ori de câte ori organul fiscal trebuie să stabilească un termen pentru exercitarea unui drept sau îndeplinirea unei obligații de către contribuabil/plătitor, acesta trebuie să fie rezonabil, pentru a da posibilitatea contribuabilului/plătitorului să îşi exercite dreptul sau să îşi îndeplinească obligația. Termenul poate fi prelungit, pentru motive justificate, cu acordul conducătorului organului fiscal.

ART. 7 **Rolul activ** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3331/2013 pentru aprobarea Procedurii de modificare, din oficiu, a vectorului fiscal cu privire la TVA, precum şi a modelului şi conținutului unor formulare)*	ART. 7 **Rolul activ şi alte reguli de conduită pentru organul fiscal** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 727/2016 pentru aprobarea Procedurii de organizare şi funcționare a Registrului operatorilor intracomunitari, precum şi pentru aprobarea modelului şi conținutului unor formulare,* O.P.A.N.A.F. nr. 1162/2016 privind aprobarea Cartei drepturilor şi obligațiilor persoanei fizice supuse verificării situației fiscale personale)
(1) Organul fiscal înştiințează contribuabilul asupra drepturilor şi obligațiilor ce îi revin în desfăşurarea procedurii potrivit legii fiscale. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 713/2004 privind aprobarea Cartei drepturilor şi obligațiilor contribuabililor pe timpul desfăşurării inspecției fiscal, O.M.F.P. nr. 544/2014 privind aprobarea Cartei drepturilor şi obligațiilor persoanei fizice supuse verificării fiscale)*	(1) În desfăşurarea unei proceduri de administrare a creanțelor fiscale, organul fiscal înştiințează contribuabilul/plătitorul asupra drepturilor şi obligațiilor prevăzute de lege ce îi revin acestuia în desfăşurarea procedurii.
(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină şi să utilizeze toate informațiile şi documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica şi va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.	(2) Organul fiscal are obligația să examineze starea de fapt în mod obiectiv şi în limitele stabilite de lege, precum şi să îndrume contribuabilul/plătitorul în aplicarea prevederilor legislației fiscale, în îndeplinirea obligațiilor şi exercitarea drepturilor sale, ca urmare a solicitării contribuabilului/plătitorului sau din inițiativa organului fiscal, după caz.
(3) Organul fiscal are obligația să examineze în mod obiectiv starea de fapt, precum şi să îndrume contribuabilii pentru depunerea declarațiilor şi a altor documente, pentru corectarea declarațiilor sau a documentelor, ori de câte ori este cazul.	(3) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină şi să utilizeze toate informațiile şi documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice şi să ia în considerare toate circumstanțele edificatoare fiecărui caz în parte.
(4) Organul fiscal decide asupra felului şi volumului examinărilor, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte şi de limitele prevăzute de lege.	(4) Organul fiscal decide asupra felului şi volumului examinărilor, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte şi de limitele prevăzute de lege.
(5) Organul fiscal îndrumă contribuabilul în aplicarea prevederilor legislației fiscale. Îndrumarea se face fie ca urmare a solicitării contribuabililor, fie din inițiativa organului fiscal. *(A se vedea:*	

O.M.E.F. nr. 1338/2008 pentru aprobarea Procedurii privind îndrumarea şi asistența contribuabililor de către organele fiscale)	
ART. 8 **Limba oficială în administrația fiscală** (1) Limba oficială în administrația fiscală este limba română. (2) Dacă la organele fiscale se depun petiții, documente justificative, certificate sau alte înscrisuri într-o limbă străină, organele fiscale vor solicita ca acestea să fie însoțite de traduceri în limba română certificate de traducători autorizați. (3) Dispozițiile legale cu privire la folosirea limbii minorităților naționale se aplică în mod corespunzător.	ART. 8 **Limba oficială în administrația fiscală** (1) Limba oficială în administrația fiscală este limba română. (2) Dacă la organul fiscal se depun petiții, documente justificative, certificate sau alte înscrisuri într-o limbă străină, organul fiscal solicită ca acestea să fie însoțite de traduceri în limba română certificate de traducători autorizați de Ministerul Justiției, în condițiile legii. (3) Dacă la organul fiscal se depun petiții, documente justificative, certificate sau alte înscrisuri într-o limbă străină, pentru care nu există traducători autorizați potrivit alin. (2), organul fiscal solicită ca acestea să fie însoțite de traduceri în limba română efectuate sau certificate de o ambasadă/oficiu consular al statului în a cărui limbă oficială a fost emis documentul respectiv. (4) Petițiile, documentele justificative, certificatele sau înscrisurile redactate într-o limbă străină depuse fără respectarea alin. (3) nu se iau în considerare de organul fiscal. (5) Dispozițiile art. 19 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, sunt aplicabile în mod corespunzător.
ART. 9 **Dreptul de a fi ascultat** (1) Înaintea luării deciziei organul fiscal este obligat să asigure contribuabilului posibilitatea de a-şi exprima punctul de vedere cu privire la faptele şi împrejurările relevante în luarea deciziei. (2) Organul fiscal nu este obligat să aplice prevederile alin. (1) când: a) întârzierea în luarea deciziei determină un pericol pentru constatarea situației fiscale reale privind executarea obligațiilor contribuabilului sau pentru luarea altor măsuri prevăzute de lege; b) situația de fapt prezentată urmează să se modifice nesemnificativ cu privire la cuantumul creanțelor fiscale; c) se acceptă informațiile prezentate de contribuabil, pe care	ART. 9 **Dreptul de a fi ascultat** (1) Înaintea luării deciziei, organul fiscal este obligat să asigure contribuabilului/plătitorului posibilitatea de a-şi exprima punctul de vedere cu privire la faptele şi împrejurările relevante în luarea deciziei. (2) Organul fiscal nu este obligat să aplice prevederile alin. (1) când: a) întârzierea în luarea deciziei determină un pericol pentru constatarea situației fiscale reale privind executarea obligațiilor contribuabilului/plătitorului sau pentru luarea altor măsuri prevăzute de lege; b) cuantumul creanțelor fiscale urmează să se modifice cu mai puțin de 10% din valoarea creanței fiscale stabilită anterior;

acesta le-a dat într-o declarație sau într-o cerere; d) urmează să se ia măsuri de executare silită.	c) se acceptă informațiile prezentate de contribuabil/plătitor, pe care acesta le-a dat într-o declarație sau într-o cerere; d) urmează să se ia măsuri de executare silită; e) urmează să se emită deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii. (3) Audierea se consideră îndeplinită în următoarele situații: a) contribuabilul/plătitorul refuză explicit să se prezinte la termenul stabilit de organul fiscal în vederea audierii; b) contribuabilul/plătitorul nu se prezintă, din orice motiv, la două termene consecutive stabilite de organul fiscal în vederea audierii. (4) Excepția lipsei audierii poate fi invocată de contribuabil/plătitor odată cu formularea contestației depuse potrivit prezentului cod. (5) La stabilirea termenelor prevăzute la alin. (3) devin aplicabile prevederile art. 6 alin. (3).
ART. 10 **Obligația de cooperare** (1) Contribuabilul este obligat să coopereze cu organele fiscale în vederea determinării stării de fapt fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de către acesta, în întregime, conform realității, şi prin indicarea mijloacelor doveditoare care îi sunt cunoscute. (2) Contribuabilul este obligat să întreprindă măsurile în vederea procurării mijloacelor doveditoare necesare, prin utilizarea tuturor posibilităților juridice şi efective ce îi stau la dispoziție.	ART. 10 **Obligația de cooperare** (1) Contribuabilul/Plătitorul este obligat să coopereze cu organul fiscal în vederea determinării stării de fapt fiscale, prin prezentarea faptelor cunoscute de către acesta, în întregime, conform realității, şi prin indicarea mijloacelor doveditoare care îi sunt cunoscute, cu respectarea prevederilor în materie penală şi procesual penală. (2) Contribuabilul/Plătitorul este obligat să întreprindă măsurile în vederea procurării mijloacelor doveditoare necesare, prin utilizarea tuturor posibilităților ce îi stau la dispoziție.
ART. 11 **Secretul fiscal** (1) Funcționarii publici din cadrul organului fiscal, inclusiv persoanele care nu mai dețin această calitate, sunt obligați, în condițiile legii, să păstreze secretul asupra informațiilor pe care le dețin ca urmare a exercitării atribuțiilor de serviciu.	ART. 11 **Secretul fiscal** (1) Personalul din cadrul organului fiscal este obligat să păstreze secretul asupra informațiilor de care a luat cunoştință ca urmare a exercitării atribuțiilor de serviciu. (2) În categoria informațiilor de natura celor considerate a fi secret fiscal intră datele referitoare la contribuabil/plătitor, cum ar fi: datele de identificare, natura şi cuantumul obligațiilor fiscale, natura, sursa şi

(2) Informațiile referitoare la impozite, taxe, contribuții şi alte sume datorate bugetului general consolidat pot fi transmise:	cuantumul veniturilor, natura, sursa şi valoarea bunurilor, plăți, conturi, rulaje, transferuri de numerar, solduri, încasări, deduceri, credite, datorii, valoarea patrimoniului net sau orice fel de informații obținute din declarații ori documente prezentate de către contribuabil/plătitor sau terți. (3) Organul fiscal poate transmite informațiile pe care le deține:
a) autorităților publice, în scopul îndeplinirii obligațiilor prevăzute de lege;	a) autorităților publice, în scopul îndeplinirii obligațiilor prevăzute de lege;
b) autorităților fiscale ale altor țări, în condiții de reciprocitate în baza unor convenții;	b) autorităților fiscale ale altor țări, în condiții de reciprocitate, în baza unor instrumente juridice internaționale semnate de România şi care cuprind prevederi privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal şi/sau recuperarea creanțelor fiscale;
c) autorităților judiciare competente, potrivit legii;	c) autorităților judiciare competente, potrivit legii;
d) oricărui solicitant, cu acordul scris al contribuabilului în cauză;	d) oricărui solicitant, cu acordul scris al contribuabilului/plătitorului despre care au fost solicitate informații;
e) în alte cazuri prevăzute de lege.	e) în alte cazuri prevăzute expres de lege.
(3) Autoritatea care primeşte informații fiscale este obligată să păstreze secretul asupra informațiilor primite.	(4) Autoritatea care primeşte informații fiscale este obligată să păstreze secretul asupra informațiilor primite. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3735/2015 pentru aprobarea procedurii privind emiterea şi modificarea acordului de preț în avans, precum şi conținutul cererii de emitere şi modificare a acordului de preț în avans)*
(3^1) Este permisă transmiterea informațiilor de natura celor prevăzute la alin. (1), inclusiv pentru perioada în care a avut calitatea de contribuabil: *a) contribuabilului însuşi;* *b) succesorilor acestuia.*	(5) Este permisă transmiterea informațiilor de natura celor prevăzute la alin. (1), inclusiv pentru perioada în care a avut calitatea de contribuabil/plătitor: a) contribuabilului/plătitorului însuşi; b) succesorilor acestuia, precum şi persoanelor cu vocație succesorală, calitate dovedită potrivit legii.
(3^2) În scopul aplicării prevederilor alin. (2) lit. a), autoritățile publice pot încheia protocoale privind schimbul de informații.	(6) În scopul aplicării prevederilor alin. (3) lit. a) şi c), autoritățile publice pot încheia protocol privind schimbul de informații cu organul fiscal deținător al informației ce se transmite.
(4) Este permisă transmiterea de informații cu caracter fiscal în alte situații decât cele prevăzute la alin. (2), în condițiile în care se asigură că din acestea nu reiese identitatea vreunei persoane fizice	(7) Este permisă transmiterea de informații cu caracter fiscal în alte situații decât cele prevăzute la alin. (3), în condițiile în care se asigură că din acestea nu reiese identitatea vreunei persoane fizice, juridice ori unei

sau juridice. *(4^1) *** Abrogat* (5) Nerespectarea obligației de păstrare a secretului fiscal atrage răspunderea potrivit legii.	entități fără personalitate juridică. (8) Organul fiscal poate aduce la cunoştință publică informațiile pe care le deține: a) ori de câte ori informațiile sunt calificate de lege ca fiind publice; b) ori de câte ori, prin acte administrative sau prin hotărâri judecătoreşti, definitive, se constată încălcări ale obligațiilor prevăzute de legislația fiscală. (9) *) Procedura de aducere la cunoştință publică a informațiilor deținute de organul fiscal central se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., iar procedura de aducere la cunoştință publică a informațiilor deținute de organul fiscal local se aprobă prin *ordin al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice*. (10) Prelucrarea datelor cu caracter personal de către organele fiscale centrale şi locale se realizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal şi libera circulație a acestor date, cu modificările şi completările ulterioare. ***)** *La art. 11, alin. (9) a fost modificat conform art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2015*
ART. 12 **Buna-credință** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 1801/2008 pentru aprobarea Deciziei Comisiei de proceduri fiscale nr. 3/2008)* Relațiile dintre contribuabili şi organele fiscale trebuie să fie fundamentate pe bună-credință, în scopul realizării cerințelor legii.	ART. 12 **Buna-credință** (1) Relațiile dintre contribuabil/plătitor şi organul fiscal trebuie să fie fundamentate pe bună-credință. (2) Contribuabilul/Plătitorul trebuie să îşi îndeplinească obligațiile şi să îşi exercite drepturile potrivit scopului în vederea căruia au fost recunoscute de lege şi să declare corect datele şi informațiile privitoare la obligațiile fiscale datorate. (3) Organul fiscal trebuie să respecte drepturile contribuabilului/plătitorului în fiecare procedură de administrare a

	creanțelor fiscale aflată în derulare. (4) Buna-credință a contribuabililor se prezumă până când organul fiscal dovedeşte contrariul.
CAPITOLUL III **Aplicarea prevederilor legislației fiscale**	CAPITOLUL III **Aplicarea prevederilor legislației fiscale**
ART. 13 **Interpretarea legii** Interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului aşa cum este exprimată în lege.	ART. 13 **Interpretarea legii** (1) Interpretarea reglementărilor fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului aşa cum este exprimată în lege. (2) În cazul în care voința legiuitorului nu reiese clar din textul legii, la stabilirea voinței legiuitorului se ține seama de scopul emiterii actului normativ astfel cum acesta reiese din documentele publice ce însoțesc actul normativ în procesul de elaborare, dezbatere şi aprobare. (3) Prevederile legislației fiscale se interpretează unele prin altele, dând fiecăreia înțelesul ce rezultă din ansamblul legii. (4) Prevederile legislației fiscale susceptibile de mai multe înțelesuri se interpretează în sensul în care corespund cel mai bine obiectului şi scopului legii. (5) Prevederile legislației fiscale se interpretează în sensul în care pot produce efecte, iar nu în acela în care nu ar putea produce niciunul. (6) Dacă după aplicarea regulilor de interpretare prevăzute la alin. (1) - (5), prevederile legislației fiscale rămân neclare, acestea se interpretează în favoarea contribuabilului/plătitorului.
ART. 14 **Criteriile economice** (1) Veniturile, alte beneficii şi valori patrimoniale sunt supuse legii fiscale indiferent dacă sunt obținute din activități ce îndeplinesc sau nu cerințele altor dispoziții legale. *(2) Situațiile de fapt relevante din punct de vedere fiscal se apreciază de organul fiscal după conținutul lor economic.*	ART. 14 **Prevalența conținutului economic al situațiilor relevante din punct de vedere fiscal** (1) Veniturile, alte beneficii şi elemente patrimoniale sunt supuse legislației fiscale indiferent dacă sunt obținute din acte sau fapte ce îndeplinesc sau nu cerințele altor dispoziții legale. (2) Situațiile de fapt relevante din punct de vedere fiscal se apreciază de organul fiscal în concordanță cu realitatea lor economică, determinată în baza probelor administrate în condițiile prezentului cod. Atunci când există diferențe între fondul sau natura economică a unei operațiuni sau tranzacții şi forma sa juridică, organul fiscal apreciază aceste operațiuni

	sau tranzacții, cu respectarea fondului economic al acestora. (3) Organul fiscal stabileşte tratamentul fiscal al unei operațiuni având în vedere doar prevederile legislației fiscale, tratamentul fiscal nefiind influențat de faptul că operațiunea respectivă îndeplineşte sau nu cerințele altor prevederi legale.
ART. 15 **Eludarea legislației fiscale** (1) În cazul în care, eludându-se scopul legii fiscale, obligația fiscală nu a fost stabilită ori nu a fost raportată la baza de impunere reală, obligația datorată şi, respectiv, creanța fiscală corelativă sunt cele legal determinate. (2) Pentru situațiile prevăzute la alin. (1) sunt aplicabile prevederile art. 23.	ART. 15 **Eludarea legislației fiscale** (1) În cazul în care, eludându-se scopul legislației fiscale, obligația fiscală nu a fost stabilită ori nu a fost raportată la baza de impozitare reală, obligația datorată şi, respectiv, creanța fiscală corelativă sunt cele legal determinate. (2) Pentru situațiile prevăzute la alin. (1) sunt aplicabile prevederile art. 21.
CAPITOLUL IV **Raportul juridic fiscal**	TITLUL II **Raportul juridic fiscal**
	CAPITOLUL I **Dispoziții privind raportul juridic fiscal**
ART. 16 **Conținutul raportului de drept procedural fiscal** Raportul de drept procedural fiscal cuprinde drepturile şi obligațiile ce revin părților, potrivit legii, pentru îndeplinirea modalităților prevăzute pentru stabilirea, exercitarea şi stingerea drepturilor şi obligațiilor părților din raportul de drept material fiscal.	ART. 16 **Conținutul raportului juridic fiscal** (1) Raportul juridic fiscal cuprinde raportul de drept material fiscal şi raportul de drept procedural fiscal. (2) Raportul de drept material fiscal cuprinde totalitatea drepturilor şi obligațiilor care apar în legătură cu creanțele fiscale. (3) Raportul de drept procedural fiscal cuprinde totalitatea drepturilor şi obligațiilor care apar în legătură cu administrarea creanțelor fiscale.

ART. 17 **Subiectele raportului juridic fiscal** *(1) Subiecte ale raportului juridic fiscal sunt statul, unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, definite potrivit Legii administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, contribuabilul, precum şi alte persoane care dobândesc drepturi şi obligații în cadrul acestui raport.* (2) Contribuabilul este orice persoană fizică ori juridică sau orice altă entitate fără personalitate juridică ce datorează impozite, taxe, contribuții şi alte sume bugetului general consolidat, în condițiile legii. *(3) Statul este reprezentat de Ministerul Economiei şi Finanțelor prin Agenția Națională de Administrare Fiscală şi unitățile sale subordonate cu personalitate juridică.* *(4) Unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor sunt reprezentate de autoritățile administrației publice locale, precum şi de compartimentele de specialitate ale acestora, în limita atribuțiilor delegate de către autoritățile respective.* *(5) Agenția Națională de Administrare Fiscală şi unitățile subordonate acesteia, precum şi compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale sunt denumite în prezentul cod organe fiscale.*	ART. 17 **Subiectele raportului juridic fiscal** (1) Subiecte ale raportului juridic fiscal sunt statul, unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, contribuabilul/plătitorul, precum şi alte persoane care dobândesc drepturi şi obligații în cadrul acestui raport. (2) Statul este reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice, prin A.N.A.F. şi unitățile subordonate acesteia, cu excepția cazului când legea stabileşte o altă autoritate în acest sens. (3) Unitățile administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, sunt reprezentate de autoritățile administrației publice locale, precum şi de compartimentele de specialitate ale acestora, în limita atribuțiilor delegate de către autoritățile respective.
ART. 18 **Împuterniciții** (1) În relațiile cu organul fiscal contribuabilul poate fi reprezentat printr-un împuternicit. Conținutul şi limitele reprezentării sunt cele cuprinse în împuternicire sau stabilite de lege, după caz. Desemnarea unui împuternicit nu îl împiedică pe contribuabil să îşi îndeplinească personal obligațiile fiscale, chiar dacă nu a procedat la revocarea împuternicirii potrivit alin. (2). *(2) Împuternicitul este obligat să depună la organul fiscal actul de împuternicire, în original sau în copie legalizată. Revocarea împuternicirii operează față de organul fiscal de la data depunerii*	ART. 18 **Împuterniciții** (1) În relațiile cu organul fiscal contribuabilul/plătitorul poate fi reprezentat printr-un împuternicit. Conținutul şi limitele reprezentării sunt cele cuprinse în împuternicire sau stabilite de lege, după caz. Desemnarea unui împuternicit nu îl împiedică pe contribuabil/plătitor să îşi îndeplinească personal obligațiile prevăzute de legislația fiscală, chiar dacă nu a procedat la revocarea împuternicirii potrivit alin. (2). (2) Împuternicitul este obligat să depună la organul fiscal actul de împuternicire, în original sau în copie legalizată. Revocarea împuternicirii operează față de organul fiscal de la data depunerii actului de revocare, în

actului de revocare. (3) În cazul reprezentării contribuabililor în relațiile cu organele fiscale prin avocat, forma şi conținutul împuternicirii sunt cele prevăzute de dispozițiile legale privind organizarea şi exercitarea profesiei de avocat. (4) Contribuabilul fără domiciliu fiscal în România, care are obligația de a depune declarații la organele fiscale, trebuie să desemneze un împuternicit, cu domiciliul fiscal în România, care să îndeplinească, în numele şi din averea contribuabilului, obligațiile acestuia din urmă față de organul fiscal. *(4^1) Dispozițiile alin. (4) nu se aplică:* *a) contribuabililor care au rezidența într-un stat membru al Uniunii Europene, respectiv al Spațiului Economic European;* *b) contribuabililor care au rezidența într-un stat care este parte a unui instrument juridic internațional semnat de România şi care cuprinde prevederi privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal şi recuperarea creanțelor fiscale.* (5) Prevederile prezentului articol sunt aplicabile şi reprezentanților fiscali desemnați potrivit Codului fiscal, dacă legea nu prevede altfel.	original sau în copie legalizată. (3) În cazul reprezentării contribuabilului/plătitorului în relația cu organul fiscal prin avocat, forma şi conținutul împuternicirii sunt cele prevăzute de dispozițiile legale privind organizarea şi exercitarea profesiei de avocat. (4) Contribuabilul/Plătitorul fără domiciliu fiscal în România, care are obligația de a depune declarații la organul fiscal, trebuie să desemneze un împuternicit, cu domiciliul fiscal în România, care să îndeplinească, în numele şi din patrimoniul contribuabilului/plătitorului, obligațiile acestuia din urmă față de organul fiscal. (5) Dispozițiile alin. (4) nu se aplică: a) contribuabilului/plătitorului care are rezidența într-un stat membru al Uniunii Europene, respectiv al Spațiului Economic European; b) contribuabilului/plătitorului care are rezidența într-un stat care este parte a unui instrument juridic internațional semnat de România şi care cuprinde prevederi privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal şi recuperarea creanțelor fiscale. (6) Prevederile prezentului articol sunt aplicabile şi reprezentanților fiscali desemnați potrivit Codului fiscal, dacă legea nu prevede altfel.

ART. 19 **Numirea curatorului fiscal** (1) Dacă nu există un împuternicit potrivit art. 18, organul fiscal, în condițiile legii, va solicita instanței judecătoreşti competente numirea unui curator fiscal pentru contribuabilul absent, al cărui domiciliu fiscal este necunoscut ori care, din cauza bolii, unei infirmități, bătrâneții sau unui handicap de orice fel, nu poate să îşi exercite şi să îşi îndeplinească personal drepturile şi obligațiile ce îi revin potrivit legii. (2) Pentru activitatea sa curatorul fiscal va fi remunerat potrivit hotărârii judecătoreşti, toate cheltuielile legate de această reprezentare fiind suportate de cel reprezentat.	ART. 19 **Numirea curatorului fiscal** (1) Dacă nu există un împuternicit potrivit art. 18 alin. (1) - (4) organul fiscal, în condițiile legii, solicită instanței judecătoreşti competente numirea unui curator fiscal pentru: a) contribuabilul/plătitorul fără domiciliu fiscal în România, care nu şi-a îndeplinit obligația de desemnare a unui împuternicit potrivit art. 18 alin. (4); b) contribuabilul/plătitorul absent, al cărui domiciliu fiscal este necunoscut ori care, din cauza bolii, unei infirmități, bătrâneții sau unui handicap de orice fel, şi din cauza arestului preventiv sau a încarcerării în penitenciar, nu poate să îşi exercite şi să îşi îndeplinească personal drepturile şi obligațiile ce îi revin potrivit legii. (2) Pentru activitatea sa, curatorul fiscal este remunerat potrivit hotărârii judecătoreşti, toate cheltuielile legate de această reprezentare fiind suportate de cel reprezentat.
TITLUL II **Dispoziții generale privind raportul de drept material fiscal**	CAPITOLUL II **Dispoziții generale privind raportul sarcinii fiscal**
ART. 20 **Obligațiile reprezentanților legali** (1) Reprezentanții legali ai persoanelor fizice şi juridice, precum şi ai asocierilor fără personalitate juridică sunt obligați să îndeplinească obligațiile fiscale ale persoanelor reprezentate, în numele şi din averea acestora. (2) În cazul în care, din orice motiv, obligațiile fiscale ale asocierilor fără personalitate juridică nu sunt achitate potrivit alin. (1), asociații răspund solidar pentru îndeplinirea acestora.	ART. 20 **Obligațiile reprezentanților legali** (1) Reprezentanții legali ai persoanelor fizice şi juridice, precum şi reprezentanții desemnați ai asocierilor fără personalitate juridică sunt obligați să îndeplinească obligațiile ce revin potrivit legislației fiscale persoanelor sau entităților reprezentate. Aceşti reprezentanți îndeplinesc obligațiile fiscale de plată ale persoanelor sau entităților reprezentate din acele mijloace pe care le administrează. (2) În cazul în care, din orice motiv, obligațiile fiscale ale asocierilor fără personalitate juridică nu sunt achitate potrivit alin. (1), asociații răspund solidar pentru îndeplinirea acestora.

ART. 21 **Creanțele fiscale** (1) Creanțele fiscale reprezintă drepturi patrimoniale care, potrivit legii, rezultă din raporturile de drept material fiscal. (2) Din raporturile de drept prevăzute la alin. (1) rezultă atât conținutul, cât şi cuantumul creanțelor fiscale, reprezentând drepturi determinate constând în: a) dreptul la perceperea impozitelor, taxelor, contribuțiilor şi a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, dreptul la rambursarea taxei pe valoarea adăugată, dreptul la restituirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor şi a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit alin. (4), denumite creanțe fiscale principale; *b) dreptul la perceperea dobânzilor, penalităților de întârziere sau majorărilor de întârziere, după caz, în condițiile legii, denumite creanțe fiscale accesorii.* (3) În cazurile prevăzute de lege, organul fiscal este îndreptățit să solicite stingerea obligației fiscale de către cel îndatorat să execute acea obligație în locul debitorului. (4) În măsura în care plata sumelor reprezentând impozite, taxe, contribuții şi alte venituri ale bugetului general consolidat se constată că a fost fără temei legal, cel care a făcut astfel plata are dreptul la restituirea sumei respective. *(A se vedea: O.M.F.P. nr. 528/2015 pentru aprobarea Procedurii de restituire a sumelor reprezentând taxe sau alte venituri ale bugetului de stat, plătite în plus sau necuvenit şi pentru care nu există obligația de declarare)*	
ART. 22 **Obligațiile fiscale** Prin obligații fiscale, în sensul prezentului cod, se înțelege: a) obligația de a declara bunurile şi veniturile impozabile sau, după caz, impozitele, taxele, contribuțiile şi alte sume datorate bugetului general consolidat; b) obligația de a calcula şi de a înregistra în evidențele contabile şi fiscale impozitele, taxele, contribuțiile şi alte sume datorate bugetului general consolidat;	

c) obligația de a plăti la termenele legale impozitele, taxele, contribuțiile şi alte sume datorate bugetului general consolidat; *d) obligația de a plăti dobânzi, penalități de întârziere sau majorări de întârziere, după caz, aferente impozitelor, taxelor, contribuțiilor şi altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite obligații de plată accesorii;* e) obligația de a calcula, de a reține şi de a înregistra în evidențele contabile şi de plată, la termenele legale, impozitele şi contribuțiile care se realizează prin stopaj la sursă; f) orice alte obligații care revin contribuabililor, persoane fizice sau juridice, în aplicarea legilor fiscale.	
ART. 23 **Naşterea creanțelor şi obligațiilor fiscale** (1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală şi obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează. (2) Potrivit alin. (1) se naşte dreptul organului fiscal de a stabili şi a determina obligația fiscală datorată.	ART. 21 **Naşterea creanțelor şi obligațiilor fiscale** (1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală şi obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impozitare care le generează sau în momentul la care contribuabilul/plătitorul este îndreptățit, potrivit legii, să ceară restituirea. (2) Potrivit alin. (1), se naşte dreptul organului fiscal de a stabili şi a determina obligația fiscală datorată sau dreptul contribuabilului/plătitorului de a solicita restituirea.
ART. 24 **Stingerea creanțelor fiscale** Creanțele fiscale se sting prin încasare, compensare, executare silită, scutire, anulare, prescripție şi prin alte modalități prevăzute de lege.	ART. 22 **Stingerea creanțelor fiscale** Creanțele fiscale se sting prin plată, compensare, executare silită, scutire, anulare, prescripție, dare în plată şi prin alte modalități prevăzute expres de lege.
ART. 25 **Creditorii şi debitorii** (1) În raporturile de drept material fiscal, creditorii sunt persoanele titulare ale unor drepturi de creanță fiscală prevăzute la art. 21, iar debitorii sunt acele persoane care, potrivit legii, au obligația corelativă de plată a acestor drepturi. (2) În cazul în care obligația de plată nu a fost îndeplinită de debitor, debitori devin, în condițiile legii, următorii:	

a) moştenitorul care a acceptat succesiunea contribuabilului debitor; b) cel care preia, în tot sau în parte, drepturile şi obligaţiile debitorului supus divizării, fuziunii ori reorganizării judiciare, după caz; c) persoana căreia i s-a stabilit răspunderea în conformitate cu prevederile legale referitoare la faliment; d) persoana care îşi asumă obligaţia de plată a debitorului, printr-un angajament de plată sau printr-un alt act încheiat în formă autentică, cu asigurarea unei garanţii reale la nivelul obligaţiei de plată; e) persoana juridică, pentru obligaţiile fiscale datorate de sediile secundare ale acesteia; f) alte persoane, în condiţiile legii.	
ART. 26 **Plătitorul** (1) Plătitor al obligaţiei fiscale este debitorul sau persoana care în numele debitorului, conform legii, are obligaţia de a plăti sau de a reţine şi de a plăti, după caz, impozite, taxe, contribuţii, amenzi şi alte sume datorate bugetului general consolidat. *(2) Pentru contribuabilii care au sedii secundare, plătitor de obligaţii fiscale este contribuabilul, cu excepţia impozitului pe venitul din salarii, pentru care plătitor de impozit este sediul secundar obligat, potrivit legii, să se înregistreze fiscal ca plătitor de salarii şi de venituri asimilate salariilor.(A se vedea: O.M.F.P. nr. 52/2011 privind actualizarea, din oficiu, a vectorului fiscal privind impozitul pe venitul din salarii şi contribuţii sociale şi procedura de declarare a obligaţiilor prevăzute în Nomenclatorul "Creanţe fiscale" din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.397/2010 privind modelul, conţinutul, modalitatea de depunere şi de gestionare a "Declaraţiei privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate", aferente unor perioade de raportare anterioare datei de 1 ianuarie 2011, O.P.A.N.A.F. nr. 232/2011 privind procedura de predare-primire a informaţiilor şi/sau a documentelor privind creanţele fiscale ale	

sediilor secundare înregistrate fiscal ca plătitoare de salarii şi venituri asimilate salariilor) *(3) Contribuabilii prevăzuți la alin. (2) au obligația de a declara, în numele sediilor secundare înregistrate fiscal, impozitul pe venitul din salarii datorat, potrivit legii, de acestea.* *(4) În cazul contribuabililor nerezidenți care desfăşoară activități pe teritoriul României prin mai multe sedii permanente, obligația prevăzută la alin. (3) se îndeplineşte prin sediul permanent desemnat potrivit titlului II din Codul fiscal.*	
	ART. 23 **Preluarea obligației fiscale** (1) În cazul în care obligația fiscală nu a fost îndeplinită de debitor, debitori devin, în condițiile legii, următoarele persoane: a) moştenitorul care a acceptat succesiunea debitorului, în condițiile dreptului comun; b) cel care preia, în tot sau în parte, drepturile şi obligațiile debitorului supus divizării, fuziunii ori transformării, după caz; c) alte persoane, în condițiile legii. (2) Debitorii care preiau obligația fiscală potrivit alin. (1) lit. a) şi b) se substituie vechiului debitor, în condițiile legilor care reglementează încetarea existenței persoanelor în cauză.
	ART. 24 **Garantarea obligației fiscale** (1) Pentru obligațiile fiscale ale debitorului răspunde ca debitor garant, cu renunțarea la beneficiul discuțiunii şi diviziunii: a) persoana care îşi asumă obligația de plată printr-un angajament de plată sau printr-un alt act încheiat în formă autentică, cu asigurarea unei garanții reale la nivelul obligației de plată, în limita sumei garantate şi a sumei realizate din valorificarea garanției; b) persoana juridică pentru obligațiile fiscale datorate, potrivit legii, de sediile secundare ale acesteia. (2) Organul fiscal este îndreptățit să solicite stingerea obligației fiscale de către debitorul garant. (3) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă astfel:

	a) prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., în cazul creanţelor fiscale administrate de organul fiscal central; b) prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale şi administraţiei publice şi al ministrului finanţelor publice, în cazul creanţelor fiscale administrate de organul fiscal local.
ART. 27*) ***Răspunderea solidară*** *(A se vedea O.P.A.N.A.F. nr. 127/2014 pentru aprobarea Instrucţiunilor privind aplicarea procedurii de angajare a răspunderii solidare reglementate de dispoziţiile art. 27 şi 28 din Ordonanţa Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală)* *(1) Răspund solidar cu debitorul următoarele persoane:* *a) asociaţii din asocierile fără personalitate juridică, inclusiv membrii întreprinderilor familiale, pentru obligaţiile fiscale datorate de acestea, în condiţiile prevăzute la art. 20, alături de reprezentanţii legali care, cu rea-credinţă, au determinat nedeclararea şi/sau neachitarea obligaţiilor fiscale la scadenţă;* *b) terţii popriţi, în situaţiile prevăzute la art. 149 alin. (9), (10), (12) şi (15), în limita sumelor sustrase indisponibilizării;* *c) reprezentantul legal al contribuabilului care, cu rea-credinţă, declară băncii, potrivit art. 149 alin. (12) lit. a), că nu deţine alte disponibilităţi băneşti.* *(2) Pentru obligaţiile de plată restante ale debitorului declarat insolvabil, în condiţiile prezentului cod, răspund solidar cu acesta următoarele persoane:* *a) persoanele fizice sau juridice care, anterior datei declarării insolvabilităţii, cu rea-credinţă, au dobândit în orice mod active de la debitorii care şi-au provocat astfel insolvabilitatea;* *b) administratorii, asociaţii, acţionarii şi orice alte persoane care au provocat insolvabilitatea persoanei juridice debitoare prin înstrăinarea sau ascunderea, cu rea-credinţă, sub orice formă, a activelor debitorului;* *c) administratorii care, în perioada exercitării mandatului, cu rea-credinţă, nu şi-au îndeplinit obligaţia legală de a cere instanţei competente deschiderea procedurii insolvenţei, pentru obligaţiile*	ART. 25 **Răspunderea solidară** (1) Răspund solidar cu debitorul următoarele persoane: a) asociaţii din asocierile fără personalitate juridică, inclusiv membrii întreprinderilor familiale, pentru obligaţiile fiscale datorate de acestea, în condiţiile prevăzute la art. 20, alături de reprezentanţii legali care, cu rea-credinţă, au determinat nedeclararea şi/sau neachitarea obligaţiilor fiscale la scadenţă; b) terţii popriţi, în situaţiile prevăzute la art. 236 alin. (9), (11), (13), (14) şi (18), în limita sumelor sustrase indisponibilizării; c) reprezentantul legal al contribuabilului care, cu rea-credinţă, declară băncii, potrivit art. 236 alin. (14) lit. a), că nu deţine alte disponibilităţi băneşti. (2) Pentru obligaţiile de plată restante ale debitorului declarat insolvabil în condiţiile prezentului cod, răspund solidar cu acesta următoarele persoane: a) persoanele fizice sau juridice care, anterior datei declarării insolvabilităţii, cu rea-credinţă, au dobândit în orice mod active de la debitorii care şi-au provocat astfel insolvabilitatea; b) administratorii, asociaţii, acţionarii şi orice alte persoane care au provocat insolvabilitatea persoanei juridice debitoare prin înstrăinarea sau ascunderea, cu rea-credinţă, sub orice formă, a activelor debitorului; c) administratorii care, în perioada exercitării mandatului, cu rea-credinţă, nu şi-au îndeplinit obligaţia legală de a cere instanţei competente deschiderea procedurii insolvenţei, pentru obligaţiile fiscale aferente

fiscale aferente perioadei respective şi rămase neachitate la data declarării stării de insolvabilitate; *d) administratorii sau orice alte persoane care, cu rea-credință, au determinat nedeclararea şi/sau neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale;* *e) administratorii sau orice alte persoane care, cu rea-credință, au determinat restituirea sau rambursarea unor sume de bani de la bugetul general consolidat fără ca acestea să fie cuvenite debitorului.* *(3) Persoana juridică răspunde solidar cu debitorul declarat insolvabil în condițiile prezentului cod sau declarat insolvent dacă, direct ori indirect, controlează, este controlată sau se află sub control comun cu debitorul şi dacă este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:* *a) dobândeşte, cu orice titlu, dreptul de proprietate asupra unor active corporale de la debitor, iar valoarea contabilă a acestor active reprezintă cel puțin jumătate din valoarea contabilă a tuturor activelor corporale ale dobânditorului;* *b) are sau a avut raporturi comerciale contractuale cu clienții şi/sau cu furnizorii, alții decât cei de utilități, care au avut sau au raporturi contractuale cu debitorul în proporție de cel puțin jumătate din totalul valoric al tranzacțiilor;* *c) are sau a avut raporturi de muncă sau civile de prestări de servicii cu cel puțin jumătate dintre angajații sau prestatorii de servicii ai debitorului.* *(4) În înțelesul alin. (3), termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificații:* *a) control - majoritatea drepturilor de vot, fie în adunarea generală a asociaților unei societăți comerciale ori a unei asociații sau fundații, fie în consiliul de administrație al unei societăți comerciale ori consiliul director al unei asociații sau fundații;* *b) control indirect - activitatea prin care o persoană exercită controlul prin una sau mai multe persoane.* ***)** A se vedea şi Ordinul preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 127/2014 pentru aprobarea Instrucțiunilor	perioadei respective şi rămase neachitate la data declarării stării de insolvabilitate; d) administratorii sau orice alte persoane care, cu rea-credință, au determinat nedeclararea şi/sau neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale; e) administratorii sau orice alte persoane care, cu rea-credință, au determinat restituirea sau rambursarea unor sume de bani de la bugetul general consolidat fără ca acestea să fie cuvenite debitorului. (3) Persoana juridică răspunde solidar cu debitorul declarat insolvabil în condițiile prezentului cod sau declarat insolvent dacă, direct ori indirect, controlează, este controlată sau se află sub control comun cu debitorul şi dacă este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții: a) dobândeşte, cu orice titlu, dreptul de proprietate asupra unor active de la debitor, iar valoarea contabilă a acestor active reprezintă cel puțin jumătate din valoarea contabilă a tuturor activelor dobânditorului; b) are sau a avut raporturi contractuale cu clienții şi/sau cu furnizorii, alții decât cei de utilități, care au avut sau au raporturi contractuale cu debitorul în proporție de cel puțin jumătate din totalul valoric al tranzacțiilor; c) are sau a avut raporturi de muncă sau civile de prestări de servicii cu cel puțin jumătate dintre angajații sau prestatorii de servicii ai debitorului. (4) În înțelesul alin. (3), termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificații: a) control - majoritatea drepturilor de vot, fie în adunarea generală a asociaților unei societăți ori a unei asociații sau fundații, fie în consiliul de administrație al unei societăți ori consiliul director al unei asociații sau fundații; b) control indirect - activitatea prin care o persoană exercită controlul prin una sau mai multe persoane.

privind aplicarea procedurii de angajare a răspunderii solidare reglementate de dispozițiile art. 27 şi 28 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.	(5) Răspunderea persoanelor prevăzute de prezentul articol priveşte obligațiile fiscale principale şi accesorii ale perioadei pentru care au avut calitatea ce a stat la baza atragerii răspunderii solidare.
ART. 28*) **Dispoziții speciale privind stabilirea răspunderii** (1) Răspunderea persoanelor prevăzute la art. 27 se va stabili potrivit dispozițiilor prezentului articol. (2) În scopul prevăzut la alin. (1) organul fiscal va întocmi o decizie în care vor fi arătate motivele de fapt şi de drept pentru care este angajată răspunderea persoanei în cauză. Decizia se va supune spre aprobare conducerii organului fiscal. (3) Decizia aprobată potrivit alin. (2) constituie titlu de creanță privind obligația la plată a persoanei răspunzătoare potrivit art. 27 şi va cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), şi următoarele: a) codul de identificare fiscală a persoanei răspunzătoare, obligată la plata obligației debitorului principal, precum şi orice alte date de identificare; b) numele şi prenumele sau denumirea debitorului principal; codul de identificare fiscală; domiciliul sau sediul acestuia, precum şi orice alte date de identificare; c) cuantumul şi natura sumelor datorate; d) termenul în care persoana răspunzătoare trebuie să plătească obligația debitorului principal; e) temeiul legal şi motivele în fapt ale angajării răspunderii.	ART. 26 **Dispoziții speciale privind stabilirea răspunderii** (1) Răspunderea persoanelor prevăzute la art. 25 se stabileşte prin decizie emisă de organul fiscal competent pentru fiecare persoană fizică sau juridică în parte. Decizia este act administrativ fiscal potrivit prezentului cod. (2) Înaintea emiterii deciziei prevăzute la alin. (1), organul fiscal efectuează audierea persoanei potrivit art. 9. Persoana are dreptul să îşi prezinte în scris punctul de vedere, în termen de 5 zile lucrătoare de la data audierii. (3) Prin excepție de la prevederile art. 9 alin. (4) este nulă decizia de atragere a răspunderii solidare emisă fără audierea persoanei căreia i s-a atras răspunderea. Dispozițiile art. 9 alin. (3) rămân aplicabile. (4) Decizia prevăzută la alin. (1) cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 46, şi următoarele: a) datele de identificare a persoanei răspunzătoare; b) datele de identificare a debitorului principal; c) cuantumul şi natura sumelor datorate; d) termenul în care persoana răspunzătoare trebuie să plătească obligația debitorului principal; e) temeiul legal şi motivele în fapt ale angajării răspunderii, inclusiv opinia organului fiscal motivată în drept şi în fapt cu privire la punctul de vedere al persoanei.

(4) Răspunderea va fi stabilită atât pentru obligația fiscală principală, cât şi pentru accesoriile acesteia. *(5) Titlul de creanță prevăzut la alin. (3) se comunică persoanei obligate la plată. Dispozițiile art. 111 alin. (2) sunt aplicabile în mod corespunzător.* (6) Titlul de creanță comunicat potrivit alin. (5) poate fi atacat în condițiile legii. ***)** A se vedea şi Ordinul preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 127/2014 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind aplicarea procedurii de angajare a răspunderii solidare reglementate de dispozițiile art. 27 şi 28 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.*	(5) Răspunderea se stabileşte atât pentru obligația fiscală principală, cât şi pentru accesoriile acesteia. (6) În scopul aplicării măsurilor de executare silită decizia prevăzută la alin. (1) devine titlu executoriu la data împlinirii termenului de plată prevăzut la art. 156 alin. (1). (7) Stingerea creanțelor fiscale prin oricare modalitate prevăzută de prezentul cod liberează față de creditor pe debitor sau, după caz, pe celelalte persoane răspunzătoare solidar. (8) Ori de câte ori Codul fiscal sau alte acte normative care reglementează creanțe fiscale prevăd răspunderea solidară a două sau mai multor persoane pentru aceeaşi creanță fiscală, titlul de creanță fiscală se emite pe numele fiecărei persoane cu menționarea şi a celorlalte persoane care răspund solidar pentru creanța respectivă. (9) Procedura de atragere a răspunderii solidare se aprobă astfel: a) prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central; b) prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice şi al ministrului finanțelor publice, în cazul creanțelor fiscale administrate de organele fiscale locale.
ART. 29 **Drepturile şi obligațiile succesorilor** (1) Drepturile şi obligațiile din raportul juridic fiscal trec asupra succesorilor debitorului în condițiile dreptului comun. (2) Dispozițiile alin. (1) nu sunt aplicabile în cazul obligației de plată a sumelor ce reprezintă amenzi aplicate, potrivit legii, debitorului persoană fizică.	ART. 27 **Drepturile şi obligațiile succesorilor** (1) Drepturile şi obligațiile din raportul juridic fiscal trec asupra succesorilor debitorului în condițiile dreptului comun, dispozițiile art. 23 rămânând aplicabile. (2) Dispozițiile alin. (1) nu sunt aplicabile în cazul obligației de plată a sumelor ce reprezintă amenzi aplicate, potrivit legii, debitorului persoană fizică.

ART. 30 **Dispoziții privind cesiunea creanțelor fiscale ale contribuabililor** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 1308/2009 privind unele măsuri pentru soluționarea deconturilor cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare, precum şi pentru stingerea prin compensare sau restituire a sumelor reprezentând taxă pe valoarea adăugată aprobată prin decizia de rambursare)* (1) Creanțele principale sau accesorii privind drepturi de rambursare sau de restituire ale contribuabililor, precum şi sumele afectate garantării executării unei obligații fiscale pot fi cesionate numai după stabilirea lor potrivit legii. (2) Cesiunea produce efecte față de organul fiscal competent numai de la data la care aceasta i-a fost notificată. (3) Desființarea cesiunii sau constatarea nulității acesteia ulterior stingerii obligației fiscale nu este opozabilă organului fiscal.	ART. 28 **Dispoziții privind cesiunea creanțelor fiscale ale contribuabilului/plătitorului** (1) Creanțele fiscale privind drepturi de rambursare sau de restituire ale contribuabilului/plătitorului pot fi cesionate numai după stabilirea lor prin decizie de restituire. (2) Cesiunea produce efecte față de organul fiscal competent numai de la data la care aceasta i-a fost notificată. (3) Desființarea cesiunii sau constatarea nulității acesteia ulterior stingerii obligației fiscale nu este opozabilă organului fiscal.
TITLUL III **Dispoziții procedurale generale**	TITLUL III **Dispoziții procedurale generale**
CAPITOLUL I **Competența organului fiscal central**	CAPITOLUL I **Competența organului fiscal central**
ART. 32 **Competența generală** (1) Organele fiscale au competență generală privind administrarea creanțelor fiscale, exercitarea controlului şi emiterea normelor de aplicare a prevederilor legale în materie fiscală.	ART. 29 **Competența generală a organului fiscal central** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3649/2015 privind organizarea activității de administrare a contribuabililor mijlocii)* (1) Administrarea creanțelor fiscale datorate bugetului de stat, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate şi bugetului asigurărilor pentru şomaj se realizează prin organul fiscal central, cu excepția cazului când prin lege se prevede altfel. (2) Organul fiscal central realizează activități de administrare şi pentru

(2) În cazul impozitului pe venit şi al contribuțiilor sociale, prin hotărâre a Guvernului se poate stabili altă competență specială de administrare. (3) Impozitele, taxele şi alte sume care se datorează, potrivit legii, în vamă sunt administrate de către organele vamale. *(4) Asistența şi îndrumarea contribuabililor privind aplicarea unitară a prevederilor legislației privind impozitele, taxele, contribuțiile sociale şi alte venituri bugetare administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală se realizează de către aceasta şi de unitățile sale subordonate, conform procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.*	alte creanțe datorate bugetului general consolidat decât cele prevăzute la alin. (1), potrivit competențelor stabilite prin lege. (3) În cazul impozitului pe venit şi al contribuțiilor sociale, prin hotărâre a Guvernului se poate atribui altă competență specială de administrare. (4) Organul fiscal central realizează activitățile de asistență şi îndrumare a contribuabilului/plătitorului pe baza coordonării metodologice a Ministerului Finanțelor Publice. Procedura de coordonare metodologică se stabileşte prin ordin al ministrului finanțelor publice. (5) Organul fiscal central, prin A.N.A.F., este competent şi pentru colectarea creanțelor bugetare stabilite în titluri executorii, cuvenite bugetului de stat, indiferent de natura acestora, care au fost transmise acestuia în vederea recuperării, potrivit legii.
ART. 33 **Competența teritorială** *(1) Pentru administrarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor şi a altor sume datorate bugetului general consolidat, competența revine acelui organ fiscal, județean, local sau al municipiului Bucureşti, stabilit prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului sau al plătitorului de venit, în cazul impozitelor şi contribuțiilor realizate prin stopaj la sursă, în condițiile legii. (A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 232/2011privind procedura de predare-primire a informațiilor şi/sau a documentelor privind creanțele fiscale ale sediilor secundare înregistrate fiscal ca plătitoare de salarii şi venituri asimilate salariilor, O.P.A.N.A.F. nr. 1429/2007 pentru aprobarea competenței de administrare a unor categorii de contribuabili de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului Bucureşti, O.P.A.N.A.F nr. 2211/2013 pentru aprobarea competenței teritoriale de administrare)*	ART. 30 **Competența materială şi teritorială a organului fiscal central** (1) Pentru administrarea creanțelor fiscale şi a altor creanțe datorate bugetelor prevăzute la art. 29 alin. (1) şi (2), competența revine acelui organ fiscal teritorial din cadrul A.N.A.F., stabilit prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului/plătitorului. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3631/2015 pentru aprobarea competenței teritoriale de administrare, O.P.A.N.A.F. nr. 1659/2016 rivind modificarea anexei la O.P.A.N.A.F. nr. 3631/2015)*

(2) În cazul contribuabililor nerezidenți care desfăşoară activități pe teritoriul României prin unul sau mai multe sedii permanente, competența revine organului fiscal pe a cărui rază teritorială se află situat sediul permanent desemnat potrivit titlului II din Codul fiscal. În cazul înregistrării fiscale declarația de înregistrare fiscală se depune la organul fiscal în raza căruia se află sediul permanent ce urmează a fi desemnat.	(2) În cazul contribuabilului/plătitorului nerezident care desfăşoară activități pe teritoriul României prin unul sau mai multe sedii permanente, competența revine organului fiscal central pe a cărui rază teritorială se află situat sediul permanent desemnat potrivit Codului fiscal.
(3) Pentru administrarea de către organele fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală a creanțelor fiscale datorate de marii contribuabili, inclusiv de sediile secundare ale acestora, competența poate fi stabilită în sarcina altor organe fiscale decât cele prevăzute la alin. (1), prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. (A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 467/2015 pentru aprobarea Procedurii de administrare şi monitorizare a marilor contribuabili)	(3) În scopul administrării de către organul fiscal central a obligațiilor fiscale datorate de contribuabilii mari şi mijlocii, inclusiv de sediile secundare ale acestora, prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. se poate stabili competența de administrare în sarcina altor organe fiscale decât cele prevăzute la alin. (1), precum şi criteriile de selecție şi listele contribuabililor care dobândesc calitatea de contribuabil mare sau, după caz, contribuabil mijlociu. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3648/2015 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, O.P.A.N.A.F. nr. 3631/2015 pentru aprobarea competenței teritoriale de administrare, O.P.A.N.A.F. nr. 1659/2016 rivind modificarea anexei la O.P.A.N.A.F. nr. 3631/2015, O.P.A.N.A.F. nr. 560/2016 pentru aprobarea Procedurii de administrare şi monitorizare a contribuabililor mijlocii şi pentru modificarea unor prevederi referitoare la activitatea de administrare a contribuabililor mijlocii)* (4) Organul fiscal central competent notifică contribuabilul ori de câte ori intervin modificări cu privire la calitatea de contribuabil mare sau, după caz, contribuabil mijlociu. (5) În scopul administrării de către organul fiscal central a obligațiilor fiscale datorate de un grup fiscal constituit potrivit prevederilor Codului fiscal, prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. se poate stabili competența de administrare în sarcina altor organe fiscale decât cele prevăzute la alin. (1). Organul fiscal central desemnat este competent să administreze obligațiile fiscale datorate de toți membrii grupului. *(A se vedea: O.M.F.P nr. 3775/2015 pentru aprobarea unor competențe speciale ale organului fiscal central)*

CAPITOLUL II **Domiciliul fiscal**	
ART. 31 **Domiciliul fiscal** (1) În cazul creanțelor fiscale administrate de Ministerul Economiei şi Finanțelor prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin domiciliu fiscal se înțelege: *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 2224/2011 pentru aprobarea competenței teritoriale de administrare)* a) pentru persoanele fizice, adresa unde îşi au domiciliul, potrivit legii, sau adresa unde locuiesc efectiv, în cazul în care aceasta este diferită de domiciliu; b) pentru persoanele fizice care desfăşoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, sediul activității sau locul unde se desfăşoară efectiv activitatea principală; c) pentru persoanele juridice, sediul social sau locul unde se exercită gestiunea administrativă şi conducerea efectivă a afacerilor, în cazul în care acestea nu se realizează la sediul social declarat; d) pentru asocierile şi alte entități fără personalitate juridică, sediul acestora sau locul unde se desfăşoară efectiv activitatea principală. (2) Prin adresa unde locuiesc efectiv, în sensul alin. (1) lit. a), se înțelege adresa locuinței pe care o persoană o foloseşte în mod continuu peste 183 de zile într-un an calendaristic, întreruperile de scurtă durată nefiind luate în considerare. Dacă şederea are un scop exclusiv de vizită, concediu, tratament sau alte scopuri particulare asemănătoare şi nu depăşeşte perioada unui an, nu se consideră adresa unde locuiesc efectiv. (3) În situația în care domiciliul fiscal nu se poate stabili potrivit	ART. 31 **Domiciliul fiscal în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central** (1) În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, prin domiciliu fiscal se înțelege: a) pentru persoanele fizice, adresa unde îşi au domiciliul, potrivit legii, sau adresa unde locuiesc efectiv, în cazul în care aceasta este diferită de domiciliu; b) pentru persoanele fizice care desfăşoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, sediul activității sau locul unde se desfăşoară efectiv activitatea principală; c) pentru persoanele juridice, sediul social sau locul unde se exercită gestiunea administrativă şi conducerea efectivă a afacerilor, în cazul în care acestea nu se realizează la sediul social declarat; d) pentru asocierile şi alte entități fără personalitate juridică, sediul acestora sau locul unde se desfăşoară efectiv activitatea principală. (2) Prin adresa unde locuiesc efectiv, în sensul alin. (1) lit. a), se înțelege adresa locuinței pe care o persoană o foloseşte în mod continuu peste 183 de zile într-un an calendaristic, întreruperile de până la 30 de zile nefiind luate în considerare. Dacă şederea are un scop exclusiv de vizită, concediu, tratament sau alte scopuri particulare asemănătoare şi nu depăşeşte perioada unui an, nu se consideră adresa unde locuiesc efectiv. (3) În situația în care domiciliul fiscal nu se poate stabili potrivit alin. (1)

alin. (1) lit. c) şi d), domiciliul fiscal este locul în care se află majoritatea activelor.	lit. c) şi d), domiciliul fiscal este locul în care se află majoritatea activelor.
OMFP Nr. 262/2007 pentru aprobarea formularelor de înregistrare fiscală a contribuabililor, cu modificarile ulterioare, abrogat prin OMFP nr. 904/2016 pentru abrogarea unor ordine referitoare la procedura de administrare şi formularistică în domeniul fiscal *(3^1) Domiciliul fiscal definit potrivit alin. (1) ori (3) se înregistrează la organul fiscal în toate cazurile în care acesta este diferit de domiciliul sau de sediul social prin depunerea unei cereri de modificare a domiciliului fiscal, însoțită de acte doveditoare ale informațiilor cuprinse în aceasta.* *(3^2) Cererea se depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială urmează a se stabili domiciliul fiscal. Cererea se soluționează de organul fiscal, în termen de 15 zile lucrătoare de la data depunerii acesteia, prin emiterea deciziei de modificare a domiciliului fiscal care se comunică contribuabilului potrivit art. 44.* *(3^3) Organul fiscal emite din oficiu decizia de modificare a domiciliului fiscal ori de câte ori constată că domiciliul fiscal este diferit de domiciliul sau sediul social, iar contribuabilul nu a depus cerere de modificare a domiciliului fiscal.* *(3^4) Data schimbării domiciliului fiscal este data comunicării deciziei de modificare a domiciliului fiscal.* (4) În cazul celorlalte creanțe fiscale ale bugetului general consolidat, prin domiciliu fiscal se înțelege domiciliul reglementat potrivit dreptului comun sau sediul social înregistrat potrivit legii.	ART. 32 **Înregistrarea/modificarea domiciliului fiscal (***A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr.3845/2015 pentru aprobarea procedurilor de înregistrare/modificare a domiciliului fiscal, precum şi pentru aprobarea modelului şi conținutului unor formulare)* (1) Domiciliul fiscal definit potrivit art. 31 se înregistrează/modifică la/de organul fiscal central în toate cazurile în care acesta este diferit de domiciliul sau de sediul social prin depunerea de către contribuabil/plătitor a unei cereri de înregistrare/modificare a domiciliului fiscal, însoțită de acte doveditoare ale informațiilor cuprinse în aceasta. (2) Cererea se depune la organul fiscal central în a cărui rază teritorială urmează a se stabili domiciliul fiscal. Cererea se soluționează în termen de 15 zile lucrătoare de la data depunerii acesteia, prin emiterea deciziei de înregistrare/modificare a domiciliului fiscal care se comunică contribuabilului/plătitorului. (3) Organul fiscal prevăzut la alin. (2) emite din oficiu decizia de înregistrare/modificare a domiciliului fiscal ori de câte ori constată că domiciliul fiscal este diferit de domiciliul sau sediul social, iar contribuabilul/plătitorul nu a depus cerere de modificare a domiciliului fiscal. (4) Data înregistrării/modificării domiciliului fiscal este data comunicării deciziei de înregistrare/modificare a domiciliului fiscal.
ART. 34 ***Competența în cazul sediilor secundare*** *(1) În cazul sediilor secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, competența teritorială pentru administrarea impozitului pe venitul din salarii datorat de acestea revine organului fiscal competent pentru*	ART. 33 **Competența în cazul sediilor secundare** (1) În cazul sediilor secundare înregistrate fiscal, potrivit legii, competența pentru administrarea impozitului pe venitul din salarii datorat de acestea revine organului fiscal competent pentru administrarea

administrarea obligațiilor datorate de contribuabilul care le-a înființat. *(2) Competența pentru înregistrarea fiscală a sediilor secundare ca plătitoare de salarii şi venituri asimilate salariilor, potrivit legii, revine organului fiscal în a cărui rază teritorială se află situate acestea.*	obligațiilor datorate de contribuabilul/plătitorul care le-a înființat. (2) Competența pentru înregistrarea fiscală a sediilor secundare ca plătitoare de salarii şi venituri asimilate salariilor, potrivit legii, revine organului fiscal central în a cărui rază teritorială se află situate acestea.
ART. 35^1 ***Competența privind impozitul şi contribuțiile aferente veniturilor din activități agricole*** *(1) Prin excepție de la prevederile art. 33 şi 35, impozitul şi contribuțiile aferente veniturilor din activități agricole, datorate de persoanele fizice, potrivit legii, se pot achita în numerar şi la compartimentele de specialitate ale unității administrativ-teritoriale corespunzătoare localității în care îşi au domiciliul fiscal contribuabilii unde nu există o unitate teritorială a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, dacă între unitatea administrativ-teritorială şi Agenția Națională de Administrare Fiscală s-a încheiat un protocol în acest scop. Data plății este data prevăzută la art. 114 alin. (3) lit. a) inclusiv pentru sumele achitate eronat de către contribuabil pe alte tipuri de obligații sau stinse eronat de către organele fiscale în realizarea procedurii prevăzute la alin. (4).* *(2) Sumele încasate potrivit alin. (1) se depun de către organele fiscale din cadrul unităților administrativ-teritoriale în cont distinct de disponibil, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la încasare, împreună cu situația privind sumele încasate care va cuprinde cel puțin următoarele informații: numărul şi data documentului prin care s-a efectuat încasarea în numerar, CUI/CNP contribuabil, denumire contribuabil, tipul obligației achitate, suma achitată.* *(3) Sumele depuse în contul prevăzut la alin. (2) se virează de unitățile Trezoreriei Statului în conturile corespunzătoare de venituri ale bugetului de stat şi ale bugetelor asigurărilor sociale, în termen de două zile lucrătoare de la depunere, potrivit procedurii prevăzute la alin. (4).* *(4) Procedura de încasare şi de virare la bugetul de stat şi bugetele asigurărilor sociale a sumelor încasate potrivit alin. (1), precum şi modul de colaborare şi de realizare a schimbului de*	ART. 34 **Competența privind impozitul şi contribuțiile aferente veniturilor din activități agricole** (1) Prin excepție de la prevederile art. 30 şi 38, impozitul şi contribuțiile sociale aferente veniturilor din activități agricole, datorate de persoanele fizice, potrivit legii, se pot achita în numerar şi la organul fiscal local din localitatea în care îşi are domiciliul fiscal contribuabilul unde nu există o unitate teritorială a A.N.A.F., dacă între autoritatea administrației publice locale şi A.N.A.F. s-a încheiat un protocol în acest scop. Data plății este data prevăzută la art. 163 alin. (11) lit. a), inclusiv pentru sumele achitate eronat de către contribuabil pe alte tipuri de obligații sau stinse eronat de către organul fiscal în realizarea procedurii prevăzute la alin. (4). (2) Sumele încasate potrivit alin. (1) se depun de către organul fiscal local în cont distinct de disponibil, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la încasare, împreună cu situația privind sumele încasate, care va cuprinde cel puțin următoarele informații: numărul şi data documentului prin care s-a efectuat încasarea în numerar, CUI/CNP contribuabil, denumirea contribuabilului, tipul obligației achitate, suma achitată. (3) Sumele depuse în contul prevăzut la alin. (2) se virează de unitățile Trezoreriei Statului în conturile corespunzătoare de venituri ale bugetului de stat şi ale bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, în termen de două zile lucrătoare de la depunere, potrivit procedurii prevăzute la alin. (4). (4) Procedura de încasare şi de virare la bugetul de stat şi la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate a sumelor încasate potrivit alin. (1), precum şi modul de colaborare şi de realizare a

informații dintre organele fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală şi organele fiscale din cadrul unităților administrativ-teritoriale se aprobă prin ordin comun) al ministrului finanțelor publice şi al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice.* ***)** A se vedea Ordinul ministrului finanțelor publice şi al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice nr. 1714/3246/2013 pentru aprobarea Procedurii de încasare şi de virare la bugetul de stat şi bugetele asigurărilor sociale a sumelor încasate în numerar de către compartimentele de specialitate ale unităților administrativ-teritoriale, precum şi a modului de colaborare şi de realizare a schimbului de informații dintre organele fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală şi organele fiscale din cadrul unităților administrativ-teritoriale.*	schimbului de informații dintre organele fiscale centrale şi organele fiscale locale se aprobă prin ordin comun al ministrului finanțelor publice şi al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice. *(A se vedea:; O.M.F.P. 4032/2015 pentru aprobarea Procedurii de încasare şi de virare la bugetul de stat şi bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate a sumelor încasate în numerar reprezentând impozit şi contribuții sociale aferente veniturilor din activități agricole, de către organele fiscale locale, precum şi modul de colaborare şi de realizare a schimbului de informații dintre organele fiscale centrale şi organele fiscale locale, O.M.F.P. nr. 2066/2015 pentru aprobarea Procedurii de încasare şi de virare la bugetul de stat şi bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate a sumelor încasate în numerar reprezentând impozit şi contribuții sociale aferente veniturilor din activități agricole, de către organele fiscale locale, precum şi modul de colaborare şi de realizare a schimbului de informații dintre organele fiscale centrale şi organele fiscale locale)*
	ART. 35 **Competența în cazul contribuabilului nerezident** *(A se vedea: O.M.F.P nr. 3775/2015 pentru aprobarea unor competențe speciale ale organului fiscal central)* În cazul contribuabilului nerezident care nu are pe teritoriul României un sediu permanent, competența revine organului fiscal central stabilit prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.
ART. 38 **Acord asupra competenței** Cu acordul organului fiscal care, conform prevederilor prezentului cod, deține competența teritorială, precum şi al contribuabilului în cauză, un alt organ fiscal poate prelua activitatea de administrare a acestuia.	
ART. 38^1 ***Schimbarea competenței*** *(1) În cazul în care se schimbă domiciliul fiscal, potrivit legii, competența teritorială trece la noul organ fiscal de la data schimbării domiciliului fiscal.*	ART. 36 **Schimbarea competenței** (1) În cazul în care se schimbă domiciliul fiscal, potrivit legii, competența teritorială trece la noul organ fiscal central de la data schimbării domiciliului fiscal.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător şi contribuabililor mari şi mijlocii, definiți potrivit legii, în cazul în care se modifică această calitate. *(3) În situația în care se află în curs de derulare o procedură fiscală, cu excepția procedurii de executare silită, organul fiscal care a început procedura este competent să o finalizeze.*	(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător şi contribuabililor mari şi mijlocii, definiți potrivit legii, în cazul în care se modifică această calitate. (3) În situația în care se află în curs de derulare o procedură de administrare, cu excepția procedurii de executare silită, organul fiscal central care a început procedura este competent să o finalizeze. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3735/2015 pentru aprobarea procedurii privind emiterea şi modificarea acordului de preț în avans, precum şi conținutul cererii de emitere şi modificare a acordului de preț în avans)*
	CAPITOLUL II **Competența organului fiscal local**
ART. 35 ***Competența teritorială a compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale*** *Compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale sunt competente pentru administrarea impozitelor, taxelor şi altor sume datorate bugetelor locale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, ale subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor.*	ART. 37 **Competența generală a organului fiscal local** Administrarea creanțelor fiscale datorate bugetului local, inclusiv a impozitului pe profit care se face venit la bugetul local, potrivit Codului fiscal, se realizează prin organul fiscal local, cu excepția cazului când prin lege se prevede altfel.
	ART. 38 **Competența teritorială a organului fiscal local** (1) Administrarea creanțelor fiscale datorate bugetului local al unei unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale se realizează prin organul fiscal local al respectivei unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale, cu excepția cazului când prin lege se prevede altfel. (2) În scopul administrării de către organul fiscal local a obligațiilor fiscale datorate de contribuabilii mari şi mijlocii, prin hotărâre a autorității deliberative se pot stabili criteriile în funcție de care se stabilesc contribuabilii mari sau, după caz, contribuabilii mijlocii, precum şi listele cu respectivii contribuabili. (3) Organul fiscal local notifică contribuabilul ori de câte ori intervin modificări cu privire la calitatea de contribuabil mare sau, după caz,

	contribuabil mijlociu.
	ART. 39 **Domiciliul fiscal în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local** (1) În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local, prin domiciliu fiscal se înțelege domiciliul reglementat potrivit dreptului comun sau sediul social înregistrat potrivit legii. (2) În situația în care contribuabilul/plătitorul are înregistrat un domiciliu fiscal potrivit art. 32, în scopul comunicării actelor administrative fiscale emise de organul fiscal local se utilizează acest domiciliu fiscal.
	CAPITOLUL III **Alte dispoziții privind competența**
ART. 36 **Competența specială** (1) În situația în care contribuabilul nu are domiciliu fiscal, competența teritorială revine organului fiscal în raza căruia se face constatarea actului sau faptului supus dispozițiilor legale fiscale. (2) Dispozițiile alin. (1) se aplică şi pentru luarea de urgență a măsurilor legale ce se impun în cazurile de dispariție a elementelor de identificare a bazei de impunere reale, precum şi în caz de executare silită. (3) Pentru administrarea de către organele fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală a creanțelor datorate de contribuabilii nerezidenți, care nu au pe teritoriul României un sediu permanent, competența revine organului fiscal stabilit prin ordin al ministrului economiei şi finanțelor, la propunerea preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.	ART. 40 **Competența specială** (1) În situația în care contribuabilul/plătitorul nu are un domiciliu fiscal cunoscut sau nu are domiciliu fiscal în România, competența teritorială revine organului fiscal în raza căruia se face constatarea actului sau faptului supus dispozițiilor legale fiscale. *(A se vedea: O.M.F.P nr. 3775/2015 pentru aprobarea unor competențe speciale ale organului fiscal central)* (2) Dispozițiile alin. (1) se aplică şi pentru luarea de urgență a măsurilor legale ce se impun în cazurile de dispariție a elementelor de identificare a bazei de impozitare reale, precum şi în caz de executare silită. (3) În cazul contribuabilului/plătitorului cu domiciliul fiscal în România care aplică regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune reglementat de Codul fiscal, competența de administrare a taxei pe valoarea adăugată aferentă serviciilor supuse acestui regim revine organului fiscal central stabilit prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

ART. 37 **Conflictul de competență** (1) Există conflict de competență când două sau mai multe organe fiscale se declară deopotrivă competente sau necompetente. În acest caz organul fiscal care s-a învestit primul sau care s-a declarat ultimul necompetent va continua procedura în derulare şi va solicita organului ierarhic superior comun să hotărască asupra conflictului. (2) În situația în care organele fiscale între care apare conflictul de competență nu sunt subordonate unui organ ierarhic comun, conflictul de competență ivit se soluționează de către Comisia fiscală centrală din cadrul Ministerului Economiei şi Finanțelor. *(A se vedea O.M.F.P. nr. 688/2013 privind componența şi funcționarea Comisiei fiscale centrale)* (3) În cazul bugetelor locale, Comisia fiscală centrală se completează cu câte un reprezentant al Asociației Comunelor din România, Asociației Oraşelor din România, Asociației Municipiilor din România, Uniunii Naționale a Consiliilor Județene din România, precum şi al Ministerului Internelor şi Reformei Administrative. *(4) Organul competent să soluționeze conflictul de competență va hotărî de îndată asupra conflictului, iar soluția adoptată va fi comunicată organelor fiscale aflate în conflict, pentru a fi dusă la îndeplinire, cu informarea, după caz, a persoanelor interesate.* *(5) Prin conflict de competență în sensul prezentului articol se înțelege conflictul apărut în legătură cu modul de aplicare a regulilor de competență privind administrarea creanțelor fiscale prevăzute de prezentul cod şi/sau, după caz, de Codul fiscal sau alte legi care reglementează creanțele fiscale în legătură cu care a apărut*	ART. 41 **Conflictul de competență** (1) Există conflict de competență când două sau mai multe organe fiscale se declară deopotrivă competente sau necompetente. (2) Prin conflict de competență în sensul prezentului articol se înțelege conflictul apărut în legătură cu modul de aplicare a regulilor de competență privind administrarea creanțelor fiscale prevăzute de prezentul cod şi/sau, după caz, de Codul fiscal sau alte legi care reglementează creanțele fiscale în legătură cu care a apărut conflictul. (3) În cazul în care apare un conflict de competență, organul fiscal care s-a învestit primul sau care s-a declarat ultimul necompetent continuă procedura de administrare în derulare şi solicită organului competent să hotărască asupra conflictului. (4) Organul competent să soluționeze conflictul de competență hotărăşte de îndată asupra conflictului, iar soluția adoptată se comunică organelor fiscale aflate în conflict, pentru a fi dusă la îndeplinire, cu informarea, după caz, a persoanelor interesate. (5) În situația în care există conflict de competență între organul fiscal central şi o instituție publică ce administrează creanțe fiscale, conflictul de competență se soluționează de către Comisia fiscală centrală.

conflictul. În cazul compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, conflictul de competență în sensul prezentului articol nu vizează conflictul apărut în legătură cu modul de delimitare a teritoriului între unitățile administrativ-teritoriale.	
	ART. 42 **Conflictul de competență în cazul organelor fiscale centrale** În cazul în care există conflict de competență între două sau mai multe organe fiscale centrale, conflictul se soluționează de către organul ierarhic superior comun. În cazul în care în conflictul de competență este implicată o structură de la nivelul central al A.N.A.F., conflictul se soluționează de preşedintele A.N.A.F..
	ART. 43 **Conflictul de competență în cazul organelor fiscale locale** (1) În cazul în care există un conflict de competență între organele fiscale locale sau între organul fiscal central şi un organ fiscal local, conflictul de competență ivit se poate soluționa amiabil, sub coordonarea reprezentanților desemnați în acest scop de Ministerul Finanțelor Publice şi Ministerul Dezvoltării Regionale şi Administrației Publice. În cazul în care conflictul de competență nu se poate soluționa pe cale amiabilă, conflictul se soluționează de către Comisia fiscală centrală. În această situație, Comisia se completează cu 2 reprezentanți ai Ministerului Dezvoltării Regionale şi Administrației Publice, precum şi cu câte un reprezentant al fiecărei structuri asociative a autorităților administrației publice locale. (2) În cazul creanțelor fiscale administrate de organele fiscale locale, conflictul de competență în sensul prezentului articol nu vizează conflictul apărut în legătură cu modul de delimitare a teritoriului între unitățile administrativ-teritoriale şi/sau subdiviziuni administrativ-teritoriale ale municipiilor. (3) În cazul în care se iveşte un conflict cu privire la delimitarea teritorială între două sau mai multe unități administrativ-teritoriale şi/sau subdiviziuni administrativ-teritoriale ale municipiilor, cu privire la aceeaşi materie impozabilă, până la clarificarea conflictului, contribuabilul datorează impozitele şi taxele locale aferente materiei impozabile, la bugetul local al unității administrativ-teritoriale sau subdiviziunii administrativ-teritoriale în a cărei evidență era înscrisă materia impozabilă

	până la apariția conflictului. Celelalte organe fiscale locale nu au dreptul să perceapă impozite şi taxe locale până la soluționarea conflictului. Impozitele şi taxele locale plătite de contribuabil rămân venit al bugetului local la care au fost plătite chiar dacă după soluționarea conflictului dreptul de impunere aparține altui organ fiscal local. În acest caz, dreptul de impunere revine noului organ fiscal local competent, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a soluționat conflictul. (4) Dispozițiile alin. (3) sunt aplicabile în mod corespunzător şi pentru amenzile de orice fel care se fac venit la bugetul local.
ART. 39 **Conflictul de interese** Funcționarul public din cadrul organului fiscal implicat într-o procedură de administrare se află în conflict de interese, dacă: a) în cadrul procedurii respective acesta este contribuabil, este soț/soție al/a contribuabilului, este rudă până la gradul al treilea inclusiv a contribuabilului, este reprezentant sau împuternicit al contribuabilului; b) în cadrul procedurii respective poate dobândi un avantaj ori poate suporta un dezavantaj direct; c) există un conflict între el, soțul/soția, rudele sale până la gradul al treilea inclusiv şi una dintre părți sau soțul/soția, rudele părții până la gradul al treilea inclusiv; d) în alte cazuri prevăzute de lege.	ART. 44 **Conflictul de interese** Persoana din cadrul organului fiscal implicată într-o procedură de administrare se află în conflict de interese, dacă: a) în cadrul procedurii respective acesta este contribuabil/plătitor, este soț/soție al/a contribuabilului/plătitorului, este rudă sau afin până la gradul al treilea inclusiv a/al contribuabilului/plătitorului, este reprezentant sau împuternicit al contribuabilului/plătitorului; b) în cadrul procedurii respective poate dobândi un avantaj ori poate suporta un dezavantaj, direct sau indirect; c) există un conflict de orice natură între el, soțul/soția, rudele sale sau afinii până la gradul al treilea inclusiv şi una dintre părți sau soțul/soția, rudele părții sau afinii până la gradul al treilea inclusiv; d) în alte cazuri prevăzute de lege.
ART. 40 **Abținerea şi recuzarea** (1) Funcționarul public care ştie că se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 39 este obligat să înştiințeze conducătorul organului fiscal şi să se abțină de la îndeplinirea procedurii. (2) În cazul în care conflictul de interese se referă la conducătorul organului fiscal, acesta este obligat să înştiințeze organul ierarhic superior. (3) Abținerea se propune de funcționarul public şi se decide de îndată de conducătorul organului fiscal sau de organul ierarhic	ART. 45 **Abținerea şi recuzarea** (1) Persoana care ştie că se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 44 este obligată, de îndată ce a luat la cunoştință de existența situației, să înştiințeze conducătorul ierarhic şi să se abțină de la efectuarea oricărui act privind procedura de administrare în derulare. (2) Abținerea se propune de persoană şi se decide de îndată de conducătorul ierarhic.

superior. (4) Contribuabilul implicat în procedura în derulare poate solicita recuzarea funcționarului public aflat în conflict de interese. (5) Recuzarea funcționarului public se decide de îndată de către conducătorul organului fiscal sau de organul fiscal ierarhic superior. Decizia prin care se respinge cererea de recuzare poate fi atacată la instanța judecătorească competentă. Cererea de recuzare nu suspendă procedura de administrare în derulare.	(3) Contribuabilul/plătitorul implicat în procedura în derulare poate solicita recuzarea persoanei aflate în conflict de interese. Cererea de recuzare nu suspendă procedura de administrare în derulare. (4) Recuzarea persoanei se decide de îndată de conducătorul organului fiscal din care face parte persoana recuzată sau de organul fiscal ierarhic superior dacă persoana recuzată este chiar conducătorul organului fiscal. În cazul persoanelor din cadrul structurii centrale a A.N.A.F., recuzarea se decide de către preşedintele acestei instituții. (5) Decizia prin care se respinge cererea de recuzare poate fi atacată la instanța judecătorească competentă.
CAPITOLUL II **Actele emise de organele fiscale**	CAPITOLUL IV **Actele emise de organele fiscale**
ART. 41 **Noțiunea de act administrativ fiscal** În înțelesul prezentului cod, actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent în aplicarea legislației privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor şi obligațiilor fiscale.	
ART. 43 ***Conținutul şi motivarea actului administrativ fiscal***	ART. 46 **Conținutul şi motivarea actului administrativ fiscal** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3706/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie privind modificarea bazei de impozitare ca urmare a inspecției fiscale", O.P.A.N.A.F. nr. 3707/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie privind nemodificarea bazei de impozitare ca urmare a inspecției fiscale", O.P.A.N.A.F. nr. 3708/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie de impunere provizorie privind obligațiile fiscale principale", O.P.A.N.A.F. nr. 3709/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice", O.P.A.N.A.F. nr. 3771/2015 privind aprobarea modelului şi*

	conținutului unor documente utilizate în cadrul inspecției fiscale la persoane fizice, O.P.A.N.A.F. nr. 1155/2016 privind emiterea prin intermediul centrului de imprimare masivă a unor acte administrative fiscale şi procedurale)
(1) Actul administrativ fiscal se emite în scris, pe suport hârtie sau în formă electronică.	(1) Actul administrativ fiscal se emite în scris, pe suport hârtie sau în formă electronică.
(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie cuprinde următoarele elemente:	(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie cuprinde următoarele elemente:
a) denumirea organului fiscal emitent;	a) denumirea organului fiscal emitent;
b) data la care a fost emis şi data de la care îşi produce efectele;	b) data la care a fost emis şi data de la care îşi produce efectele;
c) datele de identificare a contribuabilului sau a persoanei împuternicite de contribuabil, după caz;	c) datele de identificare a contribuabilului/plătitorului şi, dacă este cazul, datele de identificare a persoanei împuternicite de contribuabil/plătitor;
d) obiectul actului administrativ fiscal;	d) obiectul actului administrativ fiscal;
e) motivele de fapt;	e) motivele de fapt;
f) temeiul de drept;	f) temeiul de drept;
g) numele persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;	g) numele şi calitatea persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;
h) semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, precum şi ştampila organului fiscal emitent;	h) semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, precum şi ştampila organului fiscal emitent;
i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației şi organul fiscal la care se depune contestația;	i) posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației şi organul fiscal la care se depune contestația;
j) mențiuni privind audierea contribuabilului.	j) mențiuni privind audierea contribuabilului/plătitorului.
(3) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică cuprinde elementele prevăzute la alin. (2), cu excepția elementelor prevăzute la lit. h). *(A se vedea: O.M.F.P. nr. 1107/2012 privind emiterea prin intermediul centrului de imprimare masivă a unor acte administrative şi procedurale, O.M.F.P. nr. 94/2006 privind aprobarea modelului şi conținutului formularelor şi a instrucțiunilor de completare a acestora în vederea îndeplinirii procedurii de comunicare a actelor administrative fiscale prin publicitate)*	(3) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică cuprinde elementele prevăzute la alin. (2), cu excepția elementelor prevăzute la lit. h).
(4) Actul administrativ fiscal emis de organele fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală în formă electronică se semnează cu semnătura electronică extinsă a Ministerului Finanțelor Publice, bazată pe un certificat calificat.	(4) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică de organul fiscal central se semnează cu semnătura electronică extinsă a Ministerului Finanțelor Publice, bazată pe un certificat calificat.
(5) Actul administrativ fiscal emis de compartimentele de	(5) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică de organul fiscal

specialitate ale autorităților administrației publice locale în formă electronică se semnează cu semnătura electronică extinsă a autorității administrației publice locale din care face parte organul fiscal emitent, bazată pe un certificat calificat. *(6) Actul administrativ fiscal emis în condițiile alin. (2) prin intermediul unui centru de imprimare masivă este valabil şi în cazul în care nu poartă semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, şi ştampila organului emitent, dacă îndeplineşte cerințele legale aplicabile în materie.* *(7) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc categoriile de acte administrative fiscale care se emit în condițiile alin. (6) de către organele fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.* *(8) Prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice şi al ministrului finanțelor publice se stabilesc categoriile de acte administrative fiscale care pot fi emise în condițiile alin. (6) de către organele fiscale ale autorităților administrației publice locale, iar consiliile locale stabilesc, prin hotărâre, dacă organele fiscale din cadrul autorității administrației publice locale respective pot emite acte administrative fiscale în condițiile alin. (6).*	local se semnează cu semnătura electronică extinsă a autorității administrației publice locale din care face parte organul fiscal local emitent, bazată pe un certificat calificat. (6) Actul administrativ fiscal emis în condițiile alin. (2) şi tipărit prin intermediul unui centru de imprimare masivă este valabil şi în cazul în care nu poartă semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, şi ştampila organului emitent, dacă îndeplineşte cerințele legale aplicabile în materie. (7) Prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. se stabilesc categoriile de acte administrative fiscale care se emit, în condițiile alin. (6), de către organul fiscal central. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 1155/2016 privind emiterea prin intermediul centrului de imprimare masivă a unor acte administrative fiscale şi procedurale)* (8) Prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice şi al ministrului finanțelor publice se stabilesc categoriile de acte administrative fiscale care pot fi emise în condițiile alin. (6) de către organele fiscale locale. În cazul în care organul fiscal local are în dotare sau are acces la un centru de imprimare masivă consiliile locale stabilesc, prin hotărâre, dacă organul fiscal local din cadrul autorității administrației publice locale respective poate emite acte administrative fiscale în condițiile alin. (6). (9) Actul administrativ fiscal se consideră emis şi înregistrat la organul fiscal astfel: a) la data semnării acestuia de către persoana împuternicită din cadrul organului fiscal, în cazul actului administrativ fiscal emis pe suport hârtie; b) la data generării actului, în cazul actului administrativ fiscal emis pe suport hârtie şi tipărit prin intermediul unui centru de imprimare masivă; c) la data aplicării semnăturii electronice extinse, în cazul actului administrativ fiscal emis în formă electronică.
ART. 44 ***Comunicarea actului administrativ fiscal*** *(1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului*	ART. 47 **Comunicarea actului administrativ fiscal** (1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului/

căruia îi este destinat. În situația contribuabililor fără domiciliu fiscal în România, care şi-au desemnat împuternicit potrivit art. 18 alin. (4), precum şi în situația numirii unui curator fiscal, în condițiile art. 19, actul administrativ fiscal se comunică împuternicitului sau curatorului, după caz. *(2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie se comunică prin remiterea acestuia contribuabilului/împuternicitului, dacă se asigură primirea sub semnătură a actului administrativ fiscal, sau prin poştă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.* *(3) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică se comunică prin mijloace electronice de transmitere la distanță ori de câte ori contribuabilul a optat pentru această modalitate de emitere şi de comunicare.* *(4) În cazul în care comunicarea potrivit alin. (2) sau (3), după caz, nu a fost posibilă, aceasta se realizează prin publicitate.* *(5) Comunicarea prin publicitate se face prin afişarea, concomitent, la sediul organului fiscal emitent şi pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a unui anunț în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului. În cazul actelor administrative emise de organele fiscale prevăzute la art. 35, afişarea se face, concomitent, la sediul acestora şi pe pagina de internet a autorității administrației publice locale respective. În lipsa paginii de internet proprii a autorității publice locale, publicitatea se face pe pagina de internet a consiliului județean sau a Agenției Naționale de Administrare Fiscală. În toate cazurile, actul administrativ fiscal se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afişării anunțului.* *(6) În cazul actelor administrative fiscale emise de către organele fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, mijloacele electronice de transmitere la distanță, procedura de comunicare a actelor administrative fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanță, precum şi condițiile în care aceasta se realizează se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice*). (A se vedea: O.M.F.P. nr. 1154/2014 rivind Procedura de comunicare prin mijloace electronice de transmitere la distanță între Agenția Națională de Administrare Fiscală şi persoanele fizice, O.M.F.P. nr.*	plătitorului căruia îi este destinat. În situația contribuabilului/plătitorului fără domiciliu fiscal în România, care şi-a desemnat împuternicit potrivit art. 18 alin. (4), precum şi în situația numirii unui curator fiscal, în condițiile art. 19, actul administrativ fiscal se comunică împuternicitului sau curatorului, după caz. (2) Actul administrativ fiscal emis pe suport hârtie se comunică contribuabilului/plătitorului ori împuternicitului acestora, la domiciliul fiscal, direct, dacă se asigură primirea sub semnătură a actului administrativ fiscal, sau prin poştă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire. (3) Actul administrativ fiscal emis în formă electronică se comunică prin mijloace electronice de transmitere la distanță ori de câte ori contribuabilul/plătitorul a optat pentru această modalitate de emitere şi de comunicare. (4) În cazul în care comunicarea potrivit alin. (2) sau (3), după caz, nu a fost posibilă, aceasta se realizează prin publicitate. (5) Comunicarea prin publicitate se efectuează prin afişarea unui anunț în care se menționează că a fost emis actul administrativ fiscal pe numele contribuabilului/plătitorului, după cum urmează: a) în cazul actelor administrative fiscale emise de organul fiscal central prin afişarea anunțului, concomitent, la sediul organului fiscal emitent şi pe pagina de internet a A.N.A.F.; b) în cazul actelor administrative fiscale emise de organul fiscal local prin afişarea anunțului, concomitent, la sediul organului fiscal emitent şi pe pagina de internet a autorității administrației publice locale respective. (6) Anunțul prevăzut la alin. (5) se menține afişat cel puțin 60 de zile de la data publicării acestuia şi conține următoarele elemente: a) numele şi prenumele sau denumirea contribuabilului/plătitorului; b) domiciliul fiscal al contribuabilului/plătitorului; c) denumirea, numărul şi data emiterii actului administrativ fiscal. (7) În cazul în care actul administrativ fiscal se comunică prin publicitate, acesta se consideră comunicat în termen de 15 zile de la data afişării anunțului.

1154/2014 privind Procedura de comunicare prin mijloace electronice de transmitere la distanță între Agenția Națională de Administrare Fiscală şi persoanele fizice) *(7) În cazul actelor administrative fiscale emise de organele fiscale ale autorităților administrației publice locale, mijloacele electronice de transmitere la distanță, procedura de comunicare a actelor administrative fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanță, precum şi condițiile în care aceasta se realizează se aprobă prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice şi al ministrului finanțelor publice. Pentru organul fiscal al unei autorități a administrației publice locale, consiliul local stabileşte, prin hotărâre, în funcție de capacitatea tehnică disponibilă, mijloacele electronice de transmitere la distanță ce urmează a fi utilizate de către respectivul organ fiscal.* ***)** A se vedea Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1154/2014 privind Procedura de comunicare prin mijloace electronice de transmitere la distanță între Agenția Națională de Administrare Fiscală şi persoanele fizice.*	(8) În cazul actelor administrative fiscale emise de către organul fiscal central, mijloacele electronice de transmitere la distanță, procedura de comunicare a actelor administrative fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanță, precum şi condițiile în care aceasta se realizează se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, cu avizul ministrului pentru societatea informațională. (9) În cazul actelor administrative fiscale emise de organul fiscal local, mijloacele electronice de transmitere la distanță, procedura de comunicare a actelor administrative fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanță, precum şi condițiile în care aceasta se realizează se aprobă prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice şi al ministrului finanțelor publice, cu avizul ministrului pentru societatea informațională. Pentru organul fiscal local, consiliul local stabileşte, prin hotărâre, în funcție de capacitatea tehnică disponibilă, mijloacele electronice de transmitere la distanță ce urmează a fi utilizate de către respectivul organ fiscal local. (10) În termen de cel mult 10 zile lucrătoare de la data emiterii actului administrativ fiscal, organul fiscal trebuie să inițieze acțiunile pentru comunicarea actului.
ART. 45 **Opozabilitatea actului administrativ fiscal** (1) Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii. *(2) Actul administrativ fiscal ce nu a fost comunicat potrivit art. 44 nu este opozabil contribuabilului şi nu produce niciun efect juridic.*	ART. 48 **Opozabilitatea actului administrativ fiscal** (1) Actul administrativ fiscal produce efecte din momentul în care este comunicat contribuabilului/plătitorului sau la o dată ulterioară menționată în actul administrativ comunicat, potrivit legii. (2) Actul administrativ fiscal care nu a fost comunicat potrivit art. 47 nu este opozabil contribuabilului/plătitorului şi nu produce niciun efect juridic.
ART. 46 **Nulitatea actului administrativ fiscal** Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele şi calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele şi prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii	ART. 49 **Nulitatea actului administrativ fiscal** (1) Actul administrativ fiscal este nul în oricare din următoarele situații: a) este emis cu încălcarea prevederilor legale privind competența; b) nu cuprinde unul dintre elementele acestuia referitoare la numele, prenumele şi calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele şi

persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 43 alin. (3), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu.	prenumele ori denumirea contribuabilului/plătitorului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 40 alin. (3), precum şi organul fiscal emitent; c) este afectat de o gravă şi evidentă eroare. Actul administrativ fiscal este afectat de o gravă şi evidentă eroare atunci când cauzele care au stat la baza emiterii acestuia sunt atât de viciate încât, dacă acestea ar fi fost înlăturate anterior sau concomitent emiterii actului, ar fi determinat neemiterea sa. (2) Nulitatea se poate constata de organul fiscal competent sau de organul de soluționare a contestației, la cerere sau din oficiu. În situația în care nulitatea se constată de organul fiscal competent, acesta emite o decizie ce se comunică contribuabilului/plătitorului. (3) Actele administrative fiscale prin care sunt încălcate alte prevederi legale decât cele prevăzute la alin. (1) sunt anulabile. Prevederile art. 50 sunt aplicabile în mod corespunzător.
ART. 47 ***Desființarea sau modificarea actelor administrative fiscale*** *(1) Actul administrativ fiscal poate fi modificat, anulat sau desființat în condițiile prezentului cod.* *(2) Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu irevocabil, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea ori modificarea atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate ori desființate, cât şi a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate sau desființate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului, va emite un nou act administrativ fiscal, prin care va desființa sau modifica în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente.*	ART. 50 **Anularea, desființarea sau modificarea actului administrativ fiscal** (1) Actul administrativ fiscal poate fi anulat, desființat sau modificat de către organul fiscal competent în condițiile prezentului cod. (2) Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu definitiv, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea sau modificarea, totală sau parțială, atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate, desființate ori modificate, cât şi a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate, desființate sau modificate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare ori nu au fost contestate. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului/plătitorului, emite un nou act administrativ fiscal, prin care desființează sau modifică în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente.

(3) Se anulează ori se desființează, total sau parțial, chiar dacă împotriva acestora s-au exercitat sau nu căi de atac, actele administrative fiscale prin care s-au stabilit, în mod eronat, creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale prin orice modalitate.	
	ART. 51 **Efectele anulării actului administrativ fiscal** (1) Ori de câte ori se anulează un act administrativ fiscal, organul fiscal competent emite un alt act administrativ fiscal, dacă acest lucru este posibil în condițiile legii. (2) Emiterea unui alt act administrativ fiscal nu mai este posibilă în situații cum sunt: a) s-a împlinit termenul de prescripție prevăzut de lege; b) viciile care au condus la anularea actului administrativ fiscal privesc fondul actului.
ART. 42 **Soluția fiscală individuală anticipată şi acordul de preț în avans** *(1) Soluția fiscală individuală anticipată este actul administrativ emis de Agenția Națională de Administrare Fiscală în vederea soluționării unei cereri a contribuabilului referitoare la reglementarea unor situații fiscale de fapt viitoare. Situația fiscală de fapt viitoare se apreciază în funcție de data depunerii cererii.* *(2) Acordul de preț în avans este actul administrativ emis de Agenția Națională de Administrare Fiscală în vederea soluționării unei cereri a contribuabilului, referitoare la stabilirea condițiilor şi modalităților în care urmează să fie determinate, pe parcursul unei perioade fixe, prețurile de transfer, în cazul tranzacțiilor efectuate între persoane afiliate, astfel cum sunt definite în Codul fiscal. Tranzacțiile viitoare care fac obiectul acordului de preț în avans se apreciază în funcție de data depunerii cererii.* (3) Soluția fiscală individuală anticipată sau acordul de preț în avans se comunică numai contribuabilului căruia îi sunt destinate.	ART. 52 **Soluția fiscală individuală anticipată şi acordul de preț în avans** (1) Soluția fiscală individuală anticipată este actul administrativ emis de organul fiscal central în vederea soluționării unei cereri a contribuabilului/plătitorului referitoare la reglementarea unor situații fiscale de fapt viitoare. Situația fiscală de fapt viitoare se apreciază în funcție de data depunerii cererii. (2) Acordul de preț în avans este actul administrativ emis de organul fiscal central în vederea soluționării unei cereri a contribuabilului/plătitorului, referitoare la stabilirea condițiilor şi modalităților în care urmează să fie determinate, pe parcursul unei perioade fixe, prețurile de transfer, în cazul tranzacțiilor efectuate cu persoane afiliate, astfel cum sunt definite în Codul fiscal. Tranzacțiile viitoare care fac obiectul acordului de preț în avans se apreciază în funcție de data depunerii cererii. Contribuabilul/plătitorul va putea solicita un acord de preț în avans şi pentru determinarea rezultatului fiscal atribuibil unui sediu permanent. (3) Anterior depunerii cererii de emitere a unei soluții fiscale individuale anticipate sau de emitere/modificare a unui acord de preț în avans, contribuabilul/plătitorul poate solicita în scris organului fiscal competent o

	discuție preliminară în vederea stabilirii existenței stării de fapt viitoare pentru emiterea unei soluții fiscale, respectiv pentru încheierea unui acord sau, după caz, a condițiilor pentru modificarea acordului.
(4) Soluția fiscală individuală anticipată şi acordul de preț în avans sunt opozabile şi obligatorii față de organele fiscale, numai dacă termenii şi condițiile acestora au fost respectate de contribuabil.	(4) Cererea pentru emiterea soluției fiscale individuale anticipate sau a acordului de preț în avans trebuie să fie însoțită de documente relevante pentru emitere, precum şi de dovada plății taxei de emitere.
(5) Prin cerere contribuabilul propune conținutul soluției fiscale individuale anticipate sau al acordului de preț în avans, după caz.	(5) Prin cerere contribuabilul/plătitorul propune conținutul soluției fiscale individuale anticipate sau al acordului de preț în avans, după caz.
(5^1) În scopul soluționării cererii, organul fiscal competent:	(6) În scopul soluționării cererii, organul fiscal competent poate solicita contribuabilului/plătitorului clarificări cu privire la cerere şi/sau documentele depuse.
a) se poate deplasa la domiciliul fiscal al contribuabilului sau în alt loc stabilit de comun acord cu acesta pentru analizarea documentației în vederea fundamentării proiectului de soluție fiscală individuală anticipată ori acord de preț în avans, potrivit procedurii aprobate prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală;	
b) poate solicita contribuabilului clarificări cu privire la cerere şi/sau documentele depuse.	
(5^2) Organul fiscal competent prezintă contribuabilului proiectul soluției fiscale individuale anticipate sau acordului de preț în avans, după caz, acordându-i acestuia posibilitatea de a-şi exprima punctul de vedere potrivit art. 9 alin. (1), cu excepția cazului în care contribuabilul renunță la acest drept şi notifică acest fapt organului fiscal competent.	(7) Înainte de emiterea soluției fiscale individuale anticipate sau acordului de preț în avans, după caz, organul fiscal competent prezintă contribuabilului/plătitorului proiectul actului administrativ în cauză, acordându-i acestuia posibilitatea de a-şi exprima punctul de vedere potrivit art. 9 alin. (1), cu excepția cazului în care contribuabilul/plătitorul renunță la acest drept şi notifică acest fapt organului fiscal.
(5^3) Contribuabilul poate prezenta clarificările prevăzute la alin. (5^1) lit. b) sau poate exprima punctul de vedere prevăzut la alin. (5^2) în termen de 60 de zile lucrătoare de la data solicitării clarificărilor necesare ori de la data comunicării proiectului soluției fiscale individuale anticipate sau acordului de preț în avans.	(8) Contribuabilul/Plătitorul poate prezenta clarificările prevăzute la alin. (6) sau poate exprima punctul de vedere prevăzut la alin. (7) în termen de 60 de zile lucrătoare de la data solicitării clarificărilor necesare ori de la data comunicării proiectului soluției fiscale individuale anticipate sau acordului de preț în avans.
(6) În soluționarea cererii contribuabilului se emite soluția fiscală individuală anticipată sau acordul de preț în avans. În situația în care contribuabilul nu este de acord cu soluția fiscală individuală anticipată sau cu acordul de preț în avans emis, va transmite, în termen de 15 zile de la comunicare, o notificare la organul fiscal emitent.	(9) În soluționarea cererii contribuabilului/plătitorului se emite soluția fiscală individuală anticipată sau acordul de preț în avans. În situația în care contribuabilul/plătitorul nu este de acord cu soluția fiscală individuală anticipată sau cu acordul de preț în avans emis, acesta transmite, în termen de 30 zile de la comunicare, o notificare la organul fiscal emitent. Soluția fiscală individuală anticipată sau acordul de preț în avans pentru care contribuabilul/plătitorul a transmis o notificare nu produce niciun efect

	juridic.
Soluția fiscală individuală anticipată sau acordul de preț în avans pentru care contribuabilul a transmis o notificare organului fiscal emitent nu produce niciun efect juridic.	(10) Soluția fiscală individuală anticipată sau acordul de preț în avans se comunică contribuabilului/plătitorului căruia îi sunt destinate, precum şi organului fiscal competent pentru administrarea creanțelor fiscale datorate de contribuabilul/plătitorul solicitant. (11) Soluția fiscală individuală anticipată şi acordul de preț în avans sunt opozabile şi obligatorii față de organul fiscal, numai dacă termenii şi condițiile acestora au fost respectate de contribuabil/plătitor. (12) Termenul pentru soluționarea cererii de emitere a unui acord de preț în avans este de 12 luni în cazul unui acord unilateral, respectiv de 18 luni în cazul unui acord bilateral sau multilateral, după caz. Termenul pentru soluționarea cererii de emitere a soluției fiscale individuale anticipate este de până la 3 luni. Dispozițiile art. 77 sunt aplicabile în mod corespunzător.
(7) Contribuabilul, titular al unui acord de preț în avans, are obligația de a depune anual la organul emitent al acordului un raport privind modul de realizare a termenilor şi condițiilor acordului în anul de raportare. Raportul se depune până la termenul prevăzut de lege pentru depunerea situațiilor financiare anuale.	(13) Contribuabilul/Plătitorul, titular al unui acord de preț în avans, are obligația de a depune anual, la organul fiscal emitent al acordului, un raport privind modul de realizare a termenilor şi condițiilor acordului în anul de raportare. Raportul se depune până la termenul prevăzut de lege pentru depunerea situațiilor financiare anuale, respectiv a raportărilor contabile anuale. (14) În perioada de valabilitate, acordul de preț în avans poate fi modificat prin prelungirea valabilității, extindere sau, după caz, revizuire la solicitarea titularului acordului, prin depunerea unei cereri în acest sens. Prelungirea valabilității acordului de preț în avans poate avea loc atunci când contribuabilul/plătitorul solicită aceasta în situația existenței aceloraşi termeni şi condiții. Extinderea poate avea loc în situația în care contribuabilul/plătitorul solicită includerea în acordul de preț în avans încheiat a altor tranzacții cu persoane afiliate. Revizuirea poate avea loc în situația în care intervin circumstanțe şi elemente de fapt ce nu au fost previzionate sau au fost inexact previzionate la momentul emiterii acordului de preț în avans şi care pot influența termenii şi condițiile acordului. Cererea de modificare poate fi depusă cu cel puțin 30 de zile înainte de împlinirea termenului de valabilitate, sub sancțiunea decăderii. În cazul în care cererea de modificare se aprobă după împlinirea

	termenului de valabilitate a acordului de preț în avans, aceasta produce efecte şi pentru trecut, respectiv pentru perioada cuprinsă între momentul împlinirii termenului de valabilitate şi data comunicării deciziei de aprobare a modificării. (15) Acordul de preț în avans poate fi emis unilateral, bilateral sau multilateral. Acordul de preț în avans unilateral este emis de organul fiscal competent din România. Acordul de preț în avans bilateral sau multilateral este emis în comun de către organul fiscal competent din România şi autoritățile fiscale competente din statele în a căror jurisdicție se află persoanele afiliate contribuabilului/plătitorului solicitant. Acordul de preț în avans bilateral/multilateral poate fi emis numai pentru tranzacții cu contribuabili/plătitori care provin din țări cu care România are încheiate convenții pentru evitarea dublei impuneri. În acest caz, sunt aplicabile prevederile referitoare la "Procedura amiabilă" prevăzute în convențiile pentru evitarea dublei impuneri. (16) Emiterea unei soluții fiscale individuale anticipate se supune unei taxe de emitere după cum urmează a) de 5.000 euro, la cursul comunicat de Banca Națională a României pentru ziua efectuării plății, pentru contribuabilii mari; b) de 3.000 euro, la cursul comunicat de Banca Națională a României pentru ziua efectuării plății, pentru celelalte categorii de contribuabili/plătitori. (17) Emiterea unui acord de preț în avans se supune unei taxe de emitere/modificare, după cum urmează: a) de 20.000 euro, la cursul comunicat de Banca Națională a României în ziua efectuării plății, pentru contribuabilii mari. În cazul modificării acordului taxa este de 15.000 euro, la cursul comunicat de Banca Națională a României în ziua efectuării plății; b) de 10.000 euro, la cursul comunicat de Banca Națională a României în ziua efectuării plății, pentru celelalte categorii de contribuabili/plătitori. În cazul în care valoarea consolidată a tranzacțiilor incluse în acord depăşeşte echivalentul a 4.000.000 euro, la cursul comunicat de Banca Națională a României la data de 31 decembrie a anului fiscal pentru care se depune raportul privind modul de realizare a termenilor şi condițiilor acordului, sau contribuabilul/plătitorul este încadrat în categoria "mari contribuabili" în perioada de valabilitate a acordului, taxa de emitere este

	cea prevăzută la lit. a). În cazul modificării acordului, taxa este de 6.000 euro, la cursul comunicat de Banca Națională a României în ziua efectuării plății. În cazul în care valoarea consolidată a tranzacțiilor incluse în acord depăşeşte echivalentul a 4.000.000 euro, la cursul comunicat de Banca Națională a României la data de 31 decembrie a anului fiscal pentru care se depune raportul privind modul de realizare a termenilor şi condițiilor acordului, sau contribuabilul/plătitorul este încadrat în categoria "mari contribuabili" în perioada de valabilitate a acordului, taxa de modificare este cea prevăzută la lit. a). (18) Eventualele diferențe de taxă datorate potrivit alin. (17) se achită la data depunerii raportului privind modul de realizare a termenilor şi condițiilor acordului în care se constată depăşirea plafonului sau încadrarea la categoria "mari contribuabili". (19) Contribuabilul/Plătitorul solicitant are dreptul la restituirea taxei achitate în cazul în care organul fiscal competent respinge emiterea soluției fiscale individuale anticipate, respectiv emiterea/modificarea acordului de preț în avans.
(8) Soluția fiscală individuală anticipată şi acordul de preț în avans nu mai sunt valabile dacă prevederile legale de drept material fiscal în baza cărora a fost luată decizia se modifică.	(20) Soluția fiscală individuală anticipată şi acordul de preț în avans nu mai sunt valabile dacă prevederile legale de drept material fiscal în baza cărora a fost luată decizia se modifică.
	(21) Soluția fiscală individuală anticipată şi acordul de preț în avans, precum şi respingerea cererii de emitere a soluției fiscale individuale anticipate şi acordului de preț în avans se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.
(9) Pentru emiterea unei soluții fiscale individuale anticipate, precum şi pentru emiterea sau modificarea unui acord de preț în avans, emitentul încasează tarife care se stabilesc prin hotărâre a Guvernului. (A se vedea:*HG Nr. 529/2007 pentru aprobarea Procedurii de emitere a soluției fiscale individuale anticipate şi a acordului de preț în avans)* *(10) Contribuabilul solicitant are dreptul la restituirea tarifului achitat în cazul în care organul fiscal competent respinge emiterea/modificarea soluției fiscale individuale anticipate sau a acordului de preț în avans.* *(11) Termenul pentru emiterea unui acord de preț în avans este*	(22) Prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. se stabileşte procedura privind emiterea soluției fiscale individuale anticipate sau a acordului de preț în avans, precum şi conținutul cererii pentru emiterea soluției fiscale individuale anticipate sau a acordului de preț în avans şi a cererii de modificare, extindere sau revizuire a acordului de preț în avans. (A se vedea: *O.P.A.N.A.F. nr. 3736/2015 pentru aprobarea Procedurii privind emiterea soluției fiscale individuale anticipate, precum şi conținutul cererii pentru emiterea soluției fiscale individuale anticipate, O.P.A.N.A.F. nr. 3735/2015 pentru aprobarea procedurii privind emiterea şi modificarea acordului de preț în avans, precum şi conținutul cererii de emitere şi modificare a acordului de preț în avans)*

de 12 luni în cazul unui acord unilateral, respectiv de 18 luni în cazul unui acord bilateral sau multilateral, după caz. Termenul pentru emiterea soluției fiscale individuale anticipate este de până la 3 luni. Dispozițiile art. 70 sunt aplicabile în mod corespunzător. (12) Procedura referitoare la emiterea soluției fiscale individuale anticipate şi a acordului de preț în avans va fi aprobată prin hotărâre a Guvernului.	**NOTĂ: Cuprinde prevederi şi din HG 529/2007**
ART. 48 ***Îndreptarea erorilor materiale din actele administrative fiscale*** *(1) Organul fiscal poate îndrepta erorile materiale din cuprinsul actului administrativ fiscal, din oficiu sau la cererea contribuabilului.* *(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică actelor administrative fiscale pentru care s-au exercitat căile de atac prevăzute de lege, iar soluția este definitivă.* *(3) Prin erori materiale, în sensul prezentului articol, se înțelege orice greşeli de redactare, omisiuni sau mențiuni greşite din actele administrative fiscale, cu excepția acelora care atrag nulitatea actului administrativ fiscal, potrivit legii, sau care privesc fondul actului administrativ fiscal.* *(4) În cazul în care după comunicarea actului administrativ fiscal organul fiscal constată, din oficiu, că există erori materiale în cuprinsul său, acesta comunică contribuabilului un act de îndreptare a erorii materiale.* *(5) În situația în care îndreptarea erorii materiale este solicitată de contribuabil, organul fiscal procedează astfel:* *a) dacă cererea de îndreptare a erorii materiale este întemeiată, emite şi comunică contribuabilului actul de îndreptare a erorii materiale;* *b) dacă cererea de îndreptare a erorii materiale nu este întemeiată, respinge cererea printr-o decizie ce se comunică contribuabilului.* *(6) Actul de îndreptare a erorii materiale şi decizia de respingere a cererii de îndreptare a erorii materiale urmează regimul juridic al actului inițial şi pot fi contestate în condițiile legii în care putea fi*	ART. 53 **Îndreptarea erorilor materiale din actul administrativ fiscal** (1) Organul fiscal poate îndrepta oricând erorile materiale din cuprinsul actului administrativ fiscal, din oficiu sau la cererea contribuabilului/plătitorului. (2) Prin erori materiale, în sensul prezentului articol, se înțelege orice greşeli de redactare, omisiuni sau mențiuni greşite din actele administrative fiscale, cu excepția acelora care atrag nulitatea actului administrativ fiscal, potrivit legii, sau care privesc fondul actului administrativ fiscal. (3) În cazul în care, după comunicarea actului administrativ fiscal, organul fiscal constată, din oficiu, că există erori materiale în cuprinsul său, acesta comunică contribuabilului/plătitorului un act de îndreptare a erorii materiale. (4) În situația în care îndreptarea erorii materiale este solicitată de contribuabil/plătitor, organul fiscal procedează astfel: a) dacă cererea de îndreptare a erorii materiale este întemeiată, emite şi comunică contribuabilului/plătitorului actul de îndreptare a erorii materiale; b) dacă cererea de îndreptare a erorii materiale nu este întemeiată, respinge cererea printr-o decizie ce se comunică contribuabilului/plătitorului. (5) Actul de îndreptare a erorii materiale şi decizia de respingere a cererii de îndreptare a erorii materiale urmează regimul juridic al actului inițial şi pot fi contestate în condițiile legii în care putea fi contestat actul

contestat actul inițial.	inițial.
ART. 48^1 ***Prevederi aplicabile actelor de executare şi altor acte emise de organele fiscale*** *Dispozițiile art. 43 alin. (3), art. 44, 45 şi 48 se aplică în mod corespunzător şi actelor de executare şi altor acte emise de organele fiscale, cu excepția cazului în care prin lege se prevede altfel.*	ART. 54 **Prevederi aplicabile actelor de executare şi altor acte emise de organele fiscale** Dispozițiile art. 46 alin. (6), art. 47, 48 şi 53 se aplică în mod corespunzător şi actelor de executare şi altor acte emise de organele fiscale, cu excepția cazului în care prin lege se prevede altfel.
CAPITOLUL III **Administrarea şi aprecierea probelor**	CAPITOLUL V **Administrarea şi aprecierea probelor**
SECȚIUNEA 1 **Dispoziții generale**	SECȚIUNEA 1 **Dispoziții generale**
ART. 49 ***Mijloace de probă*** *(1) Constituie probă orice element de fapt care serveşte la constatarea unei stări de fapt fiscale, inclusiv înregistrări audiovideo, date şi informații aflate în orice mediu de stocare, precum şi alte mijloace materiale de probă, care nu sunt interzise de lege.* *(2) Pentru determinarea stării de fapt fiscale, organul fiscal, în condițiile legii, administrează mijloace de probă, putând proceda la:* *a) solicitarea informațiilor, de orice fel, din partea contribuabililor şi a altor persoane;* *b) solicitarea de expertize;* *c) folosirea înscrisurilor;* *d) efectuarea de cercetări la fața locului;* *e) efectuarea, în condițiile legii, de controale curente, operative şi inopinate sau controale tematice, după caz.* *(3) Probele administrate vor fi coroborate şi apreciate ținându-se seama de forța lor doveditoare recunoscută de lege.*	ART. 55 **Mijloace de probă** (1) Constituie probă orice element de fapt care serveşte la constatarea unei stări de fapt fiscale, inclusiv înregistrări audiovideo, date şi informații aflate în orice mediu de stocare, precum şi alte mijloace materiale de probă, care nu sunt interzise de lege. (2) Pentru determinarea stării de fapt fiscale, organul fiscal, în condițiile legii, administrează mijloace de probă, putând proceda la: a)solicitarea informațiilor, de orice fel, din partea contribuabilului/plătitorului şi a altor persoane; b) solicitarea de expertize; c) folosirea înscrisurilor; d) efectuarea de constatări la fața locului; e) efectuarea, în condițiile legii, de controale curente, operative şi inopinate sau controale tematice, după caz. (3) Probele administrate vor fi coroborate şi apreciate ținându-se seama de forța lor doveditoare recunoscută de lege.

ART. 50 **Dreptul organului fiscal de a solicita prezența contribuabilului la sediul său** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 18/2015 pentru aprobarea Procedurii de înregistrare, la cerere, în scopuri de taxă pe valoarea adăugată potrivit prevederilor art. 153 alin. (9^1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, şi pentru aprobarea modelului şi conținutului unor formulare)* (1) Organul fiscal poate solicita prezența contribuabilului la sediul său pentru a da informații şi lămuriri necesare stabilirii situației sale fiscale reale. Odată cu această solicitare, când este cazul, organul fiscal va indica şi documentele pe care contribuabilul este obligat să le prezinte. *(2) Solicitarea se face în scris şi cuprinde în mod obligatoriu:* *a) data, ora şi locul la care contribuabilul este obligat să se prezinte;* *b) baza legală a solicitării;* *c) scopul solicitării;* *d) documentele pe care contribuabilul este obligat să le prezinte.*	ART. 56 **Dreptul organului fiscal de a solicita prezența contribuabilului/plătitorului la sediul său** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3840/ 2015 privind stabilirea criteriilor pentru condiționarea înregistrării în scopuri de TVA, O.P.A.N.A.F. nr. 3841/2015 privind aprobarea modelului şi conținutului formularului (088) "Declarație pe propria răspundere pentru evaluarea intenției şi a capacității de a desfăşura activități economice care implică operațiuni din sfera TVA)* (1) Organul fiscal poate solicita prezența contribuabilului/plătitorului la sediul său pentru a da informații şi lămuriri necesare stabilirii situației sale fiscale reale. Odată cu această solicitare, când este cazul, organul fiscal indică şi documentele pe care contribuabilul/plătitorul este obligat să le prezinte. (2) Solicitarea se face în scris şi cuprinde în mod obligatoriu: a) data, ora şi locul la care contribuabilul/plătitorul este obligat să se prezinte; b) baza legală a solicitării; c) scopul solicitării; d) documentele pe care contribuabilul/plătitorul este obligat să le prezinte. (3) La stabilirea datei la care contribuabilul/plătitorul trebuie să se prezinte la sediul organului fiscal, acesta va avea în vedere un termen rezonabil, care să dea posibilitatea contribuabilului/plătitorului să îşi îndeplinească obligația. (4) Contribuabilul/Plătitorul poate solicita amânarea datei stabilite de către organul fiscal potrivit prezentului articol, pentru motive justificate.
ART. 51 **Comunicarea informațiilor între organele fiscale** Dacă într-o procedură fiscală se constată fapte care prezintă importanță pentru alte raporturi juridice fiscale, organele fiscale îşi vor comunica reciproc informațiile deținute.	ART. 57 **Comunicarea informațiilor între organele fiscale** (1) Dacă într-o procedură de administrare se constată fapte care prezintă importanță pentru alte raporturi juridice fiscale, organele fiscale îşi vor comunica reciproc informațiile deținute. (2) Neîndeplinirea cu celeritate sau obstrucționarea schimbului de informații reprezintă abatere disciplinară, iar conducătorul organului fiscal are obligația să ia măsuri de sancționare a persoanelor vinovate şi de furnizare a informațiilor solicitate.

SECȚIUNEA a 2-a **Informații şi expertize**	SECȚIUNEA a 2-a **Informații şi expertise**
ART. 52 **Obligația de a furniza informații**	ART. 58 **Obligația de a furniza informații***(A se vedea:O.P.A.N.A.F. nr. 442/2016 , privind cuantumul tranzacțiilor, termenele pentru întocmire, conținutul şi condițiile de solicitare a dosarului prețurilor de transfer şi procedura de ajustare/estimare a prețurilor de transfer, O.P.A.N.A.F. nr. 3840/2015 privind stabilirea criteriilor pentru condiționarea înregistrării în scopuri de TVA, O.P.A.N.A.F. nr. 3841/2015 privind aprobarea modelului şi conținutului formularului (088) "Declarație pe propria răspundere pentru evaluarea intenției şi a capacității de a desfăşura activități economice care implică operațiuni din sfera TVA)*
(1) Contribuabilul sau altă persoană împuternicită de acesta are obligația de a furniza organului fiscal informațiile necesare pentru determinarea stării de fapt fiscale. În acelaşi scop, organul fiscal are dreptul să solicite informații şi altor persoane cu care contribuabilul are sau a avut raporturi economice sau juridice. Informațiile furnizate de alte persoane se iau în considerare numai în măsura în care sunt confirmate şi de alte mijloace de probă.	(1) Contribuabilul/Plătitorul sau altă persoană împuternicită de acesta are obligația de a furniza organului fiscal informațiile necesare pentru determinarea stării de fapt fiscale. În acelaşi scop, organul fiscal are dreptul să solicite informații şi altor persoane cu care contribuabilul/plătitorul are sau a avut raporturi economice sau juridice, iar acestea au obligația de a furniza informațiile solicitate. Informațiile furnizate de alte persoane se iau în considerare numai în măsura în care sunt confirmate şi de alte mijloace de probă.
(2) Cererea de furnizare a informațiilor se formulează în scris şi va specifica natura informațiilor solicitate pentru determinarea stării de fapt fiscale şi documentele care susțin informațiile furnizate.	(2) Cererea de furnizare a informațiilor se formulează în scris. În cerere organul fiscal trebuie să specifice natura informațiilor solicitate pentru determinarea stării de fapt fiscale şi documentele care susțin informațiile furnizate.
(3) Declarația persoanelor obligate potrivit alin. (1) să furnizeze informații va fi, după caz, prezentată sau consemnată în scris. (4) În situația în care persoana obligată să furnizeze informația în scris este, din motive independente de voința sa, în imposibilitate de a scrie, organul fiscal întocmeşte un proces-verbal.	(3) Declarația persoanelor obligate potrivit alin. (1) să furnizeze informații va fi, după caz, prezentată sau consemnată în scris. (4) În situația în care persoana obligată să furnizeze informația în scris este, din motive independente de voința sa, în imposibilitate de a scrie, organul fiscal întocmeşte un proces-verbal.

ART. 53 **Furnizarea periodică de informații** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3596/2011 privind declararea livrărilor/prestărilor şi achizițiilor efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA şi pentru aprobarea modelului şi conținutului declarației informative privind livrările/prestările şi achizițiile efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA)* (1) Contribuabilii sunt obligați să furnizeze periodic organelor fiscale informații referitoare la activitatea desfăşurată. (2) Furnizarea informațiilor prevăzute la alin. (1) se face prin completarea unei declarații pe proprie răspundere. (3) Natura informațiilor, periodicitatea, precum şi modelul declarațiilor se aprobă prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.	ART. 59 **Furnizarea periodică de informații***(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3769/2015 privind declararea livrărilor/prestărilor şi achizițiilor efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA şi pentru aprobarea modelului şi conținutului declarației informative privind livrările/prestările şi achizițiile efectuate pe teritoriul național de persoanele înregistrate în scopuri de TVA, O.P.A.N.A.F. nr. 1105/2016 pentru modificarea O.P.A.N.A.F. nr. 3769/2015, O.P.A.N.A.F. nr. 2264/2016 pentru modificarea O.P.A.N.A.F. nr. 3769/2015)* (1) Contribuabilul/Plătitorul este obligat să furnizeze periodic organului fiscal central informații referitoare la activitatea desfăşurată. (2) Furnizarea informațiilor prevăzute la alin. (1) se face prin completarea unei declarații pe propria răspundere. (3) Natura informațiilor, periodicitatea, precum şi modelul declarațiilor se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.
ART. 53^1*) ***Obligații declarative cu privire la rezidenții altor state membre UE*** *(1) Plătitorii de venituri de natura celor prevăzute la art. 109^12 alin. (1) lit. a), b), c) şi d) au obligația să depună o declarație privind veniturile plătite fiecărui beneficiar care este rezident al altor state membre ale Uniunii Europene, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent, pentru anul expirat.* *(2) Contribuabilii rezidenți ai altor state membre ale Uniunii Europene care obțin venituri din proprietăți imobiliare situate în România au obligația să depună o declarație privind veniturile realizate până în data de 25 mai a anului curent, pentru anul expirat.* *(3) Modelul şi conținutul declarațiilor prevăzute la alin. (1) şi (2) se aprobă prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.*	ART. 60 **Obligații declarative cu privire la rezidenții altor state membre ale Uniunii Europene** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 2727/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului unor formulare de declarații informative)* (1) Plătitorii de venituri de natura celor prevăzute la art. 291 alin. (1) lit. a) - d) au obligația să depună la organul fiscal central o declarație privind veniturile plătite fiecărui beneficiar care este rezident al altor state membre ale Uniunii Europene, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent, pentru anul expirat. (2) Contribuabilii rezidenți ai altor state membre ale Uniunii Europene care obțin venituri din proprietăți imobiliare situate în România au obligația să depună la organul fiscal central o declarație privind veniturile realizate până în data de 25 mai a anului curent, pentru anul expirat. (3) Modelul şi conținutul declarațiilor prevăzute la alin. (1) şi (2) se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

(4) În scopul realizării schimbului automat obligatoriu de informații prevăzut la art. 109^12, compartimentele de specialitate ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor au obligația de a transmite organelor fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală informații cu privire la bunurile imobile deținute în proprietate de rezidenți ai altor state membre ale Uniunii Europene pe teritoriul respectivei unități administrativ-teritoriale. Transmiterea şi conținutul informațiilor, precum şi termenele şi procedura de realizare a acestora se aprobă prin ordin comun al ministrului finanțelor publice şi al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice. Compartimentele de specialitate ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor transmit organelor fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, la cererea acestora, şi alte informații cu relevanță fiscală disponibile, în format electronic.	(4) În scopul realizării schimbului automat obligatoriu de informații prevăzut la art. 291, organul fiscal local are obligația de a transmite organului fiscal central informații cu privire la bunurile imobile deținute în proprietate de rezidenți ai altor state membre ale Uniunii Europene pe teritoriul respectivei unități administrativ-teritoriale. Transmiterea şi conținutul informațiilor, precum şi termenele şi procedura de realizare a acestora se aprobă prin ordin comun al ministrului finanțelor publice şi al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice. Organul fiscal local transmite organului fiscal central, la cererea acestuia, şi alte informații cu relevanță fiscală disponibile, în format electronic. *(A se vedea: O.M.F.P. nr. 4031/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului 401 "Declarație informativă privind proprietățile imobiliare deținute de rezidenți ai altor state membre ale Uniunii Europene pe teritoriul României, O.M.F.P. nr. 2067/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului 401 "Declarație informativă privind proprietățile imobiliare deținute de rezidenți ai altor state membre ale Uniunii Europene pe teritoriul României")*
*(5) În scopul transmiterii de către compartimentele de specialitate ale unităților administrativ-teritoriale a informațiilor prevăzute la alin. (4), rezidenții din alte state membre ale Uniunii Europene care dobândesc proprietatea unui bun imobil în România au obligația depunerii declarației fiscale în condițiile şi la termenele prevăzute de Codul fiscal. Modelul şi conținutul declarației se aprobă prin ordin**) comun al ministrului finanțelor publice şi al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice. (A se vedea: O.M.F.P. nr. 872/2014 privind aprobarea unor formulare tipizate în scopul obținerii informațiilor necesare realizării schimbului automat de informații potrivit art. 109^12 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală)*	(5) În scopul transmiterii de către organul fiscal local a informațiilor prevăzute la alin. (4), rezidenții din alte state membre ale Uniunii Europene care dobândesc proprietatea unui bun imobil în România au obligația depunerii declarației fiscale în condițiile şi la termenele prevăzute de Codul fiscal. Modelul şi conținutul declarației se aprobă prin ordin comun al ministrului finanțelor publice şi al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice. *(A se vedea: O.M.F.P. nr. 94/2016 privind aprobarea unor formulare tipizate în scopul obținerii informațiilor necesare realizării schimbului automat obligatoriu de informații potrivit art. 291 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, O.M.F.P. nr. 137/2016 privind aprobarea unor formulare tipizate în scopul obținerii informațiilor necesare realizării schimbului automat obligatoriu de informații potrivit art. 291 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală)*
(6) Organele fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală au obligația de a comunica organelor fiscale din cadrul unităților administrativ teritoriale sau, după caz, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor, prin schimb automat,	(6) Organul fiscal central are obligația de a comunica organelor fiscale locale, prin schimb automat, informații cu relevanță fiscală disponibile, stabilite pe bază de protocol.

informații cu relevanță fiscală disponibile, stabilite pe bază de protocol. *(7) Organele fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală au obligația de a comunica organelor fiscale din cadrul unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor, la cererea acestora, şi alte informații cu relevanță fiscală disponibile, în format electronic.* ***)** *Art. 53^1 a fost introdus prin art. III pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 . Reproducem mai jos prevederile art. XXVII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014.* *"ART. XXVII* *(1) Rezidenții altor state membre ale Uniunii Europene, care au dobândit proprietatea unui bun imobil pe teritoriul României până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, depun declarația prevăzută la art. III pct. 4 până la data de 30 iunie 2014."* ***)** *A se vedea Ordinul ministrului finanțelor publice şi al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice nr. 872/1025/2014 privind aprobarea unor formulare tipizate în scopul obținerii informațiilor necesare realizării schimbului automat de informații potrivit art. 109^12 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.*	(7) Organul fiscal central are obligația de a comunica organelor fiscale locale, la cererea acestora, şi alte informații cu relevanță fiscală disponibile, în format electronic. (8) În cazul operaționalizării schimbului de informații, pe baza protocoalelor încheiate între organul fiscal central şi organele fiscale locale, informațiile prevăzute la alin. (4) se preiau în mod automat de către organul fiscal central, iar organul fiscal local este exonerat de transmiterea informațiilor respective.
ART. 54 **Obligația băncilor de a furniza informații** (1) Băncile sunt obligate să comunice organelor fiscale lista titularilor persoane fizice, juridice sau orice alte entități fără personalitate juridică ce deschid ori închid conturi, forma juridică pe care aceştia o au şi domiciliul sau sediul acestora. Comunicarea se va face bilunar, cu referire la conturile deschise sau închise în perioada anterioară acesteia şi va fi adresată Ministerului Economiei şi Finanțelor. (2) Ministerul Economiei şi Finanțelor împreună cu Banca Națională a României vor elabora proceduri privind transmiterea informațiilor prevăzute la alin. (1).	ART. 61 **Obligația instituțiilor de credit de a furniza informații** (1) Instituțiile de credit au obligația ca, la solicitarea organului fiscal central, să comunice, pentru fiecare titular care face subiectul solicitării, toate rulajele şi/sau soldurile conturilor deschise la acestea, precum şi informațiile şi documentele privind operațiunile derulate prin respectivele conturi. (2) Instituțiile de credit sunt obligate să comunice organului fiscal central, zilnic, următoarele informații: a) lista titularilor persoane fizice, juridice sau orice alte entități fără personalitate juridică ce deschid ori închid conturi, precum şi datele de

(3) Ministerul Economiei şi Finanțelor, la cererea justificată a autorităților publice centrale şi locale, va transmite informațiile deținute în baza alin. (1), în scopul îndeplinirii de către aceste autorități a atribuțiilor prevăzute de lege. *(4) Instituțiile de credit au obligația ca, la solicitarea organelor fiscale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală, să comunice toate rulajele şi/sau soldurile conturilor deschise la acestea, datele de identificare ale persoanelor care dețin dreptul de semnătură, precum şi dacă debitorul are sau nu închiriate casete de valori. Solicitarea se face pentru fiecare titular în parte. Prin excepție de la prevederile art. 11 alin. (2), informațiile astfel obținute vor fi utilizate doar în scopul îndeplinirii atribuțiilor specifice ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală.*	identificare ale persoanelor care dețin dreptul de semnătură pentru conturile deschise la acestea; b) lista persoanelor care închiriază casete de valori, precum şi încetarea contractului de închiriere. (3) Organul fiscal central la cererea justificată a organului fiscal local sau a altei autorități publice centrale şi locale transmite informațiile primite potrivit alin. (2) lit. a) referitoare la conturile bancare, în scopul îndeplinirii de către aceste autorități a atribuțiilor prevăzute de lege. Solicitarea şi transmiterea de informații se fac prin intermediul sistemului informatic pus la dispoziție de către A.N.A.F. Pe bază de protocol, încheiat între organul fiscal central şi organul fiscal local sau altă autoritate publică, se poate asigura accesul direct în baza de date a organului fiscal central. (4) Persoanele fizice, persoanele juridice şi orice alte entități care au obligația transmiterii de informații către Oficiul Național de Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor, potrivit Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea şi sancționarea spălării banilor, precum şi pentru instituirea unor măsuri de prevenire şi combatere a finanțării terorismului, republicată, cu modificările ulterioare, transmit concomitent şi pe acelaşi format informațiile respective şi către A.N.A.F. (5) Prin excepție de la prevederile art. 11 alin. (3), informațiile obținute potrivit alin. (1), alin. (2) lit. b) şi alin. (4) sunt utilizate doar în scopul îndeplinirii atribuțiilor specifice ale organului fiscal central. (6) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3770/2015 pentru aprobarea Procedurii de furnizare de informații conform art. 61 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală)*
	ART. 62 **Obligația instituțiilor financiare de a furniza informații privind contribuabilii nerezidenți** (1) În scopul realizării schimbului de informații privind contribuabilii rezidenți ai statelor cu care România s-a angajat printr-un instrument juridic de drept internațional şi pentru îmbunătățirea conformării fiscale internaționale, instituțiile financiare, inclusiv instituțiile de credit, au obligația să declare anual organului fiscal din cadrul A.N.A.F. informații de natură financiară referitoare la conturile deschise şi/sau închise de

	contribuabilii menționați în acest alineat la astfel de instituții. (2) Prin ordin al ministrului finanțelor publice, avizat de Banca Națională a României şi Autoritatea de Supraveghere Financiară, se stabilesc: a) instituțiile financiare, inclusiv instituțiile de credit, care au obligația de declarare; b) categoriile de informații privind identificarea contribuabililor menționați la alin. (1), precum şi informațiile de natură financiară referitoare la conturile deschise şi/sau închise de aceştia la instituțiile menționate la alin. (1); c) entitățile nonraportoare din România şi conturile excluse de la obligația de declarare; d) regulile de conformare aplicabile de către instituțiile menționate la alin. (1), în vederea identificării conturilor raportabile de către aceste instituții, precum şi procedura de declarare a informațiilor privind identificarea contribuabililor menționați la alin. (1) şi a informațiilor de natură financiară referitoare la conturile deschise şi/sau închise de aceştia la instituțiile menționate la alin. (1); e) norme şi proceduri administrative menite să asigure punerea în aplicare şi respectarea procedurilor de raportare şi precauție prevăzute în instrumentele juridice de drept internațional la care România s-a angajat. (3) Declararea informațiilor menționate la alin. (1) se face până la data de 15 mai inclusiv a anului calendaristic curent pentru informațiile aferente anului calendaristic precedent. *(A se vedea O.U.G. Nr. 13/2016 pentru prorogarea pana la 31 august 2016 a termenului prevăzut la art. 62 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală)* (4) Informațiile menționate la alin. (1) obținute de organul fiscal din cadrul A.N.A.F. se utilizează de către acesta doar în scopul prevăzut la alin. (1) şi cu respectarea dispozițiilor art. 11. (5) Fără a aduce atingere alin. (1) şi (6), fiecare instituție menționată la alin. (1), care are obligații de declarare, informează contribuabilii menționați la alin. (1) cu privire la faptul că datele privind identificarea conturilor lor sunt selectate şi declarate în conformitate cu prezentul articol, furnizând acestora toate informațiile la care au dreptul în temeiul Legii nr. 677/2001, cu modificările şi completările ulterioare. Informarea se realizează în timp util, astfel încât contribuabilii vizați de prezentul articol

	să îşi poată exercita drepturile în materie de protecție a datelor cu caracter personal, înainte ca instituțiile menționate la alin. (1) să transmită organului fiscal din cadrul A.N.A.F. informațiile menționate la alin. (1). (6) Informațiile menționate la alin. (1) se păstrează o perioadă care nu depăşeşte perioada necesară pentru atingerea scopului prevăzut la alin. (1) şi în conformitate cu legislația referitoare la termenele de prescripție ale fiecărui operator de date.
ART. 55 **Expertiza** (1) Ori de câte ori consideră necesar, organul fiscal are dreptul să apeleze la serviciile unui expert pentru întocmirea unei expertize. Organul fiscal este obligat să comunice contribuabilului numele expertului. (2) Contribuabilul poate să numească un expert pe cheltuiala proprie. (3) Experții au obligația să păstreze secretul fiscal asupra datelor şi informațiilor pe care le dobândesc. (4) Expertiza se întocmeşte în scris. (5) Onorariile stabilite pentru expertizele prevăzute de prezentul articol vor fi plătite de la bugetele organelor fiscale care au apelat la serviciile expertului, după caz. *(6) Dacă organul fiscal nu este lămurit prin expertiza efectuată, poate dispune întregirea expertizei sau o nouă expertiză.*	ART. 63 **Expertiza** (1) Ori de câte ori consideră necesar, organul fiscal are dreptul să apeleze la serviciile unui expert pentru întocmirea unei expertize. Organul fiscal este obligat să comunice contribuabilului/plătitorului numele expertului. (2) Contribuabilul/plătitorul poate să numească un expert pe cheltuiala proprie. (3) Experții au obligația să păstreze secretul fiscal asupra datelor şi informațiilor pe care le dobândesc. (4) Expertiza se întocmeşte în scris. (5) Onorariile stabilite pentru expertizele prevăzute de prezentul articol se plătesc din bugetul organului fiscal care a apelat la serviciile expertului. (6) Dacă organul fiscal nu este lămurit prin expertiza efectuată, poate dispune întregirea expertizei sau o nouă expertiză.
SECȚIUNEA a 3-a **Verificarea înscrisurilor şi cercetarea la fața locului**	SECȚIUNEA a 3-a **Înscrisurile şi constatarea la fața locului**
ART. 56 **Prezentarea de înscrisuri** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 1752/2008 privind modelul şi conținutul formularului "Înştiințare" utilizat în activitatea de cercetare la fața locului)* *(1) În vederea stabilirii stării de fapt fiscale, contribuabilul are obligația să pună la dispoziție organului fiscal registre, evidențe,*	ART. 64 **Prezentarea de înscrisuri** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 442/2016 ,privind cuantumul tranzacțiilor, termenele pentru întocmire, conținutul şi condițiile de solicitare a dosarului prețurilor de transfer şi procedura de ajustare/estimare a prețurilor de transfer)* (1) În vederea stabilirii stării de fapt fiscale, contribuabilul/plătitorul are obligația să pună la dispoziție organului fiscal registre, evidențe,

documente de afaceri şi orice alte înscrisuri. În acelaşi scop, organul fiscal are dreptul să solicite înscrisuri şi altor persoane cu care contribuabilul are sau a avut raporturi economice sau juridice. (2) Organul fiscal poate solicita punerea la dispoziție a înscrisurilor la sediul său ori la domiciliul fiscal al persoanei obligate să le prezinte. (3) Organul fiscal are dreptul să rețină, în scopul protejării împotriva înstrăinării sau distrugerii, documente, acte, înscrisuri, registre şi documente financiar-contabile sau orice element material care face dovada stabilirii, înregistrării şi achitării obligațiilor fiscale de către contribuabili, pe o perioadă de maximum 30 de zile. În cazuri excepționale, cu aprobarea conducătorului organului fiscal, perioada de reținere poate fi prelungită cu maximum 90 de zile. *(4) Dovada reținerii documentelor prevăzute la alin. (3) o constituie actul întocmit de organul fiscal, în care sunt specificate toate elementele necesare individualizării probei sau dovezii respective, precum şi mențiunea că aceasta a fost reținută, potrivit dispozițiilor legale, de către organul fiscal. Actul se întocmeşte în două exemplare şi se semnează de organul fiscal şi de contribuabil, un exemplar comunicându-i-se contribuabilului.* *(5) În cazul în care pentru stabilirea stării de fapt fiscale contribuabilul pune la dispoziția organului fiscal înscrisuri sau alte documente, în original, acestea se înapoiază contribuabilului, păstrându-se în copie, conform cu originalul, numai înscrisuri relevante din punct de vedere fiscal. Conformitatea cu originalul a copiilor se efectuează de către contribuabil prin înscrierea mențiunii "conform cu originalul" şi prin semnătura acestuia.* *(6) Ori de câte ori contribuabilul depune la organul fiscal un document semnat de către o persoană fizică sau juridică care exercită activități specifice unor profesii reglementate cum ar fi consultanță fiscală, audit financiar, expertiză contabilă, evaluare, documentul trebuie să conțină în mod obligatoriu şi datele de identificare ale persoanei în cauză.*	documente de afaceri şi orice alte înscrisuri. În acelaşi scop, organul fiscal are dreptul să solicite înscrisuri şi altor persoane cu care contribuabilul/plătitorul are sau a avut raporturi economice sau juridice. (2) Organul fiscal poate solicita punerea la dispoziție a înscrisurilor la sediul său ori la domiciliul fiscal al persoanei obligate să le prezinte. (3) Organul fiscal are dreptul să rețină, în scopul protejării împotriva înstrăinării sau distrugerii, indiferent de mediul în care sunt stocate, documente, acte, înscrisuri, registre şi documente financiar-contabile în original sau orice element material care face dovada stabilirii, înregistrării şi achitării obligațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor, pe o perioadă de cel mult 30 de zile. În cazuri excepționale, cu aprobarea conducătorului organului fiscal, perioada de reținere poate fi prelungită cu cel mult 90 de zile. Contribuabilul/plătitorul are dreptul să solicite copii ale documentelor reținute atât timp cât acestea sunt în posesia organului fiscal. (4) Dovada reținerii documentelor prevăzute la alin. (3) o constituie actul întocmit de organul fiscal, în care sunt specificate toate elementele necesare individualizării probei sau dovezii respective, precum şi mențiunea că aceasta a fost reținută, potrivit dispozițiilor legale, de către organul fiscal. Actul se întocmeşte în două exemplare şi se semnează de organul fiscal şi de contribuabil/plătitor, un exemplar comunicându-i-se contribuabilului/plătitorului. (5) În cazul în care pentru stabilirea stării de fapt fiscale contribuabilul/plătitorul pune la dispoziția organului fiscal înscrisuri sau alte documente, în original, acestea se înapoiază contribuabilului/plătitorului, păstrându-se în copie, conform cu originalul, numai înscrisuri relevante din punct de vedere fiscal. Conformitatea cu originalul a copiilor se efectuează de către contribuabil/plătitor prin înscrierea mențiunii "conform cu originalul" şi prin semnătura acestuia. (6) Ori de câte ori contribuabilul/plătitorul depune la organul fiscal un document semnat de către o persoană fizică sau juridică care exercită activități specifice unor profesii reglementate cum ar fi consultanță fiscală, audit financiar, expertiză contabilă, evaluare, documentul trebuie să conțină în mod obligatoriu şi numele şi prenumele sau denumirea persoanei în cauză, precum şi codul de identificare fiscală al acesteia atribuit de organul fiscal competent.

	(7) În cazul în care legea prevede depunerea de către contribuabil/plătitor de copii ale unor documente, acestea trebuie certificate de contribuabil/plătitor pentru conformitate cu originalul. Dispozițiile alin. (5) sunt aplicabile în mod corespunzător.
ART. 57 **Cercetarea la fața locului** (1) În condițiile legii, organul fiscal poate efectua o cercetare la fața locului, întocmind în acest sens proces-verbal. (2) Contribuabilii au obligația să permită funcționarilor împuterniciți de organul fiscal pentru a efectua o cercetare la fața locului, precum şi experților folosiți pentru această acțiune intrarea acestora pe terenuri, în încăperi şi în orice alte incinte, în măsura în care acest lucru este necesar pentru a face constatări în interes fiscal. (3) Deținătorii terenurilor ori incintelor respective vor fi înştiințați în timp util despre cercetare, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 97 alin. (1) lit. b). Persoanele fizice vor fi informate asupra dreptului de a refuza intrarea în domiciliu sau reşedință. (4) În caz de refuz, intrarea în domiciliul sau în reşedința persoanei fizice se face cu autorizarea instanței judecătoreşti competente, dispozițiile privind ordonanța preşedințială din Codul de	ART. 65 **Constatarea la fața locului** (1) În condițiile legii, organul fiscal poate efectua o constatare la fața locului, întocmind în acest sens proces-verbal de constatare. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3711/2015 privind modelul şi conținutul formularelor şi documentelor utilizate în activitatea de inspecție fiscală)* (2) Procesul-verbal cuprinde cel puțin următoarele elemente: a) data şi locul unde este încheiat; b) numele, prenumele şi calitatea persoanei împuternicite, precum şi denumirea organului fiscal din care face parte aceasta; c) temeiul legal în baza căruia s-a efectuat constatarea la fața locului; d) constatările efectuate la fața locului; e) susținerile contribuabilului/plătitorului, ale experților sau ale altor persoane care au participat la efectuarea constatării; f) semnătura persoanei împuternicite, precum şi a persoanelor prevăzute la lit. e). În caz de refuz al semnării de către persoanele prevăzute la lit. e), se face mențiune despre aceasta în procesul-verbal; g) alte mențiuni considerate relevante. (3) Contribuabilul/Plătitorul are obligația să permită persoanelor împuternicite de organul fiscal pentru a efectua o constatare la fața locului, precum şi experților folosiți pentru această acțiune intrarea acestora pe terenuri, în încăperi şi în orice alte incinte, în măsura în care acest lucru este necesar pentru a face constatări în interes fiscal. (4) Deținătorii terenurilor ori incintelor respective trebuie înştiințați într-un termen rezonabil despre constatare, cu excepția controlului inopinat. Persoanele fizice trebuie informate asupra dreptului de a refuza intrarea în domiciliu sau reşedință. (5) În caz de refuz, intrarea în domiciliul sau în reşedința persoanei fizice se face cu autorizarea instanței judecătoreşti competente, dispozițiile privind ordonanța preşedințială din Codul de procedură civilă, republicat,

procedură civilă fiind aplicabile. (5) La cererea organului fiscal, organele de poliție, jandarmerie ori alți agenți ai forței publice sunt obligați să îi acorde sprijinul pentru aplicarea prevederilor prezentului articol.	fiind aplicabile. (6) La cererea organului fiscal, organele de poliție, jandarmerie ori alți agenți ai forței publice sunt obligați să îi acorde sprijinul pentru aplicarea prevederilor prezentului articol.
SECȚIUNEA a 4-a **Dreptul de a refuza furnizarea de dovezi**	SECȚIUNEA a 4-a **Dreptul de a refuza furnizarea de dovezi**
ART. 58 **Dreptul rudelor de a refuza furnizarea de informații, efectuarea de expertize şi prezentarea unor înscrisuri** (1) Soțul/soția şi rudele contribuabilului până la gradul al treilea inclusiv pot refuza furnizarea de informații, efectuarea de expertize, precum şi prezentarea unor înscrisuri. (2) Persoanele prevăzute la alin. (1) vor fi înştiințate asupra acestui drept.	ART. 66 **Dreptul rudelor de a refuza furnizarea de informații, efectuarea de expertize şi prezentarea unor înscrisuri** (1) Soțul/soția şi rudele ori afinii contribuabilului/plătitorului până la gradul al treilea inclusiv pot refuza furnizarea de informații, efectuarea de expertize, precum şi prezentarea unor înscrisuri. (2) Persoanele prevăzute la alin. (1) trebuie înştiințate asupra acestui drept.

ART. 59 **Dreptul altor persoane de a refuza furnizarea de informații** (1) Pot refuza să furnizeze informații cu privire la datele de care au luat cunoştință în exercitarea activității lor preoții, avocații, notarii publici, consultanții fiscali, executorii judecătoreşti, auditorii, experții contabili, medicii şi psihoterapeuții, cu excepția informațiilor cu privire la îndeplinirea obligațiilor fiscale stabilite de lege în sarcina lor. (2) Sunt asimilate persoanelor prevăzute la alin. (1) asistenții, precum şi persoanele care participă la activitatea profesională a acestora. (3) Persoanele prevăzute la alin. (1), cu excepția preoților, pot furniza informații, cu acordul persoanei despre care au fost solicitate informațiile. *(4) În regim derogatoriu de la prevederile alin. (1) - (3), în vederea clarificării şi stabilirii reale a situației fiscale a contribuabililor, organele fiscale au competența de a solicita informații şi documente cu relevanță fiscală ori pentru identificarea contribuabililor sau a materiei impozabile ori taxabile, după caz, iar notarii publici, avocații, executorii judecătoreşti, organele de poliție, organele vamale, serviciile publice comunitare regim permise de conducere şi înmatriculare a vehiculelor, serviciile publice comunitare pentru eliberarea paşapoartelor simple, serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, precum şi orice altă entitate care deține informații ori documente cu privire la bunuri impozabile sau taxabile, după caz, ori la persoane care au calitatea de contribuabil au obligația furnizării acestora fără plată.*	ART. 67 **Dreptul altor persoane de a refuza furnizarea de informații** (1) Pot refuza să furnizeze informații cu privire la datele de care au luat cunoştință în exercitarea activității lor preoții, avocații, notarii publici, consultanții fiscali, executorii judecătoreşti, auditorii, experții contabili, medicii şi psihoterapeuții. Aceste persoane nu pot refuza furnizarea informațiilor cu privire la îndeplinirea obligațiilor prevăzute de legislația fiscală în sarcina lor. (2) Sunt asimilate persoanelor prevăzute la alin. (1) asistenții acestora, precum şi persoanele care participă la activitatea profesională a acestora. (3) Persoanele prevăzute la alin. (1), cu excepția preoților, pot furniza informații, cu acordul persoanei despre care au fost solicitate informațiile.
SECȚIUNEA a 5-a **Colaborarea dintre autoritățile publice**	SECȚIUNEA a 5-a **Colaborarea dintre autoritățile publice**
ART. 60 **Obligația autorităților şi instituțiilor publice de a furniza informații şi de a prezenta acte** (1) Autoritățile publice, instituțiile publice şi de interes public,	ART. 68 **Obligația autorităților şi instituțiilor publice de a furniza informații şi de a prezenta acte** (1) Autoritățile publice, instituțiile publice şi de interes public, centrale şi

centrale şi locale, precum şi serviciile deconcentrate ale autorităților publice centrale vor furniza informații şi acte organelor fiscale, la cererea acestora.	locale, precum şi serviciile deconcentrate ale autorităților publice centrale au obligația să furnizeze informații şi acte organului fiscal, la cererea acestuia. (2) Organele fiscale locale sunt obligate să transmită organului fiscal central informații privind bunurile imobile şi mijloacele de transport deținute de persoanele fizice sau juridice pentru care există obligația declarării conform Codului fiscal. Periodicitatea, formatul şi modalitatea de transmitere se stabilesc prin ordin comun al ministrului finanțelor publice şi al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice. (3) Organul fiscal central este obligat să transmită organelor fiscale locale informații privind sursele de venit ale persoanelor fizice. Periodicitatea, formatul şi modalitatea de transmitere se stabilesc prin ordin comun al ministrului finanțelor publice şi al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice.
(2) În realizarea scopului prezentului cod, organele fiscale pot accesa on-line baza de date a instituțiilor prevăzute la alin. (1), pentru informațiile stabilite pe bază de protocol.	(4) În realizarea scopului prezentului cod, organul fiscal poate accesa on-line baza de date a autorităților publice şi instituțiilor prevăzute la alin. (1), pentru informațiile stabilite pe bază de protocol.
ART. 61 **Colaborarea dintre autoritățile publice, instituțiile publice sau de interes public** (1) Autoritățile publice, instituțiile publice sau de interes public sunt obligate să colaboreze în realizarea scopului prezentului cod. (2) Nu constituie activitate de colaborare acțiunile întreprinse de autoritățile prevăzute la alin. (1), în conformitate cu atribuțiile ce le revin potrivit legii. (3) Organul fiscal care solicită colaborarea răspunde pentru legalitatea solicitării, iar autoritatea solicitată răspunde pentru datele furnizate. *(4) La solicitarea unei instituții publice, efectuată în scopul soluționării unei cereri a unei persoane fizice sau juridice, organul fiscal competent transmite instituției publice solicitante informații cu privire la situația fiscală a persoanei în cauză.*	ART. 69 **Colaborarea dintre autoritățile publice, instituțiile publice sau de interes public** (1) Autoritățile publice, instituțiile publice sau de interes public sunt obligate să colaboreze în realizarea scopului prezentului cod. (2) Nu constituie activitate de colaborare acțiunile întreprinse de autoritățile prevăzute la alin. (1), în conformitate cu atribuțiile ce le revin potrivit legii. (3) Organul fiscal care solicită colaborarea răspunde pentru legalitatea solicitării, iar autoritatea solicitată răspunde pentru datele furnizate. (4) Ori de câte ori o instituție sau autoritate publică trebuie să soluționeze o cerere a unei persoane fizice sau juridice, iar pentru soluționarea cererii legislația specifică prevede prezentarea unui certificat de atestare fiscală, a unei adeverințe de venit sau a unui alt document cu privire la situația fiscală a persoanei în cauză, instituția sau autoritatea publică are obligația să solicite certificatul de atestare fiscală, adeverința de venit sau documentul respectiv de la organul fiscal competent. În acest

	caz, persoana fizică sau juridică nu mai are obligația depunerii certificatului, adeverinței sau documentului. *(A se vedea: O.M.F.P. nr. 570/2016 pentru aprobarea Procedurii privind solicitarea certificatelor de atestare fiscală de către secretariatul Comisiei pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate şi de către structurile care asigură secretariatul comisiilor de autorizare a operatorilor de produse supuse accizelor armonizate constituite la nivelul structurilor teritoriale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală)* (5) Certificatul de atestare fiscală, adeverința de venit sau documentul prevăzut la alin. (4) poate fi emis şi transmis în formă electronică în baza unui protocol încheiat între instituția/autoritatea publică şi organul fiscal emitent al acestuia. În acest caz, certificatul, adeverința sau documentul prevăzut la alin. (4) este valabil şi fără semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, şi ştampila organului emitent.
ART. 62 **Condiții şi limite ale colaborării** (1) Colaborarea dintre autoritățile publice, instituțiile publice sau de interes public se realizează în limita atribuțiilor ce le revin potrivit legii. (2) Dacă autoritatea publică, instituția publică sau de interes public solicitată refuză colaborarea, autoritatea publică superioară ambelor organe va decide. Dacă o asemenea autoritate nu există, decizia va fi luată de autoritatea superioară celei solicitate.	ART. 70 **Condiții şi limite ale colaborării** (1) Colaborarea dintre autoritățile publice, instituțiile publice sau de interes public se realizează în limita atribuțiilor ce le revin potrivit legii. (2) Dacă autoritatea publică, instituția publică sau de interes public solicitată refuză colaborarea, autoritatea publică superioară ambelor organe va decide. Dacă o asemenea autoritate nu există, decizia va fi luată de autoritatea superioară celei solicitate. În cazul în care un organ fiscal local refuză colaborarea, decizia este luată de primar sau de preşedintele consiliului județean, după caz, conform competențelor legale.
ART. 63 **Colaborarea interstatală dintre autoritățile publice** (1) În baza convențiilor internaționale, organele fiscale vor colabora cu autoritățile fiscale similare din alte state. (2) În lipsa unei convenții, organele fiscale pot acorda sau pot solicita colaborarea altei autorități fiscale din alt stat pe bază de reciprocitate.	ART. 71 **Colaborarea interstatală dintre autoritățile publice** (1) În baza convențiilor internaționale, organele fiscale colaborează cu autoritățile fiscale similare din alte state. (2) În lipsa unei convenții, organele fiscale pot acorda sau pot solicita colaborarea altei autorități fiscale din alt stat pe bază de reciprocitate.

(3) Agenția Națională de Administrare Fiscală, în calitate de reprezentant autorizat al Ministerului Finanțelor Publice sau, după caz, al ministrului finanțelor publice, este autoritatea competentă din România pentru efectuarea schimbului de informații în scopuri fiscale cu statele cu care România s-a angajat printr-un instrument juridic de drept internațional, altele decât statele membre ale Uniunii Europene, pentru informațiile prevăzute de respectivele instrumente juridice de drept internațional. *(4) Informațiile se transmit la cererea autorității solicitante din statele cu care România s-a angajat printr-un instrument juridic de drept internațional, altele decât statele membre ale Uniunii Europene. Termenele prevăzute la art. 109^11 pentru transmiterea informațiilor se aplică şi pentru schimbul de informații prevăzut de prezentul articol, cu excepția cazului în care prin instrumentul juridic de drept internațional sunt prevăzute alte termene.* *(5) Toate schimburile de informații efectuate în temeiul prezentului articol se realizează cu respectarea Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal şi libera circulație a acestor date, cu modificările şi completările ulterioare.*	*(3) A.N.A.F., în calitate de reprezentant autorizat al Ministerului Finanțelor Publice sau, după caz, al ministrului finanțelor publice, este autoritatea competentă din România pentru efectuarea schimbului de informații în scopuri fiscale cu statele cu care România s-a angajat printr-un instrument juridic de drept internațional, altele decât statele membre ale Uniunii Europene, pentru informațiile prevăzute de respectivele instrumente juridice de drept internațional.* *(4) Informațiile se transmit la cererea autorității solicitante din statele cu care România s-a angajat printr-un instrument juridic de drept internațional, altele decât statele membre ale Uniunii Europene. Termenele prevăzute la art. 290 pentru transmiterea informațiilor se aplică şi pentru schimbul de informații prevăzut de prezentul articol, cu excepția cazului în care prin instrumentul juridic de drept internațional sunt prevăzute alte termene.* *(5) Toate schimburile de informații efectuate în temeiul prezentului articol se realizează cu respectarea Legii nr. 677/2001, cu modificările şi completările ulterioare.*
SECȚIUNEA a 6-a **Sarcina probei**	SECȚIUNEA a 6-a **Sarcina probei**
ART. 64 **Forța probantă a documentelor justificative şi evidențelor contabile** Documentele justificative şi evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există şi alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.	ART. 72 **Forța probantă a documentelor justificative şi evidențelor contabile** Documentele justificative şi evidențele contabile ale contribuabilului/plătitorului constituie probe la stabilirea bazei de impozitare. În cazul în care există şi alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impozitare.

ART. 65 **Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale** (1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele şi faptele care au stat la baza declarațiilor sale şi a oricăror cereri adresate organului fiscal. (2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii. *(3) În vederea stabilirii scopului sau conținutului economic al unor tranzacții, potrivit art. 11 alin. (1) din Codul fiscal, la solicitarea organului fiscal competent, contribuabilii sunt obligați să prezinte, în termenele stabilite de acesta, dosarul tranzacției în situația în care tranzacția este încheiată cu persoane situate în state cu care nu există un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații.* *(4) Conținutul dosarului tranzacției se aprobă prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.*	ART. 73 **Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale** (1) Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele şi faptele care au stat la baza declarațiilor sale şi a oricăror cereri adresate organului fiscal. (2) Organul fiscal are sarcina de a motiva actele administrative fiscale emise pe bază de probe sau constatări proprii.
ART. 66 **Dovedirea titularului dreptului de proprietate în scopul impunerii** (1) În cazul în care constată că anumite bunuri, venituri sau alte valori care, potrivit legii, constituie baza impozabilă sunt deținute de persoane care în mod continuu beneficiază de câştigurile sau de orice foloase obişnuite aduse de acestea şi că persoanele respective declară în scris că nu sunt proprietarii bunurilor, veniturilor sau valorilor în cauză, fără să arate însă care sunt titularii dreptului de proprietate, organul fiscal va proceda la stabilirea provizorie a obligației fiscale corespunzătoare în sarcina acelor persoane. (2) În condițiile legii, obligația fiscală privind baza impozabilă prevăzută la alin. (1) va putea fi stabilită în sarcina titularilor dreptului de proprietate. Tot astfel aceştia datorează despăgubiri persoanelor care au făcut plata pentru stingerea obligației stabilite potrivit alin. (1).	ART. 74 **Dovedirea titularului dreptului de proprietate în scopul impozitării** (1) În cazul în care constată că anumite bunuri, venituri sau alte valori care, potrivit legii, constituie bază de impozitare sunt deținute de persoane care în mod continuu beneficiază de câştigurile sau de orice foloase obişnuite aduse de acestea şi că persoanele respective declară în scris că nu sunt proprietarii bunurilor, veniturilor sau valorilor în cauză, fără să arate însă care sunt titularii dreptului de proprietate, organul fiscal procedează la stabilirea provizorie a obligației fiscale corespunzătoare în sarcina acelor persoane. (2) În condițiile legii, obligația fiscală privind baza de impozitare prevăzută la alin. (1) va putea fi stabilită în sarcina titularilor dreptului de proprietate. Tot astfel, aceştia datorează despăgubiri persoanelor care au făcut plata pentru stingerea obligației stabilite potrivit alin. (1). În cazul în care obligația fiscală este stabilită în sarcina titularului dreptului de proprietate încetează procedura de stabilire provizorie a obligației fiscale potrivit alin. (1).

CAPITOLUL IV **Termene**	CAPITOLUL VI **Termene**
ART. 68 **Calcularea termenelor** Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor şi îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Codul de procedură fiscală, precum şi de alte dispoziții legale aplicabile în materie, dacă legea fiscală nu dispune altfel, se calculează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.	ART. 75 **Calcularea termenelor** Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor şi îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Codul fiscal, de prezentul cod, precum şi de alte dispoziții legale aplicabile în materie, dacă legislația fiscală nu dispune altfel, se calculează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă, republicat.
ART. 69 **Prelungirea termenelor** Termenele pentru depunerea declarațiilor fiscale şi termenele stabilite în baza legii de un organ fiscal pot fi prelungite în situații temeinic justificate, potrivit competenței stabilite prin ordin al ministrului economiei şi finanțelor.	ART. 76 **Prelungirea termenelor** Termenele stabilite în baza legii de un organ fiscal pot fi prelungite de acesta în situații temeinic justificate, la cerere sau din oficiu.
ART. 70 **Termenul de soluționare a cererilor contribuabililor** *(A se vedea : Decizia nr. 694/2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor prevederilor art. 124 alin. (1) raportate la cele ale art. 70 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală)* (1) Cererile depuse de către contribuabil potrivit prezentului cod se soluționează de către organul fiscal în termen de 45 de zile de la înregistrare. (2) În situațiile în care, pentru soluționarea cererii, sunt necesare informații suplimentare relevante pentru luarea deciziei, acest termen se prelungeşte cu perioada cuprinsă între data solicitării şi data primirii informațiilor solicitate.	ART. 77 **Termenul de soluționare a cererilor contribuabilului/plătitorului** (1) Cererile depuse de către contribuabil/plătitor la organul fiscal se soluționează de către acesta în termen de 45 de zile de la înregistrare. (2) În situațiile în care, pentru soluționarea cererii, este necesară administrarea de probe suplimentare relevante pentru luarea deciziei, acest termen se prelungeşte cu perioada cuprinsă între data solicitării probei şi data obținerii acesteia, dar nu mai mult de: a) două luni, în cazul în care sunt solicitate probe suplimentare de la contribuabilul/plătitorul solicitant; b) 3 luni, în cazul în care sunt solicitate probe suplimentare de la autorități sau instituții publice ori de la terțe persoane din România;

	c) 6 luni, în cazul în care sunt solicitate probe suplimentare de la autorități fiscale din alte state, potrivit legii. (3) În situațiile prevăzute la alin. (2) lit. b) şi c), organul fiscal are obligația să înştiințeze contribuabilul/plătitorul cu privire la prelungirea termenului de soluționare a cererii. (4) În situația prevăzută la alin. (2) lit. a), termenul de două luni poate fi prelungit de organul fiscal la cererea contribuabilului/plătitorului. (5) În situația în care, pe baza analizei de risc, soluționarea cererii necesită efectuarea inspecției fiscale, termenul de soluționare a cererii este de cel mult 90 de zile de la înregistrarea cererii, prevederile alin. (2) - (4) aplicându-se în mod corespunzător. În acest caz contribuabilul/plătitorul este notificat cu privire la termenul de soluționare aplicabil în termen de 5 zile de la finalizarea analizei de risc. Inspecția fiscală pentru soluționarea cererii este o inspecție fiscală parțială în sensul art. 115. (6) Inspecția fiscală pentru soluționarea cererii potrivit alin. (5) poate fi suspendată în condițiile art. 127. În acest caz, nu sunt aplicabile prevederile alin. (2). Perioadele în care inspecția fiscală este suspendată nu sunt incluse în calculul termenului prevăzut la alin. (5).
ART. 71 **Cazul de forță majoră şi cazul fortuit** (1) Termenele prevăzute de lege pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale, după caz, nu încep să curgă sau se suspendă în situația în care îndeplinirea acestor obligații a fost împiedicată de ivirea unui caz de forță majoră sau a unui caz fortuit. *(2) Obligațiile fiscale se consideră a fi îndeplinite în termen, fără perceperea de dobânzi, penalități de întârziere sau majorări de întârziere, după caz, ori aplicarea de sancțiuni prevăzute de lege, dacă acestea se execută în termen de 60 de zile de la încetarea evenimentelor prevăzute la alin. (1).*	ART. 78 **Cazul de forță majoră şi cazul fortuit** (1) Termenele prevăzute de lege pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale, după caz, nu încep să curgă sau se suspendă în situația în care îndeplinirea acestor obligații a fost împiedicată de ivirea unui caz de forță majoră sau a unui caz fortuit. (2) Obligațiile fiscale se consideră a fi îndeplinite în termen, fără perceperea de dobânzi, penalități de întârziere sau majorări de întârziere, după caz, ori aplicarea de sancțiuni prevăzute de lege, dacă acestea se execută în termen de 60 de zile de la încetarea evenimentelor prevăzute la alin. (1).

CAPITOLUL V **Transmiterea cererilor de către contribuabili şi identificarea acestora în mediul electronic**	CAPITOLUL VII **Transmiterea cererilor de către contribuabili/plătitori şi identificarea acestora în mediul electronic**
ART. 71^1 **Transmiterea cererilor la organul fiscal prin mijloace electronice de transmitere la distanţă** *(A se vedea: O.M.F.P. nr. 1154/2014 rivind Procedura de comunicare prin mijloace electronice de transmitere la distanţă între Agenţia Naţională de Administrare Fiscală şi persoanele fizice)* *(1) Contribuabilii pot transmite organului fiscal competent cereri, înscrisuri sau orice alte documente şi prin mijloace electronice de transmitere la distanţă în condiţiile alin. (4) ori (5).* *(2) Data depunerii cererii, înscrisului sau documentului este data înregistrării acesteia/acestuia, astfel cum rezultă din mesajul electronic transmis de registratura electronică a Ministerului Finanţelor Publice sau a autorităţii administraţiei publice locale, după caz.* *(3) În sensul prezentului cod, prin registratură electronică se înţelege sistemul electronic de înregistrare şi tranzacţionare a documentelor şi a informaţiilor primite sau emise de organul fiscal prin mijloace electronice.* *(4) În cazul cererilor, înscrisurilor sau documentelor transmise de către contribuabili organelor fiscale din cadrul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, mijloacele electronice de transmitere la distanţă, procedura de transmitere a cererilor, înscrisurilor ori documentelor prin mijloace electronice de transmitere la distanţă, precum şi condiţiile în care aceasta se realizează se aprobă prin ordin al ministrului finanţelor publice. (A se vedea: O.M.F.P. nr. 1154/2014 privind Procedura de comunicare prin mijloace electronice de transmitere la distanţă între Agenţia Naţională de Administrare Fiscală şi persoanele fizice)* *(5) În cazul cererilor, înscrisurilor sau documentelor transmise de către contribuabili organelor fiscale ale autorităţilor administraţiei publice locale, mijloacele electronice de transmitere la distanţă,*	ART. 79 **Transmiterea cererilor la organul fiscal prin mijloace electronice de transmitere la distanţă** (1) Contribuabilul/Plătitorul poate transmite organului fiscal competent cereri, înscrisuri sau orice alte documente şi prin mijloace electronice de transmitere la distanţă în condiţiile alin. (4) ori (5). (2) Data depunerii cererii, înscrisului sau documentului este data înregistrării acesteia/acestuia, astfel cum rezultă din mesajul electronic transmis de registratura electronică a Ministerului Finanţelor Publice sau a autorităţii administraţiei publice locale, după caz. (3) În sensul prezentului cod, prin registratură electronică se înţelege sistemul electronic de înregistrare şi tranzacţionare a documentelor şi a informaţiilor primite sau emise de organul fiscal prin mijloace electronice. (4) În cazul cererilor, înscrisurilor sau documentelor transmise de către contribuabil/plătitor organului fiscal central, mijloacele electronice de transmitere la distanţă, procedura de transmitere a cererilor, înscrisurilor ori documentelor prin mijloace electronice de transmitere la distanţă, precum şi condiţiile în care aceasta se realizează se aprobă prin ordin al ministrului finanţelor publice cu avizul ministrului pentru societatea informaţională. (5) În cazul cererilor, înscrisurilor sau documentelor transmise de către contribuabil/plătitor organului fiscal local, mijloacele electronice de transmitere la distanţă, procedura de transmitere a cererilor, înscrisurilor

procedura de transmitere a cererilor, înscrisurilor ori documentelor prin mijloace electronice de transmitere la distanță, precum şi condițiile în care aceasta se realizează se aprobă prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice şi al ministrului finanțelor publice. Pentru organul fiscal al unei autorități a administrației publice locale, consiliul local stabileşte, prin hotărâre, în funcție de capacitatea tehnică disponibilă, mijloacele electronice de transmitere la distanță ce pot fi utilizate de către contribuabil.	ori documentelor prin mijloace electronice de transmitere la distanță, precum şi condițiile în care aceasta se realizează se aprobă prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice şi al ministrului finanțelor publice, cu avizul ministrului pentru societatea informațională. Pentru organul fiscal local, consiliul local stabileşte, prin hotărâre, în funcție de capacitatea tehnică disponibilă, mijloacele electronice de transmitere la distanță ce pot fi utilizate de către contribuabil/plătitor.
ART. 71^2 ***Identificarea contribuabililor în mediul electronic*** *Contribuabilii care depun cereri, înscrisuri sau documente la organul fiscal, prin mijloace electronice de transmitere la distanță, se identifică în relația cu organul fiscal astfel:* *a) persoanele juridice, asocierile şi alte entități fără personalitate juridică, precum şi persoanele fizice care desfăşoară activități economice în mod independent ori exercită profesii libere se identifică numai cu certificate digitale calificate;* *b) persoanele fizice, altele decât cele prevăzute la lit. a), se identifică prin intermediul furnizorilor de servicii publice de autentificare electronică autorizați potrivit legii sau prin diverse dispozitive, cum ar fi certificat digital calificat, credențiale de tip utilizator/parolă însoțite de liste de coduri de autentificare de unică folosință, telefon mobil, digipass ori alte dispozitive stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice*), în cazul identificării acestor persoane în relația cu organele fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, sau, după caz, prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice şi al ministrului finanțelor publice, în cazul identificării acestor persoane în relația cu organele fiscale ale autorităților administrației publice locale. În aceste cazuri, cererile, înscrisurile sau documentele se consideră semnate dacă sunt îndeplinite toate condițiile din ordinele prevăzute la art. 71^1 alin. (4) şi (5).* ***) A se vedea Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1154/2014 privind Procedura de comunicare prin mijloace electronice de transmitere la distanță între Agenția Națională de Administrare*	ART. 80 **Identificarea contribuabilului/plătitorului în mediul electronic** Contribuabilul/Plătitorul care depune cereri, înscrisuri sau documente la organul fiscal, prin mijloace electronice de transmitere la distanță, se identifică în relația cu organul fiscal astfel: a) persoanele juridice, asocierile şi alte entități fără personalitate juridică, precum şi persoanele fizice care desfăşoară activități economice în mod independent ori exercită profesii libere se identifică numai cu certificate calificate; b) persoanele fizice, altele decât cele prevăzute la lit. a), se identifică prin intermediul furnizorilor de servicii publice de autentificare electronică autorizați potrivit legii sau prin diverse dispozitive, cum ar fi certificat calificat, credențiale de tip utilizator/parolă însoțite de liste de coduri de autentificare de unică folosință, telefon mobil, digipass ori alte dispozitive stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice, cu avizul ministrului pentru societatea informațională, în cazul identificării acestor persoane în relația cu organul fiscal central sau, după caz, prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice şi al ministrului finanțelor publice cu avizul ministrului pentru societatea informațională, în cazul identificării acestor persoane în relația cu organul fiscal local. În aceste cazuri, cererile, înscrisurile sau documentele se consideră semnate dacă sunt îndeplinite toate condițiile din ordinele prevăzute la art. 79 alin. (4) şi (5).

Fiscală şi persoanele fizice.	
TITLUL IV **Înregistrarea fiscală şi evidența contabilă şi fiscală**	TITLUL IV **Înregistrarea fiscală**
	ART. 81 **Sfera activității de înregistrare fiscală** (1) Înregistrarea fiscală reprezintă activitatea de atribuire a codului de identificare fiscală, de organizare a registrului contribuabililor/plătitorilor şi de eliberare a certificatului de înregistrare fiscală. (2) Cu excepția cazului în care prin lege se prevede altfel, atribuirea codului de identificare fiscală se face exclusiv de către organul fiscal central, pe baza declarației de înregistrare fiscală.
ART. 72 ***Obligația de înregistrare fiscală*** *(1) Orice persoană sau entitate care este subiect într-un raport juridic fiscal se înregistrează fiscal primind un cod de identificare fiscală. Codul de identificare fiscală este:* *a) pentru persoanele juridice, precum şi pentru asocieri şi alte entități fără personalitate juridică, cu excepția celor prevăzute la lit. b), codul de înregistrare fiscală atribuit de organul fiscal;* *b) pentru comercianți, persoane fizice şi juridice, precum şi pentru alte entități care se înregistrează potrivit legii speciale la registrul comerțului, codul unic de înregistrare atribuit potrivit legii speciale;* *c) pentru persoanele fizice care desfăşoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, cu excepția celor prevăzute la lit. b), codul de înregistrare fiscală atribuit de organul fiscal;* *d) pentru persoanele fizice, altele decât cele prevăzute la lit. c), codul numeric personal atribuit potrivit legii speciale;* *e) pentru persoanele fizice care nu dețin cod numeric personal, numărul de identificare fiscală atribuit de organul fiscal.* *(2) În scopul administrării impozitului pe venit, în cazul persoanelor fizice care sunt contribuabili potrivit titlului III privind*	ART. 82 **Obligația de înregistrare fiscală** (1) Orice persoană sau entitate care este subiect într-un raport juridic fiscal se înregistrează fiscal primind un cod de identificare fiscală. Codul de identificare fiscală este: a) pentru persoanele juridice, precum şi pentru asocieri şi alte entități fără personalitate juridică, cu excepția celor prevăzute la lit. b), codul de înregistrare fiscală atribuit de organul fiscal; b) pentru persoanele fizice şi juridice, precum şi pentru alte entități care se înregistrează potrivit legii speciale la registrul comerțului, codul unic de înregistrare atribuit potrivit legii speciale; c) pentru persoanele fizice care desfăşoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere, cu excepția celor prevăzute la lit. b), codul de înregistrare fiscală atribuit de organul fiscal; d) pentru persoanele fizice, altele decât cele prevăzute la lit. c), codul numeric personal atribuit potrivit legii speciale; e) pentru persoanele fizice care nu dețin cod numeric personal, numărul de identificare fiscală atribuit de organul fiscal. (2) În scopul administrării impozitului pe venit, în cazul persoanelor fizice care sunt contribuabili potrivit dispozițiilor din Codul fiscal privind

impozitul pe venit din Codul fiscal, codul de identificare fiscală este codul numeric personal. *(3) În cazul persoanelor sau al entităților prevăzute la alin. (1) lit. a), c) şi e), atribuirea codului de identificare fiscală se face exclusiv de către organul fiscal din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pe baza declarației de înregistrare fiscală depuse de aceste persoane sau entități.* *(4) Prin excepție de la dispozițiile art. 18 alin. (1), pentru contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. e), precum şi pentru contribuabilii nerezidenți persoane juridice, care realizează numai venituri supuse regulilor de impunere la sursă, iar impozitul reținut este final, atribuirea codului de identificare fiscală se poate face de organul fiscal, la solicitarea plătitorului de venit.* *(5) Au obligația depunerii declarației de înregistrare fiscală şi persoanele prevăzute la alin. (1) lit. d) şi e) care au calitatea de angajator.* *(6) Persoanele fizice care dețin cod numeric personal şi sunt supuse impozitului pe venit se înregistrează fiscal la data depunerii primei declarații fiscale.* *(7) Declarația de înregistrare fiscală se depune în termen de 30 de zile de la:* *a) data înființării potrivit legii, în cazul persoanelor juridice, asocierilor şi al altor entități fără personalitate juridică;* *b) data eliberării actului legal de funcționare, data începerii activității, data obținerii primului venit sau dobândirii calității de angajator, după caz, în cazul persoanelor fizice.* *(7^1) În cazul contribuabililor nerezidenți care desfăşoară activități pe teritoriul României prin unul sau mai multe sedii permanente, odată cu depunerea declarației de înregistrare fiscală acesta are obligația să indice sediul permanent desemnat potrivit titlului II din Codul fiscal. (A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 877/2013 privind aprobarea Procedurii de înregistrare fiscală a contribuabililor nerezidenți care desfăşoară activitate în România prin unul sau mai multe sedii permanente, precum şi a modelului şi conținutului formularului 013 "Declarație de înregistrare fiscală/Declarație de mențiuni pentru contribuabilii nerezidenți care desfăşoară activitate*	impozitul pe venit, codul de identificare fiscală este codul numeric personal. (3) Prin excepție de la dispozițiile art. 18 alin. (1), pentru persoanele fizice prevăzute la alin. (1) lit. e), precum şi pentru persoanele juridice nerezidente, care realizează numai venituri supuse regulilor de impunere la sursă, iar impozitul reținut este final, atribuirea codului de identificare fiscală se poate face de organul fiscal, la solicitarea plătitorului de venit. (4) Au obligația depunerii declarației de înregistrare fiscală şi persoanele prevăzute la alin. (1) lit. d) şi e) care au calitatea de angajator. (5) Persoanele fizice care dețin cod numeric personal şi sunt supuse impozitului pe venit se înregistrează fiscal la data depunerii primei declarații fiscale. (6) Declarația de înregistrare fiscală se depune în termen de 30 de zile de la: a) data înființării potrivit legii, în cazul persoanelor juridice, asocierilor şi al altor entități fără personalitate juridică; b) data eliberării actului legal de funcționare, data începerii activității, data obținerii primului venit sau dobândirii calității de angajator, după caz, în cazul persoanelor fizice. (7) În scopul administrării creanțelor fiscale, organul fiscal central poate să înregistreze, din oficiu sau la cererea altei autorități care administrează creanțe fiscale, un subiect de drept fiscal care nu şi-a îndeplinit obligația de înregistrare fiscală, potrivit legii. Procedura de înregistrare din oficiu sau la cererea altei autorități care administrează creanțe fiscale se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.

în România prin unul sau mai multe sedii permanente") *(8) În scopul administrării creanțelor fiscale, organele fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală pot să înregistreze, din oficiu sau la cererea altei autorități care administrează creanțe fiscale, un subiect de drept fiscal care nu şi-a îndeplinit obligația de înregistrare fiscală, potrivit legii. (A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 714/2012 pentru aprobarea Procedurii de înregistrare fiscală, din oficiu sau la cererea altei autorități care administrează creanțe fiscale, a unui subiect de drept fiscal care nu şi-a îndeplinit obligația de înregistrare fiscală, potrivit legii).* *(9) În cazurile prevăzute la alin. (4) şi (8), atribuirea codului de identificare fiscală se face pe baza cererii depuse de solicitant, cu excepția cazului în care înregistrarea fiscală se efectuează din oficiu.*	(8) În cazul contribuabililor nerezidenți care desfăşoară activități pe teritoriul României prin unul sau mai multe sedii permanente, odată cu depunerea declarației de înregistrare fiscală, aceştia au obligația să indice sediul permanent desemnat potrivit dispozițiilor din Codul fiscal. În cazul înregistrării fiscale declarația de înregistrare fiscală se depune la organul fiscal în raza căruia se află sediul permanent ce urmează a fi desemnat. (9) În cazurile prevăzute la alin. (3) şi (7), atribuirea codului de identificare fiscală se face pe baza cererii depuse de solicitant, cu excepția cazului în care înregistrarea fiscală se efectuează din oficiu. (10) Declarația de înregistrare fiscală depusă potrivit prezentului articol trebuie însoțită de copii ale documentelor doveditoare ale informațiilor înscrise în aceasta. (11) Data înregistrării fiscale este: a) data depunerii declarației fiscale, în cazul contribuabililor prevăzuți la alin. (5); b) data atribuirii codului de identificare fiscală, în celelalte cazuri.
ART. 73 **Obligația înscrierii codului de identificare fiscală pe documente** Plătitorii de impozite, taxe, contribuții şi alte sume datorate bugetului general consolidat au obligația de a menționa pe facturi, scrisori, oferte, comenzi sau pe orice alte documente emise codul de identificare fiscală propriu.	
	ART. 83 **Prevederi speciale privind înregistrarea fiscală a persoanelor fizice nerezidente** (1) Odată cu solicitarea înregistrării unei societăți la registrul comerțului, potrivit legii, sau, după caz, la cesiunea părților sociale ori a acțiunilor, respectiv la numirea de noi reprezentanți legali sau la cooptarea de noi asociați ori acționari, cu prilejul efectuării majorării de capital social, oficiile

	registrului comerțului de pe lângă tribunale transmit direct sau prin intermediul Oficiului Național al Registrului Comerțului, pe cale electronică, Ministerului Finanțelor Publice, solicitarea de atribuire a numărului de identificare fiscală pentru persoanele fizice nerezidente care, potrivit actului constitutiv, au calitatea de fondator, asociat, acționar ori administrator în cadrul societății respective. (2) Pe baza datelor transmise potrivit prevederilor alin. (1), Ministerul Finanțelor Publice atribuie numărul de identificare fiscală, înregistrează fiscal persoanele fizice nerezidente prevăzute la alin. (1) şi emite certificatul de înregistrare fiscală, cu excepția cazului în care aceste persoane sunt înregistrate fiscal. Prevederile art. 87 sunt aplicabile în mod corespunzător. Certificatul de înregistrare fiscală se emite şi se transmite către oficiul registrului comerțului de pe lângă tribunal în aceeaşi zi sau cel mai târziu a doua zi. (3) Certificatul de înregistrare fiscală se comunică de către oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale societății în care această persoană deține una dintre calitățile menționate la alin. (1), împreună cu documentele prevăzute la art. 8 din Legea nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale şi persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum şi la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările şi completările ulterioare.
	ART. 84 **Identificarea contribuabilului/plătitorului în relația cu organul fiscal local** În scopul administrării impozitelor şi taxelor locale, contribuabilul/plătitorul se identifică în relația cu organul fiscal local, astfel: a) persoanele fizice, prin codul numeric personal atribuit potrivit legii speciale; b) persoanele fizice care nu dețin cod numeric personal, prin numărul de identificare fiscală atribuit de organul fiscal potrivit art. 82; c) persoanele juridice, prin codul de înregistrare fiscală atribuit de organul fiscal potrivit art. 82.

ART. 74 **Declararea filialelor şi sediilor secundare** (1) Contribuabilii au obligația de a declara organului fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în termen de 30 de zile, înființarea de sedii secundare. (2) Contribuabilii cu domiciliul fiscal în România au obligația de a declara în termen de 30 de zile înființarea de filiale şi sedii secundare în străinătate. *(3) În sensul prezentului articol, prin sediu secundar se înțelege un loc prin care se desfăşoară integral sau parțial activitatea contribuabilului, cum ar fi: birou, magazin, atelier, depozit şi altele asemenea.* *(4) Prin sediu secundar se înțelege şi un şantier de construcții, un proiect de construcție, ansamblu sau montaj ori activități de supervizare legate de acestea, numai dacă şantierul, proiectul sau activitățile durează mai mult de 6 luni.* *(4^1) Sediile permanente definite potrivit Codului fiscal sunt sedii secundare.* *(5) Contribuabilii care înregistrează sediile secundare ca plătitoare de salarii şi de venituri asimilate salariilor potrivit Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările şi completările ulterioare, nu au obligația declarării acestor sedii potrivit prezentului articol.*	ART. 85 **Declararea filialelor şi sediilor secundare** (1) Contribuabilul/Plătitorul are obligația de a declara organului fiscal central, în termen de 30 de zile, înființarea de sedii secundare. (2) Contribuabilul/Plătitorul cu domiciliul fiscal în România are obligația de a declara, în termen de 30 de zile, înființarea de filiale şi sedii secundare în străinătate. (3) În sensul prezentului articol, prin sediu secundar se înțelege un loc prin care se desfăşoară integral sau parțial activitatea contribuabilului/plătitorului, cum ar fi: birou, magazin, atelier, depozit şi altele asemenea. (4) Prin sediu secundar se înțelege şi un şantier de construcții, un proiect de construcție, ansamblu sau montaj ori activități de supervizare legate de acestea, numai dacă şantierul, proiectul sau activitățile durează mai mult de 6 luni. Sunt sedii secundare sediile permanente definite potrivit Codului fiscal. (5) Contribuabilul/Plătitorul care înregistrează sediile secundare ca plătitoare de salarii şi de venituri asimilate salariilor potrivit Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările şi completările ulterioare, nu are obligația declarării acestor sedii potrivit prezentului articol. Dispozițiile art. 32 alin. (7) din Legea nr. 273/2006, cu modificările şi completările ulterioare, rămân aplicabile. (6) Declarația este însoțită de o copie de pe certificatul de înregistrare fiscală a contribuabilului/plătitorului de care aparține sediul secundar sau filiala, precum şi de copii ale documentelor doveditoare ale informațiilor înscrise în aceasta.
ART. 75 **Forma şi conținutul declarației de înregistrare fiscală**	ART. 86 **Forma şi conținutul declarației de înregistrare fiscală** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3698/2015 pentru aprobarea formularelor de înregistrare fiscală a contribuabililor şi a tipurilor de obligații fiscale care formează vectorul fiscal, O.P.A.N.A.F. nr. 371/2016 privind modificarea OPANAF nr. 3.698/2015)* (1) Declarația de înregistrare fiscală se întocmeşte prin completarea

(1) Declarația de înregistrare fiscală se întocmeşte prin completarea unui formular pus la dispoziție gratuit de organul fiscal din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală şi va fi însoțită de acte doveditoare ale informațiilor cuprinse în aceasta. (2) Declarația de înregistrare fiscală va cuprinde: datele de identificare a contribuabilului, categoriile de obligații de plată datorate potrivit Codului fiscal, datele privind sediile secundare, datele de identificare a împuternicitului, datele privind situația juridică a contribuabilului, precum şi alte informații necesare administrării impozitelor, taxelor, contribuțiilor şi altor sume datorate bugetului general consolidat.	unui formular pus la dispoziție gratuit de organul fiscal central şi este însoțită de acte doveditoare ale informațiilor cuprinse în aceasta. (2) Declarația de înregistrare fiscală cuprinde: datele de identificare a contribuabilului/plătitorului, datele privind vectorul fiscal, datele privind sediile secundare, datele de identificare a împuternicitului, datele privind situația juridică a contribuabilului/plătitorului, precum şi alte informații necesare administrării creanțelor fiscale.
ART. 76 **Certificatul de înregistrare fiscală** *(1) Pe baza declarației de înregistrare fiscală depuse potrivit art. 72 alin. (3) sau, după caz, a cererii depuse potrivit art. 72 alin. (9), organul fiscal eliberează certificatul de înregistrare fiscală, în termen de 10 zile de la data depunerii declarației sau a cererii. În certificatul de înregistrare fiscală se înscrie obligatoriu codul de identificare fiscală.* (2) Eliberarea certificatelor de înregistrare fiscală nu este supusă taxelor de timbru. (3) Contribuabilii care realizează venituri din activitatea de comerț sau prestări de servicii către populație sunt obligați să afişeze certificatul de înregistrare fiscală în locurile unde se desfăşoară activitatea. (4) În cazul pierderii, furtului sau distrugerii certificatului de înregistrare fiscală, organul fiscal va elibera un duplicat al acestuia, în baza cererii contribuabililor şi a dovezii de publicare a pierderii, furtului sau distrugerii în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.	ART. 87 **Certificatul de înregistrare fiscală** (1) Pe baza declarației de înregistrare fiscală depuse potrivit art. 81 alin. (2) sau, după caz, a cererii depuse potrivit art. 82 alin. (9), organul fiscal central eliberează certificatul de înregistrare fiscală, în termen de 10 zile de la data depunerii declarației ori a cererii. În certificatul de înregistrare fiscală se înscrie obligatoriu codul de identificare fiscală. (2) Eliberarea certificatelor de înregistrare fiscală nu este supusă taxelor extrajudiciare de timbru. (3) În cazul pierderii, furtului sau distrugerii certificatului de înregistrare fiscală, organul fiscal eliberează un duplicat al acestuia, în baza cererii contribuabilului/plătitorului şi a dovezii de publicare a pierderii, furtului ori distrugerii în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. (4) Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile, în mod corespunzător, şi pentru certificatul de înregistrare în scopuri de TVA.

ART. 77 **Modificări ulterioare înregistrării fiscale** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 877/2013 privind aprobarea Procedurii de înregistrare fiscală a contribuabililor nerezidenți care desfăşoară activitate în România prin unul sau mai multe sedii permanente, precum şi a modelului şi conținutului formularului 013 "Declarație de înregistrare fiscală/Declarație de mențiuni pentru contribuabilii nerezidenți care desfăşoară activitate în România prin unul sau mai multe sedii permanente")* (1) Modificările ulterioare ale datelor din declarația de înregistrare fiscală trebuie aduse la cunoştință organului fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în termen de 30 de zile de la data producerii acestora, prin completarea şi depunerea declarației de mențiuni. (2) La încetarea condițiilor care au generat înregistrarea fiscală, contribuabilii au obligația de a preda organelor fiscale, în vederea anulării, certificatul de înregistrare fiscală, odată cu depunerea declarației de mențiuni. *(3) În cazul modificărilor intervenite în datele declarate inițial şi înscrise în certificatul de înregistrare fiscală, contribuabilii depun, odată cu declarația de mențiuni, şi certificatul de înregistrare fiscală, în vederea anulării acestuia şi eliberării unui nou certificat.* *(4) Declarația de mențiuni este însoțită de documente care atestă modificările intervenite.*	ART. 88 **Modificări ulterioare înregistrării fiscale** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3698/2015 pentru aprobarea formularelor de înregistrare fiscală a contribuabililor şi a tipurilor de obligații fiscale care formează vectorul fiscal, O.P.A.N.A.F. nr. 371/2016 privind modificarea Ordinului preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3698/2015 pentru aprobarea formularelor de înregistrare fiscală a contribuabililor şi a tipurilor de obligații fiscale care formează vectorul fiscal I)* (1) Modificările ulterioare ale datelor din declarația de înregistrare fiscală trebuie aduse la cunoştință organului fiscal central, în termen de 15 zile de la data producerii acestora, prin completarea şi depunerea declarației de mențiuni. (2) În cazul modificărilor intervenite în datele declarate inițial şi înscrise în certificatul de înregistrare fiscală, contribuabilul/plătitorul depune, odată cu declarația de mențiuni, şi certificatul de înregistrare fiscală, în vederea anulării acestuia şi eliberării unui nou certificat. (3) Declarația de mențiuni este însoțită de documente care atestă modificările intervenite. (4) Prevederile prezentului articol se aplică în mod corespunzător ori de câte ori contribuabilul/plătitorul constată erori în declarația de înregistrare fiscală.
ART. 77^1 ***Modificări ulterioare înregistrării fiscale în cazul comercianților*** *(1) Modificările intervenite în datele declarate inițial de*	ART. 89 **Modificări ulterioare înregistrării fiscale în cazul persoanelor fizice sau juridice ori altor entități supuse înregistrării în registrul comerțului** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3698/2015 pentru aprobarea formularelor de înregistrare fiscală a contribuabililor şi a tipurilor de obligații fiscale care formează vectorul fiscal)* (1) Modificările intervenite în datele declarate inițial de persoanele fizice,

comercianți sau de alte entități care se înregistrează potrivit legii speciale la registrul comerțului se fac potrivit dispozițiilor legale privind înregistrarea comercianților. *(2) Modificările intervenite în datele declarate inițial în vectorul fiscal se declară la organul fiscal.*	juridice sau de alte entități care se înregistrează potrivit legii speciale la registrul comerțului se fac potrivit dispozițiilor legii speciale. (2) În cazul persoanelor sau entităților prevăzute la alin. (1), modificările intervenite în datele declarate inițial în vectorul fiscal se declară la organul fiscal central.
	ART. 90 **Radierea înregistrării fiscale** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3698/2015 pentru aprobarea formularelor de înregistrare fiscală a contribuabililor şi a tipurilor de obligații fiscale care formează vectorul fiscal)* (1) Radierea înregistrării fiscale reprezintă activitatea de retragere a codului de identificare fiscală şi a certificatului de înregistrare fiscală. (2) La încetarea calității de subiect de drept fiscal, persoanele sau entitățile înregistrate fiscal prin declarație de înregistrare fiscală potrivit art. 81 şi 82 trebuie să solicite radierea înregistrării fiscale, prin depunerea unei declarații de radiere. Declarația se depune în termen de 30 de zile de la încetarea calității de subiect de drept fiscal şi trebuie însoțită de certificatul de înregistrare fiscală în vederea anulării acestuia. Radierea înregistrării fiscale se poate efectua şi din oficiu, de către organul fiscal, ori de câte ori acesta constată îndeplinirea condițiilor de radiere a înregistrării şi nu s-a depus declarație de radiere. (3) Radierea înregistrării fiscale se efectuează din oficiu, de către organul fiscal central, în cazul decesului persoanei fizice sau, după caz, încetării existenței persoanei juridice potrivit legii. (4) Codul de identificare fiscală retras ca urmare a radierii înregistrării fiscale poate fi utilizat ulterior radierii numai pentru îndeplinirea, de către succesorii persoanelor/entităților care şi-au încetat existența, a obligațiilor fiscale aferente perioadelor în care persoana/entitatea a avut calitatea de subiect de drept fiscal.
ART. 78 **Registrul contribuabililor** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 1165/2009*	ART. 91 **Registrul contribuabililor/plătitorilor** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr.*

privind aprobarea Procedurii de actualizare a vectorului fiscal pentru persoanele impozabile înregistrate în scopuri de taxă pe valoarea adăugată care utilizează trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală şi care efectuează o achiziție intracomunitară taxabilă în România, precum şi a modelului şi conținutului unor formulare)	*3698/2015 pentru aprobarea formularelor de înregistrare fiscală a contribuabililor şi a tipurilor de obligații fiscale care formează vectorul fiscal, O.P.A.N.A.F. nr. 3845/2015 pentru aprobarea procedurilor de înregistrare/modificare a domiciliului fiscal, precum şi pentru aprobarea modelului şi conținutului unor formulare)*
(1) Organul fiscal competent din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală organizează evidența plătitorilor de impozite, taxe, contribuții şi alte sume datorate la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, bugetul asigurărilor pentru şomaj, în cadrul registrului contribuabililor, care conține:	(1) Organul fiscal central organizează evidența contribuabililor/ plătitorilor în cadrul registrului contribuabililor/plătitorilor, care conține:
a) datele de identificare a contribuabilului;	a) datele de identificare a contribuabilului/plătitorului;
b) categoriile de obligații fiscale de declarare, potrivit legii, denumite vector fiscal; categoriile de obligații fiscale care se înscriu în vectorul fiscal se stabilesc prin ordin al ministrului economiei şi finanțelor;	b) date privind vectorul fiscal;
c) alte informații necesare administrării obligațiilor fiscale.	c) alte informații necesare administrării creanțelor fiscale.
(2) Datele prevăzute la alin. (1) se completează pe baza informațiilor comunicate de contribuabili, de oficiul registrului comerțului, de serviciul de evidență a populației, de la alte autorități şi instituții, precum şi din constatările proprii ale organului fiscal.	(2) Datele prevăzute la alin. (1) se completează pe baza informațiilor comunicate de contribuabil/plătitor, de oficiul registrului comerțului, de serviciul de evidență a populației, de la alte autorități şi instituții, precum şi a constatărilor proprii ale organului fiscal central.
(3) Datele din registrul contribuabililor pot fi modificate din oficiu ori de câte ori se constată că acestea nu corespund stării de fapt reale şi vor fi comunicate contribuabililor. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3331/2013 pentru aprobarea Procedurii de modificare, din oficiu, a vectorului fiscal cu privire la TVA, precum şi a modelului şi conținutului unor formulare, O.M.F.P. nr. 52/2011 privind actualizarea, din oficiu, a vectorului fiscal privind impozitul pe venitul din salarii şi contribuții sociale, O.P.A.N.A.F. nr. 101/2010 privind modificarea din oficiu a vectorului fiscal pentru contribuabilii care la 31 decembrie 2009 erau înregistrați ca plătitori pe venitul microîntreprinderilor, OPANAF nr. 2101/2010 privind aprobarea Procedurii de organizare şi funcționare a Registrului operatorilor intracomunitari, precum şi pentru aprobarea modelului şi conținutului unor formulare)*	(3) Datele din registrul contribuabililor/plătitorilor pot fi modificate din oficiu ori de câte ori se constată că acestea nu corespund stării de fapt reale. Modificările se comunică contribuabilului/plătitorului. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 727/2016 pentru aprobarea Procedurii de organizare şi funcționare a Registrului operatorilor intracomunitari, precum şi pentru aprobarea modelului şi conținutului unor formulare)*
*(4) *** Abrogat*	(4) Tipurile de obligații fiscale pentru care, potrivit legii,

*(5) *** Abrogat* *(6) *** Abrogat*	contribuabilul/plătitorul are obligația declarării lor şi care formează vectorul fiscal sunt stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 371/2016 privind modificarea Ordinului preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3.698/2015 pentru aprobarea formularelor de înregistrare fiscală a contribuabililor şi a tipurilor de obligații fiscale care formează vectorul fiscal)*
ART. 78^1*) ***Registrul contribuabililor inactivi/reactivați*** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 1847/2014 pentru aprobarea procedurilor de aplicare a art. 78^1 din Codul de procedură fiscală, precum şi pentru aprobarea modelului şi conținutului unor formulare)* *(1) Contribuabilii persoane juridice sau orice entități fără personalitate juridică se declară inactivi şi acestora le sunt aplicabile prevederile art. 11 alin. (1^1) şi (1^2) din Codul fiscal dacă se află în una dintre următoarele situații:* *a) nu îşi îndeplinesc, pe parcursul unui semestru calendaristic, nicio obligație declarativă prevăzută de lege;* *b) se sustrag de la efectuarea inspecției fiscale prin declararea unor date de identificare a domiciliului fiscal care nu permit organului fiscal identificarea acestuia;* *c) organele fiscale au constatat că nu funcționează la domiciliul fiscal declarat, potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.*	ART. 92 **Registrul contribuabililor/plătitorilor inactivi/reactivați** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3846/2015 pentru aprobarea procedurilor de aplicare a art. 92 din Codul de procedură fiscală, precum şi pentru aprobarea modelului şi conținutului unor formulare, O.P.A.N.A.F. nr. 962/2016 pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor şi contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă)* (1) Contribuabilul/Plătitorul persoană juridică sau orice entitate fără personalitate juridică este declarat inactiv şi îi sunt aplicabile prevederile din Codul fiscal privind efectele inactivității dacă se află în una dintre următoarele situații: *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 962/2016 pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor şi contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă)* a) nu îşi îndeplineşte, pe parcursul unui semestru calendaristic, nicio obligație declarativă prevăzută de lege; b) se sustrage controalelor efectuate de organul fiscal central prin declararea unor date de identificare a domiciliului fiscal care nu permit organului fiscal identificarea acestuia; c) organul fiscal central constată*) că nu funcționează la domiciliul fiscal declarat; d) inactivitatea temporară înscrisă la registrul comerțului; e) durata de funcționare a societății este expirată; f) societatea nu mai are organe statutare; g) durata deținerii spațiului cu destinația de sediu social este expirată. (2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. a), declararea în inactivitate nu se poate face înainte de împlinirea termenului de 15 zile prevăzut la art. 107 alin. (1). (3) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. f) şi g), declararea în inactivitate

(2) Declararea contribuabililor inactivi, precum şi reactivarea acestora se fac de către organul fiscal, prin decizie, emisă conform competenţelor şi procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, care se comunică contribuabilului. *(3) Contribuabilii declaraţi inactivi se reactivează dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiţii:* *a) îşi îndeplinesc toate obligaţiile declarative prevăzute de lege;* *b) nu înregistrează obligaţii fiscale restante;* *c) organele fiscale au constatat că funcţionează la domiciliul fiscal declarat.*	se va face după împlinirea termenului de 30 de zile de la comunicarea către contribuabil/plătitor a unei notificări referitoare la situaţiile respective. (4) Declararea ca inactiv a contribuabilului/plătitorului, precum şi reactivarea acestuia se efectuează de către organul fiscal central, prin decizie, emisă conform competenţelor şi procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., care se comunică contribuabilului/plătitorului. (5) Contribuabilul/Plătitorul declarat inactiv se reactivează dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiţii: a) îşi îndeplineşte toate obligaţiile declarative prevăzute de lege; b) nu înregistrează obligaţii fiscale restante; c) organul fiscal central constată că funcţionează la domiciliul fiscal declarat.
(4) Condiţia prevăzută la alin. (3) lit. a) se consideră îndeplinită şi în cazul în care obligaţiile fiscale au fost stabilite, prin decizie, de către organele fiscale. *(5) Prin excepţie de la prevederile alin. (3), contribuabilii pentru care s-a deschis procedura insolvenţei în formă simplificată, contribuabilii care au intrat în faliment sau contribuabilii pentru care s-a pronunţat ori a fost adoptată o hotărâre de dizolvare se reactivează de organul fiscal, la cererea acestora, după îndeplinirea obligaţiilor declarative.* *(6) Ori de câte ori se constată că un contribuabil a fost declarat inactiv din eroare, organul fiscal emitent anulează decizia de declarare a contribuabilului ca inactiv, cu efect pentru viitor şi pentru trecut.* *(7) Agenţia Naţională de Administrare Fiscală organizează evidenţa contribuabililor declaraţi inactivi/reactivaţi în cadrul Registrului contribuabililor inactivi/reactivaţi, care conţine:* *a) datele de identificare a contribuabilului;* *b) data declarării ca inactiv a contribuabilului;* *c) data reactivării;* *d) denumirea organului fiscal care a emis decizia de declarare în*	(6) În cazul contribuabilului/plătitorului prevăzut la alin. (1) lit. d) - g), în vederea reactivării, pe lângă condiţiile prevăzute la alin. (5), trebuie să nu se mai afle în situaţia pentru care a fost declarat inactiv, conform menţiunilor înscrise în registrele în care a fost înregistrat. (7) Condiţia prevăzută la alin. (5) lit. a) se consideră îndeplinită şi în cazul în care obligaţiile fiscale au fost stabilite, prin decizie, de către organul fiscal central. (8) Prin excepţie de la prevederile alin. (5), contribuabilul/plătitorul pentru care s-a deschis procedura insolvenţei în formă simplificată, contribuabilul/plătitorul care a intrat în faliment sau contribuabilul/plătitorul pentru care s-a pronunţat ori a fost adoptată o hotărâre de dizolvare se reactivează de organul fiscal central, la cererea acestora, după îndeplinirea obligaţiilor declarative. (9) Ori de câte ori se constată că un contribuabil/plătitor a fost declarat inactiv din eroare, organul fiscal central emitent anulează decizia de declarare a contribuabilului/plătitorului ca inactiv, cu efect pentru viitor şi pentru trecut. (10) A.N.A.F. organizează evidenţa contribuabililor/plătitorilor declaraţi inactivi/reactivaţi în cadrul Registrului contribuabililor/plătitorilor inactivi/reactivaţi, care conţine: a) datele de identificare a contribuabilului/plătitorului; b) data declarării ca inactiv a contribuabilului/plătitorului; c) data reactivării;

inactivitate/reactivare; *e) alte menţiuni.* *(8) Registrul contribuabililor inactivi/reactivaţi este public şi se afişează pe site-ul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.* *(9) Înscrierea în registrul prevăzut la alin. (8) se face de către organul fiscal emitent, după comunicarea deciziei de declarare în inactivitate/reactivare, în termen de cel mult 5 zile de la data comunicării.* *(10) Decizia de declarare în inactivitate/reactivare produce efecte faţă de terţi din ziua următoare datei înscrierii în registrul prevăzut la alin. (8).* ***) 1.** Art. 78^1 a fost introdus prin art. I pct. 27 din Ordonanţa Guvernului nr. 29/2011 . A se vedea şi art. II alin. (2) din Ordonanţa Guvernului nr. 29/2011 , articol reprodus şi în pct. 3 din nota CIN de la sfârşitul textului actualizat.*	d) denumirea organului fiscal central care a emis decizia de declarare în inactivitate/reactivare; e) alte menţiuni. (11) Registrul contribuabililor/plătitorilor inactivi/reactivaţi este public şi se afişează pe site-ul A.N.A.F. (12) Înscrierea în registrul prevăzut la alin. (11) se face de către organul fiscal central emitent, după comunicarea deciziei de declarare în inactivitate/reactivare, în termen de cel mult 5 zile de la data comunicării. (13) Decizia de declarare în inactivitate/reactivare produce efecte faţă de terţi din ziua următoare datei înscrierii în registrul prevăzut la alin. (10). (14) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. ---------- *) În Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, în locul cuvântului "constată" era indicat, în mod eronat, cuvântul "constatată".
TITLUL VI **Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuţiilor şi a altor sume datorate bugetului general consolidat**	TITLUL V **Stabilirea creanţelor fiscale**
CAPITOLUL I **Dispoziţii generale**	CAPITOLUL I **Dispoziţii generale**
ART. 85 **Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuţiilor şi a altor sume datorate bugetului general consolidate** *(A se vedea: Decizia nr. 2/2014)*	ART. 93 **Sfera şi actele de stabilire a creanţelor fiscale** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3699/2015 pentru aprobarea Procedurii de soluţionare a deconturilor cu sume negative de taxă pe valoarea adăugată cu opţiune de rambursare şi pentru aprobarea modelului şi conţinutului unor formulare)* (1) Stabilirea creanţelor fiscale reprezintă activitatea de determinare a materiei impozabile, de calculare a bazei de impozitare şi a creanţelor fiscale.

(1) Impozitele, taxele, contribuţiile şi alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel: a) prin declaraţie fiscală, în condiţiile art. 82 alin. (2) şi art. 86 alin. (4); b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri. (2) Dispoziţiile alin. (1) sunt aplicabile şi în cazurile în care impozitele, taxele, contribuţiile şi alte sume datorate bugetului general consolidat sunt scutite la plată conform reglementărilor legale, precum şi în cazul unei rambursări de taxă pe valoarea adăugată.	(2) Creanţele fiscale se stabilesc astfel: a) prin declaraţie de impunere, în condiţiile art. 95 alin. (4) şi art. 102 alin. (2); b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri. (3) Dispoziţiile alin. (2) sunt aplicabile şi în cazurile în care creanţele fiscale sunt scutite la plată conform reglementărilor legale, precum şi în cazul unei rambursări de taxă pe valoarea adăugată.
ART. 90 **Stabilirea obligaţiilor fiscale sub rezerva verificării ulterioare** (1) Cuantumul obligaţiilor fiscale se stabileşte sub rezerva verificării ulterioare. (2) Decizia de impunere sub rezerva verificării ulterioare poate fi desfiinţată sau modificată, din iniţiativa organului fiscal sau la solicitarea contribuabilului, pe baza constatărilor organului fiscal competent. (3) Rezerva verificării ulterioare se anulează numai la împlinirea termenului de prescripţie sau ca urmare a inspecţiei fiscale efectuate în cadrul termenului de prescripţie. *(4) În situaţia în care contribuabilul corectează declaraţiile fiscale în condiţiile art. 84 alin. (4), se redeschide rezerva verificării ulterioare.*	ART. 94 **Stabilirea creanţelor fiscale sub rezerva verificării ulterioare** (1) Cuantumul creanţelor fiscale se stabileşte sub rezerva verificării ulterioare, cu excepţia cazului în care stabilirea a avut loc ca urmare a unei inspecţii fiscale sau a unei verificări a situaţiei fiscale personale. (2) Decizia de impunere sub rezerva verificării ulterioare poate fi desfiinţată sau modificată, din iniţiativa organului fiscal ori la solicitarea contribuabilului/plătitorului, pe baza constatărilor organului fiscal competent. (3) Rezerva verificării ulterioare se anulează numai la împlinirea termenului de prescripţie a dreptului de a stabili creanţe fiscale sau ca urmare a inspecţiei fiscale ori a verificării situaţiei fiscale personale*) (4) În situaţia în care contribuabilul/plătitorul corectează declaraţiile de impunere în condiţiile art. 105 alin. (6), se redeschide rezerva verificării ulterioare astfel: a) pentru elementele bazei de impozitare ce fac obiectul corecţiei, în cazul în care rezerva verificării ulterioare s-a anulat ca urmare a inspecţiei fiscale ori a verificării situaţiei fiscale personale; b) pentru toate elementele bazei de impozitare, în cazul în care rezerva verificării ulterioare s-a anulat ca urmare a împlinirii termenului de prescripţie a dreptului de a stabili obligaţii fiscale. ---------- *) În Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, în mod eronat, lipseşte punctul de la finalul alin. (3).

	CAPITOLUL II **Dispoziții privind decizia de impunere**
ART. 86 **Decizia de impunere** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 393/2013 privind aprobarea modelului şi conținutului formularelor şi documentelor utilizate în activitatea de verificare fiscală a persoanelor fizice, O.P.A.N.A.F. nr. 1415/2009 privind aprobarea modelului şi conținutului unor documente şi formulare utilizate în activitatea de inspecție fiscală la persoane fizice)* *(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere, ca urmare a unor constatări prealabile ale organului fiscal sau în baza unei inspecții fiscale. (A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 1021/2013 privind aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice", O.P.A.N.A.F. nr. 1022/2013 privind aprobarea modelului şi conținutului unor documente întocmite în activitatea de inspecție fiscală pentru persoane fizice care desfăşoară activități independente în mod individual şi/sau într-o formă de asociere, O.P.A.N.A.F. nr. 1024/2013 privind aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie privind nemodificarea bazei de impunere ca urmare a inspecției fiscale")* (2) Pentru creanțele administrate de Ministerul Economiei şi Finanțelor prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin ordin al ministrului economiei şi finanțelor se pot stabili şi alte competențe	ART. 95 **Decizia de impunere** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3706/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie privind modificarea bazei de impozitare ca urmare a inspecției fiscale", O.P.A.N.A.F. nr. 3707/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie privind nemodificarea bazei de impozitare ca urmare a inspecției fiscale", O.P.A.N.A.F. nr. 3708/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie de impunere provizorie privind obligațiile fiscale principale", O.P.A.N.A.F. nr. 3709/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice", O.P.A.N.A.F. nr. 3771/2015 privind aprobarea modelului şi conținutului unor documente utilizate în cadrul inspecției fiscale la persoane fizice)* (1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. (2) Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta stabileşte sau modifică baza de impozitare ca urmare a unei verificări documentare, a unei inspecții fiscale ori a unei verificări a situației fiscale

pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspecției fiscale. (3) Decizia de impunere se emite, dacă este necesar, şi în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art. 89. (4) Declarația fiscală întocmită potrivit art. 82 alin. (2) este asimilată cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificări ulterioare, şi produce efectele juridice ale înştiințării de plată de la data depunerii acesteia. (5) În situația în care legea nu prevede obligația de calculare a impozitului, declarația fiscală este asimilată unei decizii referitoare la baza de impunere. (6) Decizia de impunere şi decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie şi înştiințări de plată, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plată. (7) Până la 1 iulie 2005, sumele reprezentând impozite, taxe, contribuții şi alte sume datorate bugetului general consolidat, înscrise în deciziile de impunere, în actele administrative fiscale asimilate acestora, precum şi în declarațiile fiscale, vor fi rotunjite la 1.000 lei prin reducere când suma ce urmează a fi rotunjită este sub 500 lei şi prin majorare când aceasta este peste 500 lei*1). --- *1) Sumele sunt exprimate în monedă veche.	personale, efectuate în condițiile legii. (3) Decizia de impunere se emite, dacă este necesar, şi în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impozitare potrivit art. 99. (4) Declarația de impunere întocmită potrivit art. 102 alin. (2) este asimilată cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificări ulterioare, şi produce efectele juridice ale înştiințării de plată de la data depunerii acesteia. (5) În situația în care legea nu prevede obligația de calculare a impozitului, declarația de impunere este asimilată unei decizii referitoare la baza de impozitare. (6) Decizia de impunere şi decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie şi înştiințări de plată, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plată
	ART. 96 **Renunțarea la stabilirea creanței fiscale** (1) Organul fiscal renunță la stabilirea creanței fiscale şi nu emite decizie de impunere ori de câte ori constată încetarea persoanei juridice sau decesul persoanei fizice şi nu există succesori. (2) Organul fiscal central renunță la stabilirea creanței fiscale şi nu emite decizie de impunere în situația în care creanța fiscală principală este mai mică de 20 de lei. În situația în care decizia are ca obiect mai multe tipuri de creanțe fiscale principale, plafonul se aplică totalului acestor creanțe. (3) În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local, prin hotărâre, autoritățile deliberative pot stabili plafonul creanțelor fiscale la

	care pot renunța, care nu poate depăşi limita maximă prevăzută la alin.(2).
ART. 87 **Forma şi conținutul deciziei de impunere** Decizia de impunere trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 43. Decizia de impunere trebuie să cuprindă, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), şi categoria de impozit, taxă, contribuție sau altă sumă datorată bugetului general consolidat, baza de impunere, precum şi cuantumul acestora, pentru fiecare perioadă impozabilă.	ART. 97 **Forma şi conținutul deciziei de impunere** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3708/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie de impunere provizorie privind obligațiile fiscale principale", O.P.A.N.A.F. nr. 3709/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice", O.P.A.N.A.F. nr. 3771/2015 privind aprobarea modelului şi conținutului unor documente utilizate în cadrul inspecției fiscale la persoane fizice)* Decizia de impunere trebuie să cuprindă, pe lângă elementele prevăzute la art. 46, şi tipul creanței fiscale, baza de impozitare, precum şi cuantumul acesteia, pentru fiecare perioadă impozabilă.
ART. 88 **Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 2250/2007 privind aprobarea Procedurii de soluționare a cererilor de restituire a taxei pe valoarea adăugată depuse în condițiile titlului VI "Taxa pe valoarea adăugată" din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare)* Sunt asimilate deciziilor de impunere şi următoarele acte administrative fiscale: a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată şi deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții şi alte venituri ale bugetului general consolidat;	ART. 98 **Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3706/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie privind modificarea bazei de impozitare ca urmare a inspecției fiscale", O.P.A.N.A.F. nr. 3707/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie privind nemodificarea bazei de impozitare ca urmare a inspecției fiscale", O.P.A.N.A.F. nr. 1559/2016 privind aprobarea Procedurii de soluționare a cererilor de restituire a TVA depuse în condițiile titlului VII "Taxa pe valoarea adăugată" din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal şi ale titlului VII din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016)* Sunt asimilate deciziilor de impunere şi următoarele acte administrative fiscale: a) deciziile privind soluționarea cererilor de rambursare de taxă pe valoarea adăugată şi deciziile privind soluționarea cererilor de restituiri de creanțe fiscale;

b) deciziile referitoare la bazele de impunere; c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii; *d) *** Abrogată* *e) deciziile privind nemodificarea bazei de impunere.*	b) deciziile referitoare la bazele de impozitare; c) deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii; d) deciziile privind nemodificarea bazei de impozitare.
ART. 89 **Deciziile referitoare la bazele de impunere** (1) Bazele de impunere se stabilesc separat, prin decizie referitoare la bazele de impunere, în următoarele situații: a) când venitul impozabil este realizat de mai multe persoane. Decizia va cuprinde şi repartizarea venitului impozabil pe fiecare persoană care a participat la realizarea venitului; b) când sursa venitului impozabil se află pe raza altui organ fiscal decât cel competent teritorial. În acest caz competența de a stabili baza de impunere o deține organul fiscal pe raza căruia se află sursa venitului. (2) Dacă venitul impozabil este realizat de mai multe persoane, atunci acestea pot să-şi numească un împuternicit comun în relația cu organul fiscal.	ART. 99 **Deciziile referitoare la bazele de impozitare** (1) Bazele de impozitare se stabilesc separat, prin decizie referitoare la bazele de impozitare, în următoarele situații: a) când venitul impozabil este realizat de mai multe persoane. Decizia cuprinde şi repartizarea venitului impozabil pe fiecare persoană care a participat la realizarea venitului; b) când sursa venitului impozabil se află pe raza altui organ fiscal decât cel competent teritorial. În acest caz, competența de a stabili baza de impozitare o deține organul fiscal pe raza căruia se află sursa venitului. (2) Dacă venitul impozabil este realizat de mai multe persoane, atunci acestea pot să-şi numească un împuternicit comun în relația cu organul fiscal.
	ART. 100 **Decizii privind stabilirea unor creanțe bugetare** (1) Creanțele bugetare reprezentând prejudicii/plăți nelegale din fonduri publice ce trebuie recuperate potrivit legii se stabilesc prin decizie, de către autoritățile competente, în măsura în care legea specială nu prevede altfel. (2) Decizia prevăzută la alin. (1) este titlu de creanță bugetară potrivit art. 1 pct. 38 şi poate fi contestată potrivit prezentului cod. Contestația se soluționează de către autoritatea emitentă. Dispozițiile titlului VIII sunt aplicabile în mod corespunzător.
TITLUL V **Declarația fiscală**	CAPITOLUL III **Dispoziții privind declarația fiscal**

ART. 81 **Obligația de a depune declarații fiscale** *(A se vedea: O.P. A.N.A.F. nr. 101/2008 privind aprobarea modelului şi conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor, taxelor şi contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, O.M.F.P. nr. 52/2011 privind actualizarea, din oficiu, a vectorului fiscal privind impozitul pe venitul din salarii şi contribuții sociale)* (1) Declarația fiscală se depune de către persoanele obligate potrivit Codului fiscal, la termenele stabilite de acesta. *(1^1) Declarațiile fiscale sunt documente care se referă la:* *a) impozitele, taxele şi contribuțiile datorate, în cazul în care, potrivit legii, obligația calculării impozitelor şi taxelor revine plătitorului;* *b) impozitele colectate prin stopaj la sursă, în cazul în care plătitorul are obligația de a calcula, de a reține şi de a vărsa impozite şi taxe;* *c) bunurile şi veniturile impozabile, precum şi alte elemente ale bazei de impozitare, dacă legea prevede declararea acestora;* *d) orice informații în legătură cu impozitele, taxele, contribuțiile, bunurile şi veniturile impozabile, dacă legea prevede declararea acestora.* (2) În cazul în care Codul fiscal nu prevede, Ministerul Economiei şi Finanțelor va stabili termenul de depunere a declarației fiscale. (3) Obligația de a depune declarația fiscală se menține şi în cazurile în care: a) a fost efectuată plata obligației fiscale; b) obligația fiscală respectivă este scutită la plată, conform reglementărilor legale; *c) *** Abrogată* d) pentru obligația fiscală nu rezultă, în perioada de raportare, sume de plată, dar există obligația declarativă, conform legii.	ART. 101 **Obligația depunerii declarației fiscale** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 587/2016 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor şi taxelor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, OPANAF nr. 1053/2016 privind modificarea şi completarea O.P.A.N.A.F. nr. 587/2016)* (1) Declarația fiscală se depune de către persoanele obligate potrivit Codului fiscal sau altor legi speciale, la termenele stabilite de acestea. (2) În cazul în care legea nu prevede termenul de depunere a declarației fiscale, acest termen se stabileşte astfel: a) prin ordin al ministrului finanțelor publice, în cazul declarațiilor fiscale ce se depun la organul fiscal central; b) prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice şi al ministrului finanțelor publice, în cazul declarațiilor fiscale ce se depun la organul fiscal local. (3) Obligația de a depune declarația fiscală se menține şi în cazurile în care: a) a fost efectuată plata obligației fiscale; b) obligația fiscală respectivă este scutită la plată, conform reglementărilor legale; c) pentru obligația fiscală nu rezultă, în perioada de raportare, sume de plată, dar există obligația declarativă, conform legii;

(4) În caz de inactivitate temporară sau în cazul obligațiilor de declarare a unor venituri care, potrivit legii, sunt scutite la plata impozitului pe venit, organul fiscal competent poate aproba, la cererea contribuabilului, alte termene sau condiții de depunere a declarațiilor fiscale, în funcție de necesitățile administrării obligațiilor fiscale. Asupra termenelor şi condițiilor va decide organul fiscal potrivit competențelor aprobate prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. (A se vedea: OPANAF nr. 1221 2009 privind Procedura de aprobare a regimului de declarare derogatoriu)	d) veniturile sunt obținute în România de contribuabili nerezidenți şi care potrivit convențiilor de evitare a dublei impuneri nu sunt impozabile în România. (4) În caz de inactivitate temporară sau în cazul obligațiilor de declarare a unor venituri care, potrivit legii, sunt scutite la plata impozitului pe venit, organul fiscal central poate aproba, la cererea contribuabilului/plătitorului, alte termene sau condiții de depunere a declarațiilor fiscale, în funcție de necesitățile administrării obligațiilor fiscale. Asupra termenelor şi condițiilor decide organul fiscal central potrivit competențelor aprobate prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 889/2016 privind Procedura de aprobare a regimului de declarare derogatoriu)* (5) Contribuabilul/Plătitorul care are sedii secundare înregistrate fiscal ca plătitoare de salarii şi venituri asimilate salariilor are obligația de a declara, în numele sediilor secundare, impozitul pe venitul din salarii datorat de acestea, potrivit legii. (6) În cazul contribuabililor nerezidenți care desfăşoară activități pe teritoriul României prin mai multe sedii permanente, obligația de declarare prevăzută la alin. (5) se îndeplineşte prin sediul permanent desemnat potrivit prevederilor din Codul fiscal.
ART. 82 **Forma şi conținutul declarației fiscale** *(A se vedea: O.M.E.F. nr. 125/2008 privind depunerea declarațiilor fiscale cu codificarea informației prin cod de bare)* (1) Declarația fiscală se întocmeşte prin completarea unui formular pus la dispoziție gratuit de organul fiscal. (2) În declarația fiscală contribuabilul trebuie să calculeze cuantumul obligației fiscale, dacă acest lucru este prevăzut de lege. (3) Contribuabilul are obligația de a completa declarațiile fiscale înscriind corect, complet şi cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale. Declarația fiscală se semnează de către contribuabil sau de către împuternicit. (4) Obligația de semnare a declarației fiscale se consideră a fi îndeplinită şi în următoarele situații:	ART. 102 **Forma şi conținutul declarației fiscale** (1) Declarația fiscală se întocmeşte prin completarea unui formular pus la dispoziție gratuit de organul fiscal. (2) În declarația de impunere contribuabilul/plătitorul trebuie să calculeze cuantumul obligației fiscale, dacă acest lucru este prevăzut de lege. (3) Contribuabilul/Plătitorul are obligația de a completa declarația fiscală înscriind corect, complet şi cu bună-credință informațiile prevăzute de formular, corespunzătoare situației sale fiscale. Declarația fiscală se semnează de către contribuabil/plătitor sau, după caz, reprezentantul legal ori împuternicitul acestuia. (4) Obligația de semnare a declarației fiscale se consideră a fi îndeplinită şi în următoarele situații:

a) în cazul transmiterii declarațiilor fiscale prin sistemul electronic de plăți. Data depunerii declarației se consideră a fi data debitării contului plătitorului în baza acesteia; b) în cazul transmiterii declarațiilor fiscale prin sisteme electronice de transmitere la distanță în condițiile art. 83 alin. (1). (5) Declarația fiscală trebuie însoțită de documentația cerută de prevederile legale. (6) Pentru anumite categorii de obligații fiscale, stabilite prin ordin al ministrului economiei şi finanțelor, organul fiscal poate transmite contribuabililor formularele de declarare a impozitelor, taxelor, contribuțiilor şi a altor sume datorate bugetului general consolidat, instrucțiunile de completare a acestora, alte informații utile, precum şi plicurile preadresate. În acest caz, contravaloarea corespondenței se suportă de către organul fiscal. *(A se vedea: O.M.E.F. nr. 588/2008 privind stabilirea categoriilor de obligații fiscale pentru care organul fiscal transmite contribuabililor, prin poştă, formularele de declarații de venit)*	a) în cazul transmiterii declarației fiscale prin sistemul electronic de plăți; b) în cazul transmiterii declarației fiscale prin sisteme electronice de transmitere la distanță în condițiile art. 103 alin. (1). (5) Declarația fiscală trebuie însoțită de documentația cerută de prevederile legale. (6) În cazul creanțelor fiscale administrate de către organul fiscal central, prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. se pot stabili tipurile de creanțe fiscale pentru care organul fiscal poate transmite contribuabilului/plătitorului formularele de declarare a creanțelor fiscale, instrucțiunile de completare a acestora, alte informații utile, precum şi plicurile preadresate. În acest caz, contravaloarea corespondenței se suportă de către organul fiscal central.
ART. 83 **Depunerea declarațiilor fiscale** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 2520/2010 privind depunerea declarațiilor fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanță de către contribuabilii mari şi mijlocii, O.M.E.F. nr. 858/2008 privind depunerea declarațiilor fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanță, O.P.A.N.A.F. nr. 3642/2011privind depunerea declarațiilor fiscale)* *(1) Declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau se comunică prin poştă cu confirmare de primire. Declarația fiscală poate fi transmisă prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță. În cazul impozitelor, taxelor şi al contribuțiilor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, procedura privind transmiterea declarațiilor prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță se stabileşte prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.* (2) Declarațiile fiscale pot fi redactate de organul fiscal sub formă de proces-verbal, dacă din motive independente de voința	ART. 103 **Depunerea declarației fiscale** (1) Declarația fiscală se depune la registratura organului fiscal competent sau se comunică prin poştă, cu confirmare de primire. Declarația fiscală poate fi transmisă prin mijloace electronice sau prin sisteme electronice de transmitere la distanță. În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, procedura privind transmiterea declarației fiscale prin mijloace electronice sau prin sisteme electronice de transmitere la distanță se stabileşte prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. (2) Declarația fiscală poate fi redactată de organul fiscal sub formă de proces-verbal, dacă din motive independente de voința

contribuabilului acesta este în imposibilitatea de a scrie. *(3) Data depunerii declarației fiscale este data înregistrării acesteia la organul fiscal sau data depunerii la poştă, după caz. În situația în care declarația fiscală se depune prin mijloace electronice de transmitere la distanță, data depunerii declarației este data înregistrării acesteia pe pagina de internet a organului fiscal, astfel cum rezultă din mesajul electronic de confirmare transmis ca urmare a primirii declarației.* *(3^1) Data depunerii declarației prin mijloace electronice de transmitere la distanță pe portalul e-România este data înregistrării acesteia pe portal, astfel cum rezultă din mesajul electronic transmis de sistemul de tranzacționare a informațiilor, cu condiția validării conținutului declarației. În cazul în care declarația nu este validată, data depunerii declarației este data validării astfel cum rezultă din mesajul electronic.* *(3^2) Prevederile alin. (3^1) se aplică corespunzător şi declarațiilor privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit şi evidența nominală a persoanelor asigurate, depuse la organul fiscal competent sau la oficiile acreditate de Ministerul Finanțelor Publice, în format hârtie, semnat şi ştampilat*), conform legii.* *(3^3) Prin excepție de la prevederile alin. (3^1), în situația în care declarația fiscală a fost depusă până la termenul legal, iar din mesajul electronic transmis de sistemul de tranzacționare a informațiilor rezultă că aceasta nu a fost validată ca urmare a detectării unor erori în completarea declarației, data depunerii declarației este data din mesajul transmis inițial în cazul în care contribuabilul depune o declarație validă până în ultima zi a lunii în care se împlineşte termenul legal de depunere.*	contribuabilului/plătitorului acesta este în imposibilitatea de a scrie. (3) Data depunerii declarației fiscale este data înregistrării acesteia la organul fiscal sau data depunerii la poştă, după caz. În situația în care declarația fiscală se depune prin mijloace electronice de transmitere la distanță, data depunerii declarației este data înregistrării acesteia pe pagina de internet a organului fiscal, astfel cum rezultă din mesajul electronic de confirmare transmis ca urmare a primirii declarației. (4) Data depunerii declarației fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanță este data înregistrării acesteia pe portal, astfel cum rezultă din mesajul electronic transmis de sistemul de tranzacționare a informațiilor, cu condiția validării conținutului declarației. În cazul în care declarația nu este validată, data depunerii declarației este data validării astfel cum rezultă din mesajul electronic. (5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), în situația în care declarația fiscală a fost depusă până la termenul legal, iar din mesajul electronic transmis de sistemul de tranzacționare a informațiilor rezultă că aceasta nu a fost validată ca urmare a detectării unor erori în completarea declarației, data depunerii declarației este data din mesajul transmis inițial în cazul în care contribuabilul/plătitorul depune o declarație validă până în ultima zi a lunii în care se împlineşte termenul legal de depunere.
ART. 83^1 ***Certificarea declarațiilor fiscale depuse la organele fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală*** *(1) Contribuabilii pot opta pentru certificarea declarațiilor fiscale, inclusiv a declarațiilor fiscale rectificative, anterior depunerii acestora*	ART. 104 **Certificarea declarației fiscale depuse la organul fiscal central** (1) Contribuabilul/Plătitorul poate opta pentru certificarea declarației fiscale, inclusiv a declarației fiscale rectificative, anterior depunerii

la organul fiscal de către un consultant fiscal care a dobândit această calitate potrivit reglementărilor legale cu privire la organizarea şi exercitarea activităţii de consultanţă fiscală şi care este înscris ca membru activ în Registrul consultanţilor fiscali şi al societăţilor de consultanţă fiscală. *(2) Certificarea declaraţiilor fiscale se realizează cu/fără rezerve, potrivit normelor de certificare*) aprobate, în condiţiile legii, de Camera Consultanţilor Fiscali, cu avizul Ministerului Finanţelor Publice. Documentele care se încheie ca urmare a certificării trebuie să cuprindă obligatoriu explicaţii cu privire la cuantumul şi natura creanţei fiscale declarate, precum şi, după caz, cauzele care au generat rectificarea, iar în cazul unei certificări cu rezerve, motivaţia acesteia.* *(3) Prin ordin al ministrului finanţelor publice**), la propunerea preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, se aprobă procedura de depunere la organul fiscal a documentului de certificare întocmit de consultantul fiscal potrivit normelor prevăzute la alin. (2), precum şi procedura privind schimbul de informaţii între Agenţia Naţională de Administrare Fiscală şi Camera Consultanţilor Fiscali. (A se vedea: O.M.F.P. nr.1620/2014 pentru aprobarea Procedurii de depunere la organul fiscal a documentului de certificare întocmit de consultantul fiscal, precum şi a Procedurii privind schimbul de informaţii între Agenţia Naţională de Administrare Fiscală şi Camera Consultanţilor Fiscali)* *(4) Certificarea declaraţiilor fiscale de către un consultant fiscal care nu este înscris ca membru activ în Registrul consultanţilor fiscali şi al societăţilor de consultanţă fiscală sau de către o persoană care nu are calitatea de consultant fiscal are ca efect lipsa certificării.* *(5) Organul fiscal va notifica contribuabilul în cazul în care constată că a fost depusă o declaraţie fiscală certificată de un consultant fiscal care nu este înscris ca membru activ în Registrul consultanţilor fiscali şi al societăţilor de consultanţă fiscală sau de către o persoană care nu are calitatea de consultant fiscal, potrivit legii. În cazul în care certificarea nu se depune în termen de 30 de zile de la notificare, sunt aplicabile prevederile alin. (4).*	acestora la organul fiscal central, de către un consultant fiscal care a dobândit această calitate potrivit reglementărilor legale cu privire la organizarea şi exercitarea activităţii de consultanţă fiscală şi care este înscris ca membru activ în Registrul consultanţilor fiscali şi al societăţilor de consultanţă fiscală. (2) Certificarea declaraţiei fiscale se realizează cu/fără rezerve, potrivit normelor de certificare aprobate, în condiţiile legii, de Camera Consultanţilor Fiscali, cu avizul Ministerului Finanţelor Publice. Documentele care se încheie ca urmare a certificării trebuie să cuprindă obligatoriu explicaţii cu privire la cuantumul şi natura creanţei fiscale declarate, precum şi, după caz, cauzele care au generat rectificarea, iar în cazul unei certificări cu rezerve, motivaţia acesteia. (3) Prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. se aprobă procedura de depunere la organul fiscal a documentului de certificare întocmit de consultantul fiscal potrivit normelor prevăzute la alin. (2), precum şi procedura privind schimbul de informaţii între A.N.A.F. şi Camera Consultanţilor Fiscali. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3635/2016 pentru aprobarea Procedurii de depunere la organul fiscal a documentului de certificare întocmit de consultantul fiscal, precum şi a Procedurii privind schimbul de informaţii între Agenţia Naţională de Administrare Fiscală şi Camera Consultanţilor Fiscali)* (4) Certificarea declaraţiei fiscale de către un consultant fiscal care nu este înscris ca membru activ în Registrul consultanţilor fiscali şi al societăţilor de consultanţă fiscală sau de către o persoană care nu are calitatea de consultant fiscal are ca efect lipsa certificării. (5) Organul fiscal central notifică contribuabilul/plătitorul în cazul în care constată că a fost depusă o declaraţie fiscală certificată de un consultant fiscal care nu este înscris ca membru activ în Registrul consultanţilor fiscali şi al societăţilor de consultanţă fiscală sau de către o persoană care nu are calitatea de consultant fiscal, potrivit legii. În cazul în care certificarea nu se depune în termen de 30 de zile de la notificare, sunt aplicabile prevederile alin. (4).

(6) Certificarea declarațiilor fiscale de către un consultant fiscal reprezintă un criteriu de evaluare în analiza de risc efectuată de organul fiscal în scopul selectării contribuabililor pentru inspecția fiscală. ***)** *A se vedea Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 6/2014 pentru aprobarea Normelor de certificare a declarațiilor fiscale ale contribuabililor.* ****)** *A se vedea Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1620/2014 pentru aprobarea Procedurii de depunere la organul fiscal a documentului de certificare întocmit de consultantul fiscal, precum şi a Procedurii privind schimbul de informații între Agenția Națională de Administrare Fiscală şi Camera Consultanților Fiscali.*	(6) Certificarea declarației fiscale de către un consultant fiscal reprezintă un criteriu de evaluare în analiza de risc efectuată de organul fiscal central în scopul selectării contribuabililor/plătitorilor pentru inspecția fiscală.
ART. 84 ***Corectarea declarațiilor fiscale*** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr.144/2012 pentru aprobarea Procedurii de îndreptare a erorilor cuprinse în declarațiile fiscale în cazul depunerii de către contribuabili a unei declarații rectificative, O.P.A.N.A.F. nr. 1340/2009 privind aprobarea modelului şi conținutului formularului 710 "Declarație rectificativă", cod 14.13.01.00/r)* *(1) Declarațiile fiscale pot fi corectate de către contribuabil, din proprie inițiativă, pe perioada termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale.* *(2) Declarațiile fiscale pot fi corectate ori de câte ori contribuabilul constată erori în declarația inițială, prin depunerea unei declarații rectificative.* *(3) În cazul taxei pe valoarea adăugată, corectarea erorilor din deconturile de taxă se realizează potrivit prevederilor Codului fiscal. Erorile materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată se corectează potrivit procedurii aprobate prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. (A se vedea: OMEF nr. 179/2007pentru aprobarea Instrucțiunilor de corectare a erorilor materiale din deconturile de taxă pe valoarea adăugată)*	ART. 105 **Corectarea declarației fiscale** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 587/2016 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor şi taxelor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă)* (1) Declarația de impunere poate fi corectată de către contribuabil/plătitor, pe perioada termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe fiscale. (2) Declarația informativă poate fi corectată de către contribuabil/plătitor indiferent de perioada la care se referă. (3) Declarațiile prevăzute la alin. (1) şi (2) pot fi corectate prin depunerea unei declarații rectificative. (4) În cazul taxei pe valoarea adăugată, corectarea erorilor din deconturile de taxă se realizează potrivit prevederilor Codului fiscal. Erorile materiale din decontul de taxă pe valoarea adăugată se corectează potrivit procedurii aprobate prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. *(A se vedea: 3604/2015 pentru aprobarea Instrucțiunilor de corectare a erorilor materiale din deconturile de taxă pe valoarea adăugată)*

(4) Declarațiile fiscale nu pot fi depuse şi nu pot fi corectate după anularea rezervei verificării ulterioare, cu excepția situațiilor în care corecția se datorează îndeplinirii sau neîndeplinirii unei condiții prevăzute de lege care impune corectarea bazei de impunere şi/sau a impozitului aferent. *(5) Prin erori, în sensul prezentului articol, se înțelege erori cu privire la cuantumul impozitelor, taxelor şi contribuțiilor, bunurile şi veniturile impozabile, precum şi alte elemente ale bazei de impunere.* *(6) În situația în care în timpul inspecției fiscale contribuabilul depune sau corectează declarațiile fiscale aferente perioadelor şi impozitelor, taxelor, contribuțiilor şi altor venituri ce fac obiectul inspecției fiscale, acestea nu vor fi luate în considerare de organul fiscal.*	(5) Declarația de impunere nu poate fi depusă şi nu poate fi corectată după anularea rezervei verificării ulterioare. (6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), declarația de impunere poate fi depusă sau corectată după anularea rezervei verificării ulterioare în următoarele situații: a) în situația în care corecția se datorează îndeplinirii sau neîndeplinirii unei condiții prevăzute de lege care impune corectarea bazei de impozitare şi/sau a creanței fiscale aferente; b) în situația în care prin hotărâri judecătoreşti definitive s-au stabilit în sarcina plătitorului obligații de plată reprezentând venituri sau diferențe de venituri către beneficiarii acestora care generează obligații fiscale aferente unor perioade pentru care s-a anulat rezerva verificării ulterioare. (7) În situațiile prevăzute la alin. (6), contribuabilul/plătitorul trebuie să menționeze în declarația de impunere depusă sau rectificată temeiul legal pentru depunerea ori corectarea bazei de impozitare şi/sau a creanței fiscale aferente. (8) În situația în care în timpul inspecției fiscale contribuabilul/plătitorul depune sau corectează declarația de impunere aferentă perioadelor şi creanțelor fiscale ce fac obiectul inspecției fiscale, aceasta nu va fi luată în considerare de organul fiscal.
	CAPITOLUL IV **Stabilirea bazei de impozitare prin estimare**
ART. 67 ***Stabilirea prin estimare a bazei de impunere*** *(1) Organul fiscal stabileşte baza de impunere şi obligația fiscală de plată aferentă, prin estimarea rezonabilă a bazei de impunere, folosind orice probă şi mijloc de probă prevăzute de lege, ori de câte ori acesta nu poate determina situația fiscală corectă.* *(2) Stabilirea prin estimare a bazei de impunere se efectuează în*	ART. 106 **Dreptul organului fiscal de a stabili baza de impozitare prin estimare** (1) Organul fiscal stabileşte baza de impozitare şi creanța fiscală aferentă, prin estimarea rezonabilă a bazei de impozitare, folosind orice probă şi mijloc de probă prevăzute de lege, ori de câte ori acesta nu poate determina situația fiscală corectă. (2) Stabilirea prin estimare a bazei de impozitare se efectuează în

situații cum ar fi: *a) în situația prevăzută la art. 83 alin. (4);* *b) în situațiile în care organele de inspecție fiscală constată că evidențele contabile sau fiscale ori declarațiile fiscale sau documentele şi informațiile prezentate în cursul inspecției fiscale sunt incorecte, incomplete, precum şi în situația în care acestea nu există sau nu sunt puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală. (A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3389/2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere)* *(3) În situațiile în care, potrivit legii, organele fiscale sunt îndreptățite să stabilească prin estimare bazele de impunere, acestea identifică acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.* *(4) În scopul stabilirii prin estimare a bazei de impunere, organele fiscale pot folosi metode de stabilire prin estimare a bazelor de impunere, aprobate prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.* *(4^1) În situația în care contribuabilii prevăzuți la art. 296^21 alin. (1) lit. a) - e) din Codul fiscal nu depun declarația privind venitul asigurat la sistemul public de pensii, organul fiscal stabileşte prin estimare baza lunară de calcul a contribuției de asigurări sociale la nivelul minim prevăzut la art. 296^22 alin. (1) din Codul fiscal. Dispozițiile art. 83 alin. (4) sunt aplicabile în mod corespunzător.* *(5) Cuantumul obligațiilor fiscale rezultate din aplicarea prevederilor prezentului articol sunt stabilite sub rezerva verificării ulterioare, cu excepția celor stabilite în cadrul unei inspecții fiscale.*	situații cum ar fi: a) în situația prevăzută la art. 107 alin. (1) - (4); b) în situația în care organul fiscal nu poate determina situația fiscală corectă şi constată că evidențele contabile sau fiscale ori declarațiile fiscale sau documentele şi informațiile prezentate în cursul controlului fiscal sunt incorecte, incomplete, precum şi în situația în care acestea nu există ori nu sunt puse la dispoziția organelor fiscale. (3) În situațiile în care, potrivit legii, organul fiscal este îndreptățit să stabilească prin estimare bazele de impozitare, acesta identifică acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale. Organul fiscal are obligația menționării în actul de impunere a motivelor de fapt şi a temeiului de drept care au determinat folosirea estimării, precum şi a criteriilor de estimare. (4) În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central şi în scopul stabilirii prin estimare a bazei de impozitare, organul fiscal poate folosi metode de stabilire prin estimare a bazelor de impozitare, aprobate prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. (5) Cuantumul creanțelor fiscale rezultate din aplicarea prevederilor prezentului articol sunt stabilite sub rezerva verificării ulterioare, cu excepția celor stabilite în cadrul unei inspecții fiscale
ART. 83 *(4) Nedepunerea declarației fiscale dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor, contribuțiilor şi a altor sume datorate bugetului general consolidat. Stabilirea din oficiu a obligațiilor fiscale nu se poate face înainte de împlinirea unui*	ART. 107 **Stabilirea din oficiu a creanțelor fiscale ca urmare a nedepunerii declarației de impunere** (1) Nedepunerea declarației de impunere dă dreptul organului fiscal să procedeze la stabilirea din oficiu a creanțelor fiscale prin decizie de impunere. Stabilirea din oficiu nu se poate face înainte de împlinirea unui termen de 15 zile de la înştiințarea contribuabilului/plătitorului privind

termen de 15 zile de la înştiinţarea contribuabilului privind depăşirea termenului legal de depunere a declaraţiei fiscale. În cazul contribuabililor care au obligaţia declarării bunurilor sau veniturilor impozabile, stabilirea din oficiu a obligaţiei fiscale se face prin estimarea bazei de impunere, potrivit art. 67. Pentru impozitele, taxele şi contribuţiile administrate de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală, înştiinţarea pentru nedepunerea declaraţiilor şi stabilirea din oficiu a obligaţiilor fiscale nu se face în cazul contribuabililor inactivi, atât timp cât se găsesc în această situaţie. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3392 / 2011pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor şi contribuţiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reţinere la sursă)*	depăşirea termenului legal de depunere a declaraţiei de impunere. Aceste prevederi nu sunt aplicabile după începerea inspecţiei fiscale pentru obligaţiile fiscale nedeclarate. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 962/2016 pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor şi contribuţiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reţinere la sursă, OPANAF Nr. 1110/2016 privind modificarea şi completarea OPANAF nr. 3.622/2015 pentru aprobarea modelului şi conţinutului unor formulare utilizate în administrarea impozitului pe venit şi a contribuţiilor sociale datorate de persoanele fizice)*
	(2) În înştiinţarea prevăzută la alin. (1) organul fiscal informează contribuabilul/plătitorul cu privire la consecinţele nedepunerii declaraţiei de impunere. (3) Stabilirea din oficiu a creanţei fiscale se face prin estimarea bazei de impozitare, potrivit art. 106. Organul fiscal procedează la estimarea creanţei fiscale ori de câte ori informaţiile deţinute de organul fiscal nu permit estimarea bazei de impozitare. (4) Pentru creanţele fiscale administrate de organul fiscal central, înştiinţarea pentru nedepunerea declaraţiilor şi stabilirea din oficiu a creanţelor fiscale nu se face în cazul contribuabilului/plătitorului inactiv, atât timp cât se găseşte în această situaţie. (5) Contribuabilul/Plătitorul poate depune declaraţia de impunere pentru creanţele fiscale ce au format obiectul deciziei de impunere emisă potrivit alin. (1), în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei, sub sancţiunea decăderii, chiar dacă acest termen se împlineşte după împlinirea termenului de prescripţie a dreptului organului fiscal de a stabili creanţe fiscale. Decizia de impunere se anulează de organul fiscal la data depunerii declaraţiei de impunere. (6) În cazul în care se depune declaraţia de impunere potrivit alin. (4), după împlinirea termenului de prescripţie prevăzut la art. 110, de la data depunerii declaraţiei începe să curgă un nou termen de prescripţie.

	CAPITOLUL V **Despre evidenţele fiscale şi contabile**
ART. 79 **Obligaţia de a conduce evidenţa fiscală** (1) În vederea stabilirii stării de fapt fiscale şi a obligaţiilor fiscale de plată datorate, contribuabilii sunt obligaţi să conducă evidenţe fiscale, potrivit actelor normative în vigoare. *(2) În vederea stabilirii preţurilor de transfer, contribuabilii care desfăşoară tranzacţii cu persoane afiliate au obligaţia ca, la solicitarea organului fiscal competent, să întocmească şi să prezinte, în termenele stabilite de acesta, dosarul preţurilor de transfer. Conţinutul dosarului preţurilor de transfer, precum şi condiţiile în care se solicită acesta se aprobă prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. (A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 222/2008 privind conţinutul dosarului preţurilor de transfer)* *(3) Sunt evidenţe fiscale registrele, situaţiile, precum şi orice alte înscrisuri care, potrivit legislaţiei fiscale, trebuie întocmite în mod obligatoriu în scopul stabilirii stării de fapt fiscale şi a creanţelor şi obligaţiilor fiscale, cum ar fi: jurnalul pentru vânzări, jurnalul pentru cumpărări, registrul de evidenţă fiscală şi altele asemenea.*	ART. 108 **Obligaţia de a conduce evidenţa fiscală** (1) În vederea stabilirii stării de fapt fiscale şi a obligaţiilor fiscale datorate, contribuabilul/plătitorul are obligaţia să conducă evidenţe fiscale, potrivit actelor normative în vigoare. (2) În vederea documentării respectării principiului valorii de piaţă contribuabilul/plătitorul care desfăşoară tranzacţii cu persoane afiliate are obligaţia să întocmească dosarul preţurilor de transfer. La solicitarea organului fiscal central competent contribuabilul/plătitorul are obligaţia de a prezenta dosarul preţurilor de transfer. Cuantumul tranzacţiilor pentru care contribuabilul/plătitorul are obligaţia întocmirii dosarului preţurilor de transfer, termenele pentru întocmirea acestuia, conţinutul dosarului preţurilor de transfer, precum şi condiţiile în care se solicită acesta se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. *(A se vedea:O.P.A.N.A.F. nr. 442/2016, privind cuantumul tranzacţiilor, termenele pentru întocmire, conţinutul şi condiţiile de solicitare a dosarului preţurilor de transfer şi procedura de ajustare/estimare a preţurilor de transfer)* (3) Sunt evidenţe fiscale registrele, situaţiile, precum şi orice alte înscrisuri care, potrivit legislaţiei fiscale, trebuie întocmite în mod obligatoriu în scopul stabilirii stării de fapt fiscale şi a creanţelor fiscale, cum ar fi: jurnalul pentru vânzări, jurnalul pentru cumpărări, registrul de evidenţă fiscală.
ART. 80 **Reguli pentru conducerea evidenţei contabile şi fiscale** (1) Evidenţele contabile şi fiscale vor fi păstrate, după caz, la domiciliul fiscal al contribuabilului, la sediile secundare ale acestuia, inclusiv pe suport electronic, sau pot fi încredinţate spre păstrare unei societăţi autorizate, potrivit legii, să presteze servicii de	ART. 109 **Reguli pentru conducerea evidenţelor contabile şi fiscale** (1) Evidenţele contabile şi fiscale se păstrează, după caz, la domiciliul fiscal al contribuabilului/plătitorului, la sediul social ori la sediile secundare ale acestuia, inclusiv pe suport electronic, sau pot fi încredinţate spre păstrare unei societăţi autorizate, potrivit legii, să presteze servicii de

arhivare. (2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), evidențele contabile şi fiscale ale exercițiului financiar în curs se păstrează, după caz, la domiciliul fiscal al contribuabililor, la sediile secundare ale acestora sau, în perioada 1 - 25 a lunii următoare, la sediul persoanei fizice ori juridice autorizate pentru prelucrarea lor în vederea întocmirii declarațiilor fiscale. (3) Dispozițiile legale privind păstrarea, arhivarea şi limba folosită pentru evidențele contabile sunt aplicabile şi pentru evidențele fiscale. (4) În cazul în care evidențele contabile şi fiscale sunt ținute cu ajutorul sistemelor electronice de gestiune, pe lângă datele arhivate în format electronic contribuabilul este obligat să păstreze şi să prezinte aplicațiile informatice cu ajutorul cărora le-a generat. (5) Contribuabilii sunt obligați să evidențieze veniturile realizate şi cheltuielile efectuate din activitățile desfăşurate, prin întocmirea registrelor sau a oricăror alte documente prevăzute de lege. (6) Contribuabilii sunt obligați să utilizeze pentru activitatea desfăşurată documente primare şi de evidență contabilă stabilite prin lege, achiziționate numai de la unitățile stabilite prin normele legale în vigoare, şi să completeze integral rubricile formularelor, corespunzător operațiunilor înregistrate. (7) Organul fiscal poate lua în considerare orice evidențe relevante pentru impunere ținute de contribuabil.	arhivare. (2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), evidențele contabile şi fiscale ale exercițiului financiar în curs se păstrează, după caz, la domiciliul fiscal al contribuabilului/plătitorului, la sediul social ori la sediile secundare ale acestuia sau, în perioada 1 - 25 a lunii următoare perioadei fiscale de raportare, la sediul persoanei fizice ori juridice autorizate pentru prelucrarea lor în vederea întocmirii declarațiilor fiscale. (3) Dispozițiile legale privind păstrarea, arhivarea şi limba folosită pentru evidențele contabile sunt aplicabile şi pentru evidențele fiscale. (4) În cazul în care evidențele contabile şi fiscale sunt ținute cu ajutorul sistemelor electronice de gestiune, pe lângă datele arhivate în format electronic contribuabilul/plătitorul este obligat să păstreze şi să prezinte aplicațiile informatice cu ajutorul cărora le-a generat. (5) Contribuabilul/Plătitorul este obligat să evidențieze veniturile realizate şi cheltuielile efectuate din activitățile desfăşurate, prin întocmirea registrelor sau a oricăror altor documente prevăzute de lege. (6) Contribuabilul/Plătitorul este obligat să utilizeze pentru activitatea desfăşurată documente primare şi de evidență contabilă stabilite prin lege şi să completeze integral rubricile formularelor, corespunzător operațiunilor înregistrate. (7) Organul fiscal poate lua în considerare orice evidențe relevante pentru impozitare ținute de contribuabil/plătitor.
CAPITOLUL II **Prescripția dreptului de a stabili obligații fiscale**	CAPITOLUL VI **Prescripția dreptului de a stabili creanțe fiscale**
ART. 91 **Obiectul, termenul şi momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale** (1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel. (2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe	ART. 110 **Obiectul, termenul şi momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a creanțelor fiscale** (1) Dreptul organului fiscal de a stabili creanțe fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel. (2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să

să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel. (3) Dreptul de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 10 ani în cazul în care acestea rezultă din săvârşirea unei fapte prevăzute de legea penală. (4) Termenul prevăzut la alin. (3) curge de la data săvârşirii faptei ce constituie infracțiune sancționată ca atare printr-o hotărâre judecătorească definitivă.	curgă de la data de 1 iulie a anului următor celui pentru care se datorează obligația fiscală, dacă legea nu dispune altfel. (3) Dreptul de a stabili creanțe fiscale se prescrie în termen de 10 ani în cazul în care acestea rezultă din săvârşirea unei fapte prevăzute de legea penală. (4) Termenul prevăzut la alin. (3) curge de la data săvârşirii faptei ce constituie infracțiune sancționată ca atare printr-o hotărâre judecătorească definitivă.
ART. 92*) ***Întreruperea şi suspendarea termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale*** *(1) Termenele de prescripție prevăzute la art. 91 se întrerup:* *a) în cazurile şi în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;* *b) la data depunerii de către contribuabil a declarației fiscale după expirarea termenului legal de depunere a acesteia;* *c) la data la care contribuabilul corectează declarația fiscală sau efectuează un alt act voluntar de recunoaştere a impozitului datorat.* *(2) Termenele de prescripție prevăzute la art. 91 se suspendă:* *a) în cazurile şi în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;* *b) pe perioada cuprinsă între data începerii inspecției fiscale şi data emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale;* *c) pe timpul cât contribuabilul se sustrage de la efectuarea inspecției fiscale;* *d) pe perioada cuprinsă între data declarării unui contribuabil inactiv şi data reactivării acestuia.* *(3) Dispozițiile dreptului comun privitoare la prescripția extinctivă sunt aplicabile în mod corespunzător.* ****)** Art. 92 a fost modificat prin art. I pct. 37 din Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 . A se vedea şi art. II alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 , articol reprodus şi în pct. 3 din nota CIN de*	ART. 111 **Întreruperea şi suspendarea termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe fiscale** (1) Termenele de prescripție prevăzute la art. 110 se întrerup: a) în cazurile şi în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune; b) la data depunerii de către contribuabil/plătitor a declarației de impunere după expirarea termenului legal de depunere a acesteia; c) la data la care contribuabilul/plătitorul corectează declarația de impunere sau efectuează un alt act voluntar de recunoaştere a creanței fiscale datorate. (2) Termenele de prescripție prevăzute la art. 110 se suspendă: a) în cazurile şi în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune; b) pe perioada cuprinsă între data începerii inspecției fiscale/verificării situației fiscale personale şi data emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale/verificării situației fiscale personale, în condițiile respectării duratei legale de efectuare a acestora; c) pe timpul cât contribuabilul/plătitorul se sustrage de la efectuarea inspecției fiscale/verificării situației fiscale personale; d) pe perioada cuprinsă între data declarării unui contribuabil/plătitor inactiv şi data reactivării acestuia.

la sfârşitul textului actualizat.	
ART. 93 **Efectul împlinirii termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale** Dacă organul fiscal constată împlinirea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale, va proceda la încetarea procedurii de emitere a titlului de creanță fiscală.	ART. 112 **Efectul împlinirii termenului de prescripție a dreptului de a stabili** creanțe fiscale Dacă organul fiscal constată împlinirea termenului de prescripție a dreptului de stabilire a creanței fiscale, procedează la încetarea procedurii de emitere a titlului de creanță fiscală.
TITLUL VII **Inspecția fiscală**	TITLUL VI **Controlul fiscal**
CAPITOLUL I **Sfera inspecției fiscale**	CAPITOLUL I **Inspecția fiscală**
ART. 94 **Obiectul şi funcțiile inspecției fiscale** *(1) Inspecția fiscală are ca obiect verificarea legalității şi conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii şi exactității îndeplinirii obligațiilor de către contribuabili, respectării prevederilor legislației fiscale şi contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferențelor obligațiilor de plată şi a accesoriilor aferente acestora.* (2) Inspecția fiscală are următoarele atribuții: a) constatarea şi investigarea fiscală a tuturor actelor şi faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea şi conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea şi exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale; b) analiza şi evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse; c) sancționarea potrivit legii a faptelor constatate şi dispunerea de măsuri pentru prevenirea şi combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale.	ART. 113 **Obiectul inspecției fiscale** (1) Inspecția fiscală reprezintă activitatea ce are ca obiect verificarea legalității şi conformității declarațiilor fiscale, corectitudinii şi exactității îndeplinirii obligațiilor în legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale de către contribuabil/plătitor, respectării prevederilor legislației fiscale şi contabile, verificarea sau stabilirea, după caz, a bazelor de impozitare şi a situațiilor de fapt aferente, stabilirea diferențelor de obligații fiscale principale.

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:	(2) În scopul efectuării inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală procedează la:
a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;	a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului;
b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului;	b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă şi fiscală a contribuabilului/plătitorului;
c) discutarea constatărilor şi solicitarea de explicații scrise de la reprezentanții legali ai contribuabililor sau împuterniciții acestora, după caz;	c) analiza şi evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse şi, după caz, a descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legislației fiscale;
	d) verificarea, constatarea şi investigarea fiscală a actelor şi faptelor rezultând din activitatea contribuabilului/plătitorului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea şi conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea şi exactitatea îndeplinirii obligațiilor prevăzute de legislația fiscală şi contabilă;
d) solicitarea de informații de la terți;	e) solicitarea de informații de la terți;
e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată şi/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale;	
f) stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum şi a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora;	
g) verificarea locurilor unde se realizează activități generatoare de venituri impozabile;	f) verificarea locurilor unde se realizează activități generatoare de venituri impozabile ori unde se află bunurile impozabile;
h) dispunerea măsurilor asigurătorii în condițiile legii;	g) solicitarea de explicații scrise de la reprezentantul legal al contribuabilului/plătitorului sau împuternicitul acestuia ori de la persoanele prevăzute la art. 124 alin. (1), după caz, ori de câte ori acestea sunt necesare în timpul inspecției fiscale, pentru clarificarea şi definitivarea constatărilor;
i) efectuarea de investigații fiscale potrivit alin. (2) lit. a);	h) informarea reprezentantului legal al contribuabilului/plătitorului sau a împuternicitului acestuia, după caz, cu privire la constatările inspecției fiscale, precum şi discutarea acestora;
j) aplicarea de sancțiuni potrivit prevederilor legale;	i) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de obligația fiscală principală declarată de către contribuabil/plătitor şi/sau stabilită, după caz, de organul fiscal;
k) aplicarea de sigilii asupra bunurilor, întocmind în acest sens proces-verbal.	j) sancționarea potrivit legii a faptelor reprezentând încălcări ale legislației fiscale şi contabile constatate şi dispunerea de măsuri pentru prevenirea şi combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale şi
*(4) *** Abrogat*	

(5) Nu intră în atribuțiile inspecției fiscale efectuarea de constatări tehnico-ştiințifice sau orice alte verificări solicitate de organele de urmărire penală în vederea lămuririi unor fapte ori împrejurări ale cauzelor aflate în lucru la aceste instituții.	contabile; k) dispunerea măsurilor asigurătorii în condițiile legii; l) aplicarea de sigilii asupra bunurilor, întocmind în acest sens proces-verbal. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3711/2015 privind modelul şi conținutul formularelor şi documentelor utilizate în activitatea de inspecție fiscală)* (3) Nu intră în atribuțiile inspecției fiscale efectuarea de constatări tehnico-ştiințifice sau orice alte verificări solicitate de organele de urmărire penală în vederea lămuririi unor fapte ori împrejurări ale cauzelor aflate în lucru la aceste instituții.
ART. 95 **Persoanele supuse inspecției fiscale** Inspecția fiscală se exercită asupra tuturor persoanelor, indiferent de forma lor de organizare, care au obligații de stabilire, reținere şi plată a impozitelor, taxelor, contribuțiilor şi a altor sume datorate bugetului general consolidat, prevăzute de lege.	ART. 114 **Persoanele supuse inspecției fiscale** Inspecția fiscală se exercită asupra oricăror persoane şi entități, indiferent de forma lor de organizare, care au obligații de stabilire, reținere sau plată a obligațiilor fiscale prevăzute de lege.
ART. 96 **Formele şi întinderea inspecției fiscale** (1) Formele de inspecție fiscală sunt: a) inspecția fiscală generală, care reprezintă activitatea de verificare a tuturor obligațiilor fiscale ale unui contribuabil, pentru o perioadă de timp determinată; b) inspecția fiscală parțială, care reprezintă activitatea de verificare a uneia sau mai multor obligații fiscale, pentru o perioadă de timp determinată. (2) Inspecția fiscală se poate extinde asupra tuturor raporturilor relevante pentru impozitare, dacă acestea prezintă interes pentru aplicarea legii fiscale.	ART. 115 **Formele şi întinderea inspecției fiscale** (1) Formele de inspecție fiscală sunt: a) inspecția fiscală generală, care reprezintă activitatea de verificare a modului de îndeplinire a tuturor obligațiilor fiscale şi a altor obligații prevăzute de legislația fiscală şi contabilă ce revin unui contribuabil/plătitor, pentru o perioadă de timp determinată; b) inspecția fiscală parțială, care reprezintă activitatea de verificare a modului de îndeplinire a uneia sau mai multor obligații fiscale, precum şi a altor obligații prevăzute de legislația fiscală şi contabilă, ce revin unui contribuabil/plătitor pentru o perioadă de timp determinată. (2) Organul de inspecție fiscală decide asupra efectuării unei inspecții fiscale generale sau parțiale, pe baza analizei de risc. (3) Inspecția fiscală se poate extinde asupra tuturor raporturilor relevante pentru impozitare, dacă acestea prezintă interes pentru aplicarea legislației fiscale/contabile.

ART. 97 **Proceduri şi metode de control fiscal** (1) În realizarea atribuțiilor, inspecția fiscală poate aplica următoarele proceduri de control: a) controlul inopinat, care constă în activitatea de verificare faptică şi documentară, în principal, ca urmare a unei sesizări cu privire la existența unor fapte de încălcare a legislației fiscale, fără anunțarea în prealabil a contribuabilului; b) controlul încrucişat, care constă în verificarea documentelor şi operațiunilor impozabile ale contribuabilului, în corelație cu cele deținute de alte persoane; controlul încrucişat poate fi şi inopinat. (2) La finalizarea controlului inopinat sau încrucişat se încheie proces-verbal. (3) În realizarea atribuțiilor, inspecția fiscală poate aplica următoarele metode de control: a) controlul prin sondaj, care constă în activitatea de verificare selectivă a documentelor şi operațiunilor semnificative, în care sunt reflectate modul de calcul, de evidențiere şi de plată a obligațiilor fiscale datorate bugetului general consolidat; b) controlul electronic, care constă în activitatea de verificare a contabilității şi a surselor acesteia, prelucrate în mediu electronic, utilizând metode de analiză, evaluare şi testare asistate de instrumente informatice specializate. *(4) *** Abrogat*	ART. 116 **Metode de control** (1) Pentru efectuarea inspecției fiscale se pot folosi următoarele metode de control: a) verificarea prin sondaj, care constă în activitatea de verificare selectivă a documentelor şi operațiunilor semnificative, care stau la baza modului de calcul, de evidențiere şi de plată a obligațiilor fiscale; b) verificarea exhaustivă, care constă în activitatea de verificare a tuturor documentelor şi operațiunilor, care stau la baza modului de calcul, de evidențiere şi de plată a obligațiilor fiscale; c) controlul electronic, care constă în activitatea de verificare a contabilității şi a surselor acesteia, prelucrate în mediu electronic, utilizând metode de analiză, evaluare şi testare asistate de instrumente informatice specializate. (2) Selectarea documentelor şi a operațiunilor semnificative se apreciază de inspector. (3) În cazul efectuării inspecției fiscale de către organul fiscal central, prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. se pot aproba metode şi proceduri de sondaj.
ART. 98 **Perioada supusă inspecției fiscale** (1) Inspecția fiscală se efectuează în cadrul termenului de	ART. 117 **Perioada supusă inspecției fiscale** (1) Inspecția fiscală se efectuează în cadrul termenului de prescripție a

prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale. (2) La contribuabilii mari, perioada supusă inspecției fiscale începe de la sfârşitul perioadei controlate anterior, în condițiile alin. (1). (3) La celelalte categorii de contribuabili inspecția fiscală se efectuează asupra creanțelor născute în ultimii 3 ani fiscali pentru care există obligația depunerii declarațiilor fiscale. Inspecția fiscală se poate extinde pe perioada de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale, dacă este identificată cel puțin una dintre următoarele situații: a) există indicii privind diminuarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor şi a altor sume datorate bugetului general consolidat; b) nu au fost depuse declarații fiscale în interiorul termenului de prescripție; c) nu au fost îndeplinite obligațiile de plată a impozitelor, taxelor, contribuțiilor şi altor sume datorate bugetului general consolidat.	dreptului de a stabili creanțe fiscale. (2) Perioada supusă inspecției fiscale începe de la sfârşitul perioadei controlate anterior, în condițiile alin. (1).
ART. 105 **Reguli privind inspecția fiscală** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 1754/2008 pentru aprobarea Deciziei Comisiei de proceduri fiscale nr. 2/2008)* (1) Inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt şi raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere. (2) Inspecția fiscală va fi efectuată în aşa fel încât să afecteze cât mai puțin activitatea curentă a contribuabililor şi să utilizeze eficient timpul destinat inspecției fiscale. *(3) Inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare impozit, taxă, contribuție şi alte sume datorate bugetului general consolidat şi pentru fiecare perioadă supusă impozitării.* *(4) *** Abrogat* (5) Inspecția fiscală se exercită pe baza principiilor independenței, unicității, autonomiei, ierarhizării, teritorialității şi descentralizării. (6) Activitatea de inspecție fiscală se organizează şi se desfăşoară în baza unor programe anuale, trimestriale şi lunare aprobate în condițiile stabilite prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, respectiv prin acte ale	ART. 118 **Reguli privind inspecția fiscală** (1) Activitatea de inspecție fiscală se organizează şi se desfăşoară în baza unor programe anuale, trimestriale şi lunare. Condițiile pentru întocmirea programelor se aprobă astfel: a) prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., în cazul inspecției fiscale efectuate de organul fiscal central; b) prin acte ale autorităților administrației publice locale emise în condițiile legii, în cazul inspecției fiscale efectuate de organul fiscal local. (2) Inspecția fiscală se exercită pe baza principiilor independenței, unicității, autonomiei, ierarhizării, teritorialității şi descentralizării. (3) Inspecția fiscală se efectuează o singură dată pentru fiecare tip de creanță fiscală şi pentru fiecare perioadă supusă impozitării.

autorităților administrației publice locale, după caz. (7) La începerea inspecției fiscale, inspectorul este obligat să prezinte contribuabilului legitimația de inspecție şi ordinul de serviciu semnat de conducătorul organului de control. Începerea inspecției fiscale trebuie consemnată în registrul unic de control. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 1156/2009 privind legitimațiile de inspecție fiscală)*	(4) La începerea inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală trebuie să prezinte contribuabilului/plătitorului legitimația de inspecție şi ordinul de serviciu semnat de conducătorul organului de inspecție fiscală. Începerea inspecției fiscale trebuie consemnată în registrul unic de control ori de câte ori există obligația ținerii acestuia. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3711/2015 privind modelul şi conținutul formularelor şi documentelor utilizate în activitatea de inspecție fiscală, OPANAF nr. 2225/2016 privind legitimatiile de verificare fiscală)* (5) Inspecția fiscală are în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt şi raporturile juridice care sunt relevante pentru impozitare sau verificarea modului de respectare a altor obligații prevăzute de legislația fiscală şi contabilă. (6) Inspecția fiscală se efectuează în aşa fel încât să afecteze cât mai puțin activitatea curentă a contribuabilului/plătitorului şi să utilizeze eficient timpul stabilit pentru efectuarea inspecției fiscale.
(8) La finalizarea inspecției fiscale, contribuabilul este obligat să dea o declarație scrisă, pe propria răspundere, din care să rezulte că au fost puse la dispoziție toate documentele şi informațiile solicitate pentru inspecția fiscală. În declarație se va menționa şi faptul că au fost restituite toate documentele solicitate şi puse la dispoziție de contribuabil. (9) Contribuabilul are obligația să îndeplinească măsurile prevăzute în actul întocmit cu ocazia inspecției fiscale, în termenele şi condițiile stabilite de organele de inspecție fiscală.	(7) La finalizarea inspecției fiscale, contribuabilul/plătitorul este obligat să dea o declarație scrisă, pe propria răspundere, din care să rezulte că au fost puse la dispoziție toate documentele şi informațiile solicitate pentru inspecția fiscală. În declarație se menționează şi faptul că au fost restituite toate documentele solicitate şi puse la dispoziție de contribuabil/plătitor. (8) Contribuabilul/Plătitorul are obligația să îndeplinească măsurile prevăzute în actul întocmit cu ocazia inspecției fiscale, în termenele şi condițiile stabilite de organul de inspecție fiscală. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3833/2015 pentru aprobarea formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală")*
CAPITOLUL II **Realizarea inspecției fiscale**	
ART. 99 **Competența** (1) Inspecția fiscală se exercită exclusiv, nemijlocit şi neîngrădit prin Agenția Națională de Administrare Fiscală sau, după caz, de	ART. 119 **Competența de efectuare a inspecției fiscale** Inspecția fiscală se exercită exclusiv, nemijlocit şi neîngrădit de organul fiscal competent potrivit cap. I şi II ale titlului III. Organele fiscale care sunt

compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, conform dispozițiilor prezentului titlu, ori de alte autorități care sunt competente, potrivit legii, să administreze impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat. *(2) Competența de exercitare a inspecției fiscale pentru Agenția Națională de Administrare Fiscală şi unitățile sale subordonate se stabileşte prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Organele de inspecție fiscală din aparatul central al Agenției Naționale de Administrare Fiscală au competență în efectuarea inspecției fiscale pe întregul teritoriu al țării.*	competente să efectueze inspecția fiscală sunt denumite în sensul prezentului capitol organe de inspecție fiscală.
(3) Competența privind efectuarea inspecției fiscale se poate delega altui organ fiscal. În cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală condițiile în care se poate efectua delegarea altui organ fiscal se stabilesc prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.	ART. 120 **Reguli speciale privind competența de efectuare a inspecției fiscale de către organul fiscal central** (1) În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. se pot constitui, la nivelul aparatului central, structuri care au competență în efectuarea inspecției fiscale pe întreg teritoriul țării. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3696/2015 pentru stabilirea unor competențe de exercitare a inspecției fiscale pe întreg teritoriul țării)* (2) Competența de efectuare a inspecției fiscale de către organul fiscal central se poate delega altui organ fiscal central, în condițiile stabilite prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 767/2016 privind condițiile de delegare a competenței altui organ de inspecție fiscală pentru efectuarea unei acțiuni de inspecție fiscală)* (3) În cazul delegării competenței potrivit alin. (2), organul de inspecție fiscală căruia i s-a delegat competența înştiințează contribuabilul/plătitorul despre delegarea de competență.
ART. 100 ***Selectarea contribuabililor pentru inspecție fiscală*** *(1) Selectarea contribuabililor ce urmează a fi supuşi inspecției fiscale este efectuată de către organul de inspecție fiscală competent, în funcție de nivelul riscului stabilit ca urmare a analizei de risc.* *(2) Analiza de risc reprezintă activitatea efectuată în scopul de a*	ART. 121 **Selectarea contribuabililor/plătitorilor pentru inspecție fiscală** (1) Selectarea contribuabililor/plătitorilor ce urmează a fi supuşi inspecției fiscale este efectuată de către organul de inspecție fiscală competent, în funcție de nivelul riscului. Nivelul riscului se stabileşte pe baza analizei de risc.

identifica riscurile de nedeclarare a creanțelor fiscale, de a le evalua, de a le gestiona, precum şi de a le utiliza în vederea selectării contribuabililor ce urmează a fi supuşi inspecției fiscale. *(3) Contribuabilul nu poate face obiecții cu privire la procedura de selectare folosită.* *(4) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător şi în cazul solicitărilor primite de la alte instituții ale statului, precum şi în cazul în care în alte acte normative este prevăzută efectuarea unei acțiuni de inspecție fiscală.*	(2) Contribuabilul/Plătitorul nu poate face obiecții cu privire la procedura de selectare folosită. (3) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător şi în cazul solicitărilor primite de la alte instituții ale statului, precum şi în cazul în care în alte acte normative este prevăzută efectuarea unei acțiuni de inspecție fiscală.
ART. 101 ***Avizul de inspecție fiscală*** *(1) Înaintea desfăşurării inspecției fiscale, organul fiscal are obligația să înştiințeze contribuabilul în legătură cu acțiunea care urmează să se desfăşoare, prin transmiterea unui aviz de inspecție fiscală.* *(2) După primirea avizului de inspecție fiscală, contribuabilul poate solicita, o singură dată, pentru motive justificate, amânarea datei de începere a inspecției fiscale. Amânarea se aprobă sau se respinge de către organul fiscal prin decizie. În cazul în care organul fiscal a admis cererea de amânare a inspecției fiscale, comunică contribuabilului data la care a fost reprogramată inspecția fiscală.* *(3) Avizul de inspecție fiscală cuprinde:* *a) temeiul juridic al inspecției fiscale;* *b) data de începere a inspecției fiscale;* *c) obligațiile fiscale şi perioadele ce urmează a fi supuse inspecției fiscale;* *d) posibilitatea de a solicita amânarea datei de începere a inspecției fiscale.* ART. 102 ***Comunicarea avizului de inspecție fiscală*** *(1) Avizul de inspecție fiscală se comunică contribuabilului, în scris, înainte de începerea inspecției fiscale, astfel:* *a) cu 30 de zile pentru marii contribuabili;*	ART. 122 **Avizul de inspecție fiscală** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3711/2015 privind modelul şi conținutul formularelor şi documentelor utilizate în activitatea de inspecție fiscală)* (1) Înaintea desfăşurării inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală are obligația să înştiințeze, în scris, contribuabilul/plătitorul în legătură cu acțiunea care urmează să se desfăşoare, prin transmiterea unui aviz de inspecție fiscală. (2) Avizul de inspecție fiscală se comunică contribuabilului/plătitorului, înainte de începerea inspecției fiscale, astfel: a) cu 30 de zile pentru marii contribuabili;

b) cu 15 zile pentru ceilalți contribuabili. *(2) În situația în care data de începere a inspecției fiscale înscrisă în aviz este ulterioară împlinirii termenului prevăzut la alin. (1), inspecția fiscală nu poate începe înainte de data înscrisă în aviz.* *(3) Avizul de inspecție fiscală se comunică la începerea inspecției fiscale în următoarele situații:* *a) în cazul efectuării unei inspecții fiscale la un contribuabil aflat în procedura de insolvență;* *b) în cazul în care, ca urmare a unui control inopinat sau încrucişat, se impune începerea imediată a inspecției fiscale;* *c) pentru extinderea inspecției fiscale la perioade, impozite, taxe şi contribuții, altele decât cele cuprinse în avizul de inspecție fiscală.* *(4) Emiterea avizului de inspecție fiscală nu este necesară:* *a) în cazul controlului inopinat şi al controlului încrucişat;* *b) în cazul unor acțiuni îndeplinite ca urmare a solicitării unor autorități, potrivit legii;* *c) în cazul refacerii inspecției fiscale ca urmare a unei decizii de soluționare a contestației;* *d) pentru soluționarea unor cereri ale contribuabilului.* *(5) Contribuabilul poate renunța la beneficiul perioadei de comunicare a avizului de inspecție fiscală prevăzut la alin. (1).* *(6) Data începerii inspecției fiscale este data menționată în registrul unic de control. În cazul contribuabililor care nu dețin sau nu prezintă organelor de inspecție fiscală registrul unic de control, această dată se înscrie într-un proces-verbal de constatare.* *(7) Dacă inspecția fiscală nu începe la 15 zile de la data prevăzută în aviz, contribuabilul va fi înştiințat, în scris, asupra noii date de începere a inspecției fiscale.*	b) cu 15 zile pentru ceilalți contribuabili/plătitori. (3) Contribuabilul/Plătitorul poate renunța la beneficiul perioadei de comunicare a avizului de inspecție fiscală prevăzut la alin. (2). (4) Avizul de inspecție fiscală se comunică la începerea inspecției fiscale în următoarele situații: a) în cazul efectuării unei inspecții fiscale la un contribuabil/plătitor aflat în procedura de insolvență; b) în cazul în care, ca urmare a unui control inopinat, se impune începerea imediată a inspecției fiscale; c) pentru extinderea inspecției fiscale la perioade sau creanțe fiscale, altele decât cele cuprinse în avizul de inspecție fiscală inițial; d) în cazul refacerii inspecției fiscale ca urmare a unei decizii de soluționare a contestației; e) în cazul unor cereri ale contribuabilului/plătitorului pentru a căror soluționare, ca urmare a analizei de risc, este necesară efectuarea inspecției fiscale. (5) În cazul prevăzut la alin. (2), după primirea avizului de inspecție fiscală, contribuabilul/plătitorul poate solicita, o singură dată, pentru motive justificate, amânarea datei de începere a inspecției fiscale. Amânarea se aprobă sau se respinge prin decizie emisă de conducătorul activității de inspecție fiscală care se comunică contribuabilului. În cazul în care cererea de amânare a fost admisă, în decizie se menționează şi data la care a fost reprogramată inspecția fiscală. (6) În cazul prevăzut la alin. (4), contribuabilul/plătitorul poate solicita suspendarea inspecției fiscale. Prevederile art. 127 sunt aplicabile în mod corespunzător. (7) Avizul de inspecție fiscală cuprinde: a) temeiul juridic al inspecției fiscale; b) data de începere a inspecției fiscale; c) obligațiile fiscale, alte obligații prevăzute de legislația fiscală şi contabilă, precum şi perioadele ce urmează a fi supuse inspecției fiscale; d) posibilitatea de a solicita amânarea datei de începere a inspecției fiscale.
	ART. 123

	Începerea inspecției fiscale (1) În situația în care data de începere a inspecției fiscale înscrisă în aviz este ulterioară împlinirii termenului prevăzut la art. 122 alin. (2), inspecția fiscală nu poate începe înainte de data înscrisă în aviz. (2) Data începerii inspecției fiscale este data menționată în registrul unic de control ori de câte ori există obligația ținerii acestuia. În cazul contribuabilului/plătitorului care nu ține sau nu prezintă organului de inspecție fiscală registrul unic de control, această dată se înscrie într-un proces-verbal de constatare. Procesul-verbal se semnează de către organul de inspecție fiscală şi contribuabil/plătitor şi se înregistrează la registratura contribuabilului/plătitorului ori de câte ori există o astfel de registratură. (3) Dacă inspecția fiscală nu poate începe în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data prevăzută în aviz, contribuabilul/plătitorul este înştiințat, în scris, asupra noii date de începere a inspecției fiscale.
ART. 106 **Obligația de colaborare a contribuabilului** (1) Contribuabilul are obligația să colaboreze la constatarea stărilor de fapt fiscale. Acesta este obligat să dea informații, să prezinte la locul de desfăşurare a inspecției fiscale toate documentele, precum şi orice alte date necesare clarificării situațiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal. (2) La începerea inspecției fiscale, contribuabilul va fi informat că poate numi persoane care să dea informații. Dacă informațiile contribuabilului sau cele ale persoanei numite de acesta sunt insuficiente, atunci inspectorul fiscal se poate adresa şi altor persoane pentru obținerea de informații. (3) Pe toată durata exercitării inspecției fiscale contribuabilii supuşi acesteia au dreptul de a beneficia de asistență de specialitate sau juridică.	ART. 124 **Obligația de colaborare a contribuabilului/plătitorului** (1) La începerea inspecției fiscale, contribuabilul/plătitorul trebuie informat că poate numi persoane care să dea informații. Dacă informațiile furnizate de contribuabil/plătitor sau de către persoana numită de acesta sunt insuficiente, atunci organul de inspecție fiscală se poate adresa şi altor persoane pentru obținerea de informații necesare realizării inspecției fiscale. (2) Contribuabilul/Plătitorul are obligația să colaboreze la constatarea stărilor de fapt fiscale. Acesta este obligat să dea informații, să prezinte la locul de desfăşurare a inspecției fiscale toate documentele, precum şi orice alte date necesare clarificării situațiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal. (3) Pe toată durata exercitării inspecției fiscale contribuabilul/plătitorul are dreptul de a beneficia de asistență de specialitate sau juridică.
ART. 103 **Locul şi timpul desfăşurării inspecției fiscale** (1) Inspecția fiscală se desfăşoară, de regulă, în spațiile de lucru	ART. 125 **Locul şi timpul desfăşurării inspecției fiscale** (1) Inspecția fiscală se desfăşoară, de regulă, în spațiile de lucru ale

ale contribuabilului. Contribuabilul trebuie să pună la dispoziție un spațiu adecvat, precum şi logistica necesară desfăşurării inspecției fiscale. (2) Dacă nu există un spațiu de lucru adecvat pentru derularea inspecției fiscale, atunci activitatea de inspecție se va putea desfăşura la sediul organului fiscal sau în orice alt loc stabilit de comun acord cu contribuabilul. (3) Indiferent de locul unde se desfăşoară inspecția fiscală, organul fiscal are dreptul să inspecteze locurile în care se desfăşoară activitatea, în prezența contribuabilului sau a unei persoane desemnate de acesta. (4) Inspecția fiscală se desfăşoară, de regulă, în timpul programului de lucru al contribuabilului. Inspecția fiscală se poate desfăşura şi în afara programului de lucru al contribuabilului, cu acordul scris al acestuia şi cu aprobarea conducătorului organului fiscal.	contribuabilului/plătitorului. Contribuabilul/Plătitorul trebuie să pună la dispoziție un spațiu adecvat, precum şi logistica necesară desfăşurării inspecției fiscale. (2) Dacă nu există sau nu poate fi pus la dispoziție un spațiu de lucru adecvat pentru derularea inspecției fiscale, atunci activitatea de inspecție se poate desfăşura la sediul organului fiscal sau în orice alt loc stabilit de comun acord cu contribuabilul/plătitorul. (3) Indiferent de locul unde se desfăşoară inspecția fiscală, organul de inspecție fiscală are dreptul să inspecteze locurile în care se desfăşoară activitatea, sau unde se află bunurile impozabile, în prezența contribuabilului/plătitorului ori a unei persoane desemnate de acesta. (4) Inspecția fiscală se desfăşoară, de regulă, în timpul programului de lucru al contribuabilului/plătitorului. Inspecția fiscală se poate desfăşura şi în afara programului de lucru al contribuabilului/plătitorului, cu acordul scris al acestuia şi cu aprobarea conducătorului organului de inspecție fiscală.
ART. 104 **Durata efectuării inspecției fiscale** (1) Durata efectuării inspecției fiscale este stabilită de organele de inspecție fiscală sau, după caz, de compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, în funcție de obiectivele inspecției, şi nu poate fi mai mare de 3 luni. (2) În cazul marilor contribuabili sau al celor care au sedii secundare, durata inspecției nu poate fi mai mare de 6 luni. (3) Perioadele în care derularea inspecției fiscale este suspendată nu sunt incluse în calculul duratei acesteia, conform prevederilor alin. (1) şi (2). *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr.467/2013 privind condițiile şi modalitățile de suspendare a inspecției fiscale)* (4) Conducătorul inspecției fiscale competent poate decide suspendarea unei inspecții fiscale ori de câte ori sunt motive justificate pentru aceasta. (5) Condițiile şi modalitățile de suspendare a unei inspecții fiscale se vor stabili prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, respectiv prin ordin comun al ministrului economiei şi finanțelor şi al ministrului internelor şi reformei	ART. 126 **Durata efectuării inspecției fiscale** (1) Durata efectuării inspecției fiscale este stabilită de organul de inspecție fiscală, în funcție de obiectivele inspecției, şi nu poate fi mai mare de: a) 180 de zile pentru contribuabilii mari, precum şi pentru contribuabilii/plătitorii care au sedii secundare, indiferent de mărime; b) 90 de zile pentru contribuabilii mijlocii; c) 45 de zile pentru ceilalți contribuabili. (2) În cazul în care inspecția fiscală nu se finalizează într-o perioadă reprezentând dublul perioadei prevăzute la alin. (1), inspecția fiscală încetează, fără a se emite raport de inspecție fiscală şi decizie de impunere sau decizie de nemodificare a bazei de impunere. În acest caz, organul de inspecție fiscală poate relua inspecția, cu aprobarea organului ierarhic superior celui care a aprobat inspecția fiscală inițială, o singură dată pentru aceeaşi perioadă şi aceleaşi obligații fiscale, cu respectarea prevederilor art. 117 alin. (1). (3) În cazul încetării inspecției fiscale potrivit alin. (2), prevederile art. 111 alin. (2) lit. b) nu sunt aplicabile.

administrative, în cazul inspecțiilor fiscale efectuate de organele fiscale prevăzute la art. 35, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.	
	ART. 127 **Suspendarea inspecției fiscale** (1) Conducătorul inspecției fiscale competent poate decide suspendarea unei inspecții fiscale în oricare din următoarele situații şi numai dacă apariția acestei situații împiedică finalizarea inspecției fiscale: a) pentru desfăşurarea unuia sau mai multor controale încrucişate în legătură cu actele şi operațiunile efectuate de contribuabilul/plătitorul supus inspecției fiscale; b) pentru ducerea la îndeplinire a măsurilor dispuse de organul de inspecție fiscală, inclusiv în situația în care acestea privesc elaborarea şi prezentarea dosarului prețurilor de transfer; c) pentru emiterea unei decizii a Comisiei fiscale centrale; d) pentru efectuarea unei expertize, potrivit art. 63; e) pentru efectuarea de cercetări specifice în vederea identificării unor persoane sau stabilirii realității unor tranzacții; f) pentru solicitarea de informații sau documente de la autorități, instituții ori terți, inclusiv de la autorități fiscale din alte state, în legătură cu obiectul inspecției fiscale; g) pentru finalizarea unor acțiuni de control fiscal efectuate în condițiile legii la acelaşi contribuabil/plătitor care pot influența rezultatele inspecției fiscale; h) pentru efectuarea verificărilor la ceilalți membri ai grupului fiscal unic, definit potrivit Codului fiscal; i) atunci când, în scopul valorificării informațiilor rezultate din alte acțiuni de inspecție fiscală sau obținute de la alte autorități ori de la terți, se impune începerea de îndată a unei inspecții fiscale la un alt contribuabil/plătitor; j) în alte cazuri temeinic justificate. (2) În cazul prevăzut la alin. (1), inspecția fiscală este suspendată până la data la care încetează motivul suspendării, dar nu mai mult de 6 luni de la data suspendării. (3) Conducătorul inspecției fiscale competent poate decide suspendarea unei inspecții fiscale la cererea justificată a

	contribuabilului/plătitorului. În acest caz, suspendarea nu poate fi mai mare de 3 luni. (4) Conducătorul inspecției fiscale competent poate decide suspendarea unei inspecții fiscale în situația în care soluționarea contestației formulate împotriva unui act administrativ fiscal emis anterior sau a unei acțiuni în contencios-administrativ, pentru același contribuabil/plătitor, poate influența rezultatele inspecției fiscale în curs. În acest caz, inspecția fiscală se reia după emiterea deciziei de soluționare a contestației sau după data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești. (5) Ori de câte ori conducătorul inspecției fiscale decide suspendarea inspecției, se emite o decizie de suspendare care se comunică contribuabilului/plătitorului. (6) Data reluării inspecției fiscale se aduce la cunoștința contribuabilului/plătitorului. (7) Perioadele în care inspecția fiscală este suspendată nu sunt incluse în calculul duratei acesteia.
ART. 105^1 ***Reguli privind* reverificarea** *(1) Prin excepție de la prevederile art. 105 alin. (3), conducătorul inspecției fiscale poate decide reverificarea unei anumite perioade.* *(2) Prin reverificare se înțelege inspecția fiscală efectuată ca urmare a apariției unor date suplimentare necunoscute inspectorilor fiscali la data efectuării verificărilor, care influențează rezultatele acestora.* *(3) Prin date suplimentare se înțelege informații, documente sau alte înscrisuri obținute ca urmare a unor controale încrucişate, inopinate ori comunicate organului fiscal de către organele de urmărire penală sau de alte autorități publice ori obținute în orice mod de organele de inspecție, de natură să modifice rezultatele inspecției fiscale anterioare.* *(4) La începerea acțiunii de reverificare, organul de inspecție fiscală este obligat să comunice contribuabilului decizia de reverificare, care poate fi contestată în condițiile prezentului cod.*	ART. 128 **Reverificarea** *(A se vedea O.P.A.N.A.F. nr. 825/2016 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie de reverificare")* (1) Prin excepție de la prevederile art. 118 alin. (3), conducătorul organului de inspecție fiscală poate decide reverificarea unor tipuri de obligații fiscale pentru o anumită perioadă impozabilă, ca urmare a apariției unor date suplimentare necunoscute organului de inspecție fiscală la data efectuării inspecției fiscale, care influențează rezultatele acesteia. (2) Prin date suplimentare se înțelege informații, documente sau alte înscrisuri obținute ca urmare a unor controale inopinate desfăşurate la alți contribuabili/plătitori ori comunicate organului fiscal de către organele de urmărire penală sau de alte autorități publice ori obținute în orice mod de organul de inspecție fiscală, de natură să modifice rezultatele inspecției fiscale anterioare. (3) La începerea acțiunii de reverificare, organul de inspecție fiscală este obligat să comunice contribuabilului/plătitorului decizia de reverificare, care poate fi contestată în condițiile prezentului cod. Decizia

Dispozițiile referitoare la conținutul şi comunicarea avizului de inspecție sunt aplicabile în mod corespunzător şi deciziei de reverificare.	se comunică în condițiile prevăzute la art. 122 alin. (2) - (6). În acest caz nu se emite şi nu se comunică aviz de inspecție fiscală. (4) Decizia de reverificare conține, pe lângă elementele prevăzute la art. 46 şi elementele prevăzute la art. 122 alin. (7) lit. b) - d).
	ART. 129 **Refacerea inspecției fiscale** (1) În situația în care, ca urmare a deciziei de soluționare emise potrivit art. 279 se desființează total sau parțial actul administrativ-fiscal atacat, emis în procedura de inspecție fiscală, organul de inspecție fiscală reface inspecția fiscală, cu respectarea dispozițiilor art. 276 alin. (3). (2) Refacerea inspecției fiscale trebuie să respecte strict perioadele fiscale, precum şi considerentele deciziei de soluționare a contestației care au condus la desființare, astfel cum acestea sunt menționate în decizie. (3) Refacerea inspecției fiscale şi emiterea noului act administrativ-fiscal sunt posibile chiar dacă pentru perioadele şi obligațiile fiscale vizate de refacere s-a anulat rezerva verificării ulterioare potrivit art. 94 alin. (3). (4) Refacerea inspecției fiscale se realizează de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul desființat.
ART. 107 **Dreptul contribuabilului de a fi informat** (1) Contribuabilul va fi informat pe parcursul desfăşurării inspecției fiscale asupra constatărilor rezultate din inspecția fiscală. *(2) Organul fiscal prezintă contribuabilului proiectul de raport de inspecție fiscală, care conține constatările şi consecințele lor fiscale, acordându-i acestuia posibilitatea de a-şi exprima punctul de vedere potrivit art. 9 alin. (1), cu excepția cazului în care bazele de impozitare nu au suferit nicio modificare în urma inspecției fiscale sau a cazului în care contribuabilul renunță la acest drept şi notifică acest fapt organelor de inspecție fiscală.* (3) Data, ora şi locul prezentării concluziilor vor fi comunicate	ART. 130 **Dreptul contribuabilului/plătitorului de a fi informat** (1) Contribuabilul/Plătitorul trebuie informat pe parcursul desfăşurării inspecției fiscale despre aspectele constatate în cadrul acțiunii de inspecție fiscală, iar la încheierea acesteia, despre constatările şi consecințele lor fiscale. (2) Organul de inspecție fiscală comunică contribuabilului/plătitorului proiectul de raport de inspecție fiscală, în format electronic sau pe suport hârtie, acordându-i acestuia posibilitatea de a-şi exprima punctul de vedere. În acest scop, odată cu comunicarea proiectului de raport, organul de inspecție fiscală comunică şi data, ora şi locul la care va avea loc discuția finală. (3) Contribuabilul/Plătitorul poate renunța la discuția finală, notificând

contribuabilului în timp util. *(4) Contribuabilul are dreptul să îşi prezinte, în scris, punctul de vedere cu privire la constatările inspecției fiscale, în termen de 3 zile lucrătoare de la data încheierii inspecției fiscale.* *(5) Data încheierii inspecției fiscale este data programată pentru discuția finală cu contribuabilul sau data notificării de către contribuabil că renunță la acest drept.*	acest fapt organului de inspecție fiscală. (4) Data încheierii inspecției fiscale este data programată pentru discuția finală cu contribuabilul/plătitorul sau data notificării de către contribuabil/plătitor că renunță la acest drept. (5) Contribuabilul/Plătitorul are dreptul să îşi prezinte, în scris, punctul de vedere cu privire la constatările organului de inspecție fiscală, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data încheierii inspecției fiscale. În cazul marilor contribuabili termenul de prezentare a punctului de vedere este de cel mult 7 zile lucrătoare. Termenul poate fi prelungit pentru motive justificate cu acordul conducătorului organului de inspecție fiscală.
ART. 109 ***Raportul privind* rezultatul inspecției fiscale** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 1415/2009 privind aprobarea modelului şi conținutului unor documente şi formulare utilizate în activitatea de inspecție fiscală la persoane fizice, O.P.A.N.A.F. nr. 1181/2007 privind modelul şi conținutul Raportului de inspecție fiscală)* *(1) Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările inspecției fiscale din punct de vedere faptic şi legal.* *(2) Raportul de inspecție fiscală se întocmeşte la finalizarea inspecției fiscale şi cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele şi obligațiile fiscale verificate. În cazul în care contribuabilul şi-a exercitat dreptul prevăzut la art. 107 alin. (4), raportul de inspecție fiscală cuprinde şi opinia organului de inspecție fiscală, motivată în drept şi în fapt, cu privire la acest punct de vedere.*	ART. 131 **Rezultatul inspecției fiscale** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3710/2015 privind modelul şi conținutul Raportului de inspecție fiscală întocmit la persoane juridice, O.P.A.N.A.F. nr. 3709/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice",O.P.A.N.A.F. nr. 3771/2015 privind aprobarea modelului şi conținutului unor documente utilizate în cadrul inspecției fiscale la persoane fizice, O.P.A.N.A.F. nr. 3772/2015 privind modelul şi conținutul Raportului de inspecție fiscală întocmit la persoane fizice)* (1) Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările organului de inspecție fiscală din punctul de vedere faptic şi legal şi consecințele lor fiscale. (2) Raportul de inspecție fiscală se întocmeşte la finalizarea inspecției fiscale şi cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele şi obligațiile fiscale verificate, precum şi în legătură cu alte obligații prevăzute de legislația fiscală şi contabilă ce au făcut obiectul verificării. În cazul în care contribuabilul/plătitorul şi-a exercitat dreptul prevăzut la art. 130 alin. (5), raportul de inspecție fiscală cuprinde şi opinia organului de inspecție fiscală, motivată în drept şi în fapt, cu privire la punctul de vedere exprimat de contribuabil/plătitor.

(3) Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii: (A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 1021/2013 privind aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice",O.P.A.N.A.F. nr. 1022/2013 privind aprobarea modelului şi conținutului unor documente întocmite în activitatea de inspecție fiscală pentru persoane fizice care desfăşoară activități independente în mod individual şi/sau într-o formă de asociere, O.P.A.N.A.F. nr. 1024/2013 privind aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie privind nemodificarea bazei de impunere ca urmare a inspecției fiscale) *a) deciziei de impunere, pentru diferențe de obligații fiscale aferente perioadelor verificate;* *b) deciziei de nemodificare a bazei de impunere, dacă nu se constată diferențe de obligații fiscale.* *(4) Deciziile prevăzute la alin. (3) se comunică în termen de 30 de zile lucrătoare de la data încheierii inspecției fiscale.*	(3) La raportul de inspecție fiscală se anexează, ori de câte ori este cazul, acte privind constatări efectuate la sediul contribuabilului/plătitorului sau la sediile secundare ale acestuia, cum ar fi procese-verbale încheiate cu ocazia controalelor inopinate sau de constatare la fața locului şi alte asemenea acte. (4) Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii: a) deciziei de impunere, pentru diferențe în plus sau în minus de obligații fiscale principale aferente diferențelor de baze de impozitare; b) deciziei de nemodificare a bazelor de impozitare, dacă nu se constată diferențe ale bazelor de impozitare şi respectiv de obligații fiscale principale; (A se vedea: *O.P.A.N.A.F. nr. 3707/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie privind nemodificarea bazei de impozitare ca urmare a inspecției fiscale")* c) deciziei de modificare a bazelor de impozitare dacă se constată diferențe ale bazelor de impozitare, dar fără stabilirea de diferențe de obligații fiscale principale. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3706/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie privind modificarea bazei de impozitare ca urmare a inspecției fiscale")* (5) Deciziile prevăzute la alin. (4) se emit în termen de cel mult 25 de zile lucrătoare de la data încheierii inspecției fiscale. (6) Deciziile prevăzute la alin. (4) se comunică contribuabilului/plătitorului în condițiile art. 47.
ART. 108 **Sesizarea organelor de urmărire penală** (1) Organele fiscale vor sesiza organele de urmărire penală în	ART. 132 **Sesizarea organelor de urmărire penală** (1) Organul de inspecție fiscală are obligația de a sesiza organele

legătură cu constatările efectuate cu ocazia inspecției fiscale şi care ar putea întruni elemente constitutive ale unei infracțiuni, în condițiile prevăzute de legea penală. (2) În situațiile prevăzute la alin. (1) organele de inspecție au obligația de a întocmi proces-verbal semnat de organul de inspecție şi de către contribuabilul supus inspecției, cu sau fără explicații ori obiecțiuni din partea contribuabilului. În cazul în care cel supus controlului refuză să semneze procesul-verbal, organul de inspecție fiscală va consemna despre aceasta în procesul-verbal. În toate cazurile procesul-verbal va fi comunicat contribuabilului.	judiciare competente în legătură cu constatările efectuate cu ocazia inspecției fiscale şi care ar putea întruni elemente constitutive ale unei infracțiuni, în condițiile prevăzute de legea penală. (2) În situațiile prevăzute la alin. (1) organul de inspecție fiscală are obligația de a întocmi proces-verbal semnat de organul de inspecție fiscală şi de către contribuabilul/plătitorul supus inspecției, cu sau fără explicații ori obiecțiuni din partea contribuabilului/plătitorului. În cazul în care cel supus inspecției fiscale refuză să semneze procesul-verbal, organul de inspecție fiscală consemnează despre aceasta în procesul-verbal. În toate cazurile procesul-verbal trebuie comunicat contribuabilului/plătitorului. (3) Procesul-verbal întocmit potrivit alin. (2) reprezintă act de sesizare şi stă la baza documentației de sesizare a organelor de urmărire penală.
	ART. 133 **Decizia de impunere provizorie** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3708/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie de impunere provizorie privind obligațiile fiscale principale")* (1) Pe perioada desfăşurării inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală emite decizii de impunere provizorii pentru obligațiile fiscale principale suplimentare aferente unei perioade şi unui tip de obligație verificată. În acest caz, prin excepție de la prevederile art. 131, nu se întocmeşte raport de inspecție fiscală. În acest scop, organul fiscal informează în cel mult 5 zile lucrătoare, contribuabilul/plătitorul cu privire la finalizarea unei perioade fiscale şi a unui tip de obligație fiscală verificată. (2) Deciziile de impunere provizorii prevăzute la alin. (1) se emit la cererea contribuabilului/plătitorului, în scopul plății obligațiilor fiscale suplimentare. (3) Obligațiile fiscale stabilite prin decizii de impunere provizorii se includ în deciziile întocmite în condițiile art. 131 şi se contestă împreună cu acestea. Sumele stabilite prin decizie de impunere provizorie se regularizează în decizia de impunere emisă potrivit art. 131. (4) Titlul de creanță prevăzut la alin. (1) devine executoriu la data la care devine executorie decizia de impunere emisă potrivit art. 131.

	CAPITOLUL II **Controlul inopinat**
ART. 97 **Proceduri şi metode de control fiscal** (1) În realizarea atribuțiilor, inspecția fiscală poate aplica următoarele proceduri de control: a) controlul inopinat, care constă în activitatea de verificare faptică şi documentară, în principal, ca urmare a unei sesizări cu privire la existența unor fapte de încălcare a legislației fiscale, fără anunțarea în prealabil a contribuabilului; b) controlul încrucişat, care constă în verificarea documentelor şi operațiunilor impozabile ale contribuabilului, în corelație cu cele deținute de alte persoane; controlul încrucişat poate fi şi inopinat.	ART. 134 **Obiectul controlului inopinat** (1) Organul fiscal poate efectua un control fără înştiințarea prealabilă a contribuabilului/plătitorului, denumit în continuare control inopinat. (2) Controlul inopinat constă în: a) verificarea faptică şi documentară, în principal, ca urmare a unor informații cu privire la existența unor fapte de încălcare a legislației fiscale; b) verificarea documentelor şi operațiunilor impozabile ale unui contribuabil/plătitor, în corelație cu cele deținute de persoana sau entitatea supusă unui control fiscal, denumită control încrucişat; c) verificarea unor elemente ale bazei de impozitare sau cu privire la situația fiscală faptică, precum şi constatarea, analizarea şi evaluarea unui risc fiscal specific. (3) Durata efectuării controlului inopinat este stabilită de conducătorul organului de control, în funcție de obiectivele controlului, şi nu poate fi mai mare de 30 de zile. (4) Pentru aceleaşi operațiuni şi obligațiile fiscale aferente acestora nu se poate derula concomitent şi un control inopinat cu o inspecție fiscală derulată la acelaşi contribuabil.
	ART. 135 **Reguli privind desfăşurarea controlului inopinat** (1) La începerea controlului inopinat, organul de control este obligat să prezinte contribuabilului/plătitorului legitimația de control şi ordinul de serviciu. (2) Efectuarea controlului inopinat trebuie consemnată în registrul unic

(2) La finalizarea controlului inopinat sau încrucişat se încheie proces-verbal. (3) În realizarea atribuțiilor, inspecția fiscală poate aplica următoarele metode de control: a) controlul prin sondaj, care constă în activitatea de verificare selectivă a documentelor şi operațiunilor semnificative, în care sunt reflectate modul de calcul, de evidențiere şi de plată a obligațiilor fiscale datorate bugetului general consolidat; b) controlul electronic, care constă în activitatea de verificare a contabilității şi a surselor acesteia, prelucrate în mediu electronic, utilizând metode de analiză, evaluare şi testare asistate de instrumente informatice specializate. *(4) *** Abrogat*	de control, potrivit legii. (3) La finalizarea controlului inopinat se încheie proces-verbal, care constituie mijloc de probă în sensul art. 55. Un exemplar al procesului-verbal se comunică contribuabilului/plătitorului. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3711/2015 privind modelul şi conținutul formularelor şi documentelor utilizate în activitatea de inspecție fiscală)* (4) Contribuabilul/Plătitorul îşi poate exprima punctul de vedere față de constatările menționate în procesul-verbal în termen de 5 zile lucrătoare de la comunicare. (5) Prevederile art. 113 alin. (2) lit. a), b), e), f), g), j), k) şi l), art. 118 alin. (8), art. 124, 125 şi art. 132 sunt aplicabile în mod corespunzător şi în cazul controlului inopinat.
TITLUL VI^2 ***Controlul antifraudă***	CAPITOLUL III **Controlul antifrauda**
ART. 93^3*) ***Reguli privind controlul operativ şi inopinat*** *(1) Controlul operativ şi inopinat se efectuează de către inspectorii antifraudă, cu excepția celor din cadrul Direcției de combatere a fraudelor, în condițiile legii.* *(2) Controlul operativ şi inopinat se poate efectua şi în scopul realizării de operațiuni de control tematic care reprezintă activitatea de verificare prin care se urmăreşte constatarea, analizarea şi evaluarea unui risc fiscal specific uneia sau mai multor activități economice determinate.* *(3) La începerea controlului operativ şi inopinat, inspectorul antifraudă este obligat să prezinte contribuabilului legitimația de control şi ordinul de serviciu.* *(4) Ori de câte ori controlul operativ şi inopinat se efectuează la sediul social sau la sediile secundare ale contribuabilului, acesta se consemnează în registrul unic de control.* *(5) La finalizarea controlului operativ şi inopinat se încheie*	ART. 136 **Competența de efectuare a controlului operativ şi inopinat** Controlul operativ şi inopinat se efectuează de către inspectorii antifraudă, cu excepția celor din cadrul Direcției de combatere a fraudelor, în condițiile legii.

procese-verbale de control/acte de control, în condițiile legii. ***)** *Reproducem mai jos prevederile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014.* *"ART. IV* *(1) În îndeplinirea atribuțiilor ce le revin potrivit legii, inspectorii antifraudă pot constata contravenții şi aplica sancțiuni contravenționale în toate domeniile de competență ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală.* *(2) Prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se poate stabili competența de constatare a contravențiilor şi aplicare a sancțiunilor şi pentru alte structuri din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală."*	
ART. 93^3*) ***Reguli privind controlul operativ şi inopinat*** *(3) La începerea controlului operativ şi inopinat, inspectorul antifraudă este obligat să prezinte contribuabilului legitimația de control şi ordinul de serviciu.* *(4) Ori de câte ori controlul operativ şi inopinat se efectuează la sediul social sau la sediile secundare ale contribuabilului, acesta se consemnează în registrul unic de control.* *(5) La finalizarea controlului operativ şi inopinat se încheie procese-verbale de control/acte de control, în condițiile legii.*	ART. 137 **Reguli privind controlul operativ şi inopinat** (1) Controlul operativ şi inopinat se poate efectua şi în scopul realizării de operațiuni de control tematic care reprezintă activitatea de verificare prin care se urmăreşte constatarea, analizarea şi evaluarea unui risc fiscal specific uneia sau mai multor activități economice determinate. (2) La începerea controlului operativ şi inopinat, inspectorul antifraudă este obligat să se legitimeze în condițiile legii. (3) Ori de câte ori controlul operativ şi inopinat se efectuează la sediul social sau la sediile secundare ale contribuabilului/plătitorului, acesta se consemnează în registrul unic de control, potrivit legii. (4) La finalizarea controlului operativ şi inopinat se încheie procese-verbale de control/acte de control, în condițiile legii.
CAPITOLUL III ***Dispoziții speciale privind verificarea persoanelor fizice supuse impozitului pe venit***	CAPITOLUL IV **Verificarea situației fiscale personale de către organul fiscal central**
ART. 109^1 ***Reguli privind verificarea persoanelor fizice**: (A se vedea:*	ART. 138 **Obiectul şi regulile privind verificarea persoanelor fizice** (*A se vedea:*

O.M.F.P. nr. 544/2014 privind aprobarea Cartei drepturilor şi obligaţiilor persoanei fizice, O.P.A.N.A.F. nr. 393/2013 privind aprobarea modelului şi conţinutului formularelor şi documentelor utilizate în activitatea de verificare fiscală a persoanelor fizice)	*O.P.A.N.A.F. nr. 1162/2016 privind aprobarea Cartei drepturilor şi obligaţiilor persoanei fizice supuse verificării situaţiei fiscale personale)*
(1) Organul fiscal are dreptul de a efectua o verificare fiscală prealabilă documentară a ansamblului situaţiei fiscale personale a persoanelor fizice cu privire la impozitul pe venit reglementat de titlul III din Codul fiscal, în condiţiile prezentului cod, care se aplică în mod corespunzător.	(1) Organul fiscal central are dreptul de a efectua o verificare fiscală a ansamblului situaţiei fiscale personale a persoanei fizice cu privire la impozitul pe venit. (2) Pentru verificarea situaţiei fiscale personale a persoanei fizice, organul fiscal central efectuează următoarele activităţi preliminare: a) analiza de risc pentru stabilirea riscului probabil pentru un grup de persoane fizice sau pentru cazuri punctuale, la solicitarea unor instituţii ori autorităţi publice; b) selectarea grupului de persoane care vor fi supuse verificării fiscale prealabile documentare; c) verificarea fiscală prealabilă documentară.
(1^1) Competenţa de exercitare a verificării situaţiei fiscale personale pentru Agenţia Naţională de Administrare Fiscală şi unităţile sale subordonate se stabileşte prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală. Aparatul central al Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală are competenţă în efectuarea verificării persoanelor fizice, potrivit prezentului capitol, pe întregul teritoriu al ţării. (A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3294/2011 privind competenţa de exercitare a verificării situaţiei fiscale personale)	(3) Competenţa de exercitare a verificării situaţiei fiscale personale şi a activităţilor preliminare acesteia se stabileşte prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. Aparatul central al A.N.A.F. are competenţă în efectuarea verificării persoanelor fizice, potrivit prezentului capitol, pe întregul teritoriu al ţării. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3695/2015 privind competenţa de exercitare a verificării situaţiei fiscale personale şi a activităţilor preliminare acesteia)*
(2) Prin situaţie fiscală personală se înţelege totalitatea drepturilor şi a obligaţiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de trezorerie şi a altor elemente de natură să determine starea de fapt fiscală reală a contribuabilului pe perioada verificată.	(4) Prin situaţie fiscală personală se înţelege totalitatea drepturilor şi a obligaţiilor de natură patrimonială, a fluxurilor de trezorerie şi a altor elemente de natură să determine starea de fapt fiscală reală a persoanei fizice pe perioada verificată.
(3) Verificarea prevăzută la alin. (1) constă în compararea între, pe de o parte, veniturile declarate de contribuabili sau de plătitorii de venit şi, pe de altă parte, situaţia fiscală personală a contribuabilului.	*(5) Verificarea fiscală prealabilă documentară constă în compararea între, pe de o parte, veniturile declarate de persoana fizică sau de plătitori şi, pe de altă parte, veniturile estimate determinate în baza situaţiei fiscale personale a persoanei fizice. Această verificare se efectuează având în vedere documentele şi informaţiile deţinute/obţinute de organul fiscal central care au relevanţă pentru determinarea situaţiei fiscale, cu notificarea persoanei fizice.*
(4) Dacă organul fiscal constată o diferenţă semnificativă între, pe	(6) Dacă organul fiscal central constată o diferenţă semnificativă între,

de o parte, veniturile declarate de contribuabili sau de plătitorii de venit şi, pe de altă parte, situația fiscală personală, acesta continuă verificarea prevăzută la alin. (1) prin comunicarea avizului de verificare şi stabileşte baza impozabilă ajustată prin utilizarea metodelor indirecte prevăzute la alin. (6). Diferența este semnificativă dacă între veniturile estimate calculate în baza situației fiscale personale şi veniturile declarate de contribuabili sau de plătitorii de venit este o diferență mai mare de 10%, dar nu mai puțin de 50.000 lei.	pe de o parte, veniturile declarate de persoana fizică sau de plătitori şi, pe de altă parte, veniturile estimate determinate în baza situației fiscale personale, acesta continuă verificarea prevăzută la alin. (1) prin comunicarea avizului de verificare. Diferența este semnificativă dacă între veniturile estimate calculate în baza situației fiscale personale şi veniturile declarate de persoana fizică sau de plătitori este o diferență mai mare de 10% din veniturile declarate, dar nu mai puțin de 50.000 lei.
(5) În situația în care organul fiscal constată diferențe semnificative conform alin. (4), acesta solicită contribuabilului prezentarea, în termen de cel mult 60 de zile de la comunicarea avizului de verificare, sub sancțiunea decăderii, de documente justificative sau alte clarificări relevante pentru situația sa fiscală. Termenul se poate prelungi cu 30 de zile, o singură dată, la solicitarea justificată a contribuabilului, cu acordul organului fiscal.	(7) În situația în care organul fiscal central constată diferențe semnificative conform alin. (6), acesta solicită persoanei fizice prezentarea, în termen de cel mult 60 de zile de la comunicarea avizului de verificare, sub sancțiunea decăderii, de documente justificative sau alte clarificări relevante pentru situația sa fiscală. Termenul se poate prelungi cu 30 de zile, o singură dată, la solicitarea justificată a persoanei fizice, cu acordul organului fiscal central.
(5^1) Persoana supusă verificării are obligația de a depune o declarație de patrimoniu şi venituri la solicitarea organului fiscal. În situația în care solicitarea are loc odată cu comunicarea avizului de verificare, declarația se depune în termenul prevăzut la alin. (5); în situația în care solicitarea are loc pe perioada verificării, declarația se depune în termen de 15 zile de la data comunicării solicitării.	(8) Persoana supusă verificării are obligația de a depune o declarație de patrimoniu şi de venituri la solicitarea organului fiscal central. În situația în care solicitarea are loc odată cu comunicarea avizului de verificare, declarația se depune în termenul prevăzut la alin. (7). În acest caz, solicitarea se anexează la avizul de verificare. În situația în care solicitarea are loc pe perioada verificării, declarația se depune în termen de 15 zile de la data comunicării solicitării.
(5^2) Elementele de patrimoniu şi de venituri ce trebuie declarate de persoana supusă verificării, precum şi modelul declarației se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.	(9) Elementele de patrimoniu şi de venituri ce trebuie declarate de persoana fizică supusă verificării, precum şi modelul declarației se stabilesc prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3704/2015 privind stabilirea elementelor de patrimoniu şi de venituri ce trebuie declarate de persoana fizică supusă verificării situației fiscale personale, precum şi a modelului declarației)*
(6) Metodele indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate sunt următoarele: *a) metoda sursei şi cheltuirii fondului. Metoda constă în compararea cheltuielilor efectuate cu veniturile declarate în perioada supusă verificării;* *b) metoda fluxurilor de trezorerie. Metoda constă în analiza conturilor bancare şi a fluxurilor de numerar pentru a stabili mişcările*	(10) Cu ocazia verificării situației fiscale personale, organul fiscal central stabileşte veniturile obținute de persoana fizică în cursul perioadei verificate. În acest scop organul fiscal central utilizează metode indirecte de stabilire a veniturilor, aprobate prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3733/2015 privind aprobarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor si a procedurii de aplicare a acestora)*

de disponibilități băneşti şi asocierea acestora cu sursele de venit şi utilizarea lor; *c) metoda patrimoniului. Metoda constă în determinarea venitului impozabil pe baza creşterii valorii patrimoniului net al unui contribuabil pe parcursul unui an fiscal. Creşterea sau descreşterea valorii patrimoniului net se determină prin compararea valorii patrimoniului net la începutul perioadei cu cea de la sfârşitul perioadei.* *(7) Procedura de aplicare a metodelor indirecte prevăzute la alin. (6) se aprobă prin hotărâre a Guvernului.* *(8) Obligația de păstrare a secretului fiscal prevăzută la art. 11 se aplică funcționarilor publici implicați în procedura de verificare a situației fiscale personale.*	(11) În cazul în care există diferențe între veniturile stabilite potrivit alin. (10) şi veniturile declarate de persoana fizică, organul fiscal central solicită persoanei fizice informații şi documente pentru clarificarea diferenței. (12) Organul fiscal central apreciază asupra metodei indirecte folosite şi a întinderii acesteia, în limitele rezonabilității şi echității, asigurând o proporție justă între scopul urmărit şi mijloacele utilizate pentru atingerea acestuia. (13) Ori de câte ori, pe parcursul verificării situației fiscale personale, organul fiscal central apreciază că sunt necesare noi documente sau informații relevante pentru verificare, le poate solicita persoanei fizice, în condițiile prezentului cod. În acest caz, organul fiscal central stabileşte un termen rezonabil, care nu poate fi mai mic de 10 zile, pentru prezentarea documentelor şi/sau a informațiilor solicitate. (14) Pe parcursul derulării verificării situației fiscale personale, persoana fizică supusă verificării are dreptul să prezinte orice documente justificative sau explicații pentru stabilirea situației fiscale reale. Cu ocazia prezentării documentelor justificative sau explicațiilor, concluziile se consemnează într-un document semnat de ambele părți. În cazul în care persoana fizică verificată refuză semnarea documentului, se consemnează refuzul de semnare. (15) La începerea verificării situației fiscale personale, persoana fizică verificată este informată că poate numi persoane care să dea informații. (16) Dacă informațiile persoanei fizice verificate sau cele ale persoanei numite de aceasta sunt insuficiente, atunci organul fiscal central se poate adresa şi altor persoane pentru obținerea de informații, în condițiile prezentului cod. (17) Persoana fizică verificată trebuie informată pe parcursul desfăşurării verificării situației fiscale personale asupra constatărilor rezultate din verificare. (18) Verificarea situației fiscale personale se efectuează o singură dată pentru impozitul pe venit şi pentru fiecare perioadă impozabilă.
	ART. 139 **Drepturile şi obligațiile organului fiscal central** În scopul verificării situației fiscale personale, organul fiscal central poate proceda la:

	a) solicitarea, în condițiile legii, de informații de la autorități şi instituții publice; b) analiza tuturor informațiilor, documentelor şi a altor mijloace de probă referitoare la situația fiscală a persoanei fizice verificate; c) confruntarea informațiilor obținute prin administrarea mijloacelor de probă cu cele din declarațiile fiscale depuse, conform legii, de persoana fizică verificată sau, după caz, de plătitorii de venit ori terțe persoane; d) solicitarea, în condițiile legii, de informații, clarificări, explicații, documente şi alte asemenea mijloace de probă de la persoana fizică verificată şi/sau de la persoane cu care aceasta a avut ori are raporturi economice sau juridice; e) discutarea constatărilor organului fiscal central cu persoana fizică verificată şi/sau cu împuterniciții acesteia; f) stabilirea, dacă este cazul, a bazei de impozitare, ajustată pe fiecare categorie de venit, precum şi a obligațiilor fiscale corespunzătoare acesteia; g) dispunerea măsurilor asigurătorii, în condițiile legii.
ART. 109^2 ***Locul şi durata desfăşurării verificării*** *(1) Verificarea se desfăşoară la sediul organului fiscal sau, la cererea persoanei supuse verificării, la domiciliul său sau la domiciliul/sediul persoanei care îi acordă asistență potrivit art. 106 alin. (3).*	ART. 140 **Perioada, locul şi durata desfăşurării verificării situației fiscale personale** (1) Perioada pentru care se determină starea de fapt fiscală a persoanei fizice verificate este perioada impozabilă definită de Codul fiscal. (2) Verificarea situației fiscale personale se efectuează în cadrul termenului de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili creanțe fiscale. (3) Verificarea situației fiscale personale se desfăşoară la sediul organului fiscal central sau, la cererea persoanei fizice supuse verificării, la domiciliul său ori la domiciliul/sediul persoanei care îi acordă asistență de specialitate sau juridică potrivit art. 124 alin. (3). (4) Solicitarea scrisă a persoanei fizice pentru desfăşurarea verificării la domiciliul său sau la domiciliul/sediul persoanei care îi acordă asistență se depune la organul fiscal înainte de data începerii verificării fiscale înscrisă în avizul de verificare. Cererea se soluționează în termen de 5 zile de la înregistrare. (5) Pentru efectuarea verificării la domiciliul persoanei fizice sau la

(2) Durata efectuării verificării este stabilită de organul fiscal şi nu poate fi mai mare de 6 luni, respectiv de 12 luni în cazul în care sunt necesare informații din străinătate.	domiciliul/sediul persoanei care îi acordă asistență de specialitate ori juridică trebuie ca spațiul pus la dispoziția organului fiscal central să fie adecvat pentru efectuarea verificărilor. Prin spațiu adecvat desfăşurării verificărilor se înțelege asigurarea unui spațiu, în limita posibilității persoanei fizice, care să permită desfăşurarea activităților legate de controlul documentelor şi elaborarea actului de control. (6) Durata efectuării verificării situației fiscale personale este stabilită de organul fiscal central şi nu poate fi mai mare de 6 luni de la data începerii verificării fiscale comunicată, respectiv de 12 luni în cazul în care sunt necesare informații din străinătate. (7) Perioadele prevăzute de lege sau stabilite de organul fiscal central pentru prezentarea documentelor şi/sau a informațiilor solicitate nu sunt incluse în calculul duratei verificării fiscale.
ART. 109^3 ***Avizul de verificare*** *Avizul de verificare prevăzut la art. 109^1 alin. (4) va cuprinde:* *a) temeiul juridic al verificării;* *b) data de începere a verificării;* *c) perioada ce urmează a fi supusă verificării;* *d) posibilitatea de a solicita amânarea datei de începere a verificării. Amânarea se poate solicita o singură dată, pentru motive justificate;* *e) solicitarea de informații şi înscrisuri relevante pentru verificare.*	ART. 141 **Avizul de verificare** (1) Avizul de verificare prevăzut la art. 138 alin. (6) cuprinde: a) temeiul juridic al verificării; b) data de începere a verificării; c) perioada ce urmează a fi supusă verificării; d) posibilitatea de a solicita amânarea datei de începere a verificării. Amânarea se poate solicita o singură dată, pentru motive justificate; e) solicitarea de informații şi înscrisuri relevante pentru verificare. (2) Cererea de amânare prevăzută la alin. (1) lit. d) se soluționează în termen de cel mult 5 zile de la data înregistrării acesteia. În situația în care organul fiscal central a aprobat amânarea datei de începere a verificării fiscale, comunică persoanei fizice data la care a fost reprogramată acțiunea de verificare fiscală. (3) Prin avizul de verificare, persoana fizică este înştiințată că are dreptul de a beneficia de asistență de specialitate sau juridică.
	ART. 142 **Suspendarea verificării** (1) Verificarea situației fiscale personale poate fi suspendată când este îndeplinită una dintre următoarele condiții şi numai dacă neîndeplinirea acesteia împiedică finalizarea verificării:

	a) pentru efectuarea unei expertize potrivit prezentului cod; b) pentru efectuarea de cercetări în vederea identificării unor persoane sau în vederea stabilirii realității unor tranzacții; c) la solicitarea scrisă a persoanei fizice ca urmare a apariției unei situații obiective, confirmată de organul fiscal central desemnat pentru efectuarea verificării, care conduce la imposibilitatea continuării verificării. Pe parcursul unei verificări, persoana fizică poate solicita suspendarea acesteia doar o singură dată; d) pentru solicitarea unor informații suplimentare de la terțe persoane sau de la autoritățile fiscale similare din alte state; e) la propunerea structurii care coordonează activitatea de verificare fiscală a persoanelor fizice, pentru valorificarea unor informații rezultate din alte verificări, primite de la alte autorități sau instituții publice ori de la terți. (2) Data de la care se suspendă acțiunea de verificare este comunicată persoanei fizice prin decizie de suspendare. (3) După încetarea condițiilor care au generat suspendarea, verificarea situației fiscale personale este reluată, data acesteia fiind comunicată în scris persoanei fizice.
	ART. 143 **Dreptul de colaborare al persoanei fizice verificate** Persoana fizică verificată are dreptul să colaboreze la constatarea stărilor de fapt fiscale, în condițiile legii. Aceasta are dreptul să dea informații, să prezinte înscrisuri relevante pentru verificarea fiscală, precum şi orice alte date necesare clarificării situațiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal.
	ART. 144 **Reverificarea** Prin excepție de la prevederile art. 138 alin. (18), conducătorul organului fiscal central competent poate decide reverificarea unei anumite perioade dacă de la data încheierii verificării fiscale şi până la data împlinirii termenului de prescripție apar date suplimentare necunoscute organului fiscal la data efectuării verificării.

ART. 109^4 ***Raportul de verificare şi decizia de impunere*** *Rezultatul verificării va fi consemnat într-un raport scris în care se vor prezenta constatările din punct de vedere faptic şi legal. Raportul va sta la baza emiterii deciziei de impunere sau, după caz, a unei decizii de încetare a procedurii de verificare, în cazul în care nu se ajustează baza impozabilă.*	ART. 145 **Raportul de verificare** (1) Rezultatul verificării situației fiscale personale se consemnează într-un raport scris în care se prezintă constatările din punct de vedere faptic şi legal. (2) La raportul privind rezultatele verificării se anexează documentele care au stat la baza constatărilor, documentele întâlnirilor şi orice alte acte care au legătură cu constatările efectuate în cauză. Documentele prezentate de persoana fizică verificată se predau organului fiscal central, sub semnătură. (3) La finalizarea verificării situației fiscale personale, organul fiscal central prezintă persoanei fizice constatările şi consecințele lor fiscale, acordându-i acesteia posibilitatea de a-şi exprima punctul de vedere potrivit art. 9, cu excepția cazului în care bazele de impozitare nu au suferit nicio modificare în urma verificării sau a cazului în care persoana fizică renunță la acest drept şi notifică, în scris, acest fapt organului fiscal. (4) Data, ora şi locul prezentării concluziilor se comunică, în scris, persoanei fizice, în timp util. (5) Persoana fizică are dreptul să prezinte, în scris, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data prezentării concluziilor, punctul de vedere cu privire la constatările verificării situației fiscale personale, punct de vedere ce se anexează la raportul de verificare şi asupra căruia organul fiscal central se pronunță în cuprinsul raportului.
	ART. 146 **Decizia de impunere** (1) Raportul prevăzut la art. 145 stă la baza emiterii deciziei de impunere sau, după caz, a unei decizii de încetare a procedurii de verificare, în cazul în care nu se ajustează baza de impozitare. (2) Decizia de impunere sau de încetare a procedurii de verificare se comunică persoanei fizice verificate. (3) În cazul în care se constată că declarațiile fiscale, documentele şi informațiile prezentate în cadrul procedurii de verificare sunt incorecte, incomplete, false sau dacă persoana fizică verificată refuză, în cadrul

	aceleiaşi proceduri, prezentarea documentelor pentru verificare ori acestea nu sunt prezentate în termenul legal sau persoana se sustrage prin orice alte mijloace de la verificare, organul fiscal central stabileşte baza de impozitare ajustată pentru impozitul pe venit şi emite decizia de impunere.
	ART. 147 **Alte norme aplicabile** Dispoziţiile prezentului capitol se completează cu dispoziţiile capitolului I în măsura în care nu contravin regulilor speciale privind verificarea situaţiei fiscale personale.
	CAPITOLUL V ***Verificarea documentară***
ART. 67^1 ***Verificarea documentară*** *(1) Pentru stabilirea corectă a situaţiei fiscale a contribuabililor, organul fiscal poate proceda la o verificare documentară.* *(2) Verificarea documentară constă în efectuarea unei analize de coerenţă a situaţiei fiscale a contribuabilului, pe baza documentelor existente la dosarul fiscal al contribuabilului, precum şi pe baza oricăror informaţii şi documente transmise de terţi sau deţinute de organul fiscal, care au relevanţă pentru determinarea situaţiei fiscale.* *(3) În situaţia în care, ca urmare a verificării documentare, organul fiscal constată diferenţe faţă de obligaţiile fiscale declarate de contribuabili, procedează la notificarea acestora. Odată cu notificarea organul fiscal solicită şi documentele pe care contribuabilul trebuie să le prezinte în vederea clarificării situaţiei fiscale.* *(4) În cazul în care documentele solicitate potrivit alin. (3) nu au*	ART. 148 **Sfera şi obiectul verificării documentare** (1) Pentru stabilirea corectă a situaţiei fiscale a contribuabilului/plătitorului, organul fiscal poate proceda la o verificare documentară. (2) Verificarea documentară constă în efectuarea unei analize de coerenţă a situaţiei fiscale a contribuabilului/plătitorului, pe baza documentelor existente la dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului, precum şi pe baza oricăror informaţii şi documente transmise de terţi sau deţinute de organul fiscal, care au relevanţă pentru determinarea situaţiei fiscale. ART. 149 **Rezultatul verificării documentare** (1) În situaţia în care, ca urmare a verificării documentare, organul fiscal constată diferenţe faţă de creanţele fiscale, veniturile sau bunurile impozabile şi/sau informaţiile în legătură cu acestea declarate de contribuabil/plătitor, acesta înştiinţează contribuabilul/plătitorul despre constatările efectuate. Odată cu înştiinţarea, organul fiscal solicită şi documentele pe care contribuabilul/plătitorul trebuie să le prezinte în vederea clarificării situaţiei fiscale. (2) În cazul în care documentele solicitate potrivit alin. (1) nu au fost

fost prezentate de contribuabil în termen de 30 de zile de la comunicarea notificării sau documentele prezentate nu sunt suficiente pentru clarificarea situației fiscale, organul fiscal procedează la stabilirea diferențelor de obligații fiscale datorate prin emiterea unei decizii sau dispune măsurile necesare respectării prevederilor legale, după caz. *(5) Decizia prevăzută la alin. (4) este o decizie sub rezerva verificării ulterioare şi poate fi contestată de către contribuabil în condițiile prezentului cod.* *(6) Procedura de aplicare a prezentului articol va fi aprobată prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.*	prezentate de contribuabil/plătitor în termen de 30 de zile de la comunicarea înştiințării sau documentele prezentate nu sunt suficiente pentru clarificarea situației fiscale, organul fiscal stabileşte diferențele de creanțe fiscale datorate prin emiterea unei decizii de impunere sau dispune măsurile necesare respectării prevederilor legale, după caz. (3) Decizia de impunere prevăzută la alin. (2) este o decizie sub rezerva verificării ulterioare. (4) Decizia de impunere emisă în condițiile prezentului articol fără audierea contribuabilului/plătitorului este nulă.
	CAPITOLUL VI **Dispoziții finale privind controlul fiscal efectuat de organul fiscal central şi local**
	ART. 150 **Regimul actelor de sesizare a organelor de urmărire penală** (1) Procesele-verbale de sesizare a organelor de urmărire penală prin care organele fiscale constată situații de fapt ce ar putea întruni elementele constitutive ale unei infracțiuni, precum şi procesele-verbale încheiate la solicitarea organelor de urmărire penală, prin care se evaluează prejudiciul nu sunt acte administrativ-fiscale în sensul prezentului cod. (2) Pe baza proceselor-verbale prevăzute la alin. (1), organul fiscal organizează evidența fiscală a sumelor reprezentând prejudiciul înscrise în aceste procese-verbale, distinct de evidența creanțelor fiscale. (3) Contribuabilul/Plătitorul sau altă persoană interesată poate să plătească sumele înscrise în procesele-verbale prevăzute la alin. (1) sau, după caz, pretențiile organului fiscal înscrise în documentele prin care s-a constituit parte civilă în procesul penal. (4) Ori de câte ori, prin actele emise de organele judiciare, rezultă că persoana care a efectuat plata nu datorează sumele achitate, acestea se restituie. În acest caz, dreptul la restituire se naşte la data comunicării actului de către organul judiciar. (5) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă astfel:

	a) prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central; b) prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice şi al ministrului finanțelor publice, în cazul creanțelor fiscale administrate de organele fiscale locale.
	ART. 151 **Dispoziții finale privind controlul fiscal efectuat de organul fiscal central şi local** (1) Delimitarea competențelor diferitelor structuri de control din cadrul A.N.A.F. se realizează prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. (2) Structurile de control din cadrul A.N.A.F. au obligația de a colabora în scopul efectuării controlului fiscal prevăzut de prezentul titlu, în condițiile stabilite prin ordinul prevăzut la alin. (1). (3) Delimitarea competențelor diferitelor structuri de control din cadrul organului fiscal local se realizează prin hotărâre a autorității deliberative.
TITLUL VIII **Colectarea creanțelor fiscale**	TITLUL VII **Colectarea creanțelor fiscale**
CAPITOLUL I **Dispoziții generale**	CAPITOLUL I **Dispoziții generale**
ART. 110 **Colectarea creanțelor fiscale** (1) În sensul prezentului titlu, colectarea constă în exercitarea acțiunilor care au ca scop stingerea creanțelor fiscale. (2) Colectarea creanțelor fiscale se face în temeiul unui titlu de creanță sau al unui titlu executoriu, după caz. *(3) Titlul de creanță este actul prin care se stabileşte şi se individualizează creanța fiscală, întocmit de organele competente sau de persoanele îndreptățite, potrivit legii. Asemenea titluri pot fi:* *a) decizia de impunere;* *b) declarația fiscală;* *c) decizia referitoare la obligații de plată accesorii;*	ART. 152 **Colectarea creanțelor fiscale** (1) În sensul prezentului titlu, colectarea creanțelor fiscale reprezintă totalitatea activităților care au ca scop stingerea creanțelor fiscale. (2) Colectarea creanțelor fiscale se face în temeiul unui titlu de creanță fiscală sau al unui titlu executoriu, după caz.

d) declarația vamală; *e) decizia prin care se stabilesc şi se individualizează datoria vamală, impozitele, taxele şi alte sume care se datorează în vamă, potrivit legii, inclusiv accesoriile;* *f) procesul-verbal de constatare şi sancționare a contravenției, întocmit de organul prevăzut de lege, pentru obligațiile privind plata amenzilor contravenționale;* *g) decizia de atragere a răspunderii solidare emisă potrivit art. 28;* *h) ordonanța procurorului, încheierea sau dispozitivul hotărârii instanței judecătoreşti ori un extras certificat întocmit în baza acestor acte, în cazul creanțelor fiscale stabilite, potrivit legii, de procuror sau de instanța judecătorească;* *i) decizia emisă de Comitetul de Supraveghere al Oficiului Național pentru Jocuri de Noroc privind taxa aferentă acordării licențelor şi a autorizațiilor de exploatare a jocurilor de noroc, în baza prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea şi exploatarea jocurilor de noroc, cu modificările şi completările ulterioare.*	
ART. 110^1 ***Evidența creanțelor fiscale*** *(1) În scopul exercitării activității de colectare a creanțelor fiscale, organele fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală organizează, pentru fiecare contribuabil, evidența creanțelor fiscale şi modul de stingere a acestora.* *(2) Contribuabilii au acces la informațiile din evidența creanțelor fiscale potrivit procedurii aprobate prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală*). (A se vedea : O.P.A.N.A.F. nr. 230/2013 pentru aprobarea Procedurii de accesare a informațiilor cuprinse în dosarul fiscal, puse la dispoziția contribuabililor pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în spațiul privat al contribuabilului)* ***)** A se vedea O.P.A.N.A.F. nr. 230/2013 pentru aprobarea*	ART. 153 **Evidența creanțelor fiscale** (1) În scopul exercitării activității de colectare a creanțelor fiscale, organul fiscal organizează, pentru fiecare contribuabil/plătitor, evidența creanțelor fiscale şi modul de stingere a acestora. Evidența se organizează pe baza titlurilor de creanță fiscală şi a actelor referitoare la stingerea creanțelor fiscale. (2) Contribuabilul/Plătitorul are acces la informațiile din evidența creanțelor fiscale, la cererea acestuia, adresată organului fiscal competent. (3) Accesul la evidența creanțelor fiscale se efectuează potrivit procedurii şi condițiilor aprobate, astfel: a) prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., în cazul evidenței creanțelor

Procedurii de accesare a informațiilor cuprinse în dosarul fiscal, puse la dispoziția contribuabililor pe pagina de internet a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în spațiul privat al contribuabilului.	fiscale organizate de organul fiscal central; b) prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice şi al ministrului finanțelor publice, în cazul evidenței creanțelor fiscale organizate de organul fiscal local.
	ART. 154 **Scadența creanțelor fiscale** (1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează. (2) În cazul în care legea nu prevede scadența, aceasta se stabileşte astfel: a) prin ordin al ministrului finanțelor publice, în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central; *(A se vedea : O.P.A.N.A.F. nr 378/2016 pentru modificarea si completarea Procedurii de aplicare a prevederilor OUG nr. 44/2015 privind acordarea unor facilități fiscale în cazul creantelor administrate de către organul fiscal central, aprobată prin O.M.F.P. nr. 3831/2015)* b) prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice şi al ministrului finanțelor publice, în cazul creanțelor fiscale administrate de organele fiscale locale. (3) Pentru creanțele fiscale administrate de organul fiscal central stabilite pe baza declarațiilor de impunere, care se plătesc în contul unic şi care au scadența diferită de data de 25, aceasta se înlocuieşte cu data de 25 a lunii prevăzute de actul normativ care le reglementează.
ART. 111^1*) ***Prevederi speciale privind scadența şi declararea creanțelor fiscale*** *Creanțele fiscale pentru care, potrivit Codului fiscal sau altor legi care le reglementează, scadența şi termenul de declarare se împlinesc la 25 decembrie sunt scadente şi se declară până la data de 21 decembrie. În situația în care data de 21 decembrie este zi nelucrătoare, creanțele fiscale sunt scadente şi se declară până în*	ART. 155 **Prevederi speciale privind scadența şi declararea creanțelor fiscale** (1) Persoanele juridice care, în cursul unei perioade fiscale, se dizolvă cu lichidare potrivit legii, au obligația să depună declarațiile fiscale şi să plătească obligațiile fiscale aferente până la data depunerii bilanțului în condițiile legii. (2) Creanțele fiscale administrate de organul fiscal central pentru care, potrivit Codului fiscal sau altor legi care le reglementează, scadența şi/sau termenul de declarare se împlinesc la 25 decembrie, sunt scadente şi/sau se declară până la data de 21 decembrie. În situația în care data de 21 decembrie, este zi nelucrătoare, creanțele fiscale sunt scadente şi/sau se

ultima zi lucrătoare anterioară datei de 21 decembrie. ***)** *Reproducem mai jos prevederile art. V din O.U.G.i nr. 80/2014* *"ART. V Prin excepție de la prevederile art. 111^1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, în anul 2014, creanțele fiscale sunt scadente şi se declară până la data de 22 decembrie 2014."*	declară până în ultima zi lucrătoare anterioară datei de 21 decembrie. (3) Obligațiile fiscale stabilite de organul fiscal central prin decizii de plăți anticipate comunicate după expirarea termenelor de plată prevăzute de Codul fiscal, în cazul contribuabililor care nu au avut obligația efectuării de plăți anticipate în anul precedent întrucât nu au realizat venituri sunt scadente în termen de 5 zile de la data comunicării deciziei de plăți anticipate.
ART. 111*) **Termenele de plată** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 1801/2008 pentru aprobarea Deciziei Comisiei de proceduri fiscale nr. 3/2008)* (1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează. (2) Pentru diferențele de obligații fiscale principale şi pentru obligațiile fiscale accesorii, stabilite potrivit legii, termenul de plată se stabileşte în funcție de data comunicării acestora, astfel: a) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1 - 15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare; b) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16 - 31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare. (3) Pentru obligațiile fiscale eşalonate sau amânate la plată, precum şi pentru accesoriile acestora termenul de plată se stabileşte prin documentul prin care se acordă înlesnirea respectivă. (4) Pentru creanțele fiscale, administrate de Ministerul Economiei şi Finanțelor, care nu au prevăzute termene de plată, acestea vor fi stabilite prin ordin al ministrului economiei şi finanțelor. *(4^1) Pentru creanțele fiscale stabilite pe baza declarațiilor fiscale cărora li se aplică prevederile art. 114 alin. (2^1) şi care au termenul*	ART. 156 **Termenele de plată** (1) Pentru diferențele de obligații fiscale principale şi pentru obligațiile fiscale accesorii, stabilite prin decizie potrivit legii, termenul de plată se stabileşte în funcție de data comunicării deciziei, astfel: a) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1 - 15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare, inclusiv; b) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16 - 31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare, inclusiv. (2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile în mod corespunzător şi în următoarele cazuri: a) al deciziei de atragere a răspunderii solidare, emisă potrivit art. 26; b) al deciziei emise potrivit art. 100 în cazul în care legea nu prevede un alt termen de plată; c) al deciziei de impunere emise de organul fiscal, potrivit legii, pe baza declarației rectificative depuse de contribuabil. (3) Pentru obligațiile fiscale eşalonate la plată, precum şi pentru accesoriile acestora termenul de plată se stabileşte prin documentul prin care se acordă eşalonarea.

de plată diferit de data de 25, acesta se înlocuieşte cu data de 25 a lunii prevăzute de actul normativ care le reglementează. (5) Pentru creanțele fiscale ale bugetelor locale care nu au prevăzute termene de plată, acestea se stabilesc prin ordin comun al ministrului internelor şi reformei administrative şi al ministrului economiei şi finanțelor. (6) Contribuțiile sociale administrate de Ministerul Economiei şi Finanțelor, după calcularea şi reținerea acestora conform reglementărilor legale în materie, se virează până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se efectuează plata drepturilor salariale. *(7) *** Abrogat* *(8) *** Abrogat* *(9) *** Abrogat* ****)** A se vedea şi art. XI din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 , articol reprodus şi în pct. 4 din nota CIN de la sfârşitul textului actualizat.*	
ART. 113^1 ***Obligații fiscale restante*** *(1) Prin obligații fiscale restante se înțelege:* *a) obligații fiscale pentru care s-a împlinit scadența sau termenul de plată;* *b) diferențele de obligații fiscale principale şi accesorii stabilite prin decizie de impunere, chiar dacă pentru acestea nu s-a împlinit termenul de plată prevăzut la art. 111 alin. (2).* *(2) Nu sunt considerate obligații fiscale restante:* *a) obligațiile fiscale pentru care s-au acordat şi sunt în derulare înlesniri la plată, potrivit legii, dacă pentru acestea nu s-a împlinit termenul de plată prevăzut în actul de acordare a înlesnirii;* *b) obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale a căror executare este suspendată în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare;* *c) obligațiile fiscale cu termene de plată viitoare stabilite în planul de reorganizare judiciară aprobat în condițiile legii.* *(3) Nu se consideră că un contribuabil înregistrează obligații*	ART. 157 **Obligații fiscale restante** (1) Prin obligații fiscale restante se înțelege: a) obligații fiscale pentru care s-a împlinit scadența sau termenul de plată; b) diferențele de obligații fiscale principale şi accesorii stabilite prin decizie de impunere, chiar dacă pentru acestea nu s-a împlinit termenul de plată prevăzut la art. 156 alin. (1). (2) Nu sunt considerate obligații fiscale restante: a) obligațiile fiscale pentru care s-au acordat şi sunt în derulare înlesniri la plată, potrivit legii, dacă pentru acestea nu s-a împlinit termenul de plată prevăzut în actul de acordare a înlesnirii; b) obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale a căror executare este suspendată în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare; c) obligațiile fiscale cu termene de plată viitoare stabilite în planul de reorganizare judiciară aprobat în condițiile legii. (3) Nu se consideră că un contribuabil înregistrează obligații fiscale

fiscale restante în situația în care suma obligațiilor fiscale înscrise în certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal este mai mică sau egală cu suma de rambursat/restituit. În certificatul de atestare fiscală se face mențiune în acest sens.	restante în situația în care suma obligațiilor fiscale înscrise în certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal, este mai mică sau egală cu suma de rambursat/restituit. În certificatul de atestare fiscală se face mențiune în acest sens.
ART. 112 **Certificatul de atestare fiscală** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 752/2006 privind aprobarea procedurii de eliberare a certificatului de atestare fiscală pentru persoane juridice şi fizice, a certificatului de obligații bugetare, precum şi a modelului şi conținutului acestora, abrogat prin O.M.F.P. nr. 4115/2015)* *(1) Certificatul de atestare fiscală se emite de organul fiscal competent la solicitarea contribuabililor. Certificatul se emite şi din oficiu sau la solicitarea altor autorități publice, în cazurile şi în condițiile prevăzute de reglementările legale în vigoare. Prevederile art. 11 se aplică în mod corespunzător.* *(2) Certificatul de atestare fiscală se eliberează pe baza datelor cuprinse în evidența pe plătitor a organului fiscal competent şi cuprinde creanțele fiscale exigibile, existente în sold în ultima zi a lunii anterioare depunerii cererii, denumită lună de referință, şi neachitate până la data eliberării acestuia.* *(3) În situația în care se emit certificate de atestare fiscală în primele 5 zile lucrătoare ale lunii, acestea vor cuprinde creanțele fiscale exigibile, existente în sold la sfârşitul lunii anterioare lunii de referință şi neachitate până la data eliberării acestora.* *(4) Certificatul de atestare fiscală se emite în termen de 5 zile lucrătoare de la data depunerii cererii şi poate fi utilizat de persoana interesată pe o perioadă de până la 30 de zile de la data eliberării. În cazul persoanelor fizice, perioada în care poate fi utilizat este de până la 90 de zile de la data eliberării. Pe perioada de utilizare, certificatul poate fi prezentat de contribuabil, în original sau în copie*	ART. 158 **Certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal central** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3654/2015 privind aprobarea procedurii de eliberare a certificatului de atestare fiscală, a certificatului de obligații bugetare, precum şi a modelului şi conținutului acestora)* (1) Certificatul de atestare fiscală se emite de organul fiscal central competent la solicitarea contribuabilului/plătitorului. Certificatul se emite şi din oficiu sau la solicitarea altor autorități publice, în cazurile şi în condițiile prevăzute de reglementările legale în vigoare, precum şi la solicitarea oricărei persoane care deține titluri de participare la o societate. (2) Certificatul de atestare fiscală se eliberează pe baza datelor cuprinse în evidența creanțelor fiscale a organului fiscal central competent şi cuprinde obligațiile fiscale restante existente în sold în ultima zi a lunii anterioare depunerii cererii şi nestinse până la data eliberării acestuia, precum şi alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii şi existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării. (3) În certificatul de atestare fiscală se înscriu orice alte mențiuni cu privire la situația fiscală a contribuabilului/plătitorului, prevăzute prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. (4) Organul fiscal central emitent înscrie în certificatul de atestare fiscală sumele certe, lichide şi exigibile pe care contribuabilul/plătitorul solicitant le are de încasat de la autorități contractante definite potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice şi a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări

legalizată, oricărui solicitant. *(4^1) Organul fiscal emitent poate înscrie în certificatul de atestare fiscală sumele certe, lichide şi exigibile pe care contribuabilul solicitant le are de încasat de la autorități contractante definite potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice şi a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 337/2006. Înscrierea se face în baza unui document eliberat de autoritatea contractantă prin care se certifică că sumele sunt certe, lichide şi exigibile.* *(5) În certificatul de atestare fiscală vor fi cuprinse orice alte mențiuni cu privire la situația fiscală a contribuabilului, prevăzute prin ordin al ministrului finanțelor publice.* *(6) Orice persoană care deține părți sociale la o societate comercială poate solicita eliberarea unui certificat de atestare fiscală al societății.*	şi completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările şi completările ulterioare. Înscrierea se face în baza unui document eliberat de autoritatea contractantă prin care se certifică faptul că sumele sunt certe, lichide şi exigibile. (5) Certificatul de atestare fiscală se emite în maximum 3 zile lucrătoare de la data depunerii cererii şi poate fi utilizat de persoana interesată pe o perioadă de până la 30 de zile de la data eliberării. În cazul persoanelor fizice, perioada în care poate fi utilizat este de până la 90 de zile de la data eliberării. Pe perioada de utilizare, certificatul poate fi prezentat de contribuabil/plătitor, în original sau în copie legalizată, oricărui solicitant. (6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), în situația contribuabilului/plătitorului supus unei inspecții fiscale şi care solicită eliberarea unui certificat de atestare fiscală în scopul radierii din registrele în care a fost înregistrat, certificatul de atestare fiscală se emite în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii deciziei de impunere sau a deciziei de nemodificare a bazei de impozitare, după caz.
ART. 113 ***Certificatul de atestare fiscală emis de autoritățile administrației publice locale*** *(1) Certificatul de atestare fiscală se emite de organul fiscal competent al autorității administrației publice locale, la solicitarea contribuabilului sau a notarului, respectiv a împuternicitului acestuia, conform delegării date de către contribuabil.* *(2) Certificatul de atestare fiscală se eliberează pe baza datelor cuprinse în evidența pe plătitor a organului fiscal competent şi cuprinde creanțele fiscale exigibile, existente în sold în prima zi a lunii următoare depunerii cererii.* *(3) Certificatul de atestare fiscală se emite în termen de cel mult două zile lucrătoare de la data solicitării şi poate fi utilizat de contribuabil pe toată perioada lunii în care se emite. Pe perioada de utilizare, certificatul poate fi prezentat de contribuabil, în original sau*	ART. 159 **Certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal local** (1) Certificatul de atestare fiscală se emite de organul fiscal local, la solicitarea contribuabilului/plătitorului. Certificatul se emite şi la solicitarea autorităților publice în cazurile şi în condițiile prevăzute de reglementările legale în vigoare, precum şi la solicitarea notarului public, conform delegării date de către contribuabil. (2) Certificatul de atestare fiscală se eliberează pe baza datelor cuprinse în evidența creanțelor fiscale a organului fiscal local şi cuprinde obligațiile fiscale restante şi, după caz, obligațiile fiscale scadente până în prima zi a lunii următoare depunerii cererii, precum şi alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii şi existente în evidența organului fiscal local în vederea recuperării. (3) Certificatul de atestare fiscală se emite în termen de cel mult două zile lucrătoare de la data solicitării şi este valabil 30 de zile de la data emiterii.

în copie legalizată, oricărui solicitant. *(4) Pentru înstrăinarea dreptului de proprietate asupra clădirilor, terenurilor şi a mijloacelor de transport, contribuabilii trebuie să prezinte certificate de atestare fiscală prin care să se ateste achitarea tuturor obligațiilor fiscale de plată datorate autorității administrației publice locale în a cărei rază se află înregistrat fiscal bunul ce se înstrăinează, potrivit alin. (2), inclusiv sumele reprezentând amenzi existente în evidența organului fiscal. Pentru bunul care se înstrăinează, impozitul datorat este cel recalculat pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică persoanei care înstrăinează, potrivit Codului fiscal.* *(5) Actele prin care se înstrăinează clădiri, terenuri, respectiv mijloace de transport, cu încălcarea prevederilor alin. (4), sunt nule de drept.* *(6) Prevederile alin. (4) şi (5) nu sunt aplicabile în cazul procedurii de executare silită, procedurii insolvenței şi procedurilor de lichidare.*	(4) Certificatul de atestare fiscală emis în condițiile prezentului articol poate fi prezentat în original sau în copie legalizată oricărui solicitant. (5) Pentru înstrăinarea dreptului de proprietate asupra clădirilor, terenurilor şi a mijloacelor de transport, proprietarii bunurilor ce se înstrăinează trebuie să prezinte certificate de atestare fiscală prin care să se ateste achitarea tuturor obligațiilor de plată datorate bugetului local al unității administrativ-teritoriale în a cărei rază se află înregistrat fiscal bunul ce se înstrăinează, potrivit alin. (2). Pentru bunul ce se înstrăinează, proprietarul bunului trebuie să achite impozitul datorat pentru anul în care se înstrăinează bunul, cu excepția cazului în care pentru bunul ce se înstrăinează impozitul se datorează de altă persoană decât proprietarul. (6) Actele prin care se înstrăinează clădiri, terenuri, respectiv mijloace de transport, cu încălcarea prevederilor alin. (5), sunt nule de drept. (7) Prevederile alin. (5) şi (6) nu sunt aplicabile în cazul procedurii de executare silită, procedurii insolvenței şi procedurilor de lichidare.
	ART. 160 **Solicitarea certificatului de atestare fiscală de către alte persoane decât contribuabilul** (1) Orice persoană fizică sau juridică, alta decât cea prevăzută la art. 69 alin. (4), poate solicita organelor fiscale certificatul de atestare fiscală sau documente care să ateste situația fiscală a unui contribuabil numai cu acordul scris al contribuabilului în cauză. (2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), ori de câte ori se dezbate succesiunea unei persoane fizice decedate, notarul public are obligația de a solicita organului fiscal central şi organului fiscal local, certificatul de atestare fiscală pentru persoana fizică pentru care se dezbate succesiunea.
	ART. 161 **Plata obligațiilor fiscale în cazuri speciale** Orice persoană poate efectua, pentru sine sau pentru altă persoană, plata unor obligații fiscale pentru care s-a împlinit termenul de prescripție a

	dreptului de a stabili obligații fiscale sau termenul de prescripție a dreptului de a cere executarea silită ori obligațiile fiscale erau datorate de o persoană juridică care şi-a încetat existența. Persoana care efectuează plata trebuie să depună la organul fiscal o declarație pe propria răspundere cu privire la opțiunea efectuării unei asemenea plăți.
	ART. 162 **Publicarea listelor debitorilor care înregistrează obligații fiscale restante** (1) Organele fiscale au obligația de a publica pe pagina de internet proprie lista debitorilor persoane fizice şi juridice care înregistrează obligații fiscale restante, precum şi cuantumul acestor obligații. (2) Lista se publică trimestrial, până în ultima zi a primei luni din trimestrul următor celui de raportare şi cuprinde obligațiile fiscale restante la sfârşitul trimestrului şi neachitate la data publicării listei, al căror plafon se stabileşte astfel: a) în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, prin ordin al preşedintelui A.N.A.F; *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 558/2016 privind Procedura de publicare a listelor debitorilor care înregistrează obligații fiscale restante, precum şi cuantumul acestor obligații, O.P.A.N.A.F. nr. 1164/2016 pentru modificarea Procedurii aprobata prin O.P.A.N.A.F. nr. 558/2016, O.P.A.N.A.F. nr. 2266/2016 din 29 iulie 2016 pentru modificarea si completarea Procedurii aprobata prin O.P.A.N.A.F. nr. 558/2016)* b) în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local, prin hotărâre a consiliului local. (3) Înainte de publicare, obligațiile fiscale restante se notifică debitorilor. Obligațiile fiscale ale sediilor secundare plătitoare de salarii şi venituri asimilate salariilor se notifică persoanei în structura căreia acestea funcționează. (4) În termen de 15 zile de la achitarea integrală a obligațiilor fiscale datorate, organul fiscal competent operează modificările pentru fiecare debitor care şi-a achitat aceste obligații. (5) Prevederile prezentului articol se aplică şi pentru obligațiile fiscale stabilite prin titluri de creanță împotriva cărora contribuabilul a exercitat căile de atac prevăzute de lege, până la soluționarea căilor de atac, caz în

	care organul fiscal face mențiuni cu privire la această situație. Ori de câte ori contribuabilul obține suspendarea executării actului administrativ fiscal în condițiile Legii nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare, sunt aplicabile prevederile alin. (4).
CAPITOLUL II Stingerea creantelor fiscal prin plata, compensare si restituire	CAPITOLUL II Stingerea creantelor fiscal prin plata, compensare si restituire
ART. 114 **Dispoziții privind efectuarea plății** *(A se vedea: O.M.M.D.D. nr. 1937/2007 privind aprobarea Metodologiei de distribuire a sumelor reprezentând obligații fiscale datorate bugetului Fondului pentru mediu, plătite de contribuabili în contul unic al Administrației Fondului pentru Mediu, de distribuire a sumelor reprezentând obligații fiscale restante înregistrate de către aceştia la bugetul Fondului pentru mediu la data de 31 decembrie 2007 şi de stingere a acestora, O.P.A.N.A.F. nr. 1801/2008 pentru aprobarea Deciziei Comisiei de proceduri fiscale nr. 3/2008, Decizia nr. 270/2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 114 alin. (6) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală în redactarea anterioară modificării acestor prevederi prin Legea nr. 126/2011 privind aprobarea O.U.G. nr. 88/2010 pentru modificarea şi completarea O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, precum şi a dispozițiilor art. 114 alin. (1) şi (4) din aceeaşi ordonanță)* (1) Plățile către organele fiscale se efectuează prin intermediul băncilor, trezoreriilor şi al altor instituții autorizate să deruleze operațiuni de plată. *(2) *** Abrogat* *(2^1) Debitorii vor efectua plata impozitelor, taxelor, contribuțiilor şi a altor sume datorate bugetului general consolidat, prevăzute prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, într-un cont unic, prin utilizarea unui ordin de plată pentru Trezoreria Statului pentru obligațiile datorate bugetului de stat şi a unui ordin de plată pentru Trezoreria Statului pentru celelalte obligații de plată.*	ART. 163 **Dispoziții privind efectuarea plății** (1) Plățile către organul fiscal se efectuează prin intermediul băncilor, trezoreriilor şi al altor instituții autorizate să deruleze operațiuni de plată. (2) În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central debitorii efectuează plata acestora într-un cont unic, prin utilizarea unui ordin de plată pentru Trezoreria Statului pentru obligațiile fiscale datorate bugetului de stat şi a unui ordin de plată pentru Trezoreria Statului pentru celelalte obligații fiscale. Tipurile de obligații fiscale supuse acestor prevederi se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 531/2016 privind impozitele, contribuțiile şi alte sume*

	reprezentând creanțe fiscale, care se plătesc de contribuabili într-un cont unic).
(2^2) Distribuirea sumelor din contul unic se face de organul fiscal competent, distinct pe fiecare buget sau fond, după caz, proporțional cu obligațiile datorate.	(3) Distribuirea sumelor din contul unic se face de organul fiscal competent, distinct pe fiecare buget sau fond, după caz, proporțional cu obligațiile fiscale datorate.
(2^3) În cazul în care suma plătită nu acoperă obligațiile fiscale datorate unui buget sau fond, distribuirea în cadrul fiecărui buget sau fond se face în următoarea ordine: *a) pentru toate impozitele şi contribuțiile cu reținere la sursă;* *b) pentru toate celelalte obligații fiscale principale;* *c) pentru obligațiile fiscale accesorii aferente obligațiilor prevăzute la lit. a) şi b).*	(4) În cazul în care suma plătită nu acoperă obligațiile fiscale datorate unui buget sau fond, distribuirea în cadrul fiecărui buget sau fond se face în următoarea ordine: a) pentru toate impozitele şi contribuțiile sociale cu reținere la sursă; b) pentru toate celelalte obligații fiscale principale; c) pentru obligațiile fiscale accesorii aferente obligațiilor prevăzute la lit. a) şi b).
	(5) În cazul în care suma achitată nu acoperă toate obligațiile fiscale aferente uneia dintre categoriile prevăzute la alin. (4), distribuirea se face, în cadrul categoriei respective, proporțional cu obligațiile fiscale datorate.
(2^4) Metodologia de distribuire a sumelor plătite în contul unic şi de stingere a obligațiilor fiscale se aprobă prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr 1314/2007 pentru aprobarea Metodologiei de distribuire a sumelor plătite de contribuabili în contul unic şi de stingere a obligațiilor fiscale înregistrate de către aceştia)	(6) Metodologia de distribuire a sumelor plătite în contul unic şi de stingere a obligațiilor fiscale se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3637/2015 pentru aprobarea Metodologiei de distribuire a sumelor plătite de contribuabili în contul unic si de stingere a obligatiilor fiscale înregistrate de către acestia)*
	(7) Plata obligațiilor fiscale, altele decât cele prevăzute la alin. (2), se efectuează de către debitori, distinct pe fiecare tip de creanță fiscală.
	(8) În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local, debitorii efectuează plata acestora potrivit prevederilor alin. (7). Dispozițiile alin. (1), (9), (11) şi (12) sunt aplicabile şi plăților efectuate la organul fiscal local.
(2^5) Plata obligațiilor fiscale, altele decât cele prevăzute la alin. (2^1), se efectuează de către debitori, distinct pe fiecare impozit, contribuție şi alte sume datorate bugetului general consolidat.	(9) Plata obligațiilor fiscale se efectuează de debitor. Plata poate fi efectuată în numele debitorului şi de către o altă persoană decât acesta.
(2^6) În situația în care plata se efectuează de către o altă persoană decât debitorul, dispozițiile art. 1.472 şi 1.474 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, se aplică în mod corespunzător.	
(2^7) Prin excepție de la prevederile alin. (2^2), în cazul în care debitorii beneficiază de înlesniri la plată potrivit reglementărilor legale în vigoare ori se află sub incidența Legii nr. 85/2006) privind*	(10) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în cazul în care debitorii beneficiază de înlesniri la plată potrivit reglementărilor legale în vigoare ori se află sub incidența legislației privind insolvența, distribuirea sumelor

procedura insolvenței, cu modificările şi completările ulterioare, distribuirea sumelor achitate în contul unic se efectuează de către organul fiscal competent, potrivit ordinii prevăzute la art. 115 alin. (1) sau (3), după caz, indiferent de tipul de creanță. (3) În cazul stingerii prin plată a obligațiilor fiscale, momentul plății este: a) în cazul plăților în numerar, data înscrisă în documentul de plată eliberat de organele sau persoanele abilitate de organul fiscal; b) în cazul plăților efectuate prin mandat poştal, data poştei, înscrisă pe mandatul poştal; c) în cazul plăților efectuate prin decontare bancară, data la care băncile debitează contul plătitorului pe baza instrumentelor de decontare specifice, astfel cum această informație este transmisă prin mesajul electronic de plată de către instituția bancară inițiatoare, potrivit reglementărilor specifice în vigoare, cu excepția situației prevăzute la art. 121, data putând fi dovedită prin extrasul de cont al contribuabilului; *c^1) în cazul plăților efectuate prin intermediul cardurilor bancare, data la care a fost efectuată tranzacția, astfel cum este confirmată prin procedura de autorizare a acesteia; procedura şi categoriile de impozite, taxe, contribuții şi alte venituri ale bugetului general consolidat care pot fi plătite prin intermediul cardurilor bancare se aprobă prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală; (A se vedea : O.P.A.N.A.F. nr. 718/2008 pentru aprobarea categoriilor de impozite, taxe, contribuții şi alte venituri ale bugetului general consolidat care pot fi plătite online (prin internet) de către persoanele fizice, prin intermediul cardurilor bancare)* d) pentru obligațiile fiscale care se sting prin anulare de timbre fiscale mobile, data înregistrării la organul competent a documentului sau a actului pentru care s-au depus şi anulat timbrele datorate potrivit legii. (4) Pentru creanțele fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală şi unitățile subordonate, organul fiscal, la cererea debitorului, va efectua îndreptarea erorilor din documentele de plată întocmite de acesta şi va considera valabilă plata de la	achitate în contul unic se efectuează de către organul fiscal competent, potrivit ordinii prevăzute la art. 165 alin. (1) sau (6), după caz, indiferent de tipul de creanță. (11) În cazul stingerii prin plată a obligațiilor fiscale, momentul plății este: a) în cazul plăților în numerar, data înscrisă în documentul de plată eliberat de organul fiscal, unitățile Trezoreriei Statului sau organele ori persoanele abilitate de acestea; b) în cazul plăților efectuate prin mandat poştal, data poştei, înscrisă pe mandatul poştal; c) în cazul plăților efectuate prin decontare bancară, data la care băncile debitează contul persoanei care efectuează plata pe baza instrumentelor de decontare specifice, astfel cum această informație este transmisă prin mesajul electronic de plată de către instituția bancară inițiatoare, potrivit reglementărilor specifice în vigoare, cu excepția situației prevăzute la art. 177, data putând fi dovedită prin extrasul de cont; d) în cazul plăților efectuate prin intermediul cardurilor bancare, data la care a fost efectuată tranzacția, astfel cum este confirmată prin procedura de autorizare a acesteia. În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, procedura şi tipurile de creanțe fiscale care pot fi plătite prin intermediul cardurilor bancare se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice. *(A se vedea : O.M.F.P. nr . 943/2016 privind tipurile de creanțe fiscale care pot fi plătite prin intermediul cardurilor bancare prin POS)* (12) În cazul stingerii obligațiilor fiscale prin valorificarea garanției constituite potrivit art. 211 lit. a), data stingerii este data constituirii garanției.

momentul efectuării acesteia, în suma şi din contul debitorului înscrise în documentul de plată, cu condiția debitării contului acestuia şi a creditării unui cont bugetar. *(A se vedea: O.M.E.F. nr. 1311/2008 pentru aprobarea Procedurii de îndreptare a erorilor materiale din documentele de plată întocmite de debitori privind obligațiile fiscale, O.P.A.N.A.F. nr. 1754/2008 pentru aprobarea Deciziei Comisiei de proceduri fiscale nr. 2/2008, Decizia nr. 2/2008)* (5) Prevederile alin. (4) se aplică în mod corespunzător şi de către celelalte autorități publice care, potrivit legii, administrează creanțe fiscale. *(6) Cererea poate fi depusă în termen de 5 ani, sub sancțiunea decăderii. Termenul începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a efectuat plata.* (7) Procedura de îndreptare a erorilor va fi aprobată prin ordin al ministrului economiei şi finanțelor. *(8) *** Abrogat* *(9) *** Abrogat* *(10) *** Abrogat* *(11) *** Abrogat* *(12) *** Abrogat* *(13) *** Abrogat* *(14) *** Abrogat* *(15) *** Abrogat* *(16) *** Abrogat* ****)*** *Legea nr. 85/2006 a fost abrogată. A se vedea Legea nr. 85/2014.*	
	ART. 164 **Dispoziții privind corectarea erorilor din documentele de plată întocmite de debitori** (1) Plata obligațiilor fiscale efectuată într-un cont bugetar eronat este valabilă, de la momentul efectuării acesteia, în condițiile prezentului articol. La cererea debitorului, organul fiscal competent efectuează îndreptarea erorilor din documentele de plată întocmite de debitor, în suma şi din contul debitorului înscrise în documentul de plată, cu condiția debitării contului acestuia şi a creditării unui cont bugetar.

	(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică şi în cazul în care plata s-a efectuat în alt buget decât cel al cărui venit este creanța fiscală plătită, cu condiția ca acestea să fie administrate de acelaşi organ fiscal iar plata să nu fi stins creanțele datorate bugetului în care s-a încasat suma plătită eronat, cu excepția cazului în care în evidența fiscală debitorul înregistrează sume plătite în plus cel puțin la nivelul plății eronate. (3) În cazul plăților efectuate în alt buget, organul fiscal competent dispune unității Trezoreriei Statului transferul sumelor plătite eronat către bugetul căruia obligația fiscală este datorată. (4) În situația în care plata obligațiilor fiscale s-a efectuat utilizând un cod de identificare fiscală eronat, eroarea din documentul de plată poate fi corectată cu condiția ca plata să nu fi stins creanțele datorate bugetului în care s-a încasat suma plătită eronat, cu excepția cazului în care în evidența fiscală debitorul înregistrează sume plătite în plus cel puțin la nivelul plății eronate. În acest caz, cererea de îndreptare a erorii se depune de cel care a efectuat plata la organul fiscal competent. (5) Cererea de îndreptare a erorilor din documentele de plată poate fi depusă în termen de 5 ani, sub sancțiunea decăderii. Termenul începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a efectuat plata. (6) Procedura de îndreptare a erorilor din documentele de plată se aprobă astfel: a) prin ordin al ministrului finanțelor publice, în cazul plăților efectuate la organul fiscal central; b) prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice şi al ministrului finanțelor publice, în cazul plăților efectuate la organul fiscal local.
ART. 115 ***Ordinea stingerii datoriilor*** *(A se vedea : O.P.A.N.A.F. nr. 1754/2008entru aprobarea Deciziei Comisiei de proceduri fiscale nr. 2/2008, Decizia nr. 2/2008)* *(1) Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții şi alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative acelui tip de*	ART. 165 **Ordinea stingerii obligațiilor fiscale** (1) Dacă un debitor datorează mai multe tipuri de obligații fiscale, iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate obligațiile, atunci se stinge obligația fiscală pe care o indică debitorul, potrivit legii, sau care este distribuită potrivit prevederilor art. 163, după caz, stingerea

creanță fiscală principală pe care o stabileşte contribuabilul sau care este distribuită, potrivit prevederilor art. 114, de către organul fiscal competent, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:	efectuându-se, de drept, în următoarea ordine:
a) sumele datorate în contul ratei din luna curentă din graficul de plată a obligației fiscale pentru care s-a aprobat o eşalonare la plată, precum şi dobânda sau majorarea de întârziere, după caz, datorată în luna curentă din grafic sau suma amânată la plată, împreună cu dobânda sau majorarea de întârziere, după caz, datorată pe perioada amânării, în cazul în care termenul stabilit pentru plata sumelor respective se împlineşte în luna curentă, precum şi obligațiile fiscale curente de a căror plată depinde menținerea valabilității înlesnirii acordate;	
b) toate obligațiile fiscale principale, în ordinea vechimii, şi apoi obligațiile fiscale accesorii, în ordinea vechimii. În cazul stingerii creanțelor fiscale prin dare în plată, se aplică prevederile art. 175 alin. (4^1);	a) toate obligațiile fiscale principale, în ordinea vechimii, şi apoi obligațiile fiscale accesorii, în ordinea vechimii;
c) sumele datorate în contul următoarelor rate din graficul de plată a obligației fiscale pentru care s-a aprobat eşalonarea, până la concurența cu suma eşalonată la plată sau până la concurența cu suma achitată, după caz, precum şi suma amânată la plată împreună cu dobânda sau majorarea de întârziere datorată pe perioada amânării, după caz;	
d) obligațiile cu scadențe viitoare, la solicitarea contribuabilului.	b) obligațiile cu scadențe viitoare, la solicitarea debitorului.
	(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local cu suma plătită se sting cu prioritate amenzile contravenționale individualizate în titluri executorii, în ordinea vechimii, chiar dacă debitorul indică un alt tip de obligație fiscală. Aceste prevederi nu se aplică în cazul plății taxelor astfel cum sunt definite la art. 1 pct. 36.
(2) Vechimea obligațiilor fiscale de plată se stabileşte astfel:	(3) În scopul stingerii obligațiilor fiscale, vechimea acestora se stabileşte astfel:
a) în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;	a) în funcție de scadență, pentru obligațiile fiscale principale;
b) în funcție de data comunicării, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organele competente, precum şi pentru obligațiile fiscale accesorii;	b) în funcție de termenul de plată prevăzut la art. 156 alin. (1), pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de organul fiscal competent, precum şi pentru obligațiile fiscale accesorii;

c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil.	c) în funcție de data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil/plătitor, în cazul în care legea prevede obligația acestuia de a calcula cuantumul obligației fiscale; d) în funcție de data primirii, în condițiile legii, a titlurilor executorii transmise de alte instituții. (4) Pentru beneficiarii unei eşalonări la plată, ordinea de stingere este următoarea: a) ratele de eşalonare şi/sau, după caz, obligațiile fiscale de a căror plată depinde menținerea valabilității eşalonării la plată; b) sumele datorate în contul următoarelor rate din graficul de plată, până la concurența cu suma eşalonată la plată sau până la concurența cu suma achitată, după caz. (5) Pentru beneficiarii unei amânări la plată, ordinea de stingere este următoarea: a) obligațiile fiscale datorate, altele decât cele care fac obiectul amânării la plată; b) obligațiile fiscale amânate la plată.
(3) Pentru debitorii care se află sub incidența Legii nr. 85/2006) privind procedura insolvenței, cu modificările şi completările ulterioare, ordinea de stingere este următoarea:* *a) obligații fiscale cu termene de plată după data deschiderii procedurii insolvenței, în ordinea vechimii, cu excepția celor prevăzute în planul de reorganizare confirmat;* *b) sume datorate în contul ratelor din programele de plăți ale obligațiilor fiscale, cuprinse în planul de reorganizare judiciară confirmat, precum şi obligațiile accesorii datorate pe perioada reorganizării, dacă în plan s-au prevăzut calcularea şi plata acestora;* *c) obligații fiscale datorate şi neachitate cu termene de plată anterioare datei la care s-a deschis procedura insolvenței, în ordinea vechimii, până la stingerea integrală a acestora, în situația contribuabililor aflați în stare de faliment;* *d) alte obligații fiscale în afara celor prevăzute la lit. a) - c).*	(6) Cu excepția situațiilor prevăzute la art. 167 alin. (11) şi (12), pentru debitorii care se află sub incidența legislației privind insolvența, ordinea de stingere este următoarea: a) obligații fiscale născute după data deschiderii procedurii insolvenței, în ordinea vechimii; b) sume datorate în contul ratelor din programele de plăți ale obligațiilor fiscale, cuprinse în planul de reorganizare judiciară confirmat, precum şi obligațiile fiscale accesorii datorate pe perioada reorganizării, dacă în plan s-au prevăzut calcularea şi plata acestora; c) obligații fiscale născute anterior datei la care s-a deschis procedura insolvenței, în ordinea vechimii, până la stingerea integrală a acestora, în situația contribuabililor aflați în stare de faliment; d) alte obligații fiscale în afara celor prevăzute la lit. a) - c).
(3^1) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul contribuabililor care beneficiază de ajutor de stat sub formă de	(7) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul contribuabililor care beneficiază de ajutor de stat sub formă de subvenții de la bugetul de stat

subvenții de la bugetul de stat pentru completarea veniturilor proprii, potrivit legii, se sting cu prioritate obligațiile fiscale aferente perioadei fiscale la care se referă subvenția, indiferent dacă plata este efectuată din subvenție sau din veniturile proprii. *(3^2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul obligațiilor fiscale de plată stabilite de organele de inspecție fiscală, precum şi a amenzilor de orice fel, se stinge cu prioritate obligația fiscală sau amenda pe care o alege contribuabilul.* *(4) Organul fiscal competent va comunica debitorului modul în care a fost efectuată stingerea datoriilor prevăzută la alin. (1), cu cel puțin 5 zile înainte de următorul termen de plată a obligațiilor fiscale.* *(5) *** Abrogat* ***)** *Legea nr. 85/2006 a fost abrogată. A se vedea Legea nr. 85/2014.*	pentru completarea veniturilor proprii, potrivit legii, se sting cu prioritate obligațiile fiscale aferente perioadei fiscale la care se referă subvenția, indiferent dacă plata este efectuată din subvenție sau din veniturile proprii. (8) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul obligațiilor fiscale de plată stabilite de organele de inspecție fiscală, precum şi a amenzilor de orice fel, se stinge cu prioritate obligația fiscală sau amenda pe care o alege contribuabilul. (9) Organul fiscal competent comunică debitorului modul în care a fost efectuată stingerea obligațiilor fiscale, cu cel puțin 5 zile înainte de următorul termen de plată a obligațiilor fiscale.
ART. 115^1 ***Reguli speciale privind stingerea creanțelor fiscale prin plată sau compensare*** *(1) Plățile efectuate de către debitori nu se distribuie şi nu sting obligațiile fiscale înscrise în titluri executorii pentru care executarea silită este suspendată în condițiile art. 148 alin. (2) lit. a) şi d), cu excepția situației în care contribuabilul optează pentru stingerea acestora potrivit art. 115 alin. (3^2).* *(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile şi în cazul stingerii obligațiilor fiscale prin compensare.*	ART. 166 **Reguli speciale privind stingerea creanțelor fiscale prin plată sau compensare** (1) Plățile efectuate de către debitori nu se distribuie şi nu sting obligațiile fiscale înscrise în titluri executorii pentru care executarea silită este suspendată în condițiile art. 233 alin. (1) lit. a) şi d) şi alin. (7), cu excepția situației în care contribuabilul optează pentru stingerea acestora potrivit art. 165 alin. (8). (2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile şi în cazul stingerii obligațiilor fiscale prin compensare.
ART. 116*) ***Compensarea*** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 1308/2009 privind unele măsuri pentru soluționarea deconturilor cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare, precum şi pentru stingerea prin compensare sau restituire a sumelor reprezentând taxă pe valoarea adăugată aprobată prin decizia de rambursare)* *(1) Prin compensare se sting creanțele statului sau unităților administrativ-teritoriale ori subdiviziunilor acestora reprezentând impozite, taxe, contribuții şi alte sume datorate bugetului general consolidat cu creanțele debitorului reprezentând sume de*	ART. 167 **Compensarea** (1) Prin compensare se sting creanțele statului sau unităților administrativ-teritoriale ori subdiviziunilor acestora reprezentând impozite, taxe, contribuții şi alte sume datorate bugetului general consolidat cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat, de restituit sau de

rambursat, de restituit sau de plată de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât şi pe cea de debitor, cu condiția ca respectivele creanțe să fie administrate de aceeaşi autoritate publică, inclusiv unitățile subordonate acesteia.	plată de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât şi pe cea de debitor, cu condiția ca respectivele creanțe să fie administrate de aceeaşi autoritate publică, inclusiv unitățile subordonate acesteia. Prin sume de plată de la buget se înțeleg sumele pe care statul sau unitatea/subdiviziunea administrativ-teritorială trebuie să le plătească unei persoane, inclusiv cele care rezultă din raporturi juridice contractuale, dacă acestea sunt stabilite prin titluri executorii.
(2) Creanțele fiscale ale debitorului se compensează cu obligații datorate aceluiaşi buget, urmând ca din diferența rămasă să fie compensate obligațiile datorate altor bugete, în mod proporțional, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. (1).	(2) Creanțele debitorului se compensează cu obligații datorate aceluiaşi buget, urmând ca din diferența rămasă să fie compensate obligațiile datorate altor bugete, în mod proporțional, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. (1).
(3) Creanțele fiscale rezultate din raporturi juridice vamale se compensează cu creanțele fiscale ale debitorului reprezentând sume de restituit de aceeaşi natură. Eventualele diferențe rămase se compensează cu alte obligații fiscale ale debitorului, în ordinea prevăzută la alin. (2).	(3) Creanțele fiscale rezultate din raporturi juridice vamale se compensează cu creanțele debitorului reprezentând sume de restituit de aceeaşi natură. Eventualele diferențe rămase se compensează cu alte obligații fiscale ale debitorului, în ordinea prevăzută la alin. (2).
(4) Dacă legea nu prevede altfel, compensarea operează de drept la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide şi exigibile.	(4) Dacă legea nu prevede altfel, compensarea operează de drept la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide şi exigibile.
(5) În sensul prezentului articol, creanțele sunt exigibile:	(5) În sensul prezentului articol, creanțele sunt exigibile:
a) la data scadenței, potrivit art. 111;	a) la data scadenței, potrivit art. 154 sau 155, după caz;
b) la termenul prevăzut de lege pentru depunerea decontului cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, în limita sumei aprobate la rambursare prin decizia emisă de organul fiscal potrivit legii;	b) la termenul prevăzut de lege pentru depunerea decontului cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, în limita sumei aprobate la rambursare prin decizia emisă de organul fiscal central, potrivit legii;
c) la data depunerii cererii de restituire, în limita sumei aprobate pentru restituire prin decizia emisă de organul fiscal potrivit legii, pentru cererile de restituire a accizei sau taxei pe valoarea adăugată, după caz, depuse potrivit Codului fiscal;	c) la data depunerii cererii de restituire, în limita sumei aprobate pentru restituire prin decizia emisă de organul fiscal central, potrivit legii, pentru cererile de restituire a accizei sau taxei pe valoarea adăugată, după caz, depuse potrivit Codului fiscal;
d) la data comunicării deciziei, pentru obligațiile fiscale principale, precum şi pentru obligațiile fiscale accesorii stabilite de organele competente prin decizie;	d) la data comunicării deciziei, pentru obligațiile fiscale principale, precum şi pentru obligațiile fiscale accesorii stabilite de organul fiscal competent prin decizie;
e) la data depunerii la organul fiscal a declarațiilor fiscale rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil;	e) la data depunerii la organul fiscal a declarațiilor de impunere rectificative, pentru diferențele de obligații fiscale principale stabilite de contribuabil/plătitor în cazul în care legea prevede obligația acestuia de a

f) la data comunicării actului de individualizare a sumei, pentru obligațiile de plată de la buget; *g) la data primirii, în condițiile legii, de către organul fiscal a titlurilor executorii emise de alte instituții, în vederea executării silite;* *h) la data naşterii dreptului la restituire pentru sumele de restituit potrivit art. 117, astfel:* *1. la data plății pentru sumele achitate în plus față de obligațiile fiscale datorate;* *2. la data prevăzută de lege pentru depunerea declarației anuale de impozit pe profit, în cazul impozitului pe profit de restituit rezultat din regularizarea anuală, potrivit legii. Restituirea se face în limita sumei rămase după regularizarea impozitului anual cu plățile anticipate neachitate;* *3. la data emiterii deciziei de impunere anuală, în cazul impozitului pe venit de restituit rezultat din regularizarea anuală, potrivit legii. Restituirea se face în limita sumei rămase după regularizarea impozitului anual cu plățile anticipate neachitate;* *4. la data procesului-verbal de distribuire, pentru sumele rămase după efectuarea distribuirii prevăzute la art. 170;* *5. la data prevăzută de lege pentru depunerea declarației fiscale, în cazul sumelor de restituit rezultate din regularizarea prevăzută la art. 117^2;* *6. la data depunerii cererii de restituire, în limita sumei aprobate pentru restituire prin decizia emisă de organul fiscal potrivit legii, pentru celelalte cazuri de sume de restituit.* *(5^1) Creanțele fiscale rezultate din cesiunea notificată potrivit prevederilor art. 30 se sting prin compensare cu obligațiile cesionarului la data notificării cesiunii.* *(6) Compensarea se constată de către organul fiscal competent, la cererea debitorului sau din oficiu. Dispozițiile art. 115 privind ordinea stingerii datoriilor sunt aplicabile în mod corespunzător.* *(7) Organul fiscal competent comunică debitorului decizia cu privire la efectuarea compensării, în termen de 7 zile de la data efectuării operațiunii.*	calcula cuantumul obligației fiscale; f) la data comunicării actului de individualizare a sumei, pentru obligațiile de plată de la buget; g) la data primirii, în condițiile legii, de către organul fiscal a titlurilor executorii emise de alte instituții, în vederea executării silite; h) la data naşterii dreptului la restituire pentru sumele de restituit potrivit art. 168, astfel: 1. la data plății pentru sumele achitate în plus față de obligațiile fiscale datorate; 2. la data prevăzută de lege pentru depunerea declarației anuale de impozit pe profit, în cazul impozitului pe profit de restituit rezultat din regularizarea anuală, potrivit legii. Restituirea se face în limita sumei rămase după regularizarea impozitului anual cu plățile anticipate neachitate; 3. la data emiterii deciziei de impunere anuală, în cazul impozitului pe venit de restituit rezultat din regularizarea anuală, potrivit legii. Restituirea se face în limita sumei rămase după regularizarea impozitului anual cu plățile anticipate neachitate; 4. la data procesului-verbal de distribuire, pentru sumele rămase după efectuarea distribuirii prevăzute la art. 258; 5. la data prevăzută de lege pentru depunerea declarației fiscale, în cazul sumelor de restituit rezultate din regularizarea prevăzută la art. 170; 6. la data depunerii cererii de restituire, în limita sumei aprobate pentru restituire prin decizia emisă de organul fiscal potrivit legii, pentru celelalte cazuri de sume de restituit. (6) Creanțele fiscale rezultate din cesiunea notificată potrivit prevederilor art. 28 se sting prin compensare cu obligațiile cesionarului la data notificării cesiunii. (7) Compensarea se constată de către organul fiscal competent, la cererea debitorului sau din oficiu. Dispozițiile art. 165 privind ordinea stingerii datoriilor sunt aplicabile în mod corespunzător. (8) Organul fiscal competent comunică debitorului decizia cu privire la efectuarea compensării, în termen de 7 zile de la data efectuării operațiunii. (9) Se compensează, în condițiile prezentului articol, suma negativă a

(8) Pentru debitorii care se află sub incidența legislației privind insolvența şi care depun un decont cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare după data deschiderii procedurii insolvenței, suma aprobată la rambursare se compensează în condițiile prezentului articol cu obligațiile fiscale născute după data deschiderii procedurii insolvenței. *(9) Soldul sumei negative de taxă pe valoarea adăugată înscris în decontul de taxă pe valoarea adăugată aferent perioadei fiscale anterioare datei deschiderii procedurii insolvenței nu se preia în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care s-a deschis procedura. În acest caz, debitorul este obligat să solicite rambursarea taxei prin corectarea decontului perioadei fiscale anterioare.* *(10) Suma negativă de taxă pe valoarea adăugată solicitată la rambursare potrivit alin. (9) se compensează în condițiile prezentului articol cu obligațiile fiscale ale debitorului născute anterior deschiderii procedurii.* ***) 1.** *Art. 116 a fost modificat prin art. I pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2010 . Reproducem mai jos prevederile art. II şi art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/2010.* *"ART. II* *(1) Prevederile art. I pct. 1 şi 3 se aplică creanțelor care îndeplinesc condițiile de exigibilitate prevăzute la art. 116 alin. (4) după data de 1 noiembrie 2010.* *(2) Prevederile art. I pct. 1 şi 3 se aplică creanțelor care la data de 1 noiembrie 2010 nu au fost stinse, dacă sunt îndeplinite*	taxei pe valoarea adăugată din decontul de taxă cu opțiune de rambursare depus de reprezentantul unui grup fiscal constituit potrivit Codului fiscal cu obligațiile fiscale ale membrilor grupului fiscal, în următoarea ordine: a) obligațiile fiscale ale reprezentantului grupului fiscal; b) obligațiile fiscale ale celorlalți membri ai grupului fiscal, la alegerea organului fiscal central. (10) În cazul în care taxa pe valoarea adăugată de plată se stinge prin regularizare cu suma negativă de taxă, potrivit Codului fiscal, data stingerii taxei de plată este data prevăzută de lege pentru depunerea decontului în care s-a efectuat regularizarea. (11) Pentru debitorii care se află sub incidența legislației privind insolvența şi care depun un decont cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare după data deschiderii procedurii insolvenței, suma aprobată la rambursare se compensează în condițiile prezentului articol cu obligațiile fiscale născute după data deschiderii procedurii insolvenței. (12) Prin excepție de la prevederile alin. (11), suma negativă de taxă pe valoarea adăugată solicitată la rambursare în primul decont depus după data deschiderii procedurii insolvenței, potrivit Codului fiscal, se compensează, în condițiile prezentului articol, cu obligațiile fiscale ale debitorului născute anterior deschiderii procedurii.

următoarele condiții: *a) o creanță îndeplineşte condițiile de exigibilitate prevăzute la art. 116 alin. (4) la data de 1 noiembrie 2010, iar a doua creanță îndeplineşte condițiile de exigibilitate prevăzute la art. 116 alin. (4) după data de 1 noiembrie 2010. În acest caz compensarea operează cu data la care a doua creanță îndeplineşte condițiile de exigibilitate;* *b) ambele creanțe îndeplinesc condițiile de exigibilitate prevăzute la art. 116 alin. (4) la data de 1 noiembrie 2010. În acest caz compensarea operează cu data de 1 noiembrie 2010.* *(3) Executarea silită se suspendă de drept şi în cazul în care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență există o cerere de restituire/rambursare în curs de soluționare, iar cuantumul sumei solicitate este egal cu sau mai mare decât creanța fiscală datorată de debitor. În acest caz executarea silită se suspendă la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență."* *"ART. III* *Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la data de 1 octombrie 2010, cu excepția art. I pct. 1 şi 3, care intră în vigoare la data de 1 noiembrie 2010."* ***2.** Conform art. IV lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 17/2015, prevederile art. 116 alin. (9) se aplică debitorilor care intră în procedura insolvenței după data de 23 iulie 2015 [data intrării în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 17/2015 .*	
ART. 117 **Restituiri de sume** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 1308/2009 privind unele măsuri pentru soluționarea deconturilor cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare, precum şi pentru stingerea prin compensare sau restituire a sumelor reprezentând taxă pe valoarea adăugată aprobată prin decizia de rambursare, O.M.E.F. nr. 1646/2007 pentru aprobarea Procedurii de restituire a sumelor reprezentând contribuție individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați, plătită în plus față de plafonul maxim admis prin prevederile Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările şi completările*	ART. 168 **Restituiri de sume** *(A se vedea : O.M.M.A.P. nr. 682/2016 pentru aprobarea Procedurii de restituire a sumelor prevăzute la art. 7, 9 şi 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, precum şi a sumelor stabilite de instanțele de judecată prin hotărâri definitive şi pentru aprobarea modelului şi conținutului unor formulare, O.M.M.A.P. nr. 1154/2016 pentru aprobarea Procedurii de restituire a sumelor prevăzute la art. 7, 9 şi 12 din O.U.G.nr. 9/2013 privind timbrul de mediu pentru autovehicule, precum şi a sumelor stabilite de instanțele de judecată prin hotărâri definitive şi pentru aprobarea modelului şi conținutului unor formulare)*

ulterioare, pe perioada de timp în care a fost instituit plafon maximal de calcul al bazei de impunere) (1) Se restituie, la cerere, debitorului următoarele sume: *(A se vedea: O.M.E.F. nr. 1645/2007 pentru aprobarea Procedurii de restituire a sumelor reprezentând contribuție de asigurări sociale de sănătate, plătite în plus față de obligația fiscală sau din eroare, precum şi a garanțiilor constituite pentru înlesnirile la plată acordate în baza prevederilor legale în materie, rămase neutilizate la sfârşitul anului bugetar 2003 în contul de disponibil al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate şi virate în contul 87.98 "Excedent al bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate")* a) cele plătite fără existența unui titlu de creanță; *(A se vedea: O.M.E.F. nr. 3384/2008 pentru aprobarea Procedurii de restituire a sumelor reprezentând impozit pe veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, virate la bugetul de stat)* b) cele plătite în plus față de obligația fiscală; c) cele plătite ca urmare a unei erori de calcul; d) cele plătite ca urmare a aplicării eronate a prevederilor legale; e) cele de rambursat de la bugetul de stat; f) cele stabilite prin hotărâri ale organelor judiciare sau ale altor organe competente potrivit legii; g) cele rămase după efectuarea distribuirii prevăzute la art. 170; h) cele rezultate din valorificarea bunurilor sechestrate sau din reținerile prin poprire, după caz, în temeiul hotărârii judecătoreşti prin care se dispune desființarea executării silite. *(A se vedea: O.M.F.P. nr. 528/2015 pentru aprobarea Procedurii de restituire a sumelor reprezentând taxe sau alte venituri ale bugetului de stat, plătite în plus sau necuvenit şi pentru care nu există obligația de declarare)* (2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), sumele de restituit reprezentând diferențe de impozite rezultate din regularizarea anuală a impozitului pe venit datorat de persoanele fizice se restituie din oficiu de organele fiscale competente, în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere.	(1) Se restituie, la cerere, contribuabilului/plătitorului orice sumă plătită sau încasată fără a fi datorată. (2) În situația în care s-a făcut o plată fără a fi datorată, cel pentru care s-a făcut astfel plata are dreptul la restituirea sumei respective. (3) Prevederile prezentului articol se aplică şi pentru sumele de restituit ca urmare a aplicării, potrivit legii, a scutirii indirecte sau a altor asemenea scutiri. (4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se restituie din oficiu următoarele sume: a) cele de restituit, reprezentând diferențe de impozite rezultate din regularizarea anuală a impozitului pe venit datorat de persoanele fizice, care se restituie în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării

(2^1) Prin excepție de la prevederile alin. (1), sumele încasate prin poprire, în plus față de creanțele fiscale pentru care s-a înființat poprirea, se restituie din oficiu de organul fiscal în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data încasării. (3) Diferențele de impozit pe venit de restituit mai mici de 5 lei vor rămâne în evidența fiscală spre a fi compensate cu datorii viitoare, urmând a se restitui atunci când suma cumulată a acestora depăşeşte limita menționată. (4) Prin excepție de la alin. (3), diferențele mai mici de 5 lei se vor putea restitui în numerar numai la solicitarea contribuabilului. (5) În cazul restituirii sumelor în valută confiscate, aceasta se realizează conform legii, în lei la cursul de referință al pieței valutare pentru euro, comunicat de Banca Națională a României, de la data rămânerii definitive şi irevocabile a hotărârii judecătoreşti prin care se dispune restituirea. *(6) Dacă debitorul înregistrează obligații fiscale restante, sumele prevăzute la alin. (1), (2) şi (2^1) se vor restitui numai după efectuarea compensării potrivit prezentului cod.* (7) În cazul în care suma de rambursat sau de restituit este mai mică decât obligațiile fiscale restante ale debitorului, se va efectua compensarea până la concurența sumei de rambursat sau de restituit. (8) În cazul în care suma de rambursat sau de restituit este mai mare decât suma reprezentând obligații fiscale restante ale debitorului, se va efectua compensarea până la concurența obligațiilor fiscale restante, diferența rezultată restituindu-se debitorului. (9) Procedura de restituire şi de rambursare a sumelor de la buget, inclusiv modalitatea de acordare a dobânzilor prevăzute la art. 124, se aprobă prin ordin al ministrului economiei şi finanțelor.	deciziei de impunere; b) cele încasate prin poprire, în plus față de creanțele fiscale pentru care s-a înființat poprirea, care se restituie în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data încasării. (5) Diferențele de impozit pe venit şi/sau contribuții sociale de restituit mai mici de 10 lei rămân în evidența fiscală spre a fi compensate cu datorii viitoare, urmând să se restituie atunci când suma cumulată a acestora depăşeşte limita menționată. (6) Prin excepție de la alin. (5), diferențele mai mici de 10 lei se restituie în numerar numai la solicitarea contribuabilului/plătitorului. (7) În cazul restituirii sumelor în valută confiscate, aceasta se realizează conform legii, în lei la cursul de referință al pieței valutare pentru euro, comunicat de Banca Națională a României, de la data rămânerii definitivă a hotărârii judecătoreşti prin care se dispune restituirea. (8) În cazul în care contribuabilul/plătitorul înregistrează obligații restante, restituirea/rambursarea se efectuează numai după efectuarea compensării potrivit prezentului cod. (9) În cazul în care suma de rambursat sau de restituit este mai mică decât obligațiile restante ale contribuabilului/plătitorului, se efectuează compensarea până la concurența sumei de rambursat sau de restituit. (10) În cazul în care suma de rambursat sau de restituit este mai mare decât suma reprezentând obligații restante ale contribuabilului/plătitorului, compensarea se efectuează până la concurența obligațiilor restante, diferența rezultată restituindu-se contribuabilului/plătitorului. (11) În cazul în care după decesul persoanei fizice sau încetarea persoanei juridice se stabilesc sume de restituit sau de rambursat prin hotărâri judecătoreşti definitive, aceste sume se restituie sau se rambursează numai dacă există succesori ori alți titulari care au dobândit drepturile de rambursare sau de restituire în condițiile legii. (12) În cazul în care din eroare, instituțiile de credit virează organului fiscal sume reprezentând credite nerambursabile sau finanțări primite de la instituții sau organizații internaționale pentru derularea unor programe ori proiecte, prin excepție de la prevederile alin. (8), sumele respective se

	restituie la cererea instituției de credit sau a contribuabilului/plătitorului, chiar dacă acesta înregistrează obligații restante.
ART. 117^1*) ***Prevederi speciale privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată*** *(1) Taxa pe valoarea adăugată solicitată la rambursare prin deconturile cu sumă negativă de taxă pe valoare adăugată cu opțiune de rambursare se rambursează de organul fiscal potrivit procedurii şi condițiilor aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice.* *(A se vedea: O.M.F.P. nr. 263/2010 pentru aprobarea Procedurii de soluționare a deconturilor cu sume negative de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare)* *(2) Organul fiscal decide în condițiile prevăzute în ordin dacă efectuează inspecția fiscală anterior sau ulterior aprobării rambursării, în baza unei analize de risc.* *(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul decontului cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare pentru care suma solicitată la rambursare este de până la 45.000 lei, organul fiscal rambursează taxa cu efectuarea, ulterior, a inspecției fiscale.* *(4) Dispozițiile alin. (3) nu se aplică:* *a) în cazul în care contribuabilul are înscrise în cazierul fiscal fapte care sunt sancționate ca infracțiuni;* *b) în cazul în care organul fiscal, pe baza informațiilor deținute, constată că există riscul unei rambursări necuvenite.* *(5) Ori de câte ori, în condițiile prezentului articol, rambursarea se*	ART. 169 **Prevederi speciale privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată** (1) Taxa pe valoarea adăugată solicitată la rambursare prin deconturile cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare, depuse în cadrul termenului legal de depunere, se rambursează de organul fiscal central, potrivit procedurii şi condițiilor aprobate prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.*(A se vedea: O.M.F.P. nr. 3699/2015 pentru aprobarea Procedurii de soluționare a deconturilor cu sume negative de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare şi pentru aprobarea modelului şi conținutului unor formulare)* (2) În cazul deconturilor cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare, depuse după termenul legal de depunere, suma negativă din acestea se preia în decontul perioadei următoare. (3) Organul fiscal central decide în condițiile prevăzute în ordinul menționat la alin. (1) dacă efectuează inspecția fiscală anterior sau ulterior aprobării rambursării, în baza unei analize de risc. (4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în cazul decontului cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare pentru care suma solicitată la rambursare este de până la 45.000 lei, organul fiscal central rambursează taxa cu efectuarea, ulterior, a inspecției fiscale. (5) Dispozițiile alin. (4) nu se aplică: a) în cazul în care contribuabilul/plătitorul are înscrise în cazierul fiscal fapte care sunt sancționate ca infracțiuni; b) în cazul în care organul fiscal central, pe baza informațiilor deținute, constată că există riscul unei rambursări necuvenite. (6) În cazul decontului cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată depus în numele unui grup fiscal constituit potrivit Codului fiscal, dispozițiile alin. (5) sunt aplicabile atât pentru reprezentantul grupului fiscal, cât şi pentru membrii acestuia. (7) Ori de câte ori, în condițiile prezentului articol, rambursarea se

aprobă cu inspecție fiscală ulterioară, inspecția fiscală se decide în baza unei analize de risc potrivit art. 100. ***)** *Art. 117^1 a fost introdus prin art. III pct. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014. Reproducem mai jos prevederile art. XXVIII lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 .* *"ART. XXVIII* *Prevederile art. III se aplică începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cu următoarele excepții:* *a) prevederile art. III pct. 13 referitoare la art. 117^1, care se aplică deconturilor cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare aferente perioadelor fiscale care se încheie după data de 1 martie 2014;"*	aprobă cu inspecție fiscală ulterioară, inspecția fiscală se decide în baza unei analize de risc. (8) Deconturile cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare pentru care suma solicitată la rambursare este de până la 45.000 lei, depuse de persoane impozabile aflate în una dintre situațiile prevăzute la alin. (5), se soluționează după efectuarea inspecției fiscale anticipate.
ART. 117^2 ***Prevederi speciale privind restituirea creanțelor fiscale colectate prin reținere la sursă*** *(1) În situația în care plătitorul a reținut la sursă un impozit pe venit în cuantum mai mare decât cel legal datorat, restituirea acestuia se efectuează de către plătitor, la cererea contribuabilului depusă în termenul de prescripție a dreptului de a cere restituirea prevăzut la art. 135.* *(2) Sumele restituite de către plătitor se regularizează de către acesta cu obligațiile fiscale de acelaşi tip datorate în perioada fiscală în care s-a efectuat restituirea. Pentru diferențele de restituit sunt aplicabile prevederile art. 116 sau 117, după caz.* *(3) În cazul contribuabililor nerezidenți care depun certificatul de rezidență fiscală ulterior reținerii la sursă a impozitului de către plătitorul de venit, restituirea şi regularizarea potrivit prezentului articol se efectuează chiar dacă pentru perioada fiscală în care creanța fiscală restituită a fost datorată s-a ridicat rezerva verificării ulterioare ca urmare a efectuării inspecției fiscale.* *(4) Pentru impozitul pe venit care se regularizează potrivit prezentului articol, plătitorul nu depune declarație rectificativă.*	ART. 170 **Prevederi speciale privind restituirea impozitului pe venit reținut la sursă** (1) În situația în care plătitorul a reținut la sursă un impozit pe venit în cuantum mai mare decât cel legal datorat, restituirea acestuia se efectuează de către plătitor, la cererea contribuabilului depusă în termenul de prescripție a dreptului de a cere restituirea prevăzut la art. 219. (2) Sumele restituite de către plătitor se regularizează de către acesta cu obligațiile fiscale de acelaşi tip datorate în perioada fiscală în care s-a efectuat restituirea prin depunerea unei declarații de regularizare/cerere de restituire. Declarația de regularizare/cererea de restituire poate fi depusă şi ulterior, în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a cere restituirea. Pentru diferențele de restituit sunt aplicabile prevederile art. 167 sau 168, după caz. (3) În cazul contribuabililor nerezidenți care depun certificatul de rezidență fiscală ulterior reținerii la sursă a impozitului de către plătitorul de venit, restituirea şi regularizarea, potrivit prezentului articol, se efectuează chiar dacă pentru perioada fiscală în care creanța fiscală restituită a fost datorată s-a ridicat rezerva verificării ulterioare, ca urmare a efectuării inspecției fiscale. (4) Pentru impozitul pe venit care se regularizează potrivit prezentului articol, plătitorul nu depune declarație rectificativă.

(5) În situația în care plătitorul nu mai există, restituirea impozitului pe venit reținut la sursă în cuantum mai mare decât cel legal datorat se efectuează de către organul fiscal competent, în baza cererii de restituire depuse de contribuabil. Prin organ fiscal competent se înțelege organul fiscal competent pentru administrarea creanțelor fiscale ale contribuabilului solicitant. *(6) Plătitorul are obligația de a corecta, dacă este cazul, declarațiile informative corespunzătoare regularizării efectuate.*	(5) În situația în care plătitorul nu mai există sau acesta se află în procedura insolvenței potrivit Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței şi de insolvență, restituirea impozitului pe venit reținut la sursă în cuantum mai mare decât cel legal datorat se efectuează de către organul fiscal central competent, în baza cererii de restituire depuse de contribuabil. Prin organ fiscal central competent se înțelege organul fiscal central competent pentru administrarea creanțelor fiscale ale contribuabilului solicitant. (6) Plătitorul are obligația de a corecta, dacă este cazul, declarațiile informative corespunzătoare regularizării efectuate. (7) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.
	ART. 171 **Regularizarea obligațiilor fiscale în cazul reconsiderării unei tranzacții de către organul fiscal central** (1) Obligațiile fiscale stabilite de organul fiscal central ca urmare a reconsiderării unei tranzacții, potrivit legii, se regularizează cu obligațiile fiscale declarate/plătite de contribuabil/plătitor aferente respectivei tranzacții. În acest caz, sumele achitate în contul obligațiilor fiscale declarate/plătite de contribuabil/plătitor se consideră a reprezenta plăți anticipate în contul obligațiilor fiscale stabilite ca urmare a reconsiderării. (2) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.
ART. 118 **Obligația băncilor supuse regimului de supraveghere specială sau de administrare specială** Băncile supuse regimului de supraveghere specială sau de administrare specială şi care efectuează plățile dispuse în limita încasărilor vor deconta zilnic, cu prioritate, sumele reprezentând obligații fiscale cuprinse în ordinele de plată emise de debitori şi/sau creanțe fiscale înscrise în adresa de înființare a popririi transmisă de organele fiscale.	ART. 172 **Obligația băncilor supuse regimului de supraveghere specială sau de administrare specială** Băncile supuse regimului de supraveghere specială sau de administrare specială şi care efectuează plățile dispuse în limita încasărilor vor deconta zilnic, cu prioritate, sumele reprezentând obligații fiscale cuprinse în ordinele de plată emise de debitori şi/sau obligații fiscale înscrise în adresa de înființare a popririi transmisă de organele fiscale.
CAPITOLUL III*)	CAPITOLUL III

Dobânzi, penalităţi de întârziere sau majorări de întârziere	**Dobânzi, penalităţi de întârziere şi penalităţi de nedeclarare**
ART. 119 ***Dispoziţii generale privind dobânzi şi penalităţi de întârziere*** *(A se vedea : O.P.A.N.A.F. nr. 1801/2008 pentru aprobarea Deciziei Comisiei de proceduri fiscale nr. 3/2008, Decizia nr. 3/2008, O.M.E.F. nr. 966/2013 privind aprobarea Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 2/2013, Decizia nr. 2/2013)* *(1) Pentru neachitarea la termenul de scadenţă de către debitor a obligaţiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi şi penalităţi de întârziere. (A se vedea: Decizia nr. 17/2015)* *(2) Nu se datorează dobânzi şi penalităţi de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligaţii fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum şi sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor şi sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.* *(3) Dobânzile şi penalităţile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparţine creanţa principală.* *(4) Dobânzile şi penalităţile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condiţiile aprobate prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, cu excepţia situaţiei prevăzute la art. 142 alin. (6). (A se vedea: O.P.A.N.A.F. 2289/2010 pentru aprobarea Procedurii privind emiterea şi comunicarea unor acte administrative pentru debitorii care înregistrează obligaţii fiscale restante sub o anumită limită)*	ART. 173 **Dispoziţii generale privind dobânzi şi penalităţi de întârziere** (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenţă de către debitor a obligaţiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi şi penalităţi de întârziere. (2) Nu se datorează dobânzi şi penalităţi de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligaţii fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum şi sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor şi sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei. (3) Pentru diferenţele de obligaţii fiscale stabilite prin declaraţii de impunere rectificative sau decizii de impunere, nu se datorează obligaţii fiscale accesorii pentru suma plătită în contul obligaţiei fiscale principale, dacă, anterior stabilirii obligaţiilor fiscale, debitorul a efectuat o plată, iar suma plătită nu a stins alte obligaţii. Aceste dispoziţii sunt aplicabile şi în situaţia în care debitorul a efectuat plata obligaţiei fiscale, iar declaraţia de impunere a fost depusă ulterior efectuării plăţii. (4) Dobânzile şi penalităţile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparţine creanţa principală. (5) Dobânzile şi penalităţile de întârziere se stabilesc prin decizii, cu excepţia situaţiei prevăzute la art. 227 alin. (8). *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3497/2015 pentru aprobarea Procedurii privind emiterea şi comunicarea unor acte administrative pentru debitorii care înregistrează obligaţii fiscale restante sub o anumită limită)* (6) Dobânzile şi penalităţile de întârziere pot fi actualizate anual, prin hotărâre a Guvernului, în funcţie de evoluţia ratei dobânzii de referinţă a Băncii Naţionale a României.
ART. 120*)	ART. 174

Dobânzi *(A se vedea :O.P.A.N.A.F. nr. 1801/2008 pentru aprobarea Deciziei Comisiei de proceduri fiscale nr. 3/2008, Decizia nr. 3/2008)* *(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență şi se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență şi până la data stingerii sumei datorate inclusiv.* *(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența şi până la data stingerii acesteia inclusiv. (A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr.144/2012 pentru aprobarea Procedurii de îndreptare a erorilor cuprinse în declarațiile fiscale în cazul depunerii de către contribuabili a unei declarații rectificative)* *(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează dobânzi pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței şi până la data stingerii acesteia inclusiv.* *(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:* *a) pentru impozitele, taxele şi contribuțiile stinse prin executare silită, până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire inclusiv. În cazul plății prețului în rate, dobânzile se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire a avansului. Pentru suma rămasă de plată, dobânzile sunt datorate de către cumpărător;* *b) pentru impozitele, taxele, contribuțiile şi alte sume datorate bugetului general consolidat de către debitorul declarat insolvabil care nu are venituri şi bunuri urmăribile, până la data trecerii în evidența separată, potrivit prevederilor art. 176.* *(5) Modul de calcul al dobânzilor aferente sumelor reprezentând eventuale diferențe între impozitul pe profit plătit la data de 25 ianuarie a anului următor celui de impunere şi impozitul pe profit*	**Dobânzi** (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență şi până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. (2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența şi până la data stingerii acesteia, inclusiv. (3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor de impunere sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează dobânzi pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței şi până la data stingerii acesteia, inclusiv. (4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează: a) pentru creanțele fiscale stinse prin executare silită, până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire, inclusiv. În cazul plății prețului în rate, dobânzile se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire a avansului. Pentru suma rămasă de plată, dobânzile sunt datorate de către cumpărător; b) pentru obligațiile fiscale datorate de către debitorul declarat insolvabil care nu are venituri şi bunuri urmăribile, până la data trecerii în evidența separată, potrivit prevederilor art. 265.

datorat conform declarației de impunere întocmite pe baza situației financiare anuale va fi reglementat prin norme metodologice aprobate prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. *(6) Pentru obligațiile fiscale neachitate la termenul de plată, reprezentând impozitul pe venit, se datorează dobânzi după cum urmează:* *a) pentru anul fiscal de impunere, dobânzile pentru plățile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plăți anticipate se calculează până la data plății debitului sau, după caz, până la data de 31 decembrie;* *b) dobânzile pentru sumele neachitate în anul de impunere, potrivit lit. a), se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora inclusiv;* *c) în cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuală este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plăți anticipate, dobânzile se recalculează, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuală, urmând a se face regularizarea dobânzilor în mod corespunzător.* *(7) Nivelul dobânzii este de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere.* ***) 1.** Alin. (7) al art. 120 a fost modificat prin art. III pct. 14 din O.U.G. nr. 8/2014 . Reproducem mai jos prevederile art. XXVIII lit. b) din O.U.G. nr. 8/2014 . *"ART. XXVIII* *Prevederile art. III se aplică începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cu următoarele excepții:* *[...]* *b) prevederile art. III pct. 14 care se aplică începând cu 1 martie 2014."* ***2.** Reproducem mai jos prevederile art. 4^1 din Legea nr. 240/2013, cu modificările ulterioare.* *"ART. 4^1* *Prin derogare de la prevederile art. 120 şi 120^1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, nu se datorează obligații*	5) Nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.

fiscale accesorii pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din regularizarea valorii în vamă a bunurilor importate în cadrul contractelor de tip LOA atribuite de Guvernul României potrivit prevederilor art. 1 alin. (1) lit. b)."	
	ART. 175 **Dobânzi în cazul impozitelor administrate de organul fiscal central pentru care perioada fiscală este anuală** (1) Pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale reprezentând impozite pentru care perioada fiscală este anuală, se datorează dobânzi după cum urmează: a) în anul fiscal de impunere, pentru obligațiile fiscale stabilite, potrivit legii, de organul fiscal central sau de contribuabili, inclusiv cele reprezentând plăți anticipate, dobânzile se calculează din ziua următoare termenului de scadență şi până la data stingerii sau, după caz, până în ultima zi a anului fiscal de impunere, inclusiv; b) pentru sumele neachitate în anul de impunere potrivit lit. a), dobânzile se calculează începând cu prima zi a anului fiscal următor până la data stingerii acestora, inclusiv; c) în cazul în care obligația fiscală stabilită prin decizia de impunere anuală sau declarația de impunere anuală, după caz, este mai mică decât cea stabilită prin deciziile de plăți anticipate sau declarațiile depuse în cursul anului de impunere, dobânzile se recalculează, începând cu prima zi a anului fiscal următor celui de impunere, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuală sau declarația de impunere anuală, urmând a se face regularizarea dobânzilor în mod corespunzător; d) pentru diferențele de impozit rămase de achitat, conform deciziei de impunere anuală sau declarației de impunere anuală, dobânzile se datorează începând cu ziua următoare termenului de scadență prevăzut de lege. În cazul impozitului pe venit, această regulă se aplică numai dacă declarația de venit a fost depusă până la termenul prevăzut de lege. În situația în care declarația de venit nu a fost depusă până la termenul prevăzut de lege, dobânda se datorează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere. (2) Prevederile alin. (1) se aplică şi în cazul în care contribuabilii nu-şi

	îndeplinesc obligațiile declarative, iar creanța fiscală se stabileşte de organul fiscal central prin decizie, precum şi în cazul declarației depuse potrivit art. 107 alin. (5). În acest caz, în scopul aplicării alin. (1) lit. a), creanța aferentă unei perioade fiscale, stabilită de organul fiscal central, se repartizează pe termenele de plată corespunzătoare din anul de impunere, cu excepția cazului în care obligațiile fiscale au fost stabilite în anul fiscal de impunere. (3) În cazul în care, în cadrul unei proceduri de control fiscal, organul fiscal central stabileşte diferențe de impozit suplimentare, dobânzile se calculează la diferența de impozit începând cu prima zi a anului fiscal următor celui de impunere.
ART. 120^1*) ***Penalități de întârziere*** *(1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență şi se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență şi până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2) - (6) sunt aplicabile în mod corespunzător.* *(2) Nivelul penalității de întârziere este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere.* *(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.* ****) 1.** A se vedea şi art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2013, articol reprodus şi în pct. 7 din nota CIN de la sfârşitul textului actualizat.* ***2.** Reproducem mai jos prevederile art. 4^1 din Legea nr. 240/2013, cu modificările ulterioare.* *"ART. 4^1* *Prin derogare de la prevederile art. 120 şi 120^1 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, nu se datorează obligații fiscale accesorii pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din regularizarea valorii în vamă a bunurilor importate în cadrul contractelor de tip LOA atribuite de*	ART. 176 **Penalități de întârziere** (1) Penalitățile de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență şi până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. Dispozițiile art. 174 alin. (2) - (4) şi art. 175 sunt aplicabile în mod corespunzător. (2)Nivelul *penalității de întârziere* l este de 0,01% pentru fiecare zi de întârziere. (3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor. (4) Penalitatea de întârziere nu se aplică pentru obligațiile fiscale principale nedeclarate de contribuabil/plătitor şi stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere.

Guvernul României potrivit prevederilor art. 1 alin. (1) lit. b)."	
ART. 121 ***Dobânzi şi penalităţi de întârziere în cazul plăţilor efectuate prin decontare bancară*** *(1) Nedecontarea de către unităţile bancare a sumelor cuvenite bugetului general consolidat în termen de 3 zile lucrătoare de la data debitării contului plătitorului nu îl exonerează pe plătitor de obligaţia de plată a sumelor respective şi atrage pentru acesta dobânzi şi penalităţi de întârziere la nivelul celor prevăzute la art. 120 şi 120^1, după termenul de 3 zile.* *(2) Pentru recuperarea sumelor datorate bugetului şi nedecontate de unităţile bancare, precum şi a dobânzilor şi penalităţilor de întârziere prevăzute la alin. (1), plătitorul se poate îndrepta împotriva unităţii bancare respective.*	ART. 177 **Dobânzi şi penalităţi de întârziere în cazul plăţilor efectuate prin decontare bancară** (1) Nedecontarea de către instituţiile de credit a sumelor cuvenite bugetului general consolidat în termen de 3 zile lucrătoare de la data debitării contului contribuabilului/plătitorului nu îl exonerează pe contribuabil/plătitor de obligaţia de plată a sumelor respective şi atrage pentru acesta dobânzi şi penalităţi de întârziere la nivelul celor prevăzute la art. 174 şi 176, după termenul de 3 zile. (2) Pentru recuperarea sumelor datorate bugetului general consolidat şi nedecontate de instituţiile de credit, precum şi a dobânzilor şi penalităţilor de întârziere prevăzute la alin. (1), contribuabilul/plătitorul se poate îndrepta împotriva instituţiei de credit respective.
ART. 122*) ***Dobânzi şi penalităţi de întârziere în cazul compensării*** *În cazul creanţelor fiscale stinse prin compensare, dobânzile şi penalităţile de întârziere sau majorările de întârziere, după caz, se calculează până la data prevăzută la art. 116 alin. (4).* ****)** Art. 122 a fost modificat prin art. I pct. 3 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 88/2010 . A se vedea şi art. II şi art. III din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 88/2010, articole reproduse şi în nota de la art. 116.*	ART. 178 **Dobânzi şi penalităţi de întârziere în cazul compensării** În cazul creanţelor fiscale stinse prin compensare, dobânzile şi penalităţile de întârziere, după caz, se calculează până la data prevăzută la art. 167 alin. (4).
ART. 122^1 ***Dobânzi şi penalităţi de întârziere în cazul deschiderii procedurii insolvenţei*** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 1537/2008 pentru aprobarea Deciziei Comisiei de proceduri fiscale nr. 1/2008, Decizia nr. 1/2008))* *În cazul contribuabililor cărora li s-a deschis procedura insolvenţei, pentru creanţele fiscale născute anterior sau ulterior datei deschiderii procedurii insolvenţei se datorează dobânzi şi penalităţi de întârziere potrivit legii care reglementează această procedură.*	ART. 179 **Dobânzi şi penalităţi de întârziere în cazul deschiderii procedurii insolvenţei** În cazul debitorilor cărora li s-a deschis procedura insolvenţei, pentru creanţele fiscale născute anterior sau ulterior datei deschiderii procedurii insolvenţei se datorează dobânzi şi penalităţi de întârziere, potrivit legii care reglementează această procedură.

ART. 122^2 ***Dobânzi şi penalităţi de întârziere în cazul contribuabililor pentru care s-a pronunţat o hotărâre de dizolvare*** *(1) Pentru creanţele fiscale născute anterior sau ulterior datei înregistrării hotărârii de dizolvare a contribuabilului la registrul comerţului, începând cu această dată nu se mai datorează şi nu se calculează dobânzi şi penalităţi de întârziere.* *(2) În cazul în care prin hotărâre judecătorească irevocabilă a fost desfiinţat actul care a stat la baza înregistrării dizolvării, se calculează dobânzi şi penalităţi de întârziere între data înregistrării la registrul comerţului a actelor de dizolvare şi data rămânerii irevocabile a hotărârii de desfiinţare.*	ART. 180 **Dobânzi şi penalităţi de întârziere în cazul debitorilor pentru care s-a pronunţat o hotărâre de dizolvare** (1) Pentru creanţele fiscale născute anterior sau ulterior datei înregistrării hotărârii de dizolvare a debitorului în registrul comerţului, începând cu această dată nu se mai datorează şi nu se calculează dobânzi şi penalităţi de întârziere. (2) În cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă a fost desfiinţat actul care a stat la baza înregistrării dizolvării, se calculează dobânzi şi penalităţi de întârziere între data înregistrării în registrul comerţului a actelor de dizolvare şi data rămânerii definitive a hotărârii de desfiinţare.
	ART. 181 **Penalitatea de nedeclarare în cazul creanţelor fiscale administrate de organul fiscal central** (1) Pentru obligaţiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect de contribuabil/plătitor şi stabilite de organul de inspecţie fiscală prin decizii de impunere, contribuabilul/plătitorul datorează o penalitate de nedeclarare de 0,08% pe fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenţei şi până la data stingerii sumei datorate, inclusiv, din obligaţiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect de contribuabil/plătitor şi stabilite de organul de inspecţie fiscală prin decizii de impunere. (2) Penalitatea de nedeclarare stabilită potrivit alin. (1) se reduce, la cererea contribuabilului/plătitorului, cu 75%, dacă obligaţiile fiscale principale stabilite prin decizie: a) se sting prin plată sau compensare până la termenul prevăzut la art. 156 alin. (1); b) sunt eşalonate la plată, în condiţiile legii. În acest caz, reducerea se acordă la finalizarea eşalonării la plată. (3) Penalitatea de nedeclarare prevăzută la alin. (1) se majorează cu 100% în cazul în care obligaţiile fiscale principale au rezultat ca urmare a săvârşirii unor fapte de evaziune fiscală, constatate de organele judiciare, potrivit legii. (4) Aplicarea penalităţii de nedeclarare prevăzute de prezentul articol nu

	înlătură obligația de plată a dobânzilor prevăzute de prezentul cod. (5) Penalitatea de nedeclarare constituie venit al bugetului de stat. (6) Organul fiscal nu stabileşte penalitatea de nedeclarare prevăzută de prezentul articol dacă aceasta este mai mică de 50 lei. (7) Penalitatea de nedeclarare nu se aplică dacă obligațiile fiscale principale nedeclarate sau declarate incorect de contribuabil/plătitor şi stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizii de impunere rezultă din aplicarea unor prevederi ale legislației fiscale de către contribuabil/plătitor, potrivit interpretării organului fiscal cuprinse în norme, instrucțiuni, circulare sau opinii comunicate contribuabilului/plătitorului de către organul fiscal central. (8) Despre aplicarea penalității de nedeclarare potrivit alin. (1) sau, după caz, despre neaplicarea acesteia potrivit alin. (6) sau (7), se consemnează şi se motivează în raportul de inspecție fiscală. Prevederile art. 130 alin. (5) şi ale art. 131 alin. (2) sunt aplicabile în mod corespunzător. (9) În situația în care obligațiile fiscale principale sunt stabilite de organul de inspecție fiscală ca urmare a nedepunerii declarației de impunere, se aplică numai penalitatea de nedeclarare, fără a se aplica sancțiunea contravențională pentru nedepunerea declarației. (10) Procedura de aplicare a prezentului articol se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F nr. 3834/2015 pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea obligațiilor fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare)* (11) Cu excepția situației prevăzute la alin. (3), penalitatea de nedeclarare nu poate fi mai mare decât nivelul creanței fiscale principale la care se aplică, ori de câte ori prin aplicarea metodei de calcul prevăzute la alin. (1) penalitatea de nedeclarare depăşeşte acest nivel.
ART. 123 ***Dobânzi în cazul înlesnirilor la plată*** *Pe perioada pentru care au fost acordate înlesniri la plata obligațiilor fiscale restante se datorează dobânzi pentru obligațiile fiscale ce fac obiectul înlesnirii la plată, cu excepția celor prevăzute la art. 119 alin. (2).*	

ART. 124*) **Dobânzi în cazul sumelor de restituit sau de rambursat de la buget** *(1) Pentru sumele de restituit sau de rambursat de la buget contribuabilii au dreptul la dobândă din ziua următoare expirării termenului prevăzut la art. 117 alin. (2) şi (2^1) sau la art. 70, după caz, până la data stingerii prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege. Acordarea dobânzilor se face la cererea contribuabililor. (A se vedea : Decizia nr. 694/2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor prevederilor art. 124 alin. (1) raportate la cele ale art. 70 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală)* *(1^1) În cazul creanțelor contribuabilului rezultate din anularea unui act administrativ fiscal prin care au fost stabilite obligații fiscale de plată şi care au fost stinse anterior anulării, contribuabilul este îndreptățit la dobândă începând cu ziua în care a operat stingerea creanței fiscale individualizate în actul administrativ anulat şi până în ziua restituirii sau compensării creanței contribuabilului rezultate în urma anulării actului administrativ fiscal. Această prevedere nu se aplică în situația în care contribuabilul a solicitat acordarea de despăgubiri, în condițiile art. 18 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi în situația prevăzută la art. 83 alin. (4^1).* *(2) Nivelul dobânzii este cel prevăzut la art. 120 alin. (7) şi se suportă din acelaşi buget din care se restituie ori se rambursează, după caz, sumele solicitate de plătitori.* ***)** *Alin. (1^1) al art. 124 a fost introdus prin art. III pct. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014. Reproducem mai jos prevederile art. XXVII alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 .* *"(2) Dispozițiile art. III pct. 15 se aplică pentru actele*	ART. 182 **Dobânzi în cazul sumelor de restituit sau de rambursat de la buget** *(A se vedea: Decizia nr. 694/2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor prevederilor art. 124 alin. (1) raportate la cele ale art. 70 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală)* (1) Pentru sumele de restituit sau de rambursat de la buget, contribuabilul/plătitorul are dreptul la dobândă din ziua următoare expirării termenului prevăzut la art. 168 alin. (4) sau la art. 77, după caz, până la data stingerii prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege. Acordarea dobânzilor se face la cererea contribuabilului/plătitorului. (2) În cazul creanțelor contribuabilului/plătitorului rezultate din anularea unui act administrativ fiscal prin care au fost stabilite obligații fiscale de plată şi care au fost stinse anterior anulării, contribuabilul/plătitorul este îndreptățit la dobândă începând cu ziua în care a operat stingerea creanței fiscale individualizate în actul administrativ anulat şi până în ziua restituirii sau compensării creanței contribuabilului/plătitorului rezultate în urma anulării actului administrativ fiscal. Această prevedere nu se aplică în situația în care contribuabilul/plătitorul a solicitat acordarea de despăgubiri, în condițiile art. 18 din Legea nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi în situația prevăzută la art. 107 alin. (5). (3) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile şi pentru creanțele fiscale ce au făcut obiectul unei cereri de restituire, respinsă de organul fiscal, dar admisă definitiv de organul de soluționare a contestațiilor sau de instanța judecătorească. (4) Nivelul dobânzii este cel prevăzut la art. 174 alin. (5) şi se suportă din acelaşi buget din care se restituie ori se rambursează, după caz, sumele solicitate de contribuabil/plătitor.

administrative fiscale emise şi anulate după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență."	
ART. 124^1 ***Majorări de întârziere în cazul creanțelor datorate bugetelor locale*** *(A se vedea: O.M.E.F. nr. 966/2013 privind aprobarea Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 2/2013, Decizia nr. 2/2013)* *(1) Prin excepție de la prevederile art. 119 alin. (1) şi art. 120^1, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată datorate bugetelor locale, se datorează după acest termen majorări de întârziere.* *(2) Nivelul majorării de întârziere este de 2% din cuantumul obligațiilor fiscale principale neachitate în termen, calculată pentru fiecare lună sau fracțiune de lună, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență şi până la data stingerii sumei datorate inclusiv.* *(3) Prevederile art. 119 - 124 sunt aplicabile în mod corespunzător.* *(4) Pentru sumele de restituit de la bugetul local se datorează dobândă. Nivelul şi modul de calcul al dobânzii sunt cele prevăzute la alin. (2).*	ART. 183 **Majorări de întârziere în cazul obligațiilor fiscale datorate bugetelor locale** (1) Prin excepție de la prevederile art. 173 şi 176, pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale datorate bugetelor locale, se datorează după acest termen majorări de întârziere. (2) Nivelul majorării de întârziere este de 1% din cuantumul obligațiilor fiscale principale neachitate în termen, calculată pentru fiecare lună sau fracțiune de lună, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență şi până la data stingerii sumei datorate, inclusiv. (3) Prevederile art. 173 - 180 şi art. 182 sunt aplicabile în mod corespunzător. (4) Pentru sumele de restituit de la bugetul local se datorează majorări de întârziere. Nivelul şi modul de calcul al majorării de întârziere sunt cele prevăzute la alin. (2).
CAPITOLUL IV **Înlesniri la plată**	CAPITOLUL IV **Înlesniri la plată**
	SECȚIUNEA 1 **Instituirea posibilității acordării înlesnirilor la plată**
	ART. 184 **Instituirea posibilității acordării eşalonărilor la plată de către organul fiscal central** (1) Organele fiscale centrale pot acorda la cererea debitorilor eşalonări la plată pe o perioadă de cel mult 5 ani. Pentru debitorii care nu constituie niciun fel de garanție potrivit prezentului capitol, eşalonarea se acordă pe

	cel mult 6 luni. (2) În sensul prezentului capitol, asocierile fără personalitate juridică care, potrivit legii, au calitatea de debitor sunt asimilate persoanelor juridice. (3) Eşalonarea la plată se acordă pentru toate obligațiile fiscale înscrise în certificatul de atestare fiscală, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezentul capitol. (4) Prevederile alin. (3) se aplică şi pentru obligațiile fiscale preluate de organele fiscale de la alt organ fiscal sau de la altă autoritate publică ca urmare a transferului de competență, în situația în care acesta are loc pe perioada derulării unei eşalonări la plată. În acest scop, organul fiscal competent comunică debitorului o înştiințare de plată privind obligațiile fiscale individualizate în acte administrative preluate ca urmare a transferului de competență, precum şi deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii aferente. (5) În scopul acordării eşalonării la plată, sunt asimilate obligațiilor fiscale: a) amenzile de orice fel administrate de organul fiscal; b) creanțele bugetare stabilite de alte organe şi transmise spre recuperare organelor fiscale, potrivit legii, inclusiv creanțele bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale stabilite prin hotărâri judecătoreşti sau alte înscrisuri care, potrivit legii, constituie titluri executorii. (6) Eşalonarea la plată nu se acordă pentru: a) obligațiile fiscale care au făcut obiectul unei eşalonări acordate în temeiul prezentului capitol, care şi-a pierdut valabilitatea; b) obligațiile fiscale care au scadența şi/sau termenul de plată după data eliberării certificatului de atestare fiscală; c) obligațiile fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, intră sub incidența art. 167, în limita sumei de rambursat/de restituit/de plată de la buget; d) obligațiile fiscale stabilite prin acte administrative fiscale care, la data eliberării certificatului de atestare fiscală, sunt suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare. În cazul în care suspendarea executării actului administrativ fiscal încetează după data comunicării unei decizii de

	eşalonare la plată, debitorul poate solicita includerea în eşalonare a obligațiilor fiscale ce au făcut obiectul suspendării, precum şi a obligațiilor fiscale accesorii aferente. În acest scop, organul fiscal competent comunică debitorului o înştiințare de plată privind obligațiile fiscale individualizate în acte administrative pentru care a încetat suspendarea executării, precum şi deciziile referitoare la obligațiile fiscale accesorii aferente. (7) Eşalonarea la plată nu se acordă nici pentru obligațiile fiscale în sumă totală mai mică de 500 lei în cazul persoanelor fizice şi 5.000 lei în cazul persoanelor juridice. (8) Perioada de eşalonare la plată se stabileşte de organul fiscal competent în funcție de cuantumul obligațiilor fiscale şi de capacitatea financiară de plată a debitorului. Perioada de eşalonare la plată acordată nu poate fi mai mare decât perioada de eşalonare la plată solicitată.
ART. 125 **Înlesniri la plata obligațiilor fiscale** (1) La cererea temeinic justificată a contribuabililor, organul fiscal competent poate acorda pentru obligațiile fiscale restante, atât înaintea începerii executării silite, cât şi în timpul efectuării acesteia, înlesniri la plată, în condițiile legii. . *(A se vedea: O.U.G. nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eşalonărilor la plată, abrogata prin Legea nr. 207/2015, OPANAF nr. 1853/2011 pentru aprobarea Procedurii de aplicare a dispozițiilor OUG nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eşalonărilor la plată, abrogat prin OPANAF nr. 155/2016)* (2) La cererea temeinic justificată a debitorilor, persoane fizice sau juridice, creditorii bugetari locali, prin autoritățile administrației publice locale care administrează aceste bugete, pot acorda, pentru obligațiile bugetare restante pe care le administrează, următoarele înlesniri la plată: a) eşalonări la plata impozitelor, taxelor, chiriilor, redevențelor, contribuțiilor şi a altor obligații la bugetul local; b) amânări la plata impozitelor, taxelor, chiriilor, contribuțiilor şi a altor obligații la bugetul local;	ART. 185 **Instituirea posibilității acordării înlesnirilor la plată de către organul fiscal local** (1) La cererea temeinic justificată a contribuabilului, organul fiscal local poate acorda pentru obligațiile fiscale restante următoarele înlesniri la plată: a) eşalonări şi/sau amânări la plata obligațiilor fiscale, precum şi a obligațiilor bugetare prevăzute la art. 184 alin. (5); b) scutiri sau reduceri de majorări de întârziere. (2) Eşalonarea la plată se acordă pe o perioadă de cel mult 5 ani, iar amânarea la plată se acordă pe o perioadă de cel mult 6 luni, dar care nu poate depăşi data de 20 decembrie a anului fiscal în care se acordă. (3) Pe perioada pentru care au fost acordate amânări sau eşalonări la plată, pentru obligațiile fiscale principale eşalonate sau amânate la plată,

c) eşalonări la plata majorărilor de întârziere de orice fel, cu excepția majorărilor de întârziere datorate pe perioada de eşalonare; d) amânări şi/sau scutiri ori amânări şi/sau reduceri de majorări de întârziere, cu excepția majorărilor de întârziere datorate pe perioada de amânare; e) scutiri sau reduceri de impozite şi taxe locale, în condițiile legii. (3) Procedura de acordare a înlesnirilor la plată pentru creanțele bugetare locale se stabileşte prin acte normative speciale. (4) Pentru acordarea înlesnirilor la plată creditorii bugetari locali vor cere debitorilor constituirea de garanții. (5) Pentru obligațiile la bugetul local, datorate şi neachitate după data de 1 iulie 2003 de către persoanele fizice, garanția este: a) o sumă egală cu două rate medii din eşalonare, reprezentând obligații bugetare locale eşalonate şi majorări de întârziere calculate, în cazul eşalonărilor la plată; b) o sumă rezultată din raportul dintre contravaloarea debitelor amânate şi majorările de întârziere calculate şi numărul de luni aprobate pentru amânare la plată, în cazul amânărilor la plată. (6) Pentru obligațiile la bugetul local, datorate şi neachitate după data de 1 iulie 2003 de către persoanele juridice, garanția este de 100% din totalul creanței bugetare locale pentru care s-a acordat înlesnirea.	se datorează majorări de întârziere de 0,5% pe lună sau fracțiune de lună, reprezentând echivalentul prejudiciului. (4) Pe perioada eşalonării şi/sau amânării la plată, un procent de 50% din majorările de întârziere reprezentând componenta de penalitate a acestora, aferente obligațiilor fiscale eşalonate sau amânate la plată, se amână la plată. În situația în care sumele eşalonate sau amânate au fost stinse în totalitate, majorările de întârziere amânate la plată se anulează. (5) Pentru obligațiile fiscale eşalonate şi/sau amânate la plată, contribuabilii trebuie să constituie garanții astfel: a) în cazul persoanelor fizice, o sumă egală cu două rate medii din eşalonare, reprezentând obligații fiscale locale eşalonate şi majorări de întârziere calculate, în cazul eşalonărilor la plată, sau o sumă rezultată din raportul dintre contravaloarea debitelor amânate şi majorările de întârziere calculate şi numărul de luni aprobate pentru amânare la plată, în cazul amânărilor la plată; b) în cazul persoanelor juridice garanția trebuie să acopere totalul obligațiilor fiscale eşalonate şi/sau amânate la plată. (6) Prin hotărâre a autorității deliberative se aprobă procedura de acordare a înlesnirilor la plată. (7) În cazul contribuabilului persoană juridică, acordarea înlesnirilor prevăzute la alin. (1) lit. b) se realizează cu respectarea regulilor în domeniul ajutorului de stat.
	SECȚIUNEA a 2-a **Procedura de acordare a eşalonării la plată de către organul fiscal central**
	ART. 186 **Condiții de acordare a eşalonării la plată** (1) Pentru acordarea unei eşalonări la plată de către organul fiscal

	central, debitorul trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții: a) să se afle în dificultate generată de lipsa temporară de disponibilități băneşti şi să aibă capacitate financiară de plată pe perioada de eşalonare la plată. Aceste situații se apreciază de organul fiscal competent pe baza programului de restructurare sau de redresare financiară ori a altor informații şi/sau documente relevante, prezentate de debitor sau deținute de organul fiscal; b) să aibă constituită garanția potrivit art. 193; c) să nu se afle în procedura insolvenței; d) să nu se afle în dizolvare potrivit prevederilor legale în vigoare; e) să nu li se fi stabilit răspunderea potrivit legislației privind insolvența şi/sau răspunderea solidară, potrivit prevederilor art. 25 şi 26. Prin excepție, dacă actele prin care s-a stabilit răspunderea sunt definitive în sistemul căilor administrative şi judiciare de atac, iar suma pentru care a fost atrasă răspunderea a fost achitată, condiția se consideră îndeplinită. (2) Pe lângă condițiile prevăzute la alin. (1), debitorul trebuie să aibă depuse toate declarațiile fiscale, potrivit vectorului fiscal. Această condiție trebuie îndeplinită la data eliberării certificatului de atestare fiscală. (3) Condiția prevăzută la alin. (2) se consideră îndeplinită şi în cazul în care, pentru perioadele în care nu s-au depus declarații fiscale, obligațiile fiscale au fost stabilite, prin decizie, de către organul fiscal. (4) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. b), în situația debitorilor care nu dețin bunuri în proprietate sau acestea sunt insuficiente pentru a constitui garanțiile prevăzute de prezentul capitol, organul fiscal poate acorda eşalonarea la plată dacă sunt îndeplinite celelalte condiții prevăzute la alin. (1). În acest caz, penalitățile de întârziere aferente obligațiilor fiscale principale eşalonate nu se amână la plată şi se includ în eşalonare.
	ART. 187 **Cererea de acordare a eşalonării la plată** (1) Cererea de acordare a eşalonării la plată, denumită în continuare cerere, se depune la registratura organului fiscal competent sau se transmite prin poştă cu confirmare de primire şi se soluționează de organul fiscal competent, în termen de 60 de zile de la data înregistrării cererii.

	(2) Conținutul cererii, precum şi documentele justificative care se anexează acesteia se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. *(A se vedea O.P.A.N.A.F. nr. 90/2016 pentru aprobarea conținutului cererii de acordare a eşalonării la plată şi a documentelor justificative anexate acesteia, precum şi a Procedurii de aplicare a acordării eşalonării la plată de către organul fiscal central).*
	ART. 188 **Retragerea cererii de acordare a eşalonării la plată** (1) Cererea poate fi retrasă de debitor până la emiterea deciziei de eşalonare la plată sau a deciziei de respingere. Organul fiscal competent comunică debitorului decizia prin care se ia act de retragerea cererii. (2) Prin retragerea cererii, debitorul nu pierde dreptul de a depune o nouă cerere.
	ART. 189 **Prevederi speciale privind stingerea obligațiilor fiscale** În cazul în care în perioada dintre data eliberării certificatului de atestare fiscală şi data comunicării deciziei de eşalonare la plată debitorul efectuează plăți în conturile bugetare aferente tipurilor de creanțe fiscale ce fac obiectul eşalonării la plată, se sting mai întâi obligațiile exigibile în această perioadă şi apoi obligațiile cuprinse în certificatul de atestare fiscală, în condițiile art. 207 alin. (2) sau (3), după caz.
	ART. 190 **Alte prevederi speciale privind stingerea obligațiilor fiscale administrate de organul fiscal central** (1) Pentru deconturile cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare depuse până la data eliberării certificatului de atestare fiscală se aplică dispozițiile art. 167. (2) Pe perioada derulării eşalonării la plată, cu sumele de rambursat/de restituit se sting obligațiile în ordinea prevăzută la art. 165 alin. (4), în limita sumei aprobate la rambursare/restituire. (3) Prin excepție de la prevederile art. 167 alin. (5) lit. b), în cazul deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare depuse în perioada dintre data eliberării certificatului de atestare fiscală şi data

	emiterii deciziei de eşalonare la plată, momentul exigibilității sumei de rambursat este data emiterii deciziei de rambursare. (4) Prin data emiterii deciziei de rambursare, prevăzută la alin. (3), se înțelege data înregistrării acesteia la organul fiscal competent. (5) Diferențele de obligații fiscale rămase nestinse în urma soluționării deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare se comunică debitorului printr-o înştiințare de plată.
	ART. 191 **Eliberarea certificatului de atestare fiscală** (1) După primirea cererii, organul fiscal competent eliberează, din oficiu, certificatul de atestare fiscală, pe care îl comunică debitorului. Eliberarea certificatului de atestare fiscală în scopul acordării eşalonării la plată nu este supusă taxei extrajudiciare de timbru. (2) Certificatul de atestare fiscală se eliberează în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii. (3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), termenul de eliberare a certificatului de atestare fiscală este de cel mult 10 zile lucrătoare în cazul cererilor depuse de debitorii persoane fizice care desfăşoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere. (4) Prin excepție de la prevederile art. 158 şi 159, după caz, certificatul de atestare fiscală cuprinde obligațiile fiscale restante existente în sold la data eliberării acestuia. (5) Atunci când există diferențe între sumele solicitate de către debitor în cerere şi cele înscrise în certificatul de atestare fiscală, se procedează la punerea de acord a acestora. (6) Prin excepție de la prevederile art. 158 şi 159, după caz, certificatul de atestare fiscală are valabilitate de 90 de zile de la data eliberării.
	ART. 192 **Modul de soluționare a cererii** (1) Cererea debitorului se soluționează de organul fiscal competent prin decizie de eşalonare la plată ori decizie de respingere, după caz. (2) Cuantumul şi termenele de plată a ratelor de eşalonare se stabilesc prin grafice de eşalonare care fac parte integrantă din decizia de eşalonare la plată. În sensul art. 167, ratele sunt exigibile la aceste

	termene de plată, cu excepția situației prevăzute la art. 190 alin. (2). (3) Cererea se soluționează prin decizie de respingere în oricare dintre următoarele situații: a) în cazul cererilor depuse pentru obligațiile prevăzute la art. 184 alin. (6) şi (7); b) nu sunt îndeplinite condițiile de acordare prevăzute la art. 186 alin. (1) şi (2); c) debitorul nu depune documentele justificative necesare soluționării cererii; d) cererea şi documentele aferente nu prezintă nicio modificare față de condițiile de acordare a eşalonării la plată dintr-o cerere anterioară care a fost respinsă; e) în cazul stingerii în totalitate, până la data emiterii deciziei de eşalonare la plată, a obligațiilor fiscale care au făcut obiectul cererii de eşalonare la plată. (4) După eliberarea certificatului de atestare fiscală şi, după caz, punerea de acord a sumelor potrivit art. 191 alin. (5), organul fiscal competent verifică încadrarea cererii în prevederile prezentului capitol şi comunică debitorului decizia de respingere sau acordul de principiu privind eşalonarea la plată, după caz.
	ART. 193 **Garanții** (1) În termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării acordului de principiu, debitorul trebuie să constituie garanții. La cererea temeinic justificată a debitorului, organul fiscal competent poate aproba prelungirea acestui termen cu cel mult 30 de zile. (2) Pentru obligațiile fiscale eşalonate la plată, precum şi cele care fac obiectul amânării la plată potrivit art. 208, de până la 5.000 lei în cazul persoanelor fizice şi, respectiv, 20.000 lei în cazul persoanelor juridice, nu este necesară constituirea de garanții. (3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), următoarele categorii de debitori nu trebuie să constituie garanții: a) instituțiile publice, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi prin Legea nr. 273/2006, cu modificările şi completările ulterioare, după

	caz; b) autoritățile/serviciile publice autonome înființate prin lege organică; c) unitățile şi instituțiile de drept public prevăzute la art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea ştiințifică şi dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările şi completările ulterioare; d) instituțiile de învățământ superior de stat. (4) Debitorii prevăzuți la alin. (3), precum şi debitorii prevăzuți la art. 186 alin. (4), care dețin în proprietate bunuri, constituie garanții astfel: a) dacă valoarea bunurilor acoperă valorile prevăzute la alin. (13) sau (15), după caz, debitorii constituie garanții la nivelul acestor valori, cu respectarea prevederilor prezentului articol; b) dacă valoarea bunurilor nu acoperă valorile prevăzute la alin. (13) sau (15), după caz, debitorii constituie garanții la valoarea bunurilor deținute în proprietate, cu respectarea prevederilor prezentului articol. (5) Prin acordul de principiu organul fiscal stabileşte perioada de eşalonare la plată, data până la care este valabilă garanția în cazul în care aceasta este constituită sub forma scrisorii de garanție/poliței de asigurare de garanție, precum şi cuantumul garanției, cu menționarea sumelor eşalonate la plată, a dobânzilor datorate pe perioada de eşalonare la plată şi a procentului prevăzut la alin. (13), corespunzător perioadei de eşalonare. (6) Garanțiile pot consta în: a) mijloace băneşti consemnate pe numele debitorului la dispoziția organului fiscal la o unitate a Trezoreriei Statului; b) scrisoare de garanție/poliță de asigurare de garanție potrivit art. 211; c) instituirea sechestrului asigurător asupra bunurilor proprietate a debitorului; d) încheierea unui contract de ipotecă sau gaj în favoarea organului fiscal competent pentru executarea obligațiilor fiscale ale debitorului pentru care există un acord de eşalonare la plată, având ca obiect bunuri proprietate a unei terțe persoane. Aceste bunuri trebuie să fie libere de orice sarcini, cu excepția cazului în care acestea sunt sechestrate exclusiv de către organul fiscal competent, cu respectarea limitelor prevăzute la alin. (16). (7) Pot forma obiect al garanțiilor constituite potrivit alin. (6) bunurile

	mobile care nu au durata normală de funcționare expirată potrivit Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale şi necorporale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi bunurile mobile care, deşi au durata normală de funcționare expirată, au fost supuse reevaluării potrivit regulilor contabile în vigoare. (8) Bunul ce constituie obiect al garanției prevăzute la alin. (6) lit. d) nu poate să mai constituie obiect al unei garanții pentru eşalonarea la plată a obligațiilor unui alt debitor. (9) Dispozițiile alin. (1) nu se aplică în cazul în care valoarea bunurilor proprietatea debitorului deja sechestrate de organul fiscal acoperă valoarea prevăzută la alin. (13) sau (15), după caz, cu condiția prezentării unui raport de evaluare cu valori actualizate ale bunurilor sechestrate la data depunerii cererii, în termenul prevăzut la alin. (1). Dispozițiile alin. (11) sunt aplicabile în mod corespunzător. (10) În situația în care valoarea bunurilor deja sechestrate de organul fiscal nu acoperă valoarea prevăzută la alin. (13) sau (15), după caz, debitorul constituie garanție potrivit prevederilor alin. (1) pentru diferența de valoare neacoperită. (11) Bunurile oferite drept garanție potrivit alin. (6) lit. c) şi d) se evaluează de un expert evaluator independent, care întocmeşte un raport de evaluare. În cazul bunurilor imobile a căror valoare stabilită în raportul de evaluare este mai mare decât valoarea orientativă stabilită prin expertizele utilizate de camera notarilor publici, valoarea bunurilor se determină la nivelul valorii orientative stabilite prin expertiza întocmită de camera notarilor publici. În cazul bunurilor mobile a căror valoare stabilită în raportul de evaluare este vădit disproporționată față de valoarea de piață a acestora, organul fiscal competent poate efectua o nouă evaluare, potrivit prevederilor art. 63. În acest caz, termenul de soluționare a cererii se prelungeşte cu perioada cuprinsă între data depunerii raportului de evaluare şi data efectuării noii evaluări. (12) Pentru bunurile oferite drept garanție potrivit alin. (6) lit. c) şi d), debitorul depune la organul fiscal competent, în termenul prevăzut la alin. (1), raportul de evaluare şi alte documente stabilite prin ordin emis în condițiile art. 209. (13) Garanțiile constituite sub formele prevăzute la alin. (6) trebuie să acopere sumele eşalonate la plată, dobânzile datorate pe perioada

	eşalonării la plată, plus un procent de până la 16% din sumele eşalonate la plată, în funcție de perioada de eşalonare la plată, astfel: a) pentru eşalonări de la 13 la 24 de luni, procentul este de 4%; b) pentru eşalonări de la 25 la 36 de luni, procentul este de 8%; c) pentru eşalonări de la 37 la 48 de luni, procentul este de 12%; d) pentru eşalonări de peste 49 de luni, procentul este de 16%. (14) Prin excepție de la prevederile alin. (13), garanțiile constituite sub formele prevăzute la alin. (6) lit. a) şi b) trebuie să acopere sumele eşalonate la plată, precum şi dobânzile datorate pe perioada eşalonării la plată. (15) În scopul constituirii garanției sub forma prevăzută la alin. (6) lit. c), dacă bunurile sunt ipotecate/gajate în favoarea altor creditori, valoarea acestor bunuri trebuie să acopere valoarea pentru care s-a constituit ipoteca/gajul, precum şi sumele eşalonate la plată, dobânzile datorate pe perioada eşalonării la plată, plus un procent de până la 16% din sumele eşalonate la plată, în funcție de perioada de eşalonare la plată. (16) În scopul constituirii garanției sub forma prevăzută la alin. (6) lit. d), valoarea acestor bunuri trebuie să acopere obligațiile fiscale ale garantului pentru care organul fiscal competent a instituit sechestrul, precum şi sumele eşalonate la plată ale debitorului, dobânzile datorate pe perioada eşalonării la plată, plus un procent de până la 16% din sumele eşalonate la plată, în funcție de perioada de eşalonare la plată. (17) Perioada de valabilitate a scrisorii de garanție/poliței de asigurare de garanție trebuie să fie cu cel puțin 3 luni mai mare decât scadența ultimei rate din eşalonarea la plată. (18) Pe parcursul derulării eşalonării la plată, garanția se poate înlocui sau redimensiona în funcție de valoarea ratelor rămase de achitat, la cererea debitorului. În acest caz, procentajul suplimentar al garanției care se ia în calcul la stabilirea valorii garanției este cel în vigoare la data înlocuirii sau redimensionării garanției, corespunzător perioadei de timp rămase din eşalonarea la plată acordată. (19) Organul fiscal competent eliberează garanțiile după comunicarea deciziei de finalizare a eşalonării la plată, prevăzută la art. 194 alin. (3), cu excepția situației prevăzute la art. 202 alin. (3). (20) În cazul în care contribuabilul solicită înlocuirea sau redimensionarea garanției potrivit alin. (18), iar sumele rămase din

	eşalonarea la plată sunt mai mici decât limitele prevăzute la alin. (2), prin excepție de la prevederile alin. (19), organul fiscal eliberează garanțiile. (21) În cazul în care, pe parcursul derulării eşalonării la plată, garanția constituită potrivit alin. (15) se execută de către un alt creditor, iar sumele distribuite din valorificare, în favoarea organului fiscal competent, nu acoperă valoarea garanțiilor prevăzute la alin. (13), debitorul are obligația reîntregirii acesteia, pentru obligațiile fiscale rămase nestinse din eşalonarea la plată. (22) În cazul în care, pe parcursul derulării eşalonării la plată, bunul care face obiectul garanției constituite potrivit alin. (6) lit. d) şi alin. (16) se execută de către organul fiscal pentru obligațiile de plată ale garantului, debitorul are obligația constituirii de garanții pentru obligațiile fiscale rămase nestinse din eşalonarea la plată. În acest caz, până la constituirea garanției, sumele rămase după efectuarea distribuirii sunt indisponibilizate în favoarea organului fiscal, urmând a stinge obligațiile rămase din eşalonarea la plată dacă garanția nu este constituită în termenul prevăzut la art. 194 alin. (1) lit. m). (23) La cererea debitorului, organul fiscal competent poate executa garanția constituită sub formele prevăzute la alin. (6) lit. a) şi c) sau poate aproba valorificarea bunurilor potrivit înțelegerii părților în condițiile art. 248, în situația în care se stinge întreaga sumă eşalonată la plată.
	ART. 194 **Condiții de menținere a valabilității eşalonării la plată** (1) Eşalonarea la plată acordată pentru obligațiile fiscale îşi menține valabilitatea în următoarele condiții: a) să se declare şi să se achite, potrivit legii, obligațiile fiscale administrate de organul fiscal cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eşalonare la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea la plată potrivit art. 195. Eşalonarea la plată îşi menține valabilitatea şi dacă aceste obligații sunt declarate şi/sau achitate până la data de 25 a lunii următoare scadenței prevăzute de lege inclusiv sau până la finalizarea eşalonării la plată în situația în care acest termen se împlineşte după data stingerii în totalitate a obligațiilor fiscale eşalonate la plată; b) să se achite, potrivit legii, obligațiile fiscale stabilite de organul fiscal

	competent prin decizie, cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eşalonare la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea la plată potrivit art. 195. Eşalonarea la plată îşi menține valabilitatea şi dacă aceste obligații sunt achitate în cel mult 30 de zile de la termenul de plată prevăzut de lege sau până la finalizarea perioadei de eşalonare la plată în situația în care termenul de 30 de zile se împlineşte după această dată; c) să se achite diferențele de obligații fiscale rezultate din declarații rectificative în termen de cel mult 30 de zile de la data depunerii declarației, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea la plată potrivit art. 195; d) să se respecte cuantumul şi termenele de plată din graficul de eşalonare. Eşalonarea la plată îşi menține valabilitatea şi dacă rata de eşalonare este achitată până la următorul termen de plată din graficul de eşalonare; e) să se achite obligațiile fiscale administrate de organul fiscal, nestinse la data comunicării deciziei de eşalonare la plată şi care nu fac obiectul eşalonării la plată, în termen de cel mult 90 de zile de la data comunicării acestei decizii; f) să se achite creanțele stabilite de alte organe decât organele fiscale şi transmise spre recuperare organelor fiscale, precum şi amenzile de orice fel, pentru care au fost comunicate somații după data comunicării deciziei de eşalonare la plată, în cel mult 180 de zile de la comunicarea somației sau până la finalizarea eşalonării la plată în situația în care termenul de 180 de zile se împlineşte după data stingerii în totalitate a obligațiilor fiscale eşalonate la plată, cu excepția situației în care contribuabilul a solicitat eşalonarea potrivit art. 195; g) să achite obligațiile fiscale rămase nestinse după soluționarea deconturilor potrivit art. 190 alin. (5), în cel mult 30 de zile de la data comunicării înştiințării de plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea la plată potrivit art. 195; h) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înştiințării de plată, obligațiile fiscale stabilite în acte administrative fiscale ce au fost suspendate în condițiile art. 14 sau 15 din Legea nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare, şi pentru care suspendarea executării actului administrativ fiscal a încetat după data comunicării

	deciziei de eşalonare la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea la plată a acestor sume; i) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înştiințării de plată, obligațiile fiscale stabilite de alte autorități a căror administrare a fost transferată organului fiscal după emiterea unei decizii de eşalonare la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea la plată a acestor sume; j) să achite sumele pentru care s-a stabilit răspunderea potrivit prevederilor legislației privind insolvența şi/sau răspunderea solidară potrivit prevederilor art. 25 şi 26, în cel mult 30 de zile de la data stabilirii răspunderii; k) să nu intre sub incidența uneia dintre situațiile prevăzute la art. 186 alin. (1) lit. c) şi d); l) să se reîntregească garanția în condițiile prevăzute la art. 193 alin. (21), în cel mult 15 zile de la data distribuirii sumelor rezultate din valorificarea bunurilor de către alți creditori; m) să constituie garanția în condițiile prevăzute la art. 193 alin. (22), în cel mult 15 zile de la data comunicării de către organul fiscal a înştiințării cu privire la distribuirea sumelor rezultate din valorificarea bunurilor; *n) să se achite, în termen de cel mult 30 de zile de la data comunicării înştiințării de plată, obligațiile fiscale datorate de debitorii care fuzionează, potrivit legii, şi care nu beneficiază de eşalonarea la plată, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eşalonarea potrivit art. 195.* (2) În situația în care termenele prevăzute la alin. (1) se împlinesc după data finalizării eşalonării la plată, obligațiile fiscale trebuie stinse până la data finalizării eşalonării la plată. (3) În situația în care sumele eşalonate la plată au fost stinse în totalitate şi au fost respectate condițiile prevăzute la alin. (1), organul fiscal competent comunică debitorului decizia de finalizare a eşalonării la plată.
	ART. 195 **Modificarea deciziei de eşalonare la plată în perioada de valabilitate a eşalonării** (1) Pe perioada de valabilitate a eşalonării, decizia de eşalonare la plată

	poate fi modificată la cererea debitorului prin includerea în eşalonare a următoarelor obligații fiscale cuprinse în certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal competent: a) cele prevăzute la art. 184 alin. (6) lit. d); b) obligațiile fiscale stabilite de alte autorități a căror administrare a fost transferată organului fiscal după emiterea unei decizii de eşalonare la plată; c) obligațiile fiscale principale stabilite de organul de inspecție fiscală prin decizie de impunere, precum şi obligațiile fiscale accesorii aferente acestora, cu termene de plată după data comunicării deciziei de eşalonare la plată; d) obligațiile fiscale administrate de organul fiscal cu termene de plată începând cu data comunicării deciziei de eşalonare la plată; e) diferențele de obligații fiscale rezultate din declarații rectificative; f) creanțele stabilite de alte organe şi transmise spre recuperare organului fiscal, în situația în care transmiterea creanțelor se efectuează pe perioada derulării eşalonării la plată; g) obligațiile fiscale rămase nestinse după soluționarea deconturilor potrivit art. 190 alin. (5). (2) Contribuabilul poate depune cel mult două cereri de modificare a deciziei de eşalonare la plată într-un an de eşalonare sau, după caz, fracție de an de eşalonare, calculat începând cu data comunicării deciziei de eşalonare. Aceste prevederi nu sunt aplicabile obligațiilor fiscale prevăzute la alin. (1) lit. a) şi b) şi alin. (11). (3) Cererea se depune până la împlinirea termenului prevăzut la art. 194 alin. (1) lit. a), b), c), f), g), h) sau i), după caz, şi se soluționează de organul fiscal competent prin decizie de modificare a deciziei de eşalonare la plată sau decizie de respingere, după caz. (4) Pentru obligațiile fiscale prevăzute la alin. (1), includerea în eşalonare se efectuează cu menținerea perioadei de eşalonare deja aprobate. (5) Prin excepție de la dispozițiile alin. (4), pentru obligațiile fiscale prevăzute la alin. (1), precum şi pentru sumele rămase de plată din eşalonarea la plată în derulare, la cererea debitorului, se poate aproba şi o altă perioadă de eşalonare, dar care nu poate depăşi perioada prevăzută la art. 184 sau 206, după caz. Dispozițiile art. 184 alin. (8) sunt aplicabile

	în mod corespunzător. (6) Cuantumul şi termenele de plată ale noilor rate de eşalonare se stabilesc prin grafice de eşalonare care fac parte integrantă din decizia de modificare a deciziei de eşalonare la plată. (7) Odată cu depunerea cererii, debitorul trebuie să constituie şi garanțiile prevăzute de prezentul capitol, corespunzător condițiilor în care urmează să se modifice decizia de eşalonare la plată. (8) Debitorul nu trebuie să constituie garanții în situația în care valoarea garanțiilor deja constituite acoperă obligațiile fiscale rămase din eşalonarea la plată, precum şi obligațiile fiscale pentru care se solicită modificarea deciziei de eşalonare la plată. În situația garanțiilor deja constituite potrivit art. 193 alin. (6) lit. d), se încheie un act adițional la contractul de ipotecă/gaj. (9) Prevederile art. 208 se aplică în mod corespunzător şi penalităților de întârziere aferente sumelor prevăzute la alin. (1). (10) În situația în care cererea de modificare a deciziei de eşalonare la plată se respinge, debitorul are obligația să plătească sumele prevăzute la alin. (1) în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei de respingere. (11) În situația în care pe perioada de valabilitate a înlesnirii debitorul obține o suspendare a executării actului administrativ fiscal în care sunt individualizate creanțe fiscale ce fac obiectul eşalonării la plată, decizia de eşalonare la plată se modifică, la cererea debitorului. *(12) Prevederile prezentului articol sunt aplicabile în mod corespunzător şi pentru obligațiile fiscale ale unui debitor care nu beneficiază de eşalonare la plată şi fuzionează, potrivit legii, cu un alt debitor care beneficiază de eşalonarea la plată.*
	ART. 196 **Renunțarea la eşalonarea la plată** (1) Debitorul poate renunța la eşalonarea la plată pe perioada de valabilitate a acesteia, prin depunerea unei cereri de renunțare la eşalonare. (2) În cazul renunțării la eşalonare, debitorul trebuie să achite obligațiile fiscale rămase din eşalonare până la data la care intervine pierderea valabilității eşalonării la plată. Prevederile art. 194 alin. (3) şi art. 208 alin.

	(3) sunt aplicabile în mod corespunzător. (3) În cazul nerespectării obligației prevăzute la alin. (2), sunt aplicabile prevederile referitoare la pierderea valabilității eşalonării la plată.
	ART. 197 **Dobânzi şi penalități de întârziere** (1) Pe perioada pentru care au fost acordate eşalonări la plată, pentru obligațiile fiscale eşalonate la plată, cu excepția celor prevăzute la art. 173 alin. (2), se datorează şi se calculează dobânzi, la nivelul stabilit potrivit art. 174 alin. (5). Prin excepție de la prevederile art. 174 alin. (5), nivelul dobânzii este de 0,015% pentru fiecare zi de întârziere, în situația în care debitorul constituie întreaga garanție sub forma scrisorii de garanție şi/sau poliței de asigurare de garanție şi/sau consemnării de mijloace băneşti la o unitate a Trezoreriei Statului. (2) Dobânzile se datorează şi se calculează pentru fiecare rată din graficul de eşalonare la plată începând cu data emiterii deciziei de eşalonare la plată şi până la termenul de plată din grafic sau până la data achitării ratei potrivit art. 194 alin. (1) lit. d), după caz. (3) Dobânzile datorate şi calculate în cazul achitării cu întârziere a ratei potrivit art. 194 alin. (1) lit. d) se comunică prin decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii şi se achită potrivit prevederilor art. 156 alin. (1). (4) Penalitatea de întârziere prevăzută la art. 176 se calculează până la data emiterii deciziei de eşalonare la plată. (5) Pentru creanțele bugetare stabilite de alte organe şi transmise spre recuperare organului fiscal, potrivit legii, şi pentru care legislația specifică prevede un alt regim privind calculul dobânzilor, sunt aplicabile prevederile legislației specifice.
	ART. 198 **Penalitate** (1) Pentru rata de eşalonare la plată achitată cu întârziere până la următorul termen de plată din graficul de eşalonare, potrivit art. 194 alin.

	(1) lit. d), precum şi pentru diferenţele de obligaţii fiscale marcate şi rămase nestinse după soluţionarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opţiune de rambursare, potrivit art. 190 alin. (5), se percepe o penalitate, care i se comunică debitorului prin decizie referitoare la obligaţiile de plată accesorii şi se achită potrivit prevederilor art. 156 alin. (1). (2) Nivelul penalităţii este de 5% din: a) suma rămasă nestinsă din rata de eşalonare, reprezentând obligaţii fiscale principale şi/sau obligaţii fiscale accesorii eşalonate la plată, inclusiv dobânzile datorate pe perioada eşalonării la plată, după caz; b) diferenţele de obligaţii fiscale marcate şi rămase nestinse după soluţionarea deconturilor cu sumă negativă de TVA cu opţiune de rambursare. (3) Penalitatea se face venit la bugetul de stat.
	ART. 199 **Pierderea valabilităţii eşalonării la plată şi consecinţele pierderii acesteia** (1) Eşalonarea la plată îşi pierde valabilitatea la data la care nu sunt respectate dispoziţiile art. 194 alin. (1). Organul fiscal competent emite o decizie de constatare a pierderii valabilităţii eşalonării la plată, care se comunică debitorului. (2) Pierderea valabilităţii eşalonării la plată atrage începerea sau continuarea, după caz, a executării silite pentru întreaga sumă nestinsă. (3) În cazul pierderii valabilităţii eşalonării la plată, pentru sumele rămase de plată din eşalonarea la plată acordată de organul fiscal central, reprezentând obligaţii fiscale principale şi/sau obligaţii fiscale accesorii eşalonate la plată, se datorează o penalitate de 5%. Prevederile art. 198 alin. (1) şi (3) se aplică în mod corespunzător.
	ART. 200 **Menţinerea eşalonării la plată** (1) Debitorul poate solicita organului fiscal competent menţinerea unei eşalonări a cărei valabilitate a fost pierdută din cauza nerespectării

	condițiilor prevăzute la art. 194 alin. (1) lit. a) - j) şi l), o singură dată pe perioada de valabilitate a eşalonării, dacă depune o cerere în acest scop înainte de executarea garanției de către organul fiscal competent sau înainte de stingerea obligațiilor fiscale, după caz. Cererea se soluționează prin emiterea unei decizii de menținere a valabilității eşalonării, cu păstrarea perioadei de eşalonare aprobate inițial. (2) Pentru menținerea valabilității eşalonării, debitorul are obligația să achite obligațiile fiscale exigibile la data comunicării deciziei de menținere a valabilității eşalonării, cu excepția celor care au făcut obiectul eşalonării a cărei valabilitate a fost pierdută, în termen de 90 de zile de la data comunicării deciziei. Prevederile art. 194 sunt aplicabile în mod corespunzător.
	ART. 201 **Dobânzi şi majorări de întârziere în cazul pierderii valabilității eşalonării la plată** În cazul pierderii valabilității eşalonării la plată acordate de organul fiscal, pentru obligațiile fiscale principale rămase de plată din eşalonarea la plată acordată, se datorează de la data emiterii deciziei de eşalonare la plată dobânzi potrivit art. 174.
	ART. 202 **Executarea garanțiilor** (1) În cazul pierderii valabilității eşalonării la plată, organul fiscal competent execută garanțiile în contul obligațiilor fiscale rămase nestinse. (2) Dacă până la pierderea valabilității eşalonării la plată nu au fost soluționate deconturile cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare, garanțiile se execută şi în contul obligațiilor marcate în vederea stingerii prin compensare cu sume de rambursat, în limita sumei solicitate la rambursare. (3) În situația în care deconturile cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare nu sunt soluționate până la finalizarea eşalonării la plată, organul fiscal competent execută garanțiile constituite sub formele prevăzute la art. 193 alin. (6) lit. a) şi b) în contul obligațiilor marcate, până la emiterea deciziei de finalizare a eşalonării. În acest caz data stingerii obligațiilor marcate este termenul prevăzut de lege pentru depunerea

	decontului cu sumă negativă de TVA cu opțiune de rambursare. În cazul garanțiilor constituite sub formă de bunuri potrivit art. 193 alin. (6) lit. c) şi d), acestea se eliberează după soluționarea deconturilor. Garanțiile constituite sub formele prevăzute la art. 193 alin. (6) lit. c) şi d) se execută în situația în care după soluționarea deconturilor au rămas nestinse obligații fiscale.
	ART. 203 **Suspendarea executării silite** (1) Pentru sumele care fac obiectul eşalonării la plată a obligațiilor fiscale, precum şi pentru obligațiile prevăzute la art. 194 alin. (1) lit. a) - c) şi e) - j) nu începe sau se suspendă, după caz, procedura de executare silită, de la data comunicării deciziei de eşalonare la plată. În cazul obligațiilor prevăzute la art. 194 alin. (1) lit. f) executarea silită se suspendă după comunicarea somației. (2) Odată cu comunicarea deciziei de eşalonare la plată către debitor, organele fiscale competente comunică, în scris, instituțiilor de credit la care debitorul are deschise conturile bancare şi/sau terților popriți care dețin/datorează sume de bani debitorului măsura de suspendare a executării silite prin poprire. (3) În cazul prevăzut la alin. (2), suspendarea executării silite prin poprire bancară are ca efect încetarea indisponibilizării sumelor viitoare provenite din încasările zilnice în conturile în lei şi în valută, începând cu data şi ora comunicării către instituțiile de credit a adresei de suspendare a executării silite prin poprire. (4) Sumele existente în cont la data şi ora comunicării adresei de suspendare a executării silite rămân indisponibilizate, debitorul putând dispune de acestea numai pentru efectuarea de plăți în scopul: a) achitării obligațiilor administrate de organele fiscale competente de care depinde menținerea valabilității eşalonării la plată; b) achitării drepturilor salariale. (5) În cazul terților popriți, suspendarea executării silite are ca efect încetarea indisponibilizării sumelor datorate de aceştia debitorului, atât a celor prezente, cât şi a celor viitoare, până la o nouă comunicare din partea organului fiscal privind continuarea măsurilor de executare silită prin poprire.

	(6) Măsurile de executare silită începute asupra bunurilor mobile şi/sau imobile proprietate a debitorului se suspendă de la data comunicării deciziei de eşalonare la plată.
	ART. 204 **Regimul special al obligațiilor fiscale de a căror plată depinde menținerea autorizației, acordului ori a altui act administrativ similar** (1) Pentru debitorii care au solicitat eşalonarea la plată şi care trebuie să achite obligațiile fiscale administrate de organul fiscal central într-un anumit termen pentru a se menține autorizația, acordul ori alt act administrativ similar, autoritatea competentă nu revocă/nu suspendă actul pe motiv de neplată a obligațiilor fiscale la termenul prevăzut în legislația specifică, iar garanțiile constituite nu se execută până la soluționarea cererii de acordare a eşalonării la plată. (2) În situația în care cererea de acordare a eşalonării la plată a fost respinsă sau retrasă, debitorii prevăzuți la alin. (1) trebuie să achite obligațiile fiscale de a căror plată depinde menținerea autorizației, acordului ori a altui act administrativ similar în scopul menținerii actului, în termen de 15 zile de la data comunicării deciziei de respingere sau a deciziei prin care se ia act de retragerea cererii. În acest caz, o nouă cerere de acordare a eşalonării la plată se poate depune numai după achitarea acestor obligații fiscale. (3) Pe perioada de valabilitate a eşalonării la plată, autoritatea competentă nu revocă/nu suspendă autorizația, acordul sau alt act administrativ similar pe motiv de neplată a obligațiilor fiscale la termenul prevăzut în legislația specifică, iar garanțiile constituite nu se execută.
	ART. 205 **Calcularea termenelor** (1) Termenele stabilite în prezentul capitol, cu excepția celui prevăzut la art. 191 alin. (2) şi (3), se calculează pe zile calendaristice începând cu ziua imediat următoare acestor termene şi expiră la ora 24,00 a ultimei zile a termenelor. (2) În situația în care termenele prevăzute la alin. (1) sfârşesc într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat, acestea se prelungesc până la sfârşitul primei zile de lucru următoare.

	ART. 206 **Prevederi speciale pentru eşalonările la plată acordate de organele fiscale** (1) În cazul debitorilor cu risc fiscal mic, organul fiscal competent poate aproba eşalonarea la plată a obligațiilor fiscale restante, pe o perioadă de cel mult 12 luni. (2) Pentru a beneficia de eşalonarea la plată prevăzută la alin. (1), debitorul trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții: a) debitorul depune o cerere la organul fiscal competent; b) sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 186, cu excepția celei prevăzute la art. 186 alin. (1) lit. a); c) debitorul depune, în cel mult 30 de zile de la data comunicării certificatului de atestare fiscală, o garanție în valoare de minimum 20% din sumele ce pot face obiectul eşalonării la plată, precum şi a penalităților de întârziere ce pot face obiectul amânării la plată potrivit art. 208, înscrise în certificatul de atestare fiscală emis în condițiile prezentului capitol. (3) În sensul prezentului articol este considerat cu risc fiscal mic debitorul care, la data depunerii cererii, îndeplineşte, cumulativ, următoarele condiții: a) nu are fapte înscrise în cazierul fiscal; b) niciunul dintre administratori şi/sau asociați nu a deținut, în ultimii 5 ani anteriori depunerii cererii, calitatea de administrator sau asociat la persoane juridice care au fost lichidate sau la care a fost declanşată procedura insolvenței şi la care au rămas obligații fiscale neachitate; c) nu se află în inactivitate temporară înscrisă la registrul comerțului sau în registre ținute de instanțe judecătoreşti competente; d) nu are obligații fiscale restante mai mari de 6 luni; e) nu a înregistrat pierderi contabile în fiecare an din ultimii 3 ani consecutivi. Pierderea contabilă prevăzută de prezenta literă nu cuprinde pierderea contabilă reportată provenită din ajustările cerute de aplicarea IAS 29 "Raportarea financiară în economiile hiperinflaționiste" de către contribuabilii care aplică sau au aplicat reglementări contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară; f) în cazul persoanelor juridice, să fi fost înființate cu minimum 12 luni anterior depunerii cererii.

	(4) Cererea depusă potrivit prevederilor alin. (2) lit. a) se soluționează de organul fiscal competent în termen de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării acesteia. Acest termen se prelungeşte cu perioada cuprinsă între data comunicării certificatului de atestare fiscală de către organul fiscal competent şi data depunerii garanției de către debitor. (5) În condițiile prezentului articol, debitorii care, la data depunerii cererii, nu au obligații fiscale restante pot solicita eşalonarea la plată a obligațiilor fiscale declarate, precum şi a obligațiilor fiscale stabilite prin decizie de impunere şi pentru care nu s-a împlinit scadența sau termenul de plată prevăzut la art. 156 alin. (1), după caz. (6) Prevederile art. 208 se aplică în mod corespunzător şi penalităților de întârziere aferente sumelor eşalonate la plată potrivit prezentului articol. (7) În situația în care, ulterior emiterii deciziei de eşalonare la plată, organul fiscal constată că informațiile cuprinse în documentele anexate la cererea depusă potrivit alin. (2) lit. a) nu corespund realității, organul fiscal emite decizia de anulare a deciziei de eşalonare la plată şi a deciziei de amânare la plată a penalităților de întârziere, aplicându-se în mod corespunzător dispozițiile art. 199, 201 şi 202.
	ART. 207 **Dispoziții finale** (1) Organul fiscal competent care emite decizia de eşalonare la plată poate îndrepta erorile din conținutul acesteia, din oficiu sau la cererea debitorului, printr-o decizie de îndreptare a erorii. Decizia de îndreptare a erorii produce efecte față de debitor de la data comunicării acesteia, potrivit legii. (2) În cazul în care în perioada cuprinsă între data eliberării certificatului de atestare fiscală şi data comunicării deciziei de eşalonare la plată s-au stins obligații fiscale prin orice modalitate prevăzută de lege şi care sunt cuprinse în suma care face obiectul eşalonării la plată, debitorul achită ratele eşalonate până la concurența sumei rămase de plată. (3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în situația în care, până la emiterea deciziei de eşalonare la plată, se constată că s-au stins mai mult de 50% din obligațiile fiscale care fac obiectul eşalonării la plată, la cererea debitorului, organul fiscal competent eliberează un nou certificat

	de atestare fiscală, caz în care prevederile prezentului capitol se aplică în mod corespunzător. (4) Debitorul poate plăti anticipat, parțial sau total, sumele cuprinse în graficul de eşalonare la plată. În acest caz, debitorul notifică organului fiscal, prin cerere, intenția de a stinge anticipat aceste sume. În cazul achitării anticipate parțiale, organul fiscal competent înştiințează debitorul, până la următorul termen de plată din graficul de eşalonare, cu privire la stingerea sumelor datorate în contul următoarelor rate de eşalonare aprobate până la concurența cu suma achitată. (5) În situația în care se sting anticipat mai mult de 3 rate din graficul de eşalonare la plată, organul fiscal competent, din oficiu, reface graficul de eşalonare, până la următorul termen de plată a ratelor, cu respectarea perioadei de eşalonare aprobate. În acest caz, ratele ce fac obiectul stingerii anticipate sunt exigibile la data plății sau la data emiterii deciziei de rambursare, după caz. Noul grafic de eşalonare se comunică debitorului prin decizia organului fiscal. (6) În situația în care în graficul de eşalonare există şi creanțe bugetare stabilite de alte organe şi transmise spre recuperare organului fiscal, potrivit legii, iar acestea au fost stinse, total sau parțial, potrivit legislației specifice, de către organele care le gestionează, graficul de eşalonare se reface în mod corespunzător.
	ART. 208 **Amânarea la plată a penalităților de întârziere** (1) Pe perioada eşalonării la plată, penalitățile de întârziere aferente obligațiilor fiscale eşalonate se amână la plată prin decizie care se comunică debitorului odată cu decizia de eşalonare la plată. Aceste prevederi se aplică, după caz, şi unui procent de 50% din majorările de întârziere, reprezentând componenta de penalitate a acestora, aferente obligațiilor fiscale eşalonate. (2) Garanțiile ori valoarea bunurilor prevăzute la art. 193 alin. (13) - (16) trebuie să acopere şi penalitățile de întârziere, precum şi majorările de întârziere amânate la plată. (3) În situația în care eşalonarea la plată se finalizează în condițiile art. 194 alin. (3), penalitățile de întârziere, precum şi majorările de întârziere amânate la plată se anulează prin decizie care se comunică debitorului

	odată cu decizia de finalizare a eşalonării la plată. (4) Pierderea valabilității eşalonării la plată atrage pierderea valabilității amânării la plată a penalităților de întârziere şi/sau a majorărilor de întârziere. În acest caz, odată cu decizia de constatare a pierderii valabilității eşalonării la plată se comunică debitorului şi decizia de pierdere a valabilității amânării la plată a penalităților de întârziere şi/sau a majorărilor de întârziere. (5) În situația în care eşalonarea la plată îşi pierde valabilitatea în condițiile art. 199, garanțiile se execută şi în contul penalităților de întârziere şi/sau majorărilor de întârziere amânate la plată. *(6) În scopul aplicării reducerii prevăzute la art. 181 alin. (2) lit. b), prevederile prezentului articol sunt aplicabile în mod corespunzător şi pentru penalitatea de nedeclarare aferentă obligațiilor fiscale eşalonate.*
	ART. 209 **Acte normative de aplicare** *(A se vedea O.P.A.N.A.F. nr. 90/2016 pentru aprobarea conținutului cererii de acordare a eşalonării la plată şi a documentelor justificative anexate acesteia, precum şi a Procedurii de aplicare a acordării eşalonării la plată de către organul fiscal central).* Procedura de aplicare a eşalonării la plată acordate de organul fiscal central se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.
CAPITOLUL V **Constituirea de garanții**	CAPITOLUL V **Garanții**
ART. 126 **Constituirea de garanții** Organul fiscal solicită constituirea unei garanții pentru: a) suspendarea executării silite în condițiile art. 148 alin. (7); b) ridicarea măsurilor asigurătorii; c) asumarea obligației de plată de către altă persoană prin angajament de plată, în condițiile art. 25 alin. (2) lit. d); d) în alte cazuri prevăzute de lege.	ART. 210 **Constituirea de garanții** Organul fiscal solicită constituirea unei garanții pentru: a) suspendarea executării silite în condițiile art. 233 alin. (8); b) ridicarea măsurilor asigurătorii; c) asumarea obligației de plată de către altă persoană prin angajament de plată, în condițiile art. 24 alin. (1) lit. a); d) în alte cazuri prevăzute de lege.
ART. 127	ART. 211

Tipuri de garanții Garanțiile pentru luarea măsurilor prevăzute la art. 126 se pot constitui, în condițiile legii, prin: a) consemnarea de mijloace băneşti la o unitate a Trezoreriei Statului; *b) scrisoare de garanție emisă de o instituție de credit sau poliță de asigurare de garanție emisă de o societate de asigurare. În cazul în care scrisoarea de garanție/polița de asigurare de garanție este emisă de o instituție financiară din afara României, aceasta trebuie să fie confirmată şi acceptată de o instituție de credit sau de asigurare din România;* c) ipotecă asupra unor bunuri imobile din țară; d) gaj asupra unor bunuri mobile; e) fidejusiune.	**Tipuri de garanții** Garanțiile pentru luarea măsurilor prevăzute la art. 210 se pot constitui, în condițiile legii, prin: a) consemnarea de mijloace băneşti la o unitate a Trezoreriei Statului; b) scrisoare de garanție emisă de o instituție de credit sau poliță de asigurare de garanție emisă de o societate de asigurare. În cazul în care scrisoarea de garanție/polița de asigurare de garanție este emisă de o instituție financiară din afara României, aceasta trebuie să fie confirmată şi acceptată de o instituție de credit sau de asigurare din România; c)ipotecă asupra unor bunuri imobile sau mobile din țară; d) gaj asupra bunurilor mobile.
ART. 128 **Valorificarea garanțiilor** Organul competent, în condițiile legii, se îndestulează din garanțiile depuse, dacă nu s-a realizat scopul pentru care acestea au fost solicitate.	ART. 212 **Valorificarea garanțiilor** (1) Organul fiscal competent se îndestulează din garanțiile depuse dacă nu s-a realizat scopul pentru care acestea au fost constituite. (2) În cazul garanțiilor prevăzute la art. 211 lit. a) şi b), organul fiscal dispune instituției de credit/societății de asigurare emitente sau instituției financiare care a confirmat şi acceptat scrisoarea de garanție/polița de asigurare de garanție, ori unității de trezorerie a statului, după caz, virarea sumei de bani în conturile de venituri bugetare corespunzătoare. (3) Valorificarea garanțiilor prevăzute la art. 211 lit. c) şi d) se realizează prin modalitățile şi procedurile prevăzute de dispozițiile art. 247 alin. (2) - (6) şi ale art. 248 - 259, care se aplică în mod corespunzător.
CAPITOLUL VI **Măsuri asigurătorii**	CAPITOLUL VI **Măsuri asigurătorii**
ART. 129 **Poprirea şi sechestrul asigurătoriu** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 2605/2010 pentru aprobarea Procedurii de aplicare efectivă a măsurilor asigurătorii prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală)*	ART. 213 **Poprirea şi sechestrul asigurător**

(1) Măsurile asigurătorii prevăzute în prezentul capitol se dispun şi se duc la îndeplinire, prin procedura administrativă, de organele fiscale competente.	(1) Măsurile asigurătorii prevăzute în prezentul capitol se dispun şi se duc la îndeplinire, prin procedura administrativă, de organul fiscal competent.
(2) Se dispun măsuri asigurătorii sub forma popririi asigurătorii şi sechestrului asigurătoriu asupra bunurilor mobile şi/sau imobile proprietate a debitorului, precum şi asupra veniturilor acestuia, când există pericolul ca acesta să se sustragă, să îşi ascundă ori să îşi risipească patrimoniul, periclitând sau îngreunând în mod considerabil colectarea.	(2) Se dispun măsuri asigurătorii sub forma popririi asigurătorii şi sechestrului asigurător asupra bunurilor mobile şi/sau imobile proprietate a debitorului, precum şi asupra veniturilor acestuia, în cazuri excepționale, respectiv atunci când există pericolul ca acesta să se sustragă, să îşi ascundă ori să îşi risipească patrimoniul, periclitând sau îngreunând în mod considerabil colectarea. Dispozițiile art. 231 rămân aplicabile.
(3) Aceste măsuri pot fi luate şi înainte de emiterea titlului de creanță, inclusiv în cazul efectuării de controale sau al antrenării răspunderii solidare. Măsurile asigurătorii dispuse atât de organele fiscale competente, cât şi de instanțele judecătoreşti ori de alte organe competente, dacă nu au fost desființate în condițiile legii, rămân valabile pe toată perioada executării silite, fără îndeplinirea altor formalități. Odată cu individualizarea creanței şi ajungerea acesteia la scadență, în cazul neplății, măsurile asigurătorii se transformă în măsuri executorii.	(3) Aceste măsuri pot fi luate şi înainte de emiterea titlului de creanță, inclusiv în cazul efectuării de controale sau al antrenării răspunderii solidare. Măsurile asigurătorii dispuse atât de organele fiscale competente, cât şi de instanțele judecătoreşti ori de alte organe competente, dacă nu au fost desființate în condițiile legii, rămân valabile pe toată perioada executării silite, fără îndeplinirea altor formalități. Odată cu individualizarea creanței şi ajungerea acesteia la scadență, în cazul neplății, măsurile asigurătorii se transformă în măsuri executorii.
(4) Măsurile asigurătorii se dispun prin decizie emisă de organul fiscal competent. În decizie organul fiscal va preciza debitorului că prin constituirea unei garanții la nivelul creanței stabilite sau estimate, după caz, măsurile asigurătorii vor fi ridicate.	(4) Măsurile asigurătorii se dispun prin decizie emisă de organul fiscal competent. În decizie organul fiscal precizează debitorului că prin constituirea unei garanții la nivelul creanței stabilite sau estimate, după caz, măsurile asigurătorii vor fi ridicate.
(5) Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii trebuie motivată şi semnată de către conducătorul organului fiscal competent.	(5) Decizia de instituire a măsurilor asigurătorii trebuie motivată şi semnată de către conducătorul organului fiscal competent.
(6) Măsurile asigurătorii dispuse potrivit alin. (2), precum şi cele dispuse de instanțele judecătoreşti sau de alte organe competente se duc la îndeplinire în conformitate cu dispozițiile referitoare la executarea silită, care se aplică în mod corespunzător.	(6) Măsurile asigurătorii dispuse potrivit alin. (2), precum şi cele dispuse de instanțele judecătoreşti sau de alte organe competente se duc la îndeplinire în conformitate cu dispozițiile referitoare la executarea silită, care se aplică în mod corespunzător.
	(7) În situația în care măsurile asigurătorii au fost luate înainte de emiterea titlului de creanță acestea încetează dacă titlul de creanță nu a fost emis şi comunicat în termen de cel mult 6 luni de la data la care au fost dispuse măsurile asigurătorii. În cazuri excepționale, acest termen poate fi prelungit până la un an, de organul fiscal competent, prin decizie. Organul fiscal are obligația să emită decizia de ridicare a măsurilor asigurătorii în termen de cel mult două zile de la împlinirea termenului de 6 luni sau un an, după caz, iar în cazul popririi asigurătorii să elibereze

	garanția. *(A se vedea : O.P.A.N.A.F. nr. 1929/2016 pentru aprobarea modelelor formularelor "Referat justificativ de prelungire a termenului de valabilitate a măsurilor asigurătorii" şi "Decizie de prelungire a termenului de valabilitate a măsurilor asigurătorii")* (8) Prin excepție de la prevederile alin. (7), în situația în care au fost instituite măsuri asigurătorii şi au fost sesizate organele de urmărire penală potrivit legii, măsurile asigurătorii încetează de drept la data la care au fost luate măsuri asigurătorii potrivit Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările şi completările ulterioare.
(7) Bunurile perisabile şi/sau degradabile sechestrate asigurătoriu pot fi valorificate: (A se vedea : O.M.F.P. nr. 2389/2010 pentru aprobarea Procedurii de valorificare, în regim de urgență, a bunurilor de consum alimentar şi a materiilor prime necesare pentru prepararea acestor bunuri, cu grad ridicat de perisabilitate sau care, prin trecerea timpului, pierd din greutate ori din valoare, inclusiv animale, păsări vii sau plante sau bunuri degradabile, în cazul aplicării măsurilor asigurătorii şi/sau executorii prevăzute de O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală) *a) de către debitor cu acordul organului de executare, sumele obținute consemnându-se la dispoziția organului de executare;* *b) prin vânzare în regim de urgență în condițiile art. 159 alin. (4).* (8) În cazul înființării sechestrului asigurătoriu asupra bunurilor imobile, un exemplar al procesului-verbal întocmit de organul de executare se comunică pentru înscriere Biroului de carte funciară. (9) Înscrierea face opozabil sechestrul tuturor acelora care, după înscriere, vor dobândi vreun drept asupra imobilului respectiv. Actele de dispoziție ce ar interveni ulterior înscrierii prevăzute la alin. (8) sunt lovite de nulitate absolută. (10) Dacă valoarea bunurilor proprii ale debitorului nu acoperă integral creanța fiscală a bugetului general consolidat, măsurile asigurătorii pot fi înființate şi asupra bunurilor deținute de către debitor în proprietate comună cu terțe persoane, pentru cota-parte deținută de acesta.	(9) Bunurile perisabile şi/sau degradabile sechestrate asigurător pot fi valorificate: a) de către debitor cu acordul organului de executare silită, sumele obținute consemnându-se la dispoziția organului de executare silită; b) prin vânzare în regim de urgență în condițiile art. 247 alin. (4). (10) În cazul înființării sechestrului asigurător asupra bunurilor imobile, un exemplar al procesului-verbal întocmit de organul de executare silită se comunică pentru notare Biroului de carte funciară. (11) Notarea potrivit alin. (10) face opozabil sechestrul tuturor acelora care, după notare, vor dobândi vreun drept asupra imobilului respectiv. Actele de dispoziție ce ar interveni ulterior notării prevăzute la alin. (10) sunt lovite de nulitate absolută. (12) Dacă valoarea bunurilor proprii ale debitorului nu acoperă integral creanța fiscală a bugetului general consolidat, măsurile asigurătorii pot fi înființate şi asupra bunurilor deținute de către debitor în proprietate comună cu terțe persoane, pentru cota-parte deținută de acesta. (13) Împotriva deciziei prin care se dispune instituirea măsurilor

(11) Împotriva actelor prin care se dispun şi se duc la îndeplinire măsurile asigurătorii cel interesat poate face contestație în conformitate cu prevederile art. 172.	asigurătorii, prevăzute la alin. (4), cel interesat poate face contestație la instanța de contencios administrativ competentă. (14) Împotriva actelor prin care se duc la îndeplinire măsurile asigurătorii cel interesat poate face contestație la executare în conformitate cu prevederile art. 260 şi 261.
ART. 130 **Ridicarea măsurilor asigurătorii** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 2605/2010 pentru aprobarea Procedurii de aplicare efectivă a măsurilor asigurătorii prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală)* Măsurile asigurătorii instituite potrivit art. 129 se ridică, prin decizie motivată, de către creditorii fiscali, când au încetat motivele pentru care au fost dispuse sau la constituirea garanției prevăzute la art. 127, după caz.	ART. 214 **Ridicarea măsurilor asigurătorii** (1) Măsurile asigurătorii instituite potrivit art. 213 se ridică, prin decizie motivată, de către creditorul fiscal, când au încetat motivele pentru care au fost dispuse sau la constituirea garanției prevăzute la art. 211, după caz. (2) Decizia de ridicare a măsurii asigurătorii emisă potrivit alin. (1) se duce la îndeplinire de către organul de executare silită competent şi se comunică tuturor celor cărora le-a fost comunicată decizia de dispunere a măsurilor asigurătorii sau celelalte acte de executare în legătură cu acestea.
CAPITOLUL VII **Prescripția dreptului de a cere executarea silită şi a dreptului de a cere compensarea sau restituirea**	CAPITOLUL VII **Prescripția dreptului de a cere executarea silită şi a dreptului de a cere restituirea**
ART. 131 **Începerea termenului de prescripție** (1) Dreptul de a cere executarea silită a creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naştere acest drept. (2) Termenul de prescripție prevăzut la alin. (1) se aplică şi creanțelor provenind din amenzi contravenționale.	ART. 215 **Începerea termenului de prescripție** (1) Dreptul organului de executare silită de a cere executarea silită a creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naştere acest drept. (2) Termenul de prescripție prevăzut la alin. (1) se aplică şi creanțelor provenind din amenzi contravenționale.
ART. 132 **Suspendarea termenului de prescripție**	ART. 216 **Suspendarea termenului de prescripție**

Termenul de prescripție prevăzut la art. 131 se suspendă: a) în cazurile şi în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune; b) în cazurile şi în condițiile în care suspendarea executării este prevăzută de lege ori a fost dispusă de instanța judecătorească sau de alt organ competent, potrivit legii; c) pe perioada valabilității înlesnirii acordate potrivit legii; d) cât timp debitorul îşi sustrage veniturile şi bunurile de la executarea silită; e) în alte cazuri prevăzute de lege.	Termenul de prescripție prevăzut la art. 215 se suspendă: a) în cazurile şi în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune; b) în cazurile şi în condițiile în care suspendarea executării este prevăzută de lege ori a fost dispusă de instanța judecătorească sau de alt organ competent, potrivit legii; c) pe perioada valabilității înlesnirii acordate potrivit legii; d) cât timp debitorul îşi sustrage veniturile şi bunurile de la executarea silită; e) în alte cazuri prevăzute de lege.
ART. 133 **Întreruperea termenului de prescripție** Termenul de prescripție prevăzut la art. 131 se întrerupe: a) în cazurile şi în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune; b) pe data îndeplinirii de către debitor, înainte de începerea executării silite sau în cursul acesteia, a unui act voluntar de plată a obligației prevăzute în titlul executoriu ori a recunoaşterii în orice alt mod a datoriei; c) pe data îndeplinirii, în cursul executării silite, a unui act de executare silită; d) în alte cazuri prevăzute de lege.	ART. 217 **Întreruperea termenului de prescripție** Termenul de prescripție prevăzut la art. 215 se întrerupe: a) în cazurile şi în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune; b) pe data îndeplinirii de către debitor, înainte de începerea executării silite sau în cursul acesteia, a unui act voluntar de plată a obligației prevăzute în titlul executoriu ori a recunoaşterii în orice alt mod a datoriei; c) pe data îndeplinirii, în cursul executării silite, a unui act de executare silită; d) la data comunicării procesului-verbal de insolvabilitate fără bunuri şi venituri urmăribile; e) în alte cazuri prevăzute de lege.
ART. 134 **Efecte ale împlinirii termenului de prescripție** (1) Dacă organul de executare constată împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a creanțelor fiscale, acesta va proceda la încetarea măsurilor de realizare şi la scăderea acestora din evidența analitică pe plătitori. (2) Sumele achitate de debitor în contul unor creanțe fiscale, după împlinirea termenului de prescripție, nu se restituie.	ART. 218 **Efecte ale împlinirii termenului de prescripție** (1) Dacă organul de executare silită constată împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a creanțelor fiscale, acesta va proceda la încetarea măsurilor de realizare şi la scăderea acestora din evidența creanțelor fiscale. (2) Sumele achitate de debitor în contul unor creanțe fiscale, după împlinirea termenului de prescripție, nu se restituie.

ART. 135 **Prescripția dreptului de a cere compensarea sau restituirea** Dreptul contribuabililor de a cere compensarea sau restituirea creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naştere dreptul la compensare sau restituire	ART. 219 **Prescripția dreptului de a cere restituirea** Dreptul contribuabilului/plătitorului de a cere restituirea creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naştere dreptul la restituire.
CAPITOLUL VIII **Stingerea creanțelor fiscale prin executare silită**	CAPITOLUL VIII **Stingerea creanțelor fiscale prin executare silită**
SECȚIUNEA 1 **Dispoziții generale**	SECȚIUNEA 1 **Dispoziții generale**
ART. 136 **Organele de executare silită** *(1) În cazul în care debitorul nu îşi plăteşte de bunăvoie obligațiile fiscale datorate, organele fiscale competente, pentru stingerea acestora, procedează la acțiuni de executare silită, potrivit prezentului cod, cu excepția cazului în care există o cerere de restituire/rambursare în curs de soluționare, iar cuantumul sumei solicitate este egal cu sau mai mare decât creanța fiscală datorată de debitor.* (2) Organele fiscale care administrează creanțe fiscale sunt abilitate să ducă la îndeplinire măsurile asigurătorii şi să efectueze procedura de executare silită.	ART. 220 **Organele de executare silită** (1) În cazul în care debitorul nu îşi plăteşte de bunăvoie obligațiile fiscale datorate, organul fiscal competent, pentru stingerea acestora, procedează la acțiuni de executare silită, potrivit prezentului cod, cu excepția cazului în care există o cerere de restituire/rambursare în curs de soluționare, iar cuantumul sumei solicitate este egal cu sau mai mare decât creanța fiscală datorată de debitor. (2) Organul fiscal care administrează creanțe fiscale este abilitat să ducă la îndeplinire măsurile asigurătorii şi să efectueze procedura de executare silită. *(2^1) Prin excepție de la prevederile alin. (2), cazurile speciale de executare silită, precum şi structura abilitată cu ducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii şi efectuarea procedurii de executare silită se stabilesc prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. (A se vedea: OPANAF nr. 3744/2015 privind stabilirea cazurilor speciale de executare silită, precum şi a structurilor abilitate cu ducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii şi efectuarea procedurii de executare silită, modificat prin OPANAF nr. 514/2016 , OPANAF nr. nr. 952/2016 , OPANAF nr. nr. 1437/2016)* *(2^2) Organul fiscal central competent notifică contribuabilul ori de câte ori intervin modificări cu privire la cazurile speciale de executare silită,*

(3) Creanțele bugetare care se încasează, se administrează, se contabilizează şi se utilizează de instituțiile publice, provenite din venituri proprii şi cele rezultate din raporturi juridice contractuale, precum şi creanțele care se încasează, se administrează, se contabilizează şi se utilizează de Banca de Export-Import a României EXIMBANK - S.A., provenite din fondurile alocate de la bugetul de stat, se execută prin organe proprii, acestea fiind abilitate să ducă la îndeplinire măsurile asigurătorii şi să efectueze procedura de executare silită, potrivit prevederilor prezentului cod.	*precum şi structura abilitată cu ducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii şi efectuarea procedurii de executare silită.* (3) Creanțele bugetare care, potrivit legii, se administrează de autoritățile sau instituțiile publice, inclusiv cele reprezentând venituri proprii, se pot executa prin executori fiscali organizați în compartimente de specialitate, aceştia fiind abilitați să ducă la îndeplinire măsurile asigurătorii şi să efectueze procedura de executare silită, potrivit prevederilor prezentului cod.
(4) Organele prevăzute la alin. (2) şi (3) sunt denumite în continuare organe de executare silită. *(4^1) Organele de executare prevăzute la alin. (4) sunt competente şi pentru executarea silită a creanțelor prevăzute la art. 141 alin. (1^2).*	(4) Organele prevăzute la alin. (2) şi (3) sunt denumite în continuare organe de executare silită. (5) Organele de executare silită prevăzute la alin. (4) sunt competente şi pentru executarea silită a creanțelor prevăzute la art. 226 alin. (3).
(5) Pentru efectuarea procedurii de executare silită este competent organul de executare în a cărui rază teritorială se găsesc bunurile urmăribile, coordonarea întregii executări revenind organului de executare în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul fiscal debitorul sau organul de executare competent, desemnat potrivit art. 33, după caz. În cazul în care executarea silită se face prin poprire, aplicarea măsurii de executare silită se face de către organul de executare coordonator.	(6) În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, pentru efectuarea procedurii de executare silită este competent organul de executare silită în a cărui rază teritorială se găsesc bunurile urmăribile, coordonarea întregii executări revenind organului de executare silită competent potrivit art. 30. În cazul în care executarea silită se face prin poprire, aplicarea măsurii de executare silită se face de către organul de executare silită coordonator prevăzut la alin. (7) - (9).
(5^1) Coordonarea executării silite în cazul în care s-a dispus atragerea răspunderii solidare cu debitorul aflat în stare de insolvabilitate, în condițiile art. 27, ori în cazul prevăzut la art. 25 alin. (2) lit. e) revine organului de executare în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul fiscal debitorul sau organului de executare competent desemnat potrivit art. 33 alin. (3), după caz.	(7) Coordonarea executării silite în cazul în care s-a dispus atragerea răspunderii solidare cu debitorul aflat în stare de insolvabilitate, în condițiile art. 25, precum şi în cazul prevăzut de art. 24 alin. (1) lit. b), revine organului de executare silită competent potrivit art. 30.
(5^2) Coordonarea executării silite în cazul în care s-a dispus atragerea răspunderii membrilor organelor de conducere, potrivit dispozițiilor cap. IV din Legea nr. 85/2006), cu modificările şi completările ulterioare, revine organului de executare în a cărui rază teritorială îşi are/şi-a avut domiciliul fiscal debitorul insolvent sau organului de executare competent desemnat potrivit art. 33 alin. (3),*	(8) Coordonarea executării silite în cazul în care s-a dispus atragerea răspunderii membrilor organelor de conducere, potrivit prevederilor legislației privind insolvența, revine organului de executare silită competent potrivit art. 30 în a cărui rază teritorială îşi are/şi-a avut domiciliul fiscal debitorul insolvent.

după caz. *(5^3) Organul de executare coordonator în cazul prevăzut la art. 164 alin. (2) este cel în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul fiscal sau îşi desfăşoară activitatea debitorul ale cărui bunuri au fost adjudecate.* (6) În cazul în care, potrivit legii, s-a dispus atragerea răspunderii membrilor organelor de conducere, în conformitate cu dispozițiile cap. IV din Legea nr. 85/2006*) privind procedura insolvenței, şi pentru creanțe fiscale, prin derogare de la prevederile art. 142 din Legea nr. 85/2006*), executarea silită se efectuează de organul de executare în condițiile prezentului cod. *(A se vedea: Decizia ICCJ nr. 6/2012)*	(9) Organul de executare silită coordonator în cazul prevăzut la art. 252 alin. (2) este cel în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul fiscal sau îşi desfăşoară activitatea debitorul ale cărui bunuri au fost adjudecate. (10) În cazul în care, potrivit legii, s-a dispus atragerea răspunderii membrilor organelor de conducere, potrivit prevederilor legislației privind insolvența, şi pentru creanțe fiscale, prin derogare de la prevederile art. 173 din Legea nr. 85/2014, executarea silită se efectuează potrivit dispozițiilor prezentului cod, de către organul de executare silită prevăzut de acesta. În situația în care atragerea răspunderii priveşte atât creanțe fiscale administrate de organul fiscal central, cât şi creanțe fiscale administrate de organul fiscal local, competența aparține organului fiscal care deține creanța fiscală mai mare. În acest caz, organul de executare silită distribuie sumele realizate potrivit ordinii prevăzute de Legea nr. 85/2014.
(7) Atunci când se constată că există pericolul evident de înstrăinare, substituire sau de sustragere de la executare silită a bunurilor şi veniturilor urmăribile ale debitorului, organul de executare în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al debitorului poate proceda la indisponibilizarea şi executarea silită a acestora, indiferent de locul în care se găsesc bunurile. (8) Organul de executare coordonator va sesiza în scris celelalte organe prevăzute la alin. (5), comunicându-le titlul executoriu în copie certificată, situația debitorului, contul în care se vor vira sumele încasate, precum şi orice alte date utile pentru identificarea debitorului şi a bunurilor ori veniturilor urmăribile. (9) În cazul în care asupra aceloraşi venituri ori bunuri ale debitorului a fost pornită executarea, atât pentru realizarea titlurilor executorii privind creanțe fiscale, cât şi pentru titluri ce se execută în condițiile prevăzute de alte dispoziții legale, executarea silită se va face, potrivit dispozițiilor prezentului cod, de către organele de executare prevăzute de acesta.	(11) Atunci când se constată că există pericolul evident de înstrăinare, substituire sau de sustragere de la executare silită a bunurilor şi veniturilor urmăribile ale debitorului, organul de executare silită în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al debitorului poate proceda la indisponibilizarea şi executarea silită a acestora, indiferent de locul în care se găsesc bunurile. (12) Organul de executare silită coordonator sesizează în scris celelalte organe prevăzute la alin. (6), comunicându-le titlul executoriu în copie certificată, situația debitorului, contul în care se plătesc sumele încasate, precum şi orice alte date utile pentru identificarea debitorului şi a bunurilor ori veniturilor urmăribile. (13) În cazul în care asupra aceloraşi venituri ori bunuri ale debitorului a fost pornită executarea, atât pentru realizarea titlurilor executorii privind creanțe fiscale, cât şi pentru titluri ce se execută în condițiile prevăzute de alte dispoziții legale, executarea silită se conexează şi se efectuează, potrivit dispozițiilor prezentului cod, de către organul de executare silită prevăzut de acesta. În acest caz competența aparține organului fiscal care deține creanța fiscală mai mare. În cazul existenței unui conflict între organele fiscale de executare silită având ca obiect conexarea executării sunt aplicabile prevederile art. 41 - 43.

(10) Când se constată că domiciliul fiscal al debitorului se află în raza teritorială a altui organ de executare, titlul executoriu împreună cu dosarul executării vor fi trimise acestuia, înştiinţându-se, dacă este cazul, organul de la care s-a primit titlul executoriu. ***)** *Legea nr. 85/2006 a fost abrogată. A se vedea Legea nr. 85/2014.*	(14) Prevederile alin. (13) nu se aplică în următoarele situaţii: a) dacă valoarea bunurilor debitorului acoperă doar creanţele altor creditori care deţin garanţii cu un rang prioritar faţă de creditorul fiscal; b) dacă executarea silită pornită de executorul judecătoresc se află într-o etapă avansată şi din valorificarea bunurilor supuse executării silite se asigură recuperarea integrală a creanţelor fiscale. (15) Dacă asupra aceloraşi bunuri ale debitorului au fost pornite executări silite de către un executor judecătoresc şi un organ fiscal de executare silită, la cererea persoanei interesate sau a oricăruia dintre executori, instanţa judecătorească competentă dispune conexarea executării silite, în condiţiile prezentului articol. Dispoziţiile art. 654 alin. (2) - (4) din Codul de procedură civilă, republicat, sunt aplicabile în mod corespunzător. (16) Când se constată că domiciliul fiscal al debitorului se află în raza teritorială a altui organ de executare silită, titlul executoriu împreună cu dosarul executării se transmit acestuia, înştiinţându-se, dacă este cazul, organul de la care s-a primit titlul executoriu.
ART. 136^1 ***Reguli speciale privind executarea silită a creanţelor datorate bugetelor locale ale unităţilor administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor*** *(1) Autorităţile administraţiei publice locale sunt obligate să colaboreze şi să efectueze procedura de executare silită a creanţelor fiscale datorate bugetelor locale ale unităţilor administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor.* *(2) În situaţia în care debitorul datorează impozite, taxe sau alte venituri la bugetul local şi nu are bunuri urmăribile pe raza teritorială a respectivei unităţi administrativ-teritoriale sau a subdiviziunii unităţii administrativ-teritoriale a municipiului, competenţa pentru efectuarea procedurii de executare silită revine organului fiscal în a cărui rază teritorială se află bunurile urmăribile.* *(3) Organul fiscal din cadrul autorităţii administraţiei publice locale*	ART. 221 **Reguli speciale privind executarea silită a creanţelor fiscale administrate de organul fiscal local** (1) Autorităţile administraţiei publice locale sunt obligate să colaboreze şi să efectueze procedura de executare silită a creanţelor fiscale datorate bugetelor locale ale unităţilor administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor. (2) În situaţia în care debitorul nu are bunuri urmăribile pe raza teritorială a respectivei unităţi administrativ-teritoriale sau a subdiviziunii unităţii administrativ-teritoriale a municipiului, competenţa pentru efectuarea procedurii de executare silită revine organului fiscal local în a cărui rază teritorială se află bunurile urmăribile. (3) Organul fiscal local din cadrul autorităţii administraţiei publice locale

care administrează creanțele fiscale prevăzute la alin. (2), denumit în prezentul articol autoritate solicitantă, solicită, în scris, organului fiscal din cadrul autorității administrației publice locale în a cărui rază teritorială se află situate bunurile mobile sau imobile, denumit în prezentul articol autoritate solicitată, efectuarea procedurii de executare silită. *(4) Cererea conține, în mod obligatoriu, următoarele informații:* *a) datele de identificare a debitorului;* *b) valoarea creanței de recuperat;* *c) valoarea creanțelor fiscale accesorii stabilite, potrivit legii, până la data solicitării;* *d) contul în care se virează sumele încasate;* *e) orice date necesare pentru identificarea bunurilor urmăribile, dacă este cazul.* *(5) Cererea este însoțită obligatoriu de o copie a titlului executoriu.* *(6) Autoritatea solicitată confirmă, în scris, primirea cererii, în termen de 10 zile de la data primirii.* *(7) Autoritatea solicitată poate refuza efectuarea procedurii de executare silită în următoarele cazuri:* *a) titlul executoriu nu este valabil;* *b) cererea nu conține toate informațiile prevăzute la alin. (4).* *(8) Sumele realizate prin executare silită se virează autorității solicitante. Prevederile art. 168 se aplică în mod corespunzător.*	care administrează creanțele fiscale ale bugetului local al unei unități administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziune administrativ-teritorială a municipiului, denumit în prezentul articol autoritate solicitantă, solicită, în scris, organului fiscal local din cadrul autorității administrației publice locale în a cărui rază teritorială se află situate bunurile mobile sau imobile, denumit în prezentul articol autoritate solicitată, efectuarea procedurii de executare silită. (4) Cererea conține, în mod obligatoriu, următoarele informații: a) datele de identificare ale debitorului; b) valoarea creanței de recuperat; c) valoarea creanțelor fiscale accesorii stabilite, potrivit legii, până la data solicitării; d) contul în care se virează sumele încasate; e) orice date necesare pentru identificarea bunurilor urmăribile, dacă este cazul. (5) Cererea este însoțită obligatoriu de o copie a titlului executoriu. (6) Autoritatea solicitată confirmă, în scris, primirea cererii, în termen de 10 zile de la data primirii. (7) Autoritatea solicitată poate refuza efectuarea procedurii de executare silită în următoarele cazuri: a) titlul executoriu nu este valabil; b) cererea nu conține toate informațiile prevăzute la alin. (4). (8) Sumele realizate prin executare silită se virează autorității solicitante. Prevederile art. 256 se aplică în mod corespunzător.
ART. 137 **Executarea silită în cazul debitorilor solidari** (1) Organul de executare coordonator, în cazul debitorilor solidari, este cel în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul fiscal debitorul despre care există indicii că deține mai multe venituri sau bunuri urmăribile. *(1^1) Coordonarea executării silite în cazul în care s-a dispus atragerea răspunderii solidare în condițiile art. 27 şi 28 revine*	ART. 222 **Executarea silită în cazul debitorilor solidari** (1) Organul de executare silită coordonator, în cazul debitorilor solidari, este cel în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul fiscal debitorul despre care există indicii că deține mai multe venituri sau bunuri urmăribile. (2) Coordonarea executării silite în cazul în care s-a dispus atragerea răspunderii solidare în condițiile art. 25 şi 26 revine organului de executare

organului de executare în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul fiscal debitorul aflat în stare de insolvabilitate sau insolvență sau organul de executare competent, desemnat potrivit art. 33, după caz. (2) Organul de executare coordonator înscrie în întregime debitul în evidențele sale şi ia măsuri de executare silită, comunicând întregul debit organelor de executare în a căror rază teritorială se află domiciliile fiscale ale celorlalți codebitori, aplicându-se dispozițiile art. 136. (3) Organele de executare sesizate, cărora li s-a comunicat debitul, după înscrierea acestuia într-o evidență nominală, vor lua măsuri de executare silită şi vor comunica organului de executare coordonator sumele realizate în contul debitorului, în termen de 10 zile de la realizarea acestora. (4) Dacă organul de executare coordonator, care ține evidența întregului debit, constată că acesta a fost realizat prin actele de executare silită făcute de el însuşi şi de celelalte organe sesizate potrivit alin. (3), el este obligat să ceară în scris acestora din urmă să înceteze de îndată executarea silită.	silită în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul fiscal debitorul aflat în stare de insolvabilitate sau insolvență sau organul de executare silită competent, desemnat potrivit art. 30, după caz. (3) Organul de executare silită coordonator înscrie în întregime debitul în evidențele sale şi ia măsuri de executare silită, comunicând întregul debit organelor de executare silită în a căror rază teritorială se află domiciliile fiscale ale celorlalți codebitori, aplicându-se dispozițiile art. 220. (4) Organele de executare silită sesizate, cărora li s-a comunicat debitul, după înscrierea acestuia într-o evidență nominală, iau măsuri de executare silită şi comunică organului de executare silită coordonator sumele realizate în contul debitorului, în termen de 10 zile de la realizarea acestora. (5) Dacă organul de executare silită coordonator, care ține evidența întregului debit, constată că acesta a fost realizat prin actele de executare silită făcute de el însuşi şi de celelalte organe sesizate potrivit alin. (4), el este obligat să ceară în scris acestora din urmă să înceteze de îndată executarea silită.
ART. 138 **Executorii fiscali** (1) Executarea silită se face de organul de executare competent prin intermediul executorilor fiscali. Aceştia trebuie să dețină o legitimație de serviciu pe care trebuie să o prezinte în exercitarea activității. (2) Executorul fiscal este împuternicit în fața debitorului şi a terților prin legitimația de executor fiscal şi delegație emisă de organul de executare silită. (3) În exercitarea atribuțiilor ce le revin, pentru aplicarea procedurilor de executare silită, executorii fiscali pot: a) să intre în orice incintă de afaceri a debitorului, persoană juridică, sau în alte incinte unde acesta îşi păstrează bunurile, în	ART. 223 **Executorii fiscali** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 1099/2016 privind legitimațiile eliberate executorilor fiscali care duc la îndeplinire măsurile asigurătorii şi efectuează procedura de executare silită, în conformitate cu prevederile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală)* (1) Executarea silită se face de organul de executare silită competent prin intermediul executorilor fiscali. Aceştia trebuie să dețină o legitimație de serviciu pe care trebuie să o prezinte în exercitarea activității. (2) Executorul fiscal este împuternicit în fața debitorului şi a terților prin legitimația de executor fiscal şi delegație emisă de organul de executare silită. (3) În scopul efectuării executării silite, executorii fiscali pot: a) să intre în orice incintă de afaceri a debitorului, persoană juridică, sau în alte incinte unde acesta îşi păstrează bunurile, în scopul identificării

scopul identificării bunurilor sau valorilor care pot fi executate silit, precum şi să analizeze evidența contabilă a debitorului în scopul identificării terților care datorează sau dețin în păstrare venituri ori bunuri ale debitorului; b) să intre în toate încăperile în care se găsesc bunuri sau valori ale debitorului, persoană fizică, precum şi să cerceteze toate locurile în care acesta îşi păstrează bunurile; c) să solicite şi să cerceteze orice document sau element material care poate constitui o probă în determinarea bunurilor proprietate a debitorului. (4) Executorul fiscal poate intra în încăperile ce reprezintă domiciliul sau reşedința unei persoane fizice, cu consimțământul acesteia, iar în caz de refuz, organul de executare va cere autorizarea instanței judecătoreşti competente potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă. (5) Accesul executorului fiscal în locuință, în incinta de afaceri sau în orice altă încăpere a debitorului, persoană fizică sau juridică, se poate efectua între orele 6,00 - 20,00, în orice zi lucrătoare. Executarea începută va putea continua în aceeaşi zi sau în zilele următoare. În cazuri temeinic justificate de pericolul înstrăinării unor bunuri, accesul în încăperile debitorului va avea loc şi la alte ore decât cele menționate, precum şi în zilele nelucrătoare, în baza autorizației prevăzute la alin. (4). (6) În absența debitorului sau dacă acesta refuză accesul în oricare dintre încăperile prevăzute la alin. (3), executorul fiscal poate să pătrundă în acestea în prezența unui reprezentant al poliției ori al jandarmeriei sau a altui agent al forței publice şi a doi martori majori, fiind aplicabile prevederile alin. (4) şi (5).	bunurilor sau valorilor care pot fi executate silit, precum şi să analizeze evidența contabilă a debitorului în scopul identificării terților care datorează sau dețin în păstrare venituri ori bunuri ale debitorului; b) să intre în toate încăperile în care se găsesc bunuri sau valori ale debitorului, persoană fizică, precum şi să cerceteze toate locurile în care acesta îşi păstrează bunurile; c) să solicite şi să cerceteze orice document sau element material care poate constitui o probă în determinarea bunurilor proprietate a debitorului; d) să aplice sigilii asupra bunurilor, întocmind în acest sens proces-verbal; e) să constate contravenții şi să aplice sancțiuni potrivit legii. (4) Executorul fiscal poate intra în încăperile ce reprezintă domiciliul sau reşedința unei persoane fizice, cu consimțământul acesteia, iar în caz de refuz, organul de executare silită cere autorizarea instanței judecătoreşti competente potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă, republicat. (5) Accesul executorului fiscal în locuință, în incinta de afaceri sau în orice altă încăpere a debitorului, persoană fizică sau juridică, se poate efectua între orele 6,00 - 20,00, în orice zi lucrătoare. Executarea începută poate continua în aceeaşi zi sau în zilele următoare. În cazuri temeinic justificate de pericolul înstrăinării unor bunuri, accesul în încăperile debitorului poate avea loc şi la alte ore decât cele menționate, precum şi în zilele nelucrătoare, în baza autorizației prevăzute la alin. (4). (6) În absența debitorului sau dacă acesta refuză accesul în oricare dintre încăperile prevăzute la alin. (3), executorul fiscal poate să pătrundă în acestea în prezența unui reprezentant al poliției ori al jandarmeriei sau a altui agent al forței publice şi a doi martori majori, fiind aplicabile prevederile alin. (4) şi (5).
ART. 139 **Executarea silită împotriva veniturilor bugetului general consolidat** Impozitele, taxele, contribuțiile şi orice alte venituri ale bugetului	ART. 224 **Executarea silită împotriva veniturilor bugetului general consolidat** Impozitele, taxele, contribuțiile sociale şi orice alte venituri ale bugetului

general consolidat nu pot fi urmărite de niciun creditor pentru nicio categorie de creanțe în cadrul procedurii de executare silită.	general consolidat nu pot fi urmărite de niciun creditor pentru nicio categorie de creanțe în cadrul procedurii de executare silită.
ART. 140 **Executarea silită împotriva unei asocieri fără personalitate juridică** Pentru executarea silită a creanțelor fiscale datorate de o asociere fără personalitate juridică, chiar dacă există un titlu executoriu pe numele asocierii, pot fi executate silit atât bunurile mobile şi imobile ale asocierii, cât şi bunurile personale ale membrilor acesteia.	ART. 225 **Executarea silită împotriva unei asocieri fără personalitate juridică** Pentru executarea silită a creanțelor fiscale datorate de o asociere fără personalitate juridică, chiar dacă există un titlu executoriu pe numele asocierii, pot fi executate silit atât bunurile mobile şi imobile ale asocierii, cât şi bunurile personale ale membrilor acesteia.
ART. 141 **Titlul executoriu şi condițiile pentru începerea executării silite** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 1754/2008 pentru aprobarea Deciziei Comisiei de proceduri fiscale nr. 2/2008, Decizia nr. 2/2008)* (1) Executarea silită a creanțelor fiscale se efectuează în temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prevederilor prezentului cod de către organul de executare competent în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul fiscal debitorul sau al unui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu. *(1^1) În titlul executoriu emis, potrivit legii, de organul de executare prevăzut la alin. (1) se înscriu toate creanțele fiscale neachitate la scadență, reprezentând impozite, taxe, contribuții şi alte venituri ale bugetului general consolidat, precum şi accesoriile aferente acestora, stabilite în condițiile legii. Cu excepția cazului în care prin lege se prevede că un înscris constituie titlu executoriu, niciun titlu executoriu nu se poate emite în absența unui titlu de creanță în baza căruia se stabilesc, în condițiile legii, creanțe fiscale principale sau accesorii.* *(1^2) Executarea silită a creanțelor bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale se efectuează în baza hotărârii judecătoreşti sau a altui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.* (2) Titlul de creanță devine titlu executoriu la data la care creanța	ART. 226 **Titlul executoriu şi condițiile pentru începerea executării silite** *(A se vedea:O.P.A.N.A.F. nr. 3497/2015 pentru aprobarea Procedurii privind emiterea şi comunicarea unor acte administrative pentru debitorii care înregistrează obligații fiscale restante sub o anumită limită)* (1) Executarea silită a creanțelor fiscale se efectuează în temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prevederilor prezentului cod de către organul de executare silită competent potrivit art. 30. (2) În titlul executoriu emis, potrivit legii, de organul de executare silită prevăzut la alin. (1) se înscriu creanțele fiscale, principale şi accesorii, neachitate la scadență, stabilite şi individualizate în titluri de creanță fiscală întocmite şi comunicate în condițiile legii, precum şi creanțele bugetare individualizate în alte înscrisuri care, potrivit legii, constituie titluri executorii. Niciun titlu executoriu nu se poate emite în absența unui titlu de creanță fiscală emis şi comunicat în condițiile legii sau a unui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu. (3) Executarea silită a creanțelor bugetare rezultate din raporturi juridice contractuale se efectuează în baza hotărârii judecătoreşti sau a altui înscris care, potrivit legii, constituie titlu executoriu. (4) Titlul de creanță devine titlu executoriu la data la care se împlineşte

fiscală este scadentă prin expirarea termenului de plată prevăzut de lege sau stabilit de organul competent ori în alt mod prevăzut de lege.	scadența sau termenul de plată prevăzut de lege.
(3) Modificarea titlului de creanță atrage modificarea titlului executoriu în mod corespunzător.	(5) Modificarea titlului de creanță atrage modificarea titlului executoriu în mod corespunzător.
(4) Titlul executoriu emis potrivit alin. (1) de organul de executare competent va conține, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), următoarele: codul de identificare fiscală, domiciliul fiscal al acestuia, precum şi orice alte date de identificare; cuantumul şi natura sumelor datorate şi neachitate, temeiul legal al puterii executorii a titlului.	(6) Titlul executoriu emis potrivit alin. (1) de organul de executare silită competent conține, pe lângă elementele prevăzute la art. 46, următoarele: cuantumul şi natura sumelor datorate şi neachitate, descrierea titlului de creanță sau a înscrisului care constituie titlu executoriu, precum şi temeiul legal al puterii executorii a titlului.
(5) Pentru debitorii obligați în mod solidar la plata creanțelor fiscale se va întocmi un singur titlu executoriu.	
(6) Titlurile executorii emise de alte organe competente, care privesc creanțe fiscale, se transmit în termen de cel mult 30 de zile de la emitere, spre executare silită, potrivit legii, organelor prevăzute la art. 136.	
(7) Netransmiterea proceselor-verbale de constatare şi sancționare a contravențiilor în termen de 90 de zile de la emiterea de către organele competente atrage anularea acestora prin decizie de către conducătorul organului emitent. Conducătorul organului emitent al titlului executoriu are obligația emiterii deciziei de imputare a contravalorii contravenției personalului care se face vinovat de întârziere. Decizia de imputare se comunică de către organul emitent persoanei vinovate, care trebuie să achite contravaloarea contravenției în termen de 15 zile de la data comunicării deciziei. La expirarea acestui termen, decizia devine titlu executoriu. Contravaloarea contravenției înscrise în decizia de imputare se face venit la bugetul de stat sau bugetul local căruia i se datora, potrivit legii, amenda contravențională. Termenul de 90 de zile se prelungeşte cu perioada scursă în procedura de contestare a proceselor-verbale de constatare a contravenției.	(7) Netransmiterea proceselor-verbale de constatare şi sancționare a contravențiilor în termen de 90 de zile de la comunicarea acestora către contravenient atrage, potrivit legii, răspunderea persoanelor care se fac vinovate de aceasta. Transmiterea cu întârziere a proceselor-verbale nu împiedică executarea silită a acestora în condițiile în care nu a intervenit prescripția executării.
(8) În cazul în care titlurile executorii emise de alte organe decât cele prevăzute la art. 33 alin. (1) nu cuprind unul dintre următoarele elemente: numele şi prenumele sau denumirea debitorului, codul numeric personal, codul unic de înregistrare, domiciliul sau sediul,	(8) În cazul în care titlurile executorii emise de alte organe decât cele prevăzute la art. 30 alin. (1) nu cuprind unul dintre următoarele elemente: numele şi prenumele sau denumirea debitorului, codul numeric personal, codul unic de înregistrare, domiciliul sau sediul, cuantumul sumei datorate,

cuantumul sumei datorate, temeiul legal, semnătura organului care l-a emis şi dovada comunicării acestora, organul de executare va restitui de îndată titlurile executorii organelor emitente. (9) În cazul în care titlul executoriu i-a fost transmis spre executare de către un alt organ, organul de executare îi va confirma primirea, în termen de 30 de zile. *(10) Instituțiile publice finanțate total sau parțial de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, după caz, care nu au organe de executare silită proprii, transmit titlurile executorii privind venituri ale bugetului general consolidat, spre executare silită, organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul din care sunt finanțate instituțiile publice. (A se vedea: O.M.E.F. nr. 966/2013 privind aprobarea Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 2/2013, Decizia nr. 2/2013)* *(10^1) Instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, care nu au organe de executare silită proprii, pot transmite titlurile executorii privind venituri proprii organelor fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală sau, după caz, organelor fiscale ale unităților administrativ-teritoriale ori subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat sau la bugetul local, după caz.* *(11) Instituțiile publice finanțate total sau parțial de la bugetul local, care nu au organe de executare silită proprii, transmit titlurile executorii privind venituri ale bugetului local, spre executare silită, organelor fiscale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul local.* *(12) *** Abrogat*	temeiul legal, semnătura organului care l-a emis şi dovada comunicării acestora, organul de executare silită restituie de îndată titlurile executorii organelor emitente. (9) În cazul în care titlul executoriu i-a fost transmis spre executare de către un alt organ, organul de executare silită confirmă primirea, în termen de 30 de zile. (10) Instituțiile publice finanțate total sau parțial de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate şi bugetul asigurărilor pentru şomaj, după caz, care nu au organe de executare silită proprii, transmit titlurile executorii privind venituri ale bugetului general consolidat, spre executare silită, organelor fiscale din subordinea A.N.A.F. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat. (11) Instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, care nu au organe de executare silită proprii, pot transmite titlurile executorii privind venituri proprii organului fiscal central sau, după caz, organului fiscal local. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat sau la bugetul local, după caz. (12) Instituțiile publice finanțate total sau parțial de la bugetul local, care nu au organe de executare silită proprii, transmit titlurile executorii privind venituri ale bugetului local, spre executare silită, organului fiscal local. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul local. (13) Instituțiile publice din subordinea unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale finanțate integral din venituri proprii, care nu au organe de executare silită proprii, pot transmite titlurile executorii privind venituri proprii organului fiscal local. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul local.
ART. 142*) **Reguli privind executarea silită**	ART. 227 **Reguli privind executarea silită**

(1) Executarea silită se poate întinde asupra veniturilor şi bunurilor proprietate a debitorului, urmăribile potrivit legii, iar valorificarea acestora se efectuează numai în măsura necesară pentru realizarea creanţelor fiscale şi a cheltuielilor de executare. Executarea silită a bunurilor proprietate a debitorului, urmăribile potrivit legii, se efectuează, de regulă, în limita a 150% din valoarea creanţelor fiscale, inclusiv a cheltuielilor de executare.	(1) Executarea silită se poate întinde asupra veniturilor şi bunurilor proprietate a debitorului, urmăribile potrivit legii, iar valorificarea acestora se efectuează numai în măsura necesară pentru realizarea creanţelor fiscale şi a cheltuielilor de executare. Executarea silită a bunurilor proprietate a debitorului, urmăribile potrivit legii, se efectuează, de regulă, în limita a 150% din valoarea creanţelor fiscale, inclusiv a cheltuielilor de executare, cu excepţia cazului în care din motive obiective în legătură cu situaţia patrimonială a debitorului acest nivel nu poate fi respectat.
(1^1) Sunt supuse sechestrării şi valorificării bunurile urmăribile proprietate a debitorului, prezentate de acesta şi/sau identificate de către organul de executare, în următoarea ordine: *a) bunurile mobile şi imobile care nu sunt direct folosite în activitatea ce constituie principala sursă de venit;* *b) bunuri care nu sunt nemijlocit predestinate pentru desfăşurarea activităţii care constituie principala sursă de venit;* *c) bunurile mobile şi imobile ce se află temporar în deţinerea altor persoane în baza contractelor de arendă, de împrumut, de închiriere, de concesiune, de leasing şi altele;* *d) ansamblu de bunuri în condiţiile prevederilor art. 158;* *e) maşini-unelte, utilaje, materii prime şi materiale şi alte bunuri mobile, precum şi bunuri imobile ce servesc activităţii care constituie principala sursă de venit;* *f) produse finite.*	(2) Sunt supuse sechestrării şi valorificării bunurile urmăribile proprietate a debitorului, prezentate de acesta şi/sau identificate de către organul de executare silită, în următoarea ordine: a) bunurile mobile şi imobile care nu sunt direct folosite în activitatea ce constituie principala sursă de venit; b) bunuri care nu sunt nemijlocit predestinate pentru desfăşurarea activităţii care constituie principala sursă de venit; c) bunurile mobile şi imobile ce se află temporar în deţinerea altor persoane în baza contractelor de arendă, de împrumut, de închiriere, de concesiune, de leasing şi altele; d) ansamblu de bunuri în condiţiile prevederilor art. 246; e) maşini-unelte, utilaje, materii prime şi materiale şi alte bunuri mobile, precum şi bunuri imobile ce servesc activităţii care constituie principala sursă de venit; f) produse finite.
(1^2) Organul fiscal poate trece la sechestrarea bunurilor din următoarea categorie din cele prevăzute la alin. (1^1) ori de câte ori valorificarea nu este posibilă.	(3) Organul fiscal poate trece la sechestrarea bunurilor din următoarea categorie din cele prevăzute la alin. (2) ori de câte ori valorificarea nu este posibilă.
(2) Bunurile supuse unui regim special de circulaţie pot fi urmărite numai cu respectarea condiţiilor prevăzute de lege.	(4) Bunurile supuse unui regim special de circulaţie pot fi urmărite numai cu respectarea condiţiilor prevăzute de lege.
(3) În cadrul procedurii de executare silită se pot folosi succesiv sau concomitent modalităţile de executare silită prevăzute de prezentul cod.	(5) În cadrul procedurii de executare silită se pot folosi succesiv sau concomitent modalităţile de executare silită prevăzute de prezentul cod.
(4) Executarea silită a creanţelor fiscale nu se perimează.	(6) Executarea silită a creanţelor fiscale nu se perimă.
(5) Executarea silită se desfăşoară până la stingerea creanţelor fiscale înscrise în titlul executoriu, inclusiv a dobânzilor, penalităţilor de întârziere sau majorărilor de întârziere, după caz, ori a altor sume, datorate sau acordate potrivit legii prin acesta, precum şi a	(7) Executarea silită se desfăşoară până la stingerea creanţelor fiscale înscrise în titlul executoriu, inclusiv a creanţelor fiscale accesorii, ori a altor sume, datorate sau acordate potrivit legii prin acesta, precum şi a cheltuielilor de executare.

cheltuielilor de executare. *(6) În cazul în care prin titlul executoriu sunt prevăzute, după caz, dobânzi, penalități de întârziere, majorări de întârziere sau alte sume, fără să fi fost stabilit cuantumul acestora, ele vor fi calculate de către organul de executare şi consemnate într-un proces-verbal care constituie titlu executoriu, care se comunică debitorului. . (A se vedea: O.M.E.F. nr. 966/2013 privind aprobarea Deciziei Comisiei fiscale centrale nr. 2/2013, Decizia nr. 2/2013)* (7) Față de terți, inclusiv față de stat, o garanție reală şi celelalte sarcini reale asupra bunurilor au un grad de prioritate care se stabileşte de la momentul în care acestea au fost făcute publice prin oricare dintre metodele prevăzute de lege. ***)** A se vedea şi art. II alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 29/2011 , articol reprodus şi în pct. 3 din nota CIN de la sfârşitul textului actualizat.*	(8) În cazul în care prin titlul executoriu sunt prevăzute, după caz, creanțe fiscale accesorii sau alte sume, fără să fi fost stabilit cuantumul acestora, ele se calculează de către organul de executare silită şi se consemnează într-un proces-verbal care constituie titlu executoriu, care se comunică debitorului. (9) Față de terți, inclusiv față de stat, o garanție reală şi celelalte sarcini reale asupra bunurilor au un grad de prioritate care se stabileşte de la momentul în care acestea au fost făcute publice prin oricare dintre metodele prevăzute de lege.
ART. 143 **Obligația de informare** În vederea începerii executării silite, organul de executare competent se poate folosi de mijloacele de probă prevăzute la art. 49, în vederea determinării averii şi a venitului debitorului. La cererea organului fiscal, debitorul este obligat să furnizeze în scris, pe propria răspundere, informațiile solicitate.	ART. 228 **Obligația de informare** În vederea începerii executării silite, organul de executare silită competent se poate folosi de mijloacele de probă prevăzute la art. 55, în vederea determinării averii şi a venitului debitorului. La cererea organului fiscal, debitorul este obligat să furnizeze în scris, pe propria răspundere, informațiile solicitate.
ART. 144 **Precizarea naturii debitului** În toate actele de executare silită trebuie să se indice titlul executoriu şi să se arate natura şi cuantumul debitului ce face obiectul executării.	ART. 229 **Precizarea naturii debitului** În toate actele de executare silită trebuie să se indice titlul executoriu şi să se arate natura şi cuantumul debitului ce face obiectul executării.
ART. 145 **Somația** (1) Executarea silită începe prin comunicarea somației. Dacă în termen de 15 zile de la comunicarea somației nu se stinge debitul,	ART. 230 **Somația** *(A se vedea:O.P.A.N.A.F. nr. 3497/2015 pentru aprobarea Procedurii privind emiterea şi comunicarea unor acte administrative pentru debitorii care înregistrează obligații fiscale restante sub o anumită limită)* (1) Executarea silită începe prin comunicarea somației. Dacă în termen de 15 zile de la comunicarea somației nu se stinge debitul, se continuă

se continuă măsurile de executare silită. Somația este însoțită de un exemplar al titlului executoriu. (2) Somația cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), următoarele: numărul dosarului de executare; suma pentru care se începe executarea silită; termenul în care cel somat urmează să plătească suma prevăzută în titlul executoriu, precum şi indicarea consecințelor nerespectării acesteia. *(3) În cazul în care debitorul are de încasat sume certe, lichide şi exigibile de la autorități sau instituții publice, executarea silită se continuă prin poprirea acestor sume ori de câte ori, ulterior comunicării somației, se depune la organul fiscal un document eliberat de autoritatea sau instituția publică respectivă prin care se certifică că sumele sunt certe, lichide şi exigibile. Prevederile art. 149 se aplică în mod corespunzător.* *(4) Nu sunt considerate sume exigibile şi nu le sunt aplicabile prevederile alin. (3) sumelor aflate în litigiu.* *(5) În cazul în care documentul prevăzut la alin. (3) a fost depus ulterior luării unor măsuri de executare silită potrivit prezentului cod, aceste măsuri se ridică după aplicarea măsurii popririi sumelor înscrise în documentul emis de autoritatea sau instituția publică, în limita acestor sume, cu respectarea nivelului prevăzut la art. 142 alin. (1).* *(6) În cazul în care documentul prevăzut la alin. (3) a fost depus ulterior stingerii sumelor pentru care s-a început executarea silită, acesta se ia în considerare pentru următoarele executări silite.*	măsurile de executare silită. Somația este însoțită de un exemplar al titlului executoriu emis de organul de executare silită. (2) Somația cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 46, următoarele: numărul dosarului de executare; suma pentru care se începe executarea silită; termenul în care cel somat urmează să plătească suma prevăzută în titlul executoriu, precum şi indicarea consecințelor nerespectării acesteia. (3) În cazul în care debitorul are de încasat sume certe, lichide şi exigibile de la autorități sau instituții publice, executarea silită se continuă prin poprirea acestor sume ori de câte ori, ulterior comunicării somației, se depune la organul fiscal un document eliberat de autoritatea sau instituția publică respectivă prin care se certifică că sumele sunt certe, lichide şi exigibile. Prevederile art. 236 se aplică în mod corespunzător. (4) Nu sunt considerate sume exigibile şi nu sunt aplicabile prevederile alin. (3) sumelor aflate în litigiu. (5) În cazul în care documentul prevăzut la alin. (3) a fost depus ulterior luării unor măsuri de executare silită potrivit prezentului cod, aceste măsuri se ridică după aplicarea măsurii popririi sumelor înscrise în documentul emis de autoritatea sau instituția publică, în limita acestor sume, cu respectarea nivelului prevăzut la art. 227 alin. (1). (6) În cazul în care documentul prevăzut la alin. (3) a fost depus ulterior stingerii sumelor pentru care s-a început executarea silită, acesta se ia în considerare pentru următoarele executări silite.
ART. 146 **Drepturi şi obligații ale terțului** Terțul nu se poate opune sechestrării unui bun al debitorului, invocând un drept de gaj, drept de ipotecă sau un privilegiu. Terțul va participa la distribuirea sumelor rezultate din valorificarea bunului, potrivit legii.	ART. 231 **Drepturi şi obligații ale terțului** Terțul nu se poate opune sechestrării unui bun al debitorului, invocând un drept de gaj, drept de ipotecă sau un privilegiu. Terțul participă la distribuirea sumelor rezultate din valorificarea bunului, potrivit legii.
ART. 147 **Evaluarea bunurilor supuse executării silite** (1) Înaintea valorificării bunurilor, acestea vor fi evaluate.	ART. 232 **Evaluarea bunurilor supuse executării silite** (1) Înaintea valorificării bunurilor, acestea se evaluează. Evaluarea se

Evaluarea se efectuează de organul de executare prin experți evaluatori proprii sau prin experți evaluatori independenți. Evaluatorii independenți sunt desemnați în condițiile art. 55. Atât evaluatorii proprii, cât şi evaluatorii independenți sunt obligați să îşi îndeplinească atribuțiile ce le revin, astfel cum reies din prezentul cod, din actul prin care s-a dispus expertiza, precum şi din actul prin care au fost numiți. (2) Organul de executare va actualiza prețul de evaluare ținând cont de rata inflației. (3) Atunci când se consideră necesar, organul de executare va proceda la o nouă evaluare. *(4) Organul de executare poate proceda la o nouă evaluare în situații cum sunt: când se constată modificări ale prețurilor de circulație pe piața liberă a bunurilor, când valoarea bunului s-a modificat prin deteriorări sau prin amenajări. Prevederile alin. (1) sunt aplicabile în mod corespunzător.*	efectuează de organul de executare silită prin experți evaluatori proprii sau prin experți evaluatori independenți. Evaluatorii independenți sunt desemnați în condițiile art. 63. Atât evaluatorii proprii, cât şi evaluatorii independenți sunt obligați să îşi îndeplinească atribuțiile ce le revin, astfel cum reies din prezentul cod, din actul prin care s-a dispus expertiza, precum şi din actul prin care au fost numiți. (2) Organul de executare silită actualizează prețul de evaluare ținând cont de rata inflației. (3) Atunci când se consideră necesar, organul de executare silită procedează la o nouă evaluare. (4) Organul de executare silită poate proceda la o nouă evaluare în situații cum sunt: când se constată modificări ale prețurilor de circulație pe piața liberă a bunurilor, când valoarea bunului s-a modificat prin deteriorări sau prin amenajări. Prevederile alin. (1) sunt aplicabile în mod corespunzător.
ART. 148 **Suspendarea, întreruperea sau încetarea executării silite** (1) Executarea silită se poate suspenda, întrerupe sau poate înceta în cazurile prevăzute de prezentul cod. (2) Executarea silită se suspendă: a) când suspendarea a fost dispusă de instanță sau de creditor, în condițiile legii; b) la data comunicării aprobării înlesnirii la plată, în condițiile legii; c) în cazul prevăzut la art. 156; d) pe o perioadă de cel mult 6 luni, în cazuri excepționale, şi doar o singură dată pentru acelaşi debitor, prin hotărâre a Guvernului; e) în alte cazuri prevăzute de lege. *(2^1) Executarea silită se suspendă şi în cazul în care, ulterior începerii executării silite, se depune o cerere de restituire/rambursare, iar cuantumul sumei solicitate este egal cu sau mai mare decât creanța fiscală pentru care s-a început executarea silită. În acest caz, executarea silită se suspendă la data*	ART. 233 **Suspendarea executării silite** (1) Executarea silită se suspendă: a) când suspendarea a fost dispusă de instanță sau de creditor, în condițiile legii; b) la data comunicării aprobării înlesnirii la plată, în condițiile legii; c) în cazul prevăzut la art. 244; d) pe o perioadă de cel mult 6 luni, în cazuri excepționale, şi doar o singură dată pentru acelaşi debitor, prin hotărâre a Guvernului; e) în alte cazuri prevăzute de lege. (2) Executarea silită se suspendă şi în cazul în care, ulterior începerii executării silite, se depune o cerere de restituire/rambursare, iar cuantumul sumei solicitate este egal cu sau mai mare decât creanța fiscală pentru care s-a început executarea silită. În acest caz, executarea silită se suspendă la data depunerii cererii.

depunerii cererii. *(2^2) Pe perioada suspendării executării silite, actele de executare efectuate anterior, precum şi orice alte măsuri de executare, inclusiv cele de indisponibilizare a bunurilor, veniturilor ori sumelor din conturile bancare, rămân în ființă.* *(2^3) Suspendarea executării silite prin poprire bancară are ca efect încetarea indisponibilizării sumelor viitoare provenite din încasările zilnice în conturile în lei şi în valută, începând cu data şi ora comunicării către instituțiile de credit a adresei de suspendare a executării silite prin poprire.* (3) Executarea silită se întrerupe în cazurile prevăzute expres de lege. Executarea silită nu se întrerupe pe perioada în care un contribuabil este declarat insolvabil. (4) Executarea silită încetează dacă: a) s-au stins integral obligațiile fiscale prevăzute în titlul executoriu, inclusiv obligațiile de plată accesorii, cheltuielile de executare şi orice alte sume stabilite în sarcina debitorului, potrivit legii; b) a fost desființat titlul executoriu; c) în alte cazuri prevăzute de lege. *(5) Măsurile de executare silită aplicate în condițiile prezentului cod se ridică prin decizie întocmită în cel mult două zile de la data la care a încetat executarea silită, de către organul de executare. Nerespectarea termenului atrage răspunderea potrivit art. 227 alin. (2).* *(5^1) În măsura în care creanțele fiscale înscrise în titluri executorii se sting prin plată, prin poprire sau prin alte modalități prevăzute de prezentul cod, sechestrele aplicate pe acele titluri asupra bunurilor, cu valoare mai mică sau egală cu suma creanțelor fiscale astfel stinse, se ridică, prin decizie întocmită de organul de executare, în cel mult două zile de la data stingerii.* *(5^2) Organul de executare ridică poprirea bancară pentru sumele care depăşesc cuantumul creanțelor înscrise în adresa de înființare a popririi în situația în care, din informațiile comunicate de bănci rezultă că sumele indisponibilizate în favoarea organului de executare acoperă creanțele fiscale înscrise în adresa de înființare a*	(3) Pe perioada suspendării executării silite, actele de executare efectuate anterior, precum şi orice alte măsuri de executare, inclusiv cele de indisponibilizare a bunurilor, veniturilor ori sumelor din conturile bancare, rămân în ființă. (4) Suspendarea executării silite prin poprire bancară are ca efect încetarea indisponibilizării sumelor viitoare provenite din încasările zilnice în conturile în lei şi în valută, începând cu data şi ora comunicării către instituțiile de credit a adresei de suspendare a executării silite prin poprire. (5) Sumele existente în cont la data şi ora comunicării adresei de suspendare a executării silite prin poprire înființată de organul fiscal rămân indisponibilizate, debitorul putând dispune de acestea numai pentru efectuarea de plăți în scopul: a) achitării obligațiilor fiscale administrate de organele fiscale competente; b) achitării drepturilor salariale. (6) În cazul terților popriți, suspendarea executării silite are ca efect încetarea indisponibilizării sumelor datorate de aceştia debitorului, atât a celor prezente, cât şi a celor viitoare, până la o nouă comunicare din partea organului de executare silită privind continuarea măsurilor de executare silită prin poprire.

popririi şi sunt îndeplinite condiţiile pentru realizarea creanţei. *(5^3) Poprirea bancară se ridică şi în situaţia în care organul de executare constată că poprirea a rămas fără obiect.* (6) În cazul în care popririle înfiinţate de organul de executare generează imposibilitatea debitorului de a-şi continua activitatea economică, cu consecinţe sociale deosebite, creditorul fiscal poate dispune, la cererea debitorului şi ţinând seama de motivele invocate de acesta, fie suspendarea temporară totală, fie suspendarea temporară parţială a executării silite prin poprire. Suspendarea se poate dispune pentru o perioadă de cel mult 6 luni de la data comunicării către bancă sau alt terţ poprit a suspendării popririi de către organul fiscal. (7) Odată cu cererea de suspendare prevăzută la alin. (6) debitorul va indica bunurile libere de orice sarcini, oferite în vederea sechestrării, sau alte garanţii prevăzute de lege, la nivelul sumei pentru care s-a început executarea silită. (8) Dispoziţiile alin. (7) nu se aplică în cazul în care valoarea bunurilor deja sechestrate de creditorul fiscal acoperă valoarea creanţei pentru care s-a început executarea silită prin poprire.	(7) În cazul în care popririle înfiinţate de organul de executare silită generează imposibilitatea debitorului de a-şi continua activitatea economică, cu consecinţe sociale deosebite, organul fiscal poate dispune, la cererea debitorului şi ţinând seama de motivele invocate de acesta, fie suspendarea totală, fie suspendarea parţială a executării silite prin poprire. Suspendarea se poate dispune, o singură dată, pe parcursul a 2 ani calendaristici pentru o perioadă de cel mult 6 luni consecutive de la data comunicării către bancă sau alt terţ poprit a actului de suspendare a popririi. (8) Odată cu cererea de suspendare prevăzută la alin. (7), debitorul trebuie să indice bunurile libere de orice sarcini, oferite în vederea sechestrării, sau alte garanţii prevăzute de lege, la nivelul sumei pentru care s-a început executarea silită. (9) Dispoziţiile alin. (8) nu se aplică în cazul în care valoarea bunurilor deja sechestrate de organul de executare silită acoperă valoarea creanţei pentru care s-a început executarea silită prin poprire. (10) În situaţia în care la expirarea perioadei pentru care s-a aprobat suspendarea executării silite prin poprire creanţele fiscale nu au fost stinse în întregime, organul fiscal competent pentru administrarea acestor creanţe procedează la valorificarea garanţiilor prevăzute la alin. (8).
	ART. 234 **Încetarea executării silite şi ridicarea măsurilor de executare silită** (1) Executarea silită încetează dacă: a) s-au stins integral obligaţiile fiscale prevăzute în titlul executoriu, inclusiv obligaţiile de plată accesorii, cheltuielile de executare şi orice alte sume stabilite în sarcina debitorului, potrivit legii; b) a fost desfiinţat titlul executoriu; c) în alte cazuri prevăzute de lege. (2) Măsurile de executare silită aplicate în condiţiile prezentului cod se ridică prin decizie întocmită în cel mult două zile de la data la care a încetat executarea silită, de către organul de executare silită. Nerespectarea termenului atrage răspunderea potrivit art. 341 alin. (2).

	(3) În măsura în care creanțele fiscale înscrise în titluri executorii se sting prin plată, prin poprire sau prin alte modalități prevăzute de prezentul cod, sechestrele aplicate pe acele titluri asupra bunurilor, cu valoare mai mică ori egală cu suma creanțelor fiscale astfel stinse, se ridică, prin decizie întocmită de organul de executare silită, în cel mult două zile de la data stingerii. (4) Organul de executare silită ridică poprirea bancară pentru sumele care depăşesc cuantumul creanțelor înscrise în adresa de înființare a popririi în situația în care, din informațiile comunicate de bănci, rezultă că sumele indisponibilizate în favoarea organului de executare silită acoperă creanțele fiscale înscrise în adresa de înființare a popririi şi sunt îndeplinite condițiile pentru realizarea creanței. (5) Poprirea bancară se ridică şi în situația în care organul de executare silită constată că poprirea a rămas fără obiect.
ART. 148^1 ***Suspendarea executării silite în cazul depunerii unei scrisori de garanție/polițe de asigurare de garanție*** *(1) În cazul contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale prin care se stabilesc creanțe fiscale, potrivit prezentului cod, inclusiv pe timpul soluționării acțiunii în contencios administrativ, executarea silită se suspendă sau nu începe pentru obligațiile fiscale contestate dacă debitorul depune la organul fiscal competent o scrisoare de garanție/poliță de asigurare de garanție la nivelul obligațiilor fiscale contestate şi neachitate la data depunerii garanției. Valabilitatea scrisorii de garanție/poliței de asigurare de garanție trebuie să fie de minimum 6 luni de la data emiterii.* *(2) În situația în care pe perioada de valabilitate a scrisorii de garanție/poliței de asigurare de garanție contestația ori acțiunea în contencios administrativ este respinsă, în totalitate sau în parte, organul fiscal execută garanția în ultima zi de valabilitate a acesteia dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:* *a) debitorul nu plăteşte obligațiile fiscale pentru care s-a respins contestația sau acțiunea în contencios administrativ;* *b) debitorul nu depune o nouă scrisoare de garanție/poliță de asigurare de garanție;*	ART. 235 **Suspendarea executării silite în cazul depunerii unei scrisori de garanție/poliță de asigurare de garanție** (1) În cazul contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale prin care se stabilesc creanțe fiscale, potrivit prezentului cod, inclusiv pe timpul soluționării acțiunii în contencios administrativ, executarea silită se suspendă sau nu începe pentru obligațiile fiscale contestate dacă debitorul depune la organul fiscal competent o scrisoare de garanție/poliță de asigurare de garanție la nivelul obligațiilor fiscale contestate şi neachitate. Valabilitatea scrisorii de garanție/poliței de asigurare de garanție trebuie să fie de minimum 6 luni de la data emiterii. (2) În situația în care pe perioada de valabilitate a scrisorii de garanție/poliței de asigurare de garanție contestația ori acțiunea în contencios administrativ este respinsă, în totalitate sau în parte, organul fiscal execută garanția în ultima zi de valabilitate a acesteia dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: a) contribuabilul/plătitorul nu plăteşte obligațiile fiscale pentru care s-a respins contestația sau acțiunea în contencios administrativ; b) contribuabilul/plătitorul nu depune o nouă scrisoare de garanție/poliță de asigurare de garanție; c) instanța judecătorească nu a dispus, prin hotărâre executorie,

c) instanța judecătorească nu a dispus, prin hotărâre executorie, suspendarea executării actului administrativ fiscal potrivit Legii nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare. *(3) Scrisoarea de garanție/Polița de asigurare de garanție rămâne fără obiect în următoarele situații:* *a) contestația a fost admisă, în totalitate, de organul de soluționare a contestației;* *b) actul administrativ fiscal contestat a fost desființat, în totalitate, de către organul de soluționare a contestației;* *c) acțiunea în contencios administrativ a fost admisă în totalitate;* *d) instanța judecătorească admite, prin hotărâre executorie, cererea contribuabilului/plătitorului de suspendare a executării actului administrativ fiscal potrivit Legii nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare;* *e) dacă pe perioada soluționării contestației, în procedura administrativă sau în procedura de contencios administrativ, debitorul achită în totalitate obligațiile fiscale contestate.* *(4) În situația în care debitorul achită parțial obligațiile fiscale contestate, acesta poate redimensiona garanția în mod corespunzător.* *(5) Pe toată perioada suspendării executării silite potrivit prezentului articol, creanțele fiscale ce fac obiectul suspendării nu se sting, cu excepția situației în care debitorul optează pentru stingerea acestora potrivit art. 115 alin. (3^2).*	suspendarea executării actului administrativ fiscal potrivit Legii nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare. (3) Scrisoarea de garanție/Polița de asigurare de garanție rămâne fără obiect în următoarele situații: a) contestația a fost admisă, în totalitate, de organul de soluționare a contestației; b) actul administrativ fiscal contestat a fost desființat, în totalitate, de către organul de soluționare a contestației; c) acțiunea în contencios administrativ a fost admisă în totalitate; d) instanța judecătorească admite, prin hotărâre executorie, cererea contribuabilului/plătitorului de suspendare a executării actului administrativ fiscal potrivit Legii nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare; e) dacă pe perioada soluționării contestației, în procedura administrativă sau în procedura de contencios administrativ, contribuabilul/plătitorul achită în totalitate obligațiile fiscale contestate. (4) În situația în care contribuabilul/plătitorul achită parțial obligațiile fiscale contestate, acesta are posibilitatea de a redimensiona garanția în mod corespunzător. (5) Pe toată perioada suspendării executării silite potrivit prezentului articol, creanțele fiscale ce fac obiectul suspendării nu se sting, cu excepția situației în care debitorul optează pentru stingerea acestora potrivit art. 165 alin. (8).
SECȚIUNEA a 2-a **Executarea silită prin poprire**	SECȚIUNEA a 2-a **Executarea silită prin poprire**
ART. 149*) **Executarea silită a sumelor ce se cuvin debitorilor** (1) Sunt supuse executării silite prin poprire orice sume urmăribile reprezentând venituri şi disponibilități băneşti în lei şi în valută, titluri de valoare sau alte bunuri mobile necorporale, deținute şi/sau datorate, cu orice titlu, debitorului de către terțe persoane sau pe care aceştia le vor datora şi/sau deține în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente.	ART. 236 **Executarea silită a sumelor ce se cuvin debitorilor** (1) Sunt supuse executării silite prin poprire orice sume urmăribile reprezentând venituri şi disponibilități băneşti în lei şi în valută, titluri de valoare sau alte bunuri mobile necorporale, deținute şi/sau datorate, cu orice titlu, debitorului de către terțe persoane sau pe care aceştia le vor datora şi/sau deține în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente.

(2) Sumele reprezentând credite nerambursabile sau finanțări primite de la instituții sau organizații internaționale pentru derularea unor programe ori proiecte nu sunt supuse executării silite prin poprire, în cazul în care împotriva beneficiarului acestora a fost pornită procedura executării silite.	(2) Sumele reprezentând credite nerambursabile ori finanțări primite de la instituții sau organizații internaționale pentru derularea unor programe ori proiecte nu sunt supuse executării silite prin poprire, în cazul în care împotriva beneficiarului acestora a fost pornită procedura executării silite.
(3) În cazul sumelor urmăribile reprezentând venituri şi disponibilități în valută, băncile sunt autorizate să efectueze convertirea în lei a sumelor în valută, fără consimțământul titularului de cont, la cursul de schimb afişat de acestea pentru ziua respectivă.	(3) În cazul sumelor urmăribile reprezentând venituri şi disponibilități în valută, băncile sunt autorizate să efectueze convertirea în lei a sumelor în valută, fără consimțământul titularului de cont, la cursul de schimb afişat de acestea pentru ziua respectivă.
(4) Sumele ce reprezintă venituri băneşti ale debitorului persoană fizică, realizate ca angajat, pensiile de orice fel, precum şi ajutoarele sau indemnizațiile cu destinație specială sunt supuse urmăririi numai în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă.	(4) Sumele ce reprezintă venituri băneşti ale debitorului persoană fizică, realizate ca angajat, pensiile de orice fel, precum şi ajutoarele sau indemnizațiile cu destinație specială sunt supuse urmăririi numai în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă, republicat.
(5) Poprirea asupra veniturilor debitorilor persoane fizice sau persoane juridice se înființează de către organul de executare, printr-o adresă care va fi comunicată terțului poprit, dispozițiile art. 44 cu privire la comunicarea actului administrativ fiscal aplicându-se în mod corespunzător. Totodată, va fi înştiințat şi debitorul despre înființarea popririi.	(5) Poprirea asupra veniturilor debitorilor persoane fizice sau persoane juridice se înființează de către organul de executare silită, printr-o adresă care se comunică terțului poprit, cu respectarea termenului prevăzut la art. 230 şi cu înştiințarea debitorului despre înființarea popririi.
(6) Poprirea nu este supusă validării.	(6) Poprirea nu este supusă validării.
(7) Poprirea înființată anterior, ca măsură asigurătorie, devine executorie prin comunicarea copiei certificate de pe titlul executoriu, făcută terțului poprit, şi înştiințarea despre aceasta a debitorului.	(7) Poprirea înființată anterior, ca măsură asigurătorie, devine executorie prin comunicarea copiei certificate de pe titlul executoriu, făcută terțului poprit, şi înştiințarea despre aceasta a debitorului.
(8) Poprirea se consideră înființată din momentul primirii adresei de înființare de către terțul poprit. În acest sens, terțul poprit este obligat să înregistreze atât ziua, cât şi ora primirii adresei de înființare a popririi.	(8) Poprirea se consideră înființată din momentul primirii adresei de înființare de către terțul poprit. În acest sens, terțul poprit este obligat să înregistreze atât ziua, cât şi ora primirii adresei de înființare a popririi.
(9) După înființarea popririi, terțul poprit este obligat: a) să plătească, de îndată sau după data la care creanța devine exigibilă, organului fiscal, suma reținută şi cuvenită, în contul indicat de organul de executare; b) să indisponibilizeze bunurile mobile necorporale poprite, înştiințând despre aceasta organul de executare.	(9) După înființarea popririi, terțul poprit este obligat: a) să plătească, de îndată sau după data la care creanța devine exigibilă, organului fiscal suma reținută şi cuvenită, în contul indicat de organul de executare silită; b) să indisponibilizeze bunurile mobile necorporale poprite, înştiințând despre aceasta organul de executare silită; c) în cazul înființării popririi asigurătorii, cu excepția popririi asigurătorii asupra sumelor din conturile bancare, să vireze, de îndată sau după data

(9^1) În situația în care, la data comunicării adresei de înființare a popririi, terțul poprit nu datorează vreo sumă de bani debitorului urmărit sau nu va datora în viitor asemenea sume în temeiul unor raporturi juridice existente, va înştiința despre acest fapt organul de executare în termen de 5 zile de la primirea adresei de înființare a popririi.	la care creanța devine exigibilă, organului fiscal suma indicată, în contul de garanții menționat de organul de executare silită. Suma virată reprezintă o garanție în sensul art. 211 lit. a). (10) În situația în care, la data comunicării adresei de înființare a popririi, terțul poprit nu datorează vreo sumă de bani debitorului urmărit sau nu va datora în viitor asemenea sume în temeiul unor raporturi juridice existente, înştiințează despre acest fapt organul de executare silită în termen de 5 zile de la primirea adresei de înființare a popririi.
(10) În cazul în care sumele datorate debitorului sunt poprite de mai mulți creditori, terțul poprit îi va anunța în scris despre aceasta pe creditori şi va proceda la distribuirea sumelor potrivit ordinii de preferință prevăzute la art. 170.	(11) În cazul în care sumele datorate debitorului sunt poprite de mai mulți creditori, terțul poprit anunță în scris despre aceasta pe creditori şi procedează la distribuirea sumelor potrivit ordinii de preferință prevăzute la art. 258.
(11) Pentru stingerea creanțelor fiscale, debitorii titulari de conturi bancare pot fi urmăriți prin poprire asupra sumelor din conturile bancare, prevederile alin. (5) aplicându-se în mod corespunzător. În acest caz, prin excepție de la art. 145 alin. (1), poprirea nu poate fi înființată înainte de împlinirea unui termen de 30 de zile de la data comunicării somației.	(12) Pentru stingerea creanțelor fiscale, debitorii titulari de conturi bancare pot fi urmăriți prin poprire asupra sumelor din conturile bancare, prevederile alin. (5) aplicându-se în mod corespunzător. În acest caz, prin excepție de la art. 230 alin. (1), poprirea nu poate fi înființată înainte de împlinirea unui termen de 30 de zile de la data comunicării somației.
(12) În măsura în care este necesar, pentru achitarea sumei datorate la data sesizării băncii, potrivit alin. (11), sumele existente, precum şi cele viitoare provenite din încasările zilnice în conturile în lei şi în valută sunt indisponibilizate în limita sumei necesare pentru realizarea obligației ce se execută silit, astfel cum aceasta rezultă din adresa de înființare a popririi. Băncile au obligația să plătească sumele indisponibilizate în contul indicat de organul de executare silită în termen de 3 zile de la indisponibilizare. (A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 1754/2008 pentru aprobarea Deciziei Comisiei de proceduri fiscale nr. 2/2008, Decizia nr. 2/2008)	(13) În măsura în care este necesar, pentru achitarea sumei datorate la data sesizării băncii, potrivit alin. (12), sumele existente, precum şi cele viitoare provenite din încasările zilnice în conturile în lei şi în valută sunt indisponibilizate în limita sumei necesare pentru realizarea obligației ce se execută silit, astfel cum aceasta rezultă din adresa de înființare a popririi. Băncile au obligația să plătească sumele indisponibilizate în contul indicat de organul de executare silită în termen de 3 zile de la indisponibilizare.
Din momentul indisponibilizării, respectiv de la data şi ora primirii adresei de înființare a popririi asupra disponibilităților băneşti, băncile nu procedează la decontarea documentelor de plată primite, respectiv la debitarea conturilor debitorilor şi nu acceptă alte plăți din conturile acestora până la achitarea integrală a obligațiilor fiscale înscrise în adresa de înființare a popririi, cu excepția: *a) sumelor necesare plății drepturilor salariale, inclusiv a*	(14) Din momentul indisponibilizării, respectiv de la data şi ora primirii adresei de înființare a popririi asupra disponibilităților băneşti, băncile nu procedează la decontarea documentelor de plată primite, respectiv la debitarea conturilor debitorilor, şi nu acceptă alte plăți din conturile acestora până la achitarea integrală a obligațiilor fiscale înscrise în adresa de înființare a popririi, cu excepția: a) sumelor necesare plății drepturilor salariale, inclusiv a impozitelor şi

impozitelor şi contribuţiilor aferente acestora, reţinute la sursă, dacă, potrivit declaraţiei pe propria răspundere a debitorului sau reprezentantului său legal, rezultă că debitorul nu deţine alte disponibilităţi băneşti; *b) sumelor necesare plăţii accizelor de către antrepozitarii autorizaţi. În acest caz, debitorul va prezenta unităţii bancare odată cu dispoziţia de plată şi copia certificată, conform cu originalul, a autorizaţiei de antrepozitar;* *c) sumelor necesare plăţii accizelor, în numele antrepozitarilor autorizaţi, de către cumpărătorii de produse energetice;* *d) sumelor necesare plăţii impozitelor, taxelor şi contribuţiilor de care depinde menţinerea valabilităţii înlesnirii. În acest caz, debitorul va prezenta unităţii bancare odată cu dispoziţia de plată şi copia certificată, conform cu originalul, a documentului prin care s-a aprobat înlesnirea la plată.* *(12^1) Pe perioada popririi asigurătorii, băncile acceptă plăţi din conturile debitorilor dispuse pentru stingerea sumelor prevăzute la alin. (12), precum şi pentru stingerea obligaţiilor fiscale aferente bugetelor administrate de organul fiscal care a înfiinţat poprirea.* *(13) Încălcarea prevederilor alin. (9), (10), (12) şi (15) atrage nulitatea oricărei plăţi.* *(14) În cazul în care executarea silită este suspendată ori încetează, potrivit legii, organul de executare înştiinţează de îndată, în scris, băncile ori, după caz, terţul poprit pentru sistarea, temporară, totală sau parţială a indisponibilizării conturilor şi reţinerilor. În caz contrar banca este obligată să procedeze potrivit dispoziţiilor alin. (12).* (15) În situaţia în care titlurile executorii nu pot fi onorate în aceeaşi zi, băncile vor urmări executarea acestora din încasările zilnice realizate în contul debitorului. (16) Dispoziţiile alin. (10) se aplică în mod corespunzător. ***) 1.** *Conform art. III alin. (2) din Ordonanţa Guvernului nr. 8/2013 , prevederile art. 149 alin. (9^1) sunt aplicabile popririlor înfiinţate după data de 1 februarie 2013 [data intrării în vigoare a Ordonanţei Guvernului nr. 8/2013 .* ***2.** *Conform art. IV lit. b) din Ordonanţa Guvernului nr. 17/2015 ,*	contribuţiilor aferente acestora, reţinute la sursă, dacă, potrivit declaraţiei pe propria răspundere a debitorului sau reprezentantului său legal, rezultă că debitorul nu deţine alte disponibilităţi băneşti; b) sumelor necesare plăţii accizelor de către antrepozitarii autorizaţi. În acest caz, debitorul prezintă instituţiei de credit odată cu dispoziţia de plată şi copia certificată, conform cu originalul, a autorizaţiei de antrepozitar; c) sumelor necesare plăţii accizelor, în numele antrepozitarilor autorizaţi, de către cumpărătorii de produse energetice; d) sumelor necesare plăţii obligaţiilor fiscale de care depinde menţinerea valabilităţii înlesnirii. În acest caz, debitorul va prezenta instituţiei de credit odată cu dispoziţia de plată şi copia certificată, conform cu originalul, a documentului prin care s-a aprobat înlesnirea la plată. (15) Pe perioada popririi asigurătorii, băncile acceptă plăţi din conturile debitorilor dispuse pentru stingerea sumelor prevăzute la alin. (14), precum şi pentru stingerea obligaţiilor fiscale aferente bugetelor administrate de organul fiscal care a înfiinţat poprirea. (16) Încălcarea prevederilor alin. (9), (11), (13), (14) şi (18) atrage nulitatea oricărei plăţi. (17) În cazul în care executarea silită este suspendată ori încetează, potrivit legii, organul de executare silită înştiinţează de îndată, în scris, instituţiile de credit ori, după caz, terţul poprit pentru sistarea, temporară, totală sau parţială a indisponibilizării conturilor şi reţinerilor. În caz contrar instituţia de credit este obligată să procedeze potrivit dispoziţiilor alin. (13) şi (14). (18) În situaţia în care titlurile executorii nu pot fi onorate în aceeaşi zi, instituţiile de credit urmăresc executarea acestora din încasările zilnice realizate în contul debitorului. (19) Dispoziţiile alin. (11) se aplică în mod corespunzător.

prevederile art. 149 alin. (12) se aplică pentru popririle înființate după data de 23 iulie 2015 [data intrării în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 17/2015.	
ART. 150 **Executarea silită a terțului poprit** (1) Dacă terțul poprit înştiinţează organul de executare că nu datorează vreo sumă de bani debitorului urmărit, precum şi în cazul în care se invocă alte neregularități privind înființarea popririi, instanța judecătorească în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul terțului poprit, la cererea organului de executare ori a altei părți interesate, pe baza probelor administrate, va pronunța menținerea sau desființarea popririi. (2) Judecata se face de urgență şi cu precădere. (3) Pe baza hotărârii de menținere a popririi, care constituie titlu executoriu, organul de executare poate începe executarea silită a terțului poprit, în condițiile prezentului cod.	ART. 237 **Executarea silită a terțului poprit** (1) Dacă terțul poprit înştiinţează organul de executare silită că nu datorează vreo sumă de bani debitorului urmărit, dar din informațiile şi documentele deținute organul fiscal are indicii că terțul poprit datorează asemenea sume debitorului, precum şi în cazul în care se invocă alte neregularități privind înființarea popririi, instanța judecătorească în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul terțului poprit, la cererea organului de executare silită ori a altei părți interesate, pe baza probelor administrate, dispune cu privire la menținerea sau desființarea popririi. (2) Judecata se face de urgență şi cu precădere. (3) Pe baza hotărârii de menținere a popririi, care constituie titlu executoriu, organul de executare silită poate începe executarea silită a terțului poprit, în condițiile prezentului cod.
SECȚIUNEA a 3-a **Executarea silită a bunurilor mobile**	SECȚIUNEA a 3-a **Executarea silită a bunurilor mobile**
ART. 151*) **Executarea silită a bunurilor mobile** (1) Sunt supuse executării silite orice bunuri mobile ale debitorului, cu excepțiile prevăzute de lege. (2) În cazul debitorului persoană fizică nu pot fi supuse executării silite, fiind necesare vieții şi muncii debitorului, precum şi familiei sale: a) bunurile mobile de orice fel care servesc la continuarea studiilor şi la formarea profesională, precum şi cele strict necesare exercitării profesiei sau a altei ocupații cu caracter permanent, inclusiv cele necesare desfăşurării activității agricole, cum sunt uneltele, semințele, îngrăşămintele, furajele şi animalele de producție şi de lucru;	ART. 238 **Executarea silită a bunurilor mobile** (1) Sunt supuse executării silite orice bunuri mobile ale debitorului, cu excepțiile prevăzute de lege. (2) În cazul debitorului persoană fizică nu pot fi supuse executării silite, fiind necesare vieții şi muncii debitorului, precum şi familiei sale: a) bunurile mobile de orice fel care servesc la continuarea studiilor şi la formarea profesională, precum şi cele strict necesare exercitării profesiei sau a altei ocupații cu caracter permanent, inclusiv cele necesare desfăşurării activității agricole, cum sunt uneltele, semințele, îngrăşămintele, furajele şi animalele de producție şi de lucru;

b) bunurile strict necesare uzului personal sau casnic al debitorului şi familiei sale, precum şi obiectele de cult religios, dacă nu sunt mai multe de acelaşi fel; c) alimentele necesare debitorului şi familiei sale pe timp de două luni, iar dacă debitorul se ocupă exclusiv cu agricultura, alimentele strict necesare până la noua recoltă; d) combustibilul necesar debitorului şi familiei sale pentru încălzit şi pentru prepararea hranei, socotit pentru 3 luni de iarnă; e) obiectele necesare persoanelor cu handicap sau destinate îngrijirii persoanelor bolnave; f) bunurile declarate neurmăribile prin alte dispoziții legale. (3) Bunurile debitorului persoană fizică necesare desfăşurării activității de comerț nu sunt exceptate de la executare silită. (4) Executarea silită a bunurilor mobile se face prin sechestrarea şi valorificarea acestora, chiar dacă acestea se află la un terț. Sechestrul se instituie printr-un proces-verbal.	b) bunurile strict necesare uzului personal sau casnic al debitorului şi familiei sale, precum şi obiectele de cult religios, dacă nu sunt mai multe de acelaşi fel; c) alimentele necesare debitorului şi familiei sale pe timp de două luni, iar dacă debitorul se ocupă exclusiv cu agricultura, alimentele strict necesare până la noua recoltă; d) combustibilul necesar debitorului şi familiei sale pentru încălzit şi pentru prepararea hranei, socotit pentru 3 luni de iarnă; e) obiectele necesare persoanelor cu handicap sau destinate îngrijirii persoanelor bolnave; f) bunurile declarate neurmăribile prin alte dispoziții legale. (3) Bunurile debitorului persoană fizică necesare desfăşurării activității în calitate de profesionist nu sunt exceptate de la executare silită. (4) Executarea silită a bunurilor mobile se face prin sechestrarea şi valorificarea acestora, chiar dacă acestea se află la un terț. Sechestrul se instituie printr-un proces-verbal. În cazul sechestrării autovehiculelor, prevederile art. 740 din Codul de procedură civilă, republicat, sunt aplicabile în mod corespunzător.
(5) Pentru bunurile mobile anterior sechestrate ca măsură asigurătorie nu este necesară o nouă sechestrare. (6) Executorul fiscal, la începerea executării silite, este obligat să verifice dacă bunurile prevăzute la alin. (5) se găsesc la locul aplicării sechestrului şi dacă nu au fost substituite sau degradate, precum şi să sechestreze alte bunuri ale debitorului, în cazul în care cele găsite la verificare nu sunt suficiente pentru stingerea creanței. (7) Bunurile nu vor fi sechestrate dacă prin valorificarea acestora nu s-ar putea acoperi decât cheltuielile executării silite. (8) Prin sechestrul înființat asupra bunurilor mobile, creditorul fiscal dobândeşte un drept de gaj care conferă acestuia în raport cu alți creditori aceleaşi drepturi ca şi dreptul de gaj în sensul prevederilor dreptului comun. (9) De la data întocmirii procesului-verbal de sechestru, bunurile sechestrate sunt indisponibilizate. Cât timp durează executarea silită debitorul nu poate dispune de aceste bunuri decât cu aprobarea dată, potrivit legii, de organul competent. Nerespectarea acestei interdicții atrage răspunderea, potrivit legii, a celui în culpă.	(5) Pentru bunurile mobile anterior sechestrate ca măsură asiguratorie nu este necesară o nouă sechestrare. (6) Executorul fiscal, la începerea executării silite, este obligat să verifice dacă bunurile prevăzute la alin. (5) se găsesc la locul aplicării sechestrului şi dacă nu au fost substituite sau degradate, precum şi să sechestreze alte bunuri ale debitorului, în cazul în care cele găsite la verificare nu sunt suficiente pentru stingerea creanței. (7) Bunurile nu se sechestrează dacă prin valorificarea acestora nu s-ar putea acoperi decât cheltuielile executării silite. (8) Prin sechestrul înființat asupra bunurilor mobile, creditorul fiscal dobândeşte un drept de gaj care conferă acestuia în raport cu alți creditori aceleaşi drepturi ca şi dreptul de gaj în sensul prevederilor dreptului comun. (9) De la data întocmirii procesului-verbal de sechestru, bunurile sechestrate sunt indisponibilizate. Cât timp durează executarea silită debitorul nu poate dispune de aceste bunuri decât cu aprobarea dată, potrivit legii, de organul competent. Nerespectarea acestei interdicții atrage răspunderea, potrivit legii, a celui în culpă.

(10) Actele de dispoziție care ar interveni ulterior indisponibilizării prevăzute la alin. (9) sunt lovite de nulitate absolută. (11) În cazurile în care nu au fost luate măsuri asigurătorii pentru realizarea integrală a creanței fiscale şi la începerea executării silite se constată că există pericolul evident de înstrăinare, substituire sau sustragere de la urmărire a bunurilor urmăribile ale debitorului, sechestrarea lor va fi aplicată odată cu comunicarea somației. ***)** *Reproducem mai jos prevederile art. 6 alin. (6) din Ordonanța Guvernului nr. 9/2004, cu modificările ulterioare.* *"(6) Prevederile art. 151 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, nu sunt aplicabile în ceea ce priveşte sechestrarea şi valorificarea sumelor de bani, a instrumentelor financiare şi a creanțelor private asupra cărora este constituită o garanție financiară în favoarea beneficiarului acesteia."*	(10) Actele de dispoziție care ar interveni ulterior indisponibilizării prevăzute la alin. (9) sunt lovite de nulitate absolută. (11) În cazurile în care nu au fost luate măsuri asigurătorii pentru realizarea integrală a creanței fiscale şi la începerea executării silite se constată că există pericolul evident de înstrăinare, substituire sau sustragere de la urmărire a bunurilor urmăribile ale debitorului, sechestrarea lor va fi aplicată odată cu comunicarea somației.
ART. 152 **Procesul-verbal de sechestru** (1) Procesul-verbal de sechestru va cuprinde: a) denumirea organului de executare, indicarea locului, a datei şi a orei când s-a făcut sechestrul; b) numele şi prenumele executorului fiscal care aplică sechestrul, numărul legitimației şi al delegației; c) numărul dosarului de executare, data şi numărul de înregistrare a somației, precum şi titlul executoriu în baza căruia se face executarea silită; d) temeiul legal în baza căruia se face executarea silită; *e) sumele datorate pentru a căror executare silită se aplică sechestrul, inclusiv cele reprezentând dobânzi, penalități de întârziere sau majorări de întârziere, după caz, menționându-se şi cota acestora, precum şi actul normativ în baza căruia a fost stabilită obligația de plată;* f) numele, prenumele şi domiciliul debitorului persoană fizică ori, în lipsa acestuia, ale persoanei majore ce locuieşte împreună cu debitorul sau denumirea şi sediul debitorului, numele, prenumele şi domiciliul altor persoane majore care au fost de față la aplicarea	ART. 239 **Procesul-verbal de sechestru** (1) Procesul-verbal de sechestru cuprinde: a) denumirea organului de executare silită, indicarea locului, a datei şi a orei când s-a făcut sechestrul; b) numele şi prenumele executorului fiscal care aplică sechestrul, numărul legitimației şi al delegației; c) numărul dosarului de executare, data şi numărul de înregistrare a somației, precum şi titlul executoriu în baza căruia se face executarea silită; d) temeiul legal în baza căruia se face executarea silită; e) sumele datorate pentru a căror executare silită se aplică sechestrul, inclusiv cele reprezentând obligații fiscale accesorii, precum şi actul normativ în baza căruia a fost stabilită obligația fiscală de plată; f) numele, prenumele şi domiciliul debitorului persoană fizică ori, în lipsa acestuia, ale persoanei majore care locuieşte împreună cu debitorul sau denumirea şi sediul debitorului, numele, prenumele şi domiciliul altor persoane majore care au fost de față la aplicarea sechestrului, precum şi

sechestrului, precum şi alte elemente de identificare a acestor persoane;	alte elemente de identificare a acestor persoane;
g) descrierea bunurilor mobile sechestrate şi indicarea valorii estimative a fiecăruia, după aprecierea executorului fiscal, pentru identificarea şi individualizarea acestora, menționându-se starea de uzură şi eventualele semne particulare ale fiecărui bun, precum şi dacă s-au luat măsuri spre neschimbare, cum sunt punerea de sigilii, custodia ori ridicarea de la locul unde se află, sau de administrare ori conservare a acestora, după caz;	g) descrierea bunurilor mobile sechestrate şi indicarea valorii estimative a fiecăruia, după aprecierea executorului fiscal, pentru identificarea şi individualizarea acestora, menționându-se starea de uzură şi eventualele semne particulare ale fiecărui bun, precum şi dacă s-au luat măsuri spre neschimbare, cum sunt punerea de sigilii, custodia ori ridicarea de la locul unde se află, sau de administrare ori conservare a acestora, după caz;
h) mențiunea că evaluarea se va face înaintea începerii procedurii de valorificare, în cazul în care executorul fiscal nu a putut evalua bunul deoarece acesta necesită cunoştințe de specialitate;	h) mențiunea că evaluarea urmează a se face înaintea începerii procedurii de valorificare, în cazul în care executorul fiscal nu a putut evalua bunul deoarece acesta necesită cunoştințe de specialitate;
i) mențiunea făcută de debitor privind existența sau inexistența unui drept de gaj, ipotecă ori privilegiu, după caz, constituit în favoarea unei alte persoane pentru bunurile sechestrate;	i) mențiunea făcută de debitor privind existența sau inexistența unui drept de gaj, ipotecă ori privilegiu, după caz, constituit în favoarea unei alte persoane pentru bunurile sechestrate;
j) numele, prenumele şi adresa persoanei căreia i s-au lăsat bunurile, precum şi locul de depozitare a acestora, după caz;	j) numele, prenumele şi adresa persoanei căreia i s-au lăsat bunurile, precum şi locul de depozitare a acestora, după caz;
k) eventualele obiecții făcute de persoanele de față la aplicarea sechestrului;	k) eventualele obiecții făcute de persoanele de față la aplicarea sechestrului;
l) mențiunea că, în cazul în care în termen de 15 zile de la data încheierii procesului-verbal de sechestru debitorul nu plăteşte obligațiile fiscale, se va trece la valorificarea bunurilor sechestrate;	l) mențiunea că, în cazul în care în termen de 15 zile de la data încheierii procesului-verbal de sechestru debitorul nu plăteşte obligațiile fiscale, se procedează la valorificarea bunurilor sechestrate;
m) semnătura executorului fiscal care a aplicat sechestrul şi a tuturor persoanelor care au fost de față la sechestrare. Dacă vreuna dintre aceste persoane nu poate sau nu vrea să semneze, executorul fiscal va menționa această împrejurare.	m) semnătura executorului fiscal care a aplicat sechestrul şi a tuturor persoanelor care au fost de față la sechestrare. Dacă vreuna dintre aceste persoane nu poate sau nu vrea să semneze, executorul fiscal menționează această împrejurare.
(2) Câte un exemplar al procesului-verbal de sechestru se predă debitorului sub semnătură sau i se comunică la domiciliul ori sediul acestuia, precum şi, atunci când este cazul, custodelui, acesta din urmă semnând cu mențiunea de primire a bunurilor în păstrare.	(2) Câte un exemplar al procesului-verbal de sechestru se predă debitorului sub semnătură sau i se comunică la domiciliul ori sediul acestuia, precum şi, atunci când este cazul, custodelui, acesta din urmă semnând cu mențiunea de primire a bunurilor în păstrare.
(3) În vederea valorificării organul de executare este obligat să verifice dacă bunurile sechestrate se găsesc la locul menționat în procesul-verbal de sechestru, precum şi dacă nu au fost substituite sau degradate.	(3) În vederea valorificării, organul de executare silită este obligat să verifice dacă bunurile sechestrate se găsesc la locul menționat în procesul-verbal de sechestru, precum şi dacă nu au fost substituite sau degradate.
(4) Când bunurile sechestrate găsite cu ocazia verificării nu sunt	(4) Când bunurile sechestrate găsite cu ocazia verificării nu sunt

suficiente pentru realizarea creanței fiscale, organul de executare va face investigațiile necesare pentru identificarea şi urmărirea altor bunuri ale debitorului. (5) Dacă se constată că bunurile nu se găsesc la locul menționat în procesul-verbal de sechestru sau dacă au fost substituite sau degradate, executorul fiscal încheie proces-verbal de constatare. Pentru bunurile găsite cu prilejul investigațiilor efectuate conform alin. (4) se va încheia procesul-verbal de sechestru. (6) Dacă se sechestrează şi bunuri gajate pentru garantarea creanțelor altor creditori, organul de executare le va trimite şi acestora câte un exemplar din procesul-verbal de sechestru. (7) Executorul fiscal care constată că bunurile fac obiectul unui sechestru anterior va consemna aceasta în procesul-verbal, la care va anexa o copie de pe procesele-verbale de sechestru respective. Prin acelaşi proces-verbal executorul fiscal va declara sechestrate, când este necesar, şi alte bunuri pe care le va identifica. (8) Bunurile înscrise în procesele-verbale de sechestru încheiate anterior se consideră sechestrate şi în cadrul noii executări silite. (9) În cazul în care executorul fiscal constată că în legătură cu bunurile sechestrate s-au săvârşit fapte care pot constitui infracțiuni va consemna aceasta în procesul-verbal de sechestru şi va sesiza de îndată organele de urmărire penală competente.	suficiente pentru realizarea creanței fiscale, organul de executare silită efectuează investigațiile necesare pentru identificarea şi urmărirea altor bunuri ale debitorului. (5) Dacă se constată că bunurile nu se găsesc la locul menționat în procesul-verbal de sechestru sau dacă au fost substituite ori degradate, executorul fiscal încheie proces-verbal de constatare. Pentru bunurile găsite cu prilejul investigațiilor efectuate conform alin. (4) se încheie procesul-verbal de sechestru. (6) Dacă se sechestrează şi bunuri gajate pentru garantarea creanțelor altor creditori, organul de executare silită trimite şi acestora câte un exemplar din procesul-verbal de sechestru. (7) Executorul fiscal care constată că bunurile fac obiectul unui sechestru anterior consemnează aceasta în procesul-verbal, la care anexează o copie de pe procesele-verbale de sechestru respective. Prin acelaşi proces-verbal executorul fiscal declară sechestrate, când este necesar, şi alte bunuri pe care le identifică. (8) Bunurile înscrise în procesele-verbale de sechestru încheiate anterior se consideră sechestrate şi în cadrul noii executări silite. În acest sens se întocmeşte un proces-verbal adițional la procesele-verbale de sechestru încheiate anterior, cu indicarea titlurilor executorii şi cuantumul obligațiilor fiscale născute ulterior procesului-verbal de sechestru inițial. Procesul-verbal adițional se comunică debitorului, cât şi celorlalte părți interesate care au drepturi reale sau sarcini asupra bunului sechestrat, după caz, Biroului de carte funciară ori Arhivei Electronice de Garanții Reale Mobiliare. Prin procesul-verbal creditorul fiscal îşi menține dreptul de gaj sau ipotecă pe care îl conferă procesul-verbal de sechestru în raport cu alți creditori. (9) În cazul în care executorul fiscal constată că în legătură cu bunurile sechestrate s-au săvârşit fapte care pot constitui infracțiuni consemnează aceasta în procesul-verbal de sechestru şi are obligația de a sesiza de îndată organele judiciare competente.
ART. 153 **Custodele** (1) Bunurile mobile sechestrate vor putea fi lăsate în custodia debitorului, a creditorului sau a altei persoane desemnate de	ART. 240 **Custodele** (1) Bunurile mobile sechestrate pot fi lăsate în custodia debitorului, a creditorului sau a altei persoane desemnate de organul de executare silită

organul de executare sau de executorul fiscal, după caz, ori vor fi ridicate şi depozitate de către acesta. Atunci când bunurile sunt lăsate în custodia debitorului sau a altei persoane desemnate conform legii şi când se constată că există pericol de substituire ori de degradare, executorul fiscal poate aplica sigiliul asupra bunurilor. (2) În cazul în care bunurile sechestrate constau în sume de bani în lei sau în valută, titluri de valoare, obiecte de metale prețioase, pietre prețioase, obiecte de artă, colecții de valoare, acestea se ridică şi se depun, cel târziu a doua zi lucrătoare, la unitățile specializate. (3) Cel care primeşte bunurile în custodie va semna procesul-verbal de sechestru. (4) În cazul în care custodele este o altă persoană decât debitorul sau creditorul, organul de executare îi va stabili acestuia o remunerație ținând seama de activitatea depusă.	ori de executorul fiscal, după caz, ori pot fi ridicate şi depozitate de către acesta. Atunci când bunurile sunt lăsate în custodia debitorului sau a altei persoane desemnate conform legii şi când se constată că există pericol de substituire ori de degradare, executorul fiscal poate aplica sigiliul asupra bunurilor. (2) În cazul în care bunurile sechestrate constau în sume de bani în lei sau în valută, titluri de valoare, obiecte de metale prețioase, pietre prețioase, obiecte de artă, colecții de valoare, acestea se ridică şi se depun, cel târziu a doua zi lucrătoare, la unitățile specializate. Bunurile care constau în sume de bani în lei, titluri de valoare, obiecte de metale prețioase, pietre prețioase sechestrate pot fi depozitate de organul de executare silită sau de executorul fiscal după caz, şi la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului, care au calitatea de depozitar al acestora. Unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului depozitare, precum şi procedura de depunere, manipulare şi depozitare se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice. (3) Cel care primeşte bunurile în custodie semnează procesul-verbal de sechestru. (4) În cazul în care custodele este o altă persoană decât debitorul sau creditorul, organul de executare silită îi stabileşte acestuia o remunerație ținând seama de activitatea depusă.
ART. 153^1 ***Înlocuirea bunurilor sechestrate*** *La solicitarea debitorului, organul fiscal poate înlocui sechestrul asupra unui bun mobil cu sechestrul asupra altui bun mobil sau imobil şi numai dacă bunul oferit în vederea sechestrării este liber de orice sarcini. Dispozițiile art. 142 alin. (1) sunt aplicabile în mod corespunzător.*	ART. 241 **Înlocuirea bunurilor sechestrate** La solicitarea debitorului, organul fiscal poate înlocui sechestrul asupra unui bun cu sechestrul asupra altui bun şi numai dacă bunul oferit în vederea sechestrării este liber de orice sarcini. Dispozițiile art. 227 alin. (1) sunt aplicabile în mod corespunzător.
SECȚIUNEA a 4-a **Executarea silită a bunurilor imobile**	SECȚIUNEA a 4-a **Executarea silită a bunurilor imobile**
ART. 154*) **Executarea silită a bunurilor imobile**	ART. 242 **Executarea silită a bunurilor imobile**

(1) Sunt supuse executării silite bunurile imobile proprietate a debitorului. În situația în care debitorul deține bunuri în proprietate comună cu alte persoane, executarea silită se va întinde numai asupra bunurilor atribuite debitorului în urma partajului judiciar, respectiv asupra sultei.	(1) Sunt supuse executării silite bunurile imobile proprietate a debitorului. În situația în care debitorul deține bunuri în proprietate comună cu alte persoane, executarea silită se întinde numai asupra bunurilor atribuite debitorului în urma partajului judiciar, respectiv asupra sultei.
(2) Executarea silită imobiliară se întinde de plin drept şi asupra bunurilor accesorii bunului imobil, prevăzute de Codul civil. Bunurile accesorii nu pot fi urmărite decât odată cu imobilul.	(2) Executarea silită imobiliară se întinde de plin drept şi asupra bunurilor accesorii bunului imobil, prevăzute de Codul civil. Bunurile accesorii nu pot fi urmărite decât odată cu imobilul.
(3) În cazul debitorului persoană fizică nu poate fi supus executării silite spațiul minim locuit de debitor şi familia sa, stabilit în conformitate cu normele legale în vigoare.	(3) În cazul debitorului persoană fizică nu poate fi supus executării silite spațiul minim locuit de debitor şi familia sa, stabilit în conformitate cu normele legale în vigoare.
(4) Dispozițiile alin. (3) nu sunt aplicabile în cazurile în care executarea silită se face pentru stingerea creanțelor fiscale rezultate din săvârşirea de infracțiuni.	(4) Dispozițiile alin. (3) nu sunt aplicabile în cazurile în care executarea silită se face pentru stingerea creanțelor fiscale rezultate din săvârşirea de infracțiuni.
(5) Executorul fiscal care aplică sechestrul încheie un proces-verbal de sechestru, dispozițiile art. 151 alin. (9), (10) şi (11), art. 152 alin. (1) şi (2) şi art. 153^1 fiind aplicabile.	(5) Executorul fiscal care aplică sechestrul încheie un proces-verbal de sechestru, dispozițiile art. 238 alin. (9) - (11), art. 239 alin. (1) şi (2) şi art. 241 fiind aplicabile.
(6) Sechestrul aplicat asupra bunurilor imobile în temeiul alin. (5) constituie ipotecă legală.	(6) Sechestrul aplicat asupra bunurilor imobile în temeiul alin. (5) constituie ipotecă legală.
(7) Dreptul de ipotecă conferă creditorului fiscal în raport cu alți creditori aceleaşi drepturi ca şi dreptul de ipotecă, în sensul prevederilor dreptului comun.	(7) Dreptul de ipotecă conferă creditorului fiscal în raport cu alți creditori aceleaşi drepturi ca şi dreptul de ipotecă, în sensul prevederilor dreptului comun.
(8) Pentru bunurile imobile sechestrate organul de executare care a instituit sechestrul va solicita de îndată biroului de carte funciară efectuarea inscripției ipotecare, anexând un exemplar al procesului-verbal de sechestru.	(8) Pentru bunurile imobile sechestrate organul de executare silită care a instituit sechestrul va solicita de îndată biroului de carte funciară efectuarea inscripției ipotecare, anexând un exemplar al procesului-verbal de sechestru.
(9) Biroul de carte funciară va comunica organelor de executare, la cererea acestora, în termen de 10 zile, celelalte drepturi reale şi sarcini care grevează imobilul urmărit, precum şi titularii acestora, care vor fi înştiințați de către organul de executare şi chemați la termenele fixate pentru vânzarea bunului imobil şi distribuirea prețului.	(9) Biroul de carte funciară comunică organului de executare silită, la cererea acestuia, în termen de 10 zile, celelalte drepturi reale şi sarcini care grevează imobilul urmărit, precum şi titularii acestora, care trebuie înştiințați de către organul de executare silită şi chemați la termenele fixate pentru vânzarea bunului imobil şi distribuirea prețului.
(10) Creditorii debitorului, alții decât titularii drepturilor menționate la alin. (9), sunt obligați ca, în termen de 30 de zile de la înscrierea procesului-verbal de sechestru al bunului imobil în evidențele de publicitate imobiliară, să comunice în scris organului de executare	(10) Creditorii debitorului, alții decât titularii drepturilor prevăzute la alin. (9), sunt obligați ca, în termen de 30 de zile de la înscrierea procesului-verbal de sechestru al bunului imobil în evidențele de publicitate imobiliară, să comunice în scris organului de executare silită titlurile pe

titlurile pe care le au pentru bunul imobil respectiv. ***) 1.** *Reproducem mai jos prevederile art. 15 alin. (7) din O.U.G. nr. 69/2010 privind reabilitarea termică a clădirilor de locuit cu finanțare prin credite bancare cu garanție guvernamentală.* *"(7) Dispozițiile art. 154 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, nu sunt aplicabile în cazul executării silite pentru stingerea creanțelor datorate bugetului de stat rezultate din executarea garanțiilor emise în numele şi în contul statului, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență."* ***2.** *Reproducem mai jos prevederile art. 24 alin. (7) din Legea nr. 153/2011 privind măsuri de creştere a calității arhitectural-ambientale a clădirilor.* *"(7) Dispozițiile art. 154 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, nu sunt aplicabile în cazul executării silite pentru stingerea creanțelor datorate bugetului de stat rezultate din executarea garanțiilor emise în numele şi în contul statului, în condițiile prezentei legi."*	care le au pentru bunul imobil respectiv.
ART. 155 **Instituirea administratorului-sechestru** (1) La instituirea sechestrului şi în tot cursul executării silite, organul de executare poate numi un administrator-sechestru, dacă această măsură este necesară pentru administrarea imobilului urmărit, a chiriilor, a arendei şi a altor venituri obținute din administrarea acestuia, inclusiv pentru apărarea în litigii privind imobilul respectiv. (2) Administrator-sechestru poate fi numit creditorul, debitorul ori altă persoană fizică sau juridică. (3) Administratorul-sechestru va consemna veniturile încasate potrivit alin. (1) la unitățile abilitate şi va depune recipisa la organul de executare. (4) Când administrator-sechestru este numită o altă persoană decât creditorul sau debitorul, organul de executare îi va fixa o remunerație ținând seama de activitatea depusă.	ART. 243 **Instituirea administratorului-sechestru** (1) La instituirea sechestrului şi în tot cursul executării silite, organul de executare silită poate numi un administrator-sechestru, dacă această măsură este necesară pentru administrarea imobilului urmărit, a chiriilor, a arendei şi a altor venituri obținute din administrarea acestuia, inclusiv pentru apărarea în litigii privind imobilul respectiv. (2) Administrator-sechestru poate fi numit creditorul, debitorul ori altă persoană fizică sau juridică. (3) Administratorul-sechestru consemnează veniturile încasate potrivit alin. (1) la unitățile abilitate şi depune recipisa la organul de executare silită. (4) Când administrator-sechestru este numită o altă persoană decât creditorul sau debitorul, organul de executare silită îi fixează o remunerație ținând seama de activitatea depusă. (5) Ori de câte ori este necesar, administratorul-sechestru este obligat să prezinte organului de executare silită situația veniturilor şi a cheltuielilor făcute cu administrarea bunului imobil sechestrat.

ART. 156 **Suspendarea executării silite a bunurilor imobile** (1) După primirea procesului-verbal de sechestru, debitorul poate solicita organului de executare, în termen de 15 zile de la comunicare, să îi aprobe ca plata integrală a creanțelor fiscale să se facă din veniturile bunului imobil urmărit sau din alte venituri ale sale pe timp de cel mult 6 luni. (2) De la data aprobării cererii debitorului, executarea silită începută asupra bunului imobil se suspendă. (3) Pentru motive temeinice organul de executare poate relua executarea silită imobiliară înainte de expirarea termenului de 6 luni. (4) Dacă debitorul persoană juridică căruia i s-a aprobat suspendarea conform prevederilor alin. (2) se sustrage ulterior de la executare silită sau îşi provoacă insolvabilitatea, se vor aplica în mod corespunzător prevederile art. 27.	ART. 244 **Suspendarea executării silite a bunurilor imobile** (1) După primirea procesului-verbal de sechestru, debitorul poate solicita organului de executare silită, în termen de 15 zile de la comunicare, să îi aprobe ca plata integrală a creanțelor fiscale să se facă din veniturile bunului imobil urmărit sau din alte venituri ale sale pe timp de cel mult 6 luni. (2) De la data aprobării cererii debitorului, executarea silită începută asupra bunului imobil se suspendă. (3) Pentru motive temeinice, organul de executare silită poate relua executarea silită imobiliară înainte de expirarea termenului de 6 luni. (4) Dacă debitorul persoană juridică căruia i s-a aprobat suspendarea conform prevederilor alin. (2) se sustrage ulterior de la executare silită sau îşi provoacă insolvabilitatea, sunt aplicabile în mod corespunzător prevederile art. 25.
SECȚIUNEA a 5-a **Executarea silită a altor bunuri**	SECȚIUNEA a 5-a **Executarea silită a altor bunuri**
ART. 157 **Executarea silită a fructelor neculese şi a recoltelor prinse de rădăcini** (1) Executarea silită a fructelor neculese şi a recoltelor prinse de rădăcini, care sunt ale debitorului, se efectuează în conformitate cu prevederile prezentului cod privind bunurile imobile. (2) Pentru executarea silită a recoltelor şi a fructelor culese sunt aplicabile prevederile prezentului cod privind bunurile mobile. (3) Organul de executare va hotărî, după caz, valorificarea fructelor neculese sau a recoltelor aşa cum sunt prinse de rădăcini sau după ce vor fi culese.	ART. 245 **Executarea silită a fructelor neculese şi a recoltelor prinse de rădăcini** (1) Executarea silită a fructelor neculese şi a recoltelor prinse de rădăcini, care sunt ale debitorului, se efectuează în conformitate cu prevederile prezentului cod privind bunurile imobile. (2) Pentru executarea silită a recoltelor şi a fructelor culese sunt aplicabile prevederile prezentului cod privind bunurile mobile. (3) Organul de executare silită hotărăşte, după caz, valorificarea fructelor neculese sau a recoltelor aşa cum sunt prinse de rădăcini ori după ce vor fi culese.
ART. 158 **Executarea silită a unui ansamblu de bunuri** (1) Bunurile mobile şi/sau imobile, proprietate a debitorului, pot fi	ART. 246 **Executarea silită a unui ansamblu de bunuri** (1) Bunurile mobile şi/sau imobile, proprietate a debitorului, pot fi

valorificate individual şi/sau în ansamblu dacă organul de executare apreciază că astfel acestea pot fi vândute în condiții mai avantajoase. (2) Organul de executare îşi poate schimba opțiunea în orice fază a executării, cu reluarea procedurii. (3) Pentru executarea silită a bunurilor prevăzute la alin. (1) organul de executare va proceda la sechestrarea acestora, potrivit prevederilor prezentului cod. (4) Prevederile secțiunii a 3-a privind executarea silită a bunurilor mobile şi ale secțiunii a 4-a privind executarea silită a bunurilor imobile, precum şi ale art. 165 privind plata în rate se aplică în mod corespunzător.	valorificate individual şi/sau în ansamblu dacă organul de executare silită apreciază că astfel acestea pot fi vândute în condiții mai avantajoase. (2) Organul de executare silită îşi poate schimba opțiunea în orice fază a executării, cu reluarea procedurii. (3) Pentru executarea silită a bunurilor prevăzute la alin. (1) organul de executare silită procedează la sechestrarea acestora, potrivit prevederilor prezentului cod. (4) Prevederile secțiunii a 3-a privind executarea silită a bunurilor mobile şi ale secțiunii a 4-a privind executarea silită a bunurilor imobile, precum şi ale art. 253 privind plata în rate se aplică în mod corespunzător.
SECȚIUNEA a 6-a **Valorificarea bunurilor**	SECȚIUNEA a 6-a **Valorificarea bunurilor sechestrate**
ART. 159 **Valorificarea bunurilor sechestrate** (1) În cazul în care creanța fiscală nu este stinsă în termen de 15 zile de la data încheierii procesului-verbal de sechestru, se va proceda, fără efectuarea altei formalități, la valorificarea bunurilor sechestrate, cu excepția situațiilor în care, potrivit legii, s-a dispus desființarea sechestrului, suspendarea sau amânarea executării silite. (2) Pentru a realiza executarea silită cu rezultate cât mai avantajoase, ținând seama atât de interesul legitim şi imediat al creditorului, cât şi de drepturile şi obligațiile debitorului urmărit, organul de executare va proceda la valorificarea bunurilor sechestrate în una dintre modalitățile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare şi care, față de datele concrete ale cauzei, se dovedeşte a fi mai eficientă. (3) În sensul alin. (2) organul de executare competent va proceda la valorificarea bunurilor sechestrate prin: a) înțelegerea părților; b) vânzare în regim de consignație a bunurilor mobile; c) vânzare directă;	ART. 247 **Modalități de valorificare a bunurilor sechestrate** (1) În cazul în care creanța fiscală nu este stinsă în termen de 15 zile de la data încheierii procesului-verbal de sechestru, se procedează, fără efectuarea altei formalități, la valorificarea bunurilor sechestrate, cu excepția situațiilor în care, potrivit legii, s-a dispus desființarea sechestrului sau suspendarea executării silite. (2) Pentru a realiza executarea silită cu rezultate cât mai avantajoase, ținând seama atât de interesul legitim şi imediat al creditorului, cât şi de drepturile şi obligațiile debitorului urmărit, organul de executare silită procedează la valorificarea bunurilor sechestrate în una dintre modalitățile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare şi care, față de datele concrete ale cauzei, se dovedesc a fi mai eficiente. (3) În sensul alin. (2) organul de executare silită competent procedează la valorificarea bunurilor sechestrate prin: a) înțelegerea părților; b) vânzare în regim de consignație a bunurilor mobile; c) vânzare directă;

d) vânzare la licitație; e) alte modalități admise de lege, inclusiv valorificarea bunurilor prin case de licitații, agenții imobiliare sau societăți de brokeraj, după caz. *(4) Dacă au fost sechestrate bunuri perisabile sau supuse degradării, acestea pot fi vândute în regim de urgență. Evaluarea şi valorificarea acestor bunuri se vor face de către organele fiscale, la prețul pieței. Procedura de evaluare şi valorificare se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. (A se vedea : O.M.F.P. nr. 2389/2010 pentru aprobarea Procedurii de valorificare, în regim de urgență, a bunurilor de consum alimentar şi a materiilor prime necesare pentru prepararea acestor bunuri, cu grad ridicat de perisabilitate sau care, prin trecerea timpului, pierd din greutate ori din valoare, inclusiv animale, păsări vii sau plante sau bunuri degradabile, în cazul aplicării măsurilor asigurătorii şi/sau executorii prevăzute de O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală)* (5) Dacă din cauza unei contestații sau a unei învoieli între părți data, locul sau ora vânzării directe sau la licitație a fost schimbată de organul de executare, se vor face alte publicații şi anunțuri, potrivit art. 162. (6) Vânzarea bunurilor sechestrate se face numai către persoane fizice sau juridice care nu au obligații fiscale restante. (7) În sensul alin. (6), în categoria obligațiilor fiscale restante nu se cuprind obligațiile fiscale pentru care s-au acordat, potrivit legii, reduceri, amânări sau eşalonări la plată.	d) vânzare la licitație; e) alte modalități admise de lege, inclusiv valorificarea bunurilor prin case de licitații, agenții imobiliare sau societăți de brokeraj, după caz. (4) Dacă au fost sechestrate bunuri perisabile sau supuse degradării, acestea pot fi vândute în regim de urgență. Evaluarea şi valorificarea acestor bunuri se efectuează de către organele fiscale, la prețul pieței. (5) Procedura de evaluare şi valorificare se aprobă astfel: a) prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., în cazul creanțelor administrate de organul fiscal central; b) prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice şi al ministrului finanțelor publice, în cazul creanțelor administrate de organul fiscal local. (6) Dacă din cauza unei contestații sau a unei învoieli între părți data, locul ori ora vânzării directe sau la licitație a fost schimbată de organul de executare silită, se efectuează alte publicații şi anunțuri, potrivit art. 250. (7) Vânzarea bunurilor sechestrate se face numai către persoane fizice sau juridice care nu au obligații fiscale restante.
ART. 160 **Valorificarea bunurilor potrivit înțelegerii părților** (1) Valorificarea bunurilor potrivit înțelegerii părților se realizează de debitorul însuşi, cu acordul organului de executare, astfel încât	ART. 248 **Valorificarea bunurilor sechestrate potrivit înțelegerii părților** (1) Valorificarea bunurilor potrivit înțelegerii părților se realizează de debitorul însuşi, cu acordul organului de executare silită, astfel încât să se

să se asigure o recuperare corespunzătoare a creanței fiscale. Debitorul este obligat să prezinte în scris organului de executare propunerile ce i s-au făcut şi nivelul de acoperire a creanțelor fiscale, indicând numele şi adresa potențialului cumpărător, precum şi termenul în care acesta din urmă va achita prețul propus. (2) Prețul propus de cumpărător şi acceptat de organul de executare nu poate fi mai mic decât prețul de evaluare. (3) Organul de executare, după analiza propunerilor prevăzute la alin. (1), va comunica aprobarea indicând termenul şi contul bugetar în care prețul bunului va fi virat de cumpărător. (4) Indisponibilizarea prevăzută la art. 151 alin. (9) şi (10) se ridică după creditarea contului bugetar menționat la alin. (3).	asigure o recuperare corespunzătoare a creanței fiscale. Debitorul este obligat să prezinte în scris organului de executare silită propunerile ce i s-au făcut şi nivelul de acoperire a creanțelor fiscale, indicând numele şi adresa potențialului cumpărător, precum şi termenul în care acesta din urmă va achita prețul propus. (2) Prețul propus de cumpărător şi acceptat de organul de executare silită nu poate fi mai mic decât prețul de evaluare. (3) Organul de executare silită, după analiza propunerilor prevăzute la alin. (1), comunică aprobarea indicând termenul şi contul bugetar în care prețul bunului trebuie plătit de cumpărător. (4) Indisponibilizarea prevăzută la art. 238 alin. (9) şi (10) se ridică după creditarea contului bugetar prevăzut la alin. (3).
ART. 161 **Valorificarea bunurilor prin vânzare directă** (1) Valorificarea bunurilor prin vânzare directă se poate realiza în următoarele cazuri: a) pentru bunurile prevăzute la art. 159 alin. (4); b) înaintea începerii procedurii de valorificare prin licitație, dacă se recuperează integral creanța fiscală; c) după finalizarea unei licitații, dacă bunul/bunurile sechestrate nu au fost vândute şi se oferă cel puțin prețul de evaluare. (2) Vânzarea directă se realizează prin încheierea unui proces-verbal care constituie titlu de proprietate. (3) În cazul în care organul de executare înregistrează în condițiile prevăzute la alin. (1) mai multe cereri, va vinde bunul persoanei care oferă cel mai mare preț față de prețul de evaluare. *(4) Vânzarea directă a bunurilor se face chiar dacă se prezintă un singur cumpărător.*	ART. 249 **Valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzare directă** (1) Valorificarea bunurilor prin vânzare directă se poate realiza în următoarele cazuri: a) pentru bunurile prevăzute la art. 247 alin. (4); b) înaintea începerii procedurii de valorificare prin licitație, dacă se recuperează integral creanța fiscală; c) după finalizarea unei licitații, dacă bunul/bunurile sechestrat/e nu a/au fost vândute şi se oferă cel puțin prețul de evaluare. (2) Vânzarea directă se realizează prin încheierea unui proces-verbal care constituie titlu de proprietate. (3) În cazul în care organul de executare silită înregistrează în condițiile prevăzute la alin. (1) mai multe cereri, vinde bunul persoanei care oferă cel mai mare preț față de prețul de evaluare. (4) Vânzarea directă a bunurilor se face chiar dacă se prezintă un singur cumpărător.
ART. 162 **Vânzarea bunurilor la licitație** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 1129/2009 pentru aprobarea Procedurii privind valorificarea prin vânzare la licitație a bunurilor sechestrate potrivit dispozițiilor Codului de procedură fiscală)* (1) Pentru valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzare la licitație organul de executare este obligat să efectueze publicitatea	ART. 250 **Vânzarea bunurilor sechestrate la licitație** (1) Pentru valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzare la licitație organul de executare silită este obligat să efectueze publicitatea vânzării

vânzării cu cel puțin 10 zile înainte de data fixată pentru desfăşurarea licitației. (2) Publicitatea vânzării se realizează prin afişarea anunțului privind vânzarea la sediul organului de executare, al primăriei în a cărei rază teritorială se află bunurile sechestrate, la sediul şi domiciliul debitorului, la locul vânzării, dacă acesta este altul decât cel unde se află bunurile sechestrate, pe imobilul scos la vânzare, în cazul vânzării bunurilor imobile, şi prin anunțuri într-un cotidian național de largă circulație, într-un cotidian local, în pagina de internet sau, după caz, în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, precum şi prin alte modalități prevăzute de lege. (3) Despre data, ora şi locul licitației vor fi înştiințați şi debitorul, custodele, administratorul-sechestru, precum şi titularii drepturilor reale şi ai sarcinilor care grevează bunul urmărit. (4) Anunțul privind vânzarea cuprinde următoarele elemente: a) denumirea organului fiscal emitent; b) data la care a fost emis; c) numele şi semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, şi ştampila organului fiscal emitent; d) numărul dosarului de executare silită; e) bunurile care se oferă spre vânzare şi descrierea lor sumară; f) prețul de evaluare ori prețul de pornire a licitației, în cazul vânzării la licitație, pentru fiecare bun oferit spre vânzare; g) indicarea, dacă este cazul, a drepturilor reale şi a privilegiilor care grevează bunurile; h) data, ora şi locul vânzării; i) invitația, pentru toți cei care pretind vreun drept asupra bunurilor, să înştiințeze despre aceasta organul de executare înainte de data stabilită pentru vânzare; j) invitația către toți cei interesați în cumpărarea bunurilor să se prezinte la termenul de vânzare la locul fixat în acest scop şi până la acel termen să prezinte oferte de cumpărare; k) mențiunea că ofertanții sunt obligați să depună în cazul vânzării la licitație, până la termenul prevăzut la alin. (7), o taxă de participare ori o scrisoare de garanție bancară, reprezentând 10% din prețul de pornire a licitației;	cu cel puțin 10 zile înainte de data fixată pentru desfăşurarea licitației. (2) Publicitatea vânzării se realizează prin afişarea anunțului privind vânzarea la sediul organului de executare silită, al primăriei în a cărei rază teritorială se află bunurile sechestrate, la sediul şi domiciliul debitorului, la locul vânzării, dacă acesta este altul decât cel unde se află bunurile sechestrate, pe imobilul scos la vânzare, în cazul vânzării bunurilor imobile, şi prin anunțuri într-un cotidian național de largă circulație, într-un cotidian local, în pagina de internet sau, după caz, în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, precum şi prin alte modalități prevăzute de lege. (3) Despre data, ora şi locul licitației trebuie înştiințați şi debitorul, custodele, administratorul-sechestru, precum şi titularii drepturilor reale şi ai sarcinilor care grevează bunul urmărit. (4) Anunțul privind vânzarea cuprinde următoarele elemente: a) denumirea organului fiscal emitent; b) data la care a fost emis; c) numele şi semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii, şi ştampila organului fiscal emitent; d) numărul dosarului de executare silită; e) bunurile care se oferă spre vânzare şi descrierea lor sumară; f) prețul de evaluare ori prețul de pornire a licitației, în cazul vânzării la licitație, pentru fiecare bun oferit spre vânzare; g) indicarea, dacă este cazul, a drepturilor reale şi a privilegiilor care grevează bunurile; h) data, ora şi locul vânzării; i) invitația, pentru toți cei care pretind vreun drept asupra bunurilor, să înştiințeze despre aceasta organul de executare silită înainte de data stabilită pentru vânzare; j) invitația către toți cei interesați în cumpărarea bunurilor să se prezinte la termenul de vânzare la locul fixat în acest scop şi până la acel termen să prezinte oferte de cumpărare; k) mențiunea că ofertanții sunt obligați să depună în cazul vânzării la licitație, până la termenul prevăzut la alin. (7), o taxă de participare ori o scrisoare de garanție, reprezentând 10% din prețul de pornire a licitației; l) mențiunea că toți cei interesați în cumpărarea bunurilor trebuie să

l) mențiunea că toți cei interesați în cumpărarea bunurilor trebuie să prezinte dovada emisă de organele fiscale că nu au obligații fiscale restante; m) data afişării publicației de vânzare.	prezinte dovada emisă de organele fiscale că nu au obligații fiscale restante; m) data afişării publicației de vânzare; n) obligații ce revin cumpărătorului potrivit prevederilor legale speciale, cum ar fi obligațiile de mediu, obligațiile de conservare a patrimoniului național sau altele asemenea; o) alte informații de interes pentru cumpărător, dacă sunt cunoscute de organul fiscal.
(5) Licitația se ține la locul unde se află bunurile sechestrate sau la locul stabilit de organul de executare, după caz. (6) Debitorul este obligat să permită ținerea licitației în spațiile pe care le deține, dacă sunt adecvate acestui scop. (7) Pentru participarea la licitație ofertanții depun, cu cel puțin o zi înainte de data licitației, următoarele documente: a) oferta de cumpărare; b) dovada plății taxei de participare sau a constituirii garanției sub forma scrisorii de garanție bancară, potrivit alin. (11) ori (12); c) împuternicirea persoanei care îl reprezintă pe ofertant; d) pentru persoanele juridice de naționalitate română, copie de pe certificatul unic de înregistrare eliberat de oficiul registrului comerțului; e) pentru persoanele juridice străine, actul de înmatriculare tradus în limba română; f) pentru persoanele fizice române, copie de pe actul de identitate; g) pentru persoanele fizice străine, copie de pe paşaport; h) dovada, emisă de organele fiscale, că nu are obligații fiscale restante față de acestea. *(7^1) Ofertele de cumpărare pot fi depuse direct sau transmise prin poştă. Nu se admit oferte telefonice, telegrafice, transmise prin telex sau telefax.* *(7^2) Persoanele înscrise la licitație se pot prezenta şi prin mandatari care trebuie să îşi justifice calitatea prin procură specială autentică. Debitorul nu va putea licita nici personal, nici prin persoană interpusă.*	(5) Licitația se ține la locul unde se află bunurile sechestrate sau la locul stabilit de organul de executare silită, după caz. (6) Debitorul este obligat să permită ținerea licitației în spațiile pe care le deține, dacă sunt adecvate acestui scop. (7) Pentru participarea la licitație ofertanții depun, cu cel puțin o zi înainte de data licitației, următoarele documente: a) oferta de cumpărare; b) dovada plății taxei de participare sau a constituirii garanției sub forma scrisorii de garanție, potrivit alin. (15) ori (16); c) împuternicirea persoanei care îl reprezintă pe ofertant; d) pentru persoanele juridice române, copie de pe certificatul unic de înregistrare eliberat de oficiul registrului comerțului; e) pentru persoanele juridice străine, actul de înmatriculare tradus în limba română; f) pentru persoanele fizice române, copie de pe actul de identitate; g) pentru persoanele fizice străine, copie de pe actul de identitate/paşaport. (8) Ofertele de cumpărare pot fi depuse direct sau transmise prin poştă. Nu se admit oferte telefonice, telegrafice, transmise prin telex sau telefax. (9) Persoanele înscrise la licitație se pot prezenta şi prin mandatari care trebuie să îşi justifice calitatea prin procură specială autentică. Debitorul nu poate licita nici personal, nici prin persoană interpusă.

(7^3) În cazul plății taxei de participare la licitație prin decontare bancară sau prin mandat poştal, executorul fiscal va verifica, la data ținerii licitației, creditarea contului curent general al Trezoreriei Statului indicat de organul de executare pentru virarea acesteia.	(10) În cazul plății taxei de participare la licitație prin decontare bancară sau prin mandat poştal, executorul fiscal verifică, la data ținerii licitației, creditarea contului curent general al Trezoreriei Statului indicat de organul de executare silită pentru virarea acesteia.
(8) Prețul de pornire a licitației este prețul de evaluare pentru prima licitație, diminuat cu 25% pentru a doua licitație şi cu 50% pentru a treia licitație.	(11) Prețul de pornire a licitației este prețul de evaluare pentru prima licitație, diminuat cu 25% pentru a doua licitație şi cu 50% pentru următoarele licitații.
(9) Licitația începe de la cel mai mare preț din ofertele de cumpărare scrise, dacă acesta este superior celui prevăzut la alin. (8), iar în caz contrar va începe de la acest din urmă preț.	(12) Licitația începe de la cel mai mare preț din ofertele de cumpărare scrise, dacă acesta este superior celui prevăzut la alin. (11), iar în caz contrar începe de la acest din urmă preț.
(10) Adjudecarea se face în favoarea participantului care a oferit cel mai mare preț, dar nu mai puțin decât prețul de pornire. În cazul prezentării unui singur ofertant la licitație, comisia poate să îl declare adjudecatar dacă acesta oferă cel puțin prețul de pornire a licitației.	(13) Adjudecarea se face în favoarea participantului care a oferit cel mai mare preț, dar nu mai puțin decât prețul de pornire. În cazul prezentării unui singur ofertant la licitație, comisia poate să îl declare adjudecatar dacă acesta oferă cel puțin prețul de pornire a licitației.
	(14) În situația în care nici la a treia licitație nu se vinde bunul se organizează o nouă licitație. În acest caz bunul poate fi vândut la cel mai mare preț oferit, chiar dacă acesta este inferior prețului de pornire a licitației.
(11) Taxa de participare reprezintă 10% din prețul de pornire a licitației şi se plăteşte în lei la unitatea teritorială a Trezoreriei Statului. În termen de 5 zile de la data întocmirii procesului-verbal de licitație, organul fiscal va restitui taxa de participare participanților care au depus oferte de cumpărare şi care nu au fost declarați adjudecatari, iar în cazul adjudecării, taxa se reține în contul prețului. Taxa de participare nu se restituie ofertanților care nu s-au prezentat la licitație, celui care a refuzat încheierea procesului-verbal de adjudecare, precum şi adjudecatarului care nu a plătit prețul. Taxa de participare care nu se restituie se face venit la bugetul de stat, cu excepția cazului în care executarea silită este organizată de organele fiscale prevăzute la art. 35, caz în care taxa de participare se face venit la bugetele locale.	(15) Taxa de participare reprezintă 10% din prețul de pornire a licitației şi se plăteşte în lei la unitatea teritorială a Trezoreriei Statului. În termen de 5 zile de la data întocmirii procesului-verbal de licitație, organul fiscal restituie taxa de participare participanților care au depus oferte de cumpărare şi care nu au fost declarați adjudecatari, iar în cazul adjudecării, taxa se reține în contul prețului. Taxa de participare nu se restituie ofertanților care nu s-au prezentat la licitație, celui care a refuzat încheierea procesului-verbal de adjudecare, precum şi adjudecatarului care nu a plătit prețul. Taxa de participare care nu se restituie se face venit la bugetul de stat, cu excepția cazului în care executarea silită este organizată de organul fiscal local, caz în care taxa de participare se face venit la bugetul local.
(12) Pentru participarea la licitație, ofertanții pot constitui şi garanții, în condițiile legii, sub forma scrisorii de garanție bancară.	(16) Pentru participarea la licitație, ofertanții pot constitui şi garanții, în condițiile legii, sub forma scrisorii de garanție.
(13) Scrisoarea de garanție bancară, constituită în condițiile alin. (12), se valorifică de organul de executare în cazul în care ofertantul este declarat adjudecatar şi/sau în situațiile prevăzute la alin. (11)	(17) Scrisoarea de garanție, constituită în condițiile alin. (16), se valorifică de organul de executare silită în cazul în care ofertantul este declarat adjudecatar şi/sau în situațiile prevăzute la alin. (15) teza a treia.

teza a treia.	
ART. 163 **Comisia de licitație** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 1129/2009 pentru aprobarea Procedurii privind valorificarea prin vânzare la licitație a bunurilor sechestrate potrivit dispozițiilor Codului de procedură fiscală)* (1) Vânzarea la licitație a bunurilor sechestrate este organizată de o comisie condusă de un preşedinte. (2) Comisia de licitație este constituită din 3 persoane desemnate de organul de conducere al creditorului bugetar. (3) Comisia de licitație verifică şi analizează documentele de participare şi afişează la locul licitației, cu cel puțin o oră înaintea începerii acesteia, lista cuprinzând ofertanții care au depus documentația completă de participare. (4) Ofertanții se identifică după numărul de ordine de pe lista de participare, după care preşedintele comisiei anunță obiectul licitației, precum şi modul de desfăşurare a acesteia. (5) La termenele fixate pentru ținerea licitației executorul fiscal va da citire mai întâi anunțului de vânzare şi apoi ofertelor scrise primite până la data prevăzută la art. 162 alin. (7). (6) Dacă la prima licitație nu s-au prezentat ofertanți sau nu s-a obținut cel puțin prețul de pornire a licitației conform art. 162 alin. (8), organul de executare va fixa un termen în cel mult 30 de zile, în vederea ținerii celei de-a doua licitații. (7) În cazul în care nu s-a obținut prețul de pornire nici la a doua licitație ori nu s-au prezentat ofertanți, organul de executare va fixa un termen în cel mult 30 de zile, în vederea ținerii celei de-a treia licitații. (8) La a treia licitație creditorii urmăritori sau intervenienți nu pot să adjudece bunurile oferite spre vânzare la un preț mai mic de 50% din prețul de evaluare. (9) Pentru fiecare termen de licitație se va face o nouă publicitate a vânzării, conform prevederilor art. 162. (10) După licitarea fiecărui bun se va întocmi un proces-verbal privind desfăşurarea şi rezultatul licitației.	ART. 251 **Comisia de licitație** (1) Vânzarea la licitație a bunurilor sechestrate este organizată de o comisie condusă de un preşedinte. (2) Comisia de licitație este constituită din 3 persoane desemnate de conducătorul organului fiscal. (3) Comisia de licitație verifică şi analizează documentele de participare şi afişează la locul licitației, cu cel puțin o oră înaintea începerii acesteia, lista cuprinzând ofertanții care au depus documentația completă de participare. (4) Ofertanții se identifică după numărul de ordine de pe lista de participare, după care preşedintele comisiei anunță obiectul licitației, precum şi modul de desfăşurare a acesteia. (5) La termenele fixate pentru ținerea licitației executorul fiscal dă citire mai întâi anunțului de vânzare şi apoi ofertelor scrise primite până la data prevăzută la art. 250 alin. (7). (6) Dacă la prima licitație nu s-au prezentat ofertanți sau nu s-a obținut cel puțin prețul de pornire a licitației conform art. 250 alin. (11), organul de executare silită fixează un termen în cel mult 30 de zile, în vederea ținerii celei de-a doua licitații. (7) În cazul în care nu s-a obținut prețul de pornire nici la a doua licitație ori nu s-au prezentat ofertanți, organul de executare silită fixează un termen în cel mult 30 de zile, în vederea ținerii celei de-a treia licitații. (8) La a treia licitație creditorii urmăritori sau intervenienți nu pot să adjudece bunurile oferite spre vânzare la un preț mai mic de 50% din prețul de evaluare. (9) Pentru fiecare termen de licitație se efectuează o nouă publicitate a vânzării, conform prevederilor art. 250. (10) După licitarea fiecărui bun se întocmeşte un proces-verbal privind desfăşurarea şi rezultatul licitației. (11) În procesul-verbal prevăzut la alin. (10) se menționează, pe lângă

(11) În procesul-verbal prevăzut la alin. (10) se vor menționa, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), şi următoarele: numele şi prenumele sau denumirea cumpărătorului, precum şi domiciliul fiscal al acestuia; numărul dosarului de executare silită; indicarea bunurilor adjudecate, a prețului la care bunul a fost adjudecat şi a taxei pe valoarea adăugată, dacă este cazul; toți cei care au participat la licitație şi sumele oferite de fiecare participant, precum şi, dacă este cazul, menționarea situațiilor în care vânzarea nu s-a realizat.	elementele prevăzute la art. 46, şi următoarele: datele de identificare ale cumpărătorului; numărul dosarului de executare silită; indicarea bunurilor adjudecate, a prețului la care bunul a fost adjudecat şi a taxei pe valoarea adăugată, dacă este cazul; toți cei care au participat la licitație şi sumele oferite de fiecare participant, precum şi, dacă este cazul, menționarea situațiilor în care vânzarea nu s-a realizat.
ART. 164 **Adjudecarea** (1) După adjudecarea bunului adjudecatarul este obligat să plătească prețul, diminuat cu contravaloarea taxei de participare, în lei, în numerar la o unitate a Trezoreriei Statului sau prin decontare bancară, în cel mult 5 zile de la data adjudecării. (2) Dacă adjudecatarul nu plăteşte prețul, licitația se va relua în termen de 10 zile de la data adjudecării. În acest caz, adjudecatarul este obligat să plătească cheltuielile prilejuite de noua licitație şi, în cazul în care prețul obținut la noua licitație este mai mic, diferența de preț. Adjudecatarul va putea să achite prețul oferit inițial şi să facă dovada achitării acestuia până la termenul prevăzut la art. 162 alin. (7), caz în care va fi obligat numai la plata cheltuielilor cauzate de noua licitație. (3) Cu sumele încasate din eventuala diferență de preț, percepute în temeiul alin. (2), se vor stinge creanțele fiscale înscrise în titlul executoriu în baza căruia s-a început executarea silită. (4) Dacă la următoarea licitație bunul nu a fost vândut, fostul adjudecatar este obligat să plătească toate cheltuielile prilejuite de urmărirea acestuia. *(4^1) Suma reprezentând diferența de preț şi/sau cheltuielile prevăzute la alin. (1) şi (4) se stabilesc de organul de executare, prin proces-verbal, care constituie titlu executoriu potrivit prezentului cod. Contestarea procesului-verbal se face potrivit procedurii prevăzute*	ART. 252 **Adjudecarea** (1) După adjudecarea bunului adjudecatarul este obligat să plătească prețul, diminuat cu contravaloarea taxei de participare, în lei, în numerar la o unitate a Trezoreriei Statului sau prin decontare bancară, în cel mult 5 zile de la data adjudecării. (2) Dacă adjudecatarul nu plăteşte prețul, licitația se reia în termen de 10 zile de la data adjudecării. În acest caz, adjudecatarul este obligat să plătească cheltuielile prilejuite de noua licitație şi, în cazul în care prețul obținut la noua licitație este mai mic, diferența de preț. Adjudecatarul poate să achite prețul oferit inițial şi să facă dovada achitării acestuia până la termenul prevăzut la art. 250 alin. (7), caz în care este obligat numai la plata cheltuielilor cauzate de noua licitație. (3) Cu sumele încasate din eventuala diferență de preț, percepute în temeiul alin. (2), se sting creanțele fiscale înscrise în titlul executoriu în baza căruia s-a început executarea silită. (4) Dacă la următoarea licitație bunul nu a fost vândut, fostul adjudecatar este obligat să plătească toate cheltuielile prilejuite de urmărirea acestuia. (5) Suma reprezentând diferența de preț şi/sau cheltuielile prevăzute la alin. (1) şi (4) se stabilesc de organul de executare silită, prin proces-verbal, care constituie titlu executoriu potrivit prezentului cod. Contestarea procesului-verbal se face potrivit procedurii prevăzute la titlul VIII.

la titlul IX. (5) Termenul prevăzut la alin. (1) se aplică şi în cazul valorificării conform înțelegerii părților sau prin vânzare directă.	(6) Termenul prevăzut la alin. (1) se aplică şi în cazul valorificării conform înțelegerii părților sau prin vânzare directă.
ART. 165 **Plata în rate** *(1) În cazul vânzării la licitație a bunurilor imobile cumpărătorii pot solicita plata prețului în rate, în cel mult 12 rate lunare, cu un avans de minimum 50% din prețul de adjudecare a bunului imobil şi cu plata unei dobânzi sau majorări de întârziere, după caz, stabilite conform prezentului cod. Organul de executare va stabili condițiile şi termenele de plată a prețului în rate.* *(2) Cumpărătorul nu va putea înstrăina bunul imobil decât după plata prețului în întregime şi a dobânzii sau majorării de întârziere stabilite.* (3) În cazul neplății avansului prevăzut la alin. (1), dispozițiile art. 164 se aplică în mod corespunzător. *(4) Suma reprezentând dobânda sau majorarea de întârziere, după caz, nu stinge creanțele fiscale pentru care s-a început executarea silită şi constituie venit al bugetului corespunzător creanței principale.*	ART. 253 **Plata în rate** (1) În cazul vânzării la licitație a bunurilor imobile, cumpărătorii pot solicita plata prețului în rate, în cel mult 12 rate lunare, cu un avans de minimum 50% din prețul de adjudecare a bunului imobil şi cu plata unei dobânzi sau majorări de întârziere, după caz, stabilite conform prezentului cod. Organul de executare silită stabileşte condițiile şi termenele de plată a prețului în rate. (2) Cumpărătorul nu poate înstrăina bunul imobil decât după plata prețului în întregime şi a dobânzii sau majorării de întârziere stabilite. (3) În cazul neplății avansului prevăzut la alin. (1), dispozițiile art. 252 se aplică în mod corespunzător. (4) Suma reprezentând dobânda sau majorarea de întârziere, după caz, nu stinge creanțele fiscale pentru care s-a început executarea silită şi constituie venit al bugetului de stat ori local, după caz. (5) În cazul plății în rate potrivit prezentului articol, adjudecatarul este debitor pentru diferența de preț. (6) Procedura de valorificare a bunurilor cu plata în rate se aprobă astfel: a) prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., în cazul creanțelor administrate de organul fiscal central; b) *) prin *ordin al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice*, în cazul creanțelor fiscale administrate de organele fiscale locale. ***)** La art. 253 alin. (6), lit. b) a fost modificată conform art. III alin. (2) din O.U.G. nr. 50/2015.*
ART. 166 **Procesul-verbal de adjudecare** *(1) În cazul vânzării bunurilor imobile, organul de executare va încheia procesul-verbal de adjudecare, în termen de cel mult 5 zile*	ART. 254 **Procesul-verbal de adjudecare** (1) În cazul vânzării bunurilor imobile, organul de executare silită încheie procesul-verbal de adjudecare, în termen de cel mult 5 zile de la

de la plata în întregime a prețului sau a avansului prevăzut la art. 165 alin. (1), dacă bunul a fost vândut cu plata în rate. Procesul-verbal de adjudecare constituie titlu de proprietate, transferul dreptului de proprietate operând la data încheierii acestuia. Un exemplar al procesului-verbal de adjudecare a bunului imobil va fi trimis, în cazul vânzării cu plata în rate, biroului de carte funciară pentru a înscrie interdicția de înstrăinare şi grevare a bunului până la plata integrală a prețului şi a dobânzii sau majorării de întârziere, după caz, stabilite pentru imobilul transmis, pe baza căruia se face înscrierea în cartea funciară. (2) Procesul-verbal de adjudecare întocmit în condițiile alin. (1) va cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), şi următoarele mențiuni: a) numărul dosarului de executare silită; b) numărul şi data procesului-verbal de desfăşurare a licitației; c) numele şi domiciliul sau, după caz, denumirea şi sediul cumpărătorului; d) codul de identificare fiscală a debitorului şi cumpărătorului; e) prețul la care s-a adjudecat bunul şi taxa pe valoarea adăugată, dacă este cazul; f) modalitatea de plată a diferenței de preț în cazul în care vânzarea s-a făcut cu plata în rate; g) datele de identificare a bunului; h) mențiunea că acest document constituie titlu de proprietate şi că poate fi înscris în cartea funciară; i) mențiunea că pentru creditor procesul-verbal de adjudecare constituie documentul pe baza căruia se emite titlu executoriu împotriva cumpărătorului care nu plăteşte diferența de preț, în cazul în care vânzarea s-a făcut cu plata prețului în rate; j) semnătura cumpărătorului sau a reprezentantului său legal, după caz. (3) În cazul în care cumpărătorul căruia i s-a încuviințat plata prețului în rate nu plăteşte restul de preț în condițiile şi la termenele stabilite, el va putea fi executat silit pentru plata sumei datorate în temeiul titlului executoriu emis de organul de executare competent pe baza procesului-verbal de adjudecare.	plata în întregime a prețului sau a avansului prevăzut la art. 253 alin. (1), dacă bunul a fost vândut cu plata în rate. Procesul-verbal de adjudecare constituie titlu de proprietate, transferul dreptului de proprietate operând la data încheierii acestuia. Un exemplar al procesului-verbal de adjudecare a bunului imobil se transmite, în cazul vânzării cu plata în rate, biroului de carte funciară pentru a înscrie interdicția de înstrăinare şi grevare a bunului până la plata integrală a prețului şi a dobânzii sau majorării de întârziere, după caz, stabilite pentru imobilul transmis, pe baza căruia se face înscrierea în cartea funciară. (2) Procesul-verbal de adjudecare întocmit în condițiile alin. (1) cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 46, şi următoarele mențiuni: a) numărul dosarului de executare silită; b) numărul şi data procesului-verbal de desfăşurare a licitației; c) datele de identificare ale cumpărătorului; d) datele de identificare ale debitorului; e) prețul la care s-a adjudecat bunul şi taxa pe valoarea adăugată, dacă este cazul; f) modalitatea de plată a diferenței de preț în cazul în care vânzarea s-a făcut cu plata în rate; g) datele de identificare a bunului; h) mențiunea că acest document constituie titlu de proprietate şi că poate fi înscris în cartea funciară; i) mențiunea că pentru creditor procesul-verbal de adjudecare constituie documentul pe baza căruia se emite titlu executoriu împotriva cumpărătorului care nu plăteşte diferența de preț, în cazul în care vânzarea s-a făcut cu plata prețului în rate; j) semnătura cumpărătorului sau a reprezentantului său legal, după caz. (3) În cazul în care cumpărătorul căruia i s-a încuviințat plata prețului în rate nu plăteşte restul de preț în condițiile şi la termenele stabilite, el poate fi executat silit pentru plata sumei datorate în temeiul titlului executoriu emis de organul de executare silită competent pe baza procesului-verbal de adjudecare.

(4) În cazul vânzării bunurilor mobile, după plata prețului, executorul fiscal întocmeşte în termen de 5 zile un proces-verbal de adjudecare care constituie titlu de proprietate. (5) Procesul-verbal de adjudecare întocmit în condițiile alin. (4) va cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), şi elementele prevăzute la alin. (2) din prezentul articol, cu excepția lit. f), h) şi i), precum şi mențiunea că acest document constituie titlu de proprietate. Câte un exemplar al procesului-verbal de adjudecare se va transmite organului de executare coordonator şi cumpărătorului. *(6) În cazul valorificării bunurilor prin vânzare directă sau licitație, predarea bunului către cumpărător se face de către organul de executare pe bază de proces-verbal de predare-primire.*	(4) În cazul vânzării bunurilor mobile, după plata prețului, executorul fiscal întocmeşte în termen de 5 zile un proces-verbal de adjudecare care constituie titlu de proprietate. (5) Procesul-verbal de adjudecare întocmit în condițiile alin. (4) cuprinde, pe lângă elementele prevăzute la art. 46, şi elementele prevăzute la alin. (2) din prezentul articol, cu excepția lit. f), h) şi i), precum şi mențiunea că acest document constituie titlu de proprietate. Câte un exemplar al procesului-verbal de adjudecare se transmite organului de executare silită coordonator şi cumpărătorului. (6) În cazul valorificării bunurilor prin vânzare directă sau licitație, predarea bunului către cumpărător se face de către organul de executare silită pe bază de proces-verbal de predare-primire.
ART. 167 **Reluarea procedurii de valorificare** (1) Dacă bunurile supuse executării silite nu au putut fi valorificate prin modalitățile prevăzute la art. 159, acestea vor fi restituite debitorului cu menținerea măsurii de indisponibilizare, până la împlinirea termenului de prescripție. În cadrul acestui termen organul de executare poate relua oricând procedura de valorificare şi va putea, după caz, să ia măsura numirii, menținerii ori schimbării administratorului-sechestru ori custodelui. (2) În cazul bunurilor sechestrate ce nu au putut fi valorificate nici la a treia licitație, cu ocazia reluării procedurii în cadrul termenului de prescripție, dacă organul de executare consideră că nu se impune o nouă evaluare, prețul de pornire a licitației nu poate fi mai mic decât 50% din prețul de evaluare a bunurilor. (3) În cazul în care debitorii cărora urma să li se restituie bunuri potrivit alin. (1) nu se mai află la domiciliul fiscal declarat şi, în urma demersurilor întreprinse, nu au putut fi identificați, organul fiscal va proceda la înştiințarea acestora, cu procedura prevăzută pentru comunicarea prin publicitate potrivit art. 44 alin. (3), că bunul în cauză este păstrat la dispoziția proprietarului până la împlinirea	ART. 255 **Reluarea procedurii de valorificare a bunurilor sechestrate** (1) Dacă bunurile supuse executării silite nu au putut fi valorificate prin modalitățile prevăzute la art. 247, se procedează astfel: a) în cazul bunurilor imobile organul de executare silită menține măsura de indisponibilizare, până la împlinirea termenului de prescripție; în cadrul acestui termen organul de executare silită poate relua oricând procedura de valorificare şi poate, după caz, să ia măsura numirii, menținerii ori schimbării administratorului-sechestru; b) în cazul bunurilor mobile, se consideră că acestea nu au valoare de piață şi se restituie debitorului; odată cu restituirea bunului mobil organul fiscal ridică şi sechestrul; dispozițiile art. 234 alin. (2) sunt aplicabile în mod corespunzător. (2) În cazul bunurilor prevăzute la alin. (1) lit. a), cu ocazia reluării procedurii în cadrul termenului de prescripție, dacă organul de executare silită consideră că nu se impune o nouă evaluare, prețul de pornire a licitației nu poate fi mai mic decât 50% din prețul de evaluare a bunurilor. (3) În cazul în care debitorii cărora urmează să li se restituie bunurile nu se mai află la domiciliul fiscal declarat şi, în urma demersurilor întreprinse, nu au putut fi identificați, organul fiscal procedează la înştiințarea acestora, cu procedura prevăzută pentru comunicarea prin publicitate potrivit art. 47, că bunul în cauză este păstrat la dispoziția proprietarului până la împlinirea termenului de prescripție, după care urmează a fi

termenului de prescripție, după care va fi valorificat potrivit dispozițiilor legale privind valorificarea bunurilor intrate în proprietatea privată a statului, dacă legea nu prevede altfel. (4) Cele arătate la alin. (3) vor fi consemnate într-un proces-verbal întocmit de organul fiscal. (5) În cazul bunurilor imobile, în baza procesului-verbal prevăzut la alin. (4) în condițiile legii se va sesiza instanța judecătorească competentă cu acțiune în constatarea dreptului de proprietate privată a statului asupra bunului respectiv.	valorificat potrivit dispozițiilor legale privind valorificarea bunurilor intrate în proprietatea privată a statului, dacă legea nu prevede altfel. (4) Cele arătate la alin. (3) se consemnează într-un proces-verbal întocmit de organul fiscal. (5) În cazul bunurilor imobile, în baza procesului-verbal prevăzut la alin. (4) în condițiile legii urmează a fi sesizată instanța judecătorească competentă cu acțiune în constatarea dreptului de proprietate privată a statului asupra bunului respectiv.
CAPITOLUL IX **Cheltuieli**	CAPITOLUL IX **Cheltuieli**
ART. 168*) **Cheltuieli de executare silită** (1) Cheltuielile ocazionate cu efectuarea procedurii de executare silită sunt în sarcina debitorului. *(1^1) Sumele reprezentând cheltuieli de înscriere la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare a creanțelor cuprinse în titlurile executorii emise de către organele fiscale sunt considerate cheltuieli de executare silită.* (2) Suma cheltuielilor cu executarea silită se stabileşte de organul de executare, prin proces-verbal, care constituie titlu executoriu potrivit prezentului cod, care are la bază documente privind cheltuielile efectuate. (3) Cheltuielile de executare silită a creanțelor fiscale se avansează de organele de executare, din bugetul acestora. (4) Cheltuielile de executare silită care nu au la bază documente care să ateste că au fost efectuate în scopul executării silite nu sunt în sarcina debitorului urmărit. (5) Sumele recuperate în contul cheltuielilor de executare silită se fac venit la bugetul din care au fost avansate, cu excepția sumelor reprezentând cheltuieli de executare silită a creanțelor fiscale	ART. 256 **Cheltuieli de executare silită** (1) Cheltuielile ocazionate cu efectuarea procedurii de executare silită sunt în sarcina debitorului. (2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central, cheltuielile generate de comunicarea somației şi a adresei de înființare a popririi sunt suportate de organul fiscal central. (3) Suma cheltuielilor cu executarea silită se stabileşte de organul de executare, prin proces-verbal, care constituie titlu executoriu potrivit prezentului cod şi are la bază documente privind cheltuielile efectuate. (4) Cheltuielile de executare silită a creanțelor fiscale se avansează de organul de executare silită, din bugetul acestuia. (5) Cheltuielile de executare silită care nu au la bază documente care să ateste că au fost efectuate în scopul executării silite nu sunt în sarcina debitorului urmărit. (6) Sumele recuperate în contul cheltuielilor de executare silită se fac venit la bugetul din care au fost avansate, cu excepția sumelor reprezentând cheltuieli de executare silită a creanțelor fiscale administrate

administrate de Ministerul Economiei şi Finanţelor, care se fac venit la bugetul de stat, dacă legea nu prevede altfel. ***)** *A se vedea şi art. II alin. (3) din O.G. nr. 29/2011, articol reprodus şi în pct. 3 din nota CIN de la sfârşitul textului actualizat.*	de organul fiscal central, care se fac venit la bugetul de stat, dacă legea nu prevede altfel.
CAPITOLUL X **Eliberarea şi distribuirea sumelor realizate prin executare silită**	CAPITOLUL X **Eliberarea şi distribuirea sumelor realizate prin executare silită**
ART. 169 **Sumele realizate din executare silită** (1) Suma realizată în cursul procedurii de executare silită reprezintă totalitatea sumelor încasate după comunicarea somaţiei prin orice modalitate prevăzută de prezentul cod. *(2) Creanţele fiscale înscrise în titlul executoriu se sting cu sumele realizate conform alin. (1), mai întâi creanţele fiscale principale, în ordinea vechimii, şi apoi creanţele fiscale accesorii, în ordinea vechimii. Prevederile art. 115 alin. (2) referitoare la ordinea vechimii sunt aplicabile în mod corespunzător.* *(2^1) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), în cazul sumelor realizate prin plată sau compensare, stingerea se face potrivit prevederilor art. 114 şi 115.* (3) Dacă suma ce reprezintă atât creanţa fiscală, cât şi cheltuielile de executare este mai mică decât suma realizată prin executare silită, cu diferenţa se va proceda la compensare, potrivit art. 116, sau se restituie, la cerere, debitorului, după caz. (4) Despre sumele de restituit debitorul va fi înştiinţat de îndată.	ART. 257 **Sumele realizate din executare silită** (1) Suma realizată în cursul procedurii de executare silită reprezintă totalitatea sumelor încasate după comunicarea somaţiei prin orice modalitate prevăzută de prezentul cod. (2) Sumele realizate din executare silită potrivit alin. (1), sting creanţele fiscale în ordinea vechimii titlurilor executorii cu excepţia situaţiei prevăzute la art. 230 alin. (3) - (6). În cadrul titlului executoriu se sting mai întâi creanţele fiscale principale, în ordinea vechimii, şi apoi creanţele fiscale accesorii, în ordinea vechimii. Prevederile art. 165 alin. (3) referitoare la ordinea vechimii sunt aplicabile în mod corespunzător. Sumele realizate ca urmare a popririi prevăzute la art. 230 alin. (3) - (6) sting creanţele fiscale incluse în titlurile executorii pentru care s-a aplicat această măsură. (3) Prin excepţie de la prevederile alin. (2), în cazul sumelor realizate prin plată sau compensare, stingerea se face potrivit prevederilor art. 163 şi 165. (4) Dacă suma ce reprezintă atât creanţa fiscală, cât şi cheltuielile de executare este mai mică decât suma realizată prin executare silită, cu diferenţa se procedează la compensare, potrivit art. 167, sau se restituie, la cerere, debitorului, după caz. (5) Despre sumele de restituit debitorul trebuie înştiinţat de îndată.
ART. 170 **Ordinea de distribuire** (1) În cazul în care executarea silită a fost pornită de mai mulţi creditori sau când până la eliberarea ori distribuirea sumei rezultate din executare au depus şi alţi creditori titlurile lor, organele	ART. 258 **Ordinea de distribuire** (1) În cazul în care executarea silită a fost pornită de mai mulţi creditori sau când până la eliberarea ori distribuirea sumei rezultate din executare au depus şi alţi creditori titlurile lor, organele prevăzute la art. 220

prevăzute la art. 136 vor proceda la distribuirea sumei potrivit următoarei ordini de preferință, dacă legea nu prevede altfel: a) creanțele reprezentând cheltuielile de orice fel, făcute cu urmărirea şi conservarea bunurilor al căror preț se distribuie;	procedează la distribuirea sumei potrivit următoarei ordini de preferință, dacă legea nu prevede altfel: a) creanțele reprezentând cheltuielile de orice fel, făcute cu urmărirea şi conservarea bunurilor al căror preț se distribuie, inclusiv cheltuielile făcute în interesul comun al creditorilor; b) cheltuielile de înmormântare a debitorului, în raport cu condiția şi starea acestuia;
b) creanțele reprezentând salarii şi alte datorii asimilate acestora, pensiile, sumele cuvenite şomerilor, potrivit legii, ajutoarele pentru întreținerea şi îngrijirea copiilor, pentru maternitate, pentru incapacitate temporară de muncă, pentru prevenirea îmbolnăvirilor, refacerea sau întărirea sănătății, ajutoarele de deces, acordate în cadrul asigurărilor sociale de stat, precum şi creanțele reprezentând obligația de reparare a pagubelor cauzate prin moarte, vătămarea integrității corporale sau a sănătății;	c) creanțele reprezentând salarii şi alte datorii asimilate acestora, pensiile, sumele cuvenite şomerilor, potrivit legii, ajutoarele pentru întreținerea şi îngrijirea copiilor, pentru maternitate, pentru incapacitate temporară de muncă, pentru prevenirea îmbolnăvirilor, refacerea sau întărirea sănătății, ajutoarele de deces, acordate în cadrul asigurărilor sociale de stat, precum şi creanțele reprezentând obligația de reparare a pagubelor cauzate prin moarte, vătămarea integrității corporale ori a sănătății;
c) creanțele rezultând din obligații de întreținere, alocații pentru copii sau de plată a altor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existență;	d) creanțele rezultând din obligații de întreținere, alocații pentru copii sau de plată a altor sume periodice destinate asigurării mijloacelor de existență;
d) creanțele fiscale provenite din impozite, taxe, contribuții şi din alte sume stabilite potrivit legii, datorate bugetului de stat, bugetului Trezoreriei Statului, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetelor locale şi bugetelor fondurilor speciale;	e) creanțele fiscale provenite din impozite, taxe, contribuții sociale şi din alte sume stabilite potrivit legii, datorate bugetului de stat, bugetului Trezoreriei Statului, bugetului asigurărilor sociale de stat, bugetelor locale şi bugetelor fondurilor speciale, inclusiv amenzile cuvenite bugetului de stat sau bugetelor locale;
e) creanțele rezultând din împrumuturi acordate de stat;	f) creanțele rezultând din împrumuturi acordate de stat;
f) creanțele reprezentând despăgubiri pentru repararea pagubelor pricinuite proprietății publice prin fapte ilicite;	g) creanțele reprezentând despăgubiri pentru repararea pagubelor pricinuite proprietății publice prin fapte ilicite;
g) creanțele rezultând din împrumuturi bancare, din livrări de produse, prestări de servicii sau executări de lucrări, precum şi din chirii sau arenzi;	h) creanțele rezultând din împrumuturi bancare, din livrări de produse, prestări de servicii sau executări de lucrări, precum şi din chirii, redevențe ori arenzi;
h) creanțele reprezentând amenzi cuvenite bugetului de stat sau bugetelor locale;	
i) alte creanțe.	i) alte creanțe.
(2) Pentru plata creanțelor care au aceeaşi ordine de preferință, dacă legea nu prevede altfel, suma realizată din executare se repartizează între creditori proporțional cu creanța fiecăruia.	(2) Pentru plata creanțelor care au aceeaşi ordine de preferință, dacă legea nu prevede altfel, suma realizată din executare se repartizează între creditori proporțional cu creanța fiecăruia.

ART. 171 **Reguli privind eliberarea şi distribuirea** (1) Creditorii fiscali care au un privilegiu prin efectul legii şi care îndeplinesc condiția de publicitate sau posesie a bunului mobil au prioritate, în condițiile prevăzute la art. 142 alin. (7), la distribuirea sumei rezultate din vânzare față de alți creditori care au garanții reale asupra bunului respectiv. (2) Accesoriile creanței principale prevăzute în titlul executoriu vor urma ordinea de preferință a creanței principale. (3) Dacă există creditori care, asupra bunului vândut, au drepturi de gaj, ipotecă sau alte drepturi reale, despre care organul de executare a luat cunoştință în condițiile art. 152 alin. (6) şi ale art. 154 alin. (9), la distribuirea sumei rezultate din vânzarea bunului, creanțele lor vor fi plătite înaintea creanțelor prevăzute la art. 170 alin. (1) lit. b). În acest caz, organul de executare este obligat să îi înştiințeze din oficiu pe creditorii în favoarea cărora au fost conservate aceste sarcini, pentru a participa la distribuirea prețului. (4) Creditorii care nu au participat la executarea silită pot depune titlurile lor în vederea participării la distribuirea sumelor realizate prin executare silită, numai până la data întocmirii de către organele de executare a procesului-verbal privind eliberarea sau distribuirea acestor sume. (5) Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită se va face numai după trecerea unui termen de 15 zile de la data depunerii sumei, când organul de executare va proceda, după caz, la eliberarea sau distribuirea sumei, cu înştiințarea părților şi a creditorilor care şi-au depus titlurile. (6) Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită se va consemna de executorul fiscal de îndată într-un proces-verbal, care se va semna de toți cei îndreptățiți. (7) Cel nemulțumit de modul în care se face eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită poate cere executorului fiscal să consemneze în procesul-verbal obiecțiile sale. (8) După întocmirea procesului-verbal prevăzut la alin. (6) niciun creditor nu mai este în drept să ceară să participe la distribuirea sumelor rezultate din executarea silită.	ART. 259 **Reguli privind eliberarea şi distribuirea** (1) Creditorii fiscali care au un privilegiu prin efectul legii şi care îndeplinesc condiția de publicitate sau posesie a bunului mobil au prioritate, în condițiile prevăzute la art. 227 alin. (9), la distribuirea sumei rezultate din vânzare față de alți creditori care au garanții reale asupra bunului respectiv. (2) Accesoriile creanței principale prevăzute în titlul executoriu urmează ordinea de preferință a creanței principale. (3) Dacă există creditori care, asupra bunului vândut, au drepturi de gaj, ipotecă sau alte drepturi reale, despre care organul de executare silită a luat cunoştință în condițiile art. 239 alin. (6) şi ale art. 242 alin. (9), la distribuirea sumei rezultate din vânzarea bunului, creanțele lor sunt plătite înaintea creanțelor prevăzute la art. 258 alin. (1) lit. b). În acest caz, organul de executare silită este obligat să îi înştiințeze din oficiu pe creditorii în favoarea cărora au fost conservate aceste sarcini, pentru a participa la distribuirea prețului. (4) Creditorii care nu au participat la executarea silită pot depune titlurile lor în vederea participării la distribuirea sumelor realizate prin executare silită, numai până la data întocmirii de către organele de executare silită a procesului-verbal privind eliberarea sau distribuirea acestor sume. (5) Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită se efectuează numai după trecerea unui termen de 15 zile de la data depunerii sumei, când organul de executare silită procedează, după caz, la eliberarea ori distribuirea sumei, cu înştiințarea părților şi a creditorilor care şi-au depus titlurile. (6) Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită se consemnează de executorul fiscal de îndată într-un proces-verbal, care se semnează de toți cei îndreptățiți. (7) Cel nemulțumit de modul în care se face eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită poate cere executorului fiscal să consemneze în procesul-verbal obiecțiile sale. (8) După întocmirea procesului-verbal prevăzut la alin. (6) niciun creditor nu mai este în drept să ceară să participe la distribuirea sumelor rezultate din executarea silită.

CAPITOLUL XI **Contestația la executare silită**	CAPITOLUL XI **Contestația la executare silită**
ART. 172 **Contestația la executare silită** (1) Persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare, precum şi în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii. (2) Dispozițiile privind suspendarea provizorie a executării silite prin ordonanță preşedințială prevăzute de art. 403 alin. 4 din Codul de procedură civilă*) nu sunt aplicabile. (3) Contestația poate fi făcută şi împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional şi dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege. (4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă şi se judecă în procedură de urgență. ***)** *Vechiul Cod de procedură civilă a fost abrogat. A se vedea art. 719 alin. (7) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată.*	ART. 260 **Contestația la executare silită** (1) Persoanele interesate pot face contestație împotriva oricărui act de executare efectuat cu încălcarea prevederilor prezentului cod de către organele de executare silită, precum şi în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii. (2) Dispozițiile privind suspendarea provizorie a executării silite prevăzute de Codul de procedură civilă, republicat, nu sunt aplicabile. (3) Contestația poate fi făcută şi împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional şi dacă pentru contestarea lui nu există o altă procedură prevăzută de lege. (4) Contestația se introduce la instanța judecătorească competentă şi se judecă în procedură de urgență.
ART. 173 **Termen de contestare** (1) Contestația se poate face în termen de 15 zile, sub sancțiunea decăderii, de la data când: a) contestatorul a luat cunoştință de executarea ori de actul de executare pe care le contestă, din comunicarea somației sau din altă înştiințare primită ori, în lipsa acestora, cu ocazia efectuării executării silite sau în alt mod; b) contestatorul a luat cunoştință, potrivit lit. a), de refuzul organului de executare de a îndeplini un act de executare;	ART. 261 **Termen de contestare** (1) Contestația se poate face în termen de 15 zile, sub sancțiunea decăderii, de la data când: a) contestatorul a luat cunoştință de executarea ori de actul de executare pe care le contestă, din comunicarea somației sau din altă înştiințare primită ori, în lipsa acestora, cu ocazia efectuării executării silite sau în alt mod; b) contestatorul a luat cunoştință, potrivit lit. a), de refuzul organului de executare silită de a îndeplini un act de executare;

c) cel interesat a luat cunoştinţă, potrivit lit. a), de eliberarea sau distribuirea sumelor pe care le contestă. (2) Contestaţia prin care o terţă persoană pretinde că are un drept de proprietate sau un alt drept real asupra bunului urmărit poate fi introdusă cel mai târziu în termen de 15 zile după efectuarea executării. (3) Neintroducerea contestaţiei în termenul prevăzut la alin. (2) nu îl împiedică pe cel de-al treilea să îşi realizeze dreptul pe calea unei cereri separate, potrivit dreptului comun.	c) cel interesat a luat cunoştinţă, potrivit lit. a), de eliberarea sau distribuirea sumelor pe care le contestă. (2) Contestaţia prin care o terţă persoană pretinde că are un drept de proprietate sau un alt drept real asupra bunului urmărit poate fi introdusă cel mai târziu în termen de 15 zile după efectuarea executării. (3) Neintroducerea contestaţiei în termenul prevăzut la alin. (2) nu îl împiedică pe cel de-al treilea să îşi realizeze dreptul pe calea unei cereri separate, potrivit dreptului comun.
ART. 174 **Judecarea contestaţiei** (1) La judecarea contestaţiei instanţa va cita şi organul de executare în a cărui rază teritorială se găsesc bunurile urmărite ori, în cazul executării prin poprire, îşi are sediul sau domiciliul terţul poprit. (2) La cererea părţii interesate instanţa poate decide, în cadrul contestaţiei la executare, asupra împărţirii bunurilor pe care debitorul le deţine în proprietate comună cu alte persoane. (3) Dacă admite contestaţia la executare, instanţa, după caz, poate dispune anularea actului de executare contestat sau îndreptarea acestuia, anularea ori încetarea executării înseşi, anularea sau lămurirea titlului executoriu ori efectuarea actului de executare a cărui îndeplinire a fost refuzată. (4) În cazul anulării actului de executare contestat sau al încetării executării înseşi şi al anulării titlului executoriu, instanţa poate dispune prin aceeaşi hotărâre să i se restituie celui îndreptăţit suma ce i se cuvine din valorificarea bunurilor sau din reţinerile prin poprire. (5) În cazul respingerii contestaţiei contestatorul poate fi obligat, la cererea organului de executare, la despăgubiri pentru pagubele cauzate prin întârzierea executării, iar când contestaţia a fost exercitată cu rea-credinţă, el va fi obligat şi la plata unei amenzi de la 50 lei la 1.000 lei.	ART. 262 **Judecarea contestaţiei** (1) La judecarea contestaţiei instanţa citează şi organul de executare silită în a cărui rază teritorială se găsesc bunurile urmărite ori, în cazul executării prin poprire, îşi are sediul sau domiciliul terţul poprit. (2) La cererea părţii interesate instanţa poate decide, în cadrul contestaţiei la executare, asupra împărţirii bunurilor pe care debitorul le deţine în proprietate comună cu alte persoane. (3) Dacă admite contestaţia la executare, instanţa, după caz, poate dispune anularea actului de executare contestat sau îndreptarea acestuia, anularea ori încetarea executării înseşi, anularea sau lămurirea titlului executoriu ori efectuarea actului de executare a cărui îndeplinire a fost refuzată. (4) În cazul anulării actului de executare contestat sau al încetării executării înseşi şi al anulării titlului executoriu, instanţa poate dispune prin aceeaşi hotărâre să i se restituie celui îndreptăţit suma ce i se cuvine din valorificarea bunurilor ori din reţinerile prin poprire. (5) În cazul respingerii contestaţiei contestatorul poate fi obligat, la cererea organului de executare silită, la despăgubiri pentru pagubele cauzate prin întârzierea executării, iar când contestaţia a fost exercitată cu rea-credinţă, el poate fi obligat şi la plata unei amenzi potrivit art. 720 alin. (3) din Codul de procedură civilă, republicat.

CAPITOLUL XII **Stingerea creanțelor fiscale prin alte modalități**	CAPITOLUL XII **Stingerea creanțelor fiscale prin alte modalități**
ART. 175*) **Darea în plată** *Creanțele fiscale administrate de Ministerul Economiei şi Finanțelor prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu excepția celor cu reținere la sursă şi a accesoriilor aferente acestora, precum şi creanțele bugetelor locale pot fi stinse, la cererea debitorului, oricând, cu acordul creditorului fiscal, prin trecerea în proprietatea publică a statului sau, după caz, a unității administrativ-teritoriale a bunurilor imobile, inclusiv a celor supuse executării silite.* *(1^1) În cazul creanțelor fiscale stinse prin dare în plată, data stingerii este data emiterii deciziei prevăzute la alin. (3).* *(1^2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile şi persoanelor care devin debitori potrivit art. 25 alin. (2) lit. d). În acest caz, prin excepție de la prevederile alin. (1), bunurile imobile oferite în vederea stingerii prin dare în plată trebuie să nu fie supuse executării silite şi să nu fie grevate de alte sarcini, cu excepția ipotecii constituite în condițiile art. 25.* *(2) În scopul prevăzut la alin. (1), organul fiscal transmite cererea, însoțită de propunerile sale, comisiei numite prin ordin al ministrului finanțelor publice sau, după caz, prin act administrativ emis în condițiile legii de către autoritățile administrației publice locale. În aceleaşi condiții se stabileşte şi documentația care însoțeşte*	ART. 263 **Darea în plată** (1) Creanțele fiscale administrate de organul fiscal central, cu excepția celor cu reținere la sursă şi a accesoriilor aferente acestora, a drepturilor vamale şi a altor creanțe transmise spre colectare organului fiscal central, precum şi creanțele fiscale administrate de organul fiscal local pot fi stinse, la cererea debitorului, oricând, cu acordul creditorului fiscal, prin trecerea în proprietatea publică a statului sau, după caz, a unității administrativ-teritoriale a bunurilor imobile reprezentând construcție şi teren aferent, precum şi terenuri fără construcții, după caz, chiar dacă acestea sunt supuse executării silite de către organul fiscal competent, potrivit prezentului cod. (2) În cazul creanțelor fiscale stinse prin dare în plată, data stingerii este data procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a bunului imobil. (3) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile şi debitorilor prevăzuți la art. 24 alin. (1) lit. a). În acest caz, prin excepție de la prevederile alin. (1), bunurile imobile oferite în vederea stingerii prin dare în plată trebuie să nu fie supuse executării silite şi să nu fie grevate de alte sarcini cu excepția ipotecii constituite în condițiile art. 24 alin. (1) lit. a). (4) În termen de 90 de zile de la data comunicării procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a bunului imobil, instituția care a solicitat preluarea în administrare a bunului are obligația de a efectua demersurile pentru inițierea hotărârii de constituire a dreptului de administrare potrivit art. 867 din Codul civil. (5) În scopul prevăzut la alin. (1), organul fiscal transmite cererea, însoțită de propunerile sale, comisiei numite prin ordin al ministrului finanțelor publice sau, după caz, prin hotărâre a autorității deliberative. În aceleaşi condiții se stabileşte şi documentația care însoțeşte cererea.

cererea. (3) Comisia prevăzută la alin. (2) va analiza cererea numai în condițiile existenței unor solicitări de preluare în administrare, potrivit legii, a acestor bunuri şi va hotărî, prin decizie, asupra modului de soluționare a cererii. În cazul admiterii cererii, comisia va dispune organului fiscal competent încheierea procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a bunului imobil şi stingerea creanțelor fiscale. Comisia poate respinge cererea în situația în care bunurile imobile oferite nu sunt de uz sau de interes public.	(6) Comisia prevăzută la alin. (5) analizează cererea numai în condițiile existenței unor solicitări de preluare în administrare, potrivit legii, a acestor bunuri din care să rezulte că bunurile respective urmează a fi destinate uzului şi interesului public şi numai dacă s-a efectuat inspecția fiscală la respectivul contribuabil. Comisia hotărăşte, prin decizie, asupra modului de soluționare a cererii. În cazul admiterii cererii, comisia dispune organului fiscal competent încheierea procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a bunului imobil şi stingerea creanțelor fiscale. Comisia poate respinge cererea în situația în care bunurile imobile oferite nu sunt destinate uzului sau interesului public.
(4) Procesul-verbal de trecere în proprietatea publică a bunului imobil constituie titlu de proprietate. *(4^1) În cazul în care operațiunea de transfer al proprietății bunurilor imobile prin dare în plată este taxabilă, cu valoarea stabilită, potrivit legii, plus taxa pe valoarea adăugată, se stinge cu prioritate taxa pe valoarea adăugată aferentă operațiunii de dare în plată.*	(7) Procesul-verbal de trecere în proprietatea publică a bunului imobil constituie titlu de proprietate. (8) În cazul în care operațiunea de transfer al proprietății bunurilor imobile prin dare în plată este taxabilă, cu valoarea stabilită, potrivit legii, plus taxa pe valoarea adăugată, se stinge cu prioritate taxa pe valoarea adăugată aferentă operațiunii de dare în plată.
(5) Bunurile imobile trecute în proprietatea publică conform alin. (1) sunt date în administrare în condițiile legii, cu condiția menținerii, pe o perioadă de 5 ani, a uzului şi a interesului public. Până la intrarea în vigoare a actului prin care s-a dispus darea în administrare, imobilul se află în custodia instituției care a solicitat preluarea în administrare. Instituția care are bunul în custodie are obligația inventarierii acestuia, potrivit legii.	(9) Bunurile imobile trecute în proprietatea publică conform alin. (1) sunt date în administrare în condițiile legii, cu condiția menținerii, pe o perioadă de 5 ani, a uzului şi a interesului public. Până la intrarea în vigoare a actului prin care s-a dispus darea în administrare, imobilul se află în custodia instituției care a solicitat preluarea în administrare. Instituția care are bunul în custodie are obligația inventarierii acestuia, potrivit legii.
(6) La data întocmirii procesului-verbal pentru trecerea în proprietatea publică a statului a bunului imobil încetează măsura de indisponibilizare a acestuia, precum şi calitatea de administrator-sechestru a persoanelor desemnate conform legii, dacă este cazul.	(10) La data întocmirii procesului-verbal pentru trecerea în proprietatea publică a statului a bunului imobil încetează măsura de indisponibilizare a acestuia, precum şi calitatea de administrator-sechestru a persoanelor desemnate conform legii, dacă este cazul.
(7) Eventualele cheltuieli de administrare efectuate în perioada cuprinsă între data încheierii procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a statului a bunurilor imobile şi preluarea în administrare prin hotărâre a Guvernului sunt suportate de instituția publică solicitantă. În cazul în care Guvernul hotărăşte darea în administrare către altă instituție publică decât cea solicitantă, cheltuielile de administrare se suportă de instituția publică căreia i-a	(11) Eventualele cheltuieli de administrare efectuate în perioada cuprinsă între data încheierii procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a statului a bunurilor imobile şi preluarea în administrare prin hotărâre a Guvernului sunt suportate de instituția publică solicitantă. În cazul în care Guvernul hotărăşte darea în administrare către altă instituție publică decât cea solicitantă, cheltuielile de administrare se suportă de instituția publică căreia i-a fost atribuit bunul în administrare.

fost atribuit bunul în administrare. (8) În cazul în care bunurile imobile trecute în proprietatea publică conform prezentului cod au fost revendicate şi restituite, potrivit legii, terţelor persoane, debitorul va fi obligat la plata sumelor stinse prin această modalitate. Creanţele fiscale renasc la data la care bunurile imobile au fost restituite terţului. (9) În cazul în care, în interiorul termenului de prescripţie a creanţelor fiscale, comisia prevăzută la alin. (3) ia cunoştinţă despre unele aspecte privind bunurile imobile, necunoscute la data aprobării cererii debitorului, aceasta poate decide, pe baza situaţiei de fapt, revocarea, în tot sau în parte, a deciziei prin care s-a aprobat stingerea unor creanţe fiscale prin trecerea bunurilor imobile în proprietatea publică, dispoziţiile alin. (8) aplicându-se în mod corespunzător. *(10) În situaţiile prevăzute la alin. (8) şi (9), pentru perioada cuprinsă între data trecerii în proprietatea publică şi data la care au renăscut creanţele fiscale, respectiv data revocării deciziei prin care s-a aprobat darea în plată, nu se datorează dobânzi, penalităţi de întârziere sau majorări de întârziere, după caz.* ***)** Reproducem mai jos prevederile art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 84/2011.* *"ART. 2* *(1) Prin derogare de la prevederile art. 175 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, la cererea Companiei Naţionale a Huilei - S.A., denumită în continuare companie, creanţele fiscale administrate de Ministerul Finanţelor Publice prin Agenţia Naţională de Administrare Fiscală se sting prin trecerea în proprietatea publică sau privată a statului şi în administrarea Ministerului Economiei, Comerţului şi Mediului de Afaceri a unor bunuri aferente unor active definite conform art. 3 lit. d) din O.U.G. nr. 88/1997 privind privatizarea societăţilor comerciale, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările şi completările ulterioare, aflate în proprietatea companiei."* *ART. 175^1 *** Abrogat*	(12) În cazul în care bunurile imobile trecute în proprietatea publică conform prezentului cod au fost revendicate şi restituite, potrivit legii, terţelor persoane, debitorul este obligat la plata sumelor stinse prin această modalitate. Creanţele fiscale renasc la data la care bunurile imobile au fost restituite terţului. (13) În cazul în care, în interiorul termenului de prescripţie a creanţelor fiscale, comisia prevăzută la alin. (6) ia cunoştinţă despre unele aspecte privind bunurile imobile, necunoscute la data aprobării cererii debitorului, aceasta poate decide, pe baza situaţiei de fapt, revocarea, în tot sau în parte, a deciziei prin care s-a aprobat stingerea unor creanţe fiscale prin trecerea bunurilor imobile în proprietatea publică, dispoziţiile alin. (12) aplicându-se în mod corespunzător. (14) În situaţiile prevăzute la alin. (12) şi (13), pentru perioada cuprinsă între data trecerii în proprietatea publică şi data la care au renăscut creanţele fiscale, respectiv data revocării deciziei prin care s-a aprobat darea în plată, nu se datorează dobânzi, penalităţi de întârziere sau majorări de întârziere, după caz.

	ART. 264 **Conversia în acțiuni a obligațiilor fiscale** (1) La contribuabilii/plătitorii la care statul este acționar integral sau majoritar se poate aproba, în condițiile legii şi cu respectarea procedurilor privind ajutorul de stat, conversia în acțiuni a obligațiilor fiscale principale administrate de organul fiscal central reprezentând impozite, taxe, contribuții sociale obligatorii şi alte sume datorate bugetului general consolidat, inclusiv amenzile de orice fel care se fac venit la bugetul de stat, precum şi obligațiile fiscale accesorii, datorate şi neachitate, cu excepția obligațiilor fiscale principale cu reținere la sursă şi a accesoriilor aferente acestora şi obligațiile fiscale către fondul de risc ca urmare a împrumuturilor externe garantate de stat. (2) În aplicarea alin. (1), prin hotărâre a Guvernului, se aprobă contribuabilii/plătitorii la care se realizează stingerea obligațiilor fiscale prin conversie în acțiuni. (3) Conversia în acțiuni prevăzută la alin. (1) se realizează numai cu respectarea dreptului de preferință al acționarilor existenți, în condițiile legii şi conform prevederilor actelor constitutive. (4) Instituția publică ce exercită calitatea de acționar în numele statului la data efectuării conversiei exercită drepturile şi obligațiile statului român în calitate de acționar pentru acțiunile emise în favoarea statului de operatorii economici prevăzuți la alin. (1) şi înregistrează în evidențele contabile aceste acțiuni. (5) La contribuabilii/plătitorii cu capital integral sau majoritar de stat la care s-a deschis procedura insolvenței, potrivit legii, conversia creanțelor bugetare în acțiuni poate fi prevăzută prin planul de reorganizare, în condițiile legii, cu acordul expres, în scris, al creditorului. Prevederile alin. (4) rămân aplicabile. (6) În vederea stingerii prin conversie în acțiuni a obligațiilor prevăzute la alin. (1), organul fiscal competent emite, din oficiu, certificatul de atestare fiscală. (7) Certificatul de atestare fiscală emis potrivit alin. (6) se comunică contribuabililor/plătitorilor prevăzuți la alin. (1). (8) Conversia obligațiilor cuprinse în certificatul de atestare fiscală se face la valoarea nominală a acțiunilor. (9) Data stingerii obligațiilor prevăzute la alin. (1) este data realizării

	conversiei. (10) Operarea în evidențele contabile ale contribuabilului/plătitorului a conversiei în acțiuni a creanței prevăzute la alin. (1) se face în baza certificatului de atestare fiscală emis de organul fiscal competent potrivit alin. (6) şi comunicat contribuabilului/plătitorului potrivit alin. (7). (11) Începând cu data emiterii certificatului de atestare fiscală, pentru obligațiile principale datorate de contribuabil/plătitor care fac obiectul conversiei în acțiuni, nu se calculează şi nu se datorează obligații accesorii. (12) Pentru obligațiile care fac obiectul prezentului articol, executarea silită se suspendă la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la alin. (2) şi încetează la data conversiei în acțiuni a creanțelor. (13) Instituția publică sub autoritatea căreia funcționează contribuabilul/plătitorul exercită drepturile şi obligațiile statului român, în calitate de acționar unic sau majoritar, după caz, şi înregistrează acțiunile emise de contribuabil/plătitor în favoarea statului ca urmare a conversiei creanțelor prevăzute la alin. (1), ținându-se evidența acestora distinct potrivit reglementărilor privind contabilitatea instituțiilor publice în vigoare. (14) La contribuabilii/plătitorii la care o unitate administrativ-teritorială/subdiviziune administrativ-teritorială este acționar integral sau majoritar, se poate aproba, în condițiile legii şi cu respectarea procedurilor privind ajutorul de stat, conversia în acțiuni a obligațiilor fiscale principale administrate de organul fiscal local reprezentând impozite, taxe locale şi alte sume datorate bugetului local, inclusiv amenzile de orice fel care se fac venit la bugetul local, precum şi obligațiile fiscale accesorii, datorate şi neachitate. (15) În aplicarea alin. (14), prin hotărâre a autorității deliberative, se aprobă contribuabilii/plătitorii la care se realizează stingerea obligațiilor fiscale prin conversie în acțiuni. (16) Prevederile alin. (3) - (13) sunt aplicabile în mod corespunzător şi pentru conversia prevăzută la alin. (14).
ART. 176 **Insolvabilitatea** *(A se vedea: O.M.E.F. nr. 447/2007 pentru aprobarea Procedurii*	ART. 265 **Conduita organului fiscal în cazul insolvabilității şi al deschiderii procedurii insolvenței potrivit Legii nr. 85/2014**

privind declararea stării de insolvabilitate a debitorilor persoane fizice sau juridice, conform prevederilor art. 176 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare) (1) În sensul prezentului cod, este insolvabil debitorul ale cărui venituri sau bunuri urmăribile au o valoare mai mică decât obligațiile fiscale de plată sau care nu are venituri ori bunuri urmăribile. (2) Pentru creanțele fiscale ale debitorilor declarați în stare de insolvabilitate care nu au venituri sau bunuri urmăribile, conducătorul organului de executare dispune scoaterea creanței din evidența curentă şi trecerea ei într-o evidență separată. (3) În cazul debitorilor prevăzuți la alin. (2), prin excepție de la dispozițiile art. 148 alin. (3), executarea silită se întrerupe. Organele fiscale au obligația ca cel puțin o dată pe an să efectueze o investigație asupra stării acestor contribuabili, care nu constituie acte de executare silită. (4) În cazurile în care se constată că debitorii au dobândit venituri sau bunuri urmăribile, organele de executare vor lua măsurile necesare de trecere din evidență separată în evidența curentă şi de executare silită. (5) Dacă la sfârşitul perioadei de prescripție nu se constată dobândirea unor bunuri sau venituri urmăribile, organele de executare vor proceda la scăderea creanțelor fiscale din evidența analitică pe plătitor, potrivit art. 134. Scăderea se face şi în cursul perioadei de prescripție în cazul debitorilor, persoane fizice, decedați sau dispăruți, pentru care nu există moştenitori care au acceptat succesiunea. *(6) Creanțele fiscale datorate de debitori, persoane juridice, radiați din registrele în care au fost înregistrați potrivit legii se scad din evidența analitică pe plătitor după radiere, indiferent dacă s-a atras sau nu răspunderea altor persoane pentru plata obligațiilor fiscale, în condițiile legii.* ART. 177 **Deschiderea procedurii insolvenței**	(1) În sensul prezentului cod este insolvabil debitorul ale cărui venituri ori bunuri urmăribile au o valoare mai mică decât obligațiile fiscale de plată sau care nu are venituri ori bunuri urmăribile. (2) Pentru obligațiile fiscale ale debitorilor declarați în stare de insolvabilitate care nu au venituri sau bunuri urmăribile, conducătorul organului de executare silită dispune scoaterea creanței din evidența curentă şi trecerea ei într-o evidență separată pe baza procesului-verbal de insolvabilitate. (3) În cazul debitorilor prevăzuți la alin. (2) executarea silită se întrerupe. Organul fiscal are obligația ca cel puțin o dată pe an să efectueze o investigație asupra stării acestor contribuabili, care nu constituie acte de executare silită. (4) În cazurile în care se constată că debitorii au dobândit venituri sau bunuri urmăribile, organele de executare silită iau măsurile necesare de trecere din evidența separată în evidența curentă şi de executare silită.

(1) În vederea recuperării creanțelor fiscale de la debitorii care se află în stare de insolvență, Agenția Națională de Administrare Fiscală şi unitățile sale subordonate, respectiv compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, vor declara lichidatorilor creanțele existente, la data declarării, în evidența fiscală pe plătitor. *(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică şi în vederea recuperării creanțelor fiscale de la debitorii aflați în lichidare în condițiile legii.* (3) Cererile organelor fiscale privind începerea procedurii insolvenței se vor înainta instanțelor judecătoreşti şi sunt scutite de consemnarea vreunei cauțiuni. *(4) În situația în care organul fiscal din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor, Agenția Națională de Administrare Fiscală poate decide desemnarea unui administrator judiciar/lichidator, stabilindu-i şi remunerația. Confirmarea administratorului judiciar/lichidatorului desemnat de Agenția Națională de Administrare Fiscală de către judecătorul-sindic se va face în cadrul primei şedințe, conform art. 11 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 85/2006*), cu modificările ulterioare.* *(5) În dosarele în care organul fiscal deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor, acesta are dreptul să verifice activitatea administratorului judiciar/lichidatorului şi să îi solicite prezentarea documentelor referitoare la activitatea desfăşurată şi onorariile încasate.* ***)** Legea nr. 85/2006 a fost abrogată. A se vedea Legea nr. 85/2014.*	(5) În vederea recuperării creanțelor fiscale de la debitorii care se află în stare de insolvență potrivit Legii nr. 85/2014, organul fiscal solicită înscrierea la masa credală a impozitelor, taxelor, contribuțiilor sociale existente în evidența creanțelor fiscale la data declarării insolvenței. (6) Dispozițiile alin. (5) se aplică şi în vederea recuperării creanțelor fiscale de la debitorii aflați în lichidare în condițiile legii. (7) Cererile organelor fiscale privind începerea procedurii insolvenței sunt scutite de consemnarea vreunei cauțiuni. (8) În situația în care organul fiscal central deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor, A.N.A.F. poate decide desemnarea unui administrator judiciar/lichidator, stabilindu-i şi remunerația. Confirmarea administratorului judiciar/lichidatorului desemnat de A.N.A.F. de către judecătorul-sindic se efectuează, conform art. 45 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 85/2014. (9) În dosarele în care organul fiscal deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor, acesta are dreptul să verifice activitatea administratorului judiciar/lichidatorului şi să îi solicite prezentarea documentelor referitoare la activitatea desfăşurată şi onorariile încasate.
ART. 178 **Anularea creanțelor fiscale** *(1) În situațiile în care cheltuielile de executare, exclusiv cele privind comunicarea prin poştă, sunt mai mari decât creanțele fiscale supuse executării silite, conducătorul organului de executare poate aproba anularea debitelor respective. Cheltuielile generate de comunicarea somației şi a adresei de înființare a popririi sunt suportate de organul fiscal.*	ART. 266 **Anularea creanțelor fiscale** (1) În situațiile în care cheltuielile de executare, exclusiv cele privind comunicarea prin poştă, sunt mai mari decât creanțele fiscale supuse executării silite, conducătorul organului de executare silită poate aproba anularea debitelor respective. (2) În cazul prevăzut la art. 265 alin. (2), dacă la sfârşitul perioadei de prescripție se constată că debitorul nu a dobândit bunuri sau venituri

	urmăribile, organele de executare silită procedează la anularea obligațiilor fiscale. (3) Anularea se face şi atunci când organul fiscal constată că debitorul persoană fizică este dispărut sau decedat fără să fi lăsat venituri ori bunuri urmăribile. (4) Obligațiile fiscale datorate de debitori, persoane juridice, radiați din registrele în care au fost înregistrați potrivit legii se anulează după radiere dacă pentru plata acestora nu s-a atras răspunderea altor persoane, potrivit legii.
(2) Creanțele fiscale restante aflate în sold la data de 31 decembrie a anului, mai mici de 40 lei, se anulează. Plafonul se aplică totalului creanțelor fiscale datorate şi neachitate de debitori.	(5) Creanțele fiscale restante administrate de organul fiscal central, aflate în sold la data de 31 decembrie a anului, mai mici de 40 lei, se anulează. Plafonul se aplică totalului creanțelor fiscale datorate şi neachitate de debitori. *(A se vedea:O.P.A.N.A.F. nr. 3497/2015 pentru aprobarea Procedurii privind emiterea şi comunicarea unor acte administrative pentru debitorii care înregistrează obligații fiscale restante sub o anumită limită)*
(3) În cazul creanțelor fiscale datorate bugetelor locale, suma prevăzută la alin. (2) reprezintă limita maximă până la care, prin hotărâre, autoritățile deliberative pot stabili plafonul creanțelor fiscale care pot fi anulate.	(6) În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal local, prin hotărâre, autoritățile deliberative pot stabili plafonul creanțelor fiscale care pot fi anulate, care nu poate depăşi limita maximă prevăzută la alin. (5). (7) Prevederile alin. (6) se aplică totalului creanțelor fiscale datorate şi neachitate de debitori aflate în sold la data de 31 decembrie a anului.
*CAPITOLUL XIII *** Abrogat* *ART. 179 *** Abrogat* *ART. 180 *** Abrogat* *ART. 181 *** Abrogat* *ART. 182 *** Abrogat* *ART. 183 *** Abrogat* *ART. 184 *** Abrogat* *ART. 185 *** Abrogat* *ART. 186 *** Abrogat* *ART. 187 *** Abrogat* *ART. 188 *** Abrogat* *ART. 189 *** Abrogat* *ART. 190 *** Abrogat* *ART. 191 *** Abrogat* *ART. 192 *** Abrogat*	

*ART. 193 *** Abrogat* *ART. 194 *** Abrogat* *ART. 195 *** Abrogat* *ART. 196 *** Abrogat* *ART. 197 *** Abrogat* *ART. 198 *** Abrogat* *ART. 199 *** Abrogat* *ART. 200 *** Abrogat* *ART. 201 *** Abrogat* *ART. 202 *** Abrogat* *ART. 203 *** Abrogat* *ART. 204 *** Abrogat*	
	CAPITOLUL XIII **Dispoziții speciale privind colectarea** ART. 267 **Dispoziții speciale privind colectarea** Prevederile prezentului titlu se aplică şi pentru colectarea amenzilor de orice fel şi altor creanțe bugetare, pe baza unor titluri executorii de creanță bugetară, transmise spre recuperare organului fiscal.
TITLUL IX*) **Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale**	TITLUL VIII **Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale**
CAPITOLUL I **Dreptul la contestație**	CAPITOLUL I **Dreptul la contestație**
ART. 205 **Posibilitatea de contestare** *(A se vedea: O.PA.N.A.F. nr. 2906/2014 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală; Decizia ICCJ nr. 4/2016)*	ART. 268 **Posibilitatea de contestare** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală)*

(1) Împotriva titlului de creanță, precum şi împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac şi nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii. (2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia. (3) Baza de impunere şi impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună. (4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) şi deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat. (5) În cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 89 alin. (1), contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului. (6) Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.	(1) Împotriva titlului de creanță, precum şi împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit prezentului titlu. Contestația este o cale administrativă de atac şi nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal. (2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal. (3) Baza de impozitare şi creanța fiscală stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună. (4) Pot fi contestate în condițiile alin. (3) şi deciziile de nemodificare a bazei de impozitare prin care nu sunt stabilite creanțe fiscale. (5) În cazul deciziilor referitoare la baza de impozitare, reglementate potrivit art. 99 alin. (1), contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului. (6) Bazele de impozitare constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impozitare pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii.
ART. 206 **Forma şi conținutul contestației** (1) Contestația se formulează în scris şi va cuprinde: a) datele de identificare a contestatorului; b) obiectul contestației; c) motivele de fapt şi de drept; d) dovezile pe care se întemeiază; e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum şi ştampila*) în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii. (2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele şi măsurile stabilite şi înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva	ART. 269 **Forma şi conținutul contestației** (1) Contestația se formulează în scris şi va cuprinde: a) datele de identificare a contestatorului; b) obiectul contestației; c) motivele de fapt şi de drept; d) dovezile pe care se întemeiază; e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii. (2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele şi măsurile stabilite şi înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat. (3) În contestațiile care au ca obiect sume se specifică cuantumul sumei totale contestate, individualizată pe categorii de creanțe fiscale, precum şi

refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal. (3) Contestația se depune la organul fiscal, respectiv vamal, al cărui act administrativ este atacat şi nu este supusă taxelor de timbru. ***)** *Conform art. V alin. (1) din O.G. nr. 17/2015, persoanele fizice, persoanele juridice de drept privat, precum şi entitățile fără personalitate juridică nu au obligația de a aplica ştampila pe declarații, cereri sau orice alte documente depuse la instituțiile sau autoritățile publice.*	accesorii ale acestora. În situația în care se constată nerespectarea acestei obligații, organul fiscal de soluționare competent solicită contestatorului, în scris, ca acesta să precizeze, în termen de 5 zile de la comunicarea solicitării, cuantumul sumei contestate, individualizată. În cazul în care contestatorul nu comunică suma, se consideră contestat întregul act administrativ fiscal atacat. (4) Contestația se depune la organul fiscal emitent al actului administrativ atacat şi nu este supusă taxelor extrajudiciare de timbru.
ART. 207 **Termenul de depunere a contestației** (1) Contestația se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii. (2) În cazul în care competența de soluționare nu aparține organului emitent al actului administrativ fiscal atacat, contestația va fi înaintată de către acesta, în termen de 5 zile de la înregistrare, organului de soluționare competent. (3) În cazul în care contestația este depusă la un organ fiscal necompetent, aceasta va fi înaintată, în termen de 5 zile de la data primirii, organului fiscal emitent al actului administrativ atacat. *(4) Dacă actul administrativ fiscal nu conține elementele prevăzute la art. 43 alin. (2) lit. i), contestația poate fi depusă, în termen de 3 luni de la data comunicării actului administrativ fiscal, la organul fiscal emitent al actului administrativ atacat.*	ART. 270 **Termenul de depunere a contestației** (1) Contestația se depune în termen de 45 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii. (2) În cazul în care contestația nu este depusă la organul fiscal emitent, aceasta se înaintează, în termen de cel mult 5 zile de la data primirii, organului fiscal emitent al actului administrativ atacat. (3) În cazul în care competența de soluționare nu aparține organului emitent al actului administrativ fiscal atacat, contestația se înaintează de către acesta, în termen de 5 zile de la înregistrare, organului de soluționare competent. (4) Dacă actul administrativ fiscal nu conține elementele prevăzute la art. 46 alin. (2) lit. i), contestația poate fi depusă, în termen de 3 luni de la data comunicării actului administrativ fiscal, la organul fiscal emitent al actului administrativ atacat.
ART. 208 **Retragerea contestației** (1) Contestația poate fi retrasă de contestator până la soluționarea acesteia. Organul de soluționare competent va	ART. 271 **Retragerea contestației** (1) Contestația poate fi retrasă de către contestator până la soluționarea acesteia. În acest caz, organul de soluționare competent comunică

comunica contestatorului decizia prin care se ia act de renunțarea la contestație. (2) Prin retragerea contestației nu se pierde dreptul de a se înainta o nouă contestație în interiorul termenului general de depunere a acesteia.	contestatorului decizia prin care se ia act de renunțarea la contestație. (2) Prin retragerea contestației nu se pierde dreptul de a se înainta o nouă contestație în interiorul termenului prevăzut la art. 270.
CAPITOLUL II **Competența de soluționare a contestațiilor. Decizia de soluționare**	CAPITOLUL II **Competența de soluționare a contestațiilor. Decizia de soluționare**
ART. 209*) **Organul competent** *(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum şi împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către:* *a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială îşi au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 5 milioane lei, precum şi pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale de inspecție/control;*	ART. 272*) ***Organul competent*** *(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, a deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum şi împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către structurile specializate de soluționare a contestațiilor.* *(2) Structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială îşi au domiciliul fiscal contestatarii este competentă pentru soluționarea contestațiilor ce au ca obiect:* *a) creanțe fiscale în cuantum de până la 5 milioane lei;* *b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de până la 5 milioane lei şi deciziile de reverificare, cu excepția celor pentru care competența de soluționare aparține direcției generale prevăzute la alin. (5).* *(3) Structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili este competentă să soluționeze contestațiile formulate de marii contribuabili ce au ca obiect:* *a) creanțe fiscale în cuantum de până la 5 milioane lei, cu excepția celor emise în conformitate cu legislația în materie vamală pentru care competența de soluționare aparține direcției generale prevăzute la alin. (5);* *b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de până la 5*

b) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice competentă conform art. 36 alin. (3) pentru administrarea contribuabililor nerezidenți care nu au pe teritoriul României un sediu permanent, pentru contestațiile formulate de aceştia, ce au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 5 milioane lei, precum şi pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale de inspecție/control;	*milioane lei.* *(4) Contestațiile formulate de contribuabilii nerezidenți care nu au pe teritoriul României un sediu permanent ce au ca obiect creanțe fiscale în cuantum de până la 5 milioane lei se soluționează de structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice/Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili competentă pentru administrarea creanțelor respectivului contribuabil nerezident. În cazul în care competența de administrare a creanțelor datorate de contribuabilul nerezident revine Direcției Generale de Administrare a Marilor Contribuabili, iar contestațiile au ca obiect creanțe fiscale în cuantum de 5 milioane lei sau mai mare, competența de soluționare a contestațiilor revine direcției generale prevăzute la alin. (5).*
c) Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesoriile acestora, precum şi măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de 5 milioane lei sau mai mare, pentru contestațiile formulate de marii contribuabili, precum şi cele formulate împotriva actelor enumerate în prezentul articol, emise de organele centrale de inspecție/control, indiferent de cuantum.	*(5) Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F. este competentă pentru soluționarea contestațiilor care au ca obiect:* *a) creanțe fiscale în cuantum de 5 milioane lei sau mai mare;* *b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de 5 milioane lei sau mai mare;* *c) decizia de reverificare, în cazul contestațiilor formulate de marii contribuabili;* *d) creanțe fiscale şi măsura de diminuare a pierderii fiscale indiferent de cuantum, precum şi decizia de reverificare, în cazul contestațiilor formulate de contribuabili împotriva actelor emise de organele fiscale din aparatul central al A.N.A.F.;* *e) deciziile de regularizare emise în conformitate cu legislația în materie vamală, în cazul contestațiilor formulate de marii contribuabili, indiferent de cuantum.*
(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente. (3) Contestațiile formulate de cei care se consideră lezați de refuzul nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal se soluționează de către organul ierarhic superior organului fiscal competent să emită acel act.	*(6) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale decât cele prevăzute la alin. (1) se soluționează de către organele fiscale emitente.*
(3^1) Competența de soluționare a contestațiilor prevăzută la alin. (1) se poate delega altui organ de soluționare prevăzut la alin. (1), în condițiile stabilite prin ordinul preşedintelui Agenției Naționale de	*(7) Competența de soluționare a contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale se poate delega altui organ de soluționare, în condițiile stabilite prin ordinul preşedintelui A.N.A.F. Contestatorul şi*

Administrare Fiscală. Contestatorul şi persoanele introduse în procedura de soluționare a contestației sunt informați cu privire la schimbarea competenței de soluționare a contestației. (4) Contestațiile formulate împotriva actelor administrative fiscale emise de autoritățile administrației publice locale, precum şi de alte autorități publice care, potrivit legii, administrează creanțe fiscale se soluționează de către aceste autorități. (5) Cuantumul sumelor prevăzute la alin. (1) se actualizează prin hotărâre a Guvernului. ***)** *Alin. (1) al art. 209 a fost modificat prin art. III pct. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014. Reproducem mai jos prevederile art. XXVII alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2014 .* *"(3) Dispozițiile art. III pct. 17 se aplică contestațiilor depuse după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență."*	*persoanele introduse în procedura de soluționare a contestației sunt informați cu privire la schimbarea competenței de soluționare a contestației. (A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3740/2015 privind condițiile de delegare a competenței de soluționare a contestațiilor altui organ de soluționare)* *(8) Contestațiile formulate împotriva actelor administrative fiscale emise de organele fiscale locale se soluționează de către aceste organe fiscale.* *(9) Contestațiile formulate împotriva actelor administrative fiscale emise de alte autorități publice care, potrivit legii, administrează creanțe fiscale se soluționează de către aceste autorități.* ***) 1.** *A se vedea şi art. IV alin. (2) şi (3) din O.U.G. nr. 50/2015 , articol reprodus în nota de la sfârşitul textului actualizat.* ***2.** Art. 272, aşa cum a fost modificat prin art. II pct. 11 din O.U.G. nr. 50/2015, nu mai conține titlu (denumire marginală). Apreciem însă că legiuitorul a omis din eroare titlul articolului 272 la efectuarea modificării.* *În textul actualizat, s-a păstrat pentru art. 272 titlul pe care îl avea înainte de modificarea efectuată prin art. II pct. 11 din O.U.G. nr. 50/2015.*
ART. 210 **Decizia sau dispoziția de soluționare** (1) În soluționarea contestației, organul competent se pronunță prin decizie sau dispoziție, după caz. (2) Decizia sau dispoziția emisă în soluționarea contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.	ART. 273 **Decizia de soluționare** (1) În soluționarea contestației, organul de soluționare competent se pronunță prin decizie. (2) Decizia emisă în soluționarea contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac şi este obligatorie pentru organul fiscal emitent al actelor administrative fiscale contestate.
ART. 211 **Forma şi conținutul deciziei de soluționare a contestației** (1) Decizia de soluționare a contestației se emite în formă scrisă şi va cuprinde: preambulul, considerentele şi dispozitivul. (2) Preambulul cuprinde: denumirea organului învestit cu soluționarea, numele sau denumirea contestatorului, domiciliul fiscal al acestuia, numărul de înregistrare a contestației la organul de soluționare competent, obiectul cauzei, precum şi sinteza susținerilor părților atunci când organul competent de soluționare a contestației nu este organul emitent al actului atacat.	ART. 274 **Forma şi conținutul deciziei de soluționare a contestației** (1) Decizia de soluționare a contestației se emite în formă scrisă şi cuprinde: preambulul, considerentele şi dispozitivul. (2) Preambulul cuprinde: denumirea organului învestit cu soluționarea, datele de identificare ale contestatorului, numărul de înregistrare a contestației la organul de soluționare competent, obiectul cauzei, precum şi sinteza susținerilor părților atunci când organul competent de soluționare a contestației nu este organul emitent al actului atacat.

(3) Considerentele cuprind motivele de fapt şi de drept care au format convingerea organului de soluționare competent în emiterea deciziei. (4) Dispozitivul cuprinde soluția pronunțată, calea de atac, termenul în care aceasta poate fi exercitată şi instanța competentă. (5) Decizia se semnează de către conducătorul direcției generale, directorul general al organului competent constituit la nivel central, conducătorul organului fiscal emitent al actului administrativ atacat sau de înlocuitorii acestora, după caz.	(3) Considerentele cuprind motivele de fapt şi de drept care au format convingerea organului de soluționare competent în emiterea deciziei. (4) Dispozitivul cuprinde soluția pronunțată, calea de atac, termenul în care aceasta poate fi exercitată şi instanța competentă. (5) Decizia se semnează de către conducătorul structurii de soluționare a contestației ori conducătorul organului fiscal emitent al actului administrativ atacat sau de înlocuitorii acestora, după caz.
CAPITOLUL III **Dispoziții procedurale**	CAPITOLUL III **Dispoziții procedurale**
ART. 212 **Introducerea altor persoane în procedura de soluționare** (1) Organul de soluționare competent poate introduce, din oficiu sau la cerere, în soluționarea contestației, după caz, alte persoane ale căror interese juridice de natură fiscală sunt afectate în urma emiterii deciziei de soluționare a contestației. Înainte de introducerea altor persoane, contestatorul va fi ascultat conform art. 9. (2) Persoanele care participă la realizarea venitului în sensul art. 205 alin. (5) şi nu au înaintat contestație vor fi introduse din oficiu. (3) Persoanei introduse în procedura de contestație i se vor comunica toate cererile şi declarațiile celorlalte părți. Această persoană are drepturile şi obligațiile părților rezultate din raportul de drept fiscal ce formează obiectul contestației şi are dreptul să înainteze propriile sale cereri. (4) Dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la intervenția forțată şi voluntară sunt aplicabile.	ART. 275 **Introducerea altor persoane în procedura de soluționare** (1) Organul de soluționare competent poate introduce, din oficiu sau la cerere, în soluționarea contestației, după caz, alte persoane ale căror interese juridice de natură fiscală sunt afectate în urma emiterii deciziei de soluționare a contestației. Înainte de introducerea altor persoane, contestatorul va fi ascultat conform art. 9. (2) Persoanele care participă la realizarea venitului în sensul art. 268 alin. (5) şi nu au înaintat contestație vor fi introduse din oficiu. (3) Persoanei introduse în procedura de contestație i se vor comunica toate cererile şi declarațiile celorlalte părți. Această persoană are drepturile şi obligațiile părților rezultate din raportul juridic fiscal ce formează obiectul contestației şi are dreptul să înainteze propriile sale cereri. (4) Dispozițiile Codului de procedură civilă, republicat, referitoare la intervenția forțată şi voluntară sunt aplicabile.
ART. 213 **Soluționarea contestației** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 1754/2008 pentru aprobarea Deciziei Comisiei de proceduri fiscale nr. 2/2008)*	ART. 276 **Soluționarea contestației**

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt şi de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea şi de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării. (2) Organul de soluționare competent pentru lămurirea cauzei poate solicita punctul de vedere al direcțiilor de specialitate din minister sau al altor instituții şi autorități. (3) Prin soluționarea contestației nu se poate crea o situație mai grea contestatorului în propria cale de atac. (4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora. (5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură şi asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.	(1) În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt şi de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea şi cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării. (2) Organul de soluționare competent, pentru lămurirea cauzei, poate solicita: a) punctul de vedere al direcțiilor de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, A.N.A.F. sau al altor instituții şi autorități competente să se pronunțe în cauzele respective; b) efectuarea, de către organele competente, a unei constatări la fața locului în condițiile art. 65. (3) Prin soluționarea contestației nu se poate crea o situație mai grea contestatorului în propria cale de atac. (4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora poate/pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se oferă posibilitatea să se pronunțe asupra acestora. (5) Contestatorul poate solicita organului de soluționare competent susținerea orală a contestației. În acest caz, organul de soluționare fixează un termen pentru care convoacă, la sediul său, contestatorul şi reprezentantul organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal contestat. Această solicitare poate fi adresată organului de soluționare competent în termen de cel mult 30 de zile de la data înregistrării contestației sub sancțiunea decăderii. (6) Organul de soluționare competent se pronunță mai întâi asupra excepțiilor de procedură şi asupra celor de fond, iar, când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se mai procedează la analiza pe fond a cauzei. (7) Contestațiile formulate potrivit prezentului titlu se soluționează în termenul prevăzut la art. 77.
ART. 214 **Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale**	ART. 277 **Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale**

administrativă (1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când: a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârşirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă; b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți. (2) Organul de soluționare competent poate suspenda procedura, la cerere, dacă sunt motive întemeiate. La aprobarea suspendării, organul de soluționare competent va stabili şi termenul până la care se suspendă procedura. Suspendarea poate fi solicitată o singură dată. (3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu. (4) Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor fiscale competente pentru soluționarea contestației, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă.	**administrativă** (1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când: a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârşirii unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare şi a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă; b) soluționarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența ori inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți. (2) La cererea contestatorului, organul de soluționare competent suspendă procedura şi stabileşte termenul până la care aceasta se suspendă. Termenul de suspendare nu poate fi mai mare de 6 luni de la data acordării. Suspendarea poate fi solicitată o singură dată. (3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat ori nu. (4) Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor de soluționare competente, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă.
ART. 215 **Suspendarea executării actului administrativ fiscal** (1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal. (2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contribuabilului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune de până la 20% din cuantumul sumei contestate, iar în cazul cererilor al căror obiect nu este evaluabil în bani, o cauțiune de până la 2.000 lei.	ART. 278 **Suspendarea executării actului administrativ fiscal** (1) Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspendă executarea actului administrativ fiscal. (2) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului contestatorului de a cere suspendarea executării actului administrativ fiscal, în temeiul Legii nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare. Instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune, după cum urmează: a) de 10%, dacă această valoare este până la 10.000 lei; b) de 1.000 lei plus 5% pentru ceea ce depăşeşte 10.000 lei;

(3) În cazul suspendării executării actului administrativ fiscal, dispusă de instanțele de judecată în baza prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare, toate efectele actului administrativ fiscal sunt suspendate până la încetarea acesteia.	c) de 5.500 lei plus 1% pentru ceea ce depăşeşte 100.000 lei; d) de 14.500 lei plus 0,1% pentru ceea ce depăşeşte 1.000.000 lei. (3) În cazul suspendării executării actului administrativ fiscal, dispusă de instanțele de judecată în baza prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare, toate efectele actului administrativ fiscal sunt suspendate până la încetarea acesteia şi obligațiile fiscale nu se înscriu în certificatul de atestare fiscală. (4) Prin excepție de la prevederile art. 173, în cazul în care instanța judecătorească de contencios administrativ admite cererea contribuabilului/plătitorului de suspendare a executării actului administrativ fiscal potrivit prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare, nu se datorează penalități de întârziere pe perioada suspendării. În cazul creanțelor administrate de organul fiscal local, pe perioada suspendării se datorează majorări de întârziere de 0,5% pe lună sau fracțiune de lună, reprezentând echivalentul prejudiciului. (5) Suspendarea executării actului administrativ fiscal dispusă potrivit art. 14 din Legea nr. 554/2004, cu modificările şi completările ulterioare, încetează de drept şi fără nicio formalitate dacă acțiunea în anularea actului administrativ fiscal nu a fost introdusă în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei de soluționare a contestației.
CAPITOLUL IV **Soluții asupra contestației**	CAPITOLUL IV **Soluții asupra contestației**
ART. 216 **Soluții asupra contestației** (1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă. (2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat. (3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.	ART. 279 **Soluții asupra contestației** (1) Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă. (2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat. (3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care din documentele existente la dosar şi în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent al actului atacat nu se poate stabili situația de fapt în cauza dedusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul emitent şi de contestator. În acest

(3^1) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeaşi perioadă şi acelaşi obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare. (4) Prin decizie se poate suspenda soluționarea cauzei, în condițiile prevăzute de art. 214.	caz, organul emitent al actului desființat urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală şi pentru o perioadă supusă impozitării desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată. (4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeaşi perioadă şi acelaşi obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare. (5) Prin decizie se poate suspenda soluționarea cauzei, în condițiile prevăzute de art. 277. (6) Prin decizie se poate constata nulitatea actului atacat. (7) În cazul soluțiilor de desființare, dispozițiile art. 129 alin. (3) se aplică în mod corespunzător pentru toate categoriile de acte administrativ fiscale contestate, chiar dacă la data refacerii inspecției/controlului termenul de prescripție ar fi împlinit.
ART. 217 **Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale** (1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei. (2) Contestația nu poate fi respinsă dacă poartă o denumire greşită.	ART. 280 **Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale** (1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația se respinge fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei. (2) Contestația nu poate fi respinsă dacă poartă o denumire greşită.
ART. 218 **Comunicarea deciziei şi calea de atac** (1) Decizia privind soluționarea contestației se comunică contestatorului, persoanelor introduse, în condițiile art. 44, precum şi organului fiscal emitent al actului administrativ atacat. *(2) Deciziile emise în soluționarea contestațiilor pot fi atacate de către contestatar sau de către persoanele introduse în procedura de soluționare a contestației potrivit art. 212, la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în condițiile legii.*	ART. 281 **Comunicarea deciziei şi calea de atac** (1) Decizia privind soluționarea contestației se comunică contestatorului, persoanelor introduse în procedura de soluționare a contestației, precum şi organului fiscal emitent al actului administrativ atacat. (2) Deciziile emise în soluționarea contestațiilor împreună cu actele administrative fiscale la care se referă pot fi atacate de către contestator sau de către persoanele introduse în procedura de soluționare a contestației, la instanța judecătorească de contencios administrativ

(3) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a dispus desființarea, încheierea noului act administrativ fiscal ca urmare a soluției de desființare emise în procedura de soluționare a contestației se face după ce hotărârea judecătorească a rămas definitivă şi irevocabilă.	competentă, în condițiile legii. (3) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a dispus desființarea, încheierea noului act administrativ fiscal ca urmare a soluției de desființare emise în procedura de soluționare a contestației se face în termen de 30 de zile de la data aducerii la cunoştința organului fiscal a deciziei de desființare. (4) În situația în care instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) admite, în totalitate sau în parte, acțiunea prevăzută la alin. (3), organul fiscal emitent anulează în mod corespunzător noul act administrativ fiscal, precum şi, după caz, actele administrative subsecvente, iar contestatorul este pus în situația anterioară emiterii deciziei de desființare. (5) În situația nesoluționării contestației în termen de 6 luni de la data depunerii contestației contestatorul se poate adresa instanței de contencios administrativ competentă pentru anularea actului. La calculul acestui termen nu sunt incluse perioadele în care procedura de soluționare a contestației este suspendată potrivit art. 277. (6) Procedura de soluționare a contestației încetează la data la care organul fiscal a luat la cunoştință de acțiunea în contencios administrativ formulată de contribuabil/plătitor. (7) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a respins contestația de către organul fiscal fără ca acesta să intre în cercetarea fondului raportului juridic fiscal, dacă instanța constată că soluția adoptată de către organul fiscal este nelegală şi/sau netemeinică, se va pronunța şi asupra fondului raportului juridic fiscal.
	TITLUL IX **Procedura amiabilă pentru evitarea/eliminarea dublei impuneri**
	ART. 282 **Procedura amiabilă** (1) În baza prevederilor convenției sau acordului de evitare a dublei impuneri, contribuabilul/plătitorul rezident în România, care consideră că

	impozitarea în celălalt stat contractant nu este conformă cu prevederile convenției ori acordului respectiv, poate solicita A.N.A.F. inițierea procedurii amiabile. (2) A.N.A.F. realizează procedura amiabilă şi în cazul în care autoritatea competentă a statului cu care România are încheiată o convenție sau un acord de evitare a dublei impuneri îi solicită acest lucru. (3) Prevederile alin. (1) şi (2) se completează cu prevederile Convenției privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate (90/436/EEC), a Codului de conduită revizuit pentru punerea în aplicare efectivă a Convenției privind eliminarea dublei impuneri în legătură cu ajustarea profiturilor întreprinderilor asociate (2009/C322/01), precum şi a convențiilor ori acordurilor de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu alte state. (4) Modalitatea de derulare a procedurii amiabile se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.
	ART. 283 **Procedura pentru eliminarea dublei impuneri între persoane române afiliate** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 442/2016 ,privind cuantumul tranzacțiilor, termenele pentru întocmire, conținutul şi condițiile de solicitare a dosarului prețurilor de transfer şi procedura de ajustare/estimare a prețurilor de transfer, O.P.A.N.A.F. nr. 3737/2015 privind aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie de ajustare/estimare a venitului sau cheltuielii uneia dintre persoanele afiliate)* (1) În sensul prezentului articol, prin dublă impunere se înțelege situația în care acelaşi venit/profit impozabil se impozitează la două sau mai multe persoane române afiliate între care s-au încheiat tranzacții. (2) În cazul tranzacțiilor între persoane române afiliate, ajustarea/estimarea venitului sau cheltuielii uneia dintre persoanele afiliate, efectuată de către organul fiscal competent pentru administrarea creanțelor datorate de respectiva persoană, este opozabilă şi organului fiscal pentru administrarea creanțelor celeilalte persoane afiliate. (3) Ajustarea/Estimarea se decide de organul fiscal competent prin emiterea deciziei de impunere pentru contribuabilul/plătitorul verificat. În vederea evitării dublei impuneri, în cazul ajustării/estimării venitului/cheltuielii uneia dintre persoanele române afiliate, după

	rămânerea definitivă a deciziei de impunere în sistemul căilor administrative şi judiciare de atac, organul fiscal competent pentru administrarea contribuabilului/plătitorului verificat emite decizia de ajustare/estimare. (4) Decizia de ajustare/estimare se comunică atât celeilalte/celorlalte persoane române afiliate, cât şi organului fiscal competent pentru administrarea creanțelor datorate de cealaltă/celelalte persoană(e) română(e) afiliată(e) şi este opozabilă organului fiscal numai dacă cealaltă/celelalte persoană(e) română(e) afiliată(e) a(u) aplicat prevederile alin. (5), efectuând corecțiile pentru evitarea dublei impuneri. (5) În vederea eliminării dublei impuneri ca urmare a ajustării/estimării venitului sau cheltuielii, cealaltă persoană afiliată poate corecta, corespunzător deciziei de ajustare/estimare, declarația de impunere aferentă perioadei fiscale în care s-a desfăşurat respectiva tranzacție. Această situație reprezintă o condiție care impune corectarea bazei de impozitare potrivit prevederilor art. 105 alin. (6). (6) Modelul şi conținutul deciziei de ajustare/estimare, modalitatea de emitere a acesteia, precum şi procedura de ajustare/estimare se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F.
	TITLUL X **Aspecte internaționale**
TITLUL VII^1 ***Cooperarea administrativă în domeniul fiscal***	CAPITOLUL I **Cooperarea administrativă în domeniul fiscal**
CAPITOLUL I ***Dispoziții generale***	SECȚIUNEA 1 **Dispoziții generale**
ART. 109^5 ***Scopul*** *(1) Prezentul titlu reglementează normele şi procedurile potrivit cărora România cooperează cu celelalte state membre în vederea*	ART. 284 **Scopul** (1) Prezentul capitol reglementează normele şi procedurile potrivit cărora România cooperează cu celelalte state membre din cadrul Uniunii

realizării unui schimb de informații care este în mod previzibil relevant pentru administrarea şi aplicarea legilor interne ale statelor membre în privința taxelor şi impozitelor prevăzute la art. 109^6. *(2) Prezentul titlu conține şi dispoziții privind schimbul de informații prevăzut la alin. (1) prin mijloace electronice, precum şi norme şi proceduri potrivit cărora România cooperează cu Comisia Europeană pe teme de coordonare şi evaluare.* *(3) Prezentul titlu nu afectează aplicarea în România a normelor privind asistența reciprocă în materie penală şi nu aduce atingere îndeplinirii niciunei obligații a României în temeiul altor instrumente juridice, inclusiv acorduri bilaterale sau multilaterale, în ceea ce priveşte cooperarea administrativă extinsă.*	Europene, denumite în continuare state membre, în vederea realizării unui schimb de informații care este în mod previzibil relevant pentru administrarea şi aplicarea legilor interne ale statelor membre în privința taxelor şi impozitelor prevăzute la art. 285. (2) Prezentul capitol conține şi dispoziții privind schimbul de informații prevăzut la alin. (1) prin mijloace electronice, precum şi norme şi proceduri potrivit cărora România cooperează cu Comisia Europeană pe teme de coordonare şi evaluare. (3) Prezentul capitol nu afectează aplicarea în România a normelor privind asistența reciprocă în materie penală şi nu aduce atingere îndeplinirii niciunei obligații a României în temeiul altor instrumente juridice, inclusiv acorduri bilaterale sau multilaterale, în ceea ce priveşte cooperarea administrativă extinsă.
ART. 109^6 ***Sfera de aplicare*** *(1) Prezentul titlu se aplică tuturor tipurilor de taxe şi impozite percepute de către stat, unitățile administrativ-teritoriale ori subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, ori în numele acestora.* *(2) Fără a aduce atingere alin. (1), prezentul titlu nu se aplică:* *a) taxei pe valoarea adăugată, taxelor vamale şi accizelor, care fac obiectul unei alte legislații a Uniunii Europene privind cooperarea administrativă dintre statele membre;* *b) contribuțiilor obligatorii la sistemul de securitate socială plătibile statului sau instituțiilor de securitate socială de drept public.* *(3) Taxele şi impozitele, astfel cum sunt prevăzute la alin. (1), nu se interpretează în niciun caz ca incluzând:* *a) taxele, cum ar fi cele pentru certificate şi alte documente emise de autoritățile publice;* *b) contribuțiile de natură contractuală, cum ar fi sumele stabilite pentru utilitățile publice.* *(4) Prezentul titlu se aplică taxelor şi impozitelor prevăzute la alin. (1), percepute în cadrul teritoriilor unde tratatele Uniunii Europene sunt aplicabile în temeiul art. 52 din Tratatul privind Uniunea*	ART. 285 **Sfera de aplicare** (1) Prezentul capitol se aplică tuturor tipurilor de taxe şi impozite percepute de către stat, unitățile administrativ-teritoriale ori subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, ori în numele acestora. (2) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1), prezentul capitol nu se aplică: a) taxei pe valoarea adăugată, taxelor vamale şi accizelor, care fac obiectul unei alte legislații a Uniunii Europene privind cooperarea administrativă dintre statele membre; b) contribuțiilor obligatorii la sistemul de securitate socială plătibile statului sau instituțiilor de securitate socială de drept public. (3) Taxele şi impozitele, astfel cum sunt prevăzute la alin. (1), nu se interpretează în niciun caz ca incluzând: a) taxele, cum ar fi cele pentru certificate şi alte documente emise de autoritățile publice; b) contribuțiile de natură contractuală, cum ar fi sumele stabilite pentru utilitățile publice. (4) Prezentul capitol se aplică taxelor şi impozitelor prevăzute la alin. (1), percepute în cadrul teritoriilor unde tratatele Uniunii Europene sunt aplicabile în temeiul art. 52 din Tratatul privind Uniunea Europeană.

Europeană.	
ART. 109^7 ***Definiții*** *În sensul prezentului titlu, termenii şi expresiile de mai jos au următoarea semnificație:* *a) autoritate competentă a unui stat membru - autoritatea care a fost desemnată ca atare de către statul membru respectiv. În cazul în care acționează în temeiul prezentului titlu, un birou central de legătură, un departament de legătură sau un funcționar autorizat este considerat, de asemenea, autoritate competentă prin delegare, potrivit art. 109^8;* *b) birou central de legătură - un birou care a fost desemnat ca fiind responsabilul principal pentru contactele cu alte state membre în domeniul cooperării administrative;* *c) departament de legătură - orice birou, altul decât biroul central de legătură, care a fost astfel desemnat în vederea schimbului direct de informații în temeiul prezentului titlu;* *d) funcționar autorizat - orice funcționar care este autorizat să facă schimb direct de informații în temeiul prezentului titlu;* *e) autoritate solicitantă - biroul central de legătură, un departament de legătură sau orice funcționar autorizat al unui stat membru care înaintează o cerere de asistență în numele autorității competente;* *f) autoritate solicitată - biroul central de legătură, un departament de legătură sau orice funcționar autorizat al unui stat membru care primeşte o cerere de asistență în numele autorității competente;* *g) anchetă administrativă - toate controalele, verificările şi alte acțiuni întreprinse de statele membre în exercitarea atribuțiilor lor, în scopul asigurării aplicării corecte a legislației fiscale;* *h) schimb de informații la cerere - transmiterea de informații efectuată pe baza unei cereri adresate de statul membru solicitant statului membru solicitat într-un caz specific;* *i) schimb automat - comunicarea sistematică a informațiilor predefinite către alt stat membru, fără cerere prealabilă, la intervale regulate prestabilite. În contextul art. 109^12, informațiile disponibile*	ART. 286 **Definiții** În sensul prezentului capitol, termenii şi expresiile de mai jos au următoarea semnificație: a) autoritate competentă a unui stat membru - autoritatea care a fost desemnată ca atare de către statul membru respectiv. În cazul în care acționează în temeiul prezentului capitol, un birou central de legătură, un departament de legătură sau un funcționar autorizat este considerat, de asemenea, autoritate competentă prin delegare, potrivit art. 287; b) birou central de legătură - un birou care a fost desemnat ca fiind responsabilul principal pentru contactele cu alte state membre în domeniul cooperării administrative; c) departament de legătură - orice birou, altul decât biroul central de legătură, care a fost astfel desemnat în vederea schimbului direct de informații în temeiul prezentului capitol; d) funcționar autorizat - orice funcționar care este autorizat să facă schimb direct de informații în temeiul prezentului capitol; e) autoritate solicitantă - biroul central de legătură, un departament de legătură sau orice funcționar autorizat al unui stat membru care înaintează o cerere de asistență în numele autorității competente; f) autoritate solicitată - biroul central de legătură, un departament de legătură sau orice funcționar autorizat al unui stat membru care primeşte o cerere de asistență în numele autorității competente; g) anchetă administrativă - toate controalele, verificările şi alte acțiuni întreprinse de statele membre în exercitarea atribuțiilor lor, în scopul asigurării aplicării corecte a legislației fiscale; h) schimb de informații la cerere - transmiterea de informații efectuată pe baza unei cereri adresate de statul membru solicitant statului membru solicitat într-un caz specific; i) schimb de informații automat - comunicarea sistematică a informațiilor predefinite referitoare la rezidenții din alte state membre către statul membru de rezidență relevant, fără cerere prealabilă, la intervale

se referă la informații din dosarele fiscale ale statelor membre care comunică informațiile respective, care pot fi accesate potrivit procedurilor de colectare şi procesare a informațiilor din acel stat membru;	regulate prestabilite. În sensul art. 291, informațiile disponibile se referă la informații din dosarele fiscale ale statelor membre care comunică informațiile respective, care pot fi accesate în conformitate cu procedurile de colectare şi procesare a informațiilor din acel stat membru. În sensul art. 291 alin. (4) şi (7), al art. 304 alin. (2) şi al art. 308 alin. (2) şi (3), orice termen scris cu inițială majusculă are sensul atribuit conform definițiilor corespunzătoare prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul cod;
j) schimb spontan - comunicarea nesistematică, în orice moment şi fără o cerere prealabilă, a unor informații către un alt stat membru;	j) schimb de informații spontan - comunicarea nesistematică, în orice moment şi fără o cerere prealabilă, a unor informații către un alt stat membru;
k) persoană - orice persoană fizică ori juridică, orice asociere de persoane căreia îi este recunoscută, prin lege, capacitatea de a încheia acte juridice, dar care nu are statut de persoană juridică, sau orice altă entitate, indiferent de natura ori forma acesteia, fie că are sau nu personalitate juridică, care deține ori gestionează active care, alături de venitul generat de acestea, sunt supuse unor taxe ori impozite care fac obiectul prezentului titlu;	k) persoană - orice persoană fizică ori juridică, orice asociere de persoane căreia îi este recunoscută, prin lege, capacitatea de a încheia acte juridice, dar care nu are statut de persoană juridică, sau orice altă entitate, indiferent de natura ori forma acesteia, fie că are sau nu personalitate juridică, care deține ori gestionează active care, alături de venitul generat de acestea, sunt supuse unor taxe ori impozite care fac obiectul prezentului capitol;
l) mijloace electronice - utilizarea unui echipament electronic pentru procesarea, inclusiv compresia digitală, şi stocarea datelor şi prin utilizarea transmisiei prin fir a transmisiei radio, a tehnologiilor optice sau a altor mijloace electromagnetice;	l) mijloace electronice - utilizarea unui echipament electronic pentru procesarea, inclusiv compresia digitală, şi stocarea datelor şi prin utilizarea transmisiei prin fir a transmisiei radio, a tehnologiilor optice sau a altor mijloace electromagnetice;
m) rețea CCN - platforma comună bazată pe rețeaua comună de comunicații (CCN) dezvoltată de Uniunea Europeană pentru a asigura toate transmisiile prin mijloace electronice între autoritățile competente din domeniul vamal şi fiscal.	m) rețea CCN - platforma comună bazată pe rețeaua comună de comunicații (CCN) dezvoltată de Uniunea Europeană pentru a asigura toate transmisiile prin mijloace electronice între autoritățile competente din domeniul vamal şi fiscal.
ART. 109^8 ***Autoritatea competentă din România*** *(A se vedea: O.M.F.P. nr. 353/2013 privind desemnarea biroului central de legătură responsabil pentru schimbul de informații privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal între statele membre ale Uniunii Europene)* *(1) Autoritatea competentă din România pentru aplicarea prevederilor prezentului titlu, precum şi pentru contactele cu Comisia Europeană este Agenția Națională de Administrare Fiscală.* *(2) Prin ordin al ministrului finanțelor publice*), la propunerea*	ART. 287 **Autoritatea competentă din România** (1) Autoritatea competentă din România pentru aplicarea prevederilor prezentului capitol, precum şi pentru contactele cu Comisia Europeană este A.N.A.F. (2) Prin ordin al preşedintelui A.N.A.F., se desemnează biroul central de

preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, se desemnează biroul central de legătură. Autoritatea competentă din România este responsabilă de informarea Comisiei Europene şi a celorlalte state membre cu privire la desemnarea biroului central de legătură.	legătură. Autoritatea competentă din România este responsabilă de informarea Comisiei Europene şi a celorlalte state membre cu privire la desemnarea biroului central de legătură.
(3) Prin ordinul prevăzut la alin. (2), biroul central de legătură poate fi desemnat responsabil şi de contactele cu Comisia Europeană. Autoritatea competentă din România este responsabilă de informarea Comisiei Europene cu privire la acest lucru.	(3) Prin ordinul prevăzut la alin. (2), biroul central de legătură poate fi desemnat responsabil şi de contactele cu Comisia Europeană. Autoritatea competentă din România este responsabilă de informarea Comisiei Europene cu privire la acest lucru.
(4) Autoritatea competentă din România poate desemna departamente de legătură cu competențe repartizate potrivit legislației sau politicii sale naționale. Biroul central de legătură are responsabilitatea de a actualiza lista departamentelor de legătură şi de a o pune la dispoziția birourilor centrale de legătură din celelalte state membre interesate, precum şi a Comisiei Europene.	(4) Autoritatea competentă din România poate desemna departamente de legătură cu competențe repartizate potrivit legislației sau politicii sale naționale. Biroul central de legătură are responsabilitatea de a actualiza lista departamentelor de legătură şi de a o pune la dispoziția birourilor centrale de legătură din celelalte state membre interesate, precum şi a Comisiei Europene.
(5) Autoritatea competentă din România poate desemna funcționari autorizați. Biroul central de legătură are responsabilitatea de a actualiza lista acestor funcționari autorizați şi de a o pune la dispoziția birourilor centrale de legătură din celelalte state membre interesate, precum şi a Comisiei Europene.	(5) Autoritatea competentă din România poate desemna funcționari autorizați. Biroul central de legătură are responsabilitatea de a actualiza lista acestor funcționari autorizați şi de a o pune la dispoziția birourilor centrale de legătură din celelalte state membre interesate, precum şi a Comisiei Europene.
(6) Funcționarii implicați în cooperarea administrativă în temeiul prezentului titlu sunt considerați, în orice situație, ca fiind funcționari autorizați în acest sens, potrivit condițiilor prevăzute de autoritățile competente.	(6) Funcționarii implicați în cooperarea administrativă în temeiul prezentului capitol sunt considerați, în orice situație, ca fiind funcționari autorizați în acest sens, potrivit condițiilor prevăzute de autoritățile competente.
(7) În cazul în care un departament de legătură ori un funcționar autorizat, desemnat potrivit alin. (4) sau (5), trimite ori primeşte o cerere sau un răspuns la o cerere de cooperare, acesta informează biroul central de legătură din România, potrivit procedurilor prevăzute de acesta din urmă.	(7) În cazul în care un departament de legătură ori un funcționar autorizat, desemnat potrivit alin. (4) sau (5), trimite ori primeşte o cerere sau un răspuns la o cerere de cooperare, acesta informează biroul central de legătură din România, potrivit procedurilor prevăzute de acesta din urmă.
(8) În cazul în care un departament de legătură ori un funcționar autorizat, desemnat potrivit alin. (4) sau (5), primeşte o cerere de cooperare care necesită o acțiune în afara competenței care i-a fost repartizată potrivit legislației ori politicii naționale din România, el transmite fără întârziere această cerere biroului central de legătură din România şi informează autoritatea solicitantă. În acest caz, perioada prevăzută la art. 109^11 începe în ziua următoare	(8) În cazul în care un departament de legătură ori un funcționar autorizat, desemnat potrivit alin. (4) sau (5), primeşte o cerere de cooperare care necesită o acțiune în afara competenței care i-a fost repartizată potrivit legislației ori politicii naționale din România, el transmite fără întârziere această cerere biroului central de legătură din România şi informează autoritatea solicitantă. În acest caz, perioada prevăzută la art. 290 începe în ziua următoare transmiterii cererii de cooperare către biroul

transmiterii cererii de cooperare către biroul central de legătură. ***)** *A se vedea O.M.F.P. nr. 353/2013 privind desemnarea biroului central de legătură responsabil pentru schimbul de informații privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal între statele membre ale Uniunii Europene.*	central de legătură.
CAPITOLUL II ***Schimbul de informații***	SECȚIUNEA a 2-a **Schimbul de informații**
SECȚIUNEA 1 ***Schimbul de informații la cerere***	**§1. Schimbul de informații la cerere**
ART. 109^9 ***Procedura aplicabilă schimbului de informații la cerere*** *La cererea autorității solicitante din alt stat membru, autoritatea solicitată din România comunică acesteia orice informații prevăzute la art. 109^5 alin. (1) pe care le deține sau pe care le obține în urma anchetelor administrative.*	ART. 288 **Procedura aplicabilă schimbului de informații la cerere** La cererea autorității solicitante din alt stat membru, autoritatea solicitată din România comunică acesteia orice informații prevăzute la art. 284 alin. (1) pe care le deține sau pe care le obține în urma anchetelor administrative.
ART. 109^10 ***Anchete administrative*** *(1) Autoritatea solicitată din România asigură efectuarea oricăror anchete administrative necesare pentru a obține informațiile prevăzute la art. 109^9.* *(2) Cererea prevăzută la art. 109^9 poate conține solicitarea motivată a unei anchete administrative specifice. În cazul în care autoritatea solicitată din România decide că nu este necesară nicio anchetă administrativă, aceasta comunică de îndată autorității solicitante din alt stat membru motivele acestei decizii.* *(3) Pentru a obține informațiile solicitate sau a efectua ancheta administrativă cerută, autoritatea solicitată din România urmează aceleaşi proceduri ca atunci când acționează din propria inițiativă ori la cererea unei alte autorități din România.* *(4) În cazul în care autoritatea solicitantă din alt stat membru îi*	ART. 289 **Anchete administrative** (1) Autoritatea solicitată din România asigură efectuarea oricăror anchete administrative necesare pentru a obține informațiile prevăzute la art. 288. (2) Cererea prevăzută la art. 288 poate conține solicitarea motivată a unei anchete administrative specifice. În cazul în care autoritatea solicitată din România decide că nu este necesară nicio anchetă administrativă, aceasta comunică de îndată autorității solicitante din alt stat membru motivele acestei decizii. (3) Pentru a obține informațiile solicitate sau a efectua ancheta administrativă cerută, autoritatea solicitată din România urmează aceleaşi proceduri ca atunci când acționează din propria inițiativă ori la cererea unei alte autorități din România. (4) În cazul în care autoritatea solicitantă din alt stat membru îi solicită

solicită în mod expres, autoritatea solicitată din România transmite documente originale, cu condiția ca acest lucru să nu contravină dispozițiilor în vigoare din România.	în mod expres, autoritatea solicitată din România transmite documente originale, cu condiția ca acest lucru să nu contravină dispozițiilor în vigoare din România.
ART. 109^11 ***Termene pentru schimbul de informații la cerere*** *(1) Autoritatea solicitată din România furnizează informațiile prevăzute la art. 109^9 în cel mai scurt timp posibil, dar nu mai mult de 6 luni de la data primirii cererii. În cazul în care autoritatea solicitată din România deține deja informațiile cerute, transmiterea acestora se face în termen de două luni de la data primirii cererii.* *(2) Pentru anumite cazuri speciale, autoritatea solicitantă din alt stat membru şi cea solicitată din România pot conveni asupra unor termene diferite de cele prevăzute la alin. (1).* *(3) Autoritatea solicitată din România confirmă autorității solicitante din alt stat membru, dacă este posibil prin mijloace electronice, primirea unei cereri fără întârziere, dar nu mai mult de 7 zile lucrătoare de la primire.* *(4) În termen de o lună de la primirea cererii, autoritatea solicitată din România notifică autorității solicitante din alt stat membru orice nereguli ale cererii, precum şi nevoia unor eventuale informații suplimentare. Într-un astfel de caz, termenele prevăzute la alin. (1) se calculează din ziua următoare celei în care autoritatea solicitată din România primeşte informațiile suplimentare necesare.* *(5) În cazul în care autoritatea solicitată din România nu este în măsură să răspundă în termenul stabilit, aceasta notifică autorității solicitante din alt stat membru fără întârziere, dar nu mai mult de 3 luni de la primirea cererii, motivele nerespectării termenului şi data la care consideră că va fi în măsură să ofere un răspuns.* *(6) În cazul în care autoritatea solicitată din România nu se află în posesia informațiilor solicitate şi nu este în măsură să răspundă sau refuză să răspundă unei cereri de informații din motivele prevăzute la art. 109^21, aceasta notifică autorității solicitante din alt stat membru motivele sale fără întârziere, dar nu mai mult de o lună de la data primirii cererii.*	ART. 290 **Termene pentru schimbul de informații la cerere** (1) Autoritatea solicitată din România furnizează informațiile prevăzute la art. 288 în cel mai scurt timp posibil, dar nu mai mult de 6 luni de la data primirii cererii. În cazul în care autoritatea solicitată din România deține deja informațiile cerute, transmiterea acestora se face în termen de două luni de la data primirii cererii. (2) Pentru anumite cazuri speciale, autoritatea solicitantă din alt stat membru şi cea solicitată din România pot conveni asupra unor termene diferite de cele prevăzute la alin. (1). (3) Autoritatea solicitată din România confirmă autorității solicitante din alt stat membru, dacă este posibil prin mijloace electronice, primirea unei cereri fără întârziere, dar nu mai mult de 7 zile lucrătoare de la primire. (4) În termen de o lună de la primirea cererii, autoritatea solicitată din România notifică autorității solicitante din alt stat membru orice nereguli ale cererii, precum şi nevoia unor eventuale informații suplimentare. Într-un astfel de caz, termenele prevăzute la alin. (1) se calculează din ziua următoare celei în care autoritatea solicitată din România primeşte informațiile suplimentare necesare. (5) În cazul în care autoritatea solicitată din România nu este în măsură să răspundă în termenul stabilit, aceasta notifică autorității solicitante din alt stat membru fără întârziere, dar nu mai mult de 3 luni de la primirea cererii, motivele nerespectării termenului şi data la care consideră că va fi în măsură să ofere un răspuns. (6) În cazul în care autoritatea solicitată din România nu se află în posesia informațiilor solicitate şi nu este în măsură să răspundă sau refuză să răspundă unei cereri de informații din motivele prevăzute la art. 300, aceasta notifică autorității solicitante din alt stat membru motivele sale fără întârziere, dar nu mai mult de o lună de la data primirii cererii.

SECȚIUNEA a 2-a ***Schimbul automat obligatoriu de informații***	**§2. Schimbul automat obligatoriu de informații**
ART. 109^12*) ***Sfera de aplicare şi condițiile schimbului automat obligatoriu de informații*** *(1) Autoritatea competentă din România comunică autorității competente a oricărui alt stat membru, prin schimb automat, informațiile referitoare la perioadele de impozitare care încep după data de 1 ianuarie 2014 şi care sunt disponibile cu privire la rezidenții din acel stat membru şi la următoarele categorii specifice de venituri şi de capital, astfel cum sunt acestea înțelese în temeiul legislației naționale din România:* *a) venituri din muncă;* *b) remunerații plătite administratorilor şi altor persoane asimilate acestora;* *c) produse de asigurări de viață neacoperite de alte instrumente juridice ale Uniunii Europene, în cazul schimbului de informații sau al altor măsuri similare;* *d) pensii;* *e) proprietatea asupra bunurilor imobile şi venituri din bunuri imobile.*	ART. 291 **Sfera de aplicare şi condițiile schimbului automat obligatoriu de informații** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 2727/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului unor formulare de declarații informative, O.M.F.P. nr. 137/2016 privind aprobarea unor formulare tipizate în scopul obținerii informațiilor necesare realizării schimbului automat obligatoriu de informații potrivit art. 291 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, O.M.F.P. nr. 94/2016 privind aprobarea unor formulare tipizate în scopul obținerii informațiilor necesare realizării schimbului automat obligatoriu de informații potrivit art. 291 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală)* (1) Autoritatea competentă din România comunică autorității competente a oricărui alt stat membru, prin schimb automat, informațiile referitoare la perioadele de impozitare care încep după data de 1 ianuarie 2014 şi care sunt disponibile cu privire la rezidenții din acel stat membru şi la următoarele categorii specifice de venituri şi de capital, astfel cum sunt acestea înțelese în temeiul legislației naționale din România: a) venituri din muncă; b) remunerații şi alte beneficii plătite administratorilor şi altor persoane asimilate acestora; c) produse de asigurări de viață neacoperite de alte instrumente juridice ale Uniunii Europene, în cazul schimbului de informații sau al altor măsuri similare; d) pensii; e) proprietatea asupra bunurilor imobile şi venituri din bunuri imobile. *(A se vedea: O.M.F.P. nr. 4031/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului 401 "Declarație informativă privind proprietățile imobiliare deținute de rezidenți ai altor state membre ale Uniunii Europene pe teritoriul României, O.M.F.P. nr. 2067/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului 401 "Declarație informativă privind proprietățile imobiliare deținute de rezidenți ai altor state membre ale Uniunii Europene*

(2) Înainte de data de 1 ianuarie 2014, autoritatea competentă din România informează Comisia Europeană cu privire la categoriile specifice de venituri şi de capital prevăzute la alin. (1) despre care au informații disponibile, precum şi orice modificări ulterioare care au fost aduse. *(3) Autoritatea competentă din România poate indica autorității competente a oricărui alt stat membru faptul că nu doreşte să primească informații referitoare la categoriile de venituri şi de capital prevăzute la alin. (1) sau că nu doreşte să primească informații cu privire la venitul ori la capitalul care nu depăşeşte un anumit plafon, iar România informează Comisia Europeană în acest sens. În cazul în care România nu informează Comisia Europeană despre oricare dintre categoriile cu privire la care deține informații disponibile poate fi considerată drept stat care nu doreşte să primească informații potrivit alin. (1).*	*pe teritoriul României")* (2) Autoritatea competentă din România informează Comisia Europeană cu privire la categoriile specifice de venituri şi de capital prevăzute la alin. (1) despre care au informații disponibile, precum şi orice modificări ulterioare care au fost aduse. (3) Autoritatea competentă din România poate indica autorității competente a oricărui alt stat membru faptul că nu doreşte să primească informații referitoare la una sau mai multe dintre categoriile de venituri şi de capital prevăzute la alin. (1), iar România informează Comisia Europeană în acest sens. În cazul în care România nu informează Comisia Europeană despre oricare dintre categoriile cu privire la care deține informații disponibile poate fi considerată drept stat care nu doreşte să primească informații potrivit alin. (1). (4) *) Instituțiile Financiare Raportoare din România sunt obligate să aplice normele de raportare şi de *diligență fiscală* incluse în anexele nr. 1 şi nr. 2 care fac parte integrantă din prezentul cod şi să asigure punerea în aplicare eficace şi respectarea acestor norme în conformitate cu Secțiunea a IX-a din anexa nr. 1 la prezentul cod. În temeiul normelor de raportare şi de *diligență fiscală* aplicabile, prevăzute în anexele nr. 1 şi nr. 2 la prezentul cod, autoritatea competentă din România comunică autorității competente din orice alt stat membru, prin intermediul schimbului automat, în termenul prevăzut la alin. (6) lit. b), următoarele informații aferente perioadelor impozabile care încep la 1 ianuarie 2016 referitoare la un Cont care face obiectul raportării: a) numele, adresa, numărul (numerele) de identificare fiscală (NIF), precum şi data şi locul naşterii (în cazul unei persoane fizice) ale fiecărei Persoane care face obiectul raportării şi care este Titular de cont al contului respectiv şi, în cazul unei Entități care este Titular de cont şi care, după aplicarea normelor de *diligență fiscală* prevăzute în anexele la prezentul cod, este identificată ca având una sau mai multe Persoane care exercită controlul şi care este o Persoană care face obiectul raportării, numele, adresa şi NIF ale Entității, precum şi numele, adresa, NIF şi data şi locul naşterii fiecărei Persoane care face obiectul raportării; b) numărul de cont (sau echivalentul său funcțional în absența unui număr de cont); c) numele şi numărul de identificare, dacă este cazul, al Instituției

	Financiare Raportoare; d) soldul sau valoarea contului, inclusiv Valoarea de răscumpărare în cazul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract de rentă viageră, la sfârşitul anului calendaristic relevant sau al altei perioade de raportare adecvate sau, în cazul în care contul a fost închis în cursul anului sau al perioadei respective, închiderea contului; e) în cazul oricărui Cont de custodie: (i) cuantumul brut total al dobânzilor, cuantumul brut total al dividendelor şi cuantumul brut total al altor venituri generate în legătură cu activele deținute în cont, în fiecare caz plătite sau creditate în contul respectiv sau în legătură cu respectivul cont, în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate; (ii) încasările brute totale din vânzarea sau răscumpărarea Activelor Financiare plătite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în legătură cu care Instituția Financiară Raportoare a acționat drept custode, broker, reprezentant sau orice alt fel de mandatar al Titularului de cont; f) în cazul oricărui Cont de depozit, cuantumul brut total al dobânzilor plătite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate; g) în cazul oricărui alt cont decât cele prevăzute la lit. e) sau f), cuantumul brut total plătit sau creditat Titularului de cont în legătură cu respectivul cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în legătură cu care Instituția Financiară Raportoare este debitoare, inclusiv suma agregată a oricăror răscumpărări plătite Titularului de cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate. În scopul schimbului de informații în temeiul prezentului alineat, în absența unor dispoziții contrare prevăzute la prezentul alineat sau în anexele la prezentul cod, cuantumul şi descrierea plăților efectuate în legătură cu un Cont care face obiectul raportării se stabilesc în conformitate cu legislația națională a statului membru care comunică informațiile. Primul şi al doilea paragraf de la prezentul alineat au prioritate față de alin. (1) lit. c) sau orice alt instrument juridic al Uniunii Europene, inclusiv față de prevederile cap. IV al titlului VI din Codul fiscal care transpun Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi, în

	măsura în care schimbul de informații în cauză ar intra sub incidența alin. (1) lit. c) sau a oricărui alt instrument juridic al Uniunii Europene, inclusiv față de prevederile Codului fiscal care transpun Directiva 2003/48/CE.
(4) Înainte de data de 1 iulie 2016, autoritatea competentă din România pune la dispoziția Comisiei Europene, în fiecare an, statistici cu privire la volumul schimburilor automate şi, în măsura posibilului, informații cu privire la costurile şi beneficiile administrative şi de altă natură relevante legate de schimburile care au avut loc şi orice potențiale modificări atât pentru administrațiile fiscale, cât şi pentru terți.	(5) Înainte de data de 1 iulie 2016, autoritatea competentă din România pune la dispoziția Comisiei Europene, în fiecare an, statistici cu privire la volumul schimburilor automate şi, în măsura posibilului, informații cu privire la costurile şi beneficiile administrative şi de altă natură relevante legate de schimburile care au avut loc şi orice potențiale modificări atât pentru administrațiile fiscale, cât şi pentru terți.
(5) Comunicarea informațiilor are loc cel puțin o dată pe an, în termen de 6 luni de la sfârşitul anului fiscal din România pe parcursul căruia au devenit disponibile informațiile.	(6) Comunicarea informațiilor se desfăşoară după cum urmează: a) în cazul categoriilor prevăzute la alin. (1): cel puțin o dată pe an, în termen de 6 luni de la sfârşitul anului fiscal din statul membru respectiv pe parcursul căruia au devenit disponibile informațiile; b) în cazul informațiilor prevăzute la alin. (4): anual, în termen de 9 luni de la sfârşitul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate la care se referă informațiile.
	(7) În sensul lit. B pct. 1 lit. c) şi al lit. C pct. 17 lit. g) din secțiunea VIII a anexei nr. 1 la prezentul cod, autoritatea competentă din România furnizează Comisiei Europene lista entităților şi conturilor care trebuie tratate drept Instituții Financiare Nonraportoare, respectiv drept Conturi Excluse. Autoritatea competentă din România informează de asemenea Comisia Europeană în cazul în care survin eventuale modificări în acest sens. România garantează faptul că aceste tipuri de Instituții Financiare Nonraportoare şi de Conturi Excluse îndeplinesc toate cerințele enumerate la lit. B pct. 1 lit. c) şi la lit. C pct. 17 lit. g) din secțiunea VIII a anexei nr. 1 la prezentul cod şi, în special, că statutul unei Instituții Financiare drept Instituție Financiară Nonraportoare sau statutul unui cont drept Cont Exclus nu aduce atingere obiectivelor prezentului capitol.
(6) În cazul în care România convine cu alte state membre să facă automat schimb de informații referitoare la categorii suplimentare de venituri şi de capital în cadrul unor acorduri bilaterale sau multilaterale pe care le încheie, România comunică acordurile respective Comisiei Europene care le pune la dispoziția tuturor celorlalte state membre.	(8) În cazul în care România convine cu alte state membre să facă automat schimb de informații referitoare la categorii suplimentare de venituri şi de capital în cadrul unor acorduri bilaterale sau multilaterale pe care le încheie, România comunică acordurile respective Comisiei Europene care le pune la dispoziția tuturor celorlalte state membre.
***)** A se vedea şi O.M.F.P. şi al ministrului dezvoltării regionale şi*	***)** La art. 291, alin. (4) a fost modificat conform art. III alin. (1) din O.U.G. nr. 50/2015.*

administrației publice nr. 872/1025/2014 privind aprobarea unor formulare tipizate în scopul obținerii informațiilor necesare realizării schimbului automat de informații potrivit art. 109^12 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.	
SECȚIUNEA a 3-a ***Schimbul spontan de informații***	**§3. Schimbul spontan de informații**
ART. 109^13 ***Sfera de aplicare şi condițiile schimbului spontan de informații*** *(1) Autoritatea competentă din România comunică autorității competente din orice alt stat membru interesat informațiile prevăzute la art. 109^5 alin. (1), în oricare dintre următoarele situații:* *a) autoritatea competentă din România are dovezi pe baza cărora presupune că pot exista pierderi fiscale într-un alt stat membru;* *b) o persoană impozabilă obține o reducere sau o scutire de impozit în România, care ar putea determina o mărire a impozitului ori o obligație de plată a impozitului într-un alt stat membru;* *c) afacerile între o persoană impozabilă din România şi o persoană impozabilă din alt stat membru sunt realizate printr-una sau mai multe țări, astfel încât să rezulte o scădere a impozitului în România ori în celălalt stat membru sau în amândouă;* *d) autoritatea competentă din România are dovezi pe baza cărora presupune că poate avea loc o diminuare a impozitului în urma unor transferuri artificiale ale profiturilor în cadrul unor grupuri de întreprinderi;* *e) informațiile transmise unui stat membru de către autoritatea competentă a altui stat membru au permis obținerea unor informații care pot fi importante în evaluarea impozitului datorat în cel de-al doilea stat membru.* *(2) Autoritatea competentă din România poate să comunice, prin schimb spontan, autorităților competente din celelalte state membre orice informații de care are cunoştință şi care pot fi utile acestora.*	ART. 292 **Sfera de aplicare şi condițiile schimbului spontan de informații** (1) Autoritatea competentă din România comunică autorității competente din orice alt stat membru interesat informațiile prevăzute la art. 284 alin. (1), în oricare dintre următoarele situații: a) autoritatea competentă din România are dovezi pe baza cărora presupune că pot exista pierderi fiscale într-un alt stat membru; b) o persoană impozabilă obține o reducere sau o scutire de impozit în România, care ar putea determina o mărire a impozitului ori o obligație de plată a impozitului într-un alt stat membru; c) afacerile între o persoană impozabilă din România şi o persoană impozabilă din alt stat membru sunt realizate printr-una sau mai multe țări, astfel încât să rezulte o scădere a impozitului în România ori în celălalt stat membru sau în amândouă; d) autoritatea competentă din România are dovezi pe baza cărora presupune că poate avea loc o diminuare a impozitului în urma unor transferuri artificiale ale profiturilor în cadrul unor grupuri de întreprinderi; e) informațiile transmise unui stat membru de către autoritatea competentă a altui stat membru au permis obținerea unor informații care pot fi importante în evaluarea impozitului datorat în cel de-al doilea stat membru. (2) Autoritatea competentă din România poate să comunice, prin schimb spontan, autorităților competente din celelalte state membre orice informații de care are cunoştință şi care pot fi utile acestora.

ART. 109^14 ***Termene pentru schimbul spontan de informații*** *(1) Autoritatea competentă din România căreia i se pun la dispoziție informațiile prevăzute la art. 109^13 alin. (1) transmite informațiile respective autorității competente a oricărui alt stat membru interesat, cât de curând posibil, dar nu mai târziu de o lună de la data la care informațiile au fost puse la dispoziție.* *(2) Autoritatea competentă din România căreia i se comunică informațiile în temeiul art. 109^13 confirmă, dacă este posibil prin mijloace electronice, primirea acestor informații autorității competente care le-a furnizat, fără întârziere, dar nu mai mult de 7 zile lucrătoare de la primire.*	ART. 293 **Termene pentru schimbul spontan de informații** (1) Autoritatea competentă din România căreia i se pun la dispoziție informațiile prevăzute la art. 292 alin. (1) transmite informațiile respective autorității competente a oricărui alt stat membru interesat, cât de curând posibil, dar nu mai târziu de o lună de la data la care informațiile au fost puse la dispoziție. (2) Autoritatea competentă din România căreia i se comunică informațiile în temeiul art. 292 confirmă, dacă este posibil prin mijloace electronice, primirea acestor informații autorității competente care le-a furnizat, fără întârziere, dar nu mai mult de 7 zile lucrătoare de la primire.
CAPITOLUL III ***Alte forme de cooperare administrativă***	SECȚIUNEA a 3-a **Alte forme de cooperare administrativă**
SECȚIUNEA 1 ***Prezența în birourile administrative şi participarea la anchetele administrative***	**§1. Prezența în birourile administrative şi participarea la anchetele administrative**
ART. 109^15 ***Sfera de aplicare şi condiții*** *(1) Prin acord între autoritatea solicitantă din alt stat membru şi autoritatea solicitată din România şi potrivit condițiilor stabilite de aceasta din urmă, funcționarii împuterniciți de autoritatea solicitantă din alt stat membru pot, în vederea schimbului de informații prevăzut la art. 109^5 alin. (1), să fie prezenți în birourile în care îşi desfăşoară activitatea autoritățile administrative ale României şi/sau să fie prezenți la anchetele administrative efectuate pe teritoriul României. În cazul în care informațiile solicitate sunt incluse în documente la care funcționarii autorității solicitate din România au acces, funcționarii autorității solicitante din alt stat membru primesc copii ale acestor documente.*	ART. 294 **Sfera de aplicare şi condiții** (1) Prin acord între autoritatea solicitantă din alt stat membru şi autoritatea solicitată din România şi potrivit condițiilor stabilite de aceasta din urmă, funcționarii împuterniciți de autoritatea solicitantă din alt stat membru pot, în vederea schimbului de informații prevăzut la art. 284 alin. (1), să fie prezenți în birourile în care îşi desfăşoară activitatea autoritățile administrative ale României şi/sau să fie prezenți la anchetele administrative efectuate pe teritoriul României. În cazul în care informațiile solicitate sunt incluse în documente la care funcționarii autorității solicitate din România au acces, funcționarii autorității solicitante din alt stat membru primesc copii ale acestor documente.

(2) În măsura în care acest lucru este permis potrivit legislației din România, acordul prevăzut la alin. (1) poate prevedea că, atunci când funcționarii autorității solicitante din alt stat membru sunt prezenți în timpul anchetelor administrative, ei pot intervieva diverse persoane şi pot examina diverse registre. Refuzul unei persoane care face obiectul unei anchete de a respecta măsurile de control luate de funcționarii autorității solicitante din alt stat membru este tratat de către autoritatea solicitată din România drept un refuz împotriva propriilor săi funcționari. *(3) Funcționarii împuterniciți de statul membru solicitant prezenți în România potrivit alin. (1) trebuie să fie în măsură să prezinte în orice moment o împuternicire scrisă în care le sunt indicate identitatea şi calitatea oficială.*	(2) În măsura în care acest lucru este permis potrivit legislației din România, acordul prevăzut la alin. (1) poate prevedea că, atunci când funcționarii autorității solicitante din alt stat membru sunt prezenți în timpul anchetelor administrative, ei pot intervieva diverse persoane şi pot examina diverse registre. Refuzul unei persoane care face obiectul unei anchete de a respecta măsurile de control luate de funcționarii autorității solicitante din alt stat membru este tratat de către autoritatea solicitată din România drept un refuz împotriva propriilor săi funcționari. (3) Funcționarii împuterniciți de statul membru solicitant prezenți în România potrivit alin. (1) trebuie să fie în măsură să prezinte în orice moment o împuternicire scrisă în care le sunt indicate identitatea şi calitatea oficială.
SECȚIUNEA a 2-a ***Cooperarea administrativă prin efectuarea de controale simultane***	**§2. Cooperarea administrativă prin efectuarea de controale simultane**
ART. 109^16 ***Controale simultane*** *(1) În cazul în care România convine cu unul sau mai multe state membre să efectueze controale simultane, fiecare pe teritoriul propriu, ale uneia ori mai multor persoane care prezintă un interes comun sau complementar, pentru a face schimb cu informațiile astfel obținute, sunt aplicabile prevederile alin. (2) - (4).* *(2) Autoritatea competentă din România identifică în mod independent persoanele pentru care intenționează să propună un control simultan. Ea notifică autorităților competente din celelalte state membre implicate orice cazuri pentru care propune efectuarea unui control simultan şi indică motivele acestei alegeri, precum şi perioada în care trebuie efectuate aceste controale.* *(3) Autoritatea competentă din România decide dacă doreşte să participe la controalele simultane şi confirmă autorității competente care a propus controlul simultan acordul său sau îi comunică refuzul său motivat.*	ART. 295 **Controale simultane** (1) În cazul în care România convine cu unul sau mai multe state membre să efectueze controale simultane, fiecare pe teritoriul propriu, ale uneia ori mai multor persoane care prezintă un interes comun sau complementar, pentru a face schimb cu informațiile astfel obținute, sunt aplicabile prevederile alin. (2) - (4). (2) Autoritatea competentă din România identifică în mod independent persoanele pentru care intenționează să propună un control simultan. Ea notifică autorităților competente din celelalte state membre implicate orice cazuri pentru care propune efectuarea unui control simultan şi indică motivele acestei alegeri, precum şi perioada în care trebuie efectuate aceste controale. (3) Autoritatea competentă din România decide dacă doreşte să participe la controalele simultane şi confirmă autorității competente care a propus controlul simultan acordul său sau îi comunică refuzul său motivat.

(4) Autoritatea competentă din România desemnează un reprezentant însărcinat cu supravegherea şi coordonarea operațiunii de control.	(4) Autoritatea competentă din România desemnează un reprezentant însărcinat cu supravegherea şi coordonarea operațiunii de control.
SECȚIUNEA a 3-a ***Notificări administrative***	**§3.Notificări administrative**
ART. 109^17 ***Cereri de notificare*** *(1) La cererea autorității competente a unui stat membru, autoritatea competentă din România comunică destinatarului, potrivit art. 44, toate actele şi deciziile emise de autoritățile administrative ale statului membru solicitant şi care se referă la aplicarea pe teritoriul său a legislației privind taxele şi impozitele reglementate de prezentul titlu.* *(2) Cererile de notificare precizează obiectul actului sau al deciziei care trebuie notificat(ă) şi indică numele şi adresa destinatarului, precum şi orice alte informații care pot facilita identificarea acestuia.* *(3) Autoritatea solicitată din România informează de îndată autoritatea solicitantă din alt stat membru cu privire la răspunsul său la cererea respectivă şi îi comunică, în special, data la care actul sau decizia a fost notificat(ă) destinatarului.* *(4) Autoritatea solicitantă din România formulează o cerere de notificare în temeiul prezentului articol numai în cazul în care nu este în măsură să efectueze notificarea potrivit normelor care reglementează notificarea instrumentelor în cauză în România sau în cazul în care o astfel de notificare ar cauza dificultăți disproporționate. Autoritatea competentă din România poate transmite orice document, prin scrisoare recomandată sau prin sisteme electronice de transmitere la distanță, în mod direct unei persoane aflate pe teritoriul unui alt stat membru.*	ART. 296 **Cereri de notificare** (1) La cererea autorității competente a unui stat membru, autoritatea competentă din România comunică destinatarului, potrivit art. 47, toate actele şi deciziile emise de autoritățile administrative ale statului membru solicitant şi care se referă la aplicarea pe teritoriul său a legislației privind taxele şi impozitele reglementate de prezentul capitol. (2) Cererile de notificare precizează obiectul actului sau al deciziei care trebuie notificat(ă) şi indică numele şi adresa destinatarului, precum şi orice alte informații care pot facilita identificarea acestuia. (3) Autoritatea solicitată din România informează de îndată autoritatea solicitantă din alt stat membru cu privire la răspunsul său la cererea respectivă şi îi comunică, în special, data la care actul sau decizia a fost notificat(ă) destinatarului. (4) Autoritatea solicitantă din România formulează o cerere de notificare în temeiul prezentului articol numai în cazul în care nu este în măsură să efectueze notificarea potrivit normelor care reglementează notificarea instrumentelor în cauză în România sau în cazul în care o astfel de notificare ar cauza dificultăți disproporționate. Autoritatea competentă din România poate transmite orice document, prin scrisoare recomandată sau prin sisteme electronice de transmitere la distanță, în mod direct unei persoane aflate pe teritoriul unui alt stat membru.
SECȚIUNEA a 4-a ***Rezultatul utilizării informațiilor***	**§4.Rezultatul utilizării informațiilor**

ART. 109^18 ***Condiții*** *(1) În cazul în care autoritatea competentă din România furnizează informații în temeiul art. 109^9 sau 109^13, aceasta poate solicita autorității competente care primeşte informațiile să transmită rezultatul utilizării informațiilor primite. În cazul în care i se solicită un asemenea răspuns, autoritatea competentă din România care a primit informațiile transmite autorității competente care a furnizat informațiile rezultatul utilizării informațiilor, fără a aduce atingere normelor privind secretul fiscal şi protecția datelor, aplicabile în România, în cel mai scurt timp posibil, dar nu mai mult de 3 luni de la momentul în care se cunoaşte rezultatul utilizării informațiilor solicitate.* *(2) Autoritatea competentă din România transmite anual celorlalte state membre rezultatul utilizării informațiilor ce fac obiectul schimbului automat de informații, potrivit măsurilor practice convenite bilateral.*	ART. 297 **Condiții** (1) În cazul în care autoritatea competentă din România furnizează informații în temeiul art. 288 sau art. 292, aceasta poate solicita autorității competente care primeşte informațiile să transmită rezultatul utilizării informațiilor primite. În cazul în care i se solicită un asemenea răspuns, autoritatea competentă din România care a primit informațiile transmite autorității competente care a furnizat informațiile rezultatul utilizării informațiilor, fără a aduce atingere normelor privind secretul fiscal şi protecția datelor, aplicabile în România, în cel mai scurt timp posibil, dar nu mai mult de 3 luni de la momentul în care se cunoaşte rezultatul utilizării informațiilor solicitate. (2) Autoritatea competentă din România transmite anual celorlalte state membre rezultatul utilizării informațiilor ce fac obiectul schimbului automat de informații, potrivit măsurilor practice convenite bilateral.
SECȚIUNEA a 5-a ***Schimbul de experiență şi de bune practici***	**§5.Schimbul de experiență şi de bune practici**
ART. 109^19 ***Sfera de aplicare şi condiții*** *(1) Împreună cu Comisia Europeană şi celelalte state membre, autoritatea competentă din România examinează şi evaluează cooperarea administrativă prevăzută de prezentul titlu şi fac schimb de experiență în scopul îmbunătățirii acestei cooperări şi, dacă este cazul, al elaborării unor norme în domeniile respective.* *(2) Alături de Comisia Europeană şi celelalte state membre, autoritatea competentă din România poate elabora orientări cu privire la orice aspect considerat necesar pentru schimbul de bune practici şi schimbul de experiență*	ART. 298 **Sfera de aplicare şi condiții** (1) Împreună cu Comisia Europeană şi celelalte state membre, autoritatea competentă din România examinează şi evaluează cooperarea administrativă prevăzută de prezentul capitol şi fac schimb de experiență în scopul îmbunătățirii acestei cooperări şi, dacă este cazul, al elaborării unor norme în domeniile respective. (2) Alături de Comisia Europeană şi celelalte state membre, autoritatea competentă din România poate elabora orientări cu privire la orice aspect considerat necesar pentru schimbul de bune practici şi schimbul de experiență.

CAPITOLUL IV ***Condiții aplicabile cooperării administrative***	SECȚIUNEA a 4-a **Condiții aplicabile cooperării administrative**
ART. 109^20 ***Transmiterea de informații şi documente*** *(1) Informațiile comunicate României de către statele membre sub orice formă potrivit prezentului titlu intră sub incidența secretului profesional şi se bucură de protecția conferită informațiilor de acest tip în temeiul legislației din România. Astfel de informații pot fi utilizate pentru administrarea şi aplicarea legislației din România referitoare la taxele şi impozitele prevăzute la art. 109^6. Aceste informații pot fi utilizate, de asemenea, pentru evaluarea şi aplicarea altor taxe şi impozite prevăzute la art. 178^2 sau pentru evaluarea şi aplicarea contribuțiilor obligatorii la sistemul de securitate socială. De asemenea, acestea pot fi folosite în legătură cu procedurile judiciare şi administrative care pot implica sancțiuni, inițiate ca urmare a încălcării legislației fiscale, fără a aduce atingere normelor şi dispozițiilor generale care reglementează drepturile făptuitorului, suspectului sau inculpatului ori contravenientului, precum şi ale martorilor în cadrul acestor proceduri.* *(2) Informațiile şi documentele primite de România potrivit prezentului titlu pot fi utilizate în alte scopuri decât cele prevăzute la alin. (1), cu permisiunea autorității competente a statului membru care comunică informații potrivit prezentului titlu şi numai în măsura în care acest lucru este permis în temeiul legislației din România. O astfel de permisiune se acordă de România dacă informațiile pot fi utilizate în scopuri asemănătoare în România.* *(3) Dacă autoritatea competentă din România consideră că informațiile primite de la autoritatea competentă a unui alt stat membru pot fi utile, în scopurile prevăzute la alin. (1), autorității competente a unui al treilea stat membru, le poate transmite acesteia din urmă, cu condiția ca această transmitere să respecte normele şi procedurile prevăzute de prezentul titlu. Autoritatea competentă din România informează autoritatea competentă a statului membru din care provin informațiile cu privire la intenția sa de a transmite informațiile respective unui stat membru terț. În*	ART. 299 **Transmiterea de informații şi documente** (1) Informațiile comunicate României de către statele membre sub orice formă potrivit prezentului capitol intră sub incidența secretului profesional şi se bucură de protecția conferită informațiilor de acest tip în temeiul legislației din România. Astfel de informații pot fi utilizate pentru administrarea şi aplicarea legislației din România referitoare la taxele şi impozitele prevăzute la art. 285. Aceste informații pot fi utilizate, de asemenea, pentru stabilirea şi recuperarea altor taxe şi impozite prevăzute la art. 311 sau pentru stabilirea şi recuperarea contribuțiilor obligatorii la sistemul de securitate socială. De asemenea, acestea pot fi folosite în legătură cu procedurile judiciare şi administrative care pot implica sancțiuni, inițiate ca urmare a încălcării legislației fiscale, fără a aduce atingere normelor şi dispozițiilor generale care reglementează drepturile făptuitorului, suspectului sau inculpatului ori contravenientului, precum şi ale martorilor în cadrul acestor proceduri. (2) Informațiile şi documentele primite de România potrivit prezentului capitol pot fi utilizate în alte scopuri decât cele prevăzute la alin. (1), cu permisiunea autorității competente a statului membru care comunică informații potrivit prezentului capitol şi numai în măsura în care acest lucru este permis în temeiul legislației din România. O astfel de permisiune se acordă de România dacă informațiile pot fi utilizate în scopuri asemănătoare în România. (3) Dacă autoritatea competentă din România consideră că informațiile primite de la autoritatea competentă a unui alt stat membru pot fi utile, în scopurile prevăzute la alin. (1), autorității competente a unui al treilea stat membru, le poate transmite acesteia din urmă, cu condiția ca această transmitere să respecte normele şi procedurile prevăzute de prezentul capitol. Autoritatea competentă din România informează autoritatea competentă a statului membru din care provin informațiile cu privire la intenția sa de a transmite informațiile respective unui stat membru terț. În situația în care România este stat membru din care provin informațiile,

situația în care România este stat membru din care provin informațiile, aceasta se poate opune transmiterii informațiilor respective în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii comunicării din partea statului membru care doreşte să transmită informațiile. *(4) Permisiunea de a utiliza potrivit alin. (2) informațiile transmise în temeiul alin. (3) poate fi acordată numai de către autoritatea competentă din România.* *(5) Informațiile, rapoartele, declarațiile şi orice alte documente, precum şi copiile certificate sau extrasele din aceste documente, obținute de autoritatea solicitată din alt stat membru şi comunicate autorității solicitante din România în temeiul prezentului titlu, pot fi invocate ca dovezi de către organismele competente din România, în acelaşi mod ca informațiile, rapoartele, declarațiile şi orice alte documente similare furnizate de o autoritate din România.*	aceasta se poate opune transmiterii informațiilor respective în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii comunicării din partea statului membru care doreşte să transmită informațiile. (4) Permisiunea de a utiliza potrivit alin. (2) informațiile transmise în temeiul alin. (3) poate fi acordată numai de către autoritatea competentă din România. (5) Informațiile, rapoartele, declarațiile şi orice alte documente, precum şi copiile certificate sau extrasele din aceste documente, obținute de autoritatea solicitată din alt stat membru şi comunicate autorității solicitante din România în temeiul prezentului capitol, pot fi invocate ca dovezi de către organismele competente din România, în acelaşi mod ca informațiile, rapoartele, declarațiile şi orice alte documente similare furnizate de o autoritate din România.
ART. 109^21 ***Limite*** *(1) Autoritatea solicitată din România furnizează autorității solicitante dintr-un alt stat membru informațiile prevăzute la art. 109^9, cu condiția ca autoritatea solicitantă să fi epuizat sursele uzuale de informații pe care le-ar fi putut utiliza în această situație pentru a obține informațiile solicitate, fără a risca să pună în pericol atingerea scopului urmărit. Autoritatea solicitantă din România solicită informațiile prevăzute la art. 109^9 autorității solicitate din alt stat membru numai în situația în care au fost epuizate sursele uzuale de informații pe care le-ar fi putut utiliza în această situație pentru a obține informațiile solicitate, fără a risca să pună în pericol atingerea scopului urmărit.* *(2) Prezentul titlu nu impune României obligația de a efectua anchete sau de a comunica informații, în cazul în care efectuarea acestor anchete sau obținerea informațiilor respective pentru propriile scopuri ar fi contrară legislației din România.* *(3) Autoritatea competentă din România poate refuza să furnizeze informații, în cazul în care statul membru solicitant nu este în măsură, din motive juridice, să furnizeze informații similare.*	ART. 300 **Limite** (1) Autoritatea solicitată din România furnizează autorității solicitante dintr-un alt stat membru informațiile prevăzute la art. 288, cu condiția ca autoritatea solicitantă să fi epuizat sursele uzuale de informații pe care le-ar fi putut utiliza în această situație pentru a obține informațiile solicitate, fără a risca să pună în pericol atingerea scopului urmărit. Autoritatea solicitantă din România solicită informațiile prevăzute la art. 288 autorității solicitate din alt stat membru numai în situația în care au fost epuizate sursele uzuale de informații pe care le-ar fi putut utiliza în această situație pentru a obține informațiile solicitate, fără a risca să pună în pericol atingerea scopului urmărit. (2) Prezentul capitol nu impune României obligația de a efectua anchete sau de a comunica informații, în cazul în care efectuarea acestor anchete sau obținerea informațiilor respective pentru propriile scopuri ar fi contrară legislației din România. (3) Autoritatea competentă din România poate refuza să furnizeze informații, în cazul în care statul membru solicitant nu este în măsură, din motive juridice, să furnizeze informații similare.

(4) Furnizarea de informații poate fi refuzată în cazul în care ar conduce la divulgarea unui secret comercial, industrial sau profesional ori a unui procedeu comercial sau a unor informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice. *(5) Autoritatea solicitată din România comunică autorității solicitante din alt stat membru motivele refuzului de a răspunde la cererea de informații.*	(4) Furnizarea de informații poate fi refuzată în cazul în care ar conduce la divulgarea unui secret comercial, industrial sau profesional ori a unui procedeu comercial sau a unor informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice. (5) Autoritatea solicitată din România comunică autorității solicitante din alt stat membru motivele refuzului de a răspunde la cererea de informații.
ART. 109^22 ***Obligații*** *(1) În cazul în care un stat membru solicită informații în temeiul prezentului titlu, România recurge la mecanismul său de colectare de informații pentru a obține informațiile solicitate, chiar dacă acestea nu îi sunt necesare pentru propriile scopuri fiscale. Această obligație nu aduce atingere art. 109^21 alin. (2) - (4), ale căror dispoziții nu pot fi în niciun caz interpretate în sensul autorizării României să refuze furnizarea informațiilor pentru simplul motiv că acestea nu prezintă un interes național.* *(2) Prevederile art. 109^21 alin. (2) şi (4) nu pot fi în niciun caz interpretate ca permițând autorității solicitate din România să refuze furnizarea de informații pentru simplul motiv că aceste informații sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară, de o persoană desemnată sau care acționează în calitate de agent ori de administrator, sau că informațiile respective se referă la participațiile la capitalul unei persoane.* *(3) Fără a aduce atingere alin. (2), România poate refuza transmiterea informațiilor solicitate în cazul în care aceste informații se referă la perioade de impozitare dinainte de data de 1 ianuarie 2011, iar transmiterea unor astfel de informații ar fi putut fi refuzată în temeiul art. 124^35 alin. (1) din Codul fiscal dacă ar fi fost solicitate înainte de data de 11 martie 2011.*	ART. 301 **Obligații** (1) În cazul în care un stat membru solicită informații în temeiul prezentului capitol, România recurge la mecanismul său de colectare de informații pentru a obține informațiile solicitate, chiar dacă acestea nu îi sunt necesare pentru propriile scopuri fiscale. Această obligație nu aduce atingere art. 300 alin. (2) - (4), ale căror dispoziții nu pot fi în niciun caz interpretate în sensul autorizării României să refuze furnizarea informațiilor pentru motivul că acestea nu prezintă un interes național. (2) Prevederile art. 300 alin. (2) şi (4) nu pot fi în niciun caz interpretate ca permițând autorității solicitate din România să refuze furnizarea de informații pentru motivul că aceste informații sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară, de o persoană desemnată sau care acționează în calitate de agent ori de administrator sau că informațiile respective se referă la participațiile la capitalul unei persoane. (3) Fără a aduce atingere alin. (2), România poate refuza transmiterea informațiilor solicitate în cazul în care aceste informații se referă la perioade de impozitare dinainte de data de 1 ianuarie 2011, iar transmiterea unor astfel de informații ar fi putut fi refuzată în temeiul art. 8 alin. (1) din Directiva 77/799/CEE din 19 decembrie 1977 privind asistența reciprocă acordată de autoritățile competente din statele membre în domeniul impozitării directe şi al impozitării primelor de asigurare, dacă ar fi fost solicitate înainte de data de 11 martie 2011.
ART. 109^23 ***Lărgirea cooperării extinse oferite unei țări terțe***	ART. 302 **Lărgirea cooperării extinse oferite unei țări terțe**

În cazul în care România oferă unei țări terțe o cooperare mai extinsă decât cea prevăzută de prezentul titlu, România nu poate refuza o astfel de cooperare extinsă cu niciunul dintre celelalte state membre care doresc să inițieze o astfel de cooperare extinsă reciprocă cu România.	În cazul în care România oferă unei țări terțe o cooperare mai extinsă decât cea prevăzută de prezentul capitol, România nu poate refuza o astfel de cooperare extinsă cu niciunul dintre celelalte state membre care doresc să inițieze o astfel de cooperare extinsă reciprocă cu România.
ART. 109^24 ***Formulare-tip şi formate electronice*** *(1) Cererile de informații şi de anchete administrative formulate potrivit art. 109^9 şi răspunsurile aferente, confirmările de primire, cererile de informații generale suplimentare şi declarațiile de incapacitate sau de refuz formulate în temeiul art. 109^11 se trimit, în măsura posibilului, pe baza unui formular-tip adoptat de Comisia Europeană, potrivit procedurii prevăzute la art. 26 alin. (2) din Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal şi de abrogare a Directivei 77/799/CEE. Formularele-tip pot fi însoțite de rapoarte, declarații sau orice alte documente, precum şi de copii certificate ori de extrase din acestea.* *(2) Formularul-tip prevăzut la alin. (1) include cel puțin următoarele informații care trebuie furnizate de către autoritatea solicitantă:* *a) identitatea persoanei care face obiectul examinării sau al anchetei;* *b) scopul fiscal urmărit.* *(3) În măsura în care se cunosc şi în acord cu evoluțiile internaționale, autoritatea solicitantă din România poate furniza numele şi adresa oricărei persoane despre care se crede că deține informațiile solicitate, precum şi orice element care poate facilita colectarea de informații de către autoritatea solicitată din alt stat membru.* *(4) Informațiile spontane şi confirmarea acestora, prevăzute la art. 109^13 şi, respectiv, art. 109^14, cererile de notificări administrative prevăzute la art. 109^17 şi rezultatul utilizării informațiilor prevăzut la art. 109^18 se transmit prin intermediul formularului-tip adoptat de Comisia Europeană, potrivit procedurii prevăzute la art. 26 alin. (2)*	ART. 303 **Formulare-tip şi formate electronice** (1) Cererile de informații şi de anchete administrative formulate potrivit art. 288 şi răspunsurile aferente, confirmările de primire, cererile de informații generale suplimentare şi declarațiile de incapacitate sau de refuz formulate în temeiul art. 290 se trimit, în măsura posibilului, pe baza unui formular-tip adoptat de Comisia Europeană, potrivit procedurii prevăzute la art. 5 şi 10 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European şi al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor şi principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie. Formularele-tip pot fi însoțite de rapoarte, declarații sau orice alte documente, precum şi de copii certificate ori de extrase din acestea. (2) Formularul-tip prevăzut la alin. (1) include cel puțin următoarele informații care trebuie furnizate de către autoritatea solicitantă: a) identitatea persoanei care face obiectul examinării sau al anchetei; b) scopul fiscal urmărit. (3) În măsura în care se cunosc şi în acord cu evoluțiile internaționale, autoritatea solicitantă din România poate furniza numele şi adresa oricărei persoane despre care se crede că deține informațiile solicitate, precum şi orice element care poate facilita colectarea de informații de către autoritatea solicitată din alt stat membru. (4) Informațiile spontane şi confirmarea acestora, prevăzute la art. 292 şi, respectiv, art. 293, cererile de notificări administrative prevăzute la art. 296 şi rezultatul utilizării informațiilor prevăzut la art. 297 se transmit prin intermediul formularului-tip adoptat de Comisia Europeană, potrivit procedurii prevăzute la art. 5 şi 10 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

din Directiva 2011/16/UE. *(5) Schimbul automat obligatoriu de informații prevăzut la art. 109^12 se efectuează utilizând un format electronic standardizat conceput pentru facilitarea unui astfel de schimb automat şi bazat pe formatul electronic existent în temeiul art. 124^8 din Codul fiscal, care trebuie utilizat pentru toate tipurile de schimburi automate de informații, adoptat de Comisia Europeană potrivit procedurii prevăzute la art. 26 alin. (2) din Directiva 2011/16/UE.*	(5) Schimbul automat obligatoriu de informații prevăzut la art. 291 se efectuează utilizând un format electronic standardizat conceput pentru facilitarea unui astfel de schimb automat şi bazat pe formatul electronic existent, în temeiul articolului privind schimbul automat de informații din titlul VI al Codului fiscal care transpune art. 9 din Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi, format care trebuie utilizat pentru toate tipurile de schimb automat de informații, adoptat de Comisia Europeană în conformitate cu procedura prevăzută la art. 5 şi 10 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
ART. 109^25 ***Măsuri practice*** *(1) Informațiile comunicate în temeiul prezentului titlu se furnizează, în măsura posibilului, prin mijloace electronice, utilizând rețeaua CCN.* *(2) În situația în care Comisia Europeană efectuează orice adaptare a rețelei CCN, România este responsabilă să efectueze orice adaptare a sistemelor sale necesară pentru a permite schimbul de informații de acest tip prin intermediul rețelei CCN.* *România renunță la orice cerere de rambursare a cheltuielilor ocazionate de aplicarea prezentului titlu, exceptând, după caz, cheltuielile cu onorariile plătite experților.* *(3) Cererile de cooperare, inclusiv cererile de notificare, şi documentele anexate pot fi redactate în orice limbă aleasă de comun acord de autoritatea solicitată şi autoritatea solicitantă. Cererile respective sunt însoțite de o traducere în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru al autorității solicitate numai în situații speciale, când autoritatea solicitată motivează cererea de traducere.*	ART. 304 **Măsuri practice** (1) Informațiile comunicate în temeiul prezentului capitol se furnizează, în măsura posibilului, prin mijloace electronice, utilizând rețeaua CCN. (2) În situația în care Comisia Europeană efectuează orice adaptare a rețelei CCN, România este responsabilă să efectueze orice adaptare a sistemelor sale necesară pentru a permite schimbul de informații de acest tip prin intermediul rețelei CCN şi să asigure securitatea sistemelor sale. Autoritatea competentă din România notifică fiecărei persoane care face obiectul raportării încălcarea securității datelor sale atunci când respectiva încălcare este de natură să afecteze în mod negativ protecția datelor cu caracter personal sau a vieții private a persoanei în cauză. România renunță la orice cerere de rambursare a cheltuielilor ocazionate de aplicarea prezentului capitol, exceptând, după caz, cheltuielile cu onorariile plătite experților. (3) Cererile de cooperare, inclusiv cererile de notificare, şi documentele anexate pot fi redactate în orice limbă aleasă de comun acord de autoritatea solicitată şi autoritatea solicitantă. Cererile respective sunt însoțite de o traducere în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru al autorității solicitate numai în situații speciale, când autoritatea solicitată motivează cererea de traducere.

ART. 109^26 ***Obligații speciale*** *Autoritatea competentă din România dispune toate măsurile necesare pentru:* *a) a asigura o coordonare internă eficace a măsurilor de organizare prevăzute la art. 109^8;* *b) a stabili o cooperare directă cu autoritățile celorlalte state membre, prevăzute la art. 109^8;* *c) a asigura buna funcționare a sistemului de cooperare administrativă prevăzut de prezentul titlu.*	ART. 305 **Obligații speciale** Autoritatea competentă din România dispune toate măsurile necesare pentru: a) a asigura o coordonare internă eficace a măsurilor de organizare prevăzute la art. 287; b) a stabili o cooperare directă cu autoritățile celorlalte state membre, prevăzute la art. 287; c) a asigura buna funcționare a sistemului de cooperare administrativă prevăzut de prezentul capitol.
CAPITOLUL V ***Relațiile cu Comisia Europeană***	SECȚIUNEA a 5-a **Relațiile cu Comisia Europeană**
ART. 109^27 ***Evaluare*** *(1) Autoritatea competentă din România împreună cu statele membre şi Comisia Europeană examinează şi evaluează funcționarea sistemului de cooperare administrativă prevăzut de Directiva 2011/16/UE şi transpusă prin prezentul titlu.* *(2) Autoritatea competentă din România transmite Comisiei Europene orice informații pertinente necesare pentru evaluarea eficacității cooperării administrative prevăzute de prezentul titlu în ceea ce priveşte combaterea fraudei şi a evaziunii fiscale.* *(3) Autoritatea competentă din România transmite Comisiei Europene o evaluare anuală a eficacității schimbului automat obligatoriu de informații prevăzut la art. 109^12, precum şi rezultatele practice obținute. Formularul şi condițiile de transmitere a evaluării anuale se adoptă de către Comisia Europeană potrivit procedurii prevăzute la art. 26 alin. (2) din Directiva 2011/16/UE.* *(4) Informațiile comunicate Comisiei Europene de autoritatea competentă din România în temeiul alin. (2) şi (3), precum şi orice raport sau document elaborat de Comisia Europeană pe baza acestor informații pot fi transmise altor state membre. Astfel de informații transmise României intră sub incidența secretului*	ART. 306 **Evaluare** (1) Autoritatea competentă din România examinează şi evaluează funcționarea sistemului de cooperare administrativă prevăzut de prezentul capitol. (2) Autoritatea competentă din România transmite Comisiei Europene orice informații pertinente necesare pentru evaluarea eficacității cooperării administrative prevăzute de prezentul capitol în ceea ce priveşte combaterea fraudei şi a evaziunii fiscale. (3) Autoritatea competentă din România transmite Comisiei Europene o evaluare anuală a eficacității schimbului automat obligatoriu de informații prevăzut la art. 291, precum şi rezultatele practice obținute. (4) Informațiile comunicate Comisiei Europene de autoritatea competentă din România în temeiul alin. (2) şi (3), precum şi orice raport sau document elaborat de Comisia Europeană pe baza acestor informații pot fi transmise altor state membre. Astfel de informații transmise României intră sub incidența secretului profesional şi beneficiază de protecția

profesional şi beneficiază de protecția acordată informațiilor asemănătoare conform legislației din România. Rapoartele şi documentele întocmite de Comisia Europeană pot fi utilizate de România doar în scopuri analitice, fără a se publica sau a se pune la dispoziția unei alte persoane ori a unui alt organism fără acordul expres al Comisiei Europene.	acordată informațiilor asemănătoare conform legislației din România. Rapoartele şi documentele întocmite de Comisia Europeană pot fi utilizate de România doar în scopuri analitice, fără a se publica sau a se pune la dispoziția unei alte persoane ori a unui alt organism fără acordul expres al Comisiei Europene.
CAPITOLUL VI ***Relațiile cu țările terțe***	SECȚIUNEA a 6-a **Relațiile cu țările terțe**
ART. 109^28 ***Schimbul de informații cu țările terțe*** *(1) În cazul în care autoritatea competentă din România primeşte de la o țară terță informații care sunt în mod previzibil relevante pentru administrarea şi aplicarea legilor din România în privința taxelor şi impozitelor prevăzute la art. 109^6, autoritatea competentă din România poate, în măsura în care acest lucru este permis în temeiul unui acord cu țara terță respectivă, să comunice aceste informații autorităților competente ale statelor membre pentru care ar putea fi utile şi oricărei autorități solicitante din alt stat membru.* *(2) Autoritatea competentă din România poate transmite unei țări terțe, potrivit normelor interne privind comunicarea datelor cu caracter personal către țările terțe, informații obținute în temeiul prezentului titlu, dacă toate condițiile de mai jos sunt îndeplinite:* *a) autoritatea competentă a statului membru din care provin informațiile şi-a dat acordul cu privire la comunicarea acestora;* *b) țara terță în cauză s-a angajat să coopereze pentru strângerea dovezilor care să ateste caracterul neregulamentar sau ilegal al tranzacțiilor care sunt susceptibile să contravină legislației fiscale ori să constituie o încălcare a acesteia.*	ART. 307 **Schimbul de informații cu țările terțe** (1) În cazul în care autoritatea competentă din România primeşte de la o țară terță informații care sunt în mod previzibil relevante pentru administrarea şi aplicarea legislației române în privința taxelor şi impozitelor prevăzute la art. 285, autoritatea competentă din România poate, în măsura în care acest lucru este permis în temeiul unui acord cu țara terță respectivă, să comunice aceste informații autorităților competente ale statelor membre pentru care ar putea fi utile şi oricărei autorități solicitante din alt stat membru. (2) Autoritatea competentă din România poate transmite unei țări terțe, potrivit normelor interne privind comunicarea datelor cu caracter personal către țările terțe, informații obținute în temeiul prezentului capitol, dacă toate condițiile de mai jos sunt îndeplinite: a) autoritatea competentă a statului membru din care provin informațiile şi-a dat acordul cu privire la comunicarea acestora; b) țara terță în cauză s-a angajat să coopereze pentru strângerea dovezilor care să ateste caracterul neregulamentar sau ilegal al tranzacțiilor care sunt susceptibile să contravină legislației fiscale ori să constituie o încălcare a acesteia.
	SECȚIUNEA a 7-a **Dispoziții generale şi finale**

	ART. 308 **Protecția datelor** (1) Toate schimburile de informații efectuate în temeiul prezentului capitol se realizează cu respectarea Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal şi libera circulație a acestor date, cu modificările şi completările ulterioare. (2) Instituțiile Financiare Raportoare şi autoritățile competente din România au calitatea de operator de date cu caracter personal în conformitate cu prevederile Legii nr. 677/2001, cu modificările şi completările ulterioare. (3) Fără a aduce atingere alin. (1), fiecare Instituție Financiară Raportoare din România informează fiecare Persoană care face obiectul raportării cu privire la faptul că informațiile care o privesc prevăzute la art. 291 alin. (4) sunt selectate şi transferate în conformitate cu prezentul capitol şi furnizează persoanei toate informațiile la care aceasta are dreptul în temeiul Legii nr. 677/2001, cu modificările şi completările ulterioare, în timp util pentru ca persoana să îşi poată exercita drepturile în materie de protecție a datelor cu caracter personal, înainte ca Instituția Financiară Raportoare să transmită informațiile prevăzute la art. 291 alin. (4) autorității competente din România.
	ART. 309 **Păstrarea informațiilor** Informațiile prelucrate în conformitate cu prezentul capitol se păstrează o perioadă care nu depăşeşte perioada necesară pentru atingerea obiectivelor prezentului capitol şi, în orice caz, în conformitate cu legislația din România referitoare la termenele de prescripție, ale fiecărui operator de date.
CAPITOLUL XII^1 ***Asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi şi alte măsuri*** *(A se vedea: OMEF nr. 395/2008 privind procedura de transfer al sumelor recuperate în România reprezentând creanțe stabilite în alte state membre ale Uniunii Europene, precum şi de transfer al sumelor recuperate de autoritățile competente din alte state*	CAPITOLUL II **Asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi şi alte măsuri** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 351/2016 privind Procedura de transfer al sumelor recuperate în cadrul asistenței reciproce la recuperare şi pentru aprobarea modelului şi conținutului unor formulare)*

membre, reprezentând creanțe stabilite în România, abrogat prin OMFP nr. 85/2016)	
SECȚIUNEA 1 ***Dispoziții generale***	SECȚIUNEA 1 **Dispoziții generale**
ART. 178^1 ***Scopul*** *Prezentul capitol stabileşte norme privind asistența în vederea recuperării în România a unor creanțe stabilite într-un alt stat membru al Uniunii Europene, precum şi asistența în vederea recuperării într-un alt stat membru al Uniunii Europene a creanțelor stabilite în România.*	ART. 310 **Scopul** Prezentul capitol stabileşte norme privind asistența în vederea recuperării în România a unor creanțe stabilite într-un alt stat membru al Uniunii Europene, precum şi asistența în vederea recuperării într-un alt stat membru al Uniunii Europene a creanțelor stabilite în România.
ART. 178^2 ***Sfera de aplicare*** *(1) Prezentul capitol se aplică următoarelor creanțe:* *a) tuturor taxelor, impozitelor şi drepturilor de orice fel prelevate de către un stat membru sau în numele acestuia ori de către subdiviziunile sale teritoriale sau administrative, inclusiv autorități locale, sau în numele acestora ori în numele Uniunii Europene;* *b) rambursărilor, intervențiilor şi altor măsuri care fac parte din sistemul de finanțare integrală sau parțială a Fondului European de Garantare Agricolă (FEGA) şi a Fondului European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR), inclusiv sumelor care se percep în legătură cu aceste acțiuni;* *c) prelevărilor şi altor drepturi prevăzute în cadrul organizării comune a pieței din sectorul zahărului.* *(2) Prezentul capitol se aplică şi pentru:* *a) sancțiunile administrative, amenzile, taxele şi suprataxele în legătură cu creanțele pentru care se poate solicita asistență reciprocă potrivit alin. (1), care sunt stabilite de autoritățile administrative responsabile de perceperea taxelor, impozitelor sau drepturilor în cauză sau de desfăşurarea de anchete administrative în privința acestora ori care sunt confirmate de organismele administrative sau judiciare la cererea autorităților administrative*	ART. 311 **Sfera de aplicare** (1) Prezentul capitol se aplică următoarelor creanțe: a) tuturor taxelor, impozitelor şi drepturilor de orice fel prelevate de către un stat membru sau în numele acestuia ori de către subdiviziunile sale teritoriale sau administrative, inclusiv autorități locale, sau în numele acestora ori în numele Uniunii Europene; b) rambursărilor, intervențiilor şi altor măsuri care fac parte din sistemul de finanțare integrală sau parțială a Fondului European de Garantare Agricolă (FEGA) şi a Fondului European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR), inclusiv sumelor care se percep în legătură cu aceste acțiuni; c) prelevărilor şi altor drepturi prevăzute în cadrul organizării comune a pieței din sectorul zahărului. (2) Prezentul capitol se aplică şi pentru: a) sancțiunile administrative, amenzile, taxele şi suprataxele în legătură cu creanțele pentru care se poate solicita asistență reciprocă potrivit alin. (1), care sunt stabilite de autoritățile administrative responsabile de perceperea taxelor, impozitelor sau drepturilor în cauză ori de desfăşurarea de anchete administrative în privința acestora sau care sunt confirmate de organismele administrative sau judiciare la cererea autorităților administrative menționate;

menționate; *b) taxele pentru certificate şi alte documente similare emise în legătură cu procedurile administrative privind taxele, impozitele şi drepturile;* *c) dobânzile, majorările de întârziere, penalitățile de întârziere şi costurile în legătură cu creanțele pentru care poate fi solicitată asistență reciprocă potrivit alin. (1) ori potrivit lit. a) sau b) a prezentului alineat, după caz.* *(3) Prezentul capitol nu se aplică:* *a) contribuțiilor obligatorii la sistemul de securitate socială care trebuie plătite fie statului membru sau unei subdiviziuni a acestuia, fie instituțiilor de securitate socială de drept public;* *b) taxelor care nu sunt prevăzute la alin. (2);* *c) drepturilor de natură contractuală, cum ar fi sumele stabilite pentru utilități publice;* *d) sancțiunilor cu caracter penal impuse în cadrul unei proceduri penale sau altor sancțiuni cu caracter penal care nu intră sub incidența prevederilor alin. (2) lit. a).*	b) taxele pentru certificate şi alte documente similare emise în legătură cu procedurile administrative privind taxele, impozitele şi drepturile; c) obligațiile fiscale accesorii şi costurile în legătură cu creanțele pentru care poate fi solicitată asistență reciprocă potrivit alin. (1) ori potrivit lit. a) sau b) a prezentului alineat, după caz. (3) Prezentul capitol nu se aplică: a) contribuțiilor obligatorii la sistemul de securitate socială care trebuie plătite fie statului membru sau unei subdiviziuni a acestuia, fie instituțiilor de securitate socială de drept public; b) taxelor care nu sunt prevăzute la alin. (2); c) drepturilor de natură contractuală, cum ar fi sumele stabilite pentru utilități publice; d) sancțiunilor cu caracter penal impuse în cadrul unei proceduri penale sau altor sancțiuni cu caracter penal care nu intră sub incidența prevederilor alin. (2) lit. a).
ART. 178^3 ***Definiții*** *În sensul prezentului capitol, termenii şi expresiile de mai jos au următoarea semnificație:* *a) autoritate solicitantă - un birou central de legătură, un birou de legătură sau un departament de legătură al unui stat membru care transmite o cerere de asistență cu privire la o creanță prevăzută la art. 178^2;* *b) autoritate solicitată - un birou central de legătură, un birou de legătură sau un departament de legătură al unui stat membru căruia îi este transmisă o cerere de asistență;* *c) persoană - orice persoană fizică sau juridică, orice asociere de persoane căreia îi este recunoscută, prin lege, capacitatea de a încheia acte juridice, dar care nu are statut de persoană juridică, sau orice altă entitate, indiferent de natura ori forma acesteia, fie că are sau nu personalitate juridică, ce deține ori gestionează active care, alături de venitul generat de acestea, sunt supuse unor taxe,	ART. 312 **Definiții** În sensul prezentului capitol, termenii şi expresiile de mai jos au următoarea semnificație: a) autoritate solicitantă - un birou central de legătură, un birou de legătură sau un departament de legătură al unui stat membru care transmite o cerere de asistență cu privire la o creanță prevăzută la art. 311; b) autoritate solicitată - un birou central de legătură, un birou de legătură sau un departament de legătură al unui stat membru căruia îi este transmisă o cerere de asistență; c) persoană - orice persoană fizică sau juridică, orice asociere de persoane căreia îi este recunoscută, prin lege, capacitatea de a încheia acte juridice, dar care nu are statut de persoană juridică, sau orice altă entitate, indiferent de natura ori forma acesteia, fie că are sau nu are personalitate juridică, ce deține ori gestionează active care, alături de venitul generat de acestea, sunt supuse unor taxe, impozite sau drepturi

impozite sau drepturi care fac obiectul prezentului capitol; *d) mijloace electronice - utilizarea unui echipament electronic pentru procesarea, inclusiv compresia digitală, şi stocarea datelor şi utilizarea transmisiei prin fir, a transmisiei radio, a tehnologiilor optice sau a altor mijloace electromagnetice;* *e) rețea RCC - platforma comună bazată pe rețeaua comună de comunicații (RCC) dezvoltată de Uniunea Europeană pentru toate transmisiile prin mijloace electronice între autoritățile competente din domeniul vamal şi fiscal.*	care fac obiectul prezentului capitol; d) mijloace electronice - utilizarea unui echipament electronic pentru procesarea, inclusiv compresia digitală, şi stocarea datelor şi utilizarea transmisiei prin fir, a transmisiei radio, a tehnologiilor optice sau a altor mijloace electromagnetice; e) rețea RCC - platforma comună bazată pe rețeaua comună de comunicații (RCC) dezvoltată de Uniunea Europeană pentru toate transmisiile prin mijloace electronice între autoritățile competente din domeniul vamal şi fiscal.
ART. 178^4 ***Autoritatea competentă din România*** *(1) Autoritățile competente din România pentru aplicarea prevederilor prezentului capitol sunt:* *a) Agenția Națională de Administrare Fiscală, pentru creanțele prevăzute la art. 178^2 alin. (1) lit. a) şi b), cu excepția creanțelor prevăzute la lit. b);* *b) Autoritatea Națională a Vămilor, pentru creanțele prevăzute la art. 178^2 alin. (1) lit. a) şi b) care se datorează în cadrul operațiunilor vamale;* *c) Agenția de Plăți şi Intervenție pentru Agricultură, pentru creanțele prevăzute la art. 178^2 alin. (1) lit. c).* *(2) Autoritățile prevăzute la alin. (1) sunt competente şi pentru asistență la recuperarea creanțelor prevăzute la art. 178^2 alin. (2), aferente creanțelor principale pentru a căror asistență la recuperare sunt competente.* *(3) Prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, se desemnează biroul central de legătură, care este responsabil pentru contactele cu alte state membre în domeniul asistenței reciproce care face obiectul prezentului capitol, precum şi pentru contactele cu Comisia Europeană.* *(4) Autoritățile competente din România pot desemna birouri de*	ART. 313 **Autoritatea competentă din România** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3730/2015 privind organizarea şi funcționarea Biroului central de legătură pentru contactele cu alte state membre în domeniul asistenței reciproce la recuperare, precum şi cu Comisia Europeană)* (1) Autoritățile competente din România pentru aplicarea prevederilor prezentului capitol sunt: a) A.N.A.F., pentru creanțele prevăzute la art. 311 alin. (1) lit. a) şi b); b) Agenția de Plăți şi Intervenție pentru Agricultură, pentru creanțele prevăzute la art. 311 alin. (1) lit. c). (2) Autoritățile prevăzute la alin. (1) sunt competente şi pentru asistență la recuperarea creanțelor prevăzute la art. 311 alin. (2), aferente creanțelor principale pentru a căror asistență la recuperare sunt competente. (3) Prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. se desemnează biroul central de legătură, care este responsabil pentru contactele cu alte state membre în domeniul asistenței reciproce care face obiectul prezentului capitol, precum şi pentru contactele cu Comisia Europeană. (4) Autoritățile competente din România pot desemna birouri de

legătură care să fie responsabile de contactele cu alte state membre în materie de asistență reciprocă în ceea ce priveşte unul sau mai multe tipuri sau categorii specifice de taxe, impozite şi drepturi prevăzute la art. 178^2. *(5) În cazul în care un birou de legătură primeşte o cerere de asistență reciprocă ce necesită măsuri care nu țin de competența ce i-a fost atribuită, acesta înaintează cererea, fără întârziere, biroului competent, dacă este cunoscut, sau biroului central de legătură şi informează autoritatea solicitantă în consecință.* *(6) Autoritățile competente din România informează Comisia cu privire la biroul său central de legătură şi la orice birouri de legătură pe care le-a desemnat.* *(7) Toate comunicările sunt trimise de către biroul central de legătură sau în numele acestuia, de la caz la caz, cu acordul biroului central de legătură, asigurându-se eficiența comunicării.*	legătură care să fie responsabile de contactele cu alte state membre în materie de asistență reciprocă în ceea ce priveşte unul sau mai multe tipuri sau categorii specifice de taxe, impozite şi drepturi prevăzute la art. 311. (5) În cazul în care un birou de legătură primeşte o cerere de asistență reciprocă ce necesită măsuri care nu țin de competența ce i-a fost atribuită, acesta înaintează cererea, fără întârziere, biroului competent, dacă este cunoscut, sau biroului central de legătură şi informează autoritatea solicitantă în consecință. (6) Autoritățile competente din România informează Comisia Europeană cu privire la biroul său central de legătură şi la orice birouri de legătură pe care le-a desemnat. (7) Toate comunicările sunt trimise de către biroul central de legătură sau în numele acestuia, de la caz la caz, cu acordul biroului central de legătură, asigurându-se eficiența comunicării.
SECȚIUNEA a 2-a ***Schimbul de informații***	SECȚIUNEA a 2-a **Schimbul de informații**
ART. 178^5 ***Furnizarea de informații*** *(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată furnizează orice informații pe care le apreciază că sunt relevante pentru autoritatea solicitantă, în vederea recuperării creanțelor sale prevăzute la art. 178^2. În scopul furnizării acestor informații, autoritatea solicitată asigură realizarea oricăror anchete administrative necesare pentru obținerea acestora.* *(2) Autoritatea solicitată nu este obligată să furnizeze informații:* *a) pe care nu le-ar putea obține în vederea recuperării creanțelor similare născute în statul membru solicitat;* *b) care ar divulga un secret comercial, industrial sau profesional;* *c) a căror divulgare ar aduce atingere securității statului membru solicitat sau ar fi contrare ordinii publice a acestuia.* *(3) Autoritatea solicitată nu poate refuza furnizarea de informații*	ART. 314 **Furnizarea de informații** (1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată furnizează orice informații pe care le apreciază că sunt relevante pentru autoritatea solicitantă, în vederea recuperării creanțelor sale prevăzute la art. 311. În scopul furnizării acestor informații, autoritatea solicitată asigură realizarea oricăror anchete administrative necesare pentru obținerea acestora. (2) Autoritatea solicitată nu este obligată să furnizeze informații: a) pe care nu le-ar putea obține în vederea recuperării creanțelor similare născute în statul membru solicitat; b) care ar divulga un secret comercial, industrial sau profesional; c) a căror divulgare ar aduce atingere securității statului membru solicitat sau care ar fi contrare ordinii publice a acestuia. (3) Autoritatea solicitată nu poate refuza furnizarea de informații pentru

pentru simplul motiv că aceste informații sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară, de o persoană desemnată sau care acționează în calitate de agent ori de administrator sau că informațiile respective se referă la participațiile la capitalul unei persoane. *(4) Autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă în legătură cu motivele de refuz al unei cereri de informații.*	motivul că aceste informații sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară, de o persoană desemnată sau care acționează în calitate de agent ori de administrator sau că informațiile respective se referă la participațiile la capitalul unei persoane. (4) Autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă în legătură cu motivele de refuz al unei cereri de informații.
ART. 178^6 ***Schimbul de informații fără cerere prealabilă*** *În cazul în care urmează să se efectueze o rambursare/restituire de impozite, taxe sau drepturi, altele decât taxa pe valoarea adăugată, către o persoană stabilită ori având domiciliul într-un alt stat membru, statul membru din care urmează să se efectueze rambursarea/restituirea poate informa statul membru unde este stabilită sau unde îşi are domiciliul persoana respectivă cu privire la rambursarea/restituirea ce urmează a se efectua.*	ART. 315 **Schimbul de informații fără cerere prealabilă** În cazul în care urmează să se efectueze o rambursare/restituire de impozite, taxe sau drepturi, altele decât taxa pe valoarea adăugată, către o persoană stabilită ori având domiciliul într-un alt stat membru, statul membru din care urmează să se efectueze rambursarea/restituirea poate informa statul membru unde este stabilită sau unde îşi are domiciliul persoana respectivă cu privire la rambursarea/restituirea ce urmează a se efectua.
ART. 178^7 ***Prezența în birourile administrative şi participarea la anchetele administrative*** *(1) Prin acord între autoritatea solicitantă şi autoritatea solicitată şi în concordanță cu procedurile stabilite de autoritatea solicitată, funcționarii autorizați de autoritatea solicitantă pot, în vederea promovării asistenței reciproce prevăzute de prezentul capitol:* *a) să fie prezenți în birourile în care autoritățile administrative ale statului membru solicitat îşi desfăşoară activitatea;* *b) să fie prezenți la anchetele administrative efectuate pe teritoriul statului membru solicitat;* *c) să însoțească funcționarii competenți din statul membru solicitat în cursul procedurilor judiciare din respectivul stat membru.* *(2) Acordul prevăzut la alin. (1) lit. b) poate prevedea ca funcționarii din statul membru solicitant să poată intervieva persoane şi examina registre, în cazul în care legislația în vigoare în statul membru solicitat permite acest lucru.* *(3) Funcționarii autorizați de autoritatea solicitantă care utilizează*	ART. 316 **Prezența în birourile administrative şi participarea la anchetele administrative** (1) Prin acord între autoritatea solicitantă şi autoritatea solicitată şi în concordanță cu procedurile stabilite de autoritatea solicitată, funcționarii autorizați de autoritatea solicitantă pot, în vederea promovării asistenței reciproce prevăzute de prezentul capitol: a) să fie prezenți în birourile în care autoritățile administrative ale statului membru solicitat îşi desfăşoară activitatea; b) să fie prezenți la anchetele administrative efectuate pe teritoriul statului membru solicitat; c) să însoțească funcționarii competenți din statul membru solicitat în cursul procedurilor judiciare din respectivul stat membru. (2) Acordul prevăzut la alin. (1) lit. b) poate prevedea ca funcționarii din statul membru solicitant să poată intervieva persoane şi examina registre, în cazul în care legislația în vigoare în statul membru solicitat permite acest lucru. (3) Funcționarii autorizați de autoritatea solicitantă care utilizează

posibilitățile oferite prin alin. (1) şi (2) sunt în măsură să prezinte în orice moment o împuternicire scrisă în care le sunt indicate identitatea şi calitatea oficială.	posibilitățile oferite prin alin. (1) şi (2) sunt în măsură să prezinte în orice moment o împuternicire scrisă în care le sunt indicate identitatea şi calitatea oficială.
SECȚIUNEA a 3-a ***Asistență pentru notificarea documentelor***	SECȚIUNEA a 3-a **Asistență pentru notificarea documentelor**
ART. 178^8 ***Cererea de notificare a anumitor documente referitoare la creanțe*** *(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată notifică persoanei căreia îi sunt destinate, denumită în continuare destinatar, toate actele şi deciziile, inclusiv pe cele de natură judiciară, privind o creanță sau recuperarea acesteia, emise de statul membru solicitant.* *(2) Cererea de notificare prevăzută la alin. (1) este însoțită de un formular-tip care conține cel puțin următoarele informații:* *a) numele, adresa şi orice alte informații utile pentru identificarea destinatarului;* *b) scopul notificării şi termenul în care aceasta ar trebui efectuată;* *c) o descriere a documentelor anexate, a tipului de creanță şi a valorii creanței pentru care se formulează cererea;* *d) numele, adresa şi alte date de contact cu privire la biroul responsabil de documentele anexate şi, în cazul în care este diferit, biroul de la care se pot obține informații suplimentare privind documentele notificate sau posibilitățile de a contesta obligația de plată.* *(3) Autoritatea solicitantă depune o cerere de notificare în temeiul prezentului capitol numai atunci când nu poate efectua notificarea în conformitate cu normele care reglementează notificarea documentului în cauză în statul membru solicitant sau atunci când o astfel de notificare ar cauza dificultăți disproporționate.* *(4) Autoritatea solicitată informează de îndată autoritatea solicitantă în privința oricărei acțiuni întreprinse în urma cererii de*	ART. 317 **Cererea de notificare a anumitor documente referitoare la creanțe** (1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată notifică persoanei căreia îi sunt destinate, denumită în continuare destinatar, toate actele şi deciziile, inclusiv pe cele de natură judiciară, privind o creanță sau recuperarea acesteia, emise de statul membru solicitant. (2) Cererea de notificare prevăzută la alin. (1) este însoțită de un formular-tip care conține cel puțin următoarele informații: a) numele, adresa şi orice alte informații utile pentru identificarea destinatarului; b) scopul notificării şi termenul în care aceasta ar trebui efectuată; c) o descriere a documentelor anexate, a tipului de creanță şi a valorii creanței pentru care se formulează cererea; d) numele, adresa şi alte date de contact cu privire la biroul responsabil de documentele anexate şi, în cazul în care este diferit, biroul de la care se pot obține informații suplimentare privind documentele notificate sau posibilitățile de a contesta obligația de plată. (3) Autoritatea solicitantă depune o cerere de notificare în temeiul prezentului capitol numai atunci când nu poate efectua notificarea în conformitate cu normele care reglementează notificarea documentului în cauză în statul membru solicitant sau atunci când o astfel de notificare ar cauza dificultăți disproporționate. (4) Autoritatea solicitată informează de îndată autoritatea solicitantă în privința oricărei acțiuni întreprinse în urma cererii de notificare, în special

notificare, în special în legătură cu data notificării documentului către destinatar.	în legătură cu data notificării documentului către destinatar.
ART. 178^9 ***Mijloace de notificare*** *(1) Autoritatea solicitată se asigură că procedura de notificare în statul membru solicitat se efectuează potrivit reglementărilor legale şi practicilor administrative naționale în vigoare în statul membru solicitat.* *(2) Prevederile alin. (1) nu aduc atingere niciunei alte forme de notificare utilizate de o autoritate competentă a statului membru solicitant, în conformitate cu normele în vigoare în respectivul stat membru.* *(3) O autoritate competentă stabilită pe teritoriul statului membru solicitant poate notifica direct orice document prin scrisoare recomandată sau prin poştă electronică unei persoane dintr-un alt stat membru.*	ART. 318 **Mijloace de notificare** (1) Autoritatea solicitată se asigură că procedura de notificare în statul membru solicitat se efectuează potrivit reglementărilor legale şi practicilor administrative naționale în vigoare în statul membru solicitat. (2) Prevederile alin. (1) nu aduc atingere niciunei alte forme de notificare utilizate de o autoritate competentă a statului membru solicitant, în conformitate cu normele în vigoare în respectivul stat membru. (3) O autoritate competentă stabilită pe teritoriul statului membru solicitant poate notifica direct orice document prin scrisoare recomandată sau prin poştă electronică unei persoane dintr-un alt stat membru.
SECȚIUNEA a 4-a **Măsurile asigurătorii sau de recuperare**	SECȚIUNEA a 4-a **Măsurile asigurătorii sau de recuperare**
ART. 178^10 ***Cererea de recuperare*** *(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată recuperează creanțele care fac obiectul unui titlu ce permite executarea în statul membru solicitant.* *(2) De îndată ce autoritatea solicitantă are cunoştință despre orice informații relevante cu privire la cazul care a motivat cererea de recuperare, aceasta le transmite autorității solicitate.*	ART. 319 **Cererea de recuperare** (1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată recuperează creanțele care fac obiectul unui titlu ce permite executarea în statul membru solicitant. (2) De îndată ce autoritatea solicitantă are cunoştință despre orice informații relevante cu privire la cazul care a motivat cererea de recuperare, aceasta le transmite autorității solicitate.
ART. 178^11 ***Condiții aplicabile cererilor de recuperare*** *(1) Autoritatea solicitantă nu poate formula o cerere de recuperare dacă şi atâta vreme cât creanța şi/sau titlul care permite executarea acesteia în statul membru solicitant sunt contestate în*	ART. 320 **Condiții aplicabile cererilor de recuperare** (1) Autoritatea solicitantă nu poate formula o cerere de recuperare dacă şi atâta vreme cât creanța şi/sau titlul care permite executarea acesteia în statul membru solicitant sunt contestate în statul membru respectiv, cu

statul membru respectiv, cu excepția cazurilor în care se aplică art. 178^14 alin. (6). *(2) Înainte ca autoritatea solicitantă să formuleze o cerere de recuperare se aplică procedurile de recuperare adecvate disponibile în statul membru solicitant, cu următoarele excepții:* *a) atunci când este evident că nu există active pentru recuperare în statul membru solicitant sau că astfel de proceduri nu vor duce la plata integrală a creanței şi că autoritatea solicitantă deține informații specifice care indică faptul că persoana în cauză are active în statul membru solicitat;* *b) atunci când aplicarea unor astfel de proceduri în statul membru solicitant ar cauza dificultăți disproporționate.*	excepția cazurilor în care se aplică art. 323 alin. (6). (2) Înainte ca autoritatea solicitantă să formuleze o cerere de recuperare se aplică procedurile de recuperare adecvate disponibile în statul membru solicitant, cu următoarele excepții: a) atunci când este evident că nu există active pentru recuperare în statul membru solicitant sau că astfel de proceduri nu vor duce la plata integrală a creanței şi că autoritatea solicitantă deține informații specifice care indică faptul că persoana în cauză are active în statul membru solicitat; b) atunci când aplicarea unor astfel de proceduri în statul membru solicitant ar cauza dificultăți disproporționate.
ART. 178^12 ***Titlul executoriu şi alte documente însoțitoare*** *(1) Orice cerere de recuperare este însoțită de un titlu uniform care permite executarea în statul membru solicitat. Acest titlu uniform care permite executarea în statul membru solicitat reflectă conținutul principal al titlului inițial care permite executarea şi constituie baza unică a măsurilor asigurătorii şi de recuperare luate în statul membru solicitat. Acesta nu face obiectul niciunui act de recunoaştere, completare sau înlocuire în respectivul stat membru.* *(2) Titlul uniform care permite executarea conține cel puțin următoarele informații:* *a) informații relevante pentru identificarea titlului inițial care permite executarea, o descriere a creanței, inclusiv natura acesteia, perioada acoperită de creanță, orice date relevante pentru procesul de executare şi valoarea creanței şi diferitele componente ale acesteia, precum creanța principală şi creanțele fiscale accesorii datorate;* *b) numele, adresa şi alte informații utile pentru identificarea debitorului;* *c) numele, adresa şi alte date de contact cu privire la biroul responsabil de evaluarea creanței şi, în cazul în care acesta este diferit, biroul de la care se pot obține informații suplimentare privind creanța sau posibilitățile de a contesta obligația de plată.*	ART. 321 **Titlul executoriu şi alte documente însoțitoare** (1) Orice cerere de recuperare este însoțită de un titlu uniform care permite executarea în statul membru solicitat. Acest titlu uniform care permite executarea în statul membru solicitat reflectă conținutul principal al titlului inițial care permite executarea şi constituie baza unică a măsurilor asigurătorii şi de recuperare luate în statul membru solicitat. Acesta nu face obiectul niciunui act de recunoaştere, completare sau înlocuire în respectivul stat membru. (2) Titlul uniform care permite executarea conține cel puțin următoarele informații: a) informații relevante pentru identificarea titlului inițial care permite executarea, o descriere a creanței, inclusiv natura acesteia, perioada acoperită de creanță, orice date relevante pentru procesul de executare şi valoarea creanței şi diferitele componente ale acesteia, precum creanța principală şi creanțele fiscale accesorii datorate; b) numele, adresa şi alte informații utile pentru identificarea debitorului; c) numele, adresa şi alte date de contact cu privire la biroul responsabil de evaluarea creanței şi, în cazul în care acesta este diferit, biroul de la care se pot obține informații suplimentare privind creanța sau posibilitățile de a contesta obligația de plată.

(3) Cererea de recuperare a unei creanțe poate fi însoțită de alte documente referitoare la creanță emise de statul membru solicitant.	(3) Cererea de recuperare a unei creanțe poate fi însoțită de alte documente referitoare la creanță emise de statul membru solicitant.
ART. 178^13 ***Recuperarea creanței*** *(1) În scopul recuperării creanței în statul membru solicitat, orice creanță pentru care a fost formulată o cerere de recuperare este tratată ca şi când ar fi o creanță a statului membru solicitat, cu excepția cazului în care prezentul capitol prevede altfel. Autoritatea solicitată utilizează prerogativele conferite şi procedurile legale din statul membru solicitat aplicabile creanțelor cu privire la aceleaşi taxe, impozite sau drepturi ori, în absența acestora, cu privire la taxe, impozite sau drepturi similare, cu excepția cazului în care prezentul capitol prevede altfel.* *(2) Dacă autoritatea solicitată consideră că pe teritoriul statului său nu se colectează taxe, impozite sau drepturi identice ori similare, aceasta utilizează prerogativele conferite şi procedurile legale din statul membru solicitat aplicabile creanțelor rezultate din impozitul pe venitul persoanelor fizice, cu excepția cazului în care prezentul capitol prevede altfel.* *(3) Statul membru solicitat nu este obligat să acorde creanțelor altor state membre preferințele acordate pentru creanțe similare apărute în respectivul stat membru, cu excepția cazurilor în care statele membre vizate convin altfel sau există dispoziții contrare în legislația statului membru solicitat. Un stat membru care acordă preferințe pentru creanțe altui stat membru nu poate refuza acordarea aceloraşi facilități pentru aceleaşi creanțe sau pentru creanțe similare altor state membre, în aceleaşi condiții.* *(4) Statul membru solicitat recuperează creanța în moneda sa națională.* *(5) Autoritatea solicitată informează cu diligența necesară autoritatea solicitantă cu privire la orice acțiune întreprinsă cu privire la cererea de recuperare.* *(6) Începând cu data la care este primită cererea de recuperare, autoritatea solicitată percepe dobânzi pentru plata cu întârziere, potrivit legislației în vigoare în statul membru solicitat. În cazul*	ART. 322 **Recuperarea creanței** (1) În scopul recuperării creanței în statul membru solicitat, orice creanță pentru care a fost formulată o cerere de recuperare este tratată ca şi când ar fi o creanță a statului membru solicitat, cu excepția cazului în care prezentul capitol prevede altfel. Autoritatea solicitată utilizează prerogativele conferite şi procedurile legale din statul membru solicitat aplicabile creanțelor cu privire la aceleaşi taxe, impozite sau drepturi ori, în absența acestora, cu privire la taxe, impozite sau drepturi similare, cu excepția cazului în care prezentul capitol prevede altfel. (2) Dacă autoritatea solicitată consideră că pe teritoriul statului său nu se colectează taxe, impozite sau drepturi identice ori similare, aceasta utilizează prerogativele conferite şi procedurile legale din statul membru solicitat aplicabile creanțelor rezultate din impozitul pe venitul persoanelor fizice, cu excepția cazului în care prezentul capitol prevede altfel. (3) Statul membru solicitat nu este obligat să acorde creanțelor altor state membre preferințele acordate pentru creanțe similare apărute în respectivul stat membru, cu excepția cazurilor în care statele membre vizate convin altfel sau există dispoziții contrare în legislația statului membru solicitat. Un stat membru care acordă preferințe pentru creanțe altui stat membru nu poate refuza acordarea aceloraşi facilități pentru aceleaşi creanțe sau pentru creanțe similare altor state membre, în aceleaşi condiții. (4) Statul membru solicitat recuperează creanța în moneda sa națională. (5) Autoritatea solicitată informează cu diligența necesară autoritatea solicitantă cu privire la orice acțiune întreprinsă cu privire la cererea de recuperare. (6) Începând cu data la care este primită cererea de recuperare, autoritatea solicitată percepe dobânzi pentru plata cu întârziere, potrivit legislației în vigoare în statul membru solicitat. În cazul României sunt

României sunt aplicabile prevederile art. 120. *(7) Autoritatea solicitată poate, în cazul în care legislația în vigoare în statul membru solicitat permite acest lucru, să acorde debitorului un termen de plată sau să acorde pentru aceste creanțe eşalonarea la plată şi să perceapă dobândă în acest sens. Autoritatea solicitată informează ulterior autoritatea solicitantă cu privire la orice astfel de decizie.* *(8) Fără a aduce atingere art. 178^20 alin. (1), autoritatea solicitată îi transferă autorității solicitante sumele recuperate aferente creanței, precum şi dobânzile prevăzute la alin. (6) şi (7).*	aplicabile prevederile art. 174. (7) Autoritatea solicitată poate, în cazul în care legislația în vigoare în statul membru solicitat permite acest lucru, să acorde debitorului un termen de plată sau să acorde pentru aceste creanțe eşalonarea la plată şi să perceapă dobândă în acest sens. Autoritatea solicitată informează ulterior autoritatea solicitantă cu privire la orice astfel de decizie. (8) Fără a aduce atingere prevederilor art. 329 alin. (1), autoritatea solicitată îi transferă autorității solicitante sumele recuperate aferente creanței, precum şi dobânzile prevăzute la alin. (6) şi (7).
ART. 178^14 ***Litigii*** *(1) Litigiile cu privire la creanță, la titlul inițial care permite executarea în statul membru solicitant sau la titlul uniform care permite executarea în statul membru solicitat şi litigiile legate de validitatea unei notificări efectuate de o autoritate competentă a statului membru solicitant sunt de competența autorităților competente ale statului membru solicitant. Dacă, în cursul procedurii de recuperare, creanța, titlul inițial care permite executarea în statul membru solicitant sau titlul uniform care permite executarea în statul membru solicitat este contestat(ă) de o parte interesată, autoritatea solicitată informează respectiva parte interesată că o astfel de acțiune trebuie introdusă de aceasta din urmă în fața autorității competente a statului membru solicitant, potrivit legislației în vigoare în statul respectiv.* *(2) Litigiile cu privire la măsurile de executare luate în statul membru solicitat sau cu privire la validitatea unei notificări efectuate de o autoritate competentă a statului membru solicitat sunt introduse în fața organismului competent pentru soluționarea litigiului al statului membru respectiv, potrivit legislației în vigoare a acestui stat.* *(3) Atunci când una dintre acțiunile prevăzute la alin. (1) a fost introdusă în fața organismului competent al statului membru solicitant, autoritatea solicitantă informează autoritatea solicitată cu privire la aceasta şi precizează care sunt elementele creanței ce nu*	ART. 323 **Litigii** (1) Litigiile cu privire la creanță, la titlul inițial care permite executarea în statul membru solicitant sau la titlul uniform care permite executarea în statul membru solicitat şi litigiile legate de validitatea unei notificări efectuate de o autoritate competentă a statului membru solicitant sunt de competența autorităților competente ale statului membru solicitant. Dacă, în cursul procedurii de recuperare, creanța, titlul inițial care permite executarea în statul membru solicitant sau titlul uniform care permite executarea în statul membru solicitat este contestată/contestat de o parte interesată, autoritatea solicitată informează respectiva parte interesată că o astfel de acțiune trebuie introdusă de aceasta din urmă în fața autorității competente a statului membru solicitant, potrivit legislației în vigoare în statul respectiv. (2) Litigiile cu privire la măsurile de executare luate în statul membru solicitat sau cu privire la validitatea unei notificări efectuate de o autoritate competentă a statului membru solicitat sunt introduse în fața organismului competent pentru soluționarea litigiului al statului membru respectiv, potrivit legislației în vigoare a acestui stat. (3) Atunci când una dintre acțiunile prevăzute la alin. (1) a fost introdusă în fața organismului competent al statului membru solicitant, autoritatea solicitantă informează autoritatea solicitată cu privire la aceasta şi precizează care sunt elementele creanței ce nu fac obiectul contestației.

fac obiectul contestației. *(4) De îndată ce autoritatea solicitată primeşte informațiile prevăzute la alin. (3), fie din partea autorității solicitante, fie din partea părții interesate, aceasta suspendă procedura de executare în ceea ce priveşte partea contestată a creanței, în aşteptarea deciziei organismului competent în materie, cu excepția cazurilor în care autoritatea solicitantă formulează o cerere contrară, potrivit alin. (6).* *(5) La cererea autorității solicitante sau în cazul în care se consideră necesar de către autoritatea solicitată, fără să se aducă atingere art. 178^16, autoritatea solicitată poate recurge la măsuri asigurătorii pentru a garanta recuperarea, în măsura în care reglementările legale în vigoare în statul membru solicitat permit acest lucru.* *(6) Potrivit reglementărilor legale şi practicilor administrative în vigoare în statul membru în care îşi are sediul, autoritatea solicitantă poate cere autorității solicitate să recupereze o creanță contestată sau o parte contestată a creanței, în măsura în care reglementările legale şi practicile administrative în vigoare în statul membru solicitat permit acest lucru. Orice astfel de cerere se motivează. Dacă rezultatul ulterior al contestației este favorabil debitorului, autoritatea solicitantă are obligația de a rambursa orice sumă recuperată, precum şi de a plăti orice compensație datorată, potrivit reglementărilor legale în vigoare în statul membru solicitat.* *(7) Dacă autoritățile competente ale statului membru solicitant sau ale statului membru solicitat au inițiat o procedură amiabilă, iar rezultatul procedurii poate afecta creanța cu privire la care a fost solicitată asistență, măsurile de recuperare sunt suspendate sau blocate până la încheierea procedurii respective, cu excepția cazurilor de urgență imediată datorate fraudei sau insolvenței. În cazul în care măsurile de recuperare sunt suspendate sau blocate, sunt aplicabile prevederile alin. (5).*	(4) De îndată ce autoritatea solicitată primeşte informațiile prevăzute la alin. (3), fie din partea autorității solicitante, fie din partea părții interesate, aceasta suspendă procedura de executare în ceea ce priveşte partea contestată a creanței, până la primirea deciziei organismului competent în materie, cu excepția cazurilor în care autoritatea solicitantă formulează o cerere contrară, potrivit alin. (6). (5) La cererea autorității solicitante sau în cazul în care se consideră necesar de către autoritatea solicitată, fără să se aducă atingere prevederilor art. 325, autoritatea solicitată poate recurge la măsuri asigurătorii pentru a garanta recuperarea, în măsura în care reglementările legale în vigoare în statul membru solicitat permit acest lucru. (6) Potrivit reglementărilor legale şi practicilor administrative în vigoare în statul membru în care îşi are sediul, autoritatea solicitantă poate cere autorității solicitate să recupereze o creanță contestată sau o parte contestată a creanței, în măsura în care reglementările legale şi practicile administrative în vigoare în statul membru solicitat permit acest lucru. Orice astfel de cerere se motivează. Dacă rezultatul ulterior al contestației este favorabil debitorului, autoritatea solicitantă are obligația de a rambursa orice sumă recuperată, precum şi de a plăti orice compensație datorată, potrivit reglementărilor legale în vigoare în statul membru solicitat. (7) Dacă autoritățile competente ale statului membru solicitant sau ale statului membru solicitat au inițiat o procedură amiabilă, iar rezultatul procedurii poate afecta creanța cu privire la care a fost solicitată asistență, măsurile de recuperare sunt suspendate sau blocate până la încheierea procedurii respective, cu excepția cazurilor de urgență imediată datorate fraudei sau insolvenței. În cazul în care măsurile de recuperare sunt suspendate sau blocate, sunt aplicabile prevederile alin. (5).
ART. 178^15 ***Modificarea sau retragerea cererii de asistență pentru recuperare***	ART. 324 **Modificarea sau retragerea cererii de asistență pentru recuperare**

(1) Autoritatea solicitantă informează imediat autoritatea solicitată cu privire la orice modificare ulterioară adusă cererii sale de recuperare sau cu privire la retragerea cererii sale, precizând motivele modificării sau retragerii acesteia. *(2) Dacă modificarea cererii este rezultatul unei decizii luate de organismul competent prevăzut la art. 178^14 alin. (1), autoritatea solicitantă comunică decizia respectivă împreună cu un titlu uniform revizuit care permite executarea în statul membru solicitat. Autoritatea solicitată continuă măsurile de recuperare pe baza titlului revizuit. Măsurile asigurătorii sau de recuperare deja luate pe baza titlului uniform inițial care permite executarea în statul membru solicitat pot continua pe baza titlului revizuit, cu excepția cazului în care modificarea cererii se datorează lipsei de valabilitate a titlului inițial care permite executarea în statul membru solicitant sau a titlului uniform inițial care permite executarea în statul membru solicitat. Dispozițiile art. 178^12 şi 178^14 sunt aplicabile în mod corespunzător.*	(1) Autoritatea solicitantă informează imediat autoritatea solicitată cu privire la orice modificare ulterioară adusă cererii sale de recuperare sau cu privire la retragerea cererii sale, precizând motivele modificării sau retragerii acesteia. (2) Dacă modificarea cererii este rezultatul unei decizii luate de organismul competent prevăzut la art. 323 alin. (1), autoritatea solicitantă comunică decizia respectivă împreună cu un titlu uniform revizuit care permite executarea în statul membru solicitat. Autoritatea solicitată continuă măsurile de recuperare pe baza titlului revizuit. Măsurile asigurătorii sau de recuperare deja luate pe baza titlului uniform inițial care permite executarea în statul membru solicitat pot continua pe baza titlului revizuit, cu excepția cazului în care modificarea cererii se datorează lipsei de valabilitate a titlului inițial care permite executarea în statul membru solicitant sau a titlului uniform inițial care permite executarea în statul membru solicitat. Dispozițiile art. 321 şi 323 sunt aplicabile în mod corespunzător.
ART. 178^16 ***Cererea de măsuri asigurătorii*** *(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată ia măsurile asigurătorii necesare, dacă acestea sunt permise de legislația sa națională şi în conformitate cu practicile sale administrative, pentru a asigura recuperarea în cazul în care creanța sau titlul care permite executarea în statul membru solicitant este contestat(ă) la momentul formulării cererii sau în cazul în care creanța nu face încă obiectul unui titlu care să permită executarea în statul membru solicitant, în măsura în care sunt, de asemenea, posibile măsuri asigurătorii, într-o situație similară, în temeiul legislației naționale şi al practicilor administrative ale statului membru solicitant. Documentul elaborat pentru a permite aplicarea de măsuri asigurătorii în statul membru solicitant şi referitor la creanța pentru care se solicită asistența reciprocă, dacă este cazul, însoţeşte cererea de măsuri asigurătorii în statul membru solicitat. Acest document nu face obiectul niciunui act de recunoaştere, completare sau înlocuire în statul membru solicitat.*	ART. 325 **Cererea de măsuri asigurătorii** (1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată ia măsurile asigurătorii necesare, dacă acestea sunt permise de legislația sa națională şi în conformitate cu practicile sale administrative, pentru a asigura recuperarea în cazul în care creanța sau titlul care permite executarea în statul membru solicitant este contestată/contestat la momentul formulării cererii sau în cazul în care creanța nu face încă obiectul unui titlu care să permită executarea în statul membru solicitant, în măsura în care sunt, de asemenea, posibile măsuri asigurătorii, într-o situație similară, în temeiul legislației naționale şi al practicilor administrative ale statului membru solicitant. Documentul elaborat pentru a permite aplicarea de măsuri asigurătorii în statul membru solicitant şi referitor la creanța pentru care se solicită asistența reciprocă, dacă este cazul, însoţeşte cererea de măsuri asigurătorii în statul membru solicitat. Acest document nu face obiectul niciunui act de recunoaştere, completare sau înlocuire în statul membru solicitat.

(2) Cererea de măsuri asigurătorii poate fi însoțită de alte documente referitoare la creanță, emise în statul membru solicitant.	(2) Cererea de măsuri asigurătorii poate fi însoțită de alte documente referitoare la creanță, emise în statul membru solicitant.
ART. 178^17 ***Normele aplicabile cererilor de măsuri asigurătorii*** *Pentru aplicarea dispozițiilor art. 178^16 sunt aplicabile, în mod corespunzător, dispozițiile art. 178^10 alin. (2), art. 178^13 alin. (1) - (5), art. 178^14 şi 178^15.*	ART. 326 **Normele aplicabile cererilor de măsuri asigurătorii** Pentru aplicarea dispozițiilor art. 325 sunt aplicabile, în mod corespunzător, dispozițiile art. 319 alin. (2), art. 322 alin. (1) - (5), art. 323 şi 324.
ART. 178^18 ***Limite ale obligațiilor autorității solicitate*** *(1) Autoritatea solicitată nu este obligată să acorde asistența prevăzută la art. 178^10 - art. 178^16 dacă recuperarea creanței este de natură să genereze, din cauza situației debitorului, grave dificultăți de ordin economic sau social în statul membru solicitat, în măsura în care reglementările legale şi practicile administrative în vigoare în respectivul stat membru permit o astfel de excepție în cazul creanțelor naționale.* *(2) Autoritatea solicitată nu este obligată să acorde asistența prevăzută la art. 178^5 şi la art. 178^7 - 178^16 dacă cererea inițială de asistență, potrivit art. 178^5, 178^7, 178^8, 178^10 sau 178^16, este efectuată cu privire la creanțe care au o vechime mai mare de 5 ani, acest termen începând de la momentul scadenței creanței în statul membru solicitant şi până la momentul cererii inițiale de asistență. În cazul în care creanța sau titlul inițial care permite executarea în statul membru solicitant sunt contestate, termenul de 5 ani începe din momentul în care în statul membru solicitant se stabileşte faptul că nu mai este posibilă contestarea creanței sau a titlului care permite executarea. În cazul în care se acordă o amânare a plății sau un plan de eşalonare a plății de către autoritățile competente din statul membru solicitant, termenul de 5 ani începe din momentul în care întregul termen de plată a expirat. Cu toate acestea, în aceste cazuri, autoritatea solicitată nu este obligată să acorde asistență cu privire la creanțe care sunt mai vechi de 10 ani, termen calculat de la momentul scadenței creanței în statul membru solicitant.*	ART. 327 **Limite ale obligațiilor autorității solicitate** (1) Autoritatea solicitată nu este obligată să acorde asistența prevăzută la art. 319 - 325 dacă recuperarea creanței este de natură să genereze, din cauza situației debitorului, grave dificultăți de ordin economic sau social în statul membru solicitat, în măsura în care reglementările legale şi practicile administrative în vigoare în respectivul stat membru permit o astfel de excepție în cazul creanțelor naționale. (2) Autoritatea solicitată nu este obligată să acorde asistența prevăzută la art. 314 şi la art. 316 - 325 dacă cererea inițială de asistență, potrivit prevederilor art. 314, 316, 317, 319 sau art. 325, este efectuată cu privire la creanțe care au o vechime mai mare de 5 ani, acest termen începând de la momentul scadenței creanței în statul membru solicitant şi până la momentul cererii inițiale de asistență. În cazul în care creanța sau titlul inițial care permite executarea în statul membru solicitant este contestată/contestat, termenul de 5 ani începe din momentul în care în statul membru solicitant se stabileşte faptul că nu mai este posibilă contestarea creanței sau a titlului care permite executarea. În cazul în care se acordă o amânare a plății sau un plan de eşalonare a plății de către autoritățile competente din statul membru solicitant, termenul de 5 ani începe din momentul în care întregul termen de plată a expirat. Cu toate acestea, în aceste cazuri, autoritatea solicitată nu este obligată să acorde asistență cu privire la creanțe care sunt mai vechi de 10 ani, termen calculat de la momentul scadenței creanței în statul membru solicitant.

(3) Un stat membru nu este obligat să acorde asistență dacă valoarea totală a creanțelor reglementate de prezentul capitol, pentru care se solicită asistență, este mai mică de 1.500 euro. *(4) Autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă în legătură cu motivele refuzului unei cereri de asistență.*	(3) Un stat membru nu este obligat să acorde asistență dacă valoarea totală a creanțelor reglementate de prezentul capitol, pentru care se solicită asistență, este mai mică de 1.500 euro. (4) Autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă în legătură cu motivele refuzului unei cereri de asistență.
ART. 178^19 ***Aspecte privind prescripția*** *(1) Aspectele privind termenele de prescripție sunt reglementate exclusiv de legislația în vigoare în statul membru solicitant.* *(2) În ceea ce priveşte suspendarea, întreruperea sau prelungirea termenului de prescripție, toate demersurile efectuate în vederea recuperării creanțelor de către autoritatea solicitată sau în numele acesteia, în temeiul unei cereri de asistență, care au drept efect suspendarea, întreruperea sau prelungirea termenului de prescripție, în conformitate cu legislația în vigoare în statul membru solicitat, sunt considerate a avea acelaşi efect în statul membru solicitant, cu condiția ca efectul corespunzător să fie prevăzut în reglementările legale în vigoare în statul membru solicitant.* *(3) Dacă suspendarea, întreruperea sau prelungirea termenului de prescripție nu este posibilă în temeiul reglementărilor legale în vigoare în statul membru solicitat, toate demersurile efectuate în vederea recuperării creanțelor de către autoritatea solicitată sau în numele acesteia în temeiul unei cereri de asistență care, dacă ar fi fost efectuate de către autoritatea solicitantă în propriul stat membru sau în numele acesteia, ar fi dus la suspendarea, întreruperea sau prelungirea termenului de prescripție, potrivit legislației în vigoare în statul membru solicitant, sunt considerate a fi fost efectuate în statul membru solicitant, în ceea ce priveşte efectul respectiv.* *(4) Prevederile alin. (2) şi (3) nu afectează dreptul autorităților competente din statul membru solicitant de a lua măsuri pentru a suspenda, întrerupe sau prelungi termenul de prescripție, potrivit reglementărilor în vigoare în statul membru respectiv.* *(5) Autoritatea solicitantă şi autoritatea solicitată se informează reciproc cu privire la orice acțiune care întrerupe, suspendă sau prelungeşte termenul de prescripție a creanței pentru care au fost*	ART. 328 **Aspecte privind prescripția** (1) Aspectele privind termenele de prescripție sunt reglementate exclusiv de legislația în vigoare în statul membru solicitant. (2) În ceea ce priveşte suspendarea, întreruperea sau prelungirea termenului de prescripție, toate demersurile efectuate în vederea recuperării creanțelor de către autoritatea solicitată sau în numele acesteia, în temeiul unei cereri de asistență, care au drept efect suspendarea, întreruperea sau prelungirea termenului de prescripție, în conformitate cu legislația în vigoare în statul membru solicitat, sunt considerate a avea acelaşi efect în statul membru solicitant, cu condiția ca efectul corespunzător să fie prevăzut în reglementările legale în vigoare în statul membru solicitant. (3) Dacă suspendarea, întreruperea sau prelungirea termenului de prescripție nu este posibilă în temeiul reglementărilor legale în vigoare în statul membru solicitat, toate demersurile efectuate în vederea recuperării creanțelor de către autoritatea solicitată sau în numele acesteia în temeiul unei cereri de asistență care, dacă ar fi fost efectuate de către autoritatea solicitantă în propriul stat membru sau în numele acesteia, ar fi dus la suspendarea, întreruperea sau prelungirea termenului de prescripție, potrivit legislației în vigoare în statul membru solicitant, sunt considerate a fi fost efectuate în statul membru solicitant, în ceea ce priveşte efectul respectiv. (4) Prevederile alin. (2) şi (3) nu afectează dreptul autorităților competente din statul membru solicitant de a lua măsuri pentru a suspenda, întrerupe sau prelungi termenul de prescripție, potrivit reglementărilor în vigoare în statul membru respectiv. (5) Autoritatea solicitantă şi autoritatea solicitată se informează reciproc cu privire la orice acțiune care întrerupe, suspendă sau prelungeşte termenul de prescripție a creanței pentru care au fost solicitate măsuri

solicitate măsuri asigurătorii sau de recuperare sau care poate produce acest efect.	asigurătorii sau de recuperare sau care poate produce acest efect.
ART. 178^20 ***Costuri*** *(1) În plus față de sumele prevăzute la art. 178^13 alin. (8), autoritatea solicitată urmăreşte să recupereze de la debitor cheltuielile legate de recuperare pe care le-a suportat şi le reține, potrivit reglementărilor legale în vigoare din statul membru solicitat.* *(2) Statele membre renunță reciproc la toate cererile privind rambursarea cheltuielilor rezultate din asistența reciprocă pe care şi-o acordă potrivit prezentului capitol.* *(3) Cu toate acestea, în cazul unor recuperări care creează dificultăți deosebite, care implică cheltuieli foarte mari sau care se referă la crima organizată, autoritatea solicitantă şi autoritatea solicitată pot să convină asupra unor modalități de rambursare specifice cazurilor în speță.* *(4) Fără a aduce atingere alin. (2) şi (3), statul membru solicitant rămâne răspunzător față de statul membru solicitat pentru toate cheltuielile şi toate pierderile suportate în legătură cu acțiunile recunoscute ca fiind nejustificate, în ceea ce priveşte fie fondul creanței, fie valabilitatea titlului emis de autoritatea solicitantă care permite executarea şi/sau aplicarea de măsuri asigurătorii.*	ART. 329 **Costuri** (1) În plus față de sumele prevăzute la art. 322 alin. (8), autoritatea solicitată urmăreşte să recupereze de la debitor cheltuielile legate de recuperare pe care le-a suportat şi le reține, potrivit reglementărilor legale în vigoare din statul membru solicitat. (2) Statele membre renunță reciproc la toate cererile privind rambursarea cheltuielilor rezultate din asistența reciprocă pe care şi-o acordă potrivit prezentului capitol. (3) Cu toate acestea, în cazul unor recuperări care creează dificultăți deosebite, care implică cheltuieli foarte mari sau care se referă la crima organizată, autoritatea solicitantă şi autoritatea solicitată pot să convină asupra unor modalități de rambursare specifice cazurilor în speță. (4) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (2) şi (3), statul membru solicitant rămâne răspunzător față de statul membru solicitat pentru toate cheltuielile şi toate pierderile suportate în legătură cu acțiunile recunoscute ca fiind nejustificate, în ceea ce priveşte fie fondul creanței, fie valabilitatea titlului emis de autoritatea solicitantă care permite executarea şi/sau aplicarea de măsuri asigurătorii.
SECȚIUNEA a 5-a ***Dispoziții generale aplicabile tuturor tipurilor de cereri de asistență***	SECȚIUNEA a 5-a **Dispoziții generale aplicabile tuturor tipurilor de cereri de asistență**
ART. 178^21 ***Formulare-tip şi mijloace de comunicare*** *(1) Cererile de informații în temeiul art. 178^5 alin. (1), cererile de notificare în temeiul art. 178^8 alin. (1), cererile de recuperare în temeiul art. 178^10 alin. (1) sau cererile de măsuri asigurătorii în temeiul art. 178^16 alin. (1) se transmit prin mijloace electronice, utilizându-se un formular-tip, cu excepția cazurilor în care acest*	ART. 330 **Formulare-tip şi mijloace de comunicare** (1) Cererile de informații în temeiul art. 314 alin. (1), cererile de notificare în temeiul art. 317 alin. (1), cererile de recuperare în temeiul art. 319 alin. (1) sau cererile de măsuri asigurătorii în temeiul art. 325 alin. (1) se transmit prin mijloace electronice, utilizându-se un formular-tip, cu excepția cazurilor în care acest lucru nu este posibil din motive tehnice. În

lucru nu este posibil din motive tehnice. În măsura posibilului, aceste formulare se folosesc şi pentru comunicările ulterioare cu privire la cerere. *(2) Titlul uniform care permite executarea în statul membru solicitat, documentul care permite aplicarea de măsuri asigurătorii în statul membru solicitant şi celelalte documente prevăzute la art. 178^12 şi 178^16 se transmit, de asemenea, prin mijloace electronice, cu excepția cazurilor în care acest lucru nu este posibil din motive tehnice.* *(3) Formularul-tip poate fi însoțit, dacă este cazul, de rapoarte, declarații şi orice alte documente sau de copii certificate pentru conformitate sau extrase din acestea, care sunt, de asemenea, transmise pe cale electronică, cu excepția cazurilor în care acest lucru nu este posibil din motive tehnice.* *(4) Formularele-tip şi comunicările pe cale electronică pot, de asemenea, să fie utilizate pentru schimbul de informații în temeiul art. 178^6.* *(5) Dispozițiile alin. (1) - (4) nu se aplică informațiilor şi documentației obținute prin prezența în birourile administrative dintr-un alt stat membru sau prin participarea la anchetele administrative dintr-un alt stat membru, potrivit art. 178^7.* *(6) În cazul în care comunicările nu se efectuează pe cale electronică sau prin intermediul formularelor-tip, acest lucru nu va afecta valabilitatea informațiilor obținute sau a măsurilor luate pentru executarea cererii de asistență.*	măsura posibilului, aceste formulare se folosesc şi pentru comunicările ulterioare cu privire la cerere. (2) Titlul uniform care permite executarea în statul membru solicitat, documentul care permite aplicarea de măsuri asigurătorii în statul membru solicitant şi celelalte documente prevăzute la art. 321 şi 325 se transmit, de asemenea, prin mijloace electronice, cu excepția cazurilor în care acest lucru nu este posibil din motive tehnice. (3) Formularul-tip poate fi însoțit, dacă este cazul, de rapoarte, declarații şi orice alte documente sau de copii certificate pentru conformitate sau extrase din acestea, care sunt, de asemenea, transmise pe cale electronică, cu excepția cazurilor în care acest lucru nu este posibil din motive tehnice. (4) Formularele-tip şi comunicările pe cale electronică pot, de asemenea, să fie utilizate pentru schimbul de informații în temeiul art. 315. (5) Dispozițiile alin. (1) - (4) nu se aplică informațiilor şi documentației obținute prin prezența în birourile administrative dintr-un alt stat membru sau prin participarea la anchetele administrative dintr-un alt stat membru, potrivit art. 316. (6) În cazul în care comunicările nu se efectuează pe cale electronică sau prin intermediul formularelor-tip, acest lucru nu va afecta valabilitatea informațiilor obținute sau a măsurilor luate pentru executarea cererii de asistență.
ART. 178^22 ***Limba utilizată*** *(1) Toate cererile de asistență, formularele-tip pentru notificare şi titlurile uniforme care permit executarea în statul membru solicitat sunt trimise în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru solicitat sau sunt însoțite de o traducere în una dintre aceste limbi. Faptul că anumite părți sunt scrise într-o limbă alta decât limba oficială sau una dintre limbile oficiale ale statului membru solicitat nu afectează valabilitatea acestora sau a procedurii, în măsura în care acea limbă este stabilită de comun*	ART. 331 **Limba utilizată** (1) Toate cererile de asistență, formularele-tip pentru notificare şi titlurile uniforme care permit executarea în statul membru solicitat sunt trimise în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru solicitat sau sunt însoțite de o traducere în una dintre aceste limbi. Faptul că anumite părți sunt scrise într-o limbă, alta decât limba oficială sau una dintre limbile oficiale ale statului membru solicitat, nu afectează valabilitatea acestora sau a procedurii, în măsura în care acea limbă este stabilită de comun acord între statele membre interesate.

acord între statele membre interesate. *(2) Documentele a căror notificare este solicitată potrivit art. 178^8 pot fi transmise autorității solicitate într-o limbă oficială a statului membru solicitant.* *(3) În cazul în care o cerere este însoțită de alte documente decât cele prevăzute la alin. (1) şi (2), autoritatea solicitată poate, dacă este necesar, să ceară autorității solicitante o traducere a acestor documente în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru solicitat sau în orice altă limbă asupra căreia statele membre interesate au convenit bilateral.*	(2) Documentele a căror notificare este solicitată potrivit art. 317 pot fi transmise autorității solicitate într-o limbă oficială a statului membru solicitant. (3) În cazul în care o cerere este însoțită de alte documente decât cele prevăzute la alin. (1) şi (2), autoritatea solicitată poate, dacă este necesar, să ceară autorității solicitante o traducere a acestor documente în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale statului membru solicitat sau în orice altă limbă asupra căreia statele membre interesate au convenit bilateral.
ART. 178^23 ***Divulgarea informațiilor şi a documentelor*** *(1) Informațiile comunicate sub orice formă, în temeiul prezentului capitol, sunt reglementate de obligația păstrării secretului fiscal şi beneficiază de protecția acordată informațiilor similare în temeiul legislației naționale a statului membru care le-a primit. Astfel de informații pot fi utilizate în scopul aplicării de măsuri asigurătorii sau de executare în privința creanțelor care intră sub incidența prezentului capitol. De asemenea, astfel de informații pot fi utilizate pentru evaluarea şi impunerea contribuțiilor obligatorii la sistemul de securitate socială.* *(2) Persoanele acreditate în mod corespunzător de Autoritatea de Acreditare de Securitate a Comisiei Europene pot avea acces la aceste informații numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru întreținerea şi dezvoltarea rețelei RCC.* *(3) Statul membru care furnizează informațiile permite utilizarea acestora în alte scopuri decât cele prevăzute la alin. (1) în statul membru care primeşte informațiile, în cazul în care, în temeiul legislației statului membru care furnizează informațiile, informațiile pot fi utilizate în scopuri similare.* *(4) În cazul în care autoritatea solicitantă sau solicitată consideră că informațiile obținute în temeiul prezentului capitol ar putea fi folositoare, în scopurile prevăzute la alin. (1), unui al treilea stat membru, ea poate să transmită respectivele informații acestui al treilea stat membru, cu condiția ca transmiterea acestor informații să*	ART. 332 **Divulgarea informațiilor şi a documentelor** (1) Informațiile comunicate sub orice formă, în temeiul prezentului capitol, sunt reglementate de obligația păstrării secretului fiscal şi beneficiază de protecția acordată informațiilor similare în temeiul legislației naționale a statului membru care le-a primit. Astfel de informații pot fi utilizate în scopul aplicării de măsuri asigurătorii sau de executare în privința creanțelor care intră sub incidența prezentului capitol. De asemenea, astfel de informații pot fi utilizate pentru evaluarea şi impunerea contribuțiilor obligatorii la sistemul de securitate socială. (2) Persoanele acreditate în mod corespunzător de Autoritatea de Acreditare de Securitate a Comisiei Europene pot avea acces la aceste informații numai în măsura în care acest lucru este necesar pentru întreținerea şi dezvoltarea rețelei RCC. (3) Statul membru care furnizează informațiile permite utilizarea acestora în alte scopuri decât cele prevăzute la alin. (1) în statul membru care primeşte informațiile, în cazul în care, în temeiul legislației statului membru care furnizează informațiile, acestea pot fi utilizate în scopuri similare. (4) În cazul în care autoritatea solicitantă sau solicitată consideră că informațiile obținute în temeiul prezentului capitol ar putea fi folositoare, în scopurile prevăzute la alin. (1), unui al treilea stat membru, ea poate să transmită respectivele informații acestui al treilea stat membru, cu condiția ca transmiterea acestor informații să fie conformă cu normele şi

fie conformă cu normele şi procedurile stabilite în prezentul capitol. Aceasta informează statul membru de la care provin informațiile cu privire la intenția sa de a transmite informațiile respective unui stat membru terț. Statul membru de la care provin informațiile se poate opune acestei transmiteri a informațiilor, în termen de 10 zile lucrătoare de la data la care a primit comunicarea din partea statului membru care doreşte să transmită informațiile. *(5) Permisiunea de a utiliza, în temeiul alin. (3), informații care au fost transmise în temeiul alin. (4) poate fi acordată numai de către statul membru de unde provin informațiile.* *(6) Informațiile comunicate sub orice formă în temeiul prezentului capitol pot fi invocate sau utilizate drept probe de toate autoritățile din statul membru care primeşte informațiile, pe aceeaşi bază ca şi informațiile similare obținute în respectivul stat.*	procedurile stabilite în prezentul capitol. Aceasta informează statul membru de la care provin informațiile cu privire la intenția sa de a transmite informațiile respective unui stat membru terț. Statul membru de la care provin informațiile se poate opune acestei transmiteri a informațiilor, în termen de 10 zile lucrătoare de la data la care a primit comunicarea din partea statului membru care doreşte să transmită informațiile. (5) Permisiunea de a utiliza, în temeiul alin. (3), informații care au fost transmise în temeiul alin. (4) poate fi acordată numai de către statul membru de unde provin informațiile. (6) Informațiile comunicate sub orice formă în temeiul prezentului capitol pot fi invocate sau utilizate drept probe de toate autoritățile din statul membru care primeşte informațiile, pe aceeaşi bază ca şi informațiile similare obținute în respectivul stat.
SECȚIUNEA a 6-a ***Dispoziții finale***	SECȚIUNEA a 6-a **Dispoziții finale**
ART. 178^24 ***Aplicarea altor acorduri privind asistența*** *(1) Prezentul capitol nu aduce atingere îndeplinirii niciunei obligații de furnizare de asistență mai extinsă, care decurge din acorduri sau înțelegeri bilaterale ori multilaterale, inclusiv în domeniul notificării actelor judiciare sau extrajudiciare.* *(2) În cazul în care România încheie astfel de acorduri sau înțelegeri bilaterale ori multilaterale cu privire la aspecte reglementate de prezentul capitol şi care nu se referă la cazuri individuale, informează fără întârziere Comisia în acest sens.* *(3) Atunci când acordă asistență reciprocă mai extinsă în temeiul unui acord sau al unei înțelegeri bilateral(e) ori multilateral(e), România poate utiliza rețeaua de comunicații electronice şi formularele-tip adoptate pentru punerea în aplicare a prezentului capitol.*	ART. 333 **Aplicarea altor acorduri privind asistența** (1) Prezentul capitol nu aduce atingere îndeplinirii niciunei obligații de furnizare de asistență mai extinsă, care decurge din acorduri sau înțelegeri bilaterale ori multilaterale, inclusiv în domeniul notificării actelor judiciare sau extrajudiciare. (2) În cazul în care România încheie astfel de acorduri sau înțelegeri bilaterale ori multilaterale cu privire la aspecte reglementate de prezentul capitol şi care nu se referă la cazuri individuale, informează fără întârziere Comisia Europeană în acest sens. (3) Atunci când acordă asistență reciprocă mai extinsă în temeiul unui acord sau al unei înțelegeri bilateral/bilaterale ori multilateral/multilaterale, România poate utiliza rețeaua de comunicații electronice şi formularele-tip adoptate pentru punerea în aplicare a prezentului capitol.
ART. 178^25 ***Norme de aplicare***	ART. 334 **Norme de aplicare**

Normele de aplicare a dispozițiilor art. 178^4 alin. (3) şi (4), art. 178^5 alin. (1), art. 178^8, art. 178^10, art. 178^12 alin. (1) şi (2), art. 178^13 alin. (5) - (8), art. 178^15, art. 178^16 alin. (1) şi ale art. 178^21 alin. (1) - (4) sunt normele aprobate de Comisie.	Normele de aplicare a dispozițiilor art. 313 alin. (3) şi (4), art. 314 alin. (1), art. 317, 319, art. 321 alin. (1) şi (2), art. 322 alin. (5) - (8), art. 324, art. 325 alin. (1) şi ale art. 330 alin. (1) - (4) sunt normele aprobate de Comisia Europeană.
ART. 178^26 ***Raportare*** *(1) România, prin intermediul biroului central de legătură, informează Comisia anual, cel târziu până la 31 martie, cu privire la următoarele:* *a) numărul de cereri de informații, de comunicare şi de recuperare sau de măsuri asigurătorii transmise fiecărui stat membru solicitat şi primite de la fiecare stat membru solicitant în fiecare an;* *b) valoarea creanțelor pentru care se solicită asistență pentru recuperare şi sumele recuperate.* *(2) România, prin intermediul biroului central de legătură, poate furniza, de asemenea, orice alte informații care ar putea fi folositoare pentru a evalua asistența reciprocă oferită în temeiul prezentului capitol.*	ART. 335 **Raportare** (1) România, prin intermediul biroului central de legătură, informează Comisia Europeană anual, cel târziu până la 31 martie, cu privire la următoarele: a) numărul de cereri de informații, de comunicare şi de recuperare sau de măsuri asigurătorii transmise fiecărui stat membru solicitat şi primite de la fiecare stat membru solicitant în fiecare an; b) valoarea creanțelor pentru care se solicită asistență pentru recuperare şi sumele recuperate. (2) România, prin intermediul biroului central de legătură, poate furniza, de asemenea, orice alte informații care ar putea fi folositoare pentru a evalua asistența reciprocă oferită în temeiul prezentului capitol.
TITLUL X **Sancțiuni**	TITLUL XI **Sancțiuni**
ART. 219 **Contravenții** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 1754/2008 pentru aprobarea Deciziei Comisiei de proceduri fiscale nr. 2/2008, Decizia nr. 2/2008)* (1) Constituie contravenții următoarele fapte: a) nedepunerea la termenele prevăzute de lege a declarațiilor de înregistrare fiscală sau de mențiuni; *b) neîndeplinirea la termen a obligațiilor de declarare prevăzute de lege, a bunurilor şi veniturilor impozabile sau, după caz, a impozitelor, taxelor, contribuțiilor şi a altor sume, precum şi orice informații în legătură cu impozitele, taxele, contribuțiile, bunurile şi*	ART. 336 **Contravenții** (1) Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu au fost săvârşite în astfel de condiții încât să fie considerate, potrivit legii, infracțiuni: a) nedepunerea de către contribuabil/plătitor la termenele prevăzute de lege a declarațiilor de înregistrare fiscală, de radiere a înregistrării fiscale sau de mențiuni; b) neîndeplinirea de către contribuabil/plătitor la termen a obligațiilor de declarare prevăzute de lege, a bunurilor şi veniturilor impozabile sau,

veniturile impozabile, dacă legea prevede declararea acestora; *b^1) *** Abrogată* *b^2) *** Abrogată* *b^3) *** Abrogată* c) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 56 şi art. 57 alin. (2); d) nerespectarea obligației prevăzute la art. 105 alin. (8); *e) neducerea la îndeplinire a măsurilor stabilite potrivit art. 79 alin. (2), art. 80 alin. (4) şi art. 105 alin. (9);* f) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 53; g) nerespectarea obligației înscrierii codului de identificare fiscală pe documente, potrivit art. 73; h) nerespectarea de către plătitorii de salarii şi venituri asimilate salariilor a obligațiilor privind completarea şi păstrarea fişelor fiscale; i) neîndeplinirea obligațiilor privind transmiterea la organul fiscal competent sau, după caz, la terțe persoane a formularelor şi documentelor prevăzute de legea fiscală, altele decât declarațiile fiscale şi declarațiile de înregistrare fiscală sau de mențiuni; j) nerespectarea de către bănci a obligațiilor privind furnizarea informațiilor şi a obligațiilor de decontare prevăzute de prezentul cod k) nerespectarea obligațiilor ce-i revin terțului poprit, potrivit prezentului cod; l) nerespectarea obligației de comunicare prevăzute la art. 154 alin. (9);	după caz, a impozitelor, taxelor, contribuțiilor şi a altor sume, precum şi orice informații în legătură cu impozitele, taxele, contribuțiile, bunurile şi veniturile impozabile, dacă legea prevede declararea acestora; c) nerespectarea de către contribuabil/plătitor, precum şi de persoanele cu care acesta are sau a avut raporturi economice sau juridice a obligației de a pune la dispoziția organului fiscal registre, evidențe, documente de afaceri şi orice alte înscrisuri la locul indicat de organul fiscal potrivit art. 64, precum şi nerespectarea de către contribuabil/plătitor a obligației prevăzute la art. 65 alin. (3); d) nerespectarea de către contribuabil/plătitor a obligației prevăzute la art. 118 alin. (7); e) nerespectarea de către contribuabil/plătitor a obligațiilor de întocmire a dosarului prețurilor de transfer în condițiile şi la termenele prevăzute prin ordinul preşedintelui A.N.A.F., precum şi nerespectarea de către contribuabil/plătitor a obligației de a prezenta dosarul prețurilor de transfer la solicitarea organului fiscal central în condițiile art. 108 alin. (2); f) nerespectarea de către contribuabil/plătitor a obligației de a păstra, precum şi a obligației de a prezenta organului fiscal, a datelor arhivate în format electronic şi a aplicațiilor informatice cu ajutorul cărora le-a generat, potrivit art. 109 alin. (4); g) neîndeplinirea măsurilor dispuse în termenele şi condițiile stabilite de organul de inspecție fiscală potrivit art. 118 alin. (8); h) nefurnizarea la termen de către contribuabil/plătitor a informațiilor periodice solicitate de organul fiscal potrivit art. 59; *i) nerespectarea de către instituțiile de credit, precum şi de alte persoane care transmit informații către Oficiul Național de Prevenire şi Combatere a Spălării Banilor a oricărei obligații privind furnizarea informațiilor potrivit art. 61, precum şi nerespectarea de către bănci a obligațiilor de decontare prevăzute la art. 172;* j) nerespectarea de către orice entitate a obligației privind furnizarea informațiilor, potrivit art. 61; k) nerespectarea obligațiilor ce-i revin terțului poprit, potrivit art. 236 alin. (9) - (11); l) neîndeplinirea la termen de către Biroul de carte funciară a obligației de comunicare prevăzute la art. 242 alin. (9);

m) refuzul debitorului supus executării silite de a preda bunurile organului de executare spre a fi sechestrate sau de a le pune la dispoziție acestuia pentru a fi identificate şi evaluate; n) refuzul de a prezenta organului financiar-fiscal bunurile materiale supuse impozitelor, taxelor, contribuțiilor datorate bugetului general consolidat, în vederea stabilirii realității declarației fiscale; o) nereținerea, potrivit legii, de către plătitorii obligațiilor fiscale, a sumelor reprezentând impozite şi contribuții cu reținere la sursă; p) reținerea şi nevărsarea în totalitate, de către plătitorii obligațiilor fiscale, a sumelor reprezentând impozite şi contribuții cu reținere la sursă, dacă nu sunt săvârşite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să fie considerate infracțiuni; r) refuzul de a îndeplini obligația prevăzută la art. 52 alin. (1); *s) nerespectarea obligației prevăzute la art. 109^1 alin. (5^1).*	m) refuzul debitorului supus executării silite de a preda bunurile organului de executare silită spre a fi sechestrate sau de a le pune la dispoziție acestuia pentru a fi identificate şi evaluate; n) refuzul contribuabilului/plătitorului de a prezenta organului fiscal bunurile materiale supuse impozitelor, taxelor, contribuțiilor sociale, în vederea stabilirii realității declarației fiscale; o) nereținerea, potrivit legii, de către plătitorii obligațiilor fiscale, a sumelor reprezentând impozite şi contribuții cu reținere la sursă; p) reținerea şi nevărsarea în totalitate, de către plătitorii obligațiilor fiscale, a sumelor reprezentând impozite şi contribuții cu reținere la sursă; r) nerespectarea de către contribuabil/plătitor sau persoana împuternicită de acesta, precum şi nerespectarea de către persoanele cu care contribuabilul/plătitorul are sau a avut raporturi economice sau juridice, a obligației de a furniza organului fiscal informațiile necesare determinării stării de fapt fiscale potrivit art. 58 alin. (1); s) nerespectarea de către persoana supusă verificării situației fiscale personale a obligației de a depune declarația de patrimoniu şi de venituri, potrivit art. 138 alin. (8); ş) efectuarea de operațiuni intracomunitare de către persoanele care au obligația înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari fără a fi înscrise, conform legii, în acest registru; *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 727/2016 pentru aprobarea Procedurii de organizare şi funcționare a Registrului operatorilor intracomunitari, precum şi pentru aprobarea modelului şi conținutului unor formulare)* t) nerespectarea de către instituția solicitantă a obligației de a iniția hotărârea de constituire a dreptului de administrare, potrivit art. 263 alin. (4); *(A se vedea: O.M.F.P. nr. 4044/2015 privind împuternicirea persoanelor din cadrul aparatului de inspecție economico-financiară de a constata contravenția prevăzută la art. 336 alin. (1) lit. t) şi de a aplica sancțiunea prevăzută la art. 336 alin. (2) lit. k) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală)* ț) netransmiterea, de către instituțiile financiare, la termenul prevăzut de lege a informațiilor prevăzute la art. 62 sau transmiterea de informații incorecte ori incomplete.
(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează astfel: *a) cu amendă de la 6.000 lei la 8.000 lei, pentru persoanele fizice, şi cu amendă de la 25.000 lei la 27.000 lei, pentru persoanele juridice, în cazul săvârşirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. c);*	(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează astfel:

b) cu amendă de la 1.000 lei la 1.500 lei, pentru persoanele fizice, şi cu amendă de la 5.000 lei la 7.000 lei, pentru persoanele juridice, în cazul săvârşirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. d);	a) cu amendă de la 25.000 lei la 27.000 lei pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mijlocii şi mari şi cu amendă de la 6.000 lei la 8.000 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum şi pentru persoanele fizice, în cazul săvârşirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. c);
c) cu amendă de la 2.000 lei la 3.500 lei, pentru persoanele fizice, şi cu amendă de la 12.000 lei la 14.000 lei, pentru persoanele juridice, în cazul săvârşirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. e) şi f);	b) cu amendă de la 5.000 lei la 7.000 lei pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mijlocii şi mari şi cu amendă de la 1.000 lei la 1.500 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum şi pentru persoanele fizice, în cazul săvârşirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. d);
d) cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei, pentru persoanele fizice, şi cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei, pentru persoanele juridice, în cazul săvârşirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. a), b), g) - m); *d^1) *** Abrogată* *d^2) *** Abrogată*	c) cu amendă de la 12.000 lei la 14.000 lei pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mijlocii şi mari şi cu amendă de la 2.000 lei la 3.500 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum şi pentru persoanele fizice, în cazul săvârşirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. e) - h);
	d) cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mijlocii şi mari şi cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum şi pentru persoanele fizice, în cazul săvârşirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. a), b), i) - m) şi ț);
e) cu amendă de la 1.000 lei la 1.500 lei, pentru persoanele fizice, şi cu amendă de la 4.000 lei la 6.000 lei, pentru persoanele juridice, în cazul săvârşirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. n) - r), dacă obligațiile fiscale sustrase la plată sunt de până la 50.000 lei inclusiv;	e) cu amendă de la 4.000 lei la 10.000 lei pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mijlocii şi mari şi cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum şi pentru persoanele fizice, în cazul săvârşirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. n) şi r);
f) cu amendă de la 4.000 lei la 6.000 lei, pentru persoanele fizice, şi cu amendă de la 12.000 lei la 14.000 lei, pentru persoanele juridice, în cazul săvârşirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. n) - r), dacă obligațiile fiscale sustrase la plată sunt cuprinse între 50.000 lei şi 100.000 lei inclusiv;	f) cu amendă de la 4.000 lei la 6.000 lei pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mijlocii şi mari şi cu amendă de la 1.000 lei la 1.500 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum şi pentru persoanele fizice, în cazul săvârşirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. o) şi p), dacă obligațiile fiscale sustrase la plată sunt de până la 50.000 lei inclusiv;
g) cu amendă de la 6.000 lei la 8.000 lei, pentru persoanele fizice, şi cu amendă de la 25.000 lei la 27.000 lei, pentru persoanele juridice, în cazul săvârşirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. n) - r), dacă obligațiile fiscale sustrase la plată sunt mai mari de 100.000 lei;	g) cu amendă de la 12.000 lei la 14.000 lei pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mijlocii şi mari şi cu amendă de la 4.000 lei la 6.000 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum şi pentru persoanele fizice, în cazul săvârşirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. o) şi p), dacă obligațiile fiscale sustrase la plată sunt cuprinse între 50.000 lei şi 100.000 lei inclusiv; h) cu amendă de la 25.000 lei la 27.000 lei pentru persoanele juridice încadrate în categoria contribuabililor mijlocii şi mari şi cu amendă de la

*h) *** Abrogată* *i) cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei în cazul săvârşirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. s).* *(3) În cazul persoanelor fizice nedepunerea la termenele prevăzute de lege a declarațiilor de venit constituie contravenție şi se sancționează cu amendă de la 50 lei la 500 lei.* (4) În cazul asocierilor şi al altor entități fără personalitate juridică, contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amenda prevăzută pentru persoanele fizice. (5) Nedepunerea la termen a declarațiilor fiscale pentru obligațiile datorate bugetelor locale se sancționează potrivit Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare. (6) Sumele încasate în condițiile prezentului titlu se fac venit la bugetul de stat sau bugetele locale, după caz.	6.000 lei la 8.000 lei, pentru celelalte persoane juridice, precum şi pentru persoanele fizice, în cazul săvârşirii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. o) şi p), dacă obligațiile fiscale sustrase la plată sunt mai mari de 100.000 lei; i) cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei în cazul săvârşirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. s); j) cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul săvârşirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. ş); k) cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul săvârşirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. t). (3) În cazul persoanelor fizice nedepunerea la termenele prevăzute de lege a declarațiilor de venit constituie contravenție şi se sancționează cu amendă de la 50 lei la 500 lei. (4) În cazul asocierilor şi al altor entități fără personalitate juridică, contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează cu amenda prevăzută pentru persoanele fizice. (5) Nedepunerea la termen a declarațiilor fiscale pentru obligațiile datorate bugetelor locale se sancționează potrivit Codului fiscal. (6) Sumele încasate în condițiile prezentului titlu se fac venit la bugetul de stat sau bugetele locale, după caz.
ART. 219^1 ***Contravenții în cazul declarațiilor recapitulative*** *(1) Constituie contravenții următoarele fapte:* *a) nedepunerea la termenele prevăzute de lege a declarațiilor recapitulative reglementate la titlul VI din Codul fiscal;* *b) depunerea de declarații recapitulative incorecte ori incomplete.* *(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează astfel:* *a) cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul săvârşirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. a);* *b) cu amendă de la 500 lei la 1.500 lei în cazul săvârşirii faptei prevăzute la alin. (1) lit. b).* *(3) Nu se sancționează contravențional:* *a) persoanele care corectează declarația recapitulativă până la*	ART. 337 **Contravenții în cazul declarațiilor recapitulative** (1) Constituie contravenții următoarele fapte: a) nedepunerea la termenele prevăzute de lege a declarațiilor recapitulative reglementate de normele din Codul fiscal privind taxa pe valoarea adăugată; b) depunerea de declarații recapitulative incorecte ori incomplete. (2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează astfel: a) cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei în cazul săvârşirii faptei prevăzute la lit. a); b) cu amendă de la 500 lei la 1.500 lei în cazul săvârşirii faptei prevăzute la lit. b). (3) Nu se sancționează contravențional: a) persoanele care corectează declarația recapitulativă până la

termenul legal de depunere a următoarei declarații recapitulative, dacă fapta prevăzută la alin. (1) lit. b) nu a fost constatată de organul fiscal anterior corectării; *b) persoanele care, ulterior termenului legal de depunere, corectează declarațiile ca urmare a unui fapt neimputabil persoanei impozabile.* *(4) În cazul aplicării sancțiunii amenzii prevăzute la alin. (2), contravenientul are posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii, agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal de constatare şi sancționare contravențională.*	termenul legal de depunere a următoarei declarații recapitulative, dacă fapta prevăzută la alin. (1) lit. b) nu a fost constatată de organul fiscal anterior corectării; b) persoanele care, ulterior termenului legal de depunere, corectează declarațiile ca urmare a unui fapt neimputabil persoanei impozabile.
ART. 219^2 ***Contravenții şi sancțiuni la regimul "Registrului operatorilor intracomunitari"*** *(1) Constituie contravenție efectuarea de operațiuni intracomunitare de către persoanele care au obligația înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari fără a fi înscrise, conform legii, în acest registru.* *(2) Contravenția pentru fapta prevăzută la alin. (1) se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei.*	
ART. 221*) **Constatarea contravențiilor şi aplicarea sancțiunilor** (1) Constatarea contravențiilor şi aplicarea sancțiunilor se fac de către organele fiscale competente. *(2) Sancțiunile contravenționale prevăzute la art. 219 - 220 se aplică, după caz, persoanelor fizice sau persoanelor juridice. În cazul asocierilor şi al altor entități fără personalitate juridică,*	ART. 338 **Constatarea contravențiilor şi aplicarea sancțiunilor** *(A se vedea: O.M.F.P. nr. 4044/2015 privind împuternicirea persoanelor din cadrul aparatului de inspecție economico-financiară de a constata contravenția prevăzută la art. 336 alin. (1) lit. t) şi de a aplica sancțiunea prevăzută la art. 336 alin. (2) lit. k) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală)* (1) Constatarea contravențiilor şi aplicarea sancțiunilor se fac de către organele fiscale competente, cu excepția contravenției prevăzute la art. 336 alin. (1) lit. t) pentru care constatarea contravenției şi aplicarea sancțiunii se face de persoanele stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice sau, după caz, hotărâre a autorității deliberative. (2) Sancțiunile contravenționale prevăzute la art. 336 şi 337 se aplică, după caz, persoanelor fizice sau persoanelor juridice. În cazul asocierilor şi al altor entități fără personalitate juridică, sancțiunile se aplică

sancțiunile se aplică reprezentanților acestora. (A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 1754/2008 pentru aprobarea Deciziei Comisiei de proceduri fiscale nr. 2/2008, Decizia nr. 2/2008, Decizia nr. 61/2007) (3) Constatarea şi sancționarea faptelor ce constituie contravenție potrivit art. 220 se fac de personalul de specialitate din cadrul Ministerului Economiei şi Finanțelor şi al unităților sale teritoriale, cu excepția sancțiunii privind suspendarea autorizației de antrepozit fiscal, care se dispune de autoritatea fiscală competentă, la propunerea organului de control. (4) Contravențiile prevăzute la art. 219 alin. (1) lit. b) se aplică pentru faptele constatate după data intrării în vigoare a prezentului cod. (5) În cazul aplicării sancțiunii amenzii potrivit art. 219 şi 220, contribuabilul are posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute în prezentul cod, agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal de constatare şi sancționare contravențională. ***)** *Reproducem mai jos prevederile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2009 .* *"ART. 1* *(1) Prin derogare de la dispozițiile art. 221 alin. (3) teza I din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, pentru constatarea şi sancționarea contravenției prevăzute de art. 220 alin. (1) lit. k) din aceeaşi ordonanță, controlul asupra mijloacelor de transport se efectuează de către echipe mixte alcătuite din personalul de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală şi unitățile sale subordonate şi personalul anume desemnat din cadrul Poliției Române.* *(2) La solicitarea personalului anume desemnat din cadrul Poliției Române, care face parte din echipa mixtă prevăzută la alin. (1), personalul de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală şi unitățile sale subordonate are obligația de a efectua controlul de specialitate prevăzut la alin. (1).* *(3) Personalul anume desemnat din cadrul Poliției Române care face parte din echipa mixtă prevăzută la alin. (1) va opri în trafic*	reprezentanților acestora. (3) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia jumătate din minimul amenzii prevăzute în prezentul cod, agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

mijloacele de transport marfă, în vederea efectuării controlului de specialitate, din oficiu sau la solicitarea personalului de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală şi unitățile sale subordonate. *(4) Constatarea contravenției prevăzute de art. 220 alin. (1) lit. k) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, şi aplicarea sancțiunilor stabilite prin dispozițiile art. 220 alin. (2) din acelaşi act normativ se fac de către personalul de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală şi unitățile sale subordonate."*	
ART. 222 **Actualizarea sumei amenzilor** Limitele amenzilor contravenționale prevăzute în prezentul cod pot fi actualizate anual, în funcție de evoluția ratei inflației, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Economiei şi Finanțelor.	
ART. 223 **Dispoziții aplicabile** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 1754/2008 pentru aprobarea Deciziei Comisiei de proceduri fiscale nr. 2/2008, Decizia nr. 2/2008)* Dispozițiile prezentului titlu se completează cu dispozițiile legale referitoare la regimul juridic al contravențiilor.	ART. 339 **Dispoziții aplicabile** Dispozițiile prezentului titlu se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările şi completările ulterioare.
TITLUL XI **Dispoziții tranzitorii şi finale**	TITLUL XII **Dispoziții tranzitorii şi finale**
ART. 224 **Dispoziții privind regimul vamal** Neplata la termenul legal a impozitelor, taxelor sau altor sume ce se datorează, potrivit legii, în vamă atrage interzicerea efectuării altor operațiuni de vămuire până la stingerea integrală a acestora.	ART. 340 **Dispoziții privind regimul vamal** Neplata la termenul legal a taxelor care se datorează în vamă, potrivit legii, cu excepția celor prevăzute la art. 157 alin. (2), atrage interzicerea efectuării operațiunilor de vămuire până la stingerea integrală a acestora.

ART. 227 **Dispoziții privind funcționarii publici din cadrul organelor fiscale** (1) În exercitarea atribuțiilor de serviciu funcționarii publici din cadrul organelor fiscale sunt învestiți cu exercițiul autorității publice şi beneficiază de protecție potrivit legii. (2) Statul şi unitățile administrativ-teritoriale răspund patrimonial pentru prejudiciile cauzate contribuabilului de funcționarii publici din cadrul organelor fiscale, în exercitarea atribuțiilor de serviciu.	ART. 341 **Dispoziții privind funcționarii publici din cadrul organelor fiscale** (1) În exercitarea atribuțiilor de serviciu funcționarii publici din cadrul organelor fiscale sunt învestiți cu exercițiul autorității publice şi beneficiază de protecție potrivit legii. (2) Statul şi unitățile administrativ-teritoriale răspund patrimonial pentru prejudiciile cauzate contribuabilului de funcționarii publici din cadrul organelor fiscale, în exercitarea atribuțiilor de serviciu. (3) Încălcarea de către funcționarii publici, cu vinovăție, a îndatoririlor de serviciu atrage răspunderea potrivit Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Prevederile art. IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 46/2009 privind îmbunătățirea procedurilor fiscale şi diminuarea evaziunii fiscale, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 324/2009, rămân aplicabile.
ART. 228 **Acte normative de aplicare** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3494/2013 privind aprobarea modelului şi conținutului formularului tipizat "Proces-verbal de constatare şi sancționare a contravențiilor", cod A.N.A.F. 14.13.22.99/7, destinat utilizării în activitatea de control a inspectorilor antifraudă din cadrul Direcției Generale Antifraudă Fiscală, O.M.F.P. nr. 52/2011 privind actualizarea, din oficiu, a vectorului fiscal privind impozitul pe venitul din salarii şi contribuții sociale şi procedura de declarare a obligațiilor prevăzute în Nomenclatorul "Creanțe fiscale" din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 1.397/2010 privind modelul, conținutul, modalitatea de depunere şi de gestionare a "Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit şi evidența nominală a persoanelor asigurate", aferente unor perioade de raportare anterioare datei de 1 ianuarie 2011)* (1) În aplicarea prezentului cod, Guvernul adoptă norme metodologice de aplicare, în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a legii de	ART. 342 **Acte normative de aplicare** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3695/2015 privind competența de exercitare a verificării situației fiscale personale şi a activităților preliminare acesteia, O.P.A.N.A.F. nr. 3696/2015 pentru stabilirea unor competențe de exercitare a inspecției fiscale pe întreg teritoriul țării)*

aprobare a prezentei ordonanțe. (2) Formularele necesare şi instrucțiunile de utilizare a acestora privind administrarea creanțelor fiscale se aprobă prin ordin al preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. (A se vedea O.P.A.N.A.F. nr. 127/2014 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind aplicarea procedurii de angajare a răspunderii solidare reglementate de dispozițiile art. 27 şi 28 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală) *(A se vedea: O.P. A.N.A.F. nr. 101/2008 privind aprobarea modelului şi conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor, taxelor şi contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, O.P.A.N.A.F. nr. 1752/2008 privind modelul şi conținutul formularului "Înştiințare" utilizat în activitatea de cercetare la fața locului, O.P.A.N.A.F. nr. 607/2013 privind aprobarea Procedurii de implementare şi de administrare a grupului fiscal unic, precum şi pentru aprobarea modelului şi conținutului unor formulare, O.P.A.N.A.F. nr. 3331/2013 pentru aprobarea Procedurii de modificare, din oficiu, a vectorului fiscal cu privire la TVA, precum şi a modelului şi conținutului unor formulare, O.P.A.N.A.F. nr. 18/2015 pentru aprobarea Procedurii de înregistrare, la cerere, în scopuri de taxă pe valoarea adăugată potrivit prevederilor art. 153 alin. (9^1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, şi pentru aprobarea modelului şi conținutului unor formulare, O.P.A.N.A.F. nr. 714/2012 pentru aprobarea Procedurii de înregistrare fiscală, din oficiu sau la cererea altei autorități care administrează creanțe fiscale, a unui subiect de drept fiscal care nu şi-a îndeplinit obligația de înregistrare fiscală, potrivit legii, O.P.A.N.A.F. nr. 144/2012 pentru aprobarea Procedurii de îndreptare a erorilor cuprinse în declarațiile fiscale în cazul depunerii de către contribuabili a unei declarații rectificative, O.P.A.N.A.F. nr. 393/2013 privind aprobarea modelului şi conținutului formularelor şi documentelor utilizate în activitatea de verificare fiscală a persoanelor fizice, O.P.A.N.A.F. nr. 2446/2014 pentru aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale, O.P.A.N.A.F. nr. 1752/2008 privind modelul şi conținutul formularului "Înştiințare" utilizat în activitatea de cercetare la fața*	(1) Formularele necesare şi instrucțiunile de utilizare a acestora privind administrarea creanțelor fiscale de către organul fiscal central, precum şi orice norme sau instrucțiuni necesare aplicării unitare a prezentului cod se aprobă prin ordin al preşedintelui A.N.A.F. *(A se vedea:O.P.A.N.A.F. nr. 442/2016, privind cuantumul tranzacțiilor, termenele pentru întocmire, conținutul şi condițiile de solicitare a dosarului prețurilor de transfer şi procedura de ajustare/estimare a prețurilor de transfer, O.P.A.N.A.F. nr. 3736/2015 pentru aprobarea Procedurii privind emiterea soluției fiscale individuale anticipate, precum şi conținutul cererii pentru emiterea soluției fiscale individuale anticipate, O.P.A.N.A.F. nr. 3698/2015 pentru aprobarea formularelor de înregistrare fiscală a contribuabililor şi a tipurilor de obligații fiscale care formează vectorul fiscal, O.P.A.N.A.F. nr. 371/2016 privind modificarea Ordinului preşedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3698/2015 pentru aprobarea formularelor de înregistrare fiscală a contribuabililor şi a tipurilor de obligații fiscale care formează vectorul fiscal, O.P.A.N.A.F. 631/2016 pentru aprobarea modelului şi conținutului unor formulare de înregistrare/anulare a înregistrării în scopuri de taxă pe valoarea adăugată, O.P.A.N.A.F. nr. 3841/2015 privind aprobarea modelului şi conținutului formularului (088) "Declarație pe propria răspundere pentru evaluarea intenției şi a capacității de a desfăşura activități economice care implică operațiuni din sfera TVA, O.M.F.P nr. 3775/2015 pentru aprobarea unor competențe speciale ale organului fiscal central,O.P.A.N.A.F. nr.3845/2015 pentru aprobarea procedurilor de înregistrare/modificare a domiciliului fiscal, precum şi pentru aprobarea modelului şi conținutului unor formulare, O.P.A.N.A.F. nr. 3846/2015 pentru aprobarea procedurilor de aplicare a art. 92 din Codul de procedură fiscală, precum şi pentru aprobarea modelului şi conținutului unor formulare, O.P.A.N.A.F. nr. 727/2016 pentru aprobarea Procedurii de organizare şi funcționare a Registrului operatorilor intracomunitari, precum şi pentru aprobarea modelului şi conținutului unor formulare,O.P.A.N.A.F. nr. 825/2016 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie de reverificare", O.P.A.N.A.F. nr. 767/2016 privind condițiile de delegare a competenței altui organ de inspecție fiscală pentru efectuarea unei acțiuni de inspecție fiscală, O.P.A.N.A.F. nr. 3710/2015 privind modelul şi conținutul Raportului de*

locului, O.P.A.N.A.F. nr. 877/2013 privind aprobarea Procedurii de înregistrare fiscală a contribuabililor nerezidenți care desfăşoară activitate în România prin unul sau mai multe sedii permanente, precum şi a modelului şi conținutului formularului 013 "Declarație de înregistrare fiscală/Declarație de mențiuni pentru contribuabilii nerezidenți care desfăşoară activitate în România prin unul sau mai multe sedii permanente", O.P.A.N.A.F. nr. 1340/2009 privind aprobarea modelului şi conținutului formularului 710 "Declarație rectificativă", cod 14.13.01.00/r, O.P.A.N.A.F. nr. 1415/2009 privind aprobarea modelului şi conținutului unor documente şi formulare utilizate în activitatea de inspecție fiscală la persoane fizice, O.P.A.N.A.F. nr. 1021/2013 privind aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane juridice", O.P.A.N.A.F. nr. 1022/2013 privind aprobarea modelului şi conținutului unor documente întocmite în activitatea de inspecție fiscală pentru persoane fizice care desfăşoară activități independente în mod individual şi/sau într-o formă de asociere, O.P.A.N.A.F. nr. 1181/2007 privind modelul şi conținutul Raportului de inspecție fiscală, O.P.A.N.A.F. nr. 1024/2013 privind aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie privind nemodificarea bazei de impunere ca urmare a inspecției fiscale, O.P.A.N.A.F. nr. 2605/2010 pentru aprobarea Procedurii de aplicare efectivă a măsurilor asigurătorii prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, O.P.A.N.A.F. nr. 1032/2008 pentru aprobarea modelelor unor formulare cu regim special utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale, O.P.A.N.A.F. nr. 1438/2009 pentru aprobarea modelelor unor formulare utilizate în domeniul colectării creanțelor fiscale)

(2^1) Pentru aplicarea Codului de procedură fiscală, preşedintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală poate emite ordine. (A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 2520/2010 privind depunerea declarațiilor fiscale prin mijloace electronice de transmitere la distanță de către contribuabilii mari şi mijlocii O.P.A.N.A.F. nr.467/2013 privind condițiile şi modalitățile de suspendare a inspecției fiscale, O.P.A.N.A.F. nr. 232/2011privind procedura de predare-primire a inspecție fiscală întocmit la persoane juridice, O.P.A.N.A.F. nr. 3711/2015 privind modelul şi conținutul formularelor şi documentelor utilizate în activitatea de inspecție fiscală, O.P.A.N.A.F. nr. 3706/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie privind modificarea bazei de impozitare ca urmare a inspecției fiscale", O.P.A.N.A.F. nr. 3707/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie privind nemodificarea bazei de impozitare ca urmare a inspecției fiscale", O.P.A.N.A.F. nr. 3708/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie de impunere provizorie privind obligațiile fiscale principale", O.P.A.N.A.F. nr. 3709/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice", O.P.A.N.A.F. nr. 3833/2015 pentru aprobarea formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", O.P.A.N.A.F. nr. 3733/2015 privind aprobarea metodelor indirecte de stabilire a veniturilor si a procedurii de aplicare a acestora, O.P.A.N.A.F. nr. 3771/2015 privind aprobarea modelului şi conținutului unor documente utilizate în cadrul inspecției fiscale la persoane fizice, O.P.A.N.A.F. nr. 3704/2015 privind stabilirea elementelor de patrimoniu şi de venituri ce trebuie declarate de persoana fizică supusă verificării situației fiscale personale, precum şi a modelului declarației, O.P.A.N.A.F. nr. 3772/2015 privind modelul şi conținutul Raportului de inspecție fiscală întocmit la persoane fizice, O.P.A.N.A.F. nr. 3838/2015 privind aprobarea modelului şi conținutului formularelor şi documentelor utilizate în activitatea de control a Direcției generale antifraudă fiscală, O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, O.P.A.N.A.F. nr. 3740/2015 privind condițiile de delegare a competenței de soluționare a contestațiilor altui organ de soluționare, O.P.A.N.A.F. nr. 3737/2015 privind aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie de ajustare/estimare a venitului sau cheltuielii uneia dintre persoanele affiliate, O.P.A.N.A.F. nr. 351/2016 privind Procedura de transfer al sumelor recuperate în cadrul asistenței reciproce la recuperare şi pentru aprobarea modelului şi conținutului unor formulare, O.P.A.N.A.F. nr. 3735/2015 pentru aprobarea procedurii privind emiterea şi modificarea acordului de preț în avans,

informațiilor şi/sau a documentelor privind creanțele fiscale ale sediilor secundare înregistrate fiscal ca plătitoare de salarii şi venituri asimilate salariilor, O.P.A.N.A.F. nr. 3642/2011privind depunerea declarațiilor fiscale, O.P.A.N.A.F. nr. 1308/2009 privind unele măsuri pentru soluționarea deconturilor cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare, precum şi pentru stingerea prin compensare sau restituire a sumelor reprezentând taxă pe valoarea adăugată aprobată prin decizia de rambursare) *(2^2) Prin ordin al ministrului administrației şi internelor şi al ministrului finanțelor publice se pot emite norme pentru administrarea creanțelor fiscale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, ale subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor.* (3) Formularele necesare şi instrucțiunile de utilizare a acestora, pentru administrarea impozitelor şi taxelor locale, se aprobă prin ordin comun al ministrului internelor şi reformei administrative şi ministrului economiei şi finanțelor. . (4) Formularele necesare şi instrucțiunile de utilizare a acestora, privind realizarea creanțelor bugetului general consolidat administrate de alte organe, se aprobă prin ordin al ministrului de resort sau al conducătorului instituției publice, după caz. *(A se vedea: O.M.M.S.C. nr. 1356/2013 pentru aprobarea modelelor şi conținutului formularelor utilizate în activitatea de inspecție fiscală)* *(5) *** Abrogat*	*precum şi conținutul cererii de emitere şi modificare a acordului de preț în avans, O.P.A.N.A.F. nr. 962/2016 pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea din oficiu a impozitelor, taxelor şi contribuțiilor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, O.P.A.N.A.F. nr. 587/2016 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor şi taxelor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, O.P.A.N.A.F. nr. 889/2016 privind Procedura de aprobare a regimului de declarare derogatoriu, O.P.A.N.A.F. nr. 1162/2016 privind aprobarea Cartei drepturilor şi obligațiilor persoanei fizice supuse verificării situației fiscale personale, O.P.A.N.A.F. nr. 558/2016 privind Procedura de publicare a listelor debitorilor care înregistrează obligații fiscale restante, precum şi cuantumul acestor obligații, O.P.A.N.A.F. nr. 1099/2016 privind legitimațiile eliberate executorilor fiscali care duc la îndeplinire măsurile asigurătorii şi efectuează procedura de executare silită, în conformitate cu prevederile Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, O.P.A.N.A.F. nr. 351/2016 privind Procedura de transfer al sumelor recuperate în cadrul asistenței reciproce la recuperare şi pentru aprobarea modelului şi conținutului unor formulare, O.P.A.N.A.F. nr. 1503/2016 pentru aprobarea Procedurii de înregistrare, la cerere, în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare şi a Procedurii de radiere, la cerere sau din oficiu, din Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, precum şi a modelului şi conținutului unor formulare, O.P.A.N.A.F. nr. 1929/2016 pentru aprobarea modelelor formularelor "Referat justificativ de prelungire a termenului de valabilitate a măsurilor asigurătorii" şi "Decizie de prelungire a termenului de valabilitate a măsurilor asigurătorii")* (2) *) Formularele necesare şi instrucțiunile de utilizare a acestora, pentru administrarea creanțelor fiscale de către organul fiscal local, precum şi orice norme sau instrucțiuni necesare aplicării unitare a prezentului cod, se aprobă prin *ordin al ministrului dezvoltării regionale şi administrației publice, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice*. (3) Formularele necesare şi instrucțiunile de utilizare a acestora, privind realizarea creanțelor bugetului general consolidat administrate de alte autorități publice care administrează creanțe fiscale, se aprobă prin ordin

	al ministrului de resort sau al conducătorului instituției publice, după caz. (4) Ordinele ministrului finanțelor publice, ale preşedintelui A.N.A.F., precum şi celelalte ordine prevăzute de prezentul cod se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția ordinelor prin care sunt reglementate exclusiv norme de lucru interne care vizează atribuții şi schimbul de informații între structurile organului fiscal. ***)** *La art. 342, alin. (2) a fost modificat conform art. III alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2015 .*
ART. 229 **Scutirea organelor fiscale de plata taxelor** Organele fiscale sunt scutite de taxe, tarife, comisioane sau cauțiuni pentru cererile, acțiunile şi orice alte măsuri pe care le îndeplinesc în vederea administrării creanțelor fiscale, cu excepția celor privind comunicarea actului administrativ fiscal.	ART. 343 **Scutirea organelor fiscale de plata taxelor** Organele fiscale sunt scutite de taxe, tarife, comisioane sau cauțiuni pentru cererile, acțiunile şi orice alte măsuri pe care le îndeplinesc în vederea administrării creanțelor fiscale, cu excepția celor privind comunicarea actului administrativ fiscal.
ART. 229^1 ***Scutirea de la plata taxelor extrajudiciare de timbru*** *Prin derogare de la prevederile pct. 1 din anexa la Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, cu modificările ulterioare, contribuabilii care solicită eliberarea de certificate, adeverințe sau alte documente Agenției Naționale de Administrare Fiscală sunt scutiți de plata taxelor extrajudiciare de timbru.*	ART. 344 **Scutirea de la plata taxelor extrajudiciare de timbru** Certificatele, adeverințele sau alte documente pentru care legea prevede plata taxei extrajudiciare de timbru, eliberate de organele fiscale sunt scutite de taxe extrajudiciare de timbru.
ART. 230 **Înscrierea creanțelor la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare** Pentru creanțele fiscale administrate de către Ministerul Economiei şi Finanțelor, acesta este autorizat ca operator care, prin unitățile sale teritoriale, ca agenți împuterniciți, să înscrie creanțe cuprinse în titluri executorii la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare.	ART. 345 **Înscrierea creanțelor la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare** A.N.A.F. este autorizată ca operator care, prin structurile de specialitate cu atribuții de administrare a creanțelor fiscale, inclusiv unitățile subordonate A.N.A.F., ca agenți împuterniciți, să înscrie garanțiile reale la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare pentru creanțele fiscale administrate de către organul fiscal central, precum şi pentru creanțele fiscale administrate de organele fiscale locale.

ART. 241 **Conflictul temporal al actelor normative** Reglementările emise în temeiul ordonanțelor şi ordonanțelor de urgență prevăzute la art. 242 rămân aplicabile până la data aprobării actelor normative de aplicare a prezentului cod, prevăzute la art. 228, în măsura în care nu contravin prevederilor acestuia.	ART. 346 **Conflictul temporal al actelor normative** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3840/ 2015 privind stabilirea criteriilor pentru condiționarea înregistrării în scopuri de TVA, O.P.A.N.A.F. nr. 3841/2015 privind aprobarea modelului şi conținutului formularului (088) "Declarație pe propria răspundere pentru evaluarea intenției şi a capacității de a desfăşura activități economice care implică operațiuni din sfera TVA)* (1) Reglementările emise în temeiul actelor normative prevăzute la art. 354 rămân aplicabile până la data aprobării actelor normative de aplicare a prezentului cod, în măsura în care nu contravin prevederilor acestuia. (2) Trimiterile făcute prin alte acte normative la Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, se consideră a fi făcute la prezentul cod.
ART. 231 **Dispoziții privind termenele** *(A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 1754/2008 pentru aprobarea Deciziei Comisiei de proceduri fiscale nr. 2/2008, Decizia nr. 2/2008)* Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.	ART. 347 **Dispoziții privind termenele** Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.
ART. 232 **Confiscări** (1) Confiscările dispuse potrivit legii se duc la îndeplinire de către organele care au dispus confiscarea. Confiscările dispuse de procurori sau de instanțele de judecată se duc la îndeplinire de către Ministerul Economiei şi Finanțelor, Ministerul Internelor şi Reformei Administrative sau, după caz, de către alte autorități publice abilitate de lege, prin organele competente, stabilite prin ordin comun al conducătorilor instituțiilor în cauză, iar valorificarea se face de organele competente ale Ministerului Economiei şi Finanțelor, conform legii. (2) În situația în care confiscările dispuse de procurori sau de instanțele de judecată privesc sume exprimate în monedă străină, sumele se vor converti în lei la cursul de schimb comunicat de	ART. 348 **Confiscări** (1) Confiscările dispuse potrivit legii se duc la îndeplinire de către organele care au dispus confiscarea. Confiscările dispuse de instanțele de judecată se duc la îndeplinire de către Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Afacerilor Interne sau, după caz, de către alte autorități publice abilitate de lege, prin organele competente, stabilite prin ordin comun al conducătorilor instituțiilor în cauză, iar valorificarea se face de organele competente ale Ministerului Finanțelor Publice, sau de către alte autorități publice abilitate de lege, cu respectarea prevederilor legale în vigoare. (2) În situația în care confiscările privesc sume exprimate în monedă străină, sumele se convertesc în lei la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României, valabil la data rămânerii definitive a măsurii confiscării.

Banca Națională a României, valabil la data rămânerii definitive a măsurii confiscării. (3) Sumele confiscate, precum şi cele realizate din valorificarea bunurilor confiscate, mai puțin cheltuielile impuse de ducerea la îndeplinire şi de valorificare, se fac venit la bugetul de stat sau bugetele locale, după caz, conform legii.	(3) Sumele confiscate, precum şi cele realizate din valorificarea bunurilor confiscate, mai puțin cheltuielile impuse de ducerea la îndeplinire şi de valorificare, se fac venit la bugetul de stat sau bugetele locale, după caz, conform legii.
ART. 233 ***Constatarea faptelor ce pot constitui infracțiuni*** *Constatarea faptelor ce pot constitui infracțiuni în condițiile art. 296^1 din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, este de competența organului de urmărire penală. Cu privire la aceste infracțiuni, organele fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală sunt organe de constatare, în condițiile art. 61 din Codul de procedură penală.*	ART. 349 **Constatarea faptelor ce pot constitui infracțiuni** (1) Ori de câte ori, organele fiscale constată că există indicii privind săvârşirea unor infracțiuni în legătură cu situații de fapt ce intră în competența de constatare a organelor fiscale, acestea întocmesc procese-verbale/acte de control, în baza cărora sesizează organele de urmărire penală cu privire la faptele constatate. (2) Procesul-verbal sau actul de control încheiat potrivit competențelor ce revin organelor fiscale, documentele ridicate şi explicațiile scrise solicitate, potrivit legii, după caz, precum şi alte înscrisuri care au valoare probatorie de înscrisuri în procesul penal se trimit organelor de urmărire penală împreună cu actul de sesizare.
ART. 233^1 ***Colaborarea cu organele de urmărire penală*** *(1) În situația în care sunt date sau indicii temeinice cu privire la pregătirea sau săvârşirea unor infracțiuni ce vizează bunuri prevăzute la art. 135 alin. (4) din Legea nr. 571/2003, cu modificările şi completările ulterioare, ce intră în sfera de aplicare a accizei, organele de urmărire penală pot efectua activități de constatare, cercetare şi conservare de probe.* *(2) În situația prevăzută la alin. (1) organele de urmărire penală solicită de îndată organelor cu atribuții de control din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală efectuarea de verificări fiscale conform obiectivelor stabilite.* *(3) La solicitarea organelor de urmărire penală, când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unei situații de fapt şi este necesară lămurirea urgentă a unor fapte*	ART. 350 **Colaborarea cu organele de urmărire penală** (1) La solicitarea organelor de urmărire penală, când există pericol de dispariție a unor mijloace de probă sau de schimbare a unei situații de fapt şi este necesară lămurirea urgentă a unor fapte sau împrejurări ale cauzei,

sau împrejurări ale cauzei, personalul desemnat din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală efectuează verificări fiscale. *(4) În cazuri temeinic justificate, după începerea urmăririi penale, cu avizul procurorului, poate fi solicitată Agenției Naționale de Administrare Fiscală efectuarea de verificări fiscale, conform obiectivelor stabilite.* *(5) Rezultatul verificărilor prevăzute la alin. (2) - (4) se consemnează în procese-verbale, care constituie mijloace de probă. Procesele-verbale nu constituie titlu de creanță fiscală în înțelesul art. 110.*	personalul desemnat din cadrul A.N.A.F. efectuează controale fiscale. (2) În cazuri temeinic justificate, după începerea urmăririi penale, cu avizul procurorului, poate fi solicitată A.N.A.F. efectuarea de controale fiscale, conform obiectivelor stabilite. (3) Rezultatul controalelor prevăzute la alin. (1) şi (2) se consemnează în procese-verbale, care constituie mijloace de probă. Procesele-verbale nu constituie titlu de creanță fiscală în sensul prezentului cod.
*ART. 234 *** Abrogat*	
ART. 235 **Dispoziții tranzitorii privind înregistrarea fiscală** (1) Persoanele prevăzute la art. 72 alin. (4), care sunt deja înregistrate, au obligația de a depune declarația de înregistrare fiscală în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului cod. (2) Codurile de identificare fiscală şi certificatele de înregistrare fiscală atribuite anterior intrării în vigoare a prezentului cod rămân valabile. (3) Persoanele înregistrate în registrul contribuabililor la data intrării în vigoare a prezentului cod, al căror domiciliu fiscal diferă de sediul social, în cazul persoanelor juridice, sau de domiciliu, în cazul persoanelor fizice, după caz, au obligația de a depune declarația de înregistrare fiscală în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului cod. În caz contrar se consideră valabil ca domiciliu fiscal ultimul domiciliu sau sediu declarat.	
ART. 236 **Dispoziții tranzitorii privind soluționarea cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată** Cererile de rambursare a taxei pe valoarea adăugată, depuse potrivit legii privind taxa pe valoarea adăugată şi nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentului cod, se soluționează potrivit	

reglementărilor în temeiul cărora au fost depuse.	
ART. 237 **Dispoziții tranzitorii privind inspecția fiscală** Inspecțiile fiscale începute înainte de data intrării în vigoare a prezentului cod se vor continua potrivit procedurii existente la data când au fost începute. În aceste condiții, măsurile dispuse prin procesul-verbal de control au valoare de act administrativ fiscal.	
ART. 238 **Dispoziții tranzitorii privind soluționarea contestațiilor** (1) Contestațiile depuse înainte de data intrării în vigoare a prezentului cod se soluționează potrivit procedurii administrativ-jurisdicționale existente la data depunerii contestației. (2) În situația contestațiilor aflate în curs de soluționare formulate împotriva actelor de control prin care au fost reverificate aceeaşi perioadă şi acelaşi tip de obligație fiscală şi pentru care din instrumentarea cauzelor penale de către organele competente nu rezultă existența prejudiciului, se vor menține obligațiile stabilite anterior.	
ART. 239 **Dispoziții tranzitorii privind executarea silită** Executările silite, în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod, se continuă potrivit dispozițiilor acestuia, actele îndeplinite anterior rămânând valabile.	
	ART. 351 **Soluționarea căilor de atac în cazul actelor administrative fiscale privind debitorii în insolvență** Prin derogare de la dispozițiile art. 75 din Legea nr. 85/2014, actele administrative fiscale emise înainte şi după intrarea în insolvență se supun controlului instanțelor specializate de contencios administrativ fiscal.
	ART. 352 **Aplicarea legii noi şi ultraactivarea legii vechi** (1) Dispozițiile prezentului cod se aplică numai procedurilor de administrare începute după intrarea acestuia în vigoare. *(A se vedea:*

	O.P.A.N.A.F. nr. 3840/2015 privind stabilirea criteriilor pentru condiționarea înregistrării în scopuri de TVA, O.P.A.N.A.F. nr. 3841/2015 privind aprobarea modelului şi conținutului formularului (088) "Declarație pe propria răspundere pentru evaluarea intenției şi a capacității de a desfăşura activități economice care implică operațiuni din sfera TVA, O.P.A.N.A.F. nr. 3710/2015 privind modelul şi conținutul Raportului de inspecție fiscală întocmit la persoane juridice, O.P.A.N.A.F. nr. 3711/2015 privind modelul şi conținutul formularelor şi documentelor utilizate în activitatea de inspecție fiscală, O.P.A.N.A.F. nr. 3706/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie privind modificarea bazei de impozitare ca urmare a inspecției fiscale", O.P.A.N.A.F. nr. 3707/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie privind nemodificarea bazei de impozitare ca urmare a inspecției fiscale", O.P.A.N.A.F. nr. 3709/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice", O.P.A.N.A.F. nr. 3833/2015 pentru aprobarea formularului "Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală", O.P.A.N.A.F. nr. 3771/2015 privind aprobarea modelului şi conținutului unor documente utilizate în cadrul inspecției fiscale la persoane fizice, O.P.A.N.A.F. nr. 3772/2015 privind modelul şi conținutul Raportului de inspecție fiscală întocmit la persoane fizice, O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, O.P.A.N.A.F. nr. 3740/2015 privind condițiile de delegare a competenței de soluționare a contestațiilor altui organ de soluționare) (2) Procedurile de administrare începute înainte de data intrării în vigoare a prezentului cod rămân supuse legii vechi. (3) Dispozițiile art. 181 sunt aplicabile creanțelor fiscale născute după data de 1 ianuarie 2016. *(A se vedea: O.P.A.N.A.F nr. 3834/2015 pentru aprobarea Procedurii privind stabilirea obligațiilor fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare)* *(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1) şi (2), executările silite în curs la data intrării în vigoare a prezentei legi se continuă potrivit dispozițiilor prezentului cod, actele îndeplinite anterior rămânând valabile.*

	(5) Prin excepție de la prevederile alin. (1) şi (2), dispozițiile art. 6, 8, 13 şi 133 se aplică şi procedurilor de administrare în derulare la data de 1 ianuarie 2016. (A se vedea: O.P.A.N.A.F. nr. 3708/2015 pentru aprobarea modelului şi conținutului formularului "Decizie de impunere provizorie privind obligațiile fiscale principale") *(6) Taxele prevăzute la art. 52 se aplică pentru cererile de emitere/modificare a unui acord de preț în avans sau soluție fiscală individuală anticipată, după caz, depuse după data de 1 ianuarie 2016.* *(7) Prevederile art. 129 se aplică pentru refacerea inspecției fiscale dispusă prin decizii de soluționare a contestațiilor emise după data de 1 ianuarie 2016.* *(8) Prevederile art. 186 - 209 se aplică şi pentru obligațiile fiscale pentru care au fost acordate eşalonări la plată până la data de 1 ianuarie 2016. . (A se vedea O.P.A.N.A.F. nr. 90/2016 pentru aprobarea conținutului cererii de acordare a eşalonării la plată şi a documentelor justificative anexate acesteia, precum şi a Procedurii de aplicare a acordării eşalonării la plată de către organul fiscal central).* *(9) Prevederile art. 213 alin. (7) se aplică şi măsurilor asigurătorii aplicate înainte de 1 ianuarie 2016. În acest caz, termenele de 6 luni sau 1 an încep să curgă de la 1 ianuarie 2016. (A se vedea : O.P.A.N.A.F. nr. 1929/2016 pentru aprobarea modelelor formularelor "Referat justificativ de prelungire a termenului de valabilitate a măsurilor asigurătorii" şi "Decizie de prelungire a termenului de valabilitate a măsurilor asigurătorii")* *(10) Prevederile art. 278 alin. (2) se aplică cererilor de suspendare a executării actului administrativ fiscal depuse după data de 1 ianuarie 2016, precum şi cererilor de suspendare în curs de soluționare la această dată.* *(11) Prevederile art. 278 alin. (4) se aplică pentru cererile de suspendare a executării actului administrativ fiscal admise de instanța judecătorească după 1 ianuarie 2016.*
ART. 240 **Intrarea în vigoare** Prezentul cod intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2004. Dispozițiile titlului X "Sancțiuni" intră în vigoare la data de 10 ianuarie 2004.	ART. 353 **Intrarea în vigoare** Prezentul cod intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2016.
	ART. 354

	Abrogări La data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă: a) Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările şi completările ulterioare; b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eşalonărilor la plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 22 martie 2011, aprobată prin Legea nr. 15/2012, cu modificările şi completările ulterioare; c) Hotărârea Guvernului nr. 1.050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 20 iulie 2004; d) Hotărârea Guvernului nr. 529/2007 pentru aprobarea Procedurii de emitere a soluției fiscale individuale anticipate şi a acordului de preț în avans, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 12 iunie 2007; e) art. 1 - 5 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice şi în mediul de afaceri, prevenirea şi sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările şi completările ulterioare; f) Hotărârea Guvernului nr. 248/2011 privind aprobarea Procedurii de aplicare a metodelor indirecte pentru stabilirea bazei impozabile ajustate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 191 din 18 martie 2011, cu modificările şi completările ulterioare.

Prevederile capitolului I al titlului X transpun Directiva 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal şi de abrogare a Directivei 77/799/CEE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 64 din 11 martie 2011, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2014/107/UE a Consiliului din 9 decembrie 2014 de modificare a Directivei 2011/16/UE în ceea ce priveşte schimbul automat obligatoriu de informații în domeniul fiscal, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 359 din 16 decembrie 2014.

Prevederile capitolului II al titlului X transpun Directiva 2010/24/UE a Consiliului din 16 martie 2010 privind asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de impozite, taxe şi alte măsuri, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 84 din 31 martie 2010 şi rectificată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 100 din 22 aprilie 2010.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. IV din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2015.

"ART. IV

(1) Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la 1 ianuarie 2016.

(2) Prevederile art. 272 din Legea nr. 207/2015, astfel cum au fost modificate prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică contestațiilor depuse după data de 1 ianuarie 2016.

(3) Contestațiile depuse anterior datei de 1 ianuarie 2016 se soluționează de către organele de soluționare competente la data la care acestea au fost depuse."

ANEXA 1

NORME

de raportare şi de precauție pentru schimbul de informații referitoare la conturile financiare

Prezenta anexă stabileşte normele de raportare şi de precauție care trebuie să fie aplicate de către Instituțiile Financiare Raportoare pentru a permite României să comunice, prin schimb automat, informațiile prevăzute la art. 291 alin. (4). Prezenta anexă prevede, de asemenea, normele şi procedurile administrative care trebuie să fie în vigoare în România pentru a se asigura punerea în aplicare eficace şi respectarea procedurilor de raportare şi de precauție, prezentate în continuare.

SECȚIUNEA I

Cerințe generale de raportare

A. Sub rezerva dispozițiilor lit. C - E ale prezentei secțiuni, fiecare Instituție Financiară Raportoare trebuie să raporteze autorității competente din România următoarele informații cu privire la fiecare Cont care face obiectul raportării al respectivelor Instituții Financiare Raportoare:

1. numele, adresa, statul membru (statele membre) de rezidență, numărul (numerele) de identificare fiscală (NIF) şi data şi locul naşterii (în cazul unei persoane fizice) ale fiecărei Persoane care face obiectul raportării, care este Titular de cont al respectivului cont şi, în cazul unei Entități care este Titular de cont şi care, după aplicarea procedurilor de precauție în conformitate cu secțiunile V, VI şi VII, este identificată ca având una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării, numele, adresa, statul membru (statele membre) de rezidență şi numărul (numerele) de identificare fiscală (NIF) ale Entității, precum şi numele, adresa, statul membru (statele membre) de rezidență şi numărul (numerele) de identificare fiscală (NIF) şi data şi locul naşterii fiecărei Persoane care face obiectul raportării;
2. numărul de cont (sau echivalentul său funcțional în absența unui număr de cont);
3. numele şi numărul de identificare, dacă este cazul, al Instituției Financiare Raportoare;

4. soldul sau valoarea contului, inclusiv Valoarea de răscumpărare în cazul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract de rentă viageră, valabilă la sfârşitul anului calendaristic relevant sau la sfârşitul altei perioade de raportare adecvate sau, în cazul în care contul a fost închis în cursul anului sau al perioadei în cauză, închiderea contului;

5. în cazul oricărui Cont de custodie:

a) cuantumul brut total al dobânzilor, cuantumul brut total al dividendelor şi cuantumul brut total al altor venituri generate în legătură cu activele deținute în cont, în fiecare caz plătite sau creditate în contul respectiv sau în legătură cu respectivul cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate;

b) încasările brute totale din vânzarea sau răscumpărarea Activelor Financiare plătite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în legătură cu care Instituția Financiară Raportoare a acționat drept custode, broker, reprezentant sau orice alt fel de mandatar al Titularului de cont;

6. în cazul oricărui Cont de depozit, cuantumul brut total al dobânzilor plătite sau creditate în cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate;

7. în cazul oricărui cont care nu este descris la pct. 5 sau 6, din cuantumul brut total plătit sau creditat Titularului de cont în legătură cu respectivul cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate în legătură cu care Instituția Financiară Raportoare este debitoare, inclusiv cuantumul agregat al oricăror rambursări plătite Titularului de cont în cursul anului calendaristic sau al altei perioade de raportare adecvate.

B. Informațiile raportate trebuie să identifice moneda în care este exprimată fiecare sumă.

C. Fără a aduce atingere pct. 1 al lit. A, cu privire la fiecare Cont care face obiectul raportării care este un Cont Preexistent, nu este obligatorie raportarea NIF sau a datei naşterii în cazul în care acestea nu figurează în registrele Instituției Financiare Raportoare şi nu există o altă cerință care să impună respectivei Instituții Financiare Raportoare să colecteze aceste informații în temeiul dreptului intern sau al oricărui instrument juridic al Uniunii. Cu toate acestea, o Instituție Financiară Raportoare are obligația să depună eforturi rezonabile pentru a obține NIF şi data naşterii în ceea ce priveşte Conturile Preexistente până la sfârşitul celui de al doilea an calendaristic care urmează anului în care respectivele Conturi Preexistente au fost identificate drept Conturi care fac obiectul raportării.

D. Fără a aduce atingere pct. 1 al lit. A, nu există obligația raportării NIF în cazul în care acesta nu este emis de către statul membru relevant sau de o altă jurisdicție de rezidență.

E. Fără a aduce atingere pct. 1 al lit. A, nu există obligația raportării locului naşterii, cu excepția următoarelor cazuri:

1. Instituția Financiară Raportoare este obligată, în alt mod, să obțină şi să raporteze această informație în temeiul legislației din România sau Instituția Financiară Raportoare este sau a fost obligată, în alt mod, să obțină şi să raporteze această informație în temeiul oricărui instrument juridic al Uniunii în vigoare sau care a fost în vigoare la 5 ianuarie 2015;

2. informația este disponibilă şi poate fi căutată în bazele de date electronice păstrate de Instituția Financiară Raportoare.

SECȚIUNEA a II-a

Cerințe generale de precauție

A. Un cont este considerat drept Cont care face obiectul raportării începând de la data la care este identificat ca atare în conformitate cu procedurile de precauție prevăzute în secțiunile II - VII şi, cu excepția cazului în care se prevede altfel, informațiile cu privire la un Cont care face obiectul raportării trebuie raportate anual, în anul calendaristic următor anului la care se referă informațiile.

B. Soldul sau valoarea unui cont se stabileşte ca fiind cel/cea valabil/valabilă în ultima zi a anului calendaristic sau a unei alte perioade de raportare adecvate.

C. În cazul în care soldul sau pragul valorii urmează să se stabilească în ultima zi a unui an calendaristic, soldul sau valoarea în cauză trebuie stabilit/stabilită în ultima zi a perioadei de raportare care se încheie cu sau în anul calendaristic respectiv.

D. Instituțiile Financiare Raportoare pot să utilizeze prestatori de servicii în scopul îndeplinirii obligațiilor de raportare şi de precauție impuse respectivelor Instituții Financiare Raportoare, prevăzute de legislația națională, dar responsabilitatea pentru respectivele obligații revine în continuare Instituțiilor Financiare Raportoare.

E. Instituțiile Financiare Raportoare pot să aplice procedurile de precauție pentru Conturile Noi în cazul Conturilor Preexistente, precum şi procedurile de precauție pentru Conturile cu Valoare Mare în cazul Conturilor cu Valoare Mai Mică. Dispozițiile privind Conturile Preexistente sunt aplicabile în mod corespunzător.

SECȚIUNEA a III-a

Precauție în ceea ce priveşte conturile de persoană fizică preexistente

A. Introducere. Următoarele proceduri se aplică în scopul identificării Conturilor care fac obiectul raportării dintre Conturile de Persoană Fizică Preexistente.

B. Conturi cu Valoare Mai Mică. În cazul Conturilor cu Valoare Mai Mică se aplică procedurile prezentate în continuare.

1. Adresa de rezidență. În cazul în care Instituția Financiară Raportoare deține în registrele sale o adresă actuală de rezidență pentru Titularul de cont persoană fizică, bazată pe Documente Justificative, Instituția Financiară Raportoare poate considera Titularul de cont persoană fizică ca având rezidența fiscală în România sau într-o altă jurisdicție în care este situată adresa, pentru a stabili dacă respectivul Titular de cont persoană fizică este o Persoană care face obiectul raportării.

2. Căutarea în registrul electronic. În cazul în care o Instituție Financiară Raportoare nu se bazează pe o adresă actuală de rezidență a Titularului de cont persoană fizică, pe baza unor Documente Justificative, astfel cum este prevăzut la pct. 1, Instituția Financiară Raportoare trebuie să examineze datele accesibile pentru căutare electronică păstrate de Instituția Financiară Raportoare cu privire la toate indiciile prezentate în continuare şi să aplice pct. 3 - 6:

a) identificarea Titularului de cont drept rezident al unui stat membru;

b) adresa de corespondență sau de rezidență actuală, inclusiv o căsuță poştală, dintr-un stat membru;

c) unul sau mai multe numere de telefon într-un stat membru şi niciun număr de telefon în România;

d) instrucțiunile permanente, altele decât cele privind un Cont de Depozit, de a transfera fonduri într-un cont administrat în România;

e) o împuternicire sau o delegare de semnătură valabilă, acordată unei persoane cu adresa într-un stat membru;

f) o adresă purtând mențiunea "post-restant" sau "în atenția" într-un stat membru, în cazul în care Instituția Financiară Raportoare nu are la dosar nicio altă adresă pentru Titularul de cont.

3. În cazul în care nu se descoperă în urma căutării electronice niciunul dintre indiciile enumerate la pct. 2, nu se impune nicio măsură suplimentară până în momentul în care intervine o modificare a circumstanțelor care să ducă fie la asocierea unuia sau mai multor indicii cu contul, fie la transformarea contului într-un Cont cu Valoare Mare.

4. În cazul în care oricare dintre indiciile enumerate la pct. 2 lit. a) - e) este descoperit în sistemul electronic de căutare, sau în cazul în care intervine o modificare a circumstanțelor care să ducă la asocierea unuia sau a mai multor indicii cu contul, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere Titularul de cont drept rezident fiscal în fiecare stat membru pentru care este identificat un indiciu, cu excepția cazului în care aceasta alege să aplice pct. 6 şi, cu privire la respectivul cont, se aplică una dintre excepțiile prevăzute la respectivul punct.

5. În cazul în care o adresă purtând mențiunea "post-restant" sau "în atenția" este descoperită în urma căutării electronice şi nicio altă adresă şi niciunul dintre celelalte indicii enumerate la pct. 2 lit. a) - e) nu este identificată/identificat cu privire la Titularul de cont, Instituția Financiară Raportoare trebuie, în ordinea cea mai adecvată circumstanțelor, să efectueze căutarea în registrul pe suport hârtie prevăzută la pct. 2 al lit. C sau să încerce să obțină din partea Titularului de cont o autocertificare sau Documente Justificative pentru a stabili rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a/ale respectivului Titular de cont. În cazul în care în urma căutării în dosar nu se constată niciun indiciu, iar încercarea de a obține autocertificarea sau Documente Justificative nu dă rezultate, Instituția Financiară Raportoare trebuie să raporteze contul autorității competente din România drept cont nedocumentat.

6. Sub rezerva găsirii unor indicii în temeiul pct. 2, o Instituție Financiară Raportoare nu este obligată să considere un Titular de cont drept rezident al unui stat membru în cazul în care:

a) informațiile referitoare la Titularul de cont conțin o adresă de corespondență sau de rezidență actuală în statul membru respectiv, unul sau mai multe numere de telefon în statul membru respectiv (şi niciun număr de telefon în România) sau instrucțiuni permanente (cu privire la Conturi Financiare altele decât Conturile de Depozit) de a transfera fonduri într-un cont administrat într-un stat membru, şi Instituția Financiară Raportoare obține sau a examinat anterior şi păstrează o înregistrare a următoarelor informații:

(i) o declarație pe propria răspundere din partea Titularului de cont privind statul membru (statele membre) sau o altă jurisdicție (alte jurisdicții) de rezidență a(le) Titularului de cont, care nu includ(e) statul membru respectiv; şi

(ii) Documente Justificative care stabilesc statutul Titularului de cont ca nefăcând obiectul raportării;

b) informațiile referitoare la Titularul de cont conțin o împuternicire sau o delegare de semnătură valabilă, acordată unei persoane cu adresa în statul membru respectiv, şi Instituția Financiară Raportoare obține sau a examinat anterior şi păstrează o înregistrare a următoarelor informații:

(i) o declarație pe proprie răspundere din partea Titularului de cont privind statul membru (statele membre) sau altă jurisdicție (alte jurisdicții) de rezidență a/ale respectivului Titular de cont, care nu include/includ statul membru respectiv; sau

(ii) Documente Justificative care stabilesc statutul Titularului de cont ca nefăcând obiectul raportării.

C. Proceduri de examinare aprofundată pentru Conturile cu Valoare Mare. Se aplică următoarele proceduri de examinare aprofundată în ceea ce priveşte Conturile cu Valoare Mare.

1. Căutarea în registrul electronic. În ceea ce priveşte Conturile cu Valoare Mare, Instituția Financiară Raportoare trebuie să examineze datele accesibile pentru căutare electronică păstrate de Instituția Financiară Raportoare cu privire la oricare dintre indiciile descrise la pct. 2 al lit. B.

2. Căutarea în registrul pe suport hârtie. În cazul în care baza de date accesibile pentru căutare electronică a Instituției Financiare Raportoare include domenii destinate tuturor informațiilor prevăzute la pct. 3 şi toate informațiile respective, nu este necesară căutarea suplimentară în registrul pe suport hârtie. În cazul în care bazele de date electronice nu cuprind toate informațiile respective, atunci, în ceea ce priveşte Conturile cu Valoare Mare, Instituția Financiară Raportoare trebuie să examineze şi actualul dosar principal al clientului şi, în măsura în care informațiile în cauză nu sunt cuprinse în actualul dosar principal al clientului, următoarele documente asociate contului şi obținute de Instituția Financiară Raportoare în cursul ultimilor 5 ani pentru oricare dintre indiciile prevăzute la pct. 2 al lit. B:

a) cele mai recente Documente Justificative colectate cu privire la contul respectiv;

b) cel mai recent contract sau cea mai recentă documentație cu privire la deschiderea contului;

c) cea mai recentă documentație obținută de Instituția Financiară Raportoare în conformitate cu Procedurile AML/KYC sau în alte scopuri de reglementare;

d) orice formulare de împuternicire sau de delegare de semnătură valabile; şi

e) orice instrucțiuni permanente în vigoare (altele decât cele referitoare la un Cont de Depozit) de a transfera fonduri.

3. Excepție, în măsura în care bazele de date conțin informații suficiente. O Instituție Financiară Raportoare nu este obligată să efectueze căutarea în registrul pe suport hârtie prevăzută la pct. 2 în măsura în care informațiile disponibile pentru căutare în format electronic ale Instituției Financiare Raportoare includ:

a) statutul Titularului de cont în ceea ce priveşte rezidența;

b) adresa de rezidență şi adresa de corespondență ale Titularului de cont, aflate în prezent la dosarul Instituției Financiare Raportoare;

c) numărul (numerele) de telefon al/ale Titularului de cont, aflat(e) în prezent la dosarul Instituției Financiare Raportoare, dacă este cazul;

d) în cazul Conturilor Financiare altele decât Conturile de Depozit, dacă există instrucțiuni permanente pentru a transfera fonduri din respectivul cont într-un alt cont (inclusiv un cont aflat la o altă sucursală a Instituției Financiare Raportoare sau la o altă Instituție Financiară);

e) dacă există în prezent o mențiune "post-restant" sau "în atenția" pentru Titularul de cont; şi

f) dacă există orice împuternicire sau delegare de semnătură pentru contul respectiv.

4. Consultarea responsabilului pentru relații cu clienții în scopul obținerii de informații concrete. În afară de căutarea în registrul electronic şi de căutarea în registrul pe suport hârtie prevăzute la pct. 1 şi 2, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere drept Cont care face obiectul raportării orice Cont cu Valoare Mare încredințat unui responsabil pentru relații cu clienții (inclusiv orice Conturi Financiare agregate respectivului Cont cu Valoare Mare) în cazul în care responsabilul pentru relații cu clienții deține informații concrete conform cărora Titularul de cont este o Persoană care face obiectul raportării.

5. Efectele găsirii unor indicii:

a) Dacă, în urma examinării aprofundate a Conturilor cu Valoare Mare prevăzute la lit. C, nu este descoperit niciunul dintre indiciile enumerate la pct. 2 al lit. B, iar contul nu este identificat ca fiind deținut de o Persoană care face obiectul raportării descrisă la pct. 4, atunci nu sunt necesare acțiuni suplimentare până în momentul în care intervine o modificare a circumstanțelor care să ducă la asocierea unuia sau a mai multor indicii cu contul respectiv.

b) În cazul în care, în urma examinării aprofundate a Conturilor cu Valoare Mare, este descoperit oricare dintre indiciile enumerate la lit. B pct. 2 lit. a) - e), sau în cazul în care intervine ulterior o modificare a circumstanțelor care duce la asocierea unuia sau a mai multor indicii cu contul, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării în fiecare stat membru pentru care este identificat un indiciu, cu excepția cazului în care aceasta alege să aplice pct. 6 al lit. B şi, cu privire la respectivul cont, se aplică una dintre excepțiile prevăzute la respectivul punct.

c) În cazul în care, în urma examinării aprofundate, este descoperită o adresă purtând mențiunea "post-restant" sau "în atenția" şi pentru Titularul de cont nu este identificată nicio altă adresă şi niciunul dintre celelalte indicii enumerate la lit. B pct. 2 lit. (a) - (e) Instituția Financiară Raportoare trebuie să obțină din partea Titularului de cont respectiv o autocertificare sau Documente Justificative pentru a stabili rezidența fiscală/rezidențele fiscale a/ale respectivului Titular de cont. În cazul în care o Instituție Financiară Raportoare nu poate obține autocertificarea sau Documentele Justificative respective, aceasta trebuie să raporteze contul autorității competente din propriul stat membru drept cont nedocumentat.

6. În cazul în care un Cont de Persoană Fizică Preexistent nu este un Cont cu Valoare Mare la data de 31 decembrie 2015, dar devine un Cont cu Valoare Mare începând cu ultima zi a anului calendaristic următor, Instituția Financiară Raportoare trebuie să finalizeze procedurile de examinare aprofundată cu privire la respectivul cont în anul calendaristic următor anului în care contul devine un Cont cu Valoare Mare. Dacă, pe baza acestei examinări, respectivul cont este identificat drept Cont care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare are obligația de a raporta, anual, informațiile necesare cu privire la respectivul cont pentru anul în care acesta este identificat drept Cont care face obiectul raportării şi pentru anii următori, cu excepția cazului în care Titularul de cont încetează să mai fie o Persoană care face obiectul raportării.

7. Odată ce o Instituție Financiară Raportoare aplică procedurile de examinare aprofundată pentru un Cont cu Valoare Mare, Instituția Financiară Raportoare nu este obligată să aplice din nou respectivele proceduri, în afară de consultarea responsabilului pentru relații cu clienții prevăzută la pct. 4, cu privire la acelaşi Cont cu Valoare Mare în orice an ulterior, cu excepția cazului în care contul este nedocumentat, caz în care Instituția Financiară Raportoare ar trebui să aplice din nou, anual, respectivele proceduri, până în momentul în care respectivul cont încetează să mai fie nedocumentat.

8. În cazul în care intervine o modificare a circumstanțelor privind un Cont cu Valoare Mare care duce la asocierea cu contul respectiv a unuia sau a mai multor indicii prevăzute la pct. 2 al lit. B, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării în legătură cu fiecare stat membru pentru care este identificat un indiciu, cu excepția cazului în care aceasta alege să aplice pct. 6 al lit. B şi, cu privire la respectivul cont, se aplică una dintre excepțiile prevăzute la punctul menționat.

9. O Instituție Financiară Raportoare trebuie să pună în aplicare proceduri prin care să se asigure că un responsabil pentru relații cu clienții identifică orice modificare a circumstanțelor referitoare la un cont. De exemplu, în cazul în care responsabilului pentru relații cu clienții i se comunică faptul că Titularul de cont are o nouă adresă de corespondență într-un stat membru, Instituția

Financiară Raportoare are obligația de a considera noua adresă drept o modificare a circumstanțelor şi, în cazul în care aceasta alege să aplice pct. 6 al lit. B, este obligată să obțină documentele adecvate din partea Titularului de cont.

D. Examinarea Conturilor de Persoană Fizică cu Valoare Mare Preexistente trebuie finalizată până la 31 decembrie 2016. Examinarea Conturilor de Persoană Fizică cu Valoare Mai Mică Preexistente trebuie finalizată până la 31 decembrie 2017.

E. Orice Cont de Persoană Fizică Preexistent, care a fost identificat drept Cont ce face obiectul raportării în temeiul prezentei secțiuni, trebuie considerat drept Cont care face obiectul raportării în toți anii următori, cu excepția cazului în care Titularul de cont încetează să mai fie o Persoană care face obiectul raportării.

SECȚIUNEA a IV-a

Precauție în ceea ce priveşte conturile de persoană fizică noi

Următoarele proceduri se aplică în scopul identificării Conturilor care fac obiectul raportării dintre Conturile de Persoană Fizică Noi.

A. În ceea ce priveşte Conturile de Persoană Fizică Noi, în momentul deschiderii contului, Instituția Financiară Raportoare trebuie să obțină o autocertificare, care poate face parte din documentația de deschidere a contului, care permite Instituției Financiare Raportoare să stabilească rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a/ale Titularului de cont şi să confirme caracterul rezonabil al respectivei autocertificări pe baza informațiilor obținute de Instituția Financiară Raportoare în legătură cu deschiderea contului, inclusiv eventualele documente colectate în conformitate cu Procedurile AML/KYC.

B. În cazul în care autocertificarea stabileşte că Titularul de cont este rezident fiscal într-un stat membru, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării şi autocertificarea trebuie să includă, de asemenea, NIF al Titularului de cont pentru respectivul stat membru (sub rezerva secțiunii I lit. D) şi data naşterii acestuia.

C. În cazul în care intervine o modificare a circumstanțelor cu privire la un Cont de Persoană Fizică Nou în urma căreia Instituția Financiară Raportoare află sau are motive să afle că autocertificarea inițială este incorectă sau nefiabilă, Instituția Financiară Raportoare nu se poate baza pe autocertificarea inițială şi trebuie să obțină o autocertificare valabilă care să stabilească rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a/ale Titularului de cont.

SECȚIUNEA a V-a

Precauție în ceea ce priveşte conturile de entitate preexistente

Următoarele proceduri se aplică în scopul identificării Conturilor care fac obiectul raportării dintre Conturile de Entitate Preexistente.

A. Conturi de Entitate care nu fac obiectul obligației de examinare, identificare sau raportare. Cu excepția cazului în care Instituția Financiară Raportoare decide altfel, fie cu privire la toate Conturile de Entitate Preexistente, fie separat, cu privire la orice grup clar identificat de astfel de conturi, un Cont de Entitate Preexistent cu un sold agregat sau o valoare agregată a contului care nu depăşeşte, la data de 31 decembrie 2015, echivalentul în lei a 250.000 USD nu face obiectul obligației de examinare,

identificare sau raportare drept un Cont care face obiectul raportării, până în momentul în care soldul agregat sau valoarea agregată a contului depăşeşte cuantumul respectiv în ultima zi din orice an calendaristic ulterior.

B. Conturi de entitate care fac obiectul examinării. Un Cont de Entitate Preexistent cu un sold sau o valoare agregată a contului care depăşeşte echivalentul în lei a 250.000 USD, la data de 31 decembrie 2015 şi un Cont de Entitate Preexistent care nu depăşeşte echivalentul în lei a 250.000 USD, la data de 31 decembrie 2015, dar cu un sold sau o valoare agregată a contului care depăşeşte acest cuantum în ultima zi din orice an calendaristic ulterior, trebuie examinate în conformitate cu procedurile prevăzute la lit. D.

C. Conturi de entitate care fac obiectul obligației de raportare. În ceea ce priveşte Conturile de Entitate Preexistente prevăzute la lit. B, numai conturile care sunt deținute de una sau mai multe Entități care sunt Persoane care fac obiectul raportării sau de ENFS (Entități care nu sunt Instituții Financiare) pasive cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării sunt considerate drept Conturi care fac obiectul raportării.

D. Proceduri de examinare pentru identificarea Conturilor de Entitate care fac obiectul obligației de raportare. Pentru Conturile de Entitate Preexistente prevăzute la lit. B, o Instituție Financiară Raportoare trebuie să aplice următoarele proceduri de examinare pentru a stabili dacă contul este deținut de una sau mai multe Persoane care fac obiectul raportării sau de ENFS pasive cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării:

1. Să stabilească dacă Entitatea este o Persoană care face obiectul raportării:

a) Să examineze informațiile păstrate în scopuri de reglementare sau de relații cu clienții (inclusiv informații colectate în conformitate cu Procedurile AML/KYC) pentru a stabili dacă informațiile indică faptul că Titularul de cont este rezident într-un stat membru. În acest scop, informațiile care indică faptul că Titularul de cont este rezident într-un stat membru includ un loc de înregistrare ori de constituire sau o adresă într-un stat membru.

b) Dacă informațiile indică faptul că Titularul de cont este rezident într-un stat membru, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării, cu excepția cazului în care aceasta obține o autocertificare din partea Titularului de cont sau stabileşte, în mod rezonabil, pe baza informațiilor aflate în posesia sa sau care sunt disponibile public, că Titularul de cont nu este o Persoană care face obiectul raportării.

2. Să stabilească dacă Entitatea este o ENFS pasivă cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării. Cu privire la un Titular de cont al unui Cont de entitate preexistent (inclusiv o Entitate care este o Persoană care face obiectul raportării), Instituția Financiară Raportoare trebuie să stabilească dacă Titularul de cont este o ENFS pasivă cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării. În cazul în care oricare dintre Persoanele care exercită controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoană care face obiectul raportării, atunci contul trebuie considerat drept un Cont care face obiectul raportării. În cursul stabilirii acestor elemente, Instituția Financiară Raportoare trebuie să respecte orientările de la pct. 2 lit. a) - c) în ordinea cea mai adecvată circumstanțelor:

a) Să stabilească dacă Titularul de cont este o ENFS pasivă. În scopul de a stabili dacă Titularul de cont este o ENFS pasivă, Instituția Financiară Raportoare trebuie să obțină o autocertificare din partea Titularului de cont pentru a stabili statutul acestuia, cu excepția cazului în care există informații aflate în posesia sa sau disponibile public, pe baza cărora poate stabili în mod rezonabil că Titularul de cont este o ENFS activă sau o Instituție Financiară, alta decât o Entitate de Investiții prevăzută la secțiunea a VIII-a lit. A pct. 6 lit. b) care nu este o Instituție Financiară dintr-o Jurisdicție Participantă.

b) Să stabilească Persoanele care exercită controlul asupra unui Titular de cont. În scopul stabilirii Persoanelor care exercită controlul asupra unui Titular de cont, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza pe informațiile colectate şi păstrate în conformitate cu Procedurile AML/KYC.

c) Să stabilească dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoană care face obiectul raportării. Pentru a stabili dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoană care face obiectul raportării, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza pe:

(i) informații colectate şi păstrate în conformitate cu Procedurile AML/KYC în cazul unui Cont de entitate preexistent deținut de una sau mai multe ENFS cu un sold sau o valoare agregată care nu depăşeşte echivalentul în lei a 1.000.000 USD; sau

(ii) o autocertificare din partea Titularului de cont sau a Persoanei care exercită controlul privind statul membru (statele membre) sau privind altă jurisdicție (alte jurisdicții) în care Persoana care exercită controlul are rezidența fiscală.

E. Calendarul punerii în aplicare a examinării şi proceduri suplimentare aplicabile Conturilor de Entitate Preexistente:

1. Examinarea Conturilor de Entitate Preexistente cu un sold sau o valoare agregată a contului care depăşeşte, la data de 31 decembrie 2015, echivalentul în lei a 250.000 USD trebuie finalizată până la data de 31 decembrie 2017.

2. Examinarea Conturilor de Entitate Preexistente cu un sold sau o valoare agregată a contului care nu depăşeşte, la data de 31 decembrie 2015, echivalentul în lei a 250.000 USD, dar depăşeşte cuantumul respectiv la data de 31 decembrie a unui an ulterior trebuie finalizată în anul calendaristic următor anului în care soldul sau valoarea agregată a contului depăşeşte acest cuantum.

3. În cazul în care intervine o modificare a circumstanțelor cu privire la un Cont de Entitate Preexistent în urma căreia Instituția Financiară Raportoare află sau are motive să afle că autocertificarea sau alte documente asociate cu un cont sunt incorecte sau nefiabile, Instituția Financiară Raportoare trebuie să stabilească din nou statutul contului în conformitate cu procedurile prevăzute la lit. D.

SECȚIUNEA a VI-a

Precauție în ceea ce priveşte conturile de entitate noi

Următoarele proceduri se aplică în scopul identificării Conturilor care fac obiectul raportării dintre Conturile de Entitate Noi.

Proceduri de examinare pentru identificarea Conturilor de entitate care fac obiectul obligației de raportare. Pentru Conturile de Entitate Noi, o Instituție Financiară Raportoare trebuie să aplice următoarele proceduri de examinare pentru a stabili dacă contul este deținut de una sau mai multe Persoane care fac obiectul raportării sau de ENFS pasive cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării:

1. Să stabilească dacă Entitatea este o Persoană care face obiectul raportării:

a) Să obțină o autocertificare, care poate face parte din documentația de deschidere a contului, care permite Instituției Financiare Raportoare să stabilească rezidența fiscală (rezidențele fiscale) a/ale Titularului de cont şi să confirme caracterul rezonabil al respectivei autocertificări pe baza informațiilor obținute de Instituția Financiară Raportoare în legătură cu deschiderea contului, inclusiv eventualele documente colectate în conformitate cu Procedurile AML/KYC. În cazul în care Entitatea certifică faptul că nu are rezidență fiscală, Instituția Financiară Raportoare se poate baza pe adresa sediului principal al Entității pentru a stabili rezidența Titularului de cont.

b) Dacă autocertificarea indică faptul că Titularul de cont este rezident într-un stat membru, Instituția Financiară Raportoare trebuie să considere contul drept Cont care face obiectul raportării, cu excepția cazului în care aceasta stabileşte în mod rezonabil, pe baza informațiilor aflate în posesia sa sau care sunt disponibile public, că Titularul de cont nu este o Persoană care face obiectul raportării în legătură cu respectivul stat membru.

2. Să stabilească dacă Entitatea este o ENFS pasivă cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării. Cu privire la un Titular de cont al unui Cont de Entitate Nou (inclusiv o Entitate care este o Persoană care face obiectul raportării), Instituția Financiară Raportoare trebuie să stabilească dacă Titularul de cont este o ENFS pasivă cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării. În cazul în care oricare dintre Persoanele care exercită controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoană care face obiectul raportării, atunci contul trebuie considerat drept un Cont care face obiectul raportării. În cursul stabilirii acestor elemente, Instituția Financiară Raportoare trebuie să respecte orientările de la lit. a) - c) în ordinea cea mai adecvată circumstanțelor:

a) Să stabilească dacă Titularul de cont este o ENFS pasivă. În scopul de a stabili dacă Titularul de cont este o ENFS pasivă, Instituția Financiară Raportoare trebuie să se bazeze pe o autocertificare din partea Titularului de cont pentru a stabili statutul acestuia, cu excepția cazului în care există informații aflate în posesia sa sau disponibile public, pe baza cărora poate stabili în mod rezonabil că Titularul de cont este o ENFS activă sau o Instituție Financiară, alta decât o Entitate de investiții prevăzută la secțiunea a VIII-a lit. A pct. 6 lit. b) care nu este o Instituție Financiară dintr-o Jurisdicție Participantă.

b) Să stabilească Persoanele care exercită controlul asupra unui Titular de cont. În scopul stabilirii Persoanelor care exercită controlul asupra unui Titular de cont, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza pe informațiile colectate şi păstrate în conformitate cu Procedurile AML/KYC.

c) Să stabilească dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoană care face obiectul raportării. Pentru a stabili dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoană care face obiectul raportării, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza pe o autocertificare din partea Titularului de cont sau a respectivei Persoane care exercită controlul.

SECȚIUNEA a VII-a
Norme speciale de precauție

Se aplică următoarele norme suplimentare în punerea în aplicare a procedurilor de precauție menționate anterior:

A. Recurgerea la autocertificări şi Documente Justificative. O Instituție Financiară Raportoare nu se poate baza pe autocertificare sau pe Documente Justificative în cazul în care Instituția Financiară Raportoare ştie sau are motive să ştie că autocertificarea sau Documentele Justificative sunt incorecte sau nefiabile.

B. Proceduri alternative pentru Conturile Financiare deținute de beneficiari persoane fizice ai unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau ai unui Contract de rentă viageră şi pentru Contractele de asigurare cu valoare de răscumpărare de grup sau pentru Contractele de rentă viageră de grup. O Instituție Financiară Raportoare poate presupune că un beneficiar persoană fizică (altul decât deținătorul) al unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract de rentă viageră care beneficiază de o indemnizație de deces nu este o Persoană care face obiectul raportării şi poate considera un astfel

de Cont Financiar ca nefiind un Cont care face obiectul raportării, cu excepția cazului în care Instituția Financiară Raportoare ştie sau are motive să ştie că beneficiarul este o Persoană care face obiectul raportării. O Instituție Financiară Raportoare are motive să ştie că beneficiarul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract de rentă viageră este o Persoană care face obiectul raportării dacă informațiile colectate de către Instituția Financiară Raportoare şi asociate respectivului beneficiar conțin indicii conform celor prevăzute la secțiunea a III-a lit. B. În cazul în care o Instituție Financiară Raportoare deține informații concrete sau are motive să ştie că beneficiarul este o Persoană care face obiectul raportării, Instituția Financiară Raportoare trebuie să respecte procedurile de la Secțiunea a III-a lit. B. O Instituție Financiară Raportoare poate considera un Cont Financiar care constă în participația de care beneficiază un membru în cadrul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare de grup sau al unui Contract de rentă viageră de grup ca fiind un Cont Financiar care este un cont care nu face obiectul raportării până la data la care suma respectivă trebuie plătită angajatului/deținătorului unui certificat sau beneficiarului, în cazul în care Contul Financiar care constă în participația de care beneficiază un membru în cadrul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare de grup sau al unui Contract de rentă viageră de grup îndeplineşte următoarele cerințe:

(i) contractul de asigurare cu valoare de răscumpărare de grup sau Contractul de rentă viageră de grup îi este emis unui angajator şi asigură cel puțin 25 de angajați/deținători de certificate;

(ii) angajatul/deținătorul de certificate are dreptul să beneficieze de orice valoare înscrisă în contract în legătură cu participația sa şi să numească beneficiari pentru indemnizația plătibilă la decesul angajatului; şi

(iii) suma agregată plătibilă oricărui angajat/deținător de certificat sau beneficiar nu depăşeşte echivalentul în lei a 1.000.000 USD.

Termenul "Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare de grup" înseamnă un Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare care: (i) asigură persoane fizice care sunt afiliate prin intermediul unui angajator, al unei organizații profesionale, al unui sindicat ori al altei asociații sau grupări; şi (ii) impune plata unei prime pentru fiecare membru al grupului (sau membru al unei categorii din cadrul grupului), care este stabilită fără a lua în considerare caracteristicile individuale de sănătate, altele decât vârsta, genul şi obiceiurile legate de fumat ale respectivului membru al grupului (sau ale categoriei de membri).

Termenul "Contract de rentă viageră de grup" înseamnă un Contract de rentă viageră în care creditorii sunt persoane fizice care sunt afiliate prin intermediul unui angajator, al unei organizații profesionale, al unui sindicat ori al altei asociații sau grupări.

C. Norme privind Agregarea soldurilor conturilor şi Conversia monetară

1. Agregarea Conturilor de persoană fizică. În scopul stabilirii soldului sau a valorii agregate Conturilor Financiare deținute de o persoană fizică, o Instituție Financiară Raportoare are obligația de a agrega toate Conturile Financiare administrate de Instituția Financiară Raportoare sau de o Entitate afiliată, dar numai în măsura în care sistemele informatice ale Instituției Financiare Raportoare arată o legătură între Conturile Financiare prin referire la un element de date, cum ar fi numărul de client sau NIF, şi permit agregarea soldurilor sau a valorii conturilor. Fiecărui titular al unui Cont Financiar deținut în comun i se atribuie soldul sau valoarea integrală a Contului Financiar deținut în comun în scopul aplicării cerințelor privind agregarea prevăzute la prezentul punct.

2. Agregarea Conturilor de entitate. În scopul stabilirii soldului sau a valorii agregate a Conturilor Financiare deținute de o Entitate, o Instituție Financiară Raportoare are obligația de a lua în considerare toate Conturile Financiare care sunt administrate de Instituția Financiară Raportoare sau de o Entitate afiliată, dar numai în măsura în care sistemele informatice ale Instituției

Financiare Raportoare arată o legătură între Conturile Financiare prin referire la un element de date, cum ar fi numărul de client sau NIF, şi permit agregarea soldurilor sau a valorilor conturilor. Fiecărui titular al unui Cont Financiar deținut în comun i se atribuie soldul sau valoarea integrală a Contului Financiar deținut în comun în scopul aplicării cerințelor privind agregarea prevăzute la prezentul punct.

3. Norme speciale privind agregarea conturilor aplicabile responsabililor pentru relații cu clienții. În scopul stabilirii soldului sau a valorii agregate a Conturilor Financiare deținute de o persoană, pentru a stabili dacă un Cont Financiar este un Cont cu Valoare Mare, o Instituție Financiară Raportoare are, de asemenea, obligația, în cazul oricăror Conturi Financiare cu privire la care responsabilul pentru relații cu clienții ştie sau are motive să ştie că sunt în mod direct sau indirect deținute, controlate sau instituite (altfel decât în capacitate fiduciară) de către aceeaşi persoană, de a agrega toate respectivele conturi.

4. Toate sumele exprimate în monedele diferitelor state membre se citesc ca incluzând sumele echivalente în lei.

SECȚIUNEA a VIII-a

Definițiile termenilor

Următorii termeni sunt definiți în continuare:

A. Instituție Financiară Raportoare

1. Termenul "Instituție Financiară Raportoare" înseamnă orice Instituție Financiară din România care nu este o Instituție Financiară Nonraportoare. Termenul "Instituție Financiară din România" înseamnă: (i) orice Instituție Financiară care este rezidentă în România, dar exclude orice sucursală a respectivei Instituții Financiare care se află în afara teritoriului României; şi (ii) orice sucursală a unei Instituții Financiare care nu este rezidentă în România, în cazul în care sucursala respectivă se află în România.

2. Termenul "Instituție Financiară dintr-o Jurisdicție Participantă" înseamnă: (i) orice Instituție Financiară care este rezidentă într-o Jurisdicție Participantă, dar exclude orice sucursală a respectivei Instituții Financiare care se află în afara teritoriului Jurisdicției Participante; şi (ii) orice sucursală a unei Instituții Financiare care nu este rezidentă într-o Jurisdicție Participantă, în cazul în care sucursala respectivă se află într-o Jurisdicție Participantă.

3. Termenul "Instituție Financiară" înseamnă o Instituție de Custodie, o Instituție Depozitară, o Entitate de Investiții sau o Companie de asigurări determinată.

4. Termenul "Instituție de Custodie" înseamnă orice Entitate care deține, ca parte substanțială a activității sale, Active Financiare în contul unor terți. O Entitate deține, ca parte substanțială a activității sale, Active Financiare în contul unor terți dacă venitul brut al Entității atribuibil deținerii de Active Financiare şi serviciilor financiare conexe este egal sau mai mare de 20% din venitul brut al Entității pe perioada cea mai scurtă dintre următoarele: (i) perioada de trei ani care se încheie la data de 31 decembrie (sau în ultima zi a unei perioade contabile care nu este un an calendaristic) dinaintea anului în care se efectuează calculul; sau (ii) perioada în cursul căreia Entitatea a existat.

5. Termenul "Instituție Depozitară" înseamnă orice Entitate care atrage depozite în cadrul obişnuit al activității bancare sau al unei activități similare.

6. Termenul "Entitate de Investiții" înseamnă orice Entitate:

a) care desfăşoară, ca activitate principală, una sau mai multe dintre următoarele activități ori operațiuni pentru sau în numele unui client:

(i) tranzacții cu instrumente de piață monetară (cecuri, bonuri de trezorerie, certificate de depozit, instrumente derivate etc.); schimb valutar; instrumente în materie de schimb valutar, rata dobânzii şi indici bursieri; titluri de valoare transferabile; sau tranzacții la termen cu mărfuri;

(ii) administrarea individuală şi colectivă a portofoliului; sau

(iii) care investeşte, administrează sau gestionează în alt mod Active Financiare sau bani în numele altor persoane;

sau

b) al cărei venit brut provine în principal din activități de investire, reinvestire sau tranzacționare de Active Financiare, în cazul în care Entitatea este administrată de către o altă Entitate care este o Instituție Depozitară, o Instituție de Custodie, o Companie de asigurări specificată sau o Entitate de Investiții, astfel cum sunt prevăzute la lit. (a).

O Entitate este considerată a desfăşura ca activitate principală una sau mai multe dintre activitățile prevăzute la lit. a), sau venitul brut al unei Entități este atribuibil în principal activităților de investire, reinvestire sau tranzacționare de Active Financiare în sensul prezentei litere, în cazul în care venitul brut al Entității atribuibil activităților relevante este egal sau mai mare de 50% din venitul brut al Entității pe perioada cea mai scurtă dintre următoarele: (i) perioada de trei ani care se încheie la data de 31 decembrie a anului dinaintea anului în care se efectuează calculul; sau (ii) perioada în cursul căreia Entitatea a existat. Termenul "Entitate de Investiții" nu include o Entitate care este o ENFS activă, întrucât Entitatea respectivă îndeplineşte oricare dintre criteriile prevăzute la lit. D pct. 8 lit. d) - g).

Prezentul punct se interpretează într-o manieră consecventă cu limbajul similar utilizat în definiția termenului "Instituție Financiară" din recomandările Grupului de Acțiune Financiară.

7. Termenul "Activ Financiar" include un titlu de valoare (de exemplu, acțiuni în cadrul capitalului unei societăți comerciale; participații în capitalurile proprii sau dreptul la beneficii în cadrul unui parteneriat deținut de mulți asociați sau cotat la bursă sau în cadrul unei fiducii; bilete la ordin, obligațiuni sau alte titluri de datorie), drepturi generate de un parteneriat, o marfă, un swap (de exemplu, swap pe rata dobânzii, swap valutar, swap de bază, rată de dobândă cu plafon maxim, rată de dobândă cu prag minim, swap pe mărfuri, swap pe acțiuni, swap pe indici bursieri şi acorduri similare), un Contract de asigurare sau un Contract de rentă viageră sau orice dobândă (inclusiv un contract de tip futures sau forward sau o opțiune) în legătură cu un titlu de valoare, drepturi generate de un parteneriat, o marfă, un swap, un Contract de asigurare sau un Contract de rentă viageră. Termenul "Activ Financiar" nu include drepturile directe asupra unor bunuri imobile, care să nu fie titluri de datorie.

8. Termenul "Companie de asigurări specificată" înseamnă orice Entitate care este o companie de asigurări (sau societatea holding a unei companii de asigurări) care emite sau este obligată să efectueze plăți cu privire la un Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau la un Contract de rentă viageră.

B. Instituție Financiară Nonraportoare

1. Termenul "Instituție Financiară Nonraportoare" înseamnă orice Instituție Financiară care este:

a) o Entitate guvernamentală, o Organizație internațională sau o Bancă centrală, în afară de situațiile care se referă la o plată care derivă dintr-o obligație care incumbă în legătură cu o activitate financiară comercială de tipul celor desfăşurate de o Companie de asigurări specificată, de o Instituție de Custodie sau de o Instituție depozitară;

b) un Fond de pensii cu participare largă; un Fond de pensii cu participare restrânsă; un Fond de pensii al unei Entități guvernamentale, al unei Organizații internaționale sau al unei Bănci centrale; sau un Emitent de carduri de credit calificat;

c) orice altă Entitate care prezintă un risc scăzut de a fi utilizată pentru evaziune fiscală are caracteristici similare în mod substanțial cu oricare dintre Entitățile prevăzute la lit. a) şi b) şi este inclusă pe lista Instituțiilor Financiare Nonraportoare prevăzută la art. 291 alin. (7), cu condiția ca statutul respectivei Entități drept Instituție Financiară Nonraportoare să nu aducă atingere obiectivelor cap. I al titlului X;

d) un Organism de plasament colectiv exceptat; sau

e) o fiducie, în măsura în care fiduciarul este o Instituție Financiară Raportoare şi raportează toate informațiile care trebuie raportate în conformitate cu Secțiunea I cu privire la toate Conturile fiduciei care fac obiectul raportării.

2. Termenul "Entitate guvernamentală" înseamnă Guvernul României sau al unei alte jurisdicții, orice subdiviziune politică a României sau a unei alte jurisdicții (care, pentru evitarea oricărei ambiguități, include un stat, o provincie, un județ sau o localitate) sau orice organism sau agenție deținut(ă) integral de România sau de o altă jurisdicție ori de una sau mai multe dintre subdiviziunile sus-menționate (fiecare reprezentând o "Entitate guvernamentală"). Această categorie este alcătuită din părți integrante, entități controlate şi subdiviziuni politice ale României sau ale unei alte jurisdicții:

a) O "parte integrantă" a României sau a unei alte jurisdicții înseamnă orice persoană, organizație, agenție, birou, fond, organism public sau alt organism, oricare ar fi denumirea sa, care constituie o autoritate administrativă a României sau a unei alte jurisdicții. Veniturile nete ale autorității administrative trebuie să fie creditate contului propriu al acesteia sau altor conturi ale României sau al unei alte jurisdicții şi nicio parte a acestora nu trebuie să revină în beneficiul vreunei persoane private. O parte integrantă nu include nicio persoană fizică care este un membru al guvernului, funcționar sau administrator care acționează cu titlu privat sau personal;

b) O entitate controlată înseamnă o Entitate care este, formal, separată de România sau altă jurisdicție sau care constituie, în alt mod, o entitate juridică separată, cu condiția ca:

(i) Entitatea să fie deținută şi controlată în totalitate de una sau mai multe Entități guvernamentale, direct sau prin intermediul uneia sau al mai multor entități controlate;

(ii) veniturile nete ale Entității să fie creditate contului propriu al acesteia sau altor conturi ale uneia sau ale mai multor Entități guvernamentale şi nicio parte a acestora să nu revină în beneficiul vreunei persoane private; şi

(iii) activele Entității să revină uneia sau mai multor Entități guvernamentale în momentul dizolvării acesteia.

c) Venitul nu revine în beneficiul persoanelor fizice în cazul în care respectivele persoane sunt beneficiarii-țintă ai unui program guvernamental, iar activitățile din cadrul programului sunt desfăşurate pentru publicul larg în interes general sau se referă la administrarea unei părți a guvernului. Cu toate acestea, sub rezerva dispozițiilor anterioare, se consideră că venitul revine în beneficiul persoanelor fizice în cazul în care este obținut din folosirea unei Entități Guvernamentale pentru a desfăşura o activitate comercială, cum ar fi o activitate bancară comercială, care furnizează servicii financiare persoanelor fizice.

3. Termenul "Organizație internațională" înseamnă orice organizație internațională ori agenție sau organism deținut în totalitate de aceasta. Această categorie include orice organizație interguvernamentală (inclusiv o organizație supranațională): (i) care este alcătuită în primul rând din guverne; (ii) care are în vigoare un acord privind sediul sau un acord în mod fundamental similar cu România; şi (iii) al cărei venit nu revine în beneficiul unor persoane private.

4. Termenul "Bancă centrală" înseamnă Banca Națională a României.

5. Termenul "Fond de pensii cu participare largă" înseamnă un fond instituit pentru a furniza beneficii cu titlu de pensie, indemnizații de invaliditate sau de deces sau orice combinație a acestora către beneficiari care sunt actuali sau foşti angajați (sau persoanele desemnate de către respectivii angajați) ai unuia sau ai mai multor angajatori în schimbul unor servicii prestate, cu condiția ca fondul:

a) să nu aibă un singur beneficiar cu dreptul la mai mult de 5% din activele fondului;

b) să facă obiectul normelor guvernamentale şi să raporteze informații autorităților fiscale; şi

c) să îndeplinească cel puțin una dintre următoarele cerințe:

(i) fondul este, în general, scutit de la plata impozitului pe veniturile din investiții sau impozitarea acestor venituri este amânată sau impozitată cu o cotă redusă, datorită statutului său de fond de pensii sau regim de pensii;

(ii) fondul primeşte cel puțin 50% din contribuțiile sale totale [altele decât transferurile de active de la alte regimuri prevăzute la pct. 5 - 7 sau din conturile de pensii prevăzute la lit. C pct. 17 lit. a)] din partea angajatorilor care le finanțează;

(iii) plățile sau retragerile din fond sunt permise numai în cazul producerii unor evenimente determinate legate de pensionare, invaliditate sau deces [cu excepția plăților periodice către alte fonduri de pensii prevăzute la lit. B pct. 5 - 7 şi a conturilor de pensii prevăzute la lit. C pct. 17 lit. a)] sau, în cazul efectuării de plăți sau de retrageri înainte de evenimentele determinate, se aplică sancțiuni; sau

(iv) contribuțiile angajaților (altele decât anumite contribuții autorizate) la fond sunt limitate în funcție de venitul câştigat de angajat sau nu pot depăşi, anual, echivalentul în lei a 50.000 USD, aplicând normele stabilite la Secțiunea a VII-a lit. C privind Agregarea conturilor şi Conversia monetară.

6. Termenul "Fond de pensii cu participare restrânsă" înseamnă un fond instituit pentru a furniza beneficii cu titlu de pensii sau indemnizații de invaliditate sau de deces către beneficiari care sunt actuali sau foşti angajați (sau persoanele desemnate de către respectivii angajați) ai unuia sau ai mai multor angajatori în schimbul unor servicii prestate, cu următoarele condiții:

a) fondul să aibă mai puțin de 50 de participanți;

b) fondul să fie finanțat de unul sau mai mulți angajatori care nu sunt Entități de Investiții sau ENFS pasive;

c) contribuțiile angajatului şi ale angajatorului la fond [altele decât transferurile de active din conturile de pensii prevăzute la lit. C pct. 17 lit. a)] să fie limitate în funcție de venitul câştigat şi, respectiv, de remunerarea angajaților;

d) participanții care nu sunt rezidenți ai statului membru în care este stabilit fondul să nu aibă dreptul la mai mult de 20% din activele fondului; şi

e) fondul să facă obiectul normelor guvernamentale şi să raporteze informații autorităților fiscale.

7. Termenul "Fond de pensii al unei Entități guvernamentale, al unei Organizații internaționale sau al unei Bănci centrale" înseamnă un fond instituit de o Entitate guvernamentală, o Organizație internațională sau o Bancă centrală pentru a furniza beneficii cu titlu de pensii sau indemnizații de invaliditate sau de deces către beneficiari sau participanți care sunt actuali sau foşti

angajați (sau persoanele desemnate de către respectivii angajați) sau care nu sunt actuali sau foşti angajați, dacă respectivele beneficii sunt acordate unor astfel de beneficiari sau participanți în schimbul unor servicii personale prestate pentru Entitatea guvernamentală, Organizația internațională sau Banca centrală respective.

8. Termenul "Emitent de carduri de credit calificat" înseamnă o Instituție Financiară care îndeplineşte următoarele cerințe:

a) Instituția Financiară este o Instituție Financiară doar pentru că este un emitent de carduri de credit care atrage depozite numai atunci când un client face o plată care depăşeşte soldul datorat cu privire la card şi plățile în exces nu sunt restituite imediat clientului; şi

b) anterior datei de 1 ianuarie 2016 sau începând cu data menționată, Instituția Financiară pune în aplicare politici şi proceduri fie pentru a împiedica un client de la a face o plată excedentară care depăşeşte echivalentul în lei a 50.000 USD, fie pentru a asigura faptul că orice plată excedentară efectuată de un client peste cuantumul respectiv este restituită clientului în termen de 60 de zile, aplicând, în fiecare caz, normele prevăzute la Secțiunea a VII-a lit. C privind Agregarea conturilor şi Conversia monetară. În acest sens, o plată excedentară a unui client nu se referă la solduri creditoare aferente unor debite contestate, ci include soldurile creditoare rezultate din restituiri de mărfuri.

9. Termenul "Organism de plasament colectiv exceptat" înseamnă o Entitate de Investiții care este reglementată ca organism de plasament colectiv, cu condiția ca toate drepturile asupra organismului de plasament colectiv să fie deținute de către sau prin intermediul unor persoane fizice sau Entități care nu sunt Persoane care fac obiectul raportării, cu excepția unei ENFS pasive cu Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării.

Simplul fapt că organismul de plasament colectiv a emis acțiuni fizice la purtător nu împiedică o Entitate de investiții care este reglementată ca organism de plasament colectiv să se încadreze drept Organism de plasament colectiv exceptat, în următoarele condiții:

a) organismul de plasament colectiv să nu fi emis şi să nu emită niciun fel de acțiuni fizice la purtător ulterior datei de 31 decembrie 2015;

b) organismul de plasament colectiv să retragă toate acțiunile respective în caz de răscumpărare;

c) organismul de plasament colectiv să îndeplinească procedurile de precauție prevăzute în secțiunile II - VII şi să raporteze orice informații solicitate care trebuie raportate cu privire la orice astfel de acțiuni atunci când respectivele acțiuni sunt prezentate pentru răscumpărare sau alte forme de plată; şi

d) organismul de plasament colectiv să fi instituit politici şi proceduri pentru a se asigura că astfel de acțiuni sunt răscumpărate sau imobilizate cât mai curând posibil şi, în orice caz, anterior datei de 1 ianuarie 2018.

C. Cont Financiar

1. Termenul "Cont Financiar" înseamnă un cont administrat de o Instituție Financiară şi include un Cont de Depozit, un Cont de Custodie şi:

a) în cazul unei Entități de Investiții, orice drepturi aferente capitalului sau datoriei aparținând Instituției Financiare. Fără a aduce atingere dispozițiilor anterioare, termenul "Cont Financiar" nu include niciun drept aferent capitalului sau datoriei unei Entități care este o Entitate de Investiții doar din motivul că aceasta: (i) prestează un serviciu de consiliere în investiții şi acționează în numele; sau (ii) administrează portofolii ale unui client şi acționează în numele acestuia în scopul realizării de investiții, de

gestionare sau de administrare a Activelor Financiare depuse în numele clientului la o Instituție Financiară, alta decât respectiva Entitate;

b) în cazul unei Instituții Financiare care nu este prevăzută la lit. (a), orice drept aferent capitalului sau datoriei Instituției Financiare, în cazul în care categoria de drepturi a fost stabilită cu scopul de a evita raportarea în conformitate cu Secțiunea I; şi

c) orice Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare şi orice Contract de rentă viageră emis sau administrat de către o Instituție Financiară, altul decât o rentă viageră imediată, nelegată de investiții, netransferabilă, care îi este emisă unei persoane fizice şi corespunde unei pensii sau unei indemnizații de invaliditate furnizate în cadrul unui cont care este un Cont Exclus.

Termenul "Cont Financiar" nu include niciun cont care este un Cont Exclus.

2. Termenul "Cont de Depozit" include orice cont comercial, de debit, de economii, la termen, de consemnațiuni, sau un cont a cărui existență este documentată printr-un certificat de depozit, de economii, de investiții, un certificat de îndatorare sau un alt instrument similar păstrat de o Instituție Financiară în cadrul obişnuit al activității bancare sau al unei activități similare. Un Cont de Depozit include, de asemenea, o sumă deținută de o companie de asigurări în temeiul unui contract de investiții cu garanție sau al unui acord similar care are drept scop plata sau creditarea de dobânzi către titular.

3. Termenul "Cont de Custodie" înseamnă un cont (altul decât un Contract de asigurare sau un Contract de rentă viageră) care conține unul sau mai multe Active Financiare în beneficiul altei persoane.

4. Termenul "Participație în capitalurile proprii" înseamnă, în cazul unui parteneriat care este o Instituție Financiară, o participație fie la capitalul, fie la profitul parteneriatului. În cazul unei fiducii care este o Instituție Financiară, o Participație în capitalurile proprii este considerată a fi deținută de către orice persoană asimilată unui constituitor sau unui beneficiar al întregii fiducii sau a unei părți a acesteia ori oricărei alte persoane fizice care exercită un control efectiv definitiv asupra fiduciei. O Persoană care face obiectul raportării va fi considerată beneficiar al unei fiducii dacă respectiva Persoană care face obiectul raportării are dreptul de a primi, direct sau indirect (de exemplu, prin intermediul unui mandatar), o distribuție obligatorie sau poate primi, direct sau indirect, o distribuție discreționară din fiducie.

5. Termenul "Contract de asigurare" înseamnă un contract (altul decât un Contract de rentă viageră) în conformitate cu care emitentul este de acord să plătească o sumă în momentul în care survine un eveniment asigurat specificat, legat de mortalitate, morbiditate, accident, răspundere civilă sau pagubă materială afectând o proprietate.

6. Termenul "Contract de rentă viageră" înseamnă un contract în conformitate cu care emitentul este de acord să efectueze plăți pentru o anumită perioadă de timp, determinată, în totalitate sau parțial, în funcție de speranța de viață a uneia sau mai multor persoane fizice. Termenul include, de asemenea, un contract care este considerat a fi un Contract de rentă viageră în conformitate cu legislația, reglementările sau practica din statul membru sau din altă jurisdicție în care contractul a fost emis şi în conformitate cu care emitentul este de acord să facă plățile pentru o perioadă de mai mulți ani.

7. Termenul "Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare" înseamnă un Contract de asigurare (altul decât un contract de reasigurare încheiat între două societăți de asigurare) care are o Valoare de răscumpărare.

8. Termenul "Valoare de răscumpărare" înseamnă valoarea cea mai mare dintre: (i) suma pe care deținătorul poliței de asigurare este îndreptățit să o primească în cazul răscumpărării sau rezilierii contractului (calculată fără a scădea eventualele taxe de răscumpărare sau împrumuturi din poliță); şi (ii) suma pe care deținătorul poliței de asigurare o poate împrumuta în temeiul

contractului sau în legătură cu acesta. Fără a aduce atingere dispozițiilor anterioare, termenul "Valoare de răscumpărare" nu include o sumă de plătit în temeiul unui Contract de asigurare:

a) doar din motivul decesului unei persoane fizice asigurate în temeiul unui contract de asigurare de viață;

b) drept indemnizație pentru o daună corporală, o boală sau o altă plată reparatorie pentru o pierdere economică ce survine în momentul producerii evenimentului asigurat;

c) drept rambursare a unei prime plătite anterior (mai puțin costul taxelor de asigurare, fie că acestea sunt sau nu efectiv aplicate) în conformitate cu un Contract de asigurare (altul decât un contract de asigurare de viață cu componentă de investiții sau un Contract de rentă viageră) ca urmare a anulării sau a rezilierii contractului, a diminuării expunerii la risc pe parcursul perioadei în care contractul este efectiv în vigoare ori rezultând din corectarea unei erori de înscriere sau a unei erori similare cu privire la prima stipulată în contract;

d) drept dividend în beneficiul deținătorului poliței de asigurare (în afară de dividendele transferate la rezilierea contractului), cu condiția ca respectivele dividende să fie legate de un Contract de asigurare în conformitate cu care singurele indemnizații de plătit sunt cele prevăzute la lit. b); sau

e) drept restituire a unei prime în avans sau a unui depozit de primă pentru un Contract de asigurare a cărui primă trebuie plătită cel puțin o dată pe an, dacă suma reprezentând prima anticipată sau depozitul de primă nu depăşeşte suma primei anuale de plată pentru anul următor în temeiul contractului.

9. Termenul "Cont Preexistent" înseamnă:

a) un Cont Financiar administrat de o Instituție Financiară Raportoare începând cu data de 31 decembrie 2015;

b) orice Cont Financiar al unui Titular de cont, indiferent de data la care a fost deschis respectivul Cont Financiar, în cazul în care:

(i) Titularul de cont deține, de asemenea, la Instituția Financiară Raportoare (sau la o Entitate afiliată din acelaşi stat membru ca Instituția Financiară Raportoare) un Cont Financiar care este un Cont preexistent în conformitate cu lit. a);

(ii) Instituția Financiară Raportoare (şi, după caz, Entitatea afiliată din acelaşi stat membru ca şi Instituția Financiară Raportoare) tratează atât Conturile Financiare menționate anterior, precum şi orice alte Conturi Financiare ale Titularului de cont care sunt considerate drept Conturi Preexistente în temeiul lit. b) drept un singur Cont Financiar în scopul respectării standardelor în materie de cerințe privind cunoaşterea clientului prevăzute la secțiunea a VII-a lit. A şi în scopul stabilirii soldului sau a valorii oricăruia dintre Conturile Financiare atunci când aplică oricare dintre pragurile referitoare la cont;

(iii) în ceea ce priveşte un Cont Financiar care face obiectul Procedurilor AML/KYC, Instituția Financiară Raportoare este autorizată să respecte respectivele Proceduri AML/KYC referitor la Contul Financiar bazându-se pe Procedurile AML/KYC efectuate pentru Contul Preexistent prevăzut la lit. a);

(iv) deschiderea Contului Financiar nu implică obligația de a furniza informații despre un client nou, suplimentare sau modificate de către Titularul de cont, în afara celor necesare în scopul cap. I al titlului X.

10. Termenul "Cont Nou" înseamnă un Cont Financiar administrat de o Instituție Financiară Raportoare deschis la data de 1 ianuarie 2016 sau ulterior datei menționate, cu excepția cazului în care acesta este considerat drept un Cont Preexistent în temeiul lit. b).

11. Termenul "Cont de Persoană Fizică Preexistent" înseamnă un Cont Preexistent deținut de una sau mai multe persoane fizice.

12. Termenul "Cont de Persoană Fizică Nou" înseamnă un Cont Nou deținut de una sau mai multe persoane fizice.

13. Termenul "Cont de Entitate Preexistent" înseamnă un Cont Preexistent deținut de una sau mai multe Entități.

14. Termenul "Cont cu Valoare Mai Mică" înseamnă un Cont de Persoană Fizică Preexistent cu un sold sau o valoare agregată a contului care, la data de 31 decembrie 2015, nu depăşeşte echivalentul în lei a 1.000.000 USD.

15. Termenul "Cont cu Valoare Mare" înseamnă un Cont de Persoană Fizică Preexistent cu un sold sau o valoare agregată a contului care depăşeşte, la data de 31 decembrie 2015 sau la data de 31 decembrie a oricărui an ulterior, echivalentul în lei a 1.000.000 USD.

16. Termenul "Cont de Entitate Nou" înseamnă un Cont Nou deținut de una sau mai multe Entități.

17. Termenul "Cont Exclus" înseamnă oricare dintre următoarele conturi:

a) un cont de pensie care îndeplineşte următoarele cerințe:

(i) contul este reglementat drept cont de pensie cu caracter personal sau face parte dintr-un plan de pensii reglementat pentru furnizarea de beneficii cu titlu de pensii sau de indemnizații (inclusiv indemnizații de invaliditate sau de deces);

(ii) contul beneficiază de un tratament fiscal favorabil (şi anume, contribuțiile în cont care ar face în mod normal obiectul impozitării sunt deductibile sau excluse din venitul brut al Titularului de cont sau impozitate la o cotă redusă ori impozitarea venitului din investiții generat de contul respectiv este amânată sau venitul din investiții este impozitat la o cotă redusă);

(iii) este obligatorie raportarea informațiilor cu privire la cont către autoritățile fiscale;

(iv) retragerile sunt condiționate de atingerea unei vârste de pensionare determinate, de invaliditate sau deces sau se aplică sancțiuni în cazul retragerilor efectuate înainte de astfel de evenimente determinate; şi

(v) fie (i) contribuțiile anuale sunt limitate la echivalentul în lei a 50.000 USD sau mai puțin, fie (ii) există o limită maximă de contribuție pe durata vieții, egală cu echivalentul în lei a 1.000.000 USD sau inferioară, aplicându-se, în fiecare caz, normele prevăzute la Secțiunea a VII-a lit. C privind Agregarea conturilor şi Conversia monetară.

Un Cont Financiar care îndeplineşte în alt mod cerința prezentului subpunct nu va înceta să îndeplinească această cerință numai din cauza faptului că respectivul Cont Financiar poate primi active sau fonduri virate din unul sau mai multe Conturi Financiare care îndeplinesc cerințele prezentei litere sau ale lit. b) din unul sau mai multe fonduri de pensii care îndeplinesc cerințele de la oricare dintre pct. 5 - 7 de la lit. B;

b) un cont care îndeplineşte cerințele următoare:

(i) contul este reglementat drept organism de plasament în alte scopuri decât pentru pensie şi este tranzacționat în mod regulat pe o piață a titlurilor de valoare reglementată sau contul este reglementat drept instrument pentru economii în alte scopuri decât pentru pensie;

(ii) contul beneficiază de un tratament fiscal favorabil (şi anume, contribuțiile în cont care ar face în mod normal obiectul impozitării sunt deductibile sau excluse din venitul brut al Titularului de cont sau impozitate la o cotă redusă ori impozitarea venitului din investiții generat de contul respectiv este amânată sau venitul din investiții este impozitat la o cotă redusă);

(iii) retragerile sunt condiționate de îndeplinirea unor criterii specifice legate de scopul contului de investiții sau de economii (de exemplu, acordarea de beneficii medicale sau pentru educație) sau se aplică sancțiuni în cazul unor retrageri efectuate înainte ca aceste criterii să fie îndeplinite; şi

(iv) contribuțiile anuale sunt limitate la echivalentul în lei a 50.000 USD sau mai puțin, aplicându-se normele prevăzute la Secțiunea a VII-a lit. C privind Agregarea conturilor şi Conversia monetară.

Un Cont Financiar care îndeplineşte în alt mod cerința de la lit. a) subpct. (iv) nu va înceta să îndeplinească această cerință numai din cauza faptului că respectivul Cont Financiar poate primi active sau fonduri virate din unul sau mai multe Conturi Financiare care îndeplinesc cerințele de la lit. a) sau de la prezenta literă sau din unul sau mai multe fonduri de pensii care îndeplinesc cerințele de la oricare dintre pct. 5 - 7 din lit. B;

c) un contract de asigurare de viață pe o perioadă care urmează să se încheie înainte ca persoana fizică asigurată să împlinească vârsta de 90 de ani, cu condiția ca contractul să îndeplinească următoarele cerințe:

(i) primele sunt periodice, nu se diminuează în timp, se plătesc cel puțin o dată pe an pe parcursul perioadei în care contractul este în vigoare sau până în momentul în care persoana asigurată împlineşte vârsta de 90 de ani, oricare dintre aceste perioade este mai scurtă;

(ii) nicio persoană nu poate avea acces la valoarea contractului (prin retragere, împrumut sau altfel) fără rezilierea contractului;

(iii) suma (alta decât o indemnizație de deces) care trebuie plătită în cazul anulării sau al rezilierii contractului nu poate depăşi totalul primelor plătite pentru contract, minus suma reprezentând taxe aferente mortalității, morbidității şi cheltuielilor (fie că au fost sau nu aplicate efectiv) pentru perioada sau perioadele în care contractul este în vigoare şi orice sume plătite înainte de anularea sau rezilierea contractului; şi

(iv) contractul nu este deținut de un cesionar cu titlu oneros;

d) un cont care este deținut exclusiv de un patrimoniu succesoral dacă documentația pentru respectivul cont include o copie a testamentului sau a certificatului de deces al persoanei decedate;

e) un cont instituit în legătură cu oricare dintre următoarele elemente:

(i) un ordin judecătoresc sau o hotărâre judecătorească;

(ii) o vânzare, un schimb, închirierea unei proprietăți*) imobiliare sau personale, cu condiția ca acest cont să îndeplinească următoarele cerințe:

- contul este finanțat exclusiv cu o plată în avans, o sumă reprezentând o plată anticipată care constituie un acont, o sumă corespunzătoare pentru a asigura o obligație direct legată de tranzacție sau o plată similară, ori este finanțat cu un Activ Financiar care este depus în cont în legătură cu vânzarea, cedarea sau închirierea proprietății;
- contul este instituit şi utilizat exclusiv pentru a garanta obligația cumpărătorului de a plăti prețul de achiziție a proprietății, obligația vânzătorului de a plăti orice datorie neprevăzută ori a locatorului sau a locatarului de a plăti orice despăgubiri legate de proprietatea închiriată, după cum s-a convenit în contractul de închiriere;
- activele contului, inclusiv veniturile câştigate din aceste active vor fi plătite sau altfel distribuite în beneficiul vânzătorului, cumpărătorului, locatorului sau locatarului (inclusiv în scopul îndeplinirii unei obligații a persoanei respective) atunci când bunul este vândut, cedat sau predat sau când contractul de închiriere este reziliat;
- contul nu este un cont în marjă sau un cont similar instituit în legătură cu vânzarea sau tranzacționarea unui Activ Financiar; şi

- contul nu este asociat unui cont prevăzut la lit. f);

(iii) obligația unei Instituții Financiare care achită ratele unui împrumut garantat cu bunuri imobiliare de a rezerva o parte din plată exclusiv în scopul facilitării plății impozitelor sau a asigurării referitoare la respectivul bun imobiliar la un moment ulterior;

(iv) obligația unei Instituții Financiare de a facilita plata impozitelor la un moment ulterior;

f) un Cont de Depozit care îndeplineşte următoarele cerințe:

(i) contul există numai din motivul că un client face o plată care depăşeşte soldul debitor cu privire la un card de credit sau la altă facilitate de credit reînnoibilă şi plata excedentară nu este restituită imediat clientului; şi

(ii) de la data de 1 ianuarie 2016 sau anterior datei menționate, Instituția Financiară pune în aplicare politici şi proceduri, fie pentru a împiedica un client de la a face o plată excedentară care depăşeşte echivalentul în lei a 50.000 USD, fie pentru a asigura faptul că orice plată excedentară efectuată de un client şi care depăşeşte cuantumul respectiv este restituită clientului în termen de 60 de zile, aplicând, în fiecare caz, normele prevăzute la Secțiunea a VII-a lit. C privind conversia monetară. În acest sens, o plată excedentară a unui client nu se referă la solduri creditoare aferente unor debite contestate, dar include soldurile creditoare rezultate din restituiri de mărfuri;

g) orice alt cont care prezintă un risc scăzut de a fi utilizat pentru evaziune fiscală are caracteristici în mod substanțial similare cu oricare dintre conturile prevăzute la lit. C pct. 17 lit. a) - f) şi este inclus pe lista Conturilor excluse menționată la art. 291 alin. (7), cu condiția ca statutul respectivului cont drept Cont exclus să nu aducă atingere obiectivelor cap. I al titlului X;**)

---

*) În Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, în locul cuvântului "proprietăți" era indicat, în mod eronat, cuvântul "proprietății".

**) În Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, lipseşte punctul de la finalul literei C.

D. Cont care face obiectul raportării

1. Termenul "Cont care face obiectul raportării" înseamnă un Cont Financiar care este administrat de o Instituție Financiară Raportoare a României şi este deținut de una sau mai multe Persoane care fac obiectul raportării sau de o ENFS pasivă cu una sau mai multe Persoane care exercită controlul care sunt Persoane care fac obiectul raportării, cu condiția ca aceasta să fi fost identificată ca atare în temeiul procedurilor de precauție prevăzute la Secțiunile II - VII.

2. Termenul "Persoană care face obiectul raportării" înseamnă o Persoană din România care nu este: (i) o companie al cărei capital este tranzacționat în mod regulat pe una sau mai multe piețe ale titlurilor de valoare reglementate; (ii) orice companie care este o Entitate afiliată unei companii prevăzute la teza (i); (iii) o Entitate guvernamentală; (iv) o Organizație internațională; (v) o Bancă centrală; sau (vi) o Instituție Financiară.

3. Termenul "Persoană dintr-un alt stat membru", din perspectiva României, înseamnă o persoană fizică sau o Entitate care are rezidența în orice alt stat membru în temeiul legislației fiscale din jurisdicția respectivului stat membru sau patrimoniul succesoral al unei persoane decedate care era rezidentă a oricărui alt stat membru. În acest sens, o Entitate precum o societate civilă, o societate cu răspundere limitată sau o construcție juridică similară care nu are rezidență fiscală este considerată ca fiind rezidentă în jurisdicția în care se află sediul conducerii efective.

4. Termenul "Jurisdicție Participantă" cu privire la România înseamnă:

a) orice alt stat membru;

b) orice altă jurisdicție: (i) cu care România are un acord în vigoare în temeiul căruia respectiva jurisdicție va furniza informațiile menționate la Secțiunea I; şi (ii) care este identificată pe o listă publicată de România şi notificată Comisiei Europene;

c) orice altă jurisdicție: (i) cu care Uniunea are un acord în vigoare în temeiul căruia respectiva jurisdicție va furniza informațiile menționate la Secțiunea I; şi (ii) care este identificată pe o listă publicată de Comisia Europeană.

5. Termenul "Persoane care exercită controlul" înseamnă persoanele fizice care exercită controlul asupra unei Entități. În cazul unei fiducii, acest termen înseamnă constituitorul (constituitorii), fiduciarul (fiduciarii), protectorul (protectorii) (dacă este cazul), beneficiarul (beneficiarii) sau clasa (clasele) de beneficiari, precum şi orice altă persoană fizică care exercită un control efectiv definitiv asupra fiduciei şi, în cazul unei construcții juridice care nu este o fiducie, acest termen desemnează persoanele aflate în poziții echivalente sau similare. Termenul "Persoane care exercită controlul" trebuie interpretat într-o manieră consecventă cu recomandările Grupului de Acțiune Financiară.

6. Termenul "ENFS" înseamnă orice Entitate care nu este o Instituție Financiară.

7. Termenul "ENFS pasivă" înseamnă orice: (i) ENFS care nu este o ENFS activă; sau (ii) o Entitate de investiții prevăzută la lit. A pct. 6 lit. b) care nu este o Instituție Financiară dintr-o jurisdicție participantă.

8. Termenul "ENFS activă" înseamnă orice ENFS care îndeplineşte oricare dintre următoarele criterii:

a) mai puțin de 50% din venitul brut al ENFS pentru anul calendaristic precedent sau pentru altă perioadă de raportare adecvată este venit pasiv şi mai puțin de 50% din activele deținute de ENFS în cursul anului calendaristic precedent sau al altei perioade de raportare adecvate sunt active care produc sau sunt deținute pentru a produce venit pasiv;

b) acțiunile ENFS sunt tranzacționate în mod regulat pe o piață a titlurilor de valoare reglementată sau ENFS este o Entitate afiliată unei Entități ale cărei acțiuni sunt tranzacționate în mod regulat pe o piață a titlurilor de valoare reglementată;

c) ENFS este o Entitate guvernamentală, o Organizație internațională, o Bancă centrală sau o Entitate deținută în totalitate de una sau mai multe dintre entitățile sus-menționate;

d) toate activitățile ENFS constau, în esență, în deținerea (în totalitate sau parțial) a acțiunilor subscrise emise de una sau mai multe filiale ale căror tranzacții sau activități sunt diferite de activitățile unei Instituții Financiare ori în finanțarea şi prestarea de servicii respectivelor filiale. Cu toate acestea, o Entitate nu are statutul de Entitate activă dacă funcționează (sau se prezintă) drept un fond de investiții, cum ar fi un fond de investiții în societăți necotate, un fond cu capital de risc, un fond de achiziție prin îndatorarea companiei sau orice alt organism de plasament al cărui scop este de a achiziționa sau de a finanța companii şi de a deține capital în cadrul respectivelor companii, reprezentând active de capital în scopul unor investiții;

e) ENFS nu desfăşoară încă activități comerciale şi nu a mai desfăşurat niciodată, dar investeşte capital în active cu intenția de a desfăşura o activitate comercială, alta decât cea a unei Instituții Financiare, cu condiția ca ENFS să nu se califice pentru această excepție ulterior datei la care se împlinesc 24 de luni de la data inițială a constituirii ENFS;

f) ENFS nu a fost o Instituție Financiară în ultimii 5 ani şi este în proces de lichidare a activelor sale sau de restructurare cu intenția de a continua sau de a relua operațiunile în alte activități decât cele ale unei Instituții Financiare;

g) activitățile ENFS constau în principal în finanțare şi operațiuni de acoperire a riscurilor cu sau pentru Entități afiliate care nu sunt Instituții Financiare, iar ENFS nu prestează servicii de finanțare sau de acoperire a riscurilor niciunei alte Entități care nu este

o Entitate asimilată, cu condiția ca grupul din care fac parte respectivele Entități afiliate să desfăşoare în principal o activitate diferită de activitățile unei Instituții Financiare; sau

h) ENFS îndeplineşte toate condițiile următoare:

(i) este constituită şi îşi desfăşoară activitatea în România sau în altă jurisdicție de rezidență exclusiv în scopuri religioase, caritabile, ştiințifice, artistice, culturale, sportive sau educaționale; ori este constituită şi îşi desfăşoară activitatea în România sau în altă jurisdicție de rezidență şi este o organizație profesională, o asociație de afaceri, o cameră de comerț, o organizație a muncii, o organizație din sectorul agriculturii sau al horticulturii, o asociație civică sau o organizație care funcționează exclusiv pentru promovarea bunăstării sociale;

(ii) este scutită de impozitul pe venit în România sau în altă jurisdicție de rezidență;

(iii) nu are acționari sau membri care au drepturi de proprietate sau beneficii legate de activele sau veniturile sale;

(iv) legislația României aplicabilă ENFS sau altei jurisdicții de rezidență a ENFS ori documentele de constituire a ENFS nu permit(e) ca vreun venit ori vreun activ al ENFS să fie distribuit sau utilizat în beneficiul unei persoane fizice sau al unei Entități noncaritabile în alt mod decât în scopul desfăşurării de activități caritabile ale ENFS sau drept plată a unor compensații rezonabile pentru servicii prestate ori drept plată reprezentând valoarea justă de piață a proprietății pe care ENFS a cumpărat-o; şi

(v) legislația României aplicabilă ENFS sau altei jurisdicții de rezidență a ENFS ori documentele de constituire a ENFS impun(e) ca, în momentul lichidării sau dizolvării ENFS, toate activele sale să fie distribuite către o Entitate guvernamentală sau altă organizație nonprofit, sau să revină Guvernului României sau al altei jurisdicții de rezidență a ENFS sau oricărei subdiviziuni politice a acestora.

E. Diverse

1. Termenul "Titular de cont" înseamnă persoana inclusă pe o listă sau identificată drept titularul unui Cont Financiar de către Instituția Financiară care ține contul. O persoană, alta decât o Instituție Financiară, care deține un Cont Financiar în beneficiul sau în numele altei persoane, în calitate de agent, custode, mandatar, semnatar, consilier de investiții sau intermediar, nu este considerată drept deținătoare a contului în sensul cap. I al titlului X, ci cealaltă persoană este considerată drept titulară a contului. În cazul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract de rentă viageră, Titularul de cont este orice persoană care are dreptul să acceseze valoarea de răscumpărare sau să modifice beneficiarul contractului. În cazul în care nicio persoană nu poate să aibă acces la valoarea de răscumpărare sau să modifice beneficiarul, Titularul de cont este orice persoană desemnată în calitate de proprietar în contract şi orice persoană cu un drept la plată în conformitate cu termenii contractuali. La scadența unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau a unui Contract de rentă viageră, fiecare persoană care are dreptul să primească o plată în conformitate cu contractul este considerată ca fiind un Titular de cont.

2. Termenul "Proceduri AML/KYC" ("anti-money laundering" - combaterea spălării banilor/"know-your-client" - cunoaşterea clientelei) înseamnă procedurile de precauție referitoare la clientela unei Instituții Financiare Raportoare în conformitate cu cerințele privind combaterea spălării banilor sau cu cerințe similare care se aplică respectivei Instituții Financiare Raportoare.

3. Termenul "Entitate" înseamnă o persoană juridică sau o construcție juridică, de exemplu, o companie, un parteneriat, o fiducie sau o fundație.

4. O Entitate este o "Entitate afiliată" unei alte Entități dacă: (i) oricare dintre cele două Entități deține controlul asupra celeilalte; (ii) cele două Entități se află sub control comun; sau (iii) cele două Entități sunt Entități de investiții prevăzute la lit. A pct. 6 lit. b) din prezenta secțiune, se află sub o conducere comună şi respectiva conducere este cea care asigură respectarea cerințelor de precauție care revine unor astfel de Entități de investiții. În acest sens, noțiunea de "control" include deținerea directă sau indirectă a peste 50% din voturi şi din valoarea unei Entități.

5. Termenul "NIF" înseamnă număr de identificare fiscală (sau echivalentul său funcțional dacă nu există un număr de identificare fiscală).

6. Termenul "Documente Justificative" include oricare dintre următoarele:

a) un certificat de rezidență emis de un organism guvernamental autorizat al statului membru sau a unei alte jurisdicții în care beneficiarul plății afirmă că este rezident;

b) în ceea ce priveşte o persoană fizică, orice identificare valabilă eliberată de un organism guvernamental autorizat, care include numele persoanei şi este utilizată, de regulă, în scopuri de identificare;

c) cu privire la o Entitate, orice document oficial eliberat de un organism guvernamental autorizat (de exemplu, un guvern sau o agenție a acestuia sau o comună), care include numele Entității şi fie adresa sediului său principal în statul membru sau în altă jurisdicție în care aceasta afirmă că este rezidentă, fie statul membru sau altă jurisdicție în care entitatea a fost înregistrată sau constituită;

d) orice situație financiară auditată, raport de credit efectuat de o parte terță, declarare a falimentului sau raport al unei autorități de reglementare a pieței titlurilor de valoare.

Cu privire la un Cont de Entitate Preexistent, Instituția Financiară Raportoare poate utiliza ca Documente Justificative orice clasificare care figurează în registrele Instituției Financiare Raportoare cu privire la Titularul de cont care a fost determinată pe baza unui sistem standardizat de codificare a segmentelor de activitate, care a fost înregistrată de către Instituția Financiară Raportoare în conformitate cu practicile sale obişnuite de afaceri în scopul aplicării Procedurilor AML/KYC sau în alte scopuri de reglementare (altele decât fiscale) şi care a fost pusă în aplicare de către Instituția Financiară Raportoare înainte de data utilizată pentru a clasifica Contul Financiar drept un Cont Preexistent, cu condiția ca respectiva Instituție Financiară Raportoare să nu fi aflat sau să nu aibă motive de a fi aflat că respectiva clasificare este incorectă sau nefiabilă. Termenul "Sistem standardizat de codificare a segmentelor de activitate" înseamnă un sistem de codificare utilizat pentru a clasifica unitățile în funcție de tipul activității lor în alte scopuri decât în scopuri fiscale.

SECȚIUNEA a IX-a

Punerea în aplicare efectivă

În conformitate cu art. 291 alin. (4), România trebuie să dispună de norme şi proceduri administrative menite să asigure punerea în aplicare eficace şi respectarea procedurilor de raportare şi de precauție menționate anterior, inclusiv:

1. norme care să împiedice orice Instituții Financiare, persoane sau intermediari, să adopte practici destinate să eludeze procedurile de raportare şi de precauție;

2. norme care impun Instituțiilor Financiare Raportoare să păstreze evidența măsurilor întreprinse şi orice dovezi pe care s-au bazat în desfăşurarea procedurilor sus-menționate, precum şi să dispună de măsuri adecvate pentru obținerea acestor evidențe;

3. proceduri administrative pentru a verifica respectarea de către Instituția Financiară Raportoare a procedurilor de raportare şi de precauție; proceduri administrative pentru a monitoriza o Instituție Financiară Raportoare în cazul în care sunt raportate conturi nedocumentate;

4. proceduri administrative pentru a se asigura că Entitățile şi conturile definite în legislația națională drept Instituții Financiare care nu fac obiectul raportării şi, respectiv, Conturi excluse prezintă, în continuare, un risc scăzut de a fi utilizate pentru evaziune fiscală; şi

5. dispoziții eficace de asigurare a respectării, pentru abordarea cazurilor de neconformitate.

SECȚIUNEA a X-a

Date de punere în aplicare în ceea ce priveşte instituțiile financiare raportoare situate în Austria

În cazul Instituțiilor Financiare Raportoare situate în Austria, toate trimiterile la "2016" şi "2017" în prezenta anexă se interpretează drept trimiteri la "2017" şi, respectiv, "2018".

În cazul Conturilor preexistente deținute de Instituții Financiare Raportoare situate în Austria, toate trimiterile la "31 decembrie 2015" în prezenta anexă se interpretează drept trimiteri la "31 decembrie 2016".

ANEXA 2

NORME SUPLIMENTARE
de raportare şi de precauție pentru schimbul de informații referitoare la conturile financiare

1. Modificarea circumstanțelor

O "modificare a circumstanțelor" include orice modificare care are drept rezultat adăugarea de informații relevante privind statutul unei persoane sau intră, în alt mod, în contradicție cu statutul persoanei respective. În plus, o modificare a circumstanțelor include orice modificare sau completare a informațiilor privind contul Titularului de cont (inclusiv adăugarea sau substituirea unui Titular de cont ori altă modificare referitoare la acesta) sau orice modificare sau completare a informațiilor privind orice cont asociat cu un astfel de cont (aplicând normele privind agregarea conturilor prevăzute la anexa nr. 1 Secțiunea a VII-a lit. C pct. 1 - 3), dacă o astfel de modificare sau completare a informațiilor afectează statutul Titularului de cont.

În cazul în care o Instituție Financiară Raportoare a aplicat testul cu privire la adresa de rezidență prevăzută la anexa nr. 1 Secțiunea a III-a lit. B pct. 1 şi intervine o modificare a circumstanțelor în urma căreia Instituția Financiară Raportoare află sau are motive să afle că Documentele justificative inițiale (sau orice alte documente echivalente) sunt incorecte sau nefiabile, Instituția Financiară Raportoare trebuie, până în ultima zi a anului calendaristic relevant sau a altei perioade de raportare adecvate ori în termen de 90 de zile calendaristice de la notificarea sau descoperirea unei asemenea modificări a circumstanțelor, oricare dintre acestea este mai recentă, să obțină o autocertificare şi noi Documente Justificative pentru a stabili rezidența fiscală (rezidențele

fiscale) a(le) Titularului de cont. În cazul în care o Instituție Financiară Raportoare nu poate obține autocertificarea şi noi Documente Justificative până la data respectivă, aceasta trebuie să aplice procedura de căutare în registrul electronic prevăzută la anexa nr. 1 Secțiunea a III-a lit. B pct. 2 - 6.

2. Autocertificarea pentru Conturile de Entitate Noi

În ceea ce priveşte Conturile de entitate noi, pentru a stabili dacă o Persoană care exercită controlul asupra unei ENFS pasive este o Persoană care face obiectul raportării, o Instituție Financiară Raportoare se poate baza numai pe o autocertificare, fie din partea Titularului de cont, fie din partea Persoanei care exercită controlul.

3. Rezidența unei Instituții Financiare

O Instituție Financiară este "rezidentă" în România în cazul în care aceasta se află sub jurisdicția României (şi anume, România poate impune raportarea de către Instituția Financiară). În general, în cazul în care o Instituție Financiară are rezidența fiscală într-un stat membru, aceasta se află sub jurisdicția acestui stat membru şi, prin urmare, este o Instituție Financiară a statului membru. În cazul unei fiducii care este o Instituție Financiară (indiferent dacă aceasta este rezident fiscal într-un stat membru), fiducia este considerată a se afla sub jurisdicția unui stat membru dacă unul sau mai mulți fiduciari sunt rezidenți în respectivul stat membru, cu excepția cazului în care fiducia raportează altui stat membru toate informațiile care trebuie raportate în temeiul cap. I al titlului X cu privire la Conturile care fac obiectul raportării administrate de fiducie, în virtutea faptului că fiducia are rezidența fiscală în acel stat membru. Cu toate acestea, în cazul în care o Instituție Financiară (care nu este o fiducie) nu are rezidență fiscală (de exemplu, pentru că este considerată transparentă din punct de vedere fiscal sau pentru că se află într-o jurisdicție în care nu există impozit pe venit), se consideră că aceasta se află sub jurisdicția unui stat membru şi că este, prin urmare, o Instituție Financiară a statului membru, în cazul în care:

a) este constituită în temeiul legislației statului membru respectiv;

b) are sediul conducerii efective (inclusiv sediul administrativ efectiv) într-un stat membru; sau

c) face obiectul supravegherii financiare în statul membru respectiv.

În cazul în care o Instituție Financiară (care nu este o fiducie) este rezidentă în două sau mai multe state membre, respectiva Instituție Financiară face obiectul cerințelor de raportare şi de precauție ale statului membru în care aceasta îşi menține Contul/Conturile Financiar(e).

4. Cont administrat

În general, se poate considera că un cont este administrat de către o Instituție Financiară în următoarele situații:

a) în cazul unui Cont de custodie, de Instituția Financiară care deține custodia activelor din contul respectiv (inclusiv o Instituție Financiară care deține active în regim "street name" pentru un Titular de cont în respectiva instituție);

b) în cazul unui Cont de depozit, de Instituția Financiară care este obligată să facă plăți cu privire la contul respectiv (cu excepția unui reprezentant al unei Instituții Financiare, indiferent dacă acest reprezentant este sau nu o Instituție Financiară);

c) în cazul oricărui titlu de capital sau de creanță asupra unei Instituții Financiare care constituie un Cont Financiar, de către respectiva Instituție Financiară;

d) în cazul unui Contract de asigurare cu valoare de răscumpărare sau al unui Contract de rentă viageră, de Instituția Financiară care este obligată să facă plăți cu privire la respectivul contract.

5. Fiducii care sunt ENFS pasive

O Entitate precum o societate civilă, o societate cu răspundere limitată sau o construcție juridică similară care nu are rezidență fiscală, în conformitate cu anexa nr. 1 Secțiunea a VIII-a lit. D pct. 3, este considerată ca fiind rezidentă în jurisdicția în care se află sediul conducerii efective. În acest sens, o persoană juridică sau o construcție juridică este considerată a fi "similară" cu o societate civilă şi cu o societate cu răspundere limitată în cazul în care aceasta nu este tratată ca o unitate impozabilă în România în temeiul legislației fiscale române. Cu toate acestea, în scopul de a evita raportarea dublă (ținând cont de sfera amplă a termenului "Persoane care exercită controlul" în cazul fiduciilor), o fiducie care este o ENFS pasivă nu poate fi considerată o construcție juridică similară.

6. Adresa sediului principal al Entității

Una dintre cerințele prevăzute la anexa nr. 1 Secțiunea a VIII-a lit. E pct. 6 lit. c) este că, în ceea ce priveşte o Entitate, documentația oficială include fie adresa sediului principal al entității în statul membru sau în altă jurisdicție în care aceasta afirmă că este rezidentă, fie din statul membru sau altă jurisdicție în care Entitatea a fost înregistrată sau constituită. Adresa sediului principal al Entității este, în general, locul în care se află sediul conducerii efective. Adresa unei Instituții Financiare la care Entitatea administrează un cont, o căsuță poştală sau o adresă utilizate exclusiv pentru corespondență nu este adresa sediului principal al Entității, cu excepția cazului în care respectiva adresă este singura adresă utilizată de către Entitate şi figurează ca adresă socială a Entității în documentele de constituire. Mai mult decât atât, o adresă furnizată purtând mențiunea "post-restant" nu este adresa sediului principal al Entității.